

Giới thiệu Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert

Hư thối quốc gia chi sống sót giới thiệu vấn đề tất mạt thể đột kích, ở thị xã sống thì thể thị xã vụn phé bên trong thành, đang không có pháp luật đạo đức thể hệ dưới sự ước thúc, người đem làm sao lựa chọn? Sống hoặc là chết, người chuẩn bị sẵn sàng sao. . .

Mà lại xem nước bản cái xác không hồn, người thường mạt thể cầu sinh đường (đây là một quyền chú trọng mưu lược, tâm lý, cùng với nhân tính mạt thể cầu sinh thư tịch, vô hậu cung, không giống có thể, tính khiết tả thực).

Hãy bấm like và cho 10đ để mình có tinh thần convert nhé + cảm ơn nữa nhé

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1 : Giết người

"A!" Thê lương hết thảm phá vỡ nửa đêm bầu trời đêm.

Vương Cường mà từ sofa đạn ngồi dậy, theo bản năng sờ qua bàn trà trên thái đao, bản năng đem cái đó để ngang trước ngực của mình.

"Ai ~" theo một tiếng thở dài, Đường Tiểu Quyền chậm rãi đuổi tắt trong tay điều thuốc lá, chậm rãi đi tới Vương Cường bên cạnh, hơi lộ ra rầu rĩ vô người sau vai, ân cần nói: "Không có việc gì, Cường tử, hết thấy đều tốt, người chó khản trương."

Vương Cường không nói một lời kinh ngạc nhìn nơi cửa tay máu mờ mờ hồ hồ quất thi thể, mồ hôi giọt lớn chùng hạt đầu theo gò má tích tích chảy xuống, trên dưới phập phồng trong ngực tựa giống như máy quạt gió vậy "Hồn hên, hồn hên" mà thở hồn hên.

Ước chừng là ở 6 tiếng đồng hồ trước, hắn sờ cho thuê ở cái tiểu khu này xảy ra cùng nhau không thể tưởng tượng nổi rối loạn, một cái chẳng bị cái gì kích thích thanh niên nhân đột nhiên ở bên trong tiểu khu điên cuồng chung quanh kéo người cắn xé.

Vương Cường lúc đó đối với lần này cũng không thêm để ý, bởi vì gần một tháng cho thuê ở sinh hoạt, đã gọi hắn đối với cái này giả hạ cho thuê ở khu hỗn loạn trị an thấy nhưng không thể trách. Dù sao ở trước mắt cao như vậy giá cả tình thế hạ, tháng cho thuê 500 cho thuê ở phòng người căn bản không có thể trông cậy vào nó có thể có an toàn hệ số.

Mà cũng vừa này như vậy rẻ tiền cho thuê ở giới cách và rộng thùng thình cho thuê dùng tay tiếp theo, có thể dùng cái tiểu khu này thành tam giáo cửu lưu trà trộn chỗ, về phần nói cái gì đánh nhau ẩu đả, cãi nhau chửi rủa vậy càng này so với ăn còn muốn thái độ bình thường hóa chuyện tình.

Chỉ là lần này rối loạn tựa hồ xa so sánh Vương Cường tưởng tượng muốn nhiều phức tạp, thậm chí còn sau lại. . . Vượt ra khỏi hắn nhận thức phạm trù.

Run rẩy từ trong túi lấy ra từ lâu nếp uốn phải không bộ dáng lợi bầy điều thuốc lá, Vương Cường từ đó rút ra một cây, đợi đến dẫn đốt ngay cả rút số miệng sau, hắn viên kia nồn nóng hốt hoảng tâm mới từ từ bình phục xuống tới.

Khắp bầu trời lượn lơ yên vụ không bao lâu liền đem Vương Cường khuôn mặt bao vây bên trong, trên đó một đôi ngậy ngô màu cũng tiệm mà mê ly, coi như lại một lần nữa về tới cái kia gọi hắn lòng vẫn còn sợ hãi thời khắc. . .

Phát cuồng thanh niên nhân rất nhanh đó là bị văn tin chạy tới cảnh sát khống chế được, mà bị tập dân chúng cũng nhân phần lớn đều là ta không ngại da ra tổn thương, đều tự về nhà.

Nhưng mà cho dù ai cũng không có nghĩ tới này, chính là cái này nhìn như tầm thường sự kiện, nhưng ở vô hình trung mở ra Phan Đa Lạp ma hộp, mà một hồi vô tận bóng đè cũng bởi vậy kéo ra mờ mịt. . .

"Thùng thùng đồng, " trăm muôn chàng môn thanh.

Ước chừng là ở thanh niên nhân bị bắt phía sau chừng nửa canh giờ, Vương Cường sờ cho thuê ở phòng nhỏ cửa gỗ bị người sanh sanh từ ra mãnh lực mà gõ vang lên.

Đối với lần này Vương Cường chỉ là nhú mày một cái,

Gần một tháng ở lại sinh hoạt kinh nghiệm, đã gọi hắn đối với nơi này hộ gia đình xúc phạm hiểu rõ với hung, đồng thời cũng biết ở hoàn cảnh như vậy tiếp theo sáng chịu thua tựa tất nhiên khó thoát bị người khi dễ số phận, cho nên khi tức cũng là không chút khách khí ra mắng cú "Người TMD người nào a?".

Nhưng mà. . .

Hắn đẩy thanh quát chói tai mới vừa vừa rơi xuống, đối phương nếu không chưa làm ra bất kỳ hồi phục, ngược lại là càng làm tâm trọng thêm phát đánh khỏi cửa gỗ đến.

Đúng lòng hai người không thể có, phòng người chỉ tâm không thể không, nhất là tại đây tốt xấu lẫn lộn nơi, Vương Cường từ vào ở ngày đầu tiên khỏi, bắt đầu từ online mua hai bóng chày côn, lấy làm dùng để phòng thân.

Cùng Đường Tiểu Quyền hồ khiến cho nhớ ánh mắt, hai người đều cảm cầu côn đi được bị đập "Ba ba" rung động cửa gỗ trước.

Xuyên thấu qua cũ kỹ cửa gỗ thật nhỏ khe, Vương Cường hướng ra ngoài nhìn lại, mơ hồ có thể thấy được một cái bóng đen chính đang không ngừng đánh vào cửa gỗ, mà cái bóng đen này tựa hồ là một. . . Số người, bởi vì trên đó vậy đối với hơi lộ ra trắng bạch song đồng ở hắc nước sơn được lộ trình có vẻ này vậy. . . Làm cho!

Hãy còn nuốt nước bọt, gặp phải loại tình huống này nói không sợ đó là giả, bất quá cũng may phe mình có hai người, gia cái đó các hữu cầu bóng nơi tay, sờ dĩ Vương Cường đánh bạo lần thứ hai lên tiếng hỏi: "Người là ai? Người tìm ai?"

"Phanh!" Kịch liệt đánh kinh Vương Cường một cái giật mình, suýt nữa mất thăng bằng mới ngã xuống đất.

"Này, người TMD làm có a? Người nếu không nói nói, ta nhưng phải báo cho cảnh sát! !"

Vốn tưởng rằng có thể lợi dụng báo nguy đe dọa ở đối phương, dù sao chiêu này ở qua lại trong cuộc sống, Vương Cường đó là lần nào cũng đúng, nhưng mà. . .

Ngoài phòng kẻ xấu làm như bưng tỉnh không nghe thấy vậy, đánh cửa gỗ trạng thái dữ phát thay đổi mãnh liệt, giá thể kia rõ ràng cho thấy dự định phá cửa mà vào.

Hơi lộ ra luống cuống cùng Đường Tiểu Quyền cố tự nhìn nhau liếc mắt, ở nơi này mấu chốt, với hai người bọn họ xa xứ, vừa đi vào xã hội thanh niên nhân mà nói, duy nhất có thể dựa vào cũng chỉ còn dư lại cảnh sát.

Nhanh lên móc ra đầu tự đầu được tay của cơ hội, dĩ thường tê dại mà nhân ba người kia từ lâu thuộc nằm lòng chữ số, thế nhưng. . .

"Đô đô đô. . ." Đường dây bận.

Gọi nữa, còn là "Đô đô đô. . ." Đường dây bận.

Tiếp tục đẩy, vẫn là "Đô đô đô. . ." Đường dây bận.

Khi hai người trước sau gọi không dưới mấy mươi lần cảnh tin điện thoại đều là không có kết quả dưới tình huống, vẫn bị ngoại lực đánh cửa gỗ cũng mơ hồ có vỡ vụn dấu hiệu.

Kinh khủng, hoảng sợ, không biết làm sao, kinh ngạc nhìn nhìn trong tay còn đang "Đô đô" rung động tay của cơ hội, vương đường hai người tâm trạng đều là hiện lên lau một cái không rõ dự triệu.

Không hề nghi ngờ, trông cậy vào cảnh sát này không thể nào, mặc dù hiện tại thực sự gọi thông báo cảnh sát điện thoại của, sợ là trước người cửa gỗ cũng vô lực kiên trì đến bọn họ đến.

Sờ dĩ. . .

Chính tốt xấu là một 180 tiểu tử, đối phương bất quá một người, có lòng phải sợ!

Nắm thật chặt banh trong tay côn, Vương Cường hãy còn ở trong lòng cho mình bơm hơi, đồng thời dứt khoát mà hướng về phía Đường Tiểu Quyền mạnh mẽ sắc bén, tiện đà tháo ra cửa gỗ.

"Ta, người. . ."

Lời còn chưa dứt, Vương Cường chỉ cảm thấy trước mặt một âm phong kéo tới, đón lấy hắn liền hai mắt nhắm lên, bị bóng đen té nhào vào trên mặt đất.

Căn bản không có cho hắn nhâm hà thời gian phản ứng, Vương Cường thậm chí còn chưa kịp đi cảm thụ lưng nhân đánh mà sinh ra đau nhức, một đôi bầm đen biến thành màu đen cánh tay đó là hướng phía mặt của hắn môn tập đi tới, tùy theo mà đến còn có cô làm người ta buồn nôn tanh tưởi.

Nhìn trương càng gấp càng tiếp cận trắng bạch khuôn mặt, ý nghĩ trống không Vương Cường bản năng nâng lên cánh tay của mình, khúc chường giữ lại cổ họng của đối phương, tiện đà quay người vung, đem bóng đen duệ xa cách thân thể. Đồng thời trở nên đứng dậy, nhặt lên rơi xuống trên mặt đất cầu côn quay bóng đen lưng đó là phần nộ đập xuống.

"Ba ba ba!" Liên tiếp múa cầu côn mấy cái, thẳng đến Đường Tiểu Quyền tiến lên quát chói tai ngăn lại, Vương Cường mới từ kinh ngạc không không chế được được phục hồi tinh thần lại. Thế nhưng. . .

Hết thấy đều đã chậm, lúc này dưới thân bóng đen đã rồi này hoành tráng đầy đất, không có khí tức.

Sát nhân, chính lại có thể giết người, Vương Cường vô luận như thế nào cũng không có thể tiếp thu như vậy một sự thật.

Nhưng mà sự thực cuối cùng là sự thực, tuy rằng hắn là xuất phát từ tự vệ, thế nhưng pháp luật cũng không coi trọng những thứ này.

Đường Tiểu Quyền trước tiên bấm 120 cấp cứu điện thoại, ý đồ có thể mất bò mới lo làm chuồng. Nhưng mà hôm nay lão thiên gia tựa hồ là có ý định nên vì nan đây đối với thanh niên nhân như nhau, thường lui tới tuyệt tích sẽ không đứt gãy 120 lúc này cũng là thủy chung bị vây âm thanh bận trong.

Bên trong cái phòng nhỏ, vắng vẻ không tiếng động, hai người một thi thể cứ như vậy vẫn duy trì vốn có tư thế, vẫn không nhúc nhích, thật giống như bị người điểm huyết đạo như nhau.

Hai người trẻ tuổi căn bản không biết nên xử lý như thế nào lúc này trạng huống, ngay tại lúc bọn họ thất thần luống cuống hướng tới, cái kia thẳng đây đất mặt, sớm đã bị hai người xác nhận qua vô số lần, đã không có khí tức mạch đập từ thi, dĩ nhiên không thể tưởng tượng nổi đứng lên. . .

Người chết lại có thể sống lại! !

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Mạt thế phủ xuống

Trong tay điều thuốc lá trong lúc vô tình dần dần đốt diệt, mà Vương Cường tâm tư cũng tiệm mà từ trong hoảng hốt quay trở về.

Hơi thiên nghiêng đầu, Vương Cường bắt trí khả phủ hồi một câu: "Quyền tử, bây giờ tình huống thế nào?"

Ngưng trọng dị thường hít một hơi thật sâu, Đường Tiểu Quyền chưa trả lời, chỉ là hầy còn lác lác đầu.

Từ lúc Vương Cường bị đá kích ngũ say lúc, hắn đó là vẫn canh giữ ở kỳ bên cạnh, để ngửa trên đất cái đã bị hắn hai người đập thành thịt vụn thi thể lần thứ hai phục sinh.

Mà đang ở Vương Cường ngũ say trong khoảng thời gian này, lâu ra không ngừng phát ra các loại hét thảm cùng kêu cứu trực khiếu hắn nghe da đầu tê dại, tâm kinh đảm hàn. Nhiều lần hắn cũng không nhận được muốn đi phía trước cửa sổ xác nhận bên phía ngoài phòng tình hình thực tế huống, nhưng tiếc rằng đã qua xảy ra tất cả cũng làm cho hắn hai chân giống như đồ chì vậy không cất bước nổi.

"Bên ngoài rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Vì sao bót cảnh sát cứu hộ điện thoại của tất cả đều không gọi được? Vì sao đây không có hơi thở từ thi lại không rõ sống lại?"

Tâm trạng có quá nhiều nghi vấn ở quanh quẩn, khuấy làm cho Đường Tiểu Quyền đầu có chút nờ, hắn thân thủ tự muốn nắm trên bàn điều thuốc lá, nhưng mà. . .

"Oanh!" Giống như tiếng sấm vậy nổ ở chân trời vang lên, Đường Tiểu Quyền trực tiếp là bị đây tiếng nổ cho chấn rơi ở trên mặt đất.

"Tư lạp, tư lạp!"

Con cũ kỹ đèn chân không ngâm mình ở hơi lóe ra phía sau, từ từ khôi phục như lúc ban đầu, vương đường hai người đều là ngưng trọng hồ nhìn thoáng qua, tiện đà nhất tề đưa mắt dời về phía ngoài phòng phiến đã bị hùng hực liệt hỏa nhiễm đỏ hơn phân nửa phiến phía chân trời.

"Đây tốt cùng là. . . Chuyện gì xảy ra? " Vương Cường hai tròng mắt dờ dẩn lăm lăm nói, tuy rằng cùng bạo tạc chuyện xảy ra mà cách xa nhau thiên lý, nhưng hắn đã rồi có thể mơ hồ nghe được nổ vang không ngừng còi cảnh sát, thảm tuyệt nhân hoàn khiếu hát, thậm chí còn coi như pháo vậy đây sùng thanh.

"Chẳng lẽ là kinh khủng tập kích?" Trong đầu linh quang lóe lên, Đường Tiểu Quyền một lần lông lóc từ dưới đất bò dậy, tiện đà bắt đầu ở xóc xếch mặt bàn vừa thông suốt tìm kiếm, đợi đến móc ra một bàn tay lớn nhỏ điều khiển từ xa phía sau, nhanh lên này trạc mờ thai từ lâu không có thành phơi nắng kiểu cũ hiển như quần TV.

Có lẽ là cửa chưa sử dụng duyên cớ, TV đang bị mở ra ước chừng hơn mười miểu lúc, kỳ trong màn ảnh ương vắn vẹo hình ảnh mới tiệm mà bình thường.

"Các vị khán giả bằng hữu, chúng ta bây giờ vị trí vị trí là ở thành tây cao tốc thu lệ phí đầu đường, nhận hôm nay nhiều mà kinh khủng sự kiện ảnh hưởng, số lớn dân chúng đang theo ngoài thành rút lui khỏi."

"Mà căn cứ chúng ta từ ngành tương quan thu hoạch tin tức đáng tin, lần này kinh khủng tập kích sự kiện,

Cũng không phải là nhằm vào một cái khu hoặc một quốc gia án đặc biệt, mà là toàn cầu tính phạm vi lớn sinh hóa nguy cơ! "

"Sở dĩ, thỉnh các vị dân chúng cần phải giữ được tỉnh táo, đợi ở trong nhà, hiện nay các ra khỏi thành chủ yếu đường bộ quân đã thực hành chế độ quân nhân. Lính chính phủ ban bố như sau cảnh kỳ điều lệ."

"Một, phạm là gặp phải có căn giáo công kích thủ hướng của người, bất luận đối phương là ai, làm ơn tắt rời xa hân. Như có cần phải, có thể tiến hành tự vệ công kích. Hai, công kích thì, chỉ có công kích của chúng nó đầu, mới có thể đem tới chết. Ba, cảnh tin điện thoại tạm thời tính đóng, trong nhà nếu có phát hiện dị dạng bệnh nhân, thỉnh ở trước tiên đối kỳ tiến hành cách ly. Sau cùng, thỉnh các vị dân chúng cần phải giữ được tỉnh táo, đồng thời cũng xin tín tưởng chính phủ, lần này sự kiện rất nhanh sẽ gặp dẹp loạn."

Nữ chủ trì tức mục chính là lời nói từ từ thay đổi mê ly, lúc này Đường Tiểu Quyền trong đầu không ngừng quanh quẩn chỉ có vừa mới đối phương trong miệng sở nói ra bốn chữ:

"sinh hóa nguy cơ!"

Đúng vậy, nhớ lại hôm nay các loại, hết thấy tất cả đều cùng điện ảnh và truyền hình trong trò chơi cái kia ngày diệt vong cảnh tượng không mưu mà hợp, lẽ nào ngày diệt vong thực sự phủ xuống?

Ngay Đường Tiểu Quyền đây sương tự định giá hướng tới, nữ nhân bén nhọn hết thảy theo cũ kỹ TV phá âm kèn đồng truyền ra.

"A! !" Đường Tiểu Quyền cũng không biết hiện trường chuyện gì xảy ra, nhưng là xuyên thấu qua rơi xuống trên mặt đất camera màn ảnh, hân có thể thấy rõ ràng loang lỗ vết máu chính theo nữ nhân hai chân chậm rãi nơi cư trú, tiện đà tụ tập thành một uông máu than. Chợt mấy số người lớn nhỏ bóng đen tranh đoạt được nhào tới trên mặt đất, tham lam mút vào.

Kế tiếp, chỉ nghe "Ca tháp" một tiếng, hình ảnh biến thành hoa tuyết hình dạng.

Gioe thẳng cắt đứt. . .

Bên trong cái phòng nhỏ, vắng vẻ không tiếng động, Đường vương hai người đều là đứng lạng bất động, nữ chủ trì vừa mới nhớ tề tâm liệt phế hết thảy như trước do đăng nhĩ tề, làm cho hân hai người thật lâu không thể bình tĩnh.

"Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Đường Tiểu Quyền hân còn nhỏ giọng thì thảo, trong ngày thường hân nhất yêu thích điện ảnh và truyền hình kịch chớ quá với mặt thể đề tài, nhưng mà lúc này khi đây hết thấy thực sự đã tới. . .

Cầm trong tay điều khiển từ xa tay phải mơ hồ rung động, mà lão Thiên tựa hồ là có ý định muốn cho thanh niên nhân này thẩm thiết thể hội một chút đến tột cùng như thế nào mặt thể sợ hãi tự đắc.

phiên an tình một lát cửa gỗ, đột ngột đang lúc đang đưa kịch liệt lên, tiện đà phát sinh "Loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng" nổ.

"Ta thao!"

Vương Cường phản ứng nhưng thật ra cực nhanh, đi ngang qua trước lần kia thẩm thông giáo huấn phía sau, lần này hân không có ở ngay góc đi mở cửa phòng, mà là trước tiên xông đến cửa gỗ trước mặt, tiện đà quay người dựa vào ván cửa trên, gát gao đem cái đồ để ở, để ngựa ngoài phòng cái đồ "Người" phá cửa mà vào.

"Ni mã, đây bang súc sinh làm sao sẽ biết chúng ta ở bên trong?" Cầm thụ được lưng chỗ không ngừng truyền tới kịch liệt đánh, Vương Cường giọng nói dòn dập hỏi.

"Chúng nó này làm thế nào biết?" Đường Tiểu Quyền theo bản năng ngẩng nhìn chính tân ra "Két két" tiếng vang cũ kỹ TV, lập tức hiểu các được nguyên do.

Thanh âm! Nhất định là thanh âm! Chính là vừa trong TV nữ chủ trì thanh thét chói tai đưa tới ngoài phòng hành thi chú ý của! Chết tiệt a! Minh tại sao sơ suất như vậy!

Áo nào ấn tắt trước người TV, nhưng ngoài phòng đám kia súc sinh tựa hồ cũng không tính cho Đường Tiểu Quyền ăn năn cơ hội, bởi vì. . .

"Phanh!"

Muộn hưởng thanh phía sau, Vương Cường chỉ cảm thấy gương mặt làm như bị cái gì rạch ra một cái miệng máu, tiện đà vỡ vụn vụn gỗ tứ tán bính ra. Mà sau đó, một con dày đặc lợi trảo thuận tiện duỗi vào.

"Kiến con mẹ ngươi!" Đây là Vương Cường lần thứ hai lâm chiến đối địch, mà so với lần trước đầu không rõ, hoàn toàn không có sợ thán, hân lúc này rõ ràng cho thấy muốn trấn định rất nhiều.

Hắn một bên không chế được con kia không ngừng múa lợi trảo, một bên cao giọng bắt chuyện Đường Tiểu Quyền nhanh lên nghĩ biện pháp.

Biện pháp? Trong đầu nhanh chóng nhớ lại qua lại ở trò chơi sinh tồn được giết địch tránh cảnh, Đường Tiểu Quyền hai mắt ở bàn trên mọi nơi quét mắt, chợt đem từ lúc mua về tịt chưa dùng qua mấy lần thái đao ánh vào mí mắt của hắn.

Nhặt lên thái đao, Đường Tiểu Quyền không nói hai lời, tam hai bước đó là chạy tới cửa gỗ chỗ, tiện đà không chậm trễ chút nào quơ đao chính là "Ba ba ba" ngay cả giẫm mấy cái, đợi đến đem hành thi lợi trảo giẫm bên phía lúc, hắn lại chút nào chưa làm dừng lại mượn sóng dao động kính, đập ra vừa mới bị hành thi thông suốt mở đạo kia nứt ra.

Trắng bệch song đồng, chỗ trống không ánh sáng, hành thi xuyên thấu qua hé khe, nhìn thấy phòng trong hai màu mờ bữa tiệc lớn, nó hưng phấn gào thét, liều mạng hướng phía khe bên trong đè ép.

"Quyền tử! Ngươi TM trả lo lắng để làm chi, mau làm nó a!"

Vương Cường quát chói tai giống như sấm sét, đem trong hoảng hốt Đường Tiểu Quyền cho kéo lại.

Hắn hai tròng mắt chăm chú nhìn chằm chằm trước mắt cái này trên lý thuyết đã không phải là loài người sinh vật, cầm đao tay phải mơ hồ rung động.

Giết hay là không giết? Đường Tiểu Quyền lâm vào chột vật lựa chọn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Cửa gỗ phòng ngự chiến

"Quyền, Quyền Tử, mau, mau ra tay, lại không động thủ, liền, cũng đã muộn!"

Bùn đất theo khe đá phiêu tán mà rơi, rướn người vào ở giữa vài góc đỉnh tán ở tang thi thể luân phiên xông tới dưới đã đến rồi bắn tán loạn sát biên giới.

Không cần hỏi nhiều, tại đây dạng kéo dài nữa, cửa vỡ thi thể tiến này chuyện sớm hay muộn tình.

Đường Tiểu Quyền mờ mịt ngốc tại chỗ, Vương Cường sốt ruột thúc đẩy hắn nghe rất rõ ràng, thế nhưng nắm chặt chuôi đao tay phải cũng vô luận như thế nào cũng không ngừng nổi đến.

Dù sao cho hắn mà nói, thế nhưng ngay cả con cá đều có không có giết trôi qua thiện chủ, canh miễn bàn lúc này cái này sống sờ sờ "Người"! Tuy rằng hắn cũng rõ ràng lúc này ngoài phòng cái kia chính đang không ngừng gào thét, không ngừng đánh vị "Nhân loại" từ lâu không có linh hồn, chỉ còn lại là máu bản năng thể xác. Thế nhưng. . .

"Răng rắc!"

Ngay Đường Tiểu Quyền bên này lựa chọn bất định là lúc, thời kỳ đã lâu giá rẻ cửa gỗ rút cục ở tang thi thể không ngừng gắng sức dưới, lần thứ hai bị mở ra trường điều hình dạng lỗ hổng. Mà thi thể còn sống cánh tay trái, cũng là hầu như trong cùng một lúc hướng bên trong "Mỹ thực" gây bất tới.

Cũng phải thua thiệt Vương Cường có sớm trước chiến đấu kinh lịch, vẫn thần kinh căng thẳng cao độ, ở cửa vỡ sụp đổ chính là bản năng ép buộc trên thân bỗng nhiên nghiêng về trước, khó khăn lắm mà tránh khỏi bị thi thể trảo tập được nguy hiểm.

Đều nói người đang thời khắc nguy cơ có thể bộc phát ra tự thân tiềm năng, những lời này nói tuyệt không giả, bất quá có một tiền đề, đó chính là đột phá sợ hãi của nội tâm cùng ràng buộc.

Mà lúc này Đường Tiểu Quyền hiển nhiên là không thể đi qua tâm trạng cái kia đạo đức điểm máu chốt, mà Vương Cường. . .

Trong cơ thể thận hạn mức cao nhất chất nhanh chóng phân bố, ở nơi này không đứng người chết chính là ta vong dưới tình huống, Vương Cường hai tròng mắt chợt một ngưng, hắn quay người quả đấm điều khiển ở thi thể cánh tay, tiện đà một bả kéo qua bị Đường Tiểu Quyền thái đao trong tay, cắn chặt xỉ vá, dựa theo cửa cái được thi thể đầu chính là phản nộ bỏ xuống.

"Ca!" Thái đao ở Vương Cường mãnh lực huy động được, chuẩn xác vô vật mệnh trung mục tiêu, đao sắc bén phong cũng là thuận thế không có vào thi thể sọ não trong, thế nhưng. . .

Trong dự đoán giết địch tràng cảnh vẫn chưa xuất hiện, tương phản bởi vì con mồi vô đến, làm cho nguyên bản liền hưng phấn không thôi tang thi thể, càng bằng thêm mấy phần phần nộ, bọn nó sách cửa tư thế cũng là dữ phát thay đổi điên cuồng đứng lên.

"Ta thao! Đây ni mã này tình huống gì! Không phải nói công kích đầu có thể giết những súc sinh này nha!"

Vương Cường khó có thể tin nhìn cái đầu kia đỉnh thái đao trả đang không ngừng đánh hành thi, hấn nỗ lực đem thái đao rút ra, nhưng thân đao lại làm như khảm vào đối phương sọ não như nhau,

Căn bản nhỏ không động được.

Cái này nhưng làm sao bây giờ a! Vương Cường có chút luống cuống, tuy rằng đao này cửa gỗ tương đối cũ nát, nhưng tốt xấu này chống đỡ tang thi thể cái chân.

Dù sao với nhân loại mà nói, ở nguy hiểm đến thời gian, một cái bịt kín không gian ngoại trừ có thể cho bên trong của người môn cung cấp cảm giác an toàn, trọng yếu hơn này nó có thể ở trình độ nhất định tăng cường mọi người sống tiếp lòng tin.

Mà lúc này một ngày đây phiền cửa gỗ bị phá, như vậy, vương đường hai số mạng của người. .

"Cường tử! Tránh ra!"

Giọng trầm thấp truyền vào Vương Cường trong tai, hấn theo bản năng theo tiếng kêu nhìn lại, nhưng thấy Đường Tiểu Quyền ánh mắt nghiêm nghị, hoàn toàn mất hết vừa mới doanh yếu khí thế, bọn nó trong tay chẳng biết lúc nào bị bọn nó mang tới cầu côn, cũng bị thật cao giờ lên.

Chỉ mảnh treo chuông, không phải do Vương Cường do dự, hấn lác mình tị xa cách cửa gỗ, cho Đường Tiểu Quyền nhường ra một con đường đến. Chỉ là trong miệng cũng không quên nhắc nhở: "Quyền Tử! Đánh súc sinh này đầu một. ."

"Dùng 'Tự còn chưa xuất khẩu, Đường Tiểu Quyền hung hấn một kích thuận tiện đã rồi huy đánh ra ngoài.

"Loảng xoảng, răng rắc!"

Kèm theo ghim nhĩ tiếng vang, mấy phần vụn gỗ tứ tán vỡ toang, Vương Cường đôi mắt không khỏi sút đập, vừa muốn mở miệng đem vừa mới chính là lời nói nói tiếp hết, nhưng ai có thể nghĩ Đường Tiểu Quyền cũng trước hấn một con đường: "Công kích tang thi thể đầu không có vấn đề, thế nhưng nhất định phải phá hư nó toàn bộ đại não trung khu thần kinh, cũng chỉ có như vậy bệnh độc mới không có khả năng tiếp tục khống chế kí chủ thân thể."

Tựa hồ là để án chứng hấn thuyết pháp như vậy tự đắc, bị cầu bồng trúng mục tiêu tang thi thể đợi đến một tiếng hét thảm lúc, thuận tiện nặng nề đập đầu ở tại khe cửa trên, tiện đà vẫn không nhúc nhích, mà ở bọn nó sọ não trung ương chỗ, một bả nhuộm máu thái đao đã rồi là hoàn toàn không có vào bọn nó đầu trong.

Kính ngạc sững sờ ở tại chỗ, Vương Cường thang mục kết thiệt có chút nói không ra lời, Đường Tiểu Quyền vừa mới một phen trình bày và phân tích để hấn không khỏi hiếu kỳ: "Người này làm sao biết những thứ này?"

Cơ hồ là theo bản năng nói ra suy nghĩ trong lòng, phải biết rằng cùng là một sở tốt nghiệp đại học Vương Cường, nhưng không nhớ rõ người bạn thân này của mình, học qua cái gì y loại ngành học.

Đường Tiểu Quyền vô lực thông xuống banh trong tay côn, a-drê-na-lin quá độ phân bố cùng với tâm lý duy trì liên tục sợ hãi lệnh hấn lúc này hơi lộ ra chứng khí hư, thật dài thở hỗn hển hai cái khí thô, đợi đến tâm tình sảo chậm, hấn mới chậm rãi trả lời: "Ta, ta đây đều là từ điện ảnh, tiểu thuyết, còn có trong trò chơi, thôi, suy đoán ra."

"Rống ~"

"Ni mã!"

Gào trầm thấp từ lâu để truyền đến, tùy theo mà đến còn có tất tất tác tác tha bộ thanh.

Vương Cường theo bản năng ám nắng ra miệng, đồng thời chuyển mâu nhìn phía bên cạnh thân Đường Tiểu Quyền, nhưng thấy trong mắt đối phương cũng là giờ cao được xóa sạch ngưng trọng.

"Mau! Cường tử, người đem đây tù giày na đến trên cửa để được, ta đi phòng khách bàn bàn trà! Nghe, vô luận như thế nào chúng ta cũng phải bảo vệ cho đây cửa gỗ! Không phải, khiếu này súc sinh tiến đến, chúng ta liền TM xong!"

Nói xong, Đường Tiểu Quyền không nói hai lời tất Y tử thuận tiện hướng phòng khách chạy đi, vừa mới cảm giác vô lực cũng trong khoảnh khắc biến mất vô tung vô ảnh.

Bản năng cầu sinh mãnh liệt ép buộc hai người 20 tuổi ra mặt thanh niên nhân hơn đậm vội vàng, nếu như không đúng trận này đột ngột mặt thể hạo kiếp, bọn họ đời này sợ rằng đều không thể thể hội cái gì mới khiếu chính thực sự sinh tử tồn vong cùng với giành giật từng giây.

Tai nghe được hàng hiên bên trong giống như địa ngục chuông tang tiếng bước chân của, Đường Tiểu Quyền chiều qua Vương Cường, đem banh trong

tay ca tụng giao ngã người sau tay của được, đồng thời thấp giọng phản phó nói: "Đội chúng ta cũng không cần nói nói, đợi ở trong nhà, nếu như ta không có đoán sai, đây bang súc sinh nếu như không nhìn thấy chúng ta hình bóng hẳn là liền sẽ rời đi."

"Thế nhưng cửa này. . ." Vương Cường cảm giác sâu sắc rầu rĩ ngắm nhìn bị tù giày, bàn trà cùng với tốp năm tốp ba cái ghế lúc không giờ phong chặn cửa gỗ, trong con ngươi không khỏi hiện lên lau một cái lo lắng.

Phải biết rằng hẳn thế nhưng chân chân thiết thiết thể hội qua tang thi thể gần như liều mạng vậy vỡ sách năng lực, cho nên đối với đạo này đến lúc phòng tuyến chống đỡ năng lực, hẳn phải đánh trên một cái thật to dấu chấm hỏi.

Không để ý đến Vương Cường nghi ngờ, bởi vì hàng hiển tiếng bước chân của càng lúc càng gần, sờ đi Đường Tiểu Quyền chỉ là hãy còn con đường cú "Vậy người liền hướng biết thân phật ai một câu khẩn đi", thuận tiện thân thủ xốc lên tổng áp chốt mở, tiện đà dùng sức kéo xuống áp đao.

"Ca tháp!"

Theo một tiếng vang nhỏ, phòng trong trong nháy mắt rơi vào một mảnh tĩnh mịch! Hai cái hắc nước son thân ảnh của mượn bóng đêm như tổ kẻ trộm vậy lén lút âm thầm vào buồng trong ngoa thất, mà đang ở hai người này vào phòng đồng thời, theo tiếng mà đến kiếm ăn tang thi thể môn cũng là đứng hạn tới.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Dày vò

Bên trong phòng ngủ, màu đen chìm một mảnh, Đường vương hai người đều là vứt bỏ tập trung suy nghĩ kẻ sát ở cửa phòng trên, vẫn không nhúc nhích lẳng lẳng lắng nghe ngoài phòng động tĩnh.

Phải biết rằng lúc này chính trực 7 tháng hè nóng bức hướng tới, khô nóng khó nhịn ôn độ rất nhanh liền đem vui ở trong mật thất 2 người cho bốc hơi cả người thấm ướt, nhưng may là như vậy, lòng khăn trương cánh lại vẫn là khiêu thân ở thi mà hiểm cảnh hai người đẩy lòng lạnh cả người.

Cửa gỗ ra, ước chừng hơn mười chỉ nghe tin chạy tới kiếm ăn tang thi chính chen chúc ở chật hẹp lối đi nhỏ bên trong, không ngừng mà tản ra trận trận găm nhẹ, hiển nhiên không thu hoạch được gì chúng nó hiện tại tương đối được nào cùng phiền táo.

Gia cái đó lâu để cuộn cuộn không ngừng mạnh từ đầu đến tang thi đại quân, không bao lâu liền đem toàn bộ lâu đồng xúm lại chặt như nê mồi.

"Loảng xoảng~ loãng xoảng~ loãng xoảng~" thỉnh thoảng mà phát tiếng đánh, đều là gọi phòng trong hai người trẻ tuổi tiếng lòng hơi bị run lên.

Bên trong dường như trắng diện, Đường Tiểu Quyền tự nhận gặp quá nhiều nhiều lắm, nhưng vậy cũng là ở điện ảnh và truyền hình phiên cùng trong trò chơi hư cấu ra giả thuyết trắng cảnh, thế nhưng lúc này. . .

Kính khùng này va chạm, làm cho bước chân của, cùng với làm người ta hít thở không thông gào thét, hết thấy tất cả đều là vậy khiến sợ thậm chí còn đề hấn sinh ra có chút nghi vấn, những thứ này thực sự đều là hiện thực sao?

Mồ hôi theo gò má cuộn cuộn mà rơi, giống như suối nước như nhau, mà tùy theo lưu đi còn có dài dòng nửa đêm.

Đường Tiểu Quyền chẳng bao giờ cảm thấy buổi tối sẽ là như vậy dài đằng đặc, phải biết rằng trong ngày thường hẳn cũng không ít suốt đêm suốt đêm, trò chơi tiêu khiển. Thế nhưng hiện tại. . . Hẳn là hy vọng dường nào đây hết thấy chỉ là giấc mộng a!

Nhưng mà hy vọng là tốt đẹp chính là, thế nhưng hiện thực cũng tàn khốc! Phòng nhỏ ra mỗi một lần đánh, mỗi một tiếng găm nhẹ cũng không có không đang nhắc nhở hẳn một sự thật, đó chính là:

Mạt thế đã phủ xuống! !

Chẳng biết lúc nào, đen kịt phòng ngủ, rốt cục có xóa sạch ôn thuần tia sáng.

Mà theo đây xóa sạch tia sáng xuất hiện, Đường vương hai người hơi lộ ra chán chường chết lặng tinh thần đều là hơi bị chấn động, bởi vậy có thể thấy được lẽ thường sờ vân quang minh làm cho lực lượng vẫn là rất có vài phần đạo lý.

Nghiêng tai kẻ sát ván cửa, Đường Tiểu Quyền cẩn thận lắng nghe ngoài phòng động tĩnh, một lát sau, hẳn trùng một bên Vương Cường khiến cho nhớ

nhân sắc, ý bảo hẩn ly khai cửa phòng. Tiệp đã chậm rãi đem cửa phòng ngăn cái tiểu phòng, cũng từ từ đem cái đó mở rộng, cho đến lộ ra toàn bộ đầu.

"Thế nào? Quyền Từ, tang thi. . . Đi rồi chưa?" Cơ hồ là theo bản năng nuốt nước bọt, Vương Cường dị thường thấp thỏm thấp giọng hỏi.

Dùng tốc độ thật chậm rút về thân thể, Đường Tiểu Quyền sảo sự bình phục dưới tâm tình khẩn trương,

Sau đó chỉ chỉ ngoài phòng, con đường: "Đại môn một võ, phòng khách chưa đi đến tang thi, thế nhưng ngoài phòng còn cần xác nhận dưới."

Do khắp cả cho thuê ở phòng này 2 phòng một phòng khách thiết kế kết cấu, mà Đường Tiểu Quyền phòng ngủ lại vừa mới cùng đại môn bình đủ, sở dĩ hẩn tưởng dựa vào hiện nay đơn trắc kiểm tra, cũng không thể dò rõ hàng hiên bên trong tình hình thực tế hướng. Nhưng may là với lúc này mà nói, đã vạn hạnh trong bất hạnh.

Chỉ cần đại môn vị phá, tất cả liên trà có hi vọng, như vậy kế tiếp. . .

Đôi mắt ở bên trong phòng quét một vòng, sau cùng Đường Tiểu Quyền đưa mắt rơi trên bàn để máy vi tính cái kia trang điểm kính trên.

Có thể có thể như vậy! Cơ hồ là linh quang lóe lên, Đường Tiểu Quyền trong đầu thuận tiện bày ra một thứ đại khái kế hoạch hành động.

Chậm rãi cúi người xuống, Vương Cường về mặt kinh ngạc nhìn cái kia đã được bỏ sát tư thái từ từ xa cách mình Đường Tiểu Quyền, không khỏi thảm hời: "Này, Quyền Từ, ngươi muốn làm gì?"

Không để ý đến người sau lưng vấn đề, Đường Tiểu Quyền hãy còn đi tới trước bàn máy vi tính, cực độ cẩn thận đem trung bày trên đó trang điểm kính cho nhét vào trong lòng, tiệp đã bảo chế đúng cách mà quay trở về chỗ cũ.

"Ta định dùng cái này thăm dò một chút tình huống bên ngoài!"

Nhìn trong tay đối phương nâng lên cái gương, Vương Cường nhất thời tâm linh thần hội hiện lên tí nụ cười nhàn nhạt. Không thể không nói hẩn người bạn thân này, tuy rằng trong ngày thường thích làm quái chính cổ người khác, nhưng thời khắc mấu chốt thật đúng là có thể phái trên công dụng.

Hoàn toàn đem thân thể đề thấp tới mặt đất, Đường Tiểu Quyền dán thật chặt ở tường và sát biên giới, quá gần có thể không đem thân hình của mình bại lộ tại ngoại.

Tựa hồ là khẩn trương thái quá duyên cớ, lúc này Đường Tiểu Quyền cảm giác mình cẩn thận bản hãy cùng mở oa ầm nước, đằng đằng nhảy lên, mà ngạc đang lúc mở hồi càng giống như mở áp hồng thủy, phong trào mà rơi.

Dùng sức nháy hai cái bị mở hồi thấm ướt khoe mắt, nhất thời một chua xót cảm nhận sâu sắc thuận tiện kéo tới. Đường Tiểu Quyền cường chế được bắt tay vào làm chà lau xung động, kiệt lực ức chế mình to suyễn. Tiệp đã nhẹ nhàng đem vật cầm trong tay trang điểm kính cho hoành dò xét đi ra ngoài.

Mắt kiếng trong, trải qua hơn lần điều chỉnh, Đường Tiểu Quyền có thể rõ ràng xuyên thấu qua cửa gỗ phá động, nhìn thấy ngoài phòng tình hình thực tế hướng.

"Xem ra những thứ này hành thi so với chính mình tưởng tượng còn muốn chấp nhất a!"

Không ngừng di động bóng người gọi Đường Tiểu Quyền tâm trạng lần thứ hai phủ lên một tầng vẻ lo lắng, hẩn chậm rãi rút về cái gương, sau đó lui trở lại.

"Thế nào? Tang thi có đúng hay không. . ."

"Chưa!" Vô lực thông xuống trong tay cái gương, Đường Tiểu Quyền thở dài một hơi, tiệp đã tùy ý xóa đi mở hồi trên mặt nói bổ sung: "Còn có mấy con ở bên ngoài bồi hồi."

"Có mấy con? Nếu là không khi nào môn thăng thán. . ." Vương Cường sắc mặt kiên nghị giờ tay lên làm một diệt khẩu động tác, chỉ là Đường Tiểu Quyền cũng cười khổ lắc đầu:

"Mấy con ta không có cách nào khác xác định, UU đọc sách (www.uukanshu.com) bất quá Cường tử, không phải vạn bất đắc dĩ chúng ta còn chưa phải muốn chính diện cùng những súc sinh này tiếp xúc tuyệt vời, dù sao chúng ta trả không rõ ràng làm bọn người kia có cái gì công kích thù đoạn!"

Hờ hững gật đầu, hồi tưởng hôm qua trong TV nữ lời của người chủ trì ngữ, Vương Cường tin tưởng chính phủ nhất định đã bắt đầu thủ xử lý đây một nguy cơ, sở dĩ chỉ cần ai đến cứu viện đến là được, như vậy. . .

"Quyền Từ, nếu như vậy, chúng ta đây không bằng ở nơi này trong phòng ở được được, quay về với chính nghĩa không cần vài ngày cuộc phong ba này là có thể đi tới. Nhưng thật ra chúng ta ở. . ."

"Không được!" Dị thường quả quyết phủ định rút Vương Cường đề nghị, đây đảo cũng không hẩn không tin chánh phủ năng lực, mà là xuyên thấu qua hiện nay đã biết các loại tin tức, Đường Tiểu Quyền đã rồi mơ hồ nghĩ rằng nguy cơ này tựa hồ cũng không phải là trên mặt nổi nhìn như đơn giản như vậy. Ngay cả nói muốn muốn ở mấy ngày giải quyết nó, có thể căn bản là món không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

"Cường tử, chúng ta không thể ở ở chỗ này, loại khí trời này, nếu như không có NGUYỄN, chúng ta căn bản nhịn không quá ba ngày, chúng ta phải tự

cứu!"

Cách sinh tồn điều thứ nhất, bất luận cái gì nguy cơ đến là lúc, lúc đầu tự cứu tương thị quyết định người có thể không tồn sống tiếp chỗ máu chết.

Trong đầu hiện lên năm đó chẳng từ đâu bộ cầu sinh thực lục phía trong đọc lướt qua mà đến cách điều lệ, Đường Tiểu Quyền không khỏi tâm trạng một trận cảm giác quái. Phải biết rằng những thứ này bất quá là hấn trong ngày thường tiêu khiển yêu thích, ai có thể nghĩ cánh là thật sẽ ở sao một ngày đêm, thành bang trợ hấn sống tiếp chuẩn tắc.

Như vậy đã như vậy, chính đến tốt cùng sửa làm sao có thể ở không dậy nổi xung đột dưới tình huống, đuổi xa những thứ này máu tanh tàn bạo tang thi đâu?

Đường Tiểu Quyền lâm vào sâu đậm trầm tư. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Đuổi thi

"Cái gì! Người nói cái gì! Người không đứng đang cùng ta nói đùa sao! Người nghĩ đem những súc sinh này cầm đi? ?" Coi như này nghe được chê cười vậy, Vương Cường không khỏi cười lạnh một tiếng, hấn hết sức khống chế được mình âm điệu, để tránh khỏi kinh động ngoài phòng tang thi.

Đối với Vương Cường nghi vấn, Đường Tiểu Quyền nhưng thật ra có vẻ có chút bình tĩnh, hấn cũng chưa bao giờ làm nhiều giải thích, chỉ là hãy còn gât đầu, thân nhiên nói: "Ta chưa nói đùa với người, ta đích xác là muốn đem những thứ này tang thi lộng tẩu."

"Ồ ~" hơi cảm giác im lặng thờ hất ra, Vương Cường bắt tay vào làm vuốt ve trán của mình, tiện đà nữu kiểm nghiêm mặt nói: "OK, người nói người nghĩ cầm đi bọn họ, như vậy người nhưng thật ra nói cho ta biết, người chuẩn bị làm như thế nào? Người nên sẽ không cho là đám kia súc sinh còn có thể nghe hiểu tiếng người đi!"

"Tiếng người? ?" Trong con người hiện lên lau một cái lượng sắc, Vương Cường vừa mới buổi nói chuyện hiển nhiên là lệnh Đường Tiểu Quyền chộp được cái gì, hấn chậm rãi rũ xuống đầu, không nói lời nào tí mĩ nhớ lại đêm qua tình hình thực tế cảnh, một lát qua đi, một cái kế hoạch to gan khi hấn đáy lòng từ từ hiện lên đi ra.

Thời gian chính là sinh mạng, chưa tổ nửa điểm đình lại, Đường Tiểu Quyền lúc này liền này đem ý nghĩ của chính mình nói thẳng ra, mà sau khi nghe Vương Cường cũng khuôn mặt nghi vấn.

"Người xác định làm như vậy được không?"

Nói thật đi, Đường Tiểu Quyền cũng không biết chính hấn một kế hoạch xác xuất thành công bao lớn, sở dĩ hấn căn bản không thể nào trả lời Vương Cường vấn đề, thế nhưng liên hiện nay tình hình thực tế thế mà nói, cho dù chỉ có 50% mong muốn, hấn cũng phải mạo hiểm thử một lần, bởi vì nếu như tiếp tục như thế giằng co nữa, thì là bọn họ không táng thân thi mệnh, cũng khó chạy trốn nước mà chết số phận.

"Mặc kệ thế nào, ta đều phải muốn thử một lần!"

Dứt khoát quyết nhiên bỏ lại đây tịch thoại, Đường Tiểu Quyền khom lưng giữa đi được mình trước bàn máy vi tính, đợi đến vừa thông suốt tìm kiếm phía sau, từ trong ngăn kéo móc ra đem hắng ngày sửa chữa máy vi tính dùng hoa mai khởi, tuy rằng hấn cũng không rõ ràng lắm đồ chơi này ở ứng đối tang thi thì có thể khởi nhiều tác dụng, nhưng căn cứ đã qua trò chơi trong phim kinh lịch, chắc là có có chút ít còn hơn không.

Một lần nữa phản hồi tại chỗ, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai cận kề cùng Vương Cường thông báo dưới tương quan hành động hạng mục công việc, dù sao cửa này hồ đến hai người tính mệnh, không được phép nửa điểm sơ thất.

Thật dài hít một hơi thật sâu, Đường Tiểu Quyền chậm rãi cúi người xuống, tiện đà bò lồm ngồm leo ra ngoài phòng ngủ đại môn.

Nếu như nói trước ở bên trong phòng ngủ nhịp tim của hấn sợ hãi lũy thừa chỉ có 60% nói, như vậy hiện tại, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy mình trái tim kia đều nhanh muốn khản trương đụng nhảy ra ngoài.

Loại này cảm thụ là hấn trước đây chưa bao giờ có, coi như một giây kế tiếp chính cũng sẽ bị đây vô tận sợ hãi cho cắn nuốt như nhau.

Mồ hôi giống như nước sông cuộn cuộn, tự được toàn thân cao thấp mỗi một chỗ lỗ chân lông phong trào ra, tiện đà ở Đường Tiểu Quyền phủ phục mà

qua mặt đất để lại lau chùi kéo dài thủy ngân.

Nhìn lau chùi khiến người ta sợ hãi thủy ngân, Vương Cường không khỏi tâm trạng căng thẳng, hắn tuy rằng thân ở phòng ngủ trong vòng, nhưng đối với Đường Tiểu Quyền tình cảnh cũng vẫn như cũ cảm động lây. Hắn cơ hồ là theo bản năng nắm thật chặt banh trong tay ca tụng, ánh mắt cảnh giác nhìn chăm chú vào người sau bốn phía, chỉ đợi phát hiện bất cứ dị thường nào, sẽ phác sấp xuất hiện khứ bính mệnh.

Có lẽ là ngửi được thức ăn khí tức, làm cho nguyên bản coi như bình hòa hàng hiền, mơ hồ có chút xao động dấu hiệu.

Đề nén muốn đứng dậy thoát đi xung động, Đường Tiểu Quyền trong cơ thể a-đrê-na-lin nhanh chóng phân bố được, hắn lần đầu tiên cảm thấy phòng ngủ cùng trừ phòng cự ly cánh sẽ là như vậy xa xôi, xa đến hắn đều không xác định mình là phải có thể có dũng khí đi hoàn thành hắn.

"Lãnh tĩnh! Lãnh tĩnh! Kiên trì! Kiên trì!" Tâm trạng không giúp đỡ cho mình bom hơi, Đường Tiểu Quyền cắn chặt giáo tiêm kiên trì, bởi vì hắn sợ một ngày chính dừng lại, chỉ sẽ thấy vô dũng khí khởi động.

Cứ như vậy lấy so với rùa mau không được bao nhiêu tốc độ chậm bò, mà khi Đường Tiểu Quyền ở trải qua sắp tới 15 phút mới đưa đoạn này có thể so với luyện ngục 5 thước cự ly cho leo xong thì, cả người của hắn đều làm như bị nước ngâm qua như nhau, chưa một chỗ nẩy làm.

Bối theo tường, Đường Tiểu Quyền miệng to thở hổn hển, lực kiệt cảm giác mệt mỏi rất nhanh thuận tiện lan khắp toàn thân của hắn. Hắn biết đây là quá căng thẳng phía sau đột nhiên lỏng kết quả. Cho nên khi dưới cũng không dám nghỉ ngơi, chỉ đợi tìm đập sảo thích bình thần phía sau, thuận tiện vội vàng hướng về phía bên trong phòng ngủ Vương Cường làm một "OK" tay của thế, tiện đà bắt đầu ở bên trong phòng bếp trở mình tìm.

Dựa theo Đường Tiểu Quyền kế hoạch, hắn kế tiếp cần phải làm là ở bên trong phòng bếp hoa vài thứ, sau đó làm ra điểm tiếng vang, tốt khiếu tang thi theo tiếng ly khai. Mà hắn ý nghĩ này tồn tại hoàn toàn là bị đem qua TV tạp âm hấp dẫn tang thi dẫn dắt, căn cứ ý nghĩ của hắn, nếu tang thi có thể bị TV tạp âm hấp dẫn mà đến, có thể cũng có thể như bảo chế lợi dụng âm hưởng dẫn chúng nó ly khai.

Tuy rằng Đường Tiểu Quyền mình cũng không xác định phương pháp này được không tính bao lớn, nhưng lúc này ngoại trừ phương pháp này ở ngoài, hắn cũng quả thực nghĩ không ra cái khác tốt hơn kế sách.

Thuận lợi từ tứ bát phía trong rút ra có chừng 4 một chén đĩa, Đường Tiểu Quyền rón rén đi tới bệ cửa sổ ven, chậm rãi đem phiến từ lúc bọn họ vào ở tới nay liền chưa từ mở ra sứt mẻ cửa sổ cho đẩy tới ra.

May là ở thôi kéo trong quá trình quá gần cẩn thận, nhưng song cạnh quỹ đạo còn là không thể tránh khỏi phát ra một chút ghim nhĩ thứ vang. Mà những thứ này ở trong ngày thường hầu như có thể sơ sót tiếng vang, phóng đến lúc này cũng như kim đâm vậy làm cho Đường Tiểu Quyền tâm trạng căng thẳng.

Lập tức hắn cũng là không dám có bất kỳ đình lại, vội vàng này đem vật cầm trong tay chén đĩa ai một ném ra ngoài cửa sổ.

Mấy phía sau, trải qua một đoạn thẳng đứng tự do vật rơi phía sau, 4 một chén đĩa rốt cục trước sau rơi xuống đánh tới trên mặt đất, tiện đà không phụ sự mong đợi của mọi người phát ra "Sét đánh cách cách" vô vang lên thanh.

Có lẽ là cảm thấy 4 một chén đĩa tạo thành động tĩnh còn chưa đủ oanh động, Đường Tiểu Quyền vừa liên tiếp ném bao quát ghé ngồi tròn, thùng rác, bình rượu, dịch kéo lon ở bên trong sổ món khác, thẳng làm cho lâu để vừa thông suốt "Gà bay chó sủa" mới chậm rãi ngừng động tác trong tay.

Mà đợi phù hợp làm xong những thứ này, Đường Tiểu Quyền vừa vội vàng nghiêng người thiếp đến rồi cửa phòng bếp khuông sát biên giới, khăn trương lắng nghe ngoài phòng động tĩnh.

Nên làm đều đã làm, mong muốn đây bang sức sinh dừng cho chính thất vọng a. Đường Tiểu Quyền tâm trạng âm thầm cầu khẩn.

Nhưng mà đợi vĩnh viễn là vậy ngao người, du đang tang thi tựa hồ là có ý định muốn khảo nghiệm hai vị trẻ tuổi lòng của chí như nhau, thủy chung chưa rời đi ý tứ, chỉ là hãy còn đứng ngẩn ngơ nhìn nhau được.

Người thi song phương cứ như vậy đặt một môn, giằng co. Chỉ đợi phù hợp Đường Tiểu Quyền sắp buông tha hướng tới, tất buồn tẻ hàng hiền bên trong đột nhiên táo động, tiện đà tiếng hô nổ lên.

Phòng ngủ trong, mượn cái gương phản xạ quan trắc tang thi hướng đi Vương Cường, đó là kích động không lấy, ứng với là xuyên thấu qua mặt kiếng hình vẽ, hắn có thể thấy rõ ràng, từng cổ một thi hài đang ở tự ly khai hàng hiền, hướng phía dưới lầu bước đi.

Thực sự là thật không ngờ huynh đệ mình cái này nhìn như sai lầm vô căn cứ kế hoạch, lại có thể thực sự thành công, hắn một bên trong lòng âm thầm than thở người sau chỉ số thông minh, một bên nhanh lên này đem điều này tin vui truyền đạt đi ra ngoài.

"Này! Quyền Từ! Đám kia súc sinh ly khai!"

Chương 6: Chúng ta phải sống sót

Khi màng tai được vang lên ngoài phòng nam tử đại biểu thành công tin vui phía sau, Đường Tiểu Quyền cái buộc chặt thân thể rút cục lực cỏi yếu đuối bày ở tại trên mặt đất. Nhưng may là như vậy, hần sớm bị ướt đầm mồ hôi khuôn mặt còn chưa phải nhưng ức chế hiện lên ti nhọt nhạt độ cung.

"Làm xong rồi! Ta lại có thể thực sự làm xong rồi!" Xem được vừa mới xảy ra tất cả, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy chính làm như trong mộng như nhau.

Không có đi quấy rối hoành đường đầy đất huynh đệ, Vương Cường có thể tưởng tượng ra người sau ở đi tới 20 phút phía trong trải qua những chuyện kia, sở dĩ ở xác nhận bọn nó một có bất cứ vấn đề gì lúc, thuận tiện hãy còn ly khai trừ phòng. Dù sao tuy rằng thành công đuổi xa tang thi, nhưng bọn hần nguy cơ cho dù chưa kết thúc.

Cửa gỗ chỗ, nhìn động ở ván cửa trên hành thi thi thể, Vương Cường không khỏi có chút cảm giác quái, hần rất khó tưởng tượng, chính đêm qua đến tột cùng là làm sao có can đảm ở khoảng cách gần như thế dưới cùng như vậy khiến người ta sợ hãi sức sinh tiến hành vật lộn.

Bất quá hần cũng vì việc này vấn đề quán quýt lâu lắm, mấy lúc, hần thuận tiện huy đi trong đầu này không thiết thực tìm cách, tiện đà hít sâu một hơi, đem cửa gỗ trên thi thể thổi xa cách đi ra ngoài.

"Loảng xoảng khi!"

Thi thể rơi xuống đất thanh âm cũng không lớn, nhưng đặt ở trên không đáng không tiếng động hàng hiên phía trong, cũng như trải qua khuếch đại âm thanh kèn đồng truyền như nhau, hầu như trong nháy mắt chính là làm cho Vương Cường tiếng lòng chấn động.

Không chỉ là hần, ngay cả tại trừ phòng vừa cùng sàn nhà làm tiếp xúc thân mật Đường Tiểu Quyền, cũng tốt tự kinh thiên tiếng sấm vậy từ mặt đất trở nên nhảy lên khỏi thanh, tiện đà cuộn cuộn chạy ra khỏi trừ phòng.

"Tình huống gì?" Hai mắt trừng tự chuông đồng, Đường Tiểu Quyền gương mặt khẩn trương.

Vương Cường thật cảm thấy hồ thẹn mà chỉ chỉ cửa gỗ trên phá động, than nhẹ một tiếng nói: ", cái kia, ta vừa thôi tang thi thời gian một chú ý, sở dĩ..."

"Mau, người đi phòng ngủ hoa hậu T-shirt, ta đi cảm phong rung mang, tốc độ a!" Không chờ đối phương đem lời nói tẩn, Đường Tiểu Quyền đã rồi này lược dưới buổi nói chuyện, tiêu thất ở tại Vương Cường trong tầm mắt.

Cái gì gọi là thời gian chính là sinh mạng, cái gì gọi là tranh thủ thời gian, Vương Cường rốt cuộc chân chân thiết thiết cảm nhận được, để không tới để bị kịch tái diễn, hần cơ hồ là nhanh như tia chớp từ tứ bát phía trong bảo ra mình tắm rửa quần áo và đồ dùng hàng ngày, sau đó chạy gấp mà trở về cửa gỗ chỗ.

Đội đến chạm mặt lúc, Đường Tiểu Quyền vẫn là chưa nửa câu lời vô ích, hần lưu loát từ y đôi được dịch đi này mỏng mà cạp quần áo và đồ dùng hàng ngày, thẳng đến thiếu đến món màu đậm dày T xuất, mới vừa rồi ngăn phong rung mang, bắt đầu ở Vương Cường dưới sự phối hợp, nhanh chóng phong chặn tồn tại cửa gỗ.

Về phần nói hần tại sao muốn tuyển chọn dày mà lại sắc sâu quần áo và đồ dùng hàng ngày,

Bọn nó lý do cũng vô cùng giản đơn, chính là vì không gọi tang thi có thể nhìn thấy phòng trong trạng huống, dù sao cạp mà mỏng quần áo và đồ dùng hàng ngày, rất dễ ở ban đêm đem phòng trong ánh đèn để lộ ra đi. Mà điểm này không thể nghi ngờ lại tăng phe mình bại lộ tỷ lệ. Sở dĩ...

Làm nhiều tiếng "Tự lạp" kéo tùm âm hưởng, phá động không bao lâu thuận tiện phong chặn hoàn tất. Tuy rằng từ xem tướng trên nó không hề mỹ cảm đáng nói, nhưng lúc này cùng được sinh tồn cũng thành vấn đề vương đường hai người mà nói, đầu còn có lòng thanh thân để ý tới này.

Một chuyện tất, Đường vương hai người vừa ngựa không ngừng vó bắt đầu rồi cửa gỗ công sự phòng ngự điều chỉnh, dù sao đêm qua tất cả xảy ra đều quá mức cấp tốc, sở dĩ rút tay về thua dưới tùy ý đôi triệt, làm cho từ giã những vật này vẫn chưa làm được vật tấn bọn nó dùng.

Làm có thể làm cho những ngày kế tiếp không đến mức lại tự đêm qua vậy chờ đợi lo lắng, chân tay luống cuống. Vương đường hai người phải đối với cửa gỗ phòng ngự một lần nữa làm quy hoạch, lần này bọn họ không chỉ có tăng thêm như là số pha các loại chắc nịch vật, để mà gia cố cửa gỗ kháng chàng tính, đồng thời còn mang ra tất cả cái ghế phối và một ít tiểu vật, cấu kiến đạo thứ hai phòng tuyến.

Mà đội phù hợp làm xong đây hết thấy, hai người trẻ tuổi cơ hồ là cũng trong lúc đó than ngồi trên mặt đất, khoảng cách, nhân quá độ khẩn trương cùng uể oải mà sinh ra lực cỏi cảm giác nhất thời tịch lãn toàn thân, Đường Tiểu Quyền càng mệt đến ngay cả thơ trên vách đá khí lực cũng không có.

Cứ như vậy dựa lưng vào tường ngồi, Đường vương hai người người nào cũng không có người nào nói, có thể lên trời cũng là cảm nhận được hai người trẻ tuổi bị thời cùng thể thâm, sở dĩ lúc này căn người tang thi cũng không có lại như đêm qua vậy theo tiếng mà đến, bằng không chỉ dựa vào hiện tại

Đường vương hai người trạng thái, chớ nói chi này chống lại, sợ là ngay cả chạy trốn đều sẽ trở thành vấn đề.

Thời gian cứ như vậy ở trong lúc lơ đãng nhanh chóng trôi qua, mà sơ thăng thái dương cũng chậm rãi từ đường chân trời trên chậm rãi mọc lên, mang đến làm người ta đã lâu dương quang cùng cực nóng.

Trải qua nửa tiếng đồng hồ tĩnh tọa điều chỉnh, Đường vương hai người tan hết thể lực thoáng chiếm được có chút khôi phục.

Đường Tiểu Quyền sĩ cánh tay ngửi một cái tràn đầy vết mờ hôi xiêm y, không khỏi sút nhũ mảy, phải biết rằng trong ngày thường hẩn thể nhưng tương đối chú ý, trả chưa bao giờ có ngày mùa hè cả đêm không tắm kinh lịch, nhưng mà lúc này... Ha hã, hẩn không khỏi cười khổ lắc đầu.

Giùng giăng đứng lên, cổ sức kéo coi như đồ chỉ vậy hai chân, tập tễnh đi tiếp phòng tắm trong, Đường Tiểu Quyền tùy ý hướng phía chậu rửa mặt bên trong ngã ta nước nóng, thuận tiện hãy còn bắt đầu rồi chà lau.

Ôn thuận bọt nước theo khăn ướt ở trên người chảy, loại này cảm giác thư thích làm cho Đường Tiểu Quyền dị thường hưởng thụ nhắm hai mắt lại, coi như toàn thân uể oải đều ở đây theo nước ấm tan đi mà tiêu thất lui bước.

Toàn bộ rửa mặt quá trình cũng không có duy trì liên tục lâu lắm thời gian, nhưng đợi sau khi chấm dứt, Đường Tiểu Quyền cũng cảm thấy chính cả người đều là giống như tân sinh như nhau.

Tê dại mà lau ngâm trên người nước, Đường Tiểu Quyền từ y thụ phía trong tùy ý sờ soạng món mỏng sam khoác lên người, tiện dãi thuận tiện trực tiếp hướng phía sân thượng đi tới.

Dương trên đài, Vương Cường chấp hai tay sau lưng đứng lặng mà đứng, hẩn thấp lưng vẫn không nhúc nhích, coi như được ma như nhau.

Đường Tiểu Quyền rón rén lại gần đi tới. Vỗ nhẹ người sau cánh tay, tiện dãi đưa mắt nhìn lại, nhất thời một ngụm lương khí đảo hút vào miệng.

Xào xạc nhai đạo, số lượng cửa xe đại mở ra ô tô đụng vào nhau, tứ tán vút bao vây túi áo bị tùy ý vút bỏ đầy đất, mười mấy con điện mục dữ tợn hành thi, chính khắp nơi không mục đích cây lau nhà du đãng, thường thường nhìn bốn phía một chút, coi như ở đi dạo phố như nhau. Mà đang ở chúng nó chỗ tụ tập, hai cái nghiêng lớn lên vết máu ở ánh mặt trời chiếu xuống có vẻ này vậy gọi người hoảng sợ.

Hãy còn hít một hơi thật sâu, Đường Tiểu Quyền không khỏi ngưng trọng lắm bẩm nói: "Đây là mạt thế a!"

Thân thủ móc ra mang theo người điện thoại di động, Đường Tiểu Quyền vừa mới chuẩn bị tận trời thử xem có hay không tín hiệu, ai có thể nghĩ bên cạnh Vương Cường cũng thần nhiên nói cú: "Quyền Tử, không cần thử, chưa tín hiệu!"

Hồ hững gật đầu, tuy rằng tâm lý sớm có chuẩn bị, nhưng khi hết thấy đều biến thành sự thật thời gian, cái loại này phát ra từ đáy lòng thất vọng còn là làm cho Đường Tiểu Quyền cảm thấy tương đối cực hững.

"Người nói chính phủ có thể giải quyết nguy cơ lần này sao?" Nhìn xa xa vậy theo như vậy ở hững lực thiêu đốt hỏa hoạn, Vương Cường hơi lộ ra thất thần hỏi.

Đối với mình người huynh đệ này vấn đề, Đường Tiểu Quyền tự nhiên là vô pháp trả lời, thế nhưng hẩn đang trầm mặc một lát phía sau, còn là khẳng định dị thường cho ra đáp án của mình: "Cường tử! Mặc kệ chính phủ có thể hay không giải quyết trắng nguy cơ này, chúng ta đều phải kiên cường sống sót!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Tìm cách

Nếu muốn ở các loại trong nguy cấp sinh tồn được, dựa vào tất vào nôm nói một chút đây tuyệt đối là không có khả năng sống tiếp, nhất là đối với chẳng bao giờ tiếp thụ qua bất luận cái gì sinh tồn huấn luyện Đường vương hai người mà nói, càng thêm này khó hơn lên trời.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền cũng là lòng biết rõ, bất quá trong ngày thường không ít đọc lướt qua muốn sống sách vở hẩn, đồng dạng cũng rất rõ ràng lãnh một cái đạo lý, đó chính là buông tha liên ý nghĩa từ vong.

Muốn sống cách điều thứ hai, vô luận gặp phải loại nào nguy cơ, đều phải làm tận khả năng sưu tập bên người tất cả có thể lợi dụng vật tư, bởi vì mấy thứ này có thể trong tương lai trở thành người người cứu mạng rom rạ.

Mọi người đều biết, người sống hậu thế, không ngoài 4 món khác, ăn, mặc, ở, đi lại. Mà căn cứ thế cục trước mắt, Đường Tiểu Quyền cũng là trong lòng bày ra ba loại bọn họ sinh hoạt hàng ngày nhất định đông tây.

Đầu tiên là thức ăn, Đứng người là sắt phạn này thép, cho ăn không ăn đói bụng đến phải hoảng. Mà nếu muốn ở trận này trong mặt thể sinh tồn được, thức ăn tự nhiên là ắt không thể thiếu vật tư một trong, bằng không tang thì một ngày đột kích, đói bụng chạy trốn không có thể như vậy chuyện đùa.

Thứ nhì này nguồn nước, từ nào đó trình độ mà nói, đồ chơi này tầm quan trọng, so với thức ăn, sợ là càng quá mức cái đó. Dù sao người có thể một vòng không ăn cơm, nhưng nếu là 3 ngày không uống nước, vậy khó thoát thiếu nước mà chết số phận. Nhất là tại đây nóng bức khó chịu 7 tháng, chỉ là mỗi ngày vết mồ hôi xối mòn thủy lượng cũng đủ để cho người đang trẻ bổ sung dưới tình huống bị mất mạng mà chết.

Sau cùng dĩ nhiên chính là vũ khí, không hề nghi ngờ, trải qua đêm qua hai trận chiến đấu, nơi đây tầm quan trọng, đã không cần nói cũng biết.

Sở dĩ tổng trên thuật, thức ăn, nguồn nước, vũ khí, này Đường Tiểu Quyền lúc này cảm thấy tối nên chuẩn bị cùng với quy hoạch gì đó. Hẳn lúc này liền này bắt tay vào làm cùng Vương Cường bắt đầu ở trong nhà phiên tương đảo quỹ sưu tầm sở hữu tương quan vật tư dự trữ.

Muốn sống cách điều thứ ba, người vĩnh viễn không biết một giây kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, sở dĩ sớm làm dự định, mới là sách lược vẹn toàn.

Toàn bộ vợ vết hành động gắng co sắp tới mười năm phút đồng hồ lâu, khi đem sở hữu vật tư tất cả đều gom đến một chỗ phía sau, Đường vương hai người đều là nhìn nhau cười khò.

Tại sao? Bởi vì thực sự quá mức trạch nam!

Thức ăn phương diện: 10 túi túi trang mì ngâm, 1 khối chocolate, 2 cây kẹo cao su, mấy thỏ đậu cùng cây ớt cùng với non nửa thùng giá rẻ ti giống gạo.

Nước uống phương diện: 3 lon đóng hộp bia, 5 bình nông phu sơn tuyền, còn có chính là hệ thống cung cấp nước uống.

Vũ khí phương diện: 2 cây bóng chày côn, tóc húi cua cặp hoa mai khỏi các một bà, còn lại như là tài chỉ đao, hoa quả đao chắc chắn.

Hết thầy tất cả,

Tất cả đều là tiêu chuẩn trạch nam phối trí, Đường Tiểu Quyền thô sơ giản lược tính toán, tiện đà quay Vương Cường con đường: "Cường tử, người xem, dựa vào mấy thứ này, chúng ta không sai biệt lắm có thể kiên trì một 7 ngày hai bên, mà 7 ngày sau. . ."

Hồ hững gật đầu, Vương Cường rất may mắn trước lễ bái mình ở siêu thị tổ hội viên hoạt động thì đủ trở về 10 cân ti giống gạo, bằng không phải dựa vào này mì ngâm, chớ nói chi 7 ngày, bọn họ có thể đỉnh qua 3 ngày thì là thật tốt.

"7 ngày liền 7 ngày đi, nghĩ đến 7 ngày sau cục diện hẳn là sẽ chuyển tốt đi."

Sau cùng "Đi" tự, Vương Cường nói rất nhẹ cũng rất miễn cưỡng, dù sao hôm nay nhai đạo trạng huống hẳn cũng nhìn rất rõ ràng, cho nên đối với như vậy loạn cục chính phủ có thể không 7 ngày bên trong dẹp loạn, thẳng thần giăng, bây giờ Vương Cường cũng đồng dạng là chưa lòng tin quá lớn.

"Ai ~" Đường Tiểu Quyền tâm trạng trầm nghĩ một ngum trọc khí, hần hơi trầm ngâm chỉ chốc lát, chợt chậm rãi ngừng đầu, hơi cảm giác ngưng trọng nói bỏ sung: "Cường tử, ta nói 7 ngày cũng chỉ là lý luận chữ số, huống hồ. . ."

Ngẩn ngừ dừng lại, nhìn ra được nhận đi xuống, với Đường Tiểu Quyền mà nói cũng là tương đối trầm trọng.

"Huống hồ chính phủ có thể hay không ở ngắn hạn bên trong dẹp loạn tràng nguy cơ này, cũng là một không biết bao nhiêu! Sở dĩ chúng ta không thể ngồi chờ chết, phải làm tốt trường kỳ đấu tranh chuẩn bị."

"Vậy ý của người là. . ."

"Chúng ta phù hợp tự cứu!"

"Tự cứu?" Vương Cường giữa chân mày không khỏi khui một cái, hẳn cũng không nhận ra chỉ bằng mình cùng Đường Tiểu Quyền như vậy trạch nam có thể có cái gì tự cứu tư bản, bất quá lo lắng đến cục diện dưới mắt, hẳn vẫn gật đầu ứng tiếng: "Được rồi, người nói, chuẩn bị thế nào làm?"

Nhỏ giọng tay lên, Đường Tiểu Quyền chỉ chỉ đầy đất vật tư dự trữ, sách sách môi thần nhiên nói: "Mấy thứ này đủ chúng ta sinh tồn 7 ngày, nói cách khác, 7 ngày sau chúng ta đã đem đối mặt cạn lương thực nguy cơ. Sở dĩ ta cảm thấy, tương lai 4 ngày, nếu như thế cục vẫn như cũ không có thể xong chuyện biến tốt đẹp đồng thời chúng ta vẫn không có xong tương ứng cứu viện, chúng ta đây nhất định phải phù hợp làm tốt ra ngoài sưu tầm vật liệu chuẩn bị."

Dù sao trò chơi điện ảnh nhìn sinh ra, Đường Tiểu Quyền phi thường rõ ràng ở mặt thể trong nhanh chóng vợ vết vật liệu tầm quan trọng, bởi vì theo tình thế không ngừng phát triển, càng đến ngày diệt vong hậu kỳ, vật tư sẽ dần phát khan hiếm, mà lúc này của người môn, để muốn sống, sẽ phóng xuất ra so với tang thì còn muốn kinh khủng đấy lòng ác ma.

"Sở dĩ, chúng ta phải làm đem hiện hữu vật tư tổ một cái quy hoạch." Tiện tay sờ qua trên bàn một con bút bi, Đường Tiểu Quyền trêu qua hé ra giấy trắng ở phía trên tùy ý vẽ hai phương cách, tiện đà tiếp tục nói: "Ta dự định đem vật tư chia làm hai phần, một phần tổ chúng ta thời gian tới 4 ngày cơ

bản khẩu phần lương thực, mà một phần khác tắc làm đột phát trạng huống khẩn cấp dự trữ."

Nói xong, Đường Tiểu Quyền thuận tiện và Vương Cường ngay cụ thể phân phối hạng mục công việc làm thảo luận, không bao lâu, trương nguyên bản trả bạch bạch tịnh tịnh A4 giấy trắng thuận tiện bị màu đen bút bị phác hoạ tràn đầy.

Đội đến làm xong đây hết thấy, Đường Tiểu Quyền vừa bắt chuyện Vương Cường mang tới bọn họ đến trường thì ra ngoài du ngoạn mua hai vai túi du lịch, sau đó dựa theo nặng nhẹ nguyên tắc, đem những thứ này bọn họ hiện nay có khả năng nghĩ tới vật tư nhất nhất cất vào ba lô trong.

"Hô ~" thật dài thở phào một cái, trong ngày thường Đường Tiểu Quyền sẽ không ít nghe muốn sống chuyên gia nói, muốn chuẩn bị nếu nói muốn sống túi, nhưng mà cho đến hôm nay, hắn mới chính thật cảm nhận được câu nói này hàm nghĩa cùng chân lý.

Sĩ mi liếc nhìn hoành đề xuống trác, cái kia thuộc về hắn nhân sinh sử thượng người thứ nhất muốn sống dùng sinh tồn túi, Đường Tiểu Quyền phiền muộn hơn, cũng là tâm hiện lên mấy phần cảm giác an toàn, dù sao, mặc kệ tương lai sẽ thế nào, hắn chỉ ít tích cực bước ra bước đầu tiên.

Cẩn thận đem còn sót lại 6 túi mì ngâm, cùng với nửa thùng gạo di động phòng ngủ trong vòng, đây đem là bọn hắn thời gian tới 4 ngày sở hữu khẩu phần lương thực, sở dĩ để lý do an toàn, bọn họ cảm thấy còn là đem cái đó na đến bên trong phòng ngủ có chút thỏa đáng. Như vậy thì là đại môn bị ép, bọn họ còn có thể dựa vào phòng ngủ trúc khôi đạo thứ hai phòng tuyến. Tuy rằng phòng tuyến như vậy có thể khôi bao nhiêu tác dụng do kiến cũng biết. Nhưng chỉ cần có một đường hy vọng sinh tồn, Đường Tiểu Quyền sẽ không dự định buông tha.

Thời gian như thoi đưa, chói mắt ánh dương quang ở ném vẩy một cả ngày cực nóng phía sau, từ từ biến mất màu sắc, sau cùng hoàn toàn tiêu tán không gặp.

Đêm tới lần thứ hai phủ xuống! !

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Gác đêm

Mờ tối bên trong phòng ngủ, một máy lên tuổi tác máy vi tính xách tay ông ông tác hưởng, màn hình sở bắn ra doanh ánh sáng yếu mũi nhọn, làm cho này màu đen trầm bóng đêm bình thêm hầu như lau chùi tia sáng.

Đường Tiểu Quyền cùng Vương Cường lẳng lặng ngồi vây quanh ở máy vi tính bên cạnh bàn, trên bàn vừa ngâm nước phát xong tất mì ngâm chính tản ra mùi thơm mê người, lệnh hai người từ lâu bụng đói kêu vang thanh niên nhân, lập tức này giống như hổ lang lang báo vậy, từng ngón từng ngón bắt đầu duyên thực trong chén diện điều.

"Ta thao, thật TMD thoải mái a!" Vương Cường dưới hơi lộ ra hưng phấn mà lau miệng thần thầm khen con đường, đây là đầu hắn một hồi phát giác mì ngâm lại có thể sẽ là như vậy mỹ vị. Phải biết rằng ngay ít ngày trước, hắn vẫn còn ở hướng về phía lão Thiên oán giận, phát thệ ít hôm nữa phía sau lợi nhuận được rồi tiền giấy, liền tuyệt tích sẽ không gặp mặt thứ đáng chết này.

Thế nhưng ai có thể nghĩ, đây bất quá mới đi tới mấy ngày quang cảnh, hắn lời nói hùng hồn thuận tiện bị đánh vỡ.

Đây có thể liền là nhân loại bản tâm đi, khi mặt thể thực sự đã tới, mặc dù là ở phổ không qua lọt một chén tốc thực mì ngâm, cũng có thể gọi người hưởng thụ tới cấp.

Đường Tiểu Quyền mỉm cười gật đầu, đối với Vương Cường tán thán, hắn này cảm động lây.

Hồi tưởng đã qua sở điều khiển này mặt thể dưới trò chơi nhân vật, ở trái lại hiện tại đã rồi này thân ở trong đó chính, Đường Tiểu Quyền trắng noãn khuôn mặt trên, không khỏi hiện lên nụ cười tự giễu.

Phải biết rằng, chẳng bao lâu sau hắn là cỡ nào khát vọng có thể có một ngày như vậy, mặt thể có thể thực sự phủ xuống nhân gian, sau đó hắn là được rõ ràng cảm nhận được cái loại này muốn sống vui vẻ cùng với giết chóc kích thích, song khi đây hết thấy tất cả đều "Mộng tưởng trở thành sự thật" thì, hắn lại. . .

"Đi NMD chết tiệt mặt thể! !"

"Cô lỗ lỗ ~ a ~" đem chén kiều được sau cùng một phủng canh tí rót vào trong miệng, Vương Cường có chút ý do vị tấn đập đi dưới môi.

Cũng khó trách hẳn sẽ có như thế chẳng bỏ cử động, dù sao cùng hẳn như vậy một cái 20 tuổi vừa xuất đầu, chánh xử phát dục kỳ niên ki nhỏ trắng tiểu tử mà nói, một bao nhỏ nhỏ mà ngâm này hiển nhiên không đủ để thỏa mãn hẳn bình thường sinh lý nhu cầu, nhất là hay là đang hẳn vừa trải qua một giấc mộng yếm vậy hạo kiếp lúc.

Bất quá đối với việc này, Vương Cường nhưng thật ra cũng không có quá nhiều oán giận, bởi vì thành như Đường Tiểu Quyền lúc trước nói, bọn họ lúc này vật tư cực độ khan hiếm, 4 ngày sau, bọn họ có thể thì không cần không đói mất ra ngoài hoa thực nguy hiểm

Mà so với đi ra ngoài và này đã rồi mất đi nhân tính tang thi liệu mạng, Vương Cường tắc càng muốn tuyển chọn ở ở bên trong phòng nga bụng tiết lương, dù sao hay là chính là hẳn những thứ này tiết kiệm ra đây đỉnh điểm lương thực, liền có thể chống đỡ đến đội ngũ cứu viện đến.

"Quyền Tử! Người tối hôm qua nhìn một túc,

Nhanh lên trên giường mì trường một hồi đi, nơi này có ta nhìn chăm chăm." Bỏ lại trong tay đã rồi trơn bóng trong như gương chén kiêu, Vương Cường vỗ vỗ một nhọc một cả ngày Đường Tiểu Quyền.

Không sai, thời khắc này Đường Tiểu Quyền đích thật là buồn ngủ mông lung, hơn nữa toàn thân cao thấp mỗi một chỗ cảnh cốt đều cùng bị người mãnh chủ qua đường như, đau nhức không ngừng, cho nên khi dưới hẳn cũng không có quá mức già mồm cãi láo, lúc này liền này đáp ứng Vương Cường thật là tốt ý, thế nhưng. . .

Thân thủ hoạt động con chuột, xem xét mắt sách vở phía dưới đồng hồ báo thức lan, Đường Tiểu Quyền nghiêm nghị an bài con đường: "Bây giờ là 7 điểm 15, người đến 12 điểm giờ, ta đến. . ."

"Ai nha, trả TM phần một mao thời gian a, người liền nghỉ ngơi thật tốt đi Quyền Tử, đêm nay ta đến gác đêm!" Một ngum cắt đứt Đường Tiểu Quyền chính là lời nói, Vương Cường rất rõ ràng huynh đệ mình hiện nay trạng thái, đêm qua hẳn vì mình, không chỉ có chính tức không ngủ, sáng nay trả tiêu hao số lớn thể lực cùng tinh lực, sợ dĩ tối nay vô luận như thế nào cũng không có thể lại để cho hẳn kiểm vật và.

Đối với Vương Cường lòng của tư, Đường Tiểu Quyền làm sao có thể không biết được, nếu như việc này đặt ở thường lui tới, hẳn tuyệt đối sẽ không cùng cái đó khách khí. Nhưng mà lúc này. . .

Muốn sống cách đệ ngũ cái, khi người người đang ở hiểm cảnh là lúc, nửa đêm cắt lượt nhất định phải an bài thỏa đáng, thiết không thể một người cương vị công tác.

Bởi vì cô tịch nửa đêm tối có thể để cho người là khôn, mà ở đây ngày diệt vong dưới, gác đêm người may là một cái tiểu truân, có thể sẽ muốn tánh mạng của tất cả mọi người.

Tuy rằng trong ngày thường, Đường vương hai người cũng đều bình thường thức đêm nhìn phiên chơi game, nhưng vậy cũng là ở thời kỳ hòa bình dưới tiến hành, cùng cái đó bây giờ trạng huống căn bản vô pháp đánh đồng.

Huống hồ trọng yếu hơn một điểm, người vĩnh viễn cũng có thể có thể không biết hạo kiếp kết thúc tới hạn sẽ ở bao thuờ, sợ dĩ nếu muốn sống lâu dài, nhất định phải làm tốt kéo dài chuẩn bị. Mà tốt đẹp chính là gác ngủ không thể nghỉ ngơi là người sống tiếp trọng yếu một vòng.

"Cường tử! Nghe, hảo ý của người bạn thân tâm linh, thế nhưng thế cục trước mắt, không đứng sát lại ta người đỉnh một ngày đêm hai ngày là có thể kết thúc, chúng ta phù hợp tổ hợp lý an bài. Nghe huynh đệ ta đi, người giá trị nửa đêm trước, ta giá trị nửa đêm về sáng, mỗi người bảo chứng 5 canh giờ gác ngủ thời gian. Như vậy vừa sẽ không ảnh hưởng ngày mai tinh thần, lại có thể phòng ngừa gác đêm thời gian mệt rã rời."

Chân thành nhìn chăm chăm Vương Cường ánh mắt của, Đường Tiểu Quyền lẳng lặng cùng đợi. Tâm lý của hẳn vô cùng rõ ràng, chính hẳn một chung sống hơn mười năm bạn tốt, trừ phi kỳ tâm để tự chủ tiếp thu đề nghị, bằng không bằng bọn nó cố chấp tính tình, sợ rằng rất khó dùng ngoại lực đi thuyết phục hẳn.

Trầm ngâm ước chừng nửa phần chung bởi, Vương Cường đợi đến sờ qua trên bàn yên trong bao một điều thuốc thơm, yên lặng châm hít một hơi, mới chậm rãi mà thán thanh trả lời: "Vậy được rồi, đã như vậy, liền án người nói làm đi."

Thấy rõ đối với mới gạt đầu, Đường Tiểu Quyền viên kia treo lòng của coi như là rơi xuống. Lúc này chưa tổ do dự, con nói "Vậy người cực khổ", thuận tiện hãy còn xoay người trên giường, ngã đầu hôn ngủ.

Vắng vẻ nửa đêm, hiu quạnh mà lại kinh khủng, làm không ảnh hưởng Đường Tiểu Quyền nghỉ ngơi, Vương Cường càng đem tản ra ánh sáng nhạt sách vở màn hình cũng cho bế mà khép lại, đây làm cho nguyên bản liền màu đen nước son vô cùng phòng ngủ càng hiện ra vài phần âm trầm.

Không hề nghỉ ngơi, tại đây dạng một loại trong hoàn cảnh gác đêm không thể nghỉ ngơi là loại dày vò, trước không nói người muốn khắc chế đêm tối bản thân mạng cho người khôn đôn, riêng là đây 7 tháng hè nóng bức cực nóng đã đem người dẫn vật thống khổ khó nhin.

Chưa điều hòa, chưa quạt điện, đóng chặt phong kín cửa sổ thậm chí ngay cả một tia uy phong đều xuy không tiến đến, Vương Cường cảm giác mình cả người giống như này thân ở tang cầm phòng như nhau, mồ hôi không cảm được theo toàn thân các nơi lỗ chân lông, chen chúc ra.

Dùng sức vũ động trong tay quạt giấy, tuy rằng bọn nó tàn suất đã đạt đến gần như điên cuồng nồng nôi, nhưng chút nào không có thể cho khô nóng được Vương Cường mang đến chỉ chốc lát thanh lương.

Bất quá so với đây khô nóng không khí cùng ôn độ gây cho đường mạnh sinh lý dần vật mà nói, ngoài phòng nhai đạo thỉnh thoảng truyền tới hét thảm

không thể nghỉ ngơi càng là để cho hắn khó có thể chịu được.

May là hắn đã trải qua tròn một ngày lễ rửa tội, may là tương tự kêu cứu kêu rên ở đi qua 24 tiếng đồng hồ đã rồi nghe qua vô số lần, nhưng bây giờ lại vẫn như cũ vẫn là để cho phù hợp Vương Cường tâm kinh đảm hân.

Thời gian ở nơi này dằng dặc vô được từng giây từng phút chậm rãi trôi qua, mà theo thời gian trôi qua, bóng đêm đen thui cũng là dần phát trở nên thâm trầm.

Vương Cường cố gắng kiên trì không để cho mình ngủ, không giúp đỡ đánh nhau trên dưới mí mắt chiều kỳ hắn đã đến chống đỡ cực hạn, hắn theo bản năng sờ qua bên cạnh bàn tay của cơ hội, không lớn màn hình trên, 4 một không lớn chữ số rõ ràng hiện lên 24: 00 chữ.

Sau đó ngay hắn chuẩn bị tỉnh lại ngủ say được Đường Tiểu Quyền tiến hành giao ban hướng tới, một tiếng thê lương nữ gào thét chợt là ở trong trời đêm nổ vang!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Sân thượng kinh hồn

Đường Tiểu Quyền trong giây lát mở mắt, tiện đà dường như xác chết vùng dậy vọt đạn đứng lên từ, thẳng kinh bên hông Vương Cường toàn thân mồ hôi lạnh.

"Chuyện gì xảy ra? Thanh âm gì? Này sức sinh vào được?"

Đánh thức Đường Tiểu Quyền vừa mở miệng thuận tiện pháo liên châu vọt ném ra liên xuyên nghi vấn, bắt quả còn chưa đợi hắn thoại âm rơi xuống, vừa mới nhớ cất phía chân trời nữ gào thét cũng lần thứ hai truyền đến.

"A! Người cứu mạng a! Người, người đừng tới đây!"

"Phanh! Ba! Loảng xoảng! Khi!" Ghim nhĩ rơi xuống vật thanh liên tiếp, may là thân ở phòng ngủ Đường vương hai người đều là tâm thần hơi bị chấn động.

Mà theo đây một loạt nơi cư trú vật âm hưởng kết thúc, một cái càng mãnh liệt hơn suất cửa thanh vừa theo sát tới.

"Không xong!" Bởi thật lớn quán tính cho phép, làm cho đây nhớ tiếng vang là tốt rồi tự cục đá rơi vào sâu hồ vậy, nhanh chóng ở vắng vẻ trên đường phố lan tràn khuếch tán, tuy rằng chỉ là vang lên như vậy một chút, nhưng làm ra động tĩnh cũng cực kỳ khiến người ta sợ hãi.

Vương đường hai người cố tự nhìn nhau liếc mắt, đều là nhìn thấu đây đó trong ánh mắt lau chùi sâu lo.

"Ồ sát vách!"

"Ừ! Chắc là sân thượng!"

Cơ hồ là miệng đồng thanh mở miệng, Đường vương hai người nhanh chóng đoán được giọng nữ vị trí, tiện đà song song trừu qua vũ khí, bỏ qua bước chân chính là hướng phía sân thượng phi bổn đi tới.

Dương trên đài, quần áo màu đỏ trong suốt áo ngực nữ tử chính hết sức nắm kéo cửa gỗ, càng không ngừng làm kêu cứu. Mà từ thật sâu tư lực kiệt tiếng quát tháo không khó suy đoán, ở bọn nó sờ liều mạng lạp xả cửa gỗ phía sau, nhất định là cách trở cực kỳ khiến người ta sợ hãi gì đó.

"Tang thi!" Đây là vương đường hai người trong đầu trước tiên hiện ra từ ngữ, hồi tưởng đêm qua trải qua các loại, Vương Cường theo bản năng chính là thốt ra: "Này, chớ tới gần đại môn, vật kia lại..."

"A!" Màng tai một trận rung động, Vương Cường chỉ cảm thấy mình não đỉnh thật giống như bị cự lôi tia chớp đánh trúng như nhau, đến miệng chính là lời nói cũng là bị sinh sôi mà chặn ở tại nửa hầu.

Mọi người đều biết, người đang gặp phải nguy hiểm hoặc sợ hãi thời gian, phản ứng đầu tiên chính là la hét người cứu mạng, mà lúc này Vương Cường cùng Đường Tiểu Quyền xuất hiện, không thể nghỉ ngơi là khiêu quyền này đã đánh mất hy vọng nữ tử, chớp được người cứu mạng rom rạ.

Nàng điên cuồng chạy đến ban công sát biên giới, kiệt lực vũ động trong tay cánh tay, căn bản chưa chú ý tới mình đại mở ra vạt áo dưới, hai luồng hồn viên hai vú, đang ở theo thân hình của nàng, khoa trương tiến hành lắc lư.

"Người cứu mạng! Các người mau cứu ta! Ta trong phòng có quái vật a!"

Nhìn nữ nhân khăn cả giọng hò hét,

Đường Tiểu Quyền lâm vào ngẩn ngui chỗ trống.

Cứu hay là không cứu? Đây là một cái vấn đề! Vấn đề tương tự hần tằng không chỉ một lần ở các loại muốn sống diễn đàn trên thấy qua, mà mỗi khi mấy vấn đề này xuất hiện là lúc, đều tránh không được đánh khắp nơi bạn trên mạng vừa thông suốt tranh luận kịch liệt. Nhưng mà may là như vậy, đại gia cũng không có thể tranh luận ra một vạn toàn đáp án đến.

Nữ nhân kêu cứu dữ phát cả tiếng, nhân sợ hãi luồng cuồng mà rất nhanh phân bố a-đrê-na-lin, làm cho cái này mềm mại nữ từ bắt đầu trở nên bệnh tâm thần đứng lên.

"Quyền Từ! Bây giờ nên làm gì? Chúng ta không thể thấy chết mà không cứu được a!"

Mỗi người soi phía trong đều hoặc nhiều hoặc ít có một chút anh hùng khí khái, mà giá trị cuộc đời này từ tồn vong trước mắt, Vương Cường không thể nghi ngờ là đem đây soi khí khái cho kích phát ra rồi, hần theo bản năng quay đầu nhìn về bên cạnh thân Đường Tiểu Quyền, mong muốn người sau có thể sử dụng hần linh hoạt ý nghĩ nghĩ ra một giải cứu biện pháp đến.

Hoi trầm ngâm, Đường Tiểu Quyền hai tròng mắt nhú chặt, bình tĩnh mà xem xét, hần cũng không quan tâm đối diện nữ nhân kia chết sống, bởi vì muốn sống cách được trọng yếu nhất một cái chính là, nguy cơ dưới, vĩnh viễn không nên ném thử đi làm cực kỳ ra bản thân năng lực phạm trù chuyện tình, cũng vĩnh vận không nên sinh cái gì anh hùng.

Sở dĩ liên lúc này tình hình thực tế thế mà nói, Đường Tiểu Quyền cũng bất giác chính có năng lực gì đi cứu trợ đối diện nữ nhân, dù sao hần không là cảnh sát, chưa bản lãnh kia cùng nghĩa vụ đi để một cái chút nào không thể làm chung nữ nhân mạo hiểm.

"Xin lỗi, Cường từ! Đối với nàng chúng ta bất lực!" Giã vờ hao tổn tinh thần lắc lắc đầu, Đường Tiểu Quyền áy náy trả lời.

Có lẽ là nghe được đối diện thanh âm, nữ nhân vốn cũng không ôn lòng của cảnh, càng thêm điên cuồng lên.

"Cứu ta a! Van cầu các người mau cứu ta a! Quái vật kia sẽ đi ra! Hần sẽ ra ngoài rồi!"

"Loảng xoảng loãng xoảng! Răng rắc!" Coi như là vì phối hợp nữ nhân thét chói tai tự đắc, rã rời cửa gỗ ở một tiếng vang thật lớn lúc, thuận tiện bị thi thủ vô tình thông suốt mở một cái đáng sợ dài miệng. Mà theo đây nhớ dài miệng xuất hiện, tang thi con kia dày đặc lạnh thi thảo, thuận tiện phá vỡ ra.

"A!"

Gần như có thể chấn miêng thủy tinh kêu sợ hãi trên không trung nổ vang, Đường Tiểu Quyền bản năng giơ tay lên bưng kín cái lỗ tai, đồng thời về mặt hoảng sợ hướng lầu dưới nhai đạo nhìn liếc mắt, nhất thời sắc mặt trắng bệch.

Cái này nữ nhân đáng chết! ! Đường Tiểu Quyền tâm trạng không khỏi tức giận mắng, bất quá cũng khó trách hần lại như vậy cảm tức. Bởi vì chính là bởi vì người sau đầu nhập "Diễn xuất", mới có thể có thể dùng lâu để một đoàn hưng phấn "Người nghe" nhất tề huy bùng cánh tay hướng về lầu đồng nhích lại gần.

"Này! Người cho ta bình tĩnh một chút! Đừng ... nữa kêu! Như người vậy lại hại chết chúng ta!" Đối mặt thỉnh thoảng nhìn phía lầu đế, Đường Tiểu Quyền kiệt lực muốn để nữ nhân an tĩnh lại. Nhưng mà sợ hãi bản năng ép buộc nữ nhân chỉ biết làm một việc, đó chính là thét chói tai.

"A! A! A! Nó muốn đi ra! Nó sẽ đi ra! Các người cứu ta! Cứu ta a!"

Nếu như có thể, Đường Tiểu Quyền thực sự là hận không thể một phát súng giết chết đối diện nữ nhân kia. không hề nghi ngờ, nếu như tiếp tục tùy ý nàng như thế quý gào thét xuống phía dưới, như vậy không cần thiết chỉ chốc lát, chỗ ngồi này tiểu lâu liền sẽ trở thành tang thi hải dương.

"Này! Người nghe kỹ cho ta! Nếu như người trả muốn sống nhìn thấy ngày mai thái dương, vậy TM lập tức cầm miệng cho ta!"

Đồng dạng là câu kinh quát lớn ra, tuy rằng từ âm điệu trên Đường Tiểu Quyền vô pháp và cô gái cá heo âm bằng được, thế nhưng bọn nó trong lời nói "Sống" hai chữ, còn là làm cho người sau khỏi phục một chút bình tĩnh.

"Vậy người nhanh lên một chút cứu ta! Bằng không nàng sẽ đi ra!"

"Loảng xoảng!"

"A!" Cửa gỗ vỡ vụn, sắc bén thi thảo đang khi nói chuyện vừa dứt bỏ rồi một vết thương, mắt nữ nhân lại có nổi điên dấu hiệu, Đường Tiểu Quyền thường trước một bước trừu qua đầu được hoa mai khô, dùng sức sủy ném tới, đồng thời gấp giọng quát dẹp đường: "Cầm lấy trên đất đồ mở nút chai, nếu như súc sinh kia đi ra, liền hướng đầu của nó ghim, hiểu chưa?"

"Không không không! Các ngươi không nên bỏ lại ta, ta một là không đối phó được hẳn, van cầu các ngươi mau cứu ta a!"

Thực sự là TMD chết tiệt! Thời khắc này Đường Tiểu Quyền quả nhiên là trong cơn giận dữ, thẳng thắn giảng, hẳn bây giờ là tuyệt không muốn đi cứu đối diện nữ nhân kia, thế nhưng tình huống dưới mắt, vừa làm cho hẳn không thể thả nhâm đối phương mặc kệ, bởi vì nếu như tiếp tục tiếp tục như vậy, vậy chính hẳn và Vương Cường tính mệnh sợ là cũng phải bị người sau liên lụy mất.

"Được rồi! Ngươi TM mau cho ta an tĩnh lại! Ngươi như thế sao để ta nghĩ như thế nào biện pháp cứu ngươi a!" Lại một lần nữa cao giọng quát lớn xuất khẩu, không thể không nói, Đường Tiểu Quyền đây tịch tình thế cấp bách cái đó ngữ thật đúng là hữu hiệu, nhất thời thuận tiện làm cho nữ tử ngâm miệng thu thanh, chỉ là cách xa nhau lưỡng địa hẳn đến tốt cùng phải như thế nào tài năng cứu được đối diện ban công nữ tử thoát thân đâu..

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Người cứu mạng cầu

Đường vương hai người chỗ ở vị trí cách nữ tử khoảng chừng có 2 thước đáng về chừng, trung gian không có bất kỳ có thể cung cấp leo lên gì đó tồn tại, mà dựa vào hai chân toát ra, Đường Tiểu Quyền cũng không cho rằng bọn họ có thể lướt qua cái này cản trở.

Dù sao ở đây không đứng đất bằng phẳng, bọn họ cũng không phải cái gì bị chuyên nghiệp huấn luyện nhân sĩ, sở dĩ trước không nói bọn họ là phủ có năng lực khắc phục đây mấy chục thước cao sợ hãi tâm lý, đơn liền đây vô pháp chạy lấy đà cùng với sân thượng rào chắn trở ngại hai điểm nhân tố, cũng đủ để cho bọn nó rơi xuống thụ thương thậm chí là trực tiếp rơi xuống đất tử vong.

Nhất định phải ở hai người sân thượng trong lúc đó mắc một tòa cầu, thế nhưng lúc này có vật gì vậy có thể làm được điểm ấy đâu?

Hai trông mắt gắt gao nhìn chăm chăm ban công sát biên giới, Đường Tiểu Quyền mày kiếm khản tác, hẳn biết lưu cho hẳn tự hồi thời gian đã không nhiều lắm, bởi vì phiên chống đỡ tang thi người cứu mạng cái đó cửa, đã rồi là bị sách tổn hại rách mướp, tin tưởng không cần thiết thất chỉ chốc lát cái kia hưng phấn sức sinh là có thể phá cửa ra. Mà tới lúc đó. . .

Tựa hồ là nghĩ tới điều gì kinh khủng tràng cảnh, Đường Tiểu Quyền sắc mặt trong nháy mắt thay đổi trắng bệch. Thật giống như bị lau tăng sương trắng như nhau. Thấy rõ tình cảnh này, Vương Cường vội vàng này trước tiên ra dò hỏi: "Này, Quyền Tử? Làm sao vậy? Ngươi không sao chứ?"

Cảm thụ được đầu vai truyền tới một chút nhiệt lượng, Đường Tiểu Quyền chậm rãi từ nữ nhân bị mổ bụng vỡ bụng, tang thi vậy lâu thảm liệt tràng cảnh được quay trở về.

Hắn dùng sức lắc lắc âm ỉ âm ỉ, miễn cưỡng nặn ra ti nụ cười khó coi, tiện đà thần nhiên nói cú "Ta không sao", thuận tiện lần thứ hai lâm vào trong suy tư.

Không hề nghi ngờ, nể muốn tìm đến cái này cụ bị vị "Cầu" công năng gì đó, không ngoài cần cụ bị hai người điều kiện.

Thứ nhất, đồ trường độ muốn cũng đủ dài, chỉ ít không thể thấp hơn sân thượng trong lúc đó cự ly.

Thứ hai, phụ trọng tính cũng muốn cũng đủ, chỉ ít có thể chống đỡ khởi một cái thành niên nữ tính trọng lượng.

Mà có thể đạt được kể trên hai người tiêu chuẩn đông tây, phóng nhãn toàn bộ cho thuê ở phòng kỳ thực cũng không nhiều, sở dĩ Đường Tiểu Quyền tìm hiểu nguồn gốc, đang làm ngăn ngừa bài trừ lúc, nhất kiện dân công thần khí lập tức di động hiện tại trong óc của hẳn.

Có! Kèm chế trong lòng hơi lộ ra tâm tình kích động, Đường Tiểu Quyền chút nào không dám có nửa điểm đình lại, hẳn đợi đến ngoái đầu nhìn lại dặn dò cú Vương Cường cần phải ổn định cô gái đối diện tình hình thực tế tự lúc, thuận tiện một đầu ghim vào phòng ngủ, bắt đầu sôi trào.

"Suy sụp lạp, tư lạp ~" nghe phòng trong thỉnh thoảng truyền ra rơi xuống vật cùng với tê rải ra thanh, Vương Cường ót dấu chấm hỏi cái đó mạo, hẳn tự nhiên là không biết mình huynh đệ làm ra những thứ này động tĩnh đến tốt cùng là để làm gì, thế nhưng hẳn tin tưởng người sau nhất định có đạo lý của hẳn.

Sau một lát, khi Đường Tiểu Quyền khí quyền to suyễn xuất hiện ở sân thượng là lúc, hẳn toàn thân đã rồi là bị ướt đầm mồ hôi, rất giống một thủy nhân.

"Mau, cường, Cường tử, bang, giúp ta đem vật này, cái, cái đến sân thượng đi!" Thân thủ từ phía sau kéo qua một cái mặc lục sắc gấp sàng, Đường Tiểu Quyền cố sức đem cái đó đồ lên Vương Cường trước người cửa, tiện đà bồi theo tường, run giọng phân phó nói.

Nhìn trên mặt đất bị quần vòng quanh một chút vải gấp sằng, Vương Cường vùng xung quanh lông mày không khỏi nhíu một cái, hiển nhiên hắn rất không hiểu trên giường này vải, bất quá khi dưới hắn cũng không có nhiều lời, chỉ là hãy còn dựa theo Đường Tiểu Quyền yêu cầu, mở ra gấp sằng, cũng đem cái đó để ngang sân thượng trong lúc đó.

"Được rồi, Cường tử, chỉ là cái này gấp sằng trường độ. . . Có thể hay không ngắn chút?"

Hờ hững gật đầu, Vương Cường sầu lo cùng mình trước suy tính không có sai biệt. Gấp sằng trường độ cận đủ mặc ở sân thượng rào chắn sát biên giới. Nói cách khác nếu như có người từ phía trên đi qua, chỉ cần sảo lơ là liền có thể sẽ xuất hiện sằng rơi xuống người vong thăm kịch.

Tuy nói Đường Tiểu Quyền cũng bắt tại hồ đối diện nữ nhân chết sống, nhưng muốn hắn dụng như vậy để tiện hạ lưu tay của đoạn đi hại chết đối phương, hắn rõ ràng cho thấy không thể tiếp nhận. Sở dĩ. . .

"Này!" Bởi thượng không rõ ràng lắm tên của nữ nhân, sở dĩ Đường Tiểu Quyền chỉ có thể là kiên quát một tiếng, đợi đến khiến cho sự chú ý của đối phương phía sau, hắn mới nhanh chóng tiếp tục nói: "Người hãy nghe cho kỹ, ta hiện tại cần người giống như vậy đem đầu giường vải trói chặt ở rào chắn trên."

Đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền thuận tiện bắt tay vào làm ở đã biết biên trống rỗng làm làm mẫu, đồng thời một bên tổ một bên nghiêm nghị báo cho: "Nhớ kỹ mỗi kéo một vòng người đều phải cố sức, sau đó giống như vậy đánh bẻ tấc."

Nhìn như đơn giản thao tác, nhưng cùng ở chỗ sâu trong kinh khủng trạng thái nữ tử mà nói, cũng lớn lao khiêu chiến.

Đường Tiểu Quyền có thể thấy rõ ràng người sau quần vải hai tay của là như thế nào run, nhất là ở sau cùng thất đốt, hắn thực sự là hoài nghi người sau có thể không thuận lợi hoàn thành.

Bất quá cũng may công phu không phụ lòng người, nữ nhân cuối cùng vẫn ở nom nớp lo sợ được làm xong Đường Tiểu Quyền sở giao phó sự tình. Ngay cả nói có thể không đạt được bền chắc tiêu chuẩn, vậy thấy nữ nhân mình tạo hóa.

"Được rồi, ta đều trói kỹ, các người mau tới đây đi!" Lo lắng quơ mảnh khăn cánh tay, nữ nhân không kịp chờ đợi tư thái làm cho bọn nó bộ ngực một đôi rất tròn cũng là không ngừng trên dưới hoảng động.

Chỉ là giá trị việc này thời khắc nguy cơ, Đường Tiểu Quyền cũng không có tâm tư đi để ý tới nữ nhân bộ ngực vậy đối với hung khí, hắn hãy còn lắc đầu, nhàn nhạt trả lời: "Chúng ta sẽ không đi tới, nếu như người muốn sống, vậy chính bò qua đến!"

"Cái gì?" Đường Tiểu Quyền đậm mặc chính là lời nói không thể nghi ngờ làm như đạo thiểm điện, nặng nề mà bỏ vào cô gái ót trên, nàng lúc này không quá chắc chắn lập lại: "Người, người đề ta bò qua đi?"

"Đúng vậy." Không có chút nào biểu tình gật đầu, Đường Tiểu Quyền gương mặt hồ hững nói: "Người hay nhất động tác nhanh một chút, thừa dịp hiện tại tang thi còn không có hủy đi phiến cửa gỗ bò qua đến, bằng không đợi người muốn tới đây sợ rằng đều không có cơ hội."

Quay đầu lại ngắm nhìn phía sau dây đặc thi thảo, lại nhìn một chút lâu để khoảng cách mấy chục thước, nữ nhân do dự ở tại chỗ, chỉ là hãy còn khóc.

Thấy rõ đối phương như vậy do dự nao núng cử động, Đường Tiểu Quyền không khỏi nhíu mày, nói thật đi, hắn tự giác mình có thể làm được đây bộ đã coi như là hết lòng quan tâm giúp đỡ, như nếu không phải lo lắng nữ nhân điên cuồng lại liên lụy bọn họ, hắn sợ là đã sớm lòi kéo Vương Cường ly khai, thế nhưng hiện tại. . .

"Nghe cho kỹ, ta biết người rất sợ, thế nhưng người phải suy nghĩ kỹ, đến tận cùng là sống ở đó chờ chết, còn là chịu đựng bò qua đi cầu sinh!"

"Đúng vậy, muội tử, nơi này cách người vậy 2 thước nhiều cự ly, có chúng ta ở bên cạnh tiếp ứng, người không cần phải sợ!" Vương Cường hợp thời ngắt lời nói rằng, mà hắn lần này khuyên bảo cổ vũ giác cái đó Đường Tiểu Quyền rõ ràng muốn nhu hòa trên rất nhiều.

Có lẽ là Vương Cường cổ vũ nổi lên tác dụng, có lẽ là nữ tử nghĩ rõ sinh tử lợi và hại, cửu không nhúc nhích làm nàng cuối cùng là bắt đầu có chút giấy dựa, tiện đà ở chỉ chốc lát to suyền lúc, lấy cực không văn nhả tư thái tập tễnh leo lên gấp sằng sờ nhắc lên "Cầu". . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Kinh khủng lựa chọn

"Tốt, cứ như vậy, từ từ sẽ đến, không nên nhìn xuống dưới, đúng..." Vương Cường vừa nói chuyện tiêu trừ nữ nhân sợ hãi, một bên nắm chặt gấp sàng sát biên giới, lấy bảo trì bọn nó ổn định.

Không có cách nào, bởi vì chịu gấp cái đệm chiều dài hạn chế, nó có khả năng va chạm vào cực hạn chỉ có thể là ban công sát biên giới, sở dĩ Vương Cường phải và Đường Tiểu Quyền hai người đều tự chặt lòi kéo đầu giường, để tránh khỏi bọn nó nhân nữ nhân đang đưa mà dẫn đến rơi.

Không thể nghi ngờ, ở cao như vậy "Cầu" trên di động, may là một cái nam tử trưởng thành đều khó khăn miễn hiểu ý phát lên một chút sợ hãi, chớ đừng nói chi là lúc này tên này cô gái yếu đuối ở như vậy khăn trương tình thế dưới bề, nhìn không nằng nằng run rẩy thân thể mềm mại cũng đủ để nhìn ra hẳn lúc này nằng nằng nên cỡ nào sợ hãi.

Thế nhưng lão thiên gia tựa hồ vẫn chưa có quá nhiều thương hương tiếc ngọc tình, bởi vì ngay nữ nhân trên "Cái cầu" bề sát thời gian không bao lâu, bọn nó phía sau thuận tiện truyền đến sách cửa phá động âm hưởng.

"Loảng xoảng, răng rắc! Rống!"

Thấy cái kia từ nửa người cái động khẩu nganh sinh sinh đánh ra ác tâm súc sinh, Đường Tiểu Quyền không khỏi da đầu một trận tê dại. Mà lúc này nữ nhân cũng vẫn sau lưng động tĩnh, đây làm cho vốn là khăn trương vạn phần nằng, càng trực tiếp kêu sợ hãi xuất khẩu.

"A!"

Chỉ một thoáng, làm được nữ nhân đây thanh hô quát xuất khẩu, toàn bộ lầu đồng nhất thời vang lên liên tiếp tiếng gào thét, một lẳng đón lấy một lẳng, giống như một khúc đồng đặc biến tấu khúc như nhau. Chỉ bất quá đây thủ từ khúc rơi vào trong tai cũng là để cho người vậy rộn cả tóc gáy.

"Chết tiệt!" Tôi không muốn gặp phải tình hình thực tế hướng còn là xảy ra, Đường Tiểu Quyền lúc này cũng là bất chấp cái khác, hướng về phía ngay ngó bề tới "Cái cầu được" run rức nữ nhân chính là cao giọng trách mắng: "Ngươi TM vẫn còn ở ngay ngóc được làm gì? Nhanh lên bề bề, ngươi bề nào muốn chết phải không?"

Muốn chết? Hiển nhiên nữ nhân chưa bao giờ có ý nghĩ như vậy, nếu không nằng cũng sẽ không mạo hiểm bề lên trên "Cầu". Thế nhưng nằng lúc này, bởi vì vô cùng thả ra a-đrê-na-lin bề rồi này bùng tình đưa thân vào vô biên luyện ngục như nhau, toàn thân cao thấp bề tủy không bị khống chế, ngoại trừ run, căn bản là không nghe được vương đường hai người lớn tiếng hô quát.

A-đrê-na-lin, đây là một loại phi thường vật kỳ quái, nó trên cơ thể người cảm thấy khăn trương thời gian tự động thả ra. Bọn nó thả ra tần suất lại căn cứ nhân thể khăn trương cảm giác bất đồng mà tự hành điều tiết.

Về phần bề thường nói người đang nguy cơ tình hình đặc biệt lúc ấy bộc phát ra cơ thể ở bề trong tiềm năng, kỳ thực rất lớn trình độ chính là a-đrê-na-lin công lao.

Thế nhưng, nếu muốn đem a-đrê-na-lin đây một đặc thù công hiệu cho phát huy được, tắc phải khắc phục một nan đề. Mà cái vấn đề khó khăn này chính là ở chỗ sâu trong nguy hiểm người nếu có thể trực diện sợ hãi của nội tâm,

Cũng đem cái đó đánh vỡ. Nếu hẳn không là đem chỉ có thể rơi vào đến tự thân a-đrê-na-lin sở tạo nên vô tận sợ hãi trong.

Đây cũng là nếu nói có lợi tất có tệ, bề người chiến thắng sợ hãi, kích phát tiềm năng; bề cúi đầu xưng thần, rơi vào địa ngục.

Thế nhưng lại nói tiếp giản đơn, làm cũng không dễ dàng như vậy, nhất là đối với chưa bề chuyên nghiệp huấn luyện người thường, càng khó như lên trời.

"Làm sao bề giờ, Quyền Tử? Nếu không ta bề tới đem nằng kéo qua bề!"

Thấy nữ nhân luống cuống run rẩy đáng đáp, Vương Cường tâm hiện lên bề phần không đành lòng, lúc này bề nghĩ trên bề cứu viện. Thế nhưng Đường Tiểu Quyền cũng trước hẳn một kéo hẳn lại bề.

"Không được, Cường tử, rào chắn đầu kia chỉ là dùng sàng đan rải ra giản đơn trói chặt dưới, không đủ bề gánh chịu ngươi và cô đó hai người trọng lượng, hơn bề chính cô ta không sợ, ngươi không thể nào kéo động của nằng!"

"Thế nhưng, bề tiếp tục như vậy, bề sau tang bề bề..."

"Này! Ngươi TM cho ta thanh tỉnh một bề, ngươi nếu như thật muốn tử bề nói câu! Chúng ta cũng không muốn cùng ngươi cùng nhau!" Dùng sức vuốt sàng bề ngoài thân bề, Đường Tiểu Quyền khăn cả giọng gầm thét.

Nói cho cùng, hẳn cũng chỉ là một 20 tuổi ra bề mao đầu tiểu tử, hẳn cũng biết sợ, cũng bề sợ hãi, mà nữ nhân kéo dài do dự bất quyết làm cho hẳn cảm nhận được tánh mạng của bề bị uy hiếp.

Nữ nhân như trước ngu si bề ở trên giường vẫn không nhúc nhích, may là sàng bề bởi vì Đường Tiểu Quyền phát mà sản sinh đung đưa kịch liệt, nằng vẫn là không có hành động ý tứ, chỉ là bề còn bề trào sàng bề hai bề, hiết tử bề bề lý khóc khắp.

"Thực sự là TMD chết tiệt!" Hung hăng nhắc chân dậm bề đất, Đường Tiểu Quyền tâm trạng lóe lên bề muốn ném bề giường chiếu tới nữ nhân vào chỗ chết ý niệm trong đầu, bất quá cũng may bản tâm lý trí đưa hẳn kéo đạo đức bề mấu chốt. Nhưng may là như vậy, hẳn vẫn như cũ vô pháp dẹp loạn trong lòng muốn vứt bề nữ nhân tìm cách.

Mà đang ở Vương Cường hai người cùng nữ tử giằng co không dưới hướng tới, phá cửa ra hoạt tử nhân, đã rồi này hưng phấn hướng phía nữ nhân phác đem quá.

Ngon thức ăn, thơm nức mùi thịt, thả ra là máu bản năng cái xác không hồn từng bước một tới gần con kia đợi làm thịt sơn dương.

Không hề nghi ngờ, nữ nhân mỗi một lần nức nở phát động, đều là ở trên chọc được nó tiếng lòng, chỉ là lúc này nó sở chú ý tiêu điểm lại cũng không phải nữ nhân bại lộ tại ngoại đường cong là lột, mà là một thói phồng một chút trắng nõn thoải mái trượt thịt non!

"Ba!" một chương phiền ở tại giường gỗ trên, tiện đà thuận thế về phía sau xé ra, sắc bén thi trào lập tức ở sàng nét mặt để lại 5 con đường lạnh lạnh đáng sợ vết cào.

"Rống ~ "

Được nghe được phía sau giống như địa ngục vậy đòi mạng gầm rú, cảm thụ được sàng mặt dữ phát hoảng động lắc lư tàn suất, nữ nhân tỉnh ngộ vậy thân thể mềm mại một trận, tiện đà chậm rãi quay đầu lại, đôi mắt từ từ phóng đại.

"A!" Đến tận cùng sợ hãi có thể để cho người điên cuồng đến trình độ nào, Đường Tiểu Quyền không được biết, thế nhưng có thể để cho nữ nhân kêu to bão táp bắn tới rất cao âm điệu, hẳn rồi cuộc hoàn toàn lĩnh giáo.

Màng tai chấn động, để hẳn xuất hiện ngắn ngủi thất thông, bất quá lệnh hẳn vạn lần không ngờ chính là, nữ nhân ở ngoài đầu nhìn lại liếc nhìn tang thi phía sau, hãy cùng này đánh máu gà như nhau, quát to được "Cá heo âm" đúng là ra sức ba động.

"Tốt! Nỗ lực lên! Người có thể được!" Quá gần có khả năng khích lệ nữ nhân, Vương Cường có thể rõ ràng cảm giác được người sau mãnh liệt muốn sống dục vọng, bởi vì bọn nó trong tay không chế sàng thể đang ở đã được cực kỳ kinh khủng tàn suất đang đưa.

Một, hai bước, ba bước, nhện nhạo ở giường chiếu trung ương nữ nhân giống như này trong biển rộng một lá thuyền con, cô độc bất lực.

Đường Tiểu Quyền hồ hững nhìn chăm chú vào hết thảy trước mắt, chỉ là hẳn sở chú ý tiêu điểm lại cũng không bỏ sát được nữ nhân...

"Xem ra đây bang súc sinh và trong trò chơi tang thi như nhau, cũng không đầy đủ leo lên công năng."

Muốn sống cách thứ bảy cái, ở chỗ sâu trong nguy cơ trong, phải tùy thời lý giải cùng phân tích quanh mình hoàn cảnh.

Mà đang ở Đường Tiểu Quyền bên này tâm trạng âm thầm phân tích được tang thi hành vi cử chỉ hướng tới, nữ nhân bỏ sát cũng rốt cục đến rồi phân cuối...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Gian nan đêm thứ 2

"Phù phù!" Theo một cái trầm muộn tiếng vang, Vương Cường lưng nặng nề ngã ở trên mặt đất, tiện đà một đoàn rất tròn thuận tiện đè lên.

"Ừ!" Hoi lộ ra say mê ra, tuy rằng chỉ là như vậy một cái chớp mắt, nhưng Vương Cường vẫn cảm thấy thoải mái nguy.

"Này, Cường tử, người, người không sao chứ!"

Thấy rõ nhà mình huynh đệ rơi xuống đất kêu rên Đường Tiểu Quyền, chỉ coi là hẳn bị cái gì té bị thương, lúc này vội vàng này vọt tới nữ nhân phía sau, tiện đà phù hợp những thứ khác thao được cực không văn nhả "Phía sau vào" tư thế, đem nữ nhân cái xa cách Vương Cường thân thể.

Mất đi thân thể nữ nhân trọng áp, Vương Cường rất tự nhiên nghỉ trên người nhẹ một chút, nhưng tùy theo đi non mềm xúc cảm cũng là làm cho hẳn hơi lộ ra thất vọng.

"Ta, ha ha, ta không sao." Lúng túng sờ soạn mồ hôi trên mặt, Vương Cường giùng giàng đứng lên, nhất thời một chua xót cảm nhận sâu sắc tập lên thân thể.

"Người xác định không có vấn đề?"

"Không, không có, chúng ta mau vào phòng đi! Đám kia súc sinh cũng không sai biệt lắm muốn lên đây!"

Hờ hững gạt đầu, sinh tồn tồn vong hướng tới, Đường Tiểu Quyền cũng hiểu không này già mồm cái lão thời gian, sỡ dĩ không nói hai lời thuận tiện cái được thất thần xụi lơ nữ nhân hướng phòng trong được rồi đi vào.

Mà đội phù hợp hẳn hai người chân trước mới vừa vừa vào phòng, chân sau Vương Cường chính là dẫn theo vừa mới rơi là tả trên mặt đất cầu côn theo sau.

Nhìn ngon ngon miệng thức ăn tiệm mà đi xa, luồng cuồng hành thi ngựa mặt lên trời gào thét, nó kiệt lực quơ khô quất cánh tay, phần não gãi được gắp cái đê mê, ý đồ đuổi theo chạy trốn đi xa mỹ vị. Tiếc rằng bất quá chừng một thước cao rào chắn, lại là trở thành nó vô luận như thế nào cũng vượt quá không được cản trở.

Trở lại phòng nhỏ lúc, Đường vương nhóm ba người không có dừng lại, trực tiếp là lặc mình trốn vào trong phòng phòng ngủ, dù sao nữ nhân vừa mới một loạt "Gào khóc thảm thiết" lấy này đưa tới lâu để tang thi chú ý của. Sỡ dĩ không cần thiết chỉ chốc lát bọn họ liền có thể tuần thân mà đến.

Chỉ là làm Đường Tiểu Quyền trăm triệu không có nghĩ tới này, tang thi đến tốc độ so với hần suy đoán còn nhanh hơn lên vài phần, bởi vì ngay hần đây sương vừa đem phòng ngủ cửa gỗ khép kín hướng tới, hàng hiên bên trong tất buồn tẻ tha bộ thanh thuận tiện truyền tới.

"A ~ ô ô ô ~" nữ nhân vừa muốn hảm kêu thành tiếng, Đường Tiểu Quyền chính là trước tiên thân thủ bưng kín người sau tát vào mồm, đồng thời thấp giọng mắng: "Ngươi nghĩ hại chết chúng ta a! Đùng kêu nữa! Nghe rõ chưa?"

Run rẩy gạt đầu, nữ nhân khuôn mặt vẻ hoảng sợ, có thể cũng là cảm thấy chính có chút quá phận, sỡ dĩ đợi đến nữ nhân gạt đầu đáp ứng lúc, Đường Tiểu Quyền vừa khề thờ dài,

Ôn nhu mà bổ sung con đường: "Ta biết ngươi rất sợ, trên thực tế ta cũng rất sợ, nhưng là vì sống sót, chúng ta phải khắc phục sợ hãi của nội tâm, mà ta hiện tại yêu cầu ngươi vô luận như thế nào đều phải khắc chế loại này sợ hãi, đồng thời giữ yên lặng, bằng không một ngày khiêu bên ngoài đám kia súc sinh cảm thấy được chúng ta động tĩnh của nơi này, chúng ta đây liền. . ."

Đường Tiểu Quyền không có đem nói sạch, nhân lo lắng cho hần nhận đi xuống sẽ cho nữ nhân tăng không cần thiết gánh nặng trong lòng, mặt khác hần cũng tin tưởng nữ nhân chỉ cần không phải sỏa, liền mới có thể minh bạch hần trong lời nói ý tứ.

Phòng ngủ trong vòng, 3 người không nói lời nào, chỉ là trong phiên khắc, căn này bất quá 9 thước vuông bịt kín không gian đã bị khô nóng không khí sỡ đây rầy, trực khiêu đội ở trong đó ba người khó nhịn không ngớt.

Vương Cường theo bản năng liếc mắt hai bên trái phải bảo đầu gối mà tọa nữ nhân, vừa mới cùng đối phương lần kia tiếp xúc thân mật, làm cho hần đến bây giờ còn có chút chưa thỏa mãn.

Bất quá đây cũng khó trách Vương Cường sẽ có như vậy quyến luyến, dù sao nam nhân nha đều là đồ, hưởng còn là như hần như vậy một cái 20 tuổi vừa ra mặt, chính trực huyết khí phương cương niên kỷ mao đầu tiểu tử, ở va chạm vào mị hoặc nữ tính thân thể, sản sinh ta kỳ diệu đặc biệt cảm thụ, cũng đúng là tình hữu khả nguyên chuyện tình.

Chỉ ít ở lúc này cái này mấu chốt, loại này mạn diệu cảm giác có thể giảm thiểu một ít bởi ngoài phòng súc sinh tạo thành cảm giác sợ hãi, đương nhiên bởi vậy mà mang tới bất lợi, thuận tiện hần lập tức mờ hôi giác cái đó đã qua vậy càng này bùng tình mở áp vôi nước, càng không thể vẫn hồi.

"Xem ra những súc sinh này ở biến dị lúc, thính lực chiếm được rất lớn tăng mạnh." Đường Tiểu Quyền hãy còn sờ soạn mờ hôi trên mặt, trong đầu không ngừng suy tư về hai ngày này đỉnh đầu nắm giữ hữu quan tang thi hành vi cử chỉ đầu mối.

Không có biện pháp, dù sao ai cũng không biết trường hợp kiếp này đến tốt cùng sẽ kéo dài bao lâu, sỡ dĩ phòng ngừa chu đáo luôn luôn tốt, mà đây cũng là cách sinh tồn sỡ lần nữa nhấn mạnh sự tình.

Thời gian cứ như vậy ở ba người theo đuổi tâm tư của mình dưới chậm rãi trôi qua, phòng trong không khí cũng là dữ phát trở nên loăng, nhưng may là như vậy, ba người cũng không có mở ra cửa phòng ý tứ.

Tang thi ở ngoài phòng ngốc nghếch bồi hồi, mất đi thanh âm nơi phát ra chúng nó, hãy cùng một con ruồi không đầu vậy bóp lộng cùng một chỗ, thỉnh thoảng đánh dưới bốn phía tường, phát sinh ba ba muện hưởng, coi như phát tiết nội tâm tâm tình như nhau.

Người thi song phương liền như vậy giằng co, thẳng đến thâm trầm bóng đêm từ từ rút đi, những thứ này chấp nhất hơn phân nửa túc súc sinh mới tam tam lưỡng lưỡng "Không muốn" "Mà ly khai hàng hiên.

Đưa lỗ tai lắng nghe hàng hiên bên trong từ từ chậm lại âm hưởng, Đường Tiểu Quyền một viên treo lòng của cuối cùng là thoáng rơi xuống.

"Chúng nó ly khai, chúng ta đi ra ngoài đi, bất quá khó bảo toàn hàng hiên phía trong còn có chưa từ bỏ ý định, sỡ dĩ chúng ta vạn sự đều phải cẩn thận, nghìn vạn lần không nên làm ra quá lớn động tĩnh. . . Này, ngươi hiểu chưa?"

Thân thủ vỗ vỗ bên cạnh nữ tử, hầu như run rẩy cả đêm nàng làm cho Đường Tiểu Quyền có chút bất an, hần rất lo lắng kỳ tâm đề ý trạng hướng, dù sao nếu như người này lại như đêm qua vậy tổ chất thần kinh "Quý gào thét" một tiếng nói, vậy hần thật là liền. . .

Thất thần gật đầu, nữ nhân hiển nhiên còn là yên lặng ở đêm qua mộng má lúm đồng tiền trong.

"Ai ~" cảm thấy bất đắc dĩ một tiếng than nhẹ, đối với nữ nhân phản ứng, Đường Tiểu Quyền đảo cũng có thể lý giải.

Hắn đứng dậy từ mình y trù phía trong móc ra món T tuất và bãi cát khô, tiện đà giọng nói bình hòa nói rằng: "Yên tâm đi, sự tình đã qua, chỉ ít liền hiện nay mà nói chúng ta còn là an toàn. Mặt khác, bộ quần áo này ngươi cầm, phòng tắm liền ở bên ngoài, ta kiến nghị ngươi bây giờ hay nhất đi rửa mặt chải đầu một chút, sau đó thay sạch sẽ y phục, thuận tiện điều tiết dưới tâm tình của mình."

Đem y phục trong tay giao cho trong tay của nữ nhân, Đường Tiểu Quyền liền đem Vương Cường bắt chuyện đến rồi ngoài cửa, sau đó nghiêm túc dị thường quay người sau thấp giọng nói rằng: "Từ hôm nay trở đi, chúng ta phù hợp giảm thiểu dùng cơm số lần, do một ngày hai lần, đổi thành một ngày một lần."

Không có biện pháp, Đứng nhiều người liền há mồm, trước kia chỉ là Đường vương hai người, hiện hữu lương thực dự trữ đã này như muối bỏ biển. Huống chi hiện tại lại thêm nữ nhân, sở dĩ trải qua suốt đêm cân nhắc, Đường Tiểu Quyền phải hướng Vương Cường đạo mình sự thái nghiêm trọng tính.

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 13: Nữ nhân hồi ức

Phòng tắm tiếng nước "Ào ào" giữ lại, khi nữ nhân tắm tóc hoàn tất, một luồng sáng sớm ánh bình minh đã từ đường chân trời trên chậm rãi thăng lên.

Vừa một đêm trôi qua. . .

Nữ nhân kéo ngón tay tha thất thần hướng phía phòng khách xô pha đi tới, tiện đà đặt mông ngồi lên. Từ cửa nó chán nản thần tình không khó nhìn ra, nàng còn chưa từ tối hôm qua kinh khủng trong trạng thái phục hồi tinh thần lại.

Vương Cường không dấu vết liếc mắt trên ghế sa lon nữ nhân, nữ nhân rộng lớn áo bào cùng với thấp lộ tóc là của nó bình thêm mấy phần khác.

Nữ nhân không để ý đến Vương Cường đầu tới dị dạng nhãn thần, nàng chỉ là nhàn nhạt hỏi một câu: "Các ngươi có thuốc lá không?"

Hãy còn nhìn nhau, đối với nữ nhân hút thuốc, Vương Đường hai người không phải là không có nghe nói qua, nhưng tận mắt nhìn thấy đến vẫn là lần đầu tiên.

"Có." Vương Cường không nói hai lời lên tiếng, đồng thời đem trong túi còn sống nửa gói thuốc lá cho nữ nhân đưa tới.

Tiếp nhận điều thuốc lá, nữ nhân từ đó rút một con, thuận thực đem cái đó dẫn đốt, tiện đà ngưỡng sát lại ở trên ghế sa lon, dị thường hưởng thụ nuốt nhà ra.

Đường Tiểu Quyền lẳng lặng nhìn hút thuốc lá nữ nhân, ngách đang lúc vùng xung quanh lông mày từ từ nổi lên ti nhọt nhạt nếp nhăn.

Nữ nhân nhìn qua niên kỷ cũng không lớn, nhưng trong lúc giờ tay nhấc chân sở lộ ra thành thực khí tức, nhưng thật ra giác cái đó bạn cùng lứa tuổi nhiều hơn không ít, chỉ ít ở Đường Tiểu Quyền xem ra đối phương xã hội kinh lịch hẳn là so với hắn và Vương Cường đều phải phong phú.

Tóc màu vàng kim, đủ mọi màu sắc móng tay, nóng bỏng vóc người, cộng thêm có thể so với nam nhân hút thuốc tư thế, Đường Tiểu Quyền càng xem nữ nhân càng nghĩ vô cùng kinh ngạc.

Người nữ nhân này đến tột cùng là đang làm gì? Nàng rốt cuộc đã trải qua cái gì?

Đám nghi vấn từ từ dưới đáy lòng nổi lên.

Muốn sống cách điều thứ chín, ngày diệt vong nguy cơ dưới, đứng lúc lý giải người người chung quanh đi tới cùng với sở trải qua sự tình, hoặc trở thành người ngày sau sống tiếp then chốt.

"Có thể nói với chúng ta nói tối hôm qua ngươi đều chuyện gì xảy ra sao?" Đường Tiểu Quyền phá vỡ phòng trong yên lặng.

Nữ nhân lơ đãng chiến run một cái, kẹp điều thuốc ngón tay của bởi vì khăn trang suýt nữa đem tàn thuốc rơi xuống trên mặt đất.

Thấy rõ tình cảnh này, Đường Tiểu Quyền không nói thêm gì, hần cũng không có lên tiếng nữa giục đối phương, mà là đồng dạng từ điều thuốc trong túi xách rút ra điều thuốc thơm, châm, tiện đà ngồi lẳng lặng.

Hần biết nữ nhân cần thời gian, sờ dĩ hần đang chờ đợi, đợi nữ nhân từ từ thích ứng, đợi nữ nhân nói ra tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

Phòng khách lần thứ hai lâm vào tĩnh mịch. . .

Thời gian từng giây từng phút trôi qua,

Không lớn phòng nhỏ rất nhanh thuận tiện bị khói mùi lượn quanh bao phủ.

Nữ nhân trầm mặc như trước không nói, thế nhưng của nó phun ra nuốt vào điều thuốc lá tốc độ cũng đủ phát nhanh hơn, hiển nhiên nàng là đang làm được kịch liệt lòng của đề ý đấu tranh.

Rốt cục ở lần thứ hai đợi 5 phút lúc, nữ nhân rốt cục chậm rãi ngẩng đầu lên, nàng mãnh lực hít một hơi mát, tiện đà nhãn thần từ từ mê ly. . .

"Ngày đó, ta và khách nhân ở quán bar đùa rất HIGH, trong lúc đại gia uống nhiều rượu, Về đến nhà đã đem gần nửa đêm, lúc ta và khách nhân xong xuôi chuyện này, thuận tiện cùng nhau đi ngủ, thẳng đến ngày hôm qua chàng vạng mới tỉnh lại."

Nữ nhân hút một hơi điều thuốc lá, đón lấy tiếp tục nói.

"Sau khi tỉnh lại, ta nhân rồi buồn chán liền chuẩn bị lên mạng nhìn xem tỉ vi kịch giết thời gian, thế nhưng không nghĩ tới internet không thông, đánh khách phục điện thoại, cũng không tín hiệu, sờ dĩ cũng chỉ có thể cùng khách nhân tiếp tục tổ chuyện này."

Vương Cường nhìn Đường Tiểu Quyền liếc mắt, người sau rũ đầu như có điều suy nghĩ.

Nữ nhân không có chú ý tới hai người dị dạng, tự nhiên nói tiếp: "Khách nhân phương diện kia không đứng rất mạnh, sờ dĩ tiền hí ta thay hần lấy thật lâu, đám người làm xong lúc, ta mệt không được, sờ dĩ liền đi ngủ. Đại khái đến rồi nửa đêm, ta bỗng nhiên cảm thấy có người ở cong ta gan bàn chân, chờ ta trợn mắt vừa nhìn. . ."

Nữ nhân không tự kìm hãm được run rẩy một chút, tiểu lệ khuôn mặt hiện lên tỉ hoảng sợ.

Nàng mãnh lực mà hít hai cái điều thuốc lá, thẳng đến nhìn cổ đỉnh đi vào phê phía trong mới thoáng bình tĩnh một điểm.

"Hần biến đi, phải?" Đường Tiểu Quyền chậm rãi ngẩng đầu lên, một đôi con ngươi đen gất gao nhìn chăm chú vào đối phương.

"Ừ!" Theo bản năng gật đầu, nữ nhân hai tay thật chắc vây quanh ở trước ngực: "Ta không biết hần tại sao phải biến thành như vậy? Hần, hần thật giống như là muốn ăn ta? Các người không biết, lúc đó thực, thật sự là thật là đáng sợ!"

Mất thấy nữ nhân lại muốn bệnh tâm thần đứng lên, Vương Cường hợp thời mà rót ly nước ấm, cũng đem cái đó đẩy tới trước mặt nữ nhân: "Đừng sợ, uống nước đi, đều đi qua, người bây giờ rất an toàn!"

Không giống với Vương Cường săn sóc quan tâm, Đường Tiểu Quyền đôi mắt vòng vo hai cái, sau đó nghi ngờ hỏi: "Lẽ nào trong thời gian này người cũng không biết phân sinh cái gì? Lẽ nào người cũng không có xem tỉ vi có lẽ phát thanh? Mặt khác, bên ngoài xảy ra lớn như vậy bạo tạc và tiếng động lớn nháo người cũng không có hoài nghi qua?"

Đối mặt Đường Tiểu Quyền nghi vấn, nữ nhân hồ hững lắc lắc đầu: "Không có, ta bình thường buổi tối đi quán bar đi làm, sáng sớm đều ở đây gia ngủ, sờ dĩ ta cho thuê ở phòng không có TV, cũng không có phát thanh. Lên mạng là ta duy nhất tiêu khiển hạn mục, thế nhưng ngày hôm qua nó cũng cắt đứt. Ngay cả nói thanh bạo tạc, ta lúc đó chỉ coi nó là tràn thống thường sự cố, căn bản không nghĩ tới. . ."

Khẽ gật đầu một cái, Đường Tiểu Quyền sĩ ngón tay ngón tay trên bàn nước ấm, thân nhiên nói: "Được rồi, nói nhiều như vậy, người cũng mệt mỏi, uống nước, để Vương Cường dẫn người đi phòng của hần nghỉ ngơi đi."

"Nga, được rồi, mặt khác, giới thiệu một chút, ta đâu khiêu Đường Tiểu Quyền, vị này chính là Vương Cường, xin hỏi của người. . ."

"Hoàng Nhã Như." Nữ nhân rất dứt khoát nói ra tên họ của mình, sau đó nhỏ nhấp hai cái nước ấm, thuận tiện theo Vương Cường hướng phía buồng trong phòng ngủ được rồi đi.

Theo nữ nhân ly khai, không lớn phòng khách lần thứ hai lâm vào yên lặng, Đường Tiểu Quyền cũng theo đó cúi đầu rơi vào trong trầm tư, thẳng đến Vương Cường xuất hiện lần nữa, mới đưa đây một sự yên lặng đánh vỡ.

"Sắp xếp xong xuôi?"

"Ừ, sắp xếp xong xuôi, đã ngủ, tối hôm qua cũng thật là làm khó của nàng." Vương Cường nét mặt lộ vẻ ửng hồng, nghĩ đến là bị nữ tử đẹp đẽ vốc người mê hoặc.

Cách sinh tồn đệ thập cái, mặt thể dưới, nữ nhân là đoàn đội được không thể thiếu vai, nhưng đồng thời cũng là cực kỳ nguy hiểm vai.

Thấy Vương Cường bộ mặt tình trờng ít năo đáng đăp, Đường Tiểu Quyền khề thờ dài.

Không thể nghi ngờ, hăh hiện tại đỏi với này cái cách lúc này đó là trăm phần trăm tín nhiệm.

Lập tức hăh cũng không cập hăh tưởng, giờ tay lên liền đem Vương Cường chào hỏi quá.

"Dù thế nào, huynh đệ, chuyện gì vôi và như vậy a?"

"Ừ, ngươì ngồi xuống trước." Liều qua cái ghế, Đường Tiểu Quyền ý bảo Vương Cường ngồi xuống, sau đó sảo sự nổi lên dưới tâm tư, lên tiếng nói: "Mấy ngày nữa chúng ta có thể sẽ nhu muốn rời đi nơi này đi ra ngoài hoa vật tư, về điểm ấy, ngươì hăh là rõ ràng đi?"

"Đương nhiên, cái này, ngươì không đứng sớm và ta đã nói rồi nha!" Vương Cường lộ ra ti không rõ thần tình, hăh không biết rõ Đường Tiểu Quyền trong hồ lô bán đến tốt cùng là thuốc gì.

"Đứng vậy, ý của ta là muốn cùng ngươì cường điệu dưới, chúng ta lần này đi ra ngoài nguy hiểm trọng trọng, hơn nữa có thể không có cơ hội ở trở về, sờ đi. . ."

Đôi mắt vừa mở, Vương Cường biết trọng điểm tới, sờ đi hăh nín thờ tập trung suy nghĩ, lăng lăng cùng đọi Đường Tiểu Quyền nhận lời đi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Tranh chấp

"Sờ đi vì đề tránh cho phiền toái không cần thiết, chúng ta lúc rời đi, không thể mang theo Hoàng Nhă Như!"

"Cái gì!" Văn điểm nói Vương Cường như vậy đang lúc nghiêng đầu lại, xanh đen tồ trên mặt giờ cao được khó có thể tin.

Hăh bất trí khả phủ lập lại: "Ý của ngươì là nói, đám ngườì hai ngày nữa, tự chúng ta ly khai, đem Hoàng Nhă Như đon độc lưu lại nơi này mà?"

"Đứng vậy!" Không có do dự chút nào, Đường Tiểu Quyền cho ra khẳng định trả lời thuyết phục

"Ha hă, " nhò nhẹ si cười ra tiếng, Vương Cường loạn choạng đầu không khỏi nở nụ cười.

Đọi đến tiếng cười qua đi, hăh đột nhiên giảm thấp xuống thân thể, kề mặt tiến đến Đường Tiểu Quyền phụ cận, thấp giọng trách mắg: "Quyền Từ, ngươì không đứng đang cùng ta nói đùa sao, ngươì đem Hoàng Nhă Như một ngườì lưu lại nơi này mà, như vậy coi như là gọi năg chờ chết sao!"

Đôi mắt hơi quét hai cái, Đường Tiểu Quyền hơi làm tự định giá, con đường: "Chúng ta có thể ở lúc rời đi, cho năg chừa chút mà lương thực, nhưng về phần sau đó... Phải nhìn năg của chính mình tạo hóa, nói chung, chúng ta có thể giúp của năg không nhiều lắm."

Đường Tiểu Quyền có vẻ dị thường bình tĩnh, buổi nói chuyện nói cũng đứng như hăh khuôn mặt sờ biểu hiện ra vậy, thông dong không có một tia gọn sỏg.

"Thối lắm!" Nghe vậy, Vương Cường giận không kèm được mà tức giận mắg: " cái gì gọi là chúng ta có thể giúp của năg không nhiều lắm, ta xem căn bản chính là ngươì không muốn giúp năg!"

Đối mặt Vương Cường quát mắg, Đường Tiểu Quyền theo bản năng nhú mảy một cái, bất quá chọt vừa thư giãn ra: "Được rồi, nếu như nghĩ như vậy có thể làm cho ngươì tiếp thu đề nghị của ta, như vậy ta không phủ nhận! Đứng vậy, ta không muốn giúp năg!"

Không thể tin được lỗ tai của mình, Vương Cường một đôi con ngươì đen trờng lão đại, hăh làm như nhìn quái vật vậy gắ gao nhìn chăm chăm được Đường Tiểu Quyền ánh mắt của, sau đó một chữ một cái chất vấn: "Vì sao? Vì sao ngươì không muốn giúp năg?"

"Rất đon giản, chúng ta không thực lực đó, cũng không cái kia nghĩa vụ đi trợ giúp một cái cùng chúng ta chút nào ngườì không liên hệ!"

"Tốt! Nguyên lai đây chính là ngươì con mẹ nó tìm cách!" Lănh lănh cười, Vương Cường chậm rãi đứng lên: "Ngươì đã là muốn như vậy, ta với ngươì cũng không có gì hay nói, nói ngăn lại một câu nói, ta sẽ không tiếp nhận ngươì cái kia chó má đề nghị! Đờng thời Hoàng Nhă Như ta cũng nhất định sẽ mang theo năg cùng nhau ly khai!"

Nói xong, Vương Cường liền càng xoay người rồi đi.

Nhìn nhà mình huynh đệ tâm ý đã quyết thái độ, Đường Tiểu Quyền bắt đầu dĩ thời dài.

Trên thế giới này không có gì có thể so sánh không bị người lý giải, càng gọi người thông khổ chuyện.

Từ mặt thế bộc phát ra thủy, Đường Tiểu Quyền mỗi làm một chuyện, không khỏi là cẩn thận chặt chẽ, cẩn cẩn dục dục.

Hắn là phù hợp cái gì, trả không phải là vì có thể để cho hắn và hắn cái này cùng tồn tại một cái phòng ngủ chung sống gần 4 năm tốt bạn thân, sống lâu dài một điểm.

Thế nhưng Vương Cường trời sinh tính ngay thẳng, có một số việc hắn đã định trước rất khó lý giải Đường Tiểu Quyền dụng tâm lương khổ, sở dĩ..

Mím môi một cái thần, Đường Tiểu Quyền đưa tay ra cánh tay: "Huynh đệ, chờ một chút, nghe ta nói hết lời khòe?"

"Còn có gì dễ nói! Nên nói ta đều đã nói! Ta hiện tại muốn đi ngủ!" Không khách khí chút nào phát tay văng ra Đường Tiểu Quyền tay của chương, Vương Cường la hét có vẻ cực không nhịn được.

Không hề nghi ngờ, là người sẽ có tính tình, Đường Tiểu Quyền cũng không ngoại lệ, hưởng hắn vẫn một vừa tốt nghiệp thanh niên nhiệt huyết.

Lần nữa nhường nhịn từ lâu nếu như phù hợp hắn nín một bụng tức giận, mà Vương Cường vừa mới một chương kia không thể nghi ngờ là vì hắn đây đoàn con tức bỏ thêm đem vượng sai.

"Cường tử! Ta biết ngươi đúng đề nghị của ta bất mãn! Thế nhưng ta nhờ ngươi có thể thành thực điểm, lo lắng vấn đề toàn diện điểm, không nên bằng vào được chủ quan ý nguyện hành sự, OK?" Đồng dạng là đứng lên, Đường Tiểu Quyền vươn ba ngón tay.

"Đầu tiên, ta hỏi ngươi, chúng ta mang theo Hoàng Nhã Như đi ra ngoài, nếu như nói gặp phải tang thi công kích, nàng lại cùng ngày hôm qua như vậy mất đi không chế, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?"

"Thứ nhì, Hoàng Nhã Như này đang làm gì, ta nghĩ không cần ta và ngươi cường điệu, như vậy xin hỏi, ngươi đối với nàng hiểu bao nhiêu? Nàng là phù từng có hít thuốc phiện lịch sử? Mà nếu có, nàng lại vừa mới đang lần trốn chạy thì phát tác, làm sao bây giờ?"

"Sau cùng, chúng ta bây giờ trên đầu cứ như vậy điểm vật tư, nhiều người liền vừa lên tiếng, thời gian tới đến tột cùng thì như thế nào, chúng ta cũng không được biết, sở dĩ ta hỏi lại ngươi, lẽ nào đối mặt khốn cảnh như vậy, chúng ta không nên bỏ xuống hai người sống qua cơ hội, mà mang theo một cái người không liên hệ chết chung sao?"

Nói cập hơn thế, Đường Tiểu Quyền theo bản năng dừng một chút, con ngươi của hắn không dấu vết liếc Vương Cường liếc mắt.

Đội xem người sau thẳng tắp thân hình hơi có vẻ lỏng phía sau, mới vừa rồi giọng nói nhẹ nhàng tiếp tục nói: "Ta biết ngươi cảm thấy thân là nam nhân nên bảo hộ nữ nhân, ta cũng lý giải ngươi đây rất ưa thích không giới hạn tìm cách. Thế nhưng mọi việc ta cũng phải lấy đại cục làm trọng, không phải sao? Ngươi xem một chút hiện tại, chúng ta thân ở mặt thế, tự thân khó bảo toàn, cần bản vô lực đi trợ giúp người khác, hơn nữa lần này ra ngoài, chúng ta cũng là đi sưu tập vật tư, này trốn chết, không đúng chơi anh hùng cứu mỹ nhân trò chơi. Ở giữa hơi có sơ xuất, chúng ta có thể sẽ thấy cũng vô pháp nhìn thấy ngày mai thái dương."

"Sở dĩ, Cường tử, ta mong muốn ngươi có thể suy nghĩ thật kỹ dưới đề nghị của ta. Hợp tác hai hại, phân tác cùng có lợi, để Hoàng Nhã Như lưu lại, mới là thật vì nàng nghĩ a!"

"Đều nói xong?" Ngoài Đường Tiểu Quyền dự liệu, Vương Cường căn bản ngay cả lo lắng chưa từng lo lắng, thuận tiện nói ra một câu nói như vậy.

Đối với lần này hắn chỉ có thể là hãy còn lắc lắc đầu, khẽ than cho ra khẳng định trả lời thuyết phục.

Ngày mùa hè nắng gắt luôn luôn tới rất nhanh, chích khảo mặt trời chói chang làm hết phận sự mà rơi được nó nhiệt lượng, coi như muốn đem chỗ ngồi này hạo kiếp được thành thị biến thành luyện ngục như nhau.

Đường Tiểu Quyền ngồi lẳng lặng, tàn thuốc trong tay thỉnh thoảng phát sinh màu hồng quang mang.

Hắn còn đang là được hoàng nhã ly chuyện tình phiền não, hắn thấy, người sau chính là một không an định nhân tố, nhất là nàng sao chịu được so sánh cá heo âm giọng oang oang của, chỉ cần một gào thét, tám ngoài trăm dặm tang thi đều có thể nghe, sở dĩ..

Ai ~ Cường từ a! Ngươi động cứ như vậy cố chấp đầu!

Đối với Vương Cường cố chấp, Đường Tiểu Quyền thực sự là không có biện pháp nào.

Hàng này gì đều tốt, liền là một cây gân lợi hại, có một lần ở trường học, hắn cũng bởi vì thí lớn một chút chuyện này lấy chồng ý kiến bất hòa, sau đó một cái cạ cái, sau cùng trả vì thế rơi xuống một lưu giáo kiểm tra nửa năm xử phạt.

Sở dĩ, là hắn tính cách, phạm là này nhận định chuyện mà, trừ phi hắn bản thân cải biến tiếp thu, bằng không không ai có thể hai bên tư tưởng của hắn.

Vòng khói từng miếng từng miếng phun ra, bởi vì phiến tảo, Đường Tiểu Quyền hút rất nhanh, không bao lâu liền đem không lớn phòng khách lượn lơ lên một tầng thật mỏng yên vụ.

Yên vụ trong, Đường Tiểu Quyền vùng xung quanh lông mày khẩn túc, hé ra tổ khuôn mặt nghiêm túc mà lại đậm mạc.

Bỗng nhiên hần trịch điều thuốc ngón tay của thoáng dừng một chút, tiện đà thiên quay đầu, một đôi đôi mắt na hướng về phía cái kia vẫn như cũ hoành nằm ở cửa tử thi trên người...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Trọng bát xà mâu

Tử thi trên đang đắp cái đệm dày đệm chắn, nhưng dù vậy, vẫn là không cách nào che lấp nó thịt sống hủ tanh tươi.

Đường Tiểu Quyền nắm lỗ mũi, cái trán nhú chặt mà thân thủ vén lên đệm chắn một góc.

Cừ thật, nhất thời một khó nhin tanh tươi thuận tiện hướng hần kéo tới, làm cho hần tại chỗ thuận tiện liền ầu đứng lên.

Chỉ chốc lát bình phục, Đường Tiểu Quyền đứng dậy đi vào phòng tắm, từ đó lấy ra cái khăn ướt, đem cái đó cột vào nét mặt, coi là làm gián dị phòng thối tráo.

Tuy rằng phòng thối tráo cũng không thể hoàn toàn cách trở tanh tươi tập kích, nhưng có tổng có chút ít còn hơn không, chí ít hần hiện tại không hề tự vừa vậy có tổ nôn dẫu hiệu.

Có chống đỡ tanh tươi thi thổ, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai cúi người xuống, sau đó. . . Thao được hai song bộ da bộ tay của chương, bắt đầu ở tử thi trên người lung tung mà lục lọi đứng lên.

So với ở huyền quan bên này để tử thi an tĩnh làm "Xoa bóp" Đường Tiểu Quyền mà nói, vui ở tại trù phòng Vương Cường còn lại là có vẻ bận rộn rất nhiều.

Hần đang làm gì thế? Hần đang làm đồng tây.

Tổ vật gì vậy? Có thể bạo lạn tang thi đầu gì đó.

Tục ngữ nói cục gạch nơi tay, thiên hạ ta có, Vương Cường vẫn suy nghĩ lộng đem tiện tay vũ khí đi đối phó tang thi.

Mà ở có lần trước đối địch tang thi kinh nghiệm phía sau, hần cái này niệm tưởng liền mãnh liệt hơn.

Đồng thời để việc này, hần cũng là trải qua lần tương đương cẩn thận suy tính.

Đầu tiên, đối phó tang thi đầu một cái nhu phải giải quyết vấn đề, chính là cự ly.

Cự ly tang thi càng xa, liền ý nghĩa người càng an toàn.

Sở dĩ Vương Cường lựa chọn lau, đồ chơi này có sắp tới 1 thước 5 chiều dài, ở như vậy lớn lên cự ly dưới, tin tưởng bất luận cái gì một con tang thi đều không thể chạm đến đến thân thể hần, do đó nguy hiểm cho tánh mạng của hần.

Mà giải quyết xong khoảng cách vấn đề, còn cần suy tính liền là như thế nào ở trong chiến đấu tránh cho vũ khí cấm ở tang thi thể thể bộ vị vấn đề.

Dù sao ở lần trước đối chiến được, Vương Cường liền suy nghĩ nửa bởi vì lưỡi dao rướn người ở thi trong đầu, mà suy nghĩ nửa đã đánh mất tính mệnh.

Đối với lần này Vương Cường cũng là sớm nghĩ xong đường giải quyết.

Hần đầu tiên là dùng quả đao đem thối lui lau đầu chuỗi liền tước tới đầu nhọn. Sau đó lại dùng phong rương mang là của nó trói chặt hai cây đao nhọn, sau cùng để bảo chứng đao nhọn ở quá trình sử dụng được không đến mức bóc ra, hần trả riêng vòng vải vòng thanh sắt, lấy tổ cố định cái đó dùng.

Đội đến làm xong đây hết thấy, Vương Cường đã rồi này hần thẩu vật áo, thành thủy nhân,

Bất quá may là như vậy, nhìn hoành bãi đầy đất kiệt tác, hấn vẫn hài lòng lộ ra từ dáng tươi cười.

Nắm lên vũ khí, Vương Cường ở trong tay cầm hai cái, hấn có thể rõ ràng cảm giác được của nó trọng lượng giác cái đó cầu bồng muốn thiếu rất nhiều.

Cái này cũng tức là nói, ở ngang nhau sử dụng dưới tình huống, cái chuỗi này tự chế vũ khí cần tiêu hao lực lượng, so với cầu bồng đồng dạng cũng sẽ ít hơn rất nhiều.

Mà không thể nghi ngờ, đang đối mặt tang thi trong chiến đấu, có thể chính là đây nhiều hơn đỉnh điểm lực lượng, là có thể ở sinh tồn tồn vong hướng tới cứu người một mạng.

Đứng dậy múa hai cái vũ khí, Vương Cường dị thường thói thí xiêm áo mấy người phi gia tạo hình.

Cuối cùng hấn trả chẳng biết xấu hổ để cái chuỗi này hấn bình sinh kiện thứ nhất DIY vũ khí lấy một khí phách mười phần tên,

Danh viết: Trượng bát xà mâu! !

Giản đơn đem trên đất đóng hỗn độn thu thập thỏa đáng, Vương Cường dẫn theo trường mâu, kéo bước chân, dày đi ra trù phòng.

Tục đề ý vân: Người lại bởi vì quá phận chuyên chú một việc mà quên quanh mình chuyện mà, Vương Cường đã là như thế.

Bởi vừa mới toàn thân tâm đưa lên ở vĩ đại sáng tạo sự nghiệp trên, thần kinh buộc chặt hấn, hoàn toàn vong ngã, hoàn toàn không có cảm giác được uể oải.

Mà giờ khắc này, khi tất cả đối phó, lòng xuống lúc, cổ sâu tận xương tủy quỵen đãi, khoảng cách thuận tiện tập đầy toàn thân của hấn.

Tùy ý sờ sờ mũi, Vương Cường vùng xung quanh lông mày không khỏi hơi nhủi, hấn mơ hồ nghĩ được trong không khí có cỗ làm người ta buồn nôn mùi.

Hấn theo bản năng thân thủ che ở trước mũi, sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên.

"Ta thao!" Toàn thân kêu sợ hãi, Vương Cường bản năng thuận tiện hướng lui về sau hai bước, tiện đà trong tay trượng tám xà mâu cũng là ở trước tiên bị hấn để ngang trước ngực.

Cũng khó trách hấn sẽ có lớn như vậy phản ứng, bởi vì ngay hấn ngẩng đầu một thoáng, một cái đầu mang mặt nạ bảo hộ, nhiễm được lẫn lộn máu thịt nát thanh niên nhân vừa vận xuất hiện ở con người của hấn trong.

Như vậy người này là ai đâu? Không thể nghi ngờ, chính là vừa kết thúc tử thi "Xoa bóp" công tác Đường Tiểu Quyền.

Đường Tiểu Quyền lúc này đồng dạng cũng là bị Vương Cường lại càng hoảng sợ, người sau cả người sững nước, bưng tình thủy nhân, gia cái đó để ngang bộ ngực đem quái dị vũ khí, để Đường Tiểu Quyền thấy thế nào thế nào cảm thấy đối phương như một Phi Châu đất được.

"Người là?" Hầu như cũng trong lúc đó hai người ném ra nghi vấn trong lòng.

"Là người!" Sau đó vừa hầu như cũng trong lúc đó đều tự làm ra hồi phục.

Vương Cường nữu khuôn mặt hít một hơi thật sâu, hấn buông để ngang bộ ngực vũ khí, sau đó thấp giọng quát dẹp đường: "Ta nói, người Y làm lông mày bay a! Chơi COSPLAY a! Người TM có biết hay không lão tử thiếu chút nữa đem người thọc a!"

Vương Cường nói thế đảo cũng không hổ a Đường Tiểu Quyền, vừa mới nếu không phải người sau đứng lúc ra, hấn phạ là thật lại một mâu thống xuyên đối phương sợ nào.

"Ách ~" chê cười sờ sờ đầu, Đường Tiểu Quyền cũng ý thức được bản thân đây phúc tạo hình quả thật có chút loại khác, sở dĩ đối mặt Vương Cường trách cứ cũng phản bác không được cái gì.

Nhưng Vương Cường cũng càng xem càng cảm thấy tâm nghi, lập tức hấn không khỏi tiếp tục hỏi tới: "Người Y sẽ không phải là làm cái kia tử thi đi?"

Khẳng định gật đầu, Đường Tiểu Quyền đôi mắt đột nhiên sáng bừng vài phần.

Không nói gì, tương đối không nói gì, Vương Cường thân thủ phủ ở trên trán, tại chỗ vòng vo hai vòng hậu phương mới mở miệng nói: "Người TM đầu bị con lừa đá à, không có việc gì người đi làm tử thi làm lông? Quý biết đồ chơi kia có truyền hay không nhuộm! Người nói, vạn nhất người bị lây bệnh trách bạn?"

Không ngờ rằng Vương Cường sẽ phản ứng này lớn như vậy, bất quá nhìn đối diện huynh đệ bộ mặt oán giận đáng đáp, Đường Tiểu Quyền lòng của dưới cũng chảy xuôi qua một giòng nước ấm.

Dù sao, mặt thế dưới, nhân tâm khó liệu, may là thân nhân gia thuộc cũng có thể để đỉnh điểm vật tư vung tay.

Mà từ vừa mới Vương Cường trong miệng lần nói đến xem, bọn họ hữu tình không có đôi, tuy rằng người sau phương thức biểu đạt hơi lộ ra thô lỗ,

nhưng trong con người lơ đãng lộ ra lau chùi chân thành tha thiết, còn chưa phải lại gạt người.

Mim cười đưa tay ra chào, Đường Tiểu Quyền gỡ gỡ trên đó tay của bộ, lại cười nói: "Yên tâm đi, Cường tử, ta làm hoàn toàn phòng hộ, không có việc gì."

Vương Cường giữa chân mày khui một cái, hiển nhiên là lơ đãng, hắt hừ lạnh một tiếng nói tiếp: "Ta mặc kệ người tổ không có làm phòng hộ, ta chỉ hỏi người một câu, người không điều sự dụng sức sinh kia làm gì?"

"Cái này nha ~" ý vị thâm trường kéo dài âm điệu, Đường Tiểu Quyền lộ ra ti nụ cười quý dị: "Ta là đang vì kế tiếp hành động làm chuẩn bị!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Hoàng Nhã Như tâm tư (thượng)

Vật đổi sao dời, thời gian luôn luôn trôi qua rất nhanh, khi Hoàng Nhã Như lần thứ hai từ trong mộng khi tỉnh lại, ngoài phòng nguyên bản sáng lên bầu trời đã rồi bao phủ lên một tầng nồng đậm bóng đêm.

Thân thủ dụi dụi con mắt, Hoàng Nhã Như lười biếng duỗi nhớ lại giữa.

Nàng giấc ngủ này rất ngon, bởi đêm qua lăn qua lăn lại cùng kinh hãi, thể xác và tinh thần cụ da nàng ngã xuống giường không bao lâu, thuận tiện tiến vào ngủ mơ trong.

Mặc vào nịt ngực, bộ quần áo tốt, đối với thói quen trần thân ở nhà Hoàng Nhã Như mà nói, quần áo ràng buộc lệnh nàng rất không được tự nhiên.

Bất quá lo lắng đi ra bên ngoài hai người tuổi còn trẻ khí thịnh tiểu tử tồn tại, nàng còn là miễn vì kỳ nan đem một trong một quần áo nón này chỉnh tề.

Dù sao, lúc này cái này mấu chốt, an toàn mới là nàng đầu tiên cần suy tính vấn đề.

Bởi vì vạn một hai tiểu tử ngốc thực sự đối với nàng nổi lên cái gì lòng xấu xa, chỉ dựa vào thực lực của nàng, thể nhưng tuyệt tích không có cách nào khác cùng cái đó đối kháng.

Tùy ý ở trước mặt trên bàn để mấy vi tính tìm chiếc dây nhỏ, Hoàng Nhã Như đem cái đó nắm ở tại trên tóc.

Đây là đầu nàng một hồi sinh ra muốn đem mình ăn mặc hiền lương thực đức một chút ý niệm trong đầu, phải biết rằng ngày thường nàng, đây chính là đem hết khả năng đem chính trang phục đẹp để mị hoặc.

Bởi vì chỉ có như vậy, nàng mới có thể làm nam nhân dục vọng; bởi vì chỉ có như vậy, nàng tài năng lợi nhuận nhiều tiền hơn đi bỏ khuyết nàng trông rộng nội tâm.

Thế nhưng lúc này nàng lại hoàn toàn mất hết ý niệm như vậy, nhất là ở kinh lịch hết tối hôm qua trường kiếp nạn lúc.

Tuy rằng nàng thượng không rõ ràng lắm đây ở giữa rốt cuộc chuyện gì xảy ra, nhưng nữ nhân đặc thù giác quan thứ sáu vẫn mơ hồ gọi hấn đã nhận ra một chút dị dạng.

Chẳng lẽ nói, năm mới tương truyền thịnh quang cái kia ngày diệt vong thực sự phủ xuống?

Tâm trạng một trận thấp thỏm, Hoàng Nhã Như xinh đẹp trên gò má hiện lên ti sương lạnh.

Bất quá chỉ chốc lát, nàng vừa khôi phục như thường.

Nhiều phong trần ca sĩ nữ rèn luyện ra xóa sạch bình tĩnh, làm cho nàng bắt đầu một lần nữa xem kỹ khôi thể cục trước mắt.

Không thể không nói, Hoàng Nhã Như cả đời này tiếp xúc qua nhiều lắm nam nhân, có tiền, không có tiền, lớn lên đẹp trai, không giống người dạng, hầu như các ngành các nghề nam tử bọn ta có điều đọc lướt qua.

Nói nàng duyệt nam vô số, đó là một điểm đều không quá đáng.

Mà cũng vừa là bởi vì việc này, mới luyện liền của nàng một bộ bệnh mắt đỏ tinh tinh.

Không chút khách khí giảng, chỉ cần là một mang đem, Hoàng Nhã Như thường thường liếc mắt là có thể coi thấu người đàn ông này suy nghĩ trong lòng.

Đương nhiên nơi này suy nghĩ cũng không phải chỉ người lý tưởng, mà là tham niệm các loại.

Ngoài phòng hai người trẻ tuổi đều là vừa tốt nghiệp đại học thanh niên lêu lổng, ra đời chưa sâu bọn họ ở Hoàng Nhã Như như vậy lão luyện ca vũ nữ trước mặt, tựa như cùng là một bị lột quần áo nữ nhân, căn bản là nhìn một cái không sót gì, vô giữ lại.

Người mới lái thường thức được móng tay, Hoàng Nhã Như té té suy nghĩ.

Không hề nghi ngờ, xuyên thấu qua đêm qua tiếp xúc gần gũi, nàng có thể cảm giác được Vương Cường hảo cảm với nàng, đặc biệt người sau cặp kia vô tình hay cố ý phiêu hướng thân thể mình nóng cháy nhân thân, nàng dám khẳng định đối phương nhất định là mê chiếm hữu nàng.

"Ừ, tiểu tử này hẳn là có thể khống chế, nhưng thật ra một người. . ." Trắng nõn ngách đang lúc nổi lên ti nếp nhăn, Hoàng Nhã Như ngừng động tác trong tay.

Đường Tiểu Quyền, cái này chỉ có 20 đến tuổi mao đầu tiểu tử, lẽ ra chính xác ở đúng nữ tính tràn ngập huyền tường cùng khát cầu niên kỷ kỷ.

Thế nhưng lệnh Hoàng Nhã Như cảm thấy hết ý này, người trước từ nàng đối diện đầu tiên mất khỏi, liền căn bản không có toát ra bất kỳ không an phận cái đồ nghĩ.

Phải biết rằng, Hoàng Nhã Như đối với mình mị hoặc lực thể nhưng có người mạnh mẽ tự tin, bất luận là ở quán bar, hay là đang KTV; nàng luôn có thể đem nam nhân mê thân hồn điên đảo, may là lịch duyệt xã hội phong phú trung niên nam nhân cũng không ngoại lệ.

Nhưng chỉ cần bên ngoài cái ngọc kia tiểu tử lại. . .

Đối phương đối với mình chỉ có cảnh giác, nghĩ đến tám chín phần mười này đem mình làm làm gánh nặng, trừ lần đó ra, tối khiến Hoàng Nhã Như lo lắng chính là, đây giữa hai người, cái kia gây yếu Đường Tiểu Quyền tựa hồ đáng sợ hơn lĩnh đạo lực.

Nếu quả thật như chính suy đoán nói vậy. . .

Vậy coi như phải nắm chắc đem Vương Cường tiểu tử kia cho thuyền đến trên một cái thuyền!

Khỏe môi hiện lên xóa sạch quý dị âm hiểm cười, Hoàng Nhã Như quyết định chủ ý.

Đẩy cửa phòng ra, thấp giọng không khí nhất thời cuốn tới, ở giữa xen lẫn trạch nam đặc thù mùi mồ hôi thúi.

Hoàng Nhã Như nhú mồm, xinh đẹp mũi nhanh chóng co rút lại, thẳng đến của nó đi tới trừ phòng miệng, mới chậm rãi thư triển ra.

"Nha, Hoàng, Hoàng tiểu thư, người, người tỉnh rồi!"

Bên tai truyền đến rất nặng giọng nam, không cần quay đầu lại, Hoàng Nhã Như đã rồi nghe được chủ nhân của thanh âm, chính là nàng bắt tay vào làm muốn đối phó kéo hợp lại Vương Cường này cũng.

Dường như ảo thuật vậy đổi lại bộ mặt nụ cười sáng lạn, Hoàng Nhã Như ưu nhã ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, bay lượn lên vớ đen vừa đúng lướt qua Vương Cường khuôn mặt.

Đây là kiện bọn họ đây được độc môn tuyệt tích, cũng là trêu chọc nam nhân phương pháp một trong.

"A, chào người, Vương Cường!" Hoàng Nhã Như mặt giãn ra cười nói.

Vô cùng mị hoặc lực thanh âm của trong nháy mắt xuyên thấu Vương Cường lòng của phòng, tuy rằng lúc này đi ra rất đen, nhưng đây chút nào không thể ảnh hưởng vương con rắn nhìn trộm đối phương mạn diệu đáng người ánh mắt của.

Mùi cao ngửi một cái trong không khí tràn ngập mà qua thanh nhã mùi thơm ngát, vương con rắn hơi lộ ra kích động hỏi: ", cái kia, Hoàng tiểu thư người ngủ có khỏe không?"

Nói làm bầm, quả nhiên là một lẳng đầu nhỏ tử, Hoàng Nhã Như tâm trạng cười thầm.

Đối với loại này còn chưa mở qua thức ăn mặn nam nhân, nàng là mười phần nắm chặt đem cái đó đối phó.

"Ha hã!" Giơ tay lên bộ mặt mà cười, Hoàng Nhã Như tận lực xây dựng hình tượng thực nữ, quả nhiên là giống như đúc.

Nếu như không đúng sáng nay chính tai nghe nàng khẩu thuật đã qua, sợ rằng rất khó gọi người tin tưởng nàng sở làm hành nghiệp là cùng phong trần nữ tử hữu quan.

"Ừ, ta ngủ tốt, đây cũng cảm ơn người bảo hộ nhà!" Khiêu khích vị mười phần ngôn ngữ lần thứ hai rung động Vương Cường lòng của dây đàn.

Đứng trạch lâu, nhìn thấy lợn mẹ đều sẽ cảm thấy đẹp.

Đây nói mặc dù có chút khuyếch đại, nhưng là từ một cái mặt bên phản ứng đương đại trạch nam vận mệnh bi thảm.

Vương Cường không tính là điển hình ý nghĩa trạch nam, một nghèo hai trắng hán vừa đi vào xã hội, gầy còm thu nhập ngay cả giải quyết cơ bản ẩm no cũng thành vấn đề, canh miễn bàn đi tìm cái gì thuộc về mình đích thực yêu.

Kết quả là hán thuận lý thành chương gia nhập thời đại này nhất khí phách bộ tộc:

Ti bộ tộc! !

Không sai, ti này lùn nhỏ xíu nghèo đại biểu; này cao phú suất chẳng đáng một đối tượng.

Nhưng cái này cũng không thay mặt ti không có truy cầu, dù sao có câu không đứng nói như vậy nha: Ti cũng sẽ có mùa xuân.

Sở dĩ, khi tối hôm qua Hoàng Nhã Như là lướt mạn điệu đáng người cùng Vương Cường tiếp xúc một thoáng, khi của nó vậy đối với hào ngọn núi kẻ sát ở Vương Cường trong ngực hướng tới, Vương Cường rốt cục ý thức con đường, có thể mình mùa xuân tới.

Thẹn thùng chà xát thủ, Vương Cường hơi lộ ra ngượng ngùng chê cười nói: "Ha hã,, cái kia, Hoàng tiểu thư, ngươi, ngươi quá khen. Của nó, kỳ thực đi, đây bảo hộ nữ nhân đều là chúng ta nam nhân chuyện nên làm. A, được rồi, nghe ngươi sáng sớm nói, ngươi thật giống như còn không có ăn, nếu không chúng ta hiện tại đi ăn? Ta đều chuẩn bị xong!"

"Ha hã, " trong con ngươi hiện lên xóa sạch không đối phát giác lượng sắc, Hoàng Nhã Như giả vờ kinh ngạc thờ dài nói: "Thực sự nha! Vậy thì thật là thái cảm ơn ngươi, ta vừa lúc rất. . . Cái kia, Vương Cường. . . Ngươi thật tốt!"

Emma, vẫn điểm nói, Vương Cường được kêu là một cái tâm hoa nộ phóng a, đây là đầu một hồi có nữ nhân khi đối mặt hán nói: "Ngươi thật tốt" ba chữ.

Kiểm chế xuống kích động trong lòng, Vương Cường ngây ngốc gỡ đầu một cái, tiện đà không có ý tứ thân thủ làm một thỉnh thế, vừa muốn nói, nhưng là bị phía sau một tiếng dày thanh âm của giành trước một.

"A nhá, ông trời của ta nột, đều đừng chơi nữa rồi, mau ăn đi, nếu không ăn cũng héo! !"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Hoàng Nhã Như tâm tư (hạ)

Trên bàn cơm, Vương Cường thí vui vẻ mà vì Hoàng Nhã Như kéo ghế bới cơm, nghiêm nhiên này bộ mặt người hầu đáng đáp.

Hoàng Nhã Như ngược lại cũng thập phần hưởng thụ, mi phi sắc vũ đang lúc thuận tiện nhận Vương Cường lần này ân cần.

Cừ thật, giữa hai người lẫn nhau, hãy cùng vừa quen biết nam nữ tự đắc, nhấn nhó đang lúc lộ ra nhiệt tình, nhiệt tình đang lúc lại lộ ra hàm súc, nói ngắn lại khái quát đứng lên liền hai chữ: Buồn nôn!

Đợi đến hầu hạ tốt Hoàng Nhã Như, Vương Cường mới chậm rãi ngồi xuống.

Mà hán bên này mới vừa vừa ngồi xuống, thuận tiện nói câu thiếu chút nữa khiêu Đường Tiểu Quyền cười sắc súa nói:

"Cái kia, Hoàng tiểu thư a, thực sự xin lỗi, tệ xá đơn sơ, chiêu đãi không chu toàn, còn xin ngươi trăm triệu thứ lỗi, thứ lỗi a."

Ta một đi! Vẫn điểm nói, Đường Tiểu Quyền con ngươi đều nhanh trở mình đi ra, hán vẫn đầu một hồi thấy tách khí nóng nảy Vương Cường nói ra như vậy vẫn trâu trâu nói đến.

Emma! Văn học lão sư cái này ngươi có thể nhắm mắt!

Xa nhớ năm đó, Vương Cường đây chính là hùng bá giáo văn học thi thất bại bằng đầu bằng kinh khủng tồn tại, mà chính là như vậy một cái thị "Văn học

nghư cậnbấ" nam nhânb, lại có thể cũng có bảotáp ra "Như tài nghệ như thế" nói tới một ngày đêm.

Đây thật là ứng câu kia cổ ngữ, người tới tiện thì không địch a!

Hoàng Nhã Như thân thủ gỡ qua tóc đen, đem cái đó nhẹ nhàng hoàn qua tai tể, trong lúc giở tay nhắc chân sờ thấu cổ thanh tân đậm nhả khí, thực tại này đem một bên Vương Cường thấy đó là thần hồn điên đảo, như mê như say.

Bất quá của nàng lần này thực nữ cử động rơi vào Đường Tiểu Quyền trong mắt của, cũng đưa tới người sau cảnh giác.

Đứng trang ngây thơ, tất có ân tình.

Tựa hồ là để ẩn chứng Đường Tiểu Quyền tâm trạng suy đoán, Hoàng Nhã Như chỉ vào trên bàn duy nhất có lại thổ lưu thổ đậu ti, lại cười nói: "Ha ha, Vương Cường người quá khách khí, kỳ thực ta bình thường ăn sẽ không nhiều, đây năm thổ đậu ti tốt vô cùng, được rồi, là người sao sao?"

"Ách, cái này, ha ha ~ kỳ thực ta chính là tùy tiện sao sao, cũng không biết và không cùng người khẩu vị?" Vương Cường có vẻ rất co quắp, một hai bàn tay càng không ngừng ở dưới bàn chà xát chà xát, hãy cùng dính vào cái gì bản thủ đông tây như nhau.

Hoàng Nhã Như không có hai lời, nhẹ nhàng mà nhặt lên chiếc đĩa, từ mâm được nhặt lên tiểu dùm thổ đậu ti, cũng đem cái đó ưu nhã đưa vào trong miệng, đợi đến chậm rãi trở tước hai cái phía sau, giữa chân mày đẹp dễ giương lên, tiện đà dựng thẳng lên ngón cái, khoa trương khen: "Ừ, vị đạo thật là khá cũng, chua, rất kích thích ăn uống, ta rất thích!"

NM, thổ lưu thổ đậu ti, không chua chẳng lẽ còn có thể ngọt sao? Đường Tiểu Quyền im lặng xem xét Vương Cường liếc mắt,

Tâm nhưng thật ra Hoàng Nhã Như như vậy vụng về hành động, người TM cũng nên nhìn ra điểm danh đường tới đi.

Thế nhưng. . . Hắn còn đánh giá thấp rơi vào ôn nhu hương nam nhân ngu ngốc trình độ.

Vương Cường si ngốc như vậy cười, quả thực cùng một mắt hồn 2B không có gì khác nhau.

Thấy rõ tình cảnh này, thủy chung bảo trì trầm mặc Đường Tiểu Quyền cũng nữa nhìn không đi, hần ho nhẹ hai tiếng, cắt đứt giữa hai người đây làm người ta buồn nôn tro khôi hài, tiện đà một quyền chính chặt hướng về phía Hoàng Nhã Như con đường: "Hoàng tiểu thư, có cái chuyện này, ta cần và người nói một chút, bởi vì ... này trắng mặt thế tới rất đột nhiên, ta và Cường từ bản thân cũng không có gì vật tư dự trữ, mà người bây giờ thêm vào để chúng ta vốn cũng không nhiều vật tư càng thêm khẩn trương, sở dĩ ta nhu phải rõ ràng nói cho người biết, chúng ta tương hội tại. . ."

Nói ở đây, Đường Tiểu Quyền vừa muốn đi vào chính đề, cũng không nghĩ tới Vương Cường một câu ngắt lời cũng đem cái đó toàn bộ ý nghĩ của cắt đứt.

Bất quá cũng khó trách Vương Cường sẽ có việc này cử, phải biết rằng nguyên bản hắn chính thẩm nhuần đang cùng Hoàng Nhã Như mất đi mây lại thượng, Đường Tiểu Quyền đường đột tham gia, đã khiến tâm tồn bất mãn, gia cái đó hiện tại lại được nghe đôi phương đàm điểm sự, sở dĩ ngay lập tức này bất mãn nặng trĩu mặt bàn con đường:

"Uy uy uy, ta nói Quyền Tử, nhờ người làm làm rõ ràng, bây giờ là lúc ăn cơm đang lúc, có thể hay không không muốn ảnh hưởng người khác ăn uống, có mao sự không thể đám người cơm nước xong hơn nữa a!"

NM, cách sinh tồn quả nhiên nói không sai, hồng nhan kẻ gây tai họa a. Đây hắn miêu còn không có dù thế nào đâu, liền con mẹ nó bắt đầu giúp đỡ đây đây không sạch sẽ nữ nhân sang ta.

Đường Tiểu Quyền thâm than Vương Cường nặng sắc thân hữu, bất quá có sáng sớm tranh chấp giáo huấn, hắn biết lúc này bất tiện nói thêm cái gì, miễn cho lần thứ hai nơi cư trú một song phương tan rã trong không vui trăng diện.

Chỉ là Đường Tiểu Quyền không nói, không có nghĩa là Hoàng Nhã Như cũng sẽ bảo trì trầm mặc.

Thấy Vương Cường trong ngữ phong ngầm có ý xóa sạch mùi thuốc súng, Hoàng Nhã Như tâm trạng cười thầm.

Đây là nàng muốn hiệu quả, trước hết để cho Đường vương hai người tự chủ sản sinh phân kỳ, sau đó khổng chế Vương Cường lấy đạt được kiểm chế Đường Tiểu Quyền mục đích.

Sau cùng sẽ ở một cái tương đối cân đối vị trí, tìm được chế ước điểm, tiện đà triệt để đem trước mắt hai người tiểu tử ngốc thường thức nơi tay chường trong.

Vừa nghĩ tới tâm trạng cái này gần như kế hoạch hoàn mỹ, Hoàng nhã lý liền là không thể tự ức lộ ra xóa sạch nụ cười đắc ý.

Bất quá nàng cũng biết, lúc này cũng để Đường vương hai người lúc trở mặt, dù sao hắn và Vương Cường quan hệ vừa mới mới vừa thành lập, còn xa chưa đạt được khổng chế người sau nông nổi.

Sở dĩ cái này mấu chốt vẫn phải là tận lực tránh cho Đường vương hai người bởi vì mình xảy ra tranh chấp.

Tư cập hơn thế, Hoàng Nhã Như nhẹ nhàng buông đôi đĩa trong tay, sau đó người mới lái khê nâng, vỗ vỗ Vương Cường vai, tiện đà lấy cực kỳ nhu

hòa tiếng nói khuyên: "Vương Cường, quên đi, hãy để cho tiểu Đường nói đi, ta cũng rất muốn nghe một chút hán kiến giải, dù sao ta đến đích xác cho các người thêm không ít phiền phức, ta thực sự rất hy vọng có thể cho các người làm những gì."

Lợi hại, Đường Tiểu Quyền giữa chân mày hơi vừa nhíu.

Không hổ là trà trộn phong nguyệt nơi nữ nhân, quả nhiên là thủ đoạn chơi cao thủ.

Một bên tại nơi sương mù hoặc mà nhìn bộ Vương Cường, một bên lại ở ta nơi này biên trang thanh thuần thương cảm, bất quá người cho là như vậy ta là có thể như của người ý sao?

Nói làm bầm! Đường Tiểu Quyền trong con người hiện lên lau một cái tàn khóc.

Hán đời này chẳng bao giờ nghĩ tới muốn đi hại người nào, mặc dù là ở mặt thế hạ, hán cũng chỉ cầu tự bảo vệ mình.

Nhưng nếu có người dám đánh hán và hán huynh đệ chú ý, vậy hán tuyệt đối sẽ không ngồi chờ chết.

Nghe xong Hoàng nhã ly mà tô chính là lời nói, Vương Cường oán giận từ lâu quên đến lên chín từng mây đi.

Hán mỉm cười gật đầu, sau đó nữ khuôn mặt xóa sạch hướng đối diện Đường Tiểu Quyền, tổ khuôn mặt lôi kéo con đường: "Được rồi, Hoàng tiểu thư nếu đều nói không ý kiến, vậy người cứ nói đi! Nhớ kỹ mất hứng nói cũng đừng nói a!"

Nghe Vương Cường ý có hàm ý ngôn ngữ, Đường Tiểu Quyền bắt đắc dĩ lắc đầu, hán biết mình người huynh đệ này, đã là hoàn toàn bị bên người hồ ly tính cho mê hoặc.

Cũng được, không nói thì không nói đi, quay về với chính nghĩa nói cũng vô ích.

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền ở hơi làm chậm chước phía sau, bỏ đi hữu quan cảnh kỳ Hoàng Nhã Như chính là lời nói, tiện đà đi thẳng vào vấn đề con đường: "Hoàng tiểu thư, nhà người có gạo và mì lương thực các loại vật tư sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Thi thề trên người chìa khoá

"Không có, " Hoàng Nhã Như thốt ra, đón lấy nàng vừa giải thích: "Ta bình thường ban ngày tại gia ngủ, buổi tối đi ra ngoài làm việc, có rất ít khoảng không ở nhà ăn, sở dĩ cũng không có dự trữ cái gì lương thực, phi thường xin lỗi a."

Lặng lẽ gật đầu, nhìn Hoàng Nhã Như hình dạng, Đường Tiểu Quyền biết nàng không tựa như nói dối.

Bất quá điều này cũng làm cho ý nghĩa hán bộ thứ nhất vợ vét vật tư kế hoạch hành động tuyên cáo thất bại.

Bởi vì dựa theo hán ban đầu tìm cách, nếu như Hoàng Nhã Như trong nhà có gạo và mì hoa màu các loại vật tư, như vậy bọn họ đại khả theo sản thượng dụng "Đến lúc cầu" tiến vào nhà của nàng được, sau đó thu hoạch những vật liệu này.

Làm như vậy chỗ tốt cũng là không cần nói cũng biết, thứ nhất bọn họ không cần mạo nguy hiểm tánh mạng đi ra ngoài đụng vận khí, dù sao, người nào cũng không biết hàng hiên phía trong nhà ai lại còn có lương thực dư.

Thứ hai, cũng miễn đi bọn họ ứng đối đại lượng tang thi phiền phức, bởi vì không có chìa khoá bọn họ, muốn đi vào đến người bên ngoài trong, nhất định phải phá cửa, mà làm như vậy thế tất sẽ đưa tới tang thi chú ý của, do đó đúng người của bọn họ thân an toàn tạo thành uy hiếp.

Có thể Hoàng nhã ly gia liên không giống nhau, đến lúc cầu tồn tại thật to giám sát bọn họ cùng tang thi chính diện tiếp xúc uy hiếp, bọn họ duy nhất phải làm chỉ là giải quyết hết con kia du đang ở trên ban công tang thi. Mà đối với con kia tang thi giải quyết, không thể nghi ngờ là dị thường sự tình đơn giản.

Chỉ là đáng tiếc người định không bằng trời định, tìm cách tuy tốt, lại chung quy căn không nổi thực tế biến hóa.

Sở dĩ muốn sống cách đệ thập cái mới có thể mình xác liệt ra: Người vĩnh viễn không biết một giây kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, sở dĩ xin không cần đem tất cả mong muốn đặt ở cùng một việc mà thượng. Nếu muốn sống được lâu dài, nhất định phải cho mình dự bị cái đường lui.

Sở dĩ, Đường Tiểu Quyền thuận tiện thật sớm chuẩn bị xong thứ hai bộ phương án.

Thân đứa vén lên mấy cây cỏ đậu tì, Đường Tiểu Quyền đem cái đó ném vào trong miệng, đợi đến thành thoi nhai hai cái phía sau, phương mới mở miệng lên tiếng nói: "Người đã chỗ không có trừ hàng, chúng ta đây thì không cần không mạo hiểm đi ra ngoài một lần?"

"Đi ra ngoài?" Vương Cường giữa chân mày vừa nhíu, hần bất trí khả phủ trả lời: "Không thể nào! Dùng được như thế cần sao? Ta đây còn không có lương thực dư nha!"

Đường Tiểu Quyền im lặng không lên tiếng bởi hai cái trong bát phạn, hần có thể nghe ra Vương Cường trong khẩu khí sở lộ ra xóa sạch không vui, hiển nhiên hần còn đang là được sáng sớm chuyện mà canh cánh trong lòng.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền cũng chỉ có thể là trong lòng bất đắc dĩ than thở.

Bất quá than thở về than thở, có một số việc mà nên còn phải nói, nhất là ở lúc này cái này mấu chốt, càng không thể hàm hồ.

Sở dĩ...

"Cường tử a! Mang theo hôm nay đã đi tới 3 ngày, chúng ta trước thể nhưng nói xong, 3 đến 4 ngày sẽ phải thủ ra đi sưu tập vật tư, lẽ nào người đều đã quên sao?"

Cử mi nhìn phía Vương Cường, Đường Tiểu Quyền lẳng lặng cùng đợi người trước trả lời.

"Cái này ~" có lẽ là bị Đường Tiểu Quyền tức mục ánh mắt nhìn có chút chột dạ, Vương Cường dạ nửa ngày, sau đó nói lắp mà trả lời: ", cái kia ta đương nhiên nhớ kỹ à, ta, ý của ta là, ta, ta lãnh nghề động trước, không đúng phù hợp trước thật tốt kế hoạch hạ nha, đám người kế hoạch được rồi ở đi, như vậy mới có thể bảo đảm vạn, vạn vô nhất thất nha!"

"Ha ha, " được nghe được Vương Cường nghĩ một đằng nói một nẻo chính là lời nói, Đường Tiểu Quyền khóe môi hiện lên xóa sạch đáng tươi cười.

Hần vị huynh đệ này a, tính tình ngay thẳng, căn bản không am hiểu thuyết hoang, chỉ cần vừa nói dối sẽ xuất hiện khẩu trương nói lắp trạng huống.

Sở dĩ...

"Yên tâm đi, Cường tử, kế hoạch đâu, ta đã định ra được rồi, một, người xem, " đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền liền đem một cái do túi ny lon bao gồm chìa khoá hoàn từ trong túi quần sờ soạn đi ra, cũng đem cái đó sủy đến rồi trên bàn.

"Cái này là ta sáng sớm hôm nay từ cái kia tử thi trên người móc ra, ta tỉ mỉ hồi ức qua, hần hần là sẽ ngụ ở chúng ta nhà này trong lâu, sở dĩ..."

"Sở dĩ mẹ người một đại đầu quỷ a!" Thân thù liêu qua túi ny lon, Vương Cường một tay lấy cái đó vút xuống trên mặt đất, sau đó tức giận trách mắng: "Ta nói người TM có bệnh a! Không điều sự mao người chết! Sở soạn cũng con mẹ nó quên đi, người Y trả hướng phóng trên bàn làm, người có đúng hay không muốn đem ta đều cho chính thành súc sinh kia mới cam tâm tình nguyện a!"

Bất đắc dĩ lắc đầu, Đường Tiểu Quyền hơi cảm giác buồn cười chỉ chỉ trên đất chìa khoá hoàn, có chút im lặng trả lời: "Ta, ta, ta đó không phải là có túi ny lon nha, còn nữa nói muốn là thật tiếp xúc liền truyền nhiễm, ta người bây giờ còn có thể tốt thích ngồi ở người này?"

Đối mặt Đường Tiểu Quyền nghi vấn, Vương Cường thoáng sững sờ hai miểu.

Đúng vậy, bản thân thể nhưng và súc sinh kia anh dũng chiến đấu qua, nếu như lại biến dị bản thân đã sớm biến dị à.

Đeo gọt tới được Vương Cường, tâm trạng an tâm một chút không ít, thể nhưng một giây kế tiếp hần vừa cảm thấy nếu như vậy nhận đồng Đường Tiểu Quyền, chẳng phải là để cho mình ở Hoàng Nhã Như trước mặt đã đánh mất mặt mũi.

Sở dĩ miệng hần một bẻ, mở ra đề tài nói: " gi, đừng TM chính những thứ vô dụng kia, nói chính sự mà, người con chó kia thí kế hoạch rốt cuộc là gì!"

Kèm chế muốn cười to lên ý niệm trong đầu, Đường Tiểu Quyền đợi đến khóe miệng thoáng co rúm hai cái, mới vừa rồi tiếp tục nói: "Kế hoạch của ta giống như cái chìa khóa này có liên quan nha, một, ta mới vừa nói, cái chìa khóa này chủ nhân nhất định là chúng ta nhà này lâu, bất quá ta hiện nay vẫn không thể xác định hần ở lâu mấy."

Nói ở đây, Vương Cường vừa không ngừng bận rộn mà chen lời nói: "Không phải đâu, người Y không biết hần ở lâu mấy, vậy còn làm cái rắm a, ta cũng không thể mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đi ra ngoài luống cuống đi!"

"Không không không. "Đường Tiểu Quyền liên tục xoa tay: " vậy cũng trả không đến mức, ta tỉ mỉ nghĩ qua, lúc đó con này tang thi này đầu chính diện hướng khung cửa, đây cũng chính là nói nó chắc là từ trên lầu đi xuống, sau đó bị chúng ta cửa gỗ ngăn trở, tiện đà liên tục trừ đựng."

"Mà chúng ta đây là 5 lầu, mặt trên chỉ có 6 tầng và 7 tầng, sở dĩ không có gì bất ngờ xảy ra, cái chìa khóa này chủ nhân sở cho thuê ở gian nhà hần là ở nơi này mà hai tầng đang lúc một đang lúc."

Khẽ gật đầu một cái, đối với Đường Tiểu Quyền lần này phân tích, Vương Cường nhưng thật ra chưa ở đưa ra nghi vấn, hần phủ thủ trầm ngâm chỉ chốc lát, đồng ý nói: "Được rồi, tức là như vậy, người nói chúng ta khi nào động thủ?"

"Cánh nhanh càng tốt!"

Muốn sống cách đệ thập nhất cái, khi ở chỗ sâu trong nguy cơ thì, chỉ cần kế hoạch có vượt lên trước 50% xác suất thành công, liền phải làm mau chóng đem cái đó phó chư hành động.

Bởi vì đội liền ý nghĩa tử vong, chỉ có động mới có sống tiếp mong muốn.

Đương nhiên mau không có nghĩa là lỗ mãng, sờ đi Đường Tiểu Quyền đội 4 một tự nói xong, vừa bỏ sung mà nói rằng: "Như vậy, ngày mai chúng ta đều nghỉ ngơi thật tốt một chút, dưỡng tức tinh thần, đến sau này cùng một chỗ hành động!"

"Chúng ta? Cùng nhau?" Nghe Đường Tiểu Quyền trong lời nói mấy cái này chữ mấu chốt, vẫn im lặng không lên tiếng Hoàng Nhã Như, vùng xung quanh lông mày sút không thể tra giạt mình.

Nàng chậm rãi buông đôi đũa trong tay, ra vẻ sang tăng ho nhẹ hai cái, sau đó bất trí khả phủ hồi: "Đến lúc đó, hành động... Cần ta cũng tham gia sao?"

"Đương nhiên!" Đường Tiểu Quyền sĩ mi liếc mắt bên cạnh Hoàng Nhã Như, nét mặt treo khỏi lau một cái nụ cười ý vị thâm trường: "Ta không phải mới vừa nói sao? Mọi người cùng nhau, ha ha."

Nói xong, Đường Tiểu Quyền thuận tiện vui đầu ăn xong rồi com trong chén, hần đột nhiên cảm thấy hôm nay gạo tựa hồ phá lệ hương vị ngọt ngào...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Người phải đi

Xong khăng định trả lời thuyết phục, Hoàng Nhã Như có chút ngồi không yên, nàng vừa mới từ bị tang thi truy sát về lo lắng được đi tới, không nghĩ tới rồi lại bị yêu cầu lại một lần nữa đi ra ngoài đối mặt những quái vật kia.

Đối với lần này, nàng bàng hoàng, nàng sợ, nàng theo bản năng hướng Vương Cường đầu đi ánh mắt cầu trợ, đồng thời cũng hướng về phía Đường Tiểu Quyền năn nỉ trả lời: "Cái kia ~ có thể, ta lưu lại lại tương đối khá đi, người xem, ta một nữ nhân, muốn khí lực không khí lực, muốn ý nghĩ cũng không ý nghĩ, cùng các người cùng đi, chỉ biết thêm phiền phức, nếu không..."

"Đừng vậy! Quyền Tử, chỉ chút chuyện như vậy, cách lại gần, ta xem Hoàng tiểu thư liền chó đi, hai ta có thể đối phó!" Vương Cường tận dụng mọi thứ Ứng Hoà con đường, hoàn toàn quên mất sáng sớm tranh chấp chuyện tình.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền bất động thanh sắc ngừng đôi đũa trong tay, tùy ý com tẻ ở trong miệng "Bẹp bẹp" nhấm nuốt.

Hắn cao hát cảm lên, một đôi đôi mắt hóa thành té vấ, hàm chứa đáng tươi cười nhìn thẳng Vương Cường, nhìn người sau tốt không được tự nhiên.

Đội đến sau cùng một hạt gạo phạn vào bụng, Đường Tiểu Quyền rốt cục lên tiếng: "Cường tử, về Hoàng tiểu thư có đi không vấn đề, chúng ta sáng sớm thể nhưng thương lượng qua, ta hiện tại cũng là hoàn toàn ở dựa theo ý tứ của người đang làm? Ta nói không sai chứ?"

"Cái này ~" gây ông đập lưng ông, lúc này, Vương Cường rốt cuộc thăm thiết thể hội câu nói này hàm nghĩa.

Sáng sớm hần đích xác này cố chấp yêu cầu mang theo Hoàng Nhã Như đang hành động, nhưng khi đó hần hoàn toàn thật không ngờ hành động địa điểm sẽ là như vậy gần, mà hần lúc đó muốn mang theo người sau nguyên nhân, cũng chỉ là sợ lần đi lúc, lại vô gặp mặt ngày.

Sờ đi...

Một bên này Đường Tiểu Quyền chất vấn ngôn ngữ, một bên này Hoàng Nhã Như xót thương ánh mắt của.

Nếu như hần ứng người trước, chẳng khác nào này đem người sau kéo vào nguy hiểm;

Mà hần ứng người sau, đồng dạng là ở về phía trước người thừa nhận hần sáng sớm hành vi chỉ do cố tình gây sự.

Đối mặt đạo này nhìn như cũng không khó khăn lắm tuyển chọn đề, Vương Cường trù trừ.

"Kỳ thực, Quyền Tử, về ta sáng sớm nói, ý của ta là. . ."

"Không cần giải thích, ý tứ của người ta đều hiểu!" Đường Tiểu Quyền cắt đứt vương mạnh ngữ, con đường: "Về đề nghị của người, ta sau lại tỉ mỉ nghĩ tới, người nói không sai, chúng ta là nên mang theo Hoàng tiểu thư. Dù sao đại gia hiện tại cùng một chỗ, nàng kia coi như là đoàn đội được một thành viên. Nếu là một thành viên, vậy nên là đoàn đội làm ta sự tình."

"Đương nhiên lạc, Hoàng tiểu thư người cũng không cần khẩn trương thái quá. Tang thi người sớm muộn gì cũng đối mặt,

Vấn đối mặt, không bằng sớm đối mặt, sờ dĩ mượn cái này tương đối an toàn cơ hội, mọi người cùng nhau đi ra ngoài hiệp tác một lần, coi như là là ngày sau tích lũy chút kinh nghiệm."

Đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền đối mặt thường thường mà liếc về phía Hoàng Nhã Như, hần đang quan sát, quan sát người sau bộ mặt phản ứng

Trên thực tế, từ hần định ra cái này thứ hai bộ phương án khởi, hần liền ngờ tới Hoàng Nhã Như lại mượn cơ hội từ chối, hơn nữa nhất định sẽ tạo nên Vương Cường cùng nhau.

Sờ dĩ, hần thật sớm chính là nghĩ xong ứng đối thi thố.

Ngay cả nói hần tại sao đột nhiên cải biến ước nguyện ban đầu, không nên yêu cầu Hoàng Nhã Như đang hành động, ở giữa đạo lý cũng vô cùng giản đơn, tổng kết mà nói liền 3 một tự: Không tin tưởng.

Đúng vậy, hần không tin nhiệm người nữ nhân này, từ biết được của nàng chức nghiệp phía sau, thuận tiện không tin nhiệm.

Hơn nữa trong khoảng thời gian này ngắn tiếp xúc, hần càng thêm này kiên định trong lòng cái nhìn.

Sờ dĩ, vì đề tránh cho người nữ nhân này đùa giỡn hoa chiêu gì, Đường Tiểu Quyền tình nguyện mạo hiểm nàng "Cá heo âm" uy hiếp, cũng muốn đem cái chốt bên người.

Dù sao, hần cùng với Vương Cường sau khi ra ngoài, nếu như người nữ nhân này ở sau lưng thống bọn họ một đao, đem cho thuê ở phòng đại môn phá hỏng, đến lúc đó hần và Vương Cường đã có thể thực sự là hối hận thì đã muộn.

Nói được phân thượng này, Hoàng Nhã Như cũng biết, tiếp tục từ chối, cũng là phí công, nhưng lại lại khiêu đối phương tâm tồn nghi ngờ.

Sờ dĩ may là tâm lý có tất cả không tình nguyện, nàng còn là cẩn thận hàm răng đồng ý: "Được rồi! Ta cùng các người cùng nhau hành động."

Hãy còn gạt đầu, mục đích đạt được, Đường Tiểu Quyền liền cũng không nói gì thêm nữa, đại gia hãy còn vui đầu, ăn xong rồi trong chén cơm tẻ.

Nửa đêm thời tiết nóng, khô nóng khó nhin, hai nam một nữ ở cùng một chỗ cũng không chuyện gì có thể làm.

Vương Cường và Hoàng Nhã Như tùy ý tán gẫu, mà Đường Tiểu Quyền còn lại là đợi ở một bên lẳng lặng suy tính sau này trong hành động, có thể gặp phải nguy cơ tình huống.

Dù sao, lúc này lo lắng nhiều chia ra, đến rồi hành động là lúc thuận tiện sinh ra chia ra sanh mong muốn.

Thời gian trôi qua rất nhanh, bất tri bất giác đã rồi này xẹt qua nửa đêm 12 điểm, nồng đậm bóng đêm tràn ngập ở toàn bộ thành phố bầu trời.

Vương Cường vẫn như cũ tại nơi này miệng lưỡi lưu loát thổi da trâu, cũng không quản Hoàng Nhã Như có hay không thật sự có nghe vào, nói chung hần mình cảm giác phi thường hài lòng.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền bắt đầu đi lác đầu, hần bắt tay vào làm nhỏ khẩu trừ trừ mặt bàn, cắt đứt lời của hần con đường: "Cường từ a, thời gian không còn sớm, hai ngày này người chưa từng thể nào nghỉ ngơi, đêm nay ta gác đêm, người nhanh lên một chút trở về nhà đi ngủ đi."

Bàn tay to trống rỗng vung, Vương Cường đầu thẳng điều.

Đùa gì thế, hần lúc này chính nói hăng say đầu, làm sao có thể đi ngủ, sờ dĩ. . .

"Ai, không có việc gì, không có việc gì! Cũng là người đi ngủ đi, người mấy ngày này cũng không nghỉ ngơi tốt, ta không khôn, người này ta nhìn chăm chăm! Đi thôi!"

Thấy cho nhau từ chối được Vương Đường hai người, Hoàng Nhã Như làm như chộp được người cứu mạng rom rạ vậy, vội vàng mở miệng: "Cái kia, nếu không buổi tối ta đến gác đêm đi, ta sáng sớm ngủ rất no, hơn nữa bình thường chính là buổi chiều đi làm, các người đều đi nghỉ ngơi đi."

Lời này Hoàng Nhã Như nhưng thật ra nói không ngoa, chỉ là của nó điểm xuất phát nhưng không phải thật để gác đêm.

Tại sao? Bởi vì Vương Cường giống như bà tám vậy nói luôn mồm ngôn ngữ, thật sự là lệnh nàng phiền muộn.

Phải biết rằng, trong ngày thường nàng tiếp xúc của người phần lớn đều là sự nghiệp thành công của người sĩ, sờ dĩ luận cập nghe thấy nàng so sánh

Vương Cường cái này thì nhưng là phải mạnh hơn nhiều lắm.

Mà bây giờ vì nịnh bợ Vương Cường, nàng lại phải chịu nhịn tính tình nghe thì thâm, cái loại cảm giác này quả thực chính là dày vò.

Chỉ bất quá nàng lần này hảo ý, một ít người cũng không muốn lĩnh.

Đường Tiểu Quyền đương nhiên sẽ không tha tâm đem trọng yếu như vậy gác đêm nhiệm vụ giao cho Hoàng Nhã Như, hẳn lo lắng người sau vạn nhất thừa dịp bọn họ ngủ say hướng tới phóng tang thì tiến đến, vậy coi như. . .

Đứng lòng hại người không thể có, phòng người chỉ tâm không thể không, tuy rằng hẳn cũng không cho là Hoàng Nhã Như thật lại làm được một bước kia, bất quá cẩn thận một chút luôn luôn không có chỗ xấu.

"A, không cần, Hoàng tiểu thư, người cũng phải đi ngủ, ba người chúng ta được a, chỉ người tối phải giữ vững tốt tinh thần, ta cũng không hy vọng đến rồi sau này, người một gặp phải tang thì hay dùng "A" đến và chúng nó chào hỏi nha! Ha ha ha!"

Sang sáng cười to lên, Đường Tiểu Quyền dùng một câu nhìn như đùa giỡn ngôn ngữ, là Hoàng Nhã Như đưa ra cảnh kỳ, hẳn đây là đang báo cho đối phương, hành động thời gian, nghìn vạn lần không cần loạn khiêu.

Sự cấp hơn thế, Hoàng Nhã Như muốn đi ngủ, Vương Cường tự nhiên cũng liền mất đi kiên trì lý do.

Hai người trở về phòng của mình, đều tự ngủ, chỉ chừa phù hợp Đường Tiểu Quyền một người ngồi một mình ở phòng khách trong vòng, chậm đợi được tờ mờ sáng đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hành động bắt đầu

Đợi bao giờ cũng rang khô người, nhất là ở trong lòng chứa chuyện này thời gian.

Tha là bởi vì Hoàng Nhã Như tồn tại mà hưng phấn đến không thể tự ức Vương Cường, cũng là lãnh nghề động trước đầu một ngày đêm buổi tối mất ngủ.

Ba người bọn họ cũng không có thụy, đại gia theo đuổi tâm tư của mình, tề tụ ở trong phòng khách, mắt to trừng mắt đôi mắt nhỏ, không người nào nguyện ý nói.

Nếu nói là lúc này ba người này có cái gì chung điểm nói, không thể nghi ngờ chính là đúng cách nhậ hành động sợ hãi cùng sầu lo.

Thời gian làm khô nóng chậm rãi trôi qua, khi tia nắng ban mai luồng thứ nhất ánh dương quang chiếu vào phòng khách thì, Vương Đường ba người đã thần thờ ngồi yên suốt cả một buổi tối.

Giữa giữa đứng lên, Đường Tiểu Quyền không tự kìm hãm được "A nha" một tiếng, hẳn giờ phút này, cả người cảnh cốt là tốt rồi làm như ngâm ở thổ vò vậy, đau xót không gì sánh được, tề đại khó nhịn.

Vương Cường cũng đồng dạng là đứng lên, hẳn đợi đến hoạt động hai cái tay chân phía sau, thuận tiện hãy còn hướng phía trù phòng đi tới.

Nhưng thật ra Hoàng Nhã Như vẫn là ổn tọa Điều Ngự Đài vẫn không nhúc nhích.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền cũng không có quở trách nàng cái gì, bởi vì hẳn nhìn ra được người trước vô cùng khẩn trương, đó là một loại khó có thể che giấu, vô pháp tự ức khẩn trương.

Đơn giản ăn xong điểm tâm, ba người đoàn tụ phòng khách, đến rồi lúc này, đại gia đều là lòng biết rõ, phía dưới đã đem này đến rồi thời điểm hành động.

Đường Tiểu Quyền đem trước đó chuẩn bị xong bị vong lục móc ra, từ vật tư đến trang bị nhất nhất cẩn thận thẩm tra đối chiếu điểm nhẹ một lần, đợi đến xác nhận không có lầm hậu phương mới trình trọng quay Hoàng vương hai người con đường:

"Đội chúng ta đi ra ngoài, ta xung phong, Nhã Như ở giữa, Cường tử người phụ trách sau điện, nhớ kỹ mặc kệ gặp phải tình huống gì, đại gia nhất định

phải giữ được tỉnh táo, nhất là Hoàng Tiểu Thư người, ghi nhớ kỹ trăm triệu không thể kêu sợ hãi, bằng không chúng ta sẽ chết rất thảm! Hiểu chưa?"

Thật thà gạt đầu, Hoàng Nhã Như chỉ cảm thấy linh hồn của chính mình đều đã bị trừ đi.

Thấy rõ nàng như vậy mắt hồn mắt vía đáng đáp, Đường Tiểu Quyền hiện lên tí muốn lưu lại đối phương ý niệm trong đầu.

Bất quá cái ý niệm này chỉ là tồn tại chỉ chốc lát, thuận tiện bị hấn chém ra não đi.

Nguyên nhân không có nó, bởi vì hấn thấy, nếu như Hoàng Nhã Như đợi sẽ gặp phải tang thi kêu sợ hãi, vậy bọn họ đại khả lui trở về phòng trong tiếp tục phòng thủ. Nhưng nếu như người sau ở nhà được ngấm đũa giốn ngoan, vậy hấn và Vương Cường đã có thể thực sự không đường có thể lui. . .

Sở dĩ, giao phó xong tương quan chủ ý sự hạng Đường Tiểu Quyền không nói nhảm, hấn hãy còn quay người trở lại phòng ngủ, lấy ra ba món chuẩn bị cho tốt áo lông đem cái đó vứt xuống trên bàn,

Tiền đà phân phó nói: "Đại gia một người một món, đều mặc vào đi."

"Cái gì!" Vương Cường song đồng rồi đột nhiên phóng đại, hấn có chút khó có thể tin nhìn trên bàn dày áo lông, con đường: "Ta nói Quyền Tử a, người Y đầu không ra vấn đề gì đi, đây tam phục ngày người tên là ta xuyên áo lông? Người con mẹ nó có làm hay không a!"

"Không có!" Đường Tiểu Quyền giọng nói bình thản, không có chút nào gọn sóng, hấn nghiêm túc dị thường trả lời: "Chúng ta hiện nay thượng không rõ loại này dị biến bệnh độc truyền bá cách, hơn nữa Cường tử người cũng biết, này dị biến tang thi vô luận là móng vuốt còn là hàm răng đều vô cùng sắc bén, nếu như người bất ngờ bọn họ tùy tiện tiền tiền liền đơn giản hoa tổn thương, ta kiến nghị người còn là nhẫn nại một chút, đem mặc vào."

Chỉ chốc lát do dự, Vương Cường cuối cùng vẫn lựa chọn thỏa hiệp, dù sao cùng khó nhin nhiệt độ cao so sánh với, còn là bảo trụ mạng nhỏ tới trọng yếu.

"Nhã Như, cái này cho người!" Giải đáp hết Vương Cường nghi vấn, Đường Tiểu Quyền vừa đem trên bàn một bả ám hồng sắc mộc chuỗi hoa mai khôi giao cho Hoàng Nhã Như trên tay của.

Đây là hấn đặc biệt vì của nó chuẩn bị vũ khí, ngay cả nói là hà không có cho nàng như là quả đao các loại, càng bén nhọn vũ khí sắc bén, chủ yếu vẫn là Đường Tiểu Quyền lo lắng, lo lắng nữ nhân trước mắt này vạn nhất không khống chế được loạn thống, vui đùa nhưng cũng có chút nổ lớn.

"Người nhớ kỹ, người ở đây đợi ngũ trung gian, không phải đến vạn bất đắc dĩ, người không nên động thủ, an toàn của người, chúng ta lại phụ trách, hiểu chưa?" Để hoàn toàn, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai cảnh cáo nói.

"Ừ!" Đây là Hoàng Nhã Như từ tối hôm qua đến bây giờ phát ra đệ nhất nhớ âm hưởng, có lẽ là nghe được hai nam nhân lại bảo hộ nàng, để cho nàng cảm thấy an lòng.

Nói ngắn lại nàng cuối cùng là lên tiếng, tuy rằng chỉ là một câu đơn giản nói làm bầm, nhưng ít ra cho thấy của nàng đại não đã bắt đầu công tác.

Dựa theo trước đó ước định, Vương Đường hai người đem từ lâu chuẩn bị thỏa đáng vật tư ba lô, búi đến rồi trên vai.

Bọn họ việc này cử chủ yếu là để phòng ngừa trong quá trình hành động ngoài ý, do đó dẫn đến vô pháp trở về nhà tình hình thực tế hướng xuất hiện.

Dù sao người nào cũng không biết đợi sẽ phát sinh cái gì, sở dĩ mang theo hai cái này ba lô, chỉ ít có thể xuất hiện ở hiện nguy cơ tình huống thời gian, duy trì bọn họ ba ngày khẩu phần lương thực cùng với tương quan đồ dùng hàng ngày cung cấp.

Đợi đến đối phó đây hết thấy, ba người vừa cho nhau làm một lần cuối cùng kiểm tra, đợi đến xác nhận không có lầm phía sau, bọn họ rốt cục nhấc lên vũ khí, hướng phía đại môn đi tới.

Nơi cửa chính, chủ yếu phòng ngự cản trở đã bị thanh trừ, lúc này chỉ còn một tổ sô pha đáng ở nơi nào.

Đường Tiểu Quyền ở Vương Cường dưới sự phối hợp, không phí nhiều khí lực liền đem cái đó dời đến lái đi.

Tiền đà hấn vén màn vải lên, đôi mắt thấu được lộ ra sừng vá, cẩn thận quan sát hàng hiên bên trong tình hình thực tế hướng.

Hàng hiên bên trong, hù quanh vắng vẻ, ngẫu phát ra rất nhỏ âm hưởng, cũng chỉ là hành thi du đang phát ra tất buồn tẻ vuốt phẳng thanh.

Bởi đã bị tầm mắt hạn chế, Đường Tiểu Quyền vô pháp quan trắc đến toàn bộ hàng hiên phía trong tình huống, bất quá đơn là hấn tình huống của bên này đến xem, tạm thời cũng vì phát hiện tang thi tung tích.

Đem tra xét tình hình thực tế hướng cùng sau lưng hai người dạo một chút, Hoàng Nhã Như bởi vì nghe ngoài cửa không có tang thi, rõ ràng từng một cái dài khí.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền phi thường có thể lý giải, bởi vì may là chính hấn lúc này cũng là khẩn trương đến trái tim sắp nhảy ra ngoài.

Nắm thật chặt vũ khí trong tay, Đường Tiểu Quyền hướng về phía hai người khiến cho nhớ ánh mắt, hấn muốn mở cửa.

Ngón tay va chạm vào chốt cửa, Đường Tiểu Quyền cảm thụ được nhọc điểm truyền tới lạnh lẽo xúc cảm, hần vẫn lần đầu cảm thấy đây kim chúc xúc chuỗi này như vậy lạnh buốt.

Hãy còn hít sâu một hơi, tiện đà chậm rãi đem cái đó phun ra, Đường Tiểu Quyền bắt đầu mặc niệm ba người kia đếm ngược nhớ thì:

Ba!

Hai!

Một!

Theo "Một" chữ hạ xuống, Đường Tiểu Quyền lòng bàn tay cố sức lắc một cái, nhưng vẫn "Lạch cạch" một tiếng, cửa gỗ lên tiếng trả lời mà nổ. . .

Mồ hôi theo gò má tích tích chảy xuống, mặc dù chỉ là đơn giản như vậy lắc một cái, thế nhưng Đường Tiểu Quyền phía sau lưng vạt áo cũng đã rồi bị ướt đầm mồ hôi.

Đường Tiểu Quyền lại một lần nữa nắm thật chặt vũ khí trong tay, hần sắc mặt nghiêm nghị, trắng bệch khuôn mặt thượng không có một tia huyết sắc. Dù có thể thấy kỳ tâm hạ hoảng sợ.

Giờ khắc này, hết thảy tất cả đều phẳng phất là bị điểm tĩnh cái nút như nhau, Đường Tiểu Quyền đứng yên bất động, vương Hoàng hai người cũng đồng dạng là một cử động nhỏ cũng không dám.

Ba người bọn họ cứ như vậy khom người ngầy ngốc đứng, thẳng đến Đường Tiểu Quyền từ tâm tĩnh khản trương được phục hồi tinh thần lại.

Đứng dậy, đẩy cửa, cất bước, nhảy ra, lúc này đây Đường Tiểu Quyền không có ở do dự, hần lấy một hướng như trước quyết tuyệt thái độ chạy ra khỏi cửa phòng, nhưng mà. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Xuất sư bất lợi (thượng)

Dưới chân vừa trượt, cho dù ai cũng thật không ngờ, trước kia bị phá ra sọ não con kia tang thi, dĩ nhiên sẽ trở thành Đường Tiểu Quyền đi tới trên đường chướng ngại vật.

Mặc dù đang đẩy cửa trong nháy mắt, Đường Tiểu Quyền đã rồi đã nhận ra dị dạng, nhưng bởi khản trương thái quá, gia trước xông thế quá mạnh, còn là khiến một cái lão đảo tài ngã xuống.

"Loảng xoảng!" Cũng may dưới thân có từ thi giảm xóc, sờ dĩ hần lần này rơi xuống đất âm hưởng cũng không lớn.

Nhưng dù vậy, rơi vào yên tĩnh này không tiếng động, chăm rơi có thể nghe lối đi nhỏ phía trong, vẫn bị vô hình phóng đại cũng khuếch tán ra.

Vương Cường trong lòng cả kinh, khi muộn hưởng vang lên thời gian, hần phạ sao? Phạ! Hần khản trương sao? Khản trương!

Nhưng hần vẫn nghĩa vô phản cố, không chút do dự ngăn trước người Hoàng Nhã Như, một cái đi giới lắc mình liền xông ra ngoài.

Cái gì gọi là hoạn nạn hiển chân tình? Cái gì gọi là tình nghĩa huynh đệ cao ngất? Vương Cường đang dùng hần hành động thực tế thuyết minh hai câu này hàm nghĩa.

Vội vàng đưa tay phải ra, Vương Cường vẻ mặt ân cần lên tiếng hỏi: "Thế nào? Quyền Tử, không thương tổn được chỗ đi?" "Về mặt

"Không, không có việc gì." Đường Tiểu Quyền lộ vẻ rất chặt vật, hần mượn Vương Cường đưa qua tay phải chậm rãi đứng lên, toàn thân đều là bị từ thi trên người không biết tên dính dịch sở nhiễm.

"Chết tiệt! Cũng không biết mấy thứ này có truyền hay không nhuộm!" Đường Tiểu Quyền đưa bàn tay đặt ở măng-sét dùng sức chà lau.

Vương Cường vẫn nghe được đây tịch thoại phía sau, lập tức một đôi con ngươi đen trùng lên: "Ngươi Y bót tranh cãi sẽ chết a! Không TM nghe qua tốt mất linh xấu linh sao?"

"Hur!" Sĩ ngón tay làm một chớ lên tiếng động tác, Đường Tiểu Quyền ý bảo Vương Cường nghiêng tai lắng nghe.

"Sàn sạt sa ~ "

"Sàn sạt sa ~ "

Sút không thể tra động tĩnh.

Vương Đường hai người hãy còn nhìn nhau liếc mắt, tiện đà đều là lộ ra xóa sạch khó có thể che giấu hoảng sợ.

"Tang thi!" Cơ hồ là một ngưng đồng thanh, hai người bọn họ đồng thời nói ra hai cái này tới từ địa ngục chữ.

"Hoàng Nhã Như đâu?" Đường Tiểu Quyền dẫn đầu từ trong kinh hãi quay trở về.

"Nga, trả ở trong phòng!" Vương Cường chỉ vào đại môn con đường.

"Vội vàng đem nàng gọi ra, chúng ta phù hợp ở dưới lầu tang thi tới rồi trước, lên tới lầu sáu!" Nhặt lên vũ khí, Đường Tiểu Quyền làm tốt phòng ngự tư thái.

Không có bất kỳ lời vô ích, Vương Cường biết lúc này tranh thủ thời gian, hấn không nói hai lời,

Một bả liêu mở cửa phòng, cũng không quản Hoàng Nhã Như làm phản ứng gì, lôi kéo người sau người mới lái, liền đem cái đó lôi đi ra.

Không hề nghi ngờ, người đang vạn phần khẩn trương dưới tình huống, căn bản sẽ không lo lắng cái gì thương hương tiếc ngọc.

Sở dĩ nguyên bản trả trông cậy vào tại ngoại dựa vào Vương Cường Hoàng Nhã Như, trải qua người sau đây thô man xé ra, cũng là lệnh nàng đầu thanh tỉnh vài phần.

Nhất là ở sau khi ra cửa nàng nghe được tượng trưng cho "Tử thần phủ xuống" tiếng bước chân của, càng vật dụng nhắc nhở tự giác đứng ở Vương Đường giữa hai người.

Đội ngũ hoàn thành, Đường Tiểu Quyền đứng mũi chịu sào đạp lên bậc thang.

Hấn tay trái cầm là một inox sạn oa, tay phải tắc trục thái đao một thanh, viên to cầu bông sáp ở túi đeo lưng trong.

Như vậy phân phối, không thể bảo là không đúng công phòng gồm nhiều mặt.

Theo Đường Tiểu Quyền cất bước, Hoàng Nhã Như và Vương Cường cũng là tùy theo động.

Vương Cường nắm chặt trong tay "Trượng bát xà mâu", sắc bén mâu tiêm tản ra lạnh lẽo hàn quang.

Ngay cả nói đứng hàng với trong đội ngũ ương, bị vây bị bảo hộ vị trí Hoàng Nhã Như, của nàng vũ khí giác cái đó hai vị kiểu nam mà nói, nhưng chỉ có đập đầu sầm hơn, chỉ có một thanh tâm thương mọc chuôi hoa mai khỏi cô linh linh nắm ở trong tay.

Bất quá vũ khí coi trọng thực dụng, bất tại hồ khổ về ngoài làm sao, chỉ cần có thể sát nhân là được.

Mà Hoàng nhĩ ly trong tay chuôi này hoa mai khỏi, không hề nghi ngờ này trải qua Vương Đường hai người thực chiến kiểm nghiệm trôi qua, nếu không Đường Tiểu Quyền cũng sẽ không đem chỉ giao với người trước sử dụng.

Đội ngũ chậm rãi đi về phía trước, làm xung phong Đường Tiểu Quyền, cơ hồ là mỗi đạp một, đều phải quan vọng luôn mãi.

Tuy rằng tim của hấn hạ hận không thể bật người chạy lên 6 lầu, nhưng thân là người dẫn đầu hấn, phi thường rõ ràng trên người mình gánh vác là cái gì, đó là liên quan đến toàn bộ đoàn đội tính mệnh cùng an nguy.

Hàng hiên bên trong tiếng xào xạc dữ phát khẩn tức lên, không thể nghi ngờ đây đều là bị Đường Tiểu Quyền vừa mới một suất cho chiêu dẫn tới.

Hơn nữa không chỉ như vậy, ngay cả hàng hiên ra cũng mơ hồ có gãy rồi có tiếng...

"NM, đây bang sức sinh thật đúng là ưa thích tụ tập vô giúp vui a!" Vương Cường âm thầm lẩm bầm cú, trong tay "Trượng bát xà mâu" cũng theo đó bị nắm chặt vài phần.

Đường Tiểu Quyền thần tình lãnh túc, hấn tự nhiên cũng là nghe được quanh mình động tĩnh, bất quá may là như vậy, hấn vẫn như cũ còn là cường chế được trong lòng vội vàng xao động, làm từng bước hướng phía 6 lầu thẳng tiến.

Cước bộ lại một lần nữa hướng về phía trước mại tầng bậc thang, còn kém một tầng, bọn họ là được thuận lợi tiến nhập hàng hiên chỗ ngoặt, do đó mở ra cùng dưới lầu tang thi cự ly.

Thế nhưng ngày không hề trắc phong vân, sự thực tổng khó đoán trước, ngay Đường Tiểu Quyền khéo môi sắp sửa lộ ra một tia thắng lợi vui sướng thì, một cái tro đen thân ảnh của, đi lại tập tễnh xuất hiện ở tầm mắt của hắn trong...

"Rống ~" người thi nhìn nhau, chưa từng có nhiều giao lưu, chỉ cần một tiếng tê gào thét thuận tiện thổi lên một trận chiến đầu kèn lệnh.

Tang thi hành động rất nhanh, bản năng là máu dục vọng ép buộc hắn triển khai song chưởng liền hướng phía Đường Tiểu Quyền đánh móc sau gáy.

Đường Tiểu Quyền cũng không chút nào tỏ ra yếu kém, trong tay inox oa trước tiên để ngang trước ngực.

"Loảng xoảng~" oa trào tương giao, nhất thời kích khởi nhất thanh thúy hưởng.

Có lẽ là một kích không trúng duyên cớ, áo nảo tang thi ngửa mặt lên trời tê gào thét, tiện đà thao được một đôi thi trào bắt đầu mãnh lực cong trào inox đầy nổi.

"Tư lạp à ~ tư lạp à ~" sắc bén đầu ngón tay ở kim chúc đẩy nổi họa xuất từng đạo dấu vết, chói tai quất sát thanh gọi người cực sợ.

Đường Tiểu Quyền liều mạng chống cự lại, đồng thời tay phải tùy thời tìm kiếm có thể cơ hội phản kích, nhưng tang thi thi trào tần suất công kích thực sự quá mức dày đặc, căn bản gọi hắn tìm không được bất luận cái gì xuất đao bổ khảm khe hở.

Ngay Đường Tiểu Quyền đây sương rơi vào khổ chiến hướng tới, Vương Cường cũng hầu như trong cùng một lúc cùng lâu để mà đến tang thi kết giao lửa.

Bất quá giác cái đó Đường Tiểu Quyền chật vật, Vương Cường bên này liền có vẻ thành thạo hơn.

Hắn nhờ vào trọng bát trường mâu cự ly ưu thế, thường thường ở tang thi thò đầu ra hướng tới, thuận tiện một mâu đâm ra, đem cái đó đầu xuyên thủng.

Ngắn ngủn mấy phút đồng hồ thời gian, Vương Cường sở phải giết tang thi số lượng đã là vượt qua ba con.

Nhưng theo tiếng vang và tạp âm không ngừng mở rộng, càng ngày càng nhiều tang thi tụ tập bắt đầu.

Mà đối mặt như vậy dày đặc tang thi đại quân, trước kia trả bảo trì thông dong bình tĩnh Vương Cường cũng bắt đầu hiện ra nôn nóng bản tính.

"Này! Cường tử, ngươi bên kia tình huống gì a? Không được nữa động, ta bên này đã có thể không chịu nổi à!"

Nhĩ tế truyền đến Vương Cường hát rống, Đường Tiểu Quyền tâm loạn như ma.

Hắn lúc này bị trước người tang thi bức bách động không thể động, như nếu không phải là có được đầy nổi che ở trước mặt, hắn sợ là đã sớm mệnh tang thi miệng, đi đời nhà ma.

Nhưng mặc dù là có đầy nổi bảo hộ, Đường Tiểu Quyền cũng biết đây không phải là lâu dài hướng tới.

Bởi vì hắn có thể rõ ràng cảm giác được, theo khăn trương, sợ hãi đám người mặt trái tâm tình ảnh hưởng, hắn tri oa cánh tay trái đã mơ hồ có chua mà hiện tượng, tin tưởng muốn không được bao lâu, nó sẽ gặp bởi vì thoát lực, mà vô pháp thừa thụ đầy nổi trọng lượng.

Sờ dĩ..

Sinh tử chỉ ở một đường đang lúc, sẽ giết chết tang thi, hướng về phía trước rất gần; sẽ tiếp tục giằng co, đợi đoàn diệt.

Vì vậy, Đường Tiểu Quyền làm ra quyết định! !

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Xuất sư bất lợi (hạ)

"Hoàng Nhã Như! Mau! Ta kéo tên súc sinh này! Ngươi nhân cơ hội sử dụng từ đâm đầu hắn! Nhớ kỹ đâm đầu!" Đường Tiểu Quyền hét lớn ra.

Đây là hần hiện nay có thể nghĩ tới biện pháp duy nhất, thế nhưng. . .

Kính ngạc sững sờ ở tại chỗ, Hoàng Nhã Như vẫn ty không nhúc nhích, nàng hoảng sợ dựa ở bên tường, song chuông hoàn với trước ngực, một đôi đôi mắt đẹp lộ ra sợ hãi.

"Này! Hoàng Nhã Như! Ngươi trả đang chờ cái gì! Tốc độ a! Ngươi nghĩ đại gia một khối từ sao?"

"Đúng vậy! Nhã Như, mau ra tay! Ta bên này mau không canh chừng được!"

. . .

Một tả một hữu, Đường vương hai người giống như bùa đòi mạng vậy quá lớn, một câu đón lấy một câu bên tai được nổ vang, Hoàng Nhã Như cảm thấy đầu của mình đều nhanh muốn nổ bể ra.

Nàng phăng phát lại trở về cái kia nửa đêm, cái kia bị tang thi truy sát nửa đêm.

Nước mắt theo khóe mắt không được hạ lưu, bên tai thanh âm của từ từ thay đổi không rõ, Hoàng Nhã Như cự ly tan vỡ chỉ có một xa.

Chết tiệt! Được nghe được phía sau không ngừng truyền tới nhỏ giọng khóc nức nở, Đường Tiểu Quyền áo nào muốn giết người!

Hắn áo nào với Hoàng Nhã Như nhất gan, người nữ nhân này so sánh nàng suy đoán còn muốn yếu đuối; hắn canh áo nào với mình vô dụng, nếu hắn bình thường có thể ít ở nhà, nhiều hơn đi rèn đúc, như vậy lúc này có thể. . .

Phanh, trong chiến đấu thất thần không thể nghĩ ngờ là món cực kỳ phải chết sự tình, tuy rằng chỉ là ngắn ngủi mấy, nhưng đây đã cũng đủ lệnh đối thủ xâm nhập vào của người muốn hại.

Huống lúc này Đường Tiểu Quyền đối mặt địch nhân, còn là thai là máu giết chóc cơ khí.

Làm thanh hưng phấn gào thét,

Tang thi huy trào lại một lần nữa đánh trúng ngăn trở nó nhiều lần màu đen nước son đáy nôi.

Nhưng lúc này đây, nó công.

Trí mạng thất thần cộng thêm vốn là chưa ma đến cực hạn cánh tay trái, làm cho Đường Tiểu Quyền rớt cục ở nó đây hung hãn một kích hạ, bất kham gánh nặng mà, nặng nề mà hướng phía sau bay đi.

Thân thể mảnh lực nện ở trên vách tường, tiện đà bởi vì quán tính vừa đạn bay.

Nhìn trong con người không ngừng phóng đại thi miệng, Đường Tiểu Quyền tuyệt vọng, hắn rất muốn làm những gì, nhưng không không chế được thân thể đã gọi hắn vô lực làm ra chống đối.

Vừa một trận hưng phấn gào thét, cản đường tang thi đang dùng nó phương thức của mình chúc mừng được gần đến chùy mỹ vị.

Có lẽ là bởi vì nó đặc ý đưa tới cái khác tang thi bất mãn, có lẽ là bởi vì nó hưng phấn kích phát rồi những thứ khác tang thi ý chí chiến đấu, nói ngắn lại, theo nó đây thanh phần khởi gào thét xuất khẩu, hàng hiên phía trong còn sót lại tang thi nhất thời tảo động.

Thi triều như biển, tiếng hô rung trời, đây nói mặc dù có chút khoa trương, nhưng khi hạ không lớn hàng hiên bên trong đích thật là chật ních ô mệnh mộng thi bấy.

Chúng nó xếp sau bốp được trung đội, được xa lánh hàng, đảm là tốt rồi tự truy tính tộc vậy, vũ động cánh tay, đem hết khả năng hướng phía trước gạt ra, rất sợ chậm một liên không chiếm được âu yếm ca sĩ kí tên như nhau.

Mà theo chen chúc trình độ không ngừng tăng, tới gần rào chắn sát biên giới tang thi, bắt đầu "Não động mở rộng ra" lợi dụng rào chắn đang lúc khe, hướng phía bị giáp công ở trong hành lang ương thức ăn triển khai công kích.

Vì vậy tiếng gào thét kèm theo ngón tay hoa thanh, ngón tay hoa thanh xen lẫn đè ép thanh.

Rốt cục ở chúng nó vĩnh không nói bại, chẳng một mỗi gắng sức hạ, một con may mắn tang thi thành công đủ chop được một món khác.

Đó là một chân hỏa, trắng nõn hoạt nộn trên da bộ một cái màu da tất chân.

Mà theo con này tang thi lôi kéo xé ra, này tất chân chủ nhân đột nhiên này. . .

"A ~ "

Màng tai một trận quý đắng, Vương Cường chỉ cảm thấy óc của mình thật giống như bị lợi khí đòn nghiêm trọng vậy mê muội.

Hắn theo bản năng ngoái đầu nhìn lại nhìn liếc mắt, mà liền cái nhìn này, hoảng sợ gọi hắn thiếu chút nữa không có mới ngã xuống đất.

Cao nhất có, Đường Tiểu Quyền đang bị tang thi lao lao khóa lại, hé ra thì miệng chớp mắt chính là muốn rơi vào hắn trên cổ.

Mà bên tay trái, Hoàng Nhã Như một đôi chân hỏa đang bị tang thi dùng sức tha túm, tin tưởng bị phân phối tằm ăn lên cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Sinh tử tồn vong, một cái này huynh đệ của mình, một là ái mộ nữ nhân, thực khinh thực trọng, không phải do hắn lo lắng!

Các chuyên gia thường nói, tiềm năng của người này vô hạn.

Thí dụ như suy nhược mẫu thân để bảo hộ con của mình, thường thường có thể làm ra gọi người ý chuyện không nghĩ tới;

Hèn yếu phế vật để đòi lại tôn nghiêm, có thể đột nhiên bộc phát ra vượt quá tưởng tượng sức chịu đựng.

Mà Vương Cường, tại đây liên quan đến đến hai người sinh tử tồn vong thời khắc trọng yếu, không thể nghỉ ngơi là điều động hắn toàn bộ tiềm năng.

Không do dự, Vương Cường quay lại thân hình, làm rất nhanh phân bố a-đrê-na-lin, hắn nhắc chân dựa theo lần tiếp cận một con tang thi thuận tiện đá tới.

Khi hắn đây toàn lực một cước dưới sự công kích, bị thôi tang thi vừa triển khai cánh tay thuận tiện lẳng không dựng lên, tiện đà nặng nề nện ở xếp sau xúm lại mà lên trên người đồng bạn.

Nhất thời, nhiều thương nặc quân bài hiệu ứng xảy ra, cách tiếp cận mấy con tang thi trong khoảnh khắc thuận tiện trước sau tề ngã xuống đất, tiện đà hình thành một cái thiên nhiên thi bích.

Tuy rằng Vương Cường cũng biết đây tòa đơn sơ thi bích cũng không thể giúp hắn ngăn trở thi triều thời gian bao lâu, nhưng cùng lúc này tình hình thực tế thế mà nói, cho dù là một giây, đều là di túc trân quý.

Không có thời gian đi xác định là phù có tang thi có thể đột phá thi bích, Vương Cường lần thứ hai xoay thân hình, hai tròng mắt gắt gao nhìn phía cách đó không xa đang muốn đứng Đường Tiểu Quyền hạ miệng chặn đường tang thi, sau đó trở nên giờ lên trong tay "Trường mâu", dựa theo người sau huyết Thái Dương thuận tiện lực đâm xuống.

"Xi, rầm~" lưỡi dao sắc bén đâm rách da cốt phát sinh chói tai "Rầm" thanh.

Tay nâng mâu lạc hậu, Vương Cường vẫn không có suy nghĩ nhiều, hắn bỏ qua trong tay mâu chuôi, cầm qua trích bên trái thủ thái đao, cúi người thuận tiện một đao, đao phong chuẩn xác không có lâm chém ở tại lập xả Hoàng Nhã Như mắt cá chân tang thi thì trào thượng.

Ba chuyện, hành văn liền mạch lưu loát, tốc độ cái đó mau gọi người thẹn thùng.

Bất quá Vương Cường không có chút nào vẻ hưng phấn, trung phản hắn một đôi mày kiếm dữ phát khẩn tức lên.

Hắn biết mình đây là đang cùng thời gian thi chạy, chậm một giây phải nỗ lực sinh mạng đại giới.

"Chúng ta đi!" Bất chấp cái gì nam nữ thụ thụ bất thân đạo lý, Vương Cường hoàn cánh tay vòng qua Hoàng Nhã Như hông của tề, sau đó dụng lực nhắc tới, ngay cả bí mật mang theo cỡi thuận tiện dắt nàng hướng trên lầu chạy đi.

Đội đến đi tới chặn đường tử thi thi thể thì, hắn trả thuận lợi rút ra chặn ngang ở cửa nó sọ não trong "Trượng bát xà mâu."

Phé cửa như mây quạt gió vậy kịch liệt to thờ gấp, phát sinh "Hồng học" âm hưởng, Vương Cường bối y theo ở tường, cảm giác cả người đều làm như muốn tàn giá bản.

Đại nạn không chết, từ quý môn quan lưu một chuyển trở về Đường Tiểu Quyền lúc này cũng đồng dạng là chứng khí hư muốn chết, hé ra tổ khuôn mặt trắng bệch đến không có một tia huyết sắc.

Mà so với hai người bọn họ lực kiệt biểu hiện, Hoàng Nhã Như nhưng thật ra thể lực tràn đầy, nhưng vô tận sợ hãi, cũng đem điều này không giúp nữ nhân cho hoàn toàn dồn đến hồng mắt sát biên giới.

"Hoàng tiểu thư, ngươi có khỏe không?" Đội đến khí tức sáo chậm, Vương Cường nữ khuôn mặt ngăm nhìn ở một bên ngay ngô đứng Hoàng Nhã Như, đồng thời ân cần đem lòng bàn tay phủ ở tại đầu vai của nàng.

Thế nhưng . .

"A!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Tín niệm

Người vĩnh viễn không cách nào tưởng tượng một nữ nhân ở chốn kinh lúc, có khả năng tru lên ra âm hưởng rất cuộc bao lớn.

Đường Tiểu Quyền cơ hồ là bản năng bắt tay vào làm đem hai cái lỗ tai che lại, nhưng dù vậy, hắn vẫn là không cách nào ngăn trở Hoàng Nhã Như sao chịu được so sánh "Hải đồn âm" cao vút tiếng nói.

"Hoàng tiểu thư, người bình tĩnh một chút! Bình tĩnh một chút a!" Kiệt lực muốn ổn định hạ Hoàng Nhã Như tình hình thực tế tự, nhưng ở vào tan vỡ trong người sau, căn bản được nghe không tiến bằng nhân ngữ.

"Chết tiết!" Vương Cường trầm nặng một tiếng, đồng thời đem vật cầm trong tay "Trường mâu" giơ lên, bởi vì ngay Đường Tiểu Quyền đây sương khuyên bảo Hoàng Nhã Như lãnh tĩnh hướng tới, lâu để đám kia súc sinh đã rồi này đập đồng bạn thân thể, người trước ngã xuống, người sau tiến lên mà dâng lên.

"Rống ~ rống ~ "

Vừa thấy được vừa mới biến mất con mồi, tang thi môn lập tức hưng phấn tê rống lên, ở không có gì có thể so sánh ngon của người thịt canh có thể kích khởi chúng nó là máu dục vọng rồi.

Chỉ là bọn hắn bên này vừa hô, không thể nghi ngờ là khiêu vốn là thấp thỏm lo âu Hoàng Nhã Như càng thêm điên cuồng bất lực.

Thang âm lại một lần nữa đề cao, Hoàng Nhã Như kêu gọi mồi đồ mọng lấy nỗ tới lớn nhất, ở giữa sở phụt lên ra âm điệu quả nhiên là có thể dùng "Tội cổ kéo hủ" để hình dung.

Không chút nào khoa trương giảng, nếu hiện tại ở bên người của nàng phóng một cái chén, sợ là trong nháy mắt cũng sẽ bị kích là bột phấn.

Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy mình màng tai mau bị cho đánh rách tả tơi, thế nhưng so với màng tai tổn thương, hắn càng lo lắng còn là nhân Hoàng Nhã Như tru lên dẫn tới tang thi.

Phải biết rằng lúc này những súc sinh này số lượng cũng đã đủ bọn họ hát một hồ, nếu là tăng thêm nữa, vậy coi như. . .

"Này, Hoàng tiểu thư, người bình tĩnh một chút! Đừng kêu nữa! Này, này!"

Liên tiếp khuyên mấy tiếng, nhưng Hoàng Nhã Như lại vẫn là bịt tai không nghe thấy quý gào thét như trước.

Cái này Đường Tiểu Quyền cũng là bị nàng gào thét tâm phiền ý loạn, một đoàn lửa giận vô danh không tự kìm hãm được thuận tiện vọt tới não đỉnh, lập tức bắt chấp cái khác, giờ tay lên chính là một cái tát quạt tới.

"Ba!" Thanh thúy chưởng đánh rơi hạ, năm đạo đỏ tươi dấu tay di động hiện tại Hoàng Nhã Như hai gò má trên, nhất thời một nhiệt cay cháy cảm giác thuận tiện lan tràn ra.

Hơi sùng sờ, Hoàng Nhã Như hoảng sợ nhìn Đường Tiểu Quyền, nàng tựa hồ cũng không rõ nam nhân trước mắt vì sao đánh nàng.

Thấy đối phương đình chỉ tru lên, Đường Tiểu Quyền cuối cùng là dài ói ra ngum trọc khí, vừa mới hắn cũng là tình cần phải đã, nếu không cũng sẽ không được chương đánh người, nhất là còn là một nữ nhân.

Dù sao,

Thân là nam nhân, vô luận gặp phải tình huống gì, đánh nữ nhân bao giờ cũng gọi người khinh thường.

"Hoàng tiểu thư, người thanh tĩnh sao?" Thân thủ đỡ lấy hai vai, Đường Tiểu Quyền nhíu mày hỏi.

Theo bản năng gạt một cái, sau đó vừa lắc đầu, Hoàng Nhã Như vẫn là một bộ ý thức mơ hồ đáng đáp.

"Ai!" Tâm trạng bất đắc dĩ, Đường Tiểu Quyền cũng không biết lúc trước quyết định mang nữ nhân này đi ra đến tốt cùng là đúng hay sai.

Bất quá dưới mắt hiển nhiên đã không được phép hắn đi suy nghĩ nhiều, bởi vì Vương Cường hồng hất đưa hắn kéo về thực tế: "Quyền Tử, người TM đừng chơi nữa rồi, đám kia súc sinh muốn lên đây, người nhanh lên hoa gian phòng mở rộng cửa, ở đây ta chia vào!"

Ngoài đầu nhìn lại ngắm nhìn sau lưng tình huống, Đường Tiểu Quyền rằng tiêm một giáo, lần thứ hai bắt tay vào làm nhanh Hoàng Nhã Như một cái tát:

"Này, Hoàng Nhã Như, ngươi rút cuộc muốn sống còn là muốn chết?"

"Ồ ~" nghẹn ngào ra, bắt quả Hoàng Nhã Như còn là cho ra mình trả lời thuyết phục: "Ta nghĩ sống!"

"Tốt!" Đường Tiểu Quyền chịu nhin tính tình tiếp tục lên tiếng nói: "Ngươi nếu như muốn sống, liền làm theo lời ta bảo! Nột, hiện tại Cường tử thủ ở nơi nào, lâu dưới tang thi sẽ không bắt đầu, mà ta phụ trách mở rộng cửa, về phần ngươi, ta cần ngươi giúp ta nhìn chăm chăm trên lầu tình huống, nếu như phát hiện tang thi, ngươi đã bảo ta! Hiểu chưa?"

Thoại âm rơi xuống, không có phản ứng.

Bất đắc dĩ, Đường Tiểu Quyền chỉ có thể là dùng sức lưng lay hai cái Hoàng Nhã Như đầu vai, tiện đà kề mặt hét lớn: "Ta nói ngươi TM rút cuộc hiểu chưa?"

"Hiểu, hiểu!" Cũng không biết là thật minh bạch, còn là bị giật mình, nói chung Hoàng Nhã Như đầu điểm như một điều cỏ.

"Tốt! Ta tin tưởng ngươi, có thể làm được!"

Nói xong, Đường Tiểu Quyền thuận tiện không để ý tới nữa Hoàng Nhã Như, bởi vì hắn minh bạch lưu cho thời gian của bọn họ đã không nhiều lắm, dựa vào đường cường một người canh giữ ở cửa hành lang, căn bản không chống đỡ nổi tang thi lâu lắm thời gian.

Sở dĩ . .

Móc ra chìa khoá, Đường Tiểu Quyền chọn đem nắm chặt lớn nhất, đâm vào tóa trong mắt, sau đó dụng lực lắc một cái, kết quả. . . Thất bại!

!

Một giọt mồ hôi theo gò má rơi trên mặt đất, trong nháy mắt hóa thành một bầy nước.

Đường Tiểu Quyền thay đổi một cái chìa khóa khác, sau đó bào chế đúng cách xen vào, gãy dựa, kết quả. . . Vẫn là thất bại!

Đệ tam bả tiếp tục. . . Thất bại!

Ba liên kích, không có ai biết Đường Tiểu Quyền lập tức lòng của tình như hà, nhưng từ hắn không ngừng run rẩy tay của chương liền có thể dễ dàng đoán được, hắn là có bao nhiêu sao nóng và khẩn trương.

Chìa khoá không đúng đệ nhất gian phòng, nhưng lưu cho Đường Tiểu Quyền ném thử thời gian cũng đủ phát giám sát.

"MD, Quyền Tử? Ngươi làm xong chưa! Đây bang súc sinh nhiều lắm!" Vương Cường khàn cả giọng điên cuồng hét lên được.

Đường Tiểu Quyền không để ý đến hắn, không đúng hắn không muốn để ý tới, mà là phiền táo bất kham lòng của cảnh đã gọi hắn rối loạn đầu trận tuyến.

Lúc này hắn tất cả hành động, hoàn toàn là một loại xuất phát từ đại não chuyển động cơ giới cho phép.

Sở dĩ . .

Muộn không lên tiếng mà đi tới tiếp theo gian phòng, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai lấy ra chìa khoá, chuẩn bị xen vào.

Thật có chút sự thường thường chính là như vậy, ngươi càng là sốt ruột khẩn trương, càng là dễ xuất hiện cạm bẫy.

Thí dụ như lúc này Đường Tiểu Quyền, hắn so sánh bất luận kẻ nào đều phải rõ ràng thời gian gấp gáp, nhưng chỉ có tại đây vậy phân phút lại muốn lấy mạng người ta thời khắc mấu chốt, hắn cấp kia không tranh khí tay phải cũng run đến vô luận như thế nào cũng không có thể đem chìa khoá chống lại tóa mắt.

Lần thứ hai hướng lui về sau hai người bậc thang, Vương Cường dùng sức rút ra "Trượng bát xà mâu". Bởi nhiều lần đỉnh thứ, làm cho chặt phược ở một chuỗi đầu nhọn thanh sắt mờ hồ có bu lông dấu hiệu.

Còn có 2 tầng, Vương Cường tâm trạng âm thầm nhắc tới, 2 tầng lúc hắn liền đem không thể lui được nữa, tới đó là, bọn họ đối mặt đoàn diệt cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Sở dĩ . . Vô luận như thế nào, hắn cũng thủ ở nơi này, hắn phù hợp cho Quyền Tử thắng được mở khóa thời gian!

Tục ngữ vân, tín niệm có thể chống đỡ người hoàn thành rất nhiều không có khả năng hoàn thành sự tình.

Thí dụ như, lạc kỷ, bởi vì tín niệm, bất luận bị đánh bại bao nhiêu lần, hắn đều có thể đứng lên, cũng cuối KO đối thủ, thắng được thắng lợi.

A cam, bởi vì tín niệm, mặc kệ bị người khác làm sao mệt thì, hẳn đều có thể vĩnh không thỏa hiệp, cũng cuối bằng vào gắng sức, bước trên cuộc sống đỉnh.

Mà bây giờ, Vương Cường tín niệm chỉ có một, đó chính là gắt gao đỉnh ở chỗ này, sẽ sinh; sẽ chết!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Khó khăn mở cửa gỗ

Đường Tiểu Quyền một đôi tay phải càng không ngừng đâm đâm, nhưng đỉnh hơi lớn tòa mắt tựa hồ là quyết tâm muốn trâu chọc hấn, tùy ý hấn dùng lực như thế nào, cũng không cách nào đem cái đó đâm đi vào.

Dưới tình thế cấp bách, Đường Tiểu Quyền phát tay dựa theo miệng mình sắc bén chính là liên thêm mấy cái, độ mạnh yếu cái đó ngoan là tốt rồi tự gió thu cuốn hết lá vàng như nhau.

Nghe phía sau truyền tới "Bùm bùm" chuông quắc thanh, Vương Cường bắt mình sờ dĩ, hấn bất chấp quay đầu lại, chỉ có thể là lớn tiếng quát rống: "Quyền Tử? Ngươi như vậy TM ra cái gì tình huống?"

Vẫn là trầm mặc không nói, Đường Tiểu Quyền lúc này toàn bộ tâm tư tất cả đều đặt ở tại đây ba cái chìa khóa thượng.

Không thành công, tắc xả thân! Đây là hấn tín niệm.

Có lẽ là vừa mới hầu như cái tát nổi lên hiệu quả, Đường Tiểu Quyền cảm thấy chính khản trương lòng nóng nảy cánh hơi có vẻ bình thích một ít, rung động không ngừng ngón tay của cũng từ từ ổn định lại.

Lúc này hấn không dám suy nghĩ nhiều, nhanh lên này thập thò sáp tóa, rất sợ đình lại một điểm, chính không ngừng run rẩy lại lần thứ hai bắt đầu.

"Răng rắc, ba, loảng xoảng!"

Vương Cường lực hướng phía trước người một con tang thi đá tới, khi hấn mạnh có lực phi đoán hạ, con kia tang thi thẳng tắp ngã về phía sau, bởi quán tính, cắm ở cửa nó sọ não vị trí trung ương "Trượng bát xà mâu", cũng là mang theo lau một cái ác tâm dịch thể, bị rút ra.

Một con đôi phó, một con khác vừa theo sát tới.

Những súc sinh này không chút nào bởi vì đồng bạn rồi ngã xuống mà sản sinh bất kỳ khiếp đảm ý, tương phản chính là bởi vì đồng bạn rồi ngã xuống, chúng nó mới canh có cơ hội tiếp xúc gần gũi những thứ này mỹ vị thức ăn, đây lệnh chúng nó hưng phấn khó nhịn.

"Rống ~" theo người thi đang lúc khoảng cách không ngừng giảm thiểu, tang thi môn tiếng gào thét cũng là dữ phát to rõ.

Đường Tiểu Quyền phát tay lau bả mồ hôi trên mặt, một lần nữa ném thứ thất bại đưa hấn còn sống lòng tin bóc lột hầu như không còn.

Lẽ nào ngày hôm nay thật phù hợp chết ở chỗ này sao?

Ngẫm lại chính vừa mới sống qua 20 hơn năm sinh mệnh, Đường Tiểu Quyền không khỏi dâng lên vẻ bi thương.

Sau cùng một bả, một lần cuối cùng, tuy rằng còn có 7 lâu chưa tảo tâm, thế nhưng Đường Tiểu Quyền minh bạch bằng ba người bọn họ hiện nay tinh thần thể lực trạng huống, đã không đủ để chống đỡ đã lâu như vậy.

Thắng bại ở đây nhất cử, thành bại đã ở việc này thử một lần.

Dùng sức đem vật cầm trong tay chìa khoá cắm vào tòa trong mắt, Đường Tiểu Quyền chẳng bao giờ cảm thấy mở rộng cửa lại cũng sẽ trở thành như thế khó khăn một việc.

Hấn trong lòng yên lặng cầu khẩn, đem tự thân quen thuộc thần phật trước linh ai một kỳ cầu liên,

Sau đó ngón tay tùy tâm động, bỗng nhiên lắc một cái...

"Lạch cạch!" Cũng không biết là lòng của mình đập, còn là tóa nổ thanh âm của, nói chung có như vậy một cái chớp mắt Đường Tiểu Quyền hoảng hốt, thẳng đến hần bất trí khả phu khê đây nhà dưới cửa, một vô đã ức chế hưng phấn tình tự đáy lòng du nhiên nhi sinh.

"Cường tử! Ta thành công! Cửa mở ra! Mau! Rút lui!"

Thoại âm rơi xuống, Đường Tiểu Quyền liền càng tiến lên hỗ trợ, nhưng ngay khi hần xoay người lại một thoáng, lưng lúc, một lạnh khoảng cách kéo tới.

Bản năng nghiêng người lóc lên, thân kinh căng thẳng cao độ vào giờ khắc này cứu Đường Tiểu Quyền một mạng, đợi đến hần mau tránh ra trong nháy mắt, một thanh lạnh lẽo thiết phu khó khăn lắm xoa hần nhĩ tế phần nộ bỏ xuống.

Đường Tiểu Quyền bị tập kích tình hình thực tế cảnh, Vương Cường cũng không nhìn thấy, hần ở được nghe người trước chính là lời nói lúc, mao tức toàn lực đem gấp thể tang thi bề đầu đá bay.

Mà theo hần đây nhớ bao hàm được hạm hực cùng lửa giận một kích, "Trượng bát xà mâu" hai thanh "Quả đao" mâu tiềm cũng rốt cục bắt kham gánh nặng bóc ra đi, vĩnh cửu lưu tại con kia chết tiết tang thi đầu thượng.

Đắc thủ lúc, Vương Cường chưa ở dừng lại, hần minh bạch muốn tiếp tục như vậy đâm xuống phía dưới, hần chính là đâm hần một ba ngày ba đêm, cũng chưa chắc có thể đem đây bang súc sinh cho đâm sạch sẽ.

Sở dĩ ba mươi sáu kế tẩu vi thượng sách, nếu Quyền Tử bên kia đã mở cửa phòng ra, như vậy lúc này ngồi đám này tang thi còn chưa gần người, đào vào nhà tử mới là tốt nhất cái đó chọn.

Ý nghĩ của định ra, Vương Cường thuận tiện dẫn theo xà mâu xoay người rời đi, đợi đến lên lối đi nhỏ, hần không nói hai lời tay trái kéo Đường Tiểu Quyền, bên phải lăm qua Hoàng Nhã Như, đoán mở cửa phòng thuận tiện vọt vào.

Hết thấy đều ở trong điện quang hỏa thạch, đám người đi vào phòng trong, Vương Cường lúc này mới phát hiện một cái cầm trong tay rìu chữa cháy hần tử chính trọn mắt nhìn nhau nhìn hần chăm chăm.

"Tình huống gì!" Đây là Vương Cường phản ứng đầu tiên, thể nhưng còn chưa cập hần ngẫm nghĩ, Đường Tiểu Quyền cũng cả tiếng kêu ầm lên: "Bất hảo! Mau đóng cửa!"

Thời khắc nguy cơ, phân phút đều muốn quyết định người sinh tử, lấy lại tinh thần Vương Cường hoảng sợ hai mắt tròn tròn, tiện đà uốn người thuận tiện kéo chốt cửa, sau đó đem nặng nặng mang theo.

Thế nhưng...

"Ba ~" trong dự đoán nổ không có đến, bởi vì ngay cửa yểm trong nháy mắt, một con tro đen khô quắt thi thủ đột ngột duỗi vào, vừa lúc cấm ở khuông cửa trung ương.

Một người, một thi.

Người đang dùng sức lôi kéo, thi ở hưng phấn múa, một cái tầm thường cửa gỗ, thành bọn họ đầu sức then chốt.

Vương Cường gắt gao lôi kéo, không dám lười biếng chút nào, tuy rằng lúc này hần một muốn chết, nhưng vẫn như cũ còn là khổ khổ kiên trì, bởi vì hần minh bạch, cánh cửa này nếu như phá, vậy bọn họ liền...

Làm sao bây giờ? Đường Tiểu Quyền tâm loạn như vạn nghĩ leo lên, hần nghĩ đi trợ giúp Vương Cường, nhưng đối với trắc tri phủ hần tử lại không thể không đề phòng.

Dù sao vừa mới đối phương đánh lén, đã biểu lộ bọn họ thái độ đối địch.

Nhưng mà...

Ngoài Đường Tiểu Quyền dự liệu chính là, ngay hần đây sương lựa chọn do dự hướng tới, hần tử dĩ nhiên động, hơn nữa của nó mục tiêu sở hướng chính là bối thân mà đứng tại cửa Vương Cường!

Con người cực nhanh mà co rút lại, tinh tươi đẹp màu đỏ trong nháy mắt nhuộm đầy trông trắng mất, Đường Tiểu Quyền rống giận biên trùng la lớn: "Người muốn làm gì! Người TM điên rồi sao! Cường tử! Cần thận phía sau!"

Chớ làm Đường Tiểu Quyền nhắc nhở, gào thét tới tiếng gió thổi đã khiến Vương Cường đã nhận ra sau lưng dị động, bắt quá bởi lực chú ý tất cả đều tập trung ở trước cửa tang thi trên người của, may là cảm thụ được nguy hiểm Vương Cường, cũng căn bản không kịp làm ra phản ứng chút nào.

"Răng rắc!"

Toàn bộ thế giới phảng phất đều là cấm như nhau, nhìn phần nộ bỏ xuống búa, Đường Tiểu Quyền cảm thấy buồng tim của mình đều nhanh bật đi ra.

Hần theo bản năng nhắm hai mắt lại, bởi vì gần xuất hiện màn ảnh, là hần không muốn nhìn cũng không dám nhìn tràng cảnh.

"Còn đứng ngây đó làm gì! Đóng cửa a!"

"Nga, này!"

"Loảng xoảng!"

Ba nhớ âm hưởng, người thứ nhất trầm thấp, không thể nghi ngờ là hán tử; người cuối cùng nặng nề, nhất định là đóng cửa; như vậy trung gian một cái...

Đào hút một cái lương khí, bởi vì cái thanh âm kia thực sự quá mức quen thuộc, thế cho nên Đường Tiểu Quyền có chút khó có thể tin.

Hắn chậm rãi mở mắt, tiện đà si mi hướng phía cửa nhìn lại, khi thấy cái kia chân so với chính mình cao nửa cái đầu thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở đôi mắt thì, Đường Tiểu Quyền không khỏi thở dài nhẹ nhõm... Vương Cường còn sống!

Mà vừa mới hán tử bỏ khảm đối tượng, cũng chỉ là tang thi cấm ở khuôn cửa con kia hủ thủ!

Đại môn bị đóng cửa, mọi người tạm thời an toàn.

Nhưng phòng trong cũng lại một lần nữa lâm vào tĩnh mịch, lần đầu gặp mặt song phương, các liệt với huyền quan một bên.

Hán tử trì hoãn, Vương Đường Hoàng cũng đồng dạng là các cầm vũ khí, không khí khẩn trương gọi người hít thở không thông, xung đột hết sức căng thẳng...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Trong phòng nhỏ giảng co

"Vị đại ca này, mời không nên hiểu lầm, chúng ta đều là nhà này lâu hộ gia đình, chúng ta không có ác ý." Chậm rãi bỏ vũ khí trong tay xuống, Đường Tiểu Quyền kiệt lực để cho mình nhìn qua hiền lành một ít, tuy rằng hắn hận không thể lập lập tức đi đoán đây thiếu chút nữa muốn hắn mạng nhỏ hán tử một cước, thế nhưng lúc này tình hình thực tế thể hiện nhiên không được phép hắn như thế đi làm.

Hán tử không nói gì, trong tay búa vẫn là nắm thật chắc, không thể nghi ngờ, nếu như đối diện có cái gì dị động, hắn tuyệt đối sẽ ở trước tiên làm ra đáp lại.

Hao tổn tâm trí a! Đường Tiểu Quyền đầu phát động, hắn không có thể như vậy đàm phán gì chuyên gia, hắn thậm chí ngay cả loại tình huống này đều là lần đầu tiên gặp phải, sợ dĩ hắn căn bản không biết làm sao đi làm tài năng tiêu trừ đối phương cảnh giới ý.

Mặt thế cách thứ mười hai cái, mặt thế phủ xuống, ở chỗ sâu trong nguy cơ trong của người loại, cảm giác không tin nhiệm lại càng ngày càng tăng, cho nên khi người cùng người xa lạ tiếp xúc thì, làm ơn tất chú ý mình ngôn hành cử chỉ, bằng không sáo lơ là, liền có thể sẽ gọi người nỗ lực sinh mạng đại giới.

Đường Tiểu Quyền không có cách, Vương Cường thì càng không cần phải nói, hắn thậm chí còn tại sao lại cùng đối diện hình thành đây giương cung bạt kiếm cái đó thể nguyên do chưa từng làm rõ ràng, sợ dĩ hắn cứ như vậy ngây ngốc đứng, hình dạng hơi lộ ra hoạt kê.

Phòng trong không khí ngột ngạt mà lại dày đặc, ngoài phòng tang thi đã bắt đầu đánh cửa gỗ, nhưng phòng trong đối lập song phương cũng vẫn không có người dám vọng động mây may, tất cả mọi người ở kiêng kỵ, kiêng kỵ cử động của mình có thể đem sẽ trở thành trận này xung đột mỗi dẫn hòa. Thẳng đến. . .

"Đại ca, người còn nhớ ta không?" Hoàng Nhã Như hơi lộ ra thanh âm khàn khàn đột ngột vang lên, dẫn tới Đường vương hai người đều ghé mắt.

"Ta là ở tại người lầu dưới muối tử a, người có giúp ta sửa chữa qua cống thoát nước, người còn có ấn tượng sao?" Thay đổi vừa mới hoảng loạn, thời khắc này Hoàng Nhã Như có vẻ bình tĩnh không ít.

Hơi sùng sờ, hán tử như có điều suy nghĩ quan sát Hoàng Nhã Như một phen, tiện đà theo bản năng gật đầu.

Thấy hắn đây phúc phản ứng, Đường Tiểu Quyền một viên treo lòng của cuối cùng là rơi xuống phân nửa.

Lập tức hán không ngừng bận rộn mượn đây cơ hội khó được chen lời nói: "Đại ca, người xem ta không có lừa gạt người chứ, chúng ta thực sự là nơi này hộ gia đình, chúng ta. . ."

"Các người có hay không bị bên ngoài những tên kia nắm, cào qua có lẽ tổn thương qua?" Đại hán giơ tay lên cắt đứt Đường Tiểu Quyền tiếp tục ngữ, ngược lại lớn tiếng hỏi.

Hãy còn nhìn nhau, Đường Tiểu Quyền lắc đầu, bắt quả chỉ là chỉ chốc lát, hán liền hiểu đại hán lo lắng chỗ.

"Không có, đại ca!" Lớn mật mà tiến lên trước một bước, Đường Tiểu Quyền chỉ chỉ trên người dày lông,

Nghiêm túc trả lời: "Người xem, đại ca, chúng ta cũng sợ bị đám kia súc sinh cào tổn thương, cho nên mới mạo hiểm bị cảm nắng nguy hiểm, mặc nhiều như vậy y phục."

Hán tử bất trí khả phủ đảo qua ba người y phục, kiến trên đó cũng không có rõ ràng vết trảo, lúc này mới thoáng yên tâm khẽ lên tiếng, sau đó trầm giọng nói: "Ừ, nói đi, các người là từ đâu mà cho tới nhà của ta chia khoá? Còn có các người đến ta đây mà có ý đồ gì?"

Ý đồ! ! Vừa nghe hai chữ này mắt, Vương Cường bật người cùng kim đâm vậy thẳng người bản.

Hán đòi này tuy rằng nghèo, tuy rằng ti, nhưng nghèo chính phải, nghèo có tôn nghiêm, cho dù là khó khăn đi nữa cũng không muốn qua muốn làm gì trộm đạo hoạt động, cho nên khi hạ mày kiếm giương lên, đang khi nói chuyện liền muốn tiến lên cùng hán tử lý luận. Thế nhưng. . .

"Phanh!" Một tiếng vang thật lớn, đóng chặt cửa gỗ phát sinh kịch liệt rung động, tinh mẫn vội phản bởi vì ... này nhớ nổ mà rơi là tả đều.

Phòng trong tất cả mọi người là vì một trong chán, dẫn đầu lấy lại tinh thần Đường Tiểu Quyền bất chấp cái khác, giơ hai tay lên làm dáng đầu hàng, con đường: "Vị đại ca này, nếu như có thể, ta kiến nghị chúng ta trước cả vấn đề trước mắt gác lại một chút, bên kia nếu như nếu không xử lý, phiền phức có thể to lắm!"

"Đừng vậy! Đại ca, đám kia súc sinh nếu như tiến đến, chúng nó cũng không có thời gian với người giảng đạo lý!" Vương Cường trong bụng tức giận, sò đi trong ngữ phong đều lộ ra cổ hài hước vị đạo.

"Loảng xoảng, lỏng xoảng, lỏng xoảng!" Tự là vì nghiệm chứng Vương Đường hai người thuyết pháp, nơi cửa chính truyền tới phá cửa thanh đó là càng sâu vài phần.

Giá trị việc này tính mệnh du quan hướng tới, ba ánh mắt đồng loạt nhìn về đại hán, trong mắt mọi người đều là giờ cao được xóa sạch thành kính cùng cầu khẩn.

Con người đen đảo qua mọi người, đợi đến chỉ chốc lát trầm ngâm, đại hán buộc chặt tổ khuôn mặt rớt cục thư giãn ra: "Trên ban công có xi măng và cát vàng túi, các người đi mang, ta đến buồng trong làm cái bàn!"

Vấn đề nói, Đường Tiểu Quyền ỏi ra miệng dài khí, hán là thật sợ trước mắt hán tử quyết giữ ý mình.

Dù sao, đứng người xa lạ ôm cảnh giác, đây là người trong nước trăm ngàn năm qua liền hình thành xuống tập quán, muốn sửa há là dễ dàng như vậy chuyện này, nhất là hay là đang cái này nguy cơ tứ phía ngày diệt vong kiếp hạ.

"Đại ca kia, ta giúp người cùng nhau mang đi!" Có thể thu hoạch hán tử cho phép, Đường Tiểu Quyền tự nhiên là nghĩ tiến hơn một bước cùng cái đó làm tốt quan hệ.

Đáng tiếc. . .

"Không cần!" Đại hán lui ra phía sau một, trong tay thiết phủ cũng là tùy theo giơ lên, một đôi đôi mắt nấn hằm cảnh giác ý.

Đường Tiểu Quyền lúng túng lui về sau hai bước, đồng thời giơ hai tay chê cười nói: "OK, chính người mang, chính mang hắc, chúng ta đi sân thượng, sân thượng bên kia."

Nói xong, Đường Tiểu Quyền thuận tiện quay về khuôn mặt hướng về phía Vương Cường chép miệng sắc bén, sau đó nói phân phó nói: "Cường tử, ta đi sân thượng mang túi, người đặt đây nhìn chăm chăm đại môn, nếu là có tình huống liền hăm."

"OK!" Thân thủ làm một "Không thành vấn đề" tay của thế, Vương Cường trắng mắt đã rồi rồi đi hán tử bóng lưng, trong miệng âm thầm làm bầm cú "Quốc mậ", thuận tiện dẫn theo "Thiếu đầu xà mâu" đi hướng nơi cửa chính.

"Cái kia, tiểu Đường, ta giúp người cùng nhau đi!" Thấy mấy người đều đều tự phân công hoàn tất, đứng ngẩn ngơ mà chiến Hoàng Nhã Như kéo Đường Tiểu Quyền măng-sét con đường.

Hơi sùng sờ, Đường Tiểu Quyền có vẻ có chút ngoài ý muốn, hán không chỉ có ngoài ý muốn với Hoàng Nhã Như chủ động xin đi giết giặc, càng thêm ngoài ý muốn với người nữ nhân này tốc độ khôi phục.

Phải biết rằng, ngay mấy phút đồng hồ trước, nàng trả là một bộ bệnh tâm thần, gào khóc thảm thiết đáng đáp, nhưng là bây giờ. . .

Nữ nhân giới thay đổi a! Đường Tiểu Quyền tâm trạng than thở.

Bất quá hán cảm khái này cũng chỉ là thoáng qua tức thệ, bởi vì tình thế gấp gáp không được phép hán đi suy nghĩ nhiều.

Hán lúc này gật đầu, khẳng định trả lời: "Tốt! Chúng ta cùng nhau!"

Một lát sau, phân tán mà mang mọi người lần thứ hai gặp nhau với nơi cửa chính, Đường Tiểu Quyền, Hoàng Nhã Như các nói một cái miễn giả bộ nê túi, mà đại hán cũng là đem hế ra rất nặng bàn gỗ cho mang ra ngoài, đồng thời cùng hán đang đi ra ngoài còn có một cái nhìn qua ước chừng chỉ có 17, bát tuổi non nớt niên thiếu.

Mọi người cùng niên thiếu triển mi giao thác, tâm trạng không khỏi hiện lên một ít nghi vấn.

Bất quá xét thấy lúc này tình hình thực tế thế, tất cả mọi người không nói thêm gì, chỉ là hãy còn làm chính thuộc bốn phận chuyện tình. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Cố kỹ trọng thi

Hợp lực đem bàn gỗ xê dịch tới nơi cửa chính, xong lại ở phía trên một mớ mây bùn cát túi, đợi đến làm xong đây hết thấy, phòng trong năm người từ lâu này một mồ hôi đầm đìa.

Nghiêm nghị, vắng vẻ! Đại gia đều cảm vũ khí, lẳng lặng chờ đợi ở đại môn hai bên.

Không có người nói chuyện, năm người hầu như ngay cả hô hấp đều điều tiết đến rồi nhất chậm rãi tàn suất.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, loại này chậm đợi khăn trương cảm giác không cần nói cũng biết.

Mười phút sau...

"Loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng!" Đại môn tiếng đánh như trước.

Nhìn vậy không đoạn từ khuôn cửa bên trong đánh rơi xuống vôi bột phấn, Đường Tiểu Quyền một đôi con ngươi đen đủi phát khẩn tức.

Xem ra, nghĩ đám người đây bang súc sinh tự hành rồi đi hiển nhiên là không quá có thể chuyện mà.

Dù sao lần này bất đồng dĩ vãng, thượng một hồi hán có thể đi qua lặng im phương thức đuổi xa tang thi, đó là bởi vì đối phương vẫn chưa thật đang phát hiện hán cùng với Vương Cường vị trí chỗ.

Mà lúc này, tang thi không chỉ có biết bọn họ chuẩn xác hướng đi, nhưng lại cùng cái đó tiến hành rồi thời gian dài giao thủ.

Sợ đi Đường Tiểu Quyền tin tưởng vững chắc, dựa vào đây bang súc sinh chấp nhất trình độ, chúng nó này tuyệt tích sẽ không ở trong khoảng thời gian ngắn ly khai nơi đây.

Nhưng kể từ đó, đây phiền đơn bạc cửa gỗ...

Tâm trạng một trận bất đắc dĩ, Đường Tiểu Quyền tự nhiên sẽ không ngây thơ cho rằng dựa vào đây phiền cửa gỗ là có thể ngăn trở phía ngoài đám kia súc sinh, tuy rằng bọn họ vừa đúng cửa gỗ chỗ tiến hành rồi gia cố, nhưng chính là một cái bàn gỗ cộng thêm hầu như túi nê túi lại có thể tạo được bao nhiêu tác dụng đâu?

Dù sao, bọn họ phải đối mặt tang thi số lượng thế nhưng có chừng mười mấy con nhiều, hơn nữa bọn họ hậu bị bộ đội chính cuốn cuộn không ngừng từ lâu để tới rồi.

"Loảng xoảng!" Vừa một cái kịch liệt đánh, hơn nữa trong lúc mơ hồ còn kèm theo gãi cánh cửa ngón tay hoa thanh.

Tình về phần việc này, Đường Tiểu Quyền biết không có thể tại đây dạng tiếp tục tĩnh ở lại, bởi vì một ngày cửa vỡ, bọn họ đem không đường thoái lui, không chỗ có thể thủ.

Sở dĩ...

"Đại gia hãy nghe ta nói, cánh cửa này xanh không được bao lâu, chúng ta phải lập tức rời đi ở đây!"

Đường Tiểu Quyền giọng nói rất thấp, nhưng lạc đang lúc mọi người trong tai cũng kinh khỏi một mảnh kinh đào hải lãng!

"Cái gì! Rời đi nơi này?" Vương Cường quả thực không thể tin được lỗ tai của mình, hần lúc này liền này ra quát đẹp đường, bắt quá chợt vừa ý thức được việc này cử sẽ khiến tang thi chú ý của, sở dĩ ngưng ngừng giảm thấp xuống âm điệu: "Người Y điên ư! Bên ngoài bây giờ toàn bộ TM này đám kia súc sinh,

Người kêu ta môn đi ra ngoài, thế nào đi ra ngoài? Người khi nơi này có phía sau..."

"Phía sau" tự vừa ra khỏi miệng, Vương Cường đôi mắt bỗng nhiên tròn tròn, làm như tỉnh ngộ vậy nghĩ tới điều gì, hần vội vàng đem ánh mắt dời về phía Đường Tiểu Quyền, nhưng thấy người sau chính hờ hững gật đầu nhìn hần.

Thì ra là thế!

"Đại ca, nhà người có hay không trường mộc bản có lẽ cũng đủ một người bò sát gì đó?"

Đại hán không rõ nhìn Vương Cường, hiển nhiên là không hiểu hần đang nói cái gì.

NM, âm thầm một tiếng chữ nhỏ, rơi vào đường cùng Vương Cường vừa đưa ra hai tay không cam lòng khoa tay múa chân con đường: "Nột, đại ca, vật của ta muốn, có chừng dài như vậy, như thể rộng, người có thể ở phía trên ba? Nhà người có hay không?"

Đại hán vẫn là không hiểu ra sao, giữa hai lông mày nếp nhăn cũng là càng lúc càng mật, mắt thấy sẽ hình thành truyền thuyết kia được "Vương" tự.

Thấy Vương Cường bóng bẩy mà chết đáng đáp, Đường Tiểu Quyền khẽ thở dài, hần bắt tay vào làm vồ vồ người trước vai, ý bảo do hần hướng đại hán giải thích.

Giật lại Vương Cường, Đường Tiểu Quyền hơi yên lặng, sau đó chỉ chỉ ngoài phòng sân thượng con đường: "Là như thế này, đại ca, chúng ta bây giờ cần một món khác, làm cho chúng ta có thể từ nơi đó, leo đến đối diện nhân gia sân thượng, vật như vậy dài rộng vừa Vương Cường đã cho người so sánh xét qua, thực vật có thể so sánh nó dài, nhưng tuyệt đối không thể ngắn. Trừ lần đó ra, nó trả phải có thể thừa thụ một người trưởng thành trọng lượng. Xin hỏi người nơi này có sao?"

Lời ít mà ý nhiều, Đường Tiểu Quyền bên này đang nói mới vừa vừa rơi xuống, đại hán bên kia lập tức cho ra khẳng định trả lời thuyết phục: "Có."

Nói xong, hần thuận tiện mang theo mấy người hướng phía phòng ngủ đi tới.

"Cái đệm? Không phải đâu, người nói đồ chơi này mà!" Vương Cường khoe miệng giật một cái, đối mặt hần từ cho ra phần này giải bài thi, hần khi thật là có chút thang mục kết thiệt.

"Ta nói, đại ca a, đồ chơi này có thể là có thể, nhưng nó có đúng hay không.. Có chút... Thái, gì a!"

Không để ý đến Vương Cường nói đâu đâu, đại hán chiêu qua cùng hần đi theo tiểu oa nhi, sau đó khi hần bày mưu đặt kế hạ, hai người hợp lực đem cửa hàng ở trên giường tịch điểm loa lái đi, tiện đà vừa đang nhắc lên gắn vào của nó hạ bằng gỗ bản điểm.

"Cái này hần là có thể đi!" Đại hán chỉ vào bản điểm, sĩ mi liếc về phía Vương Cường, ở giữa sở thiếu xóa sạch chất vẫn không cần nói cũng biết.

"A, có thể." Vì đề tránh cho tranh chấp không cần thiết, Đường Tiểu Quyền tỏ tiên một đáp, đồng thời trước tiên phân phó mọi người đem bản điểm sĩ đến rồi ngoài phòng sân thượng.

Phòng nhỏ ra, cực nóng nắng gắt treo cao với đỉnh, rơi ra nhiệt lượng gọi người khó nhịn.

Mọi người ba chân bốn cẳng vội vàng, đợi đến đem giường gỗ cái phóng tới sân thượng dọn xong, bọn họ đám vốn là hần thiếu vật áo càng thêm này thủy thượng châm nước.

Phát tay tùy ý ở trên mặt loa một bả, Đường Tiểu Quyền lên tiếng nói:

"Được rồi, đại gia hãy nghe ta nói, đợi đại ca phù hợp làm phiên người người thứ nhất bò qua đi, bởi vì chúng ta mấy người thể lực hiện tại..."

"Không được! Ta muốn hòa cháu ta cùng nhau!" Chưa kịp Đường Tiểu Quyền nói hết lời, hần từ thuận tiện một nói từ chối hần đề nghị.

"Ách ~ ha ha, " cười mĩa hai tiếng, đối với hần từ đây quá phận cảnh giác thái độ, Đường Tiểu Quyền cũng chỉ có thể là bảo lấy bất đắc dĩ, nếu hần từ không muốn, vậy hần cũng chỉ có thể là xung phong nhận việc.

Dù sao Cường từ thể năng vừa mới tiêu hao quá lớn, mà Hoàng Nhã Như một gặp phải tình huống khẩn cấp liền vô pháp điều khiển tự động, sở dĩ: "Như vậy dạng, ta hãy đi trước, chờ ta xác nhận sau khi an toàn, Hoàng Nhã Như thứ hai, tiểu huynh đệ đệ tam, đại ca người đệ tứ, Vương Cường sau điện, như vậy không thành vấn đề đi?"

"Không được, "Vẫn là câu nói kia, hán tử cố chấp trả lời: " ta mặc kệ các ngươi thế nào ba, nói chung ta và cháu ta cùng nhau!"

Kiểm chế xuống muốn phát hòa xung động, Đường Tiểu Quyền thực sự là không nói gì đến rồi vài điểm.

Tầng bao lâu hán cho rằng Vương Cường này trên cái thế giới này tôi quyết giữ ý mình tên, ai có thể nghĩ hán tử kia cố chấp trình độ, đó là chỉ có hơn chứ không kém a!

Đây thật TM này thiên ngoại hữu thiên, người ngoại nhân, điều lớn cái gì cánh rừng đều có a!

"Được rồi, đại ca, ngươi và cháu ngươi cùng nhau!"

Nói xong, Đường Tiểu Quyền thuận tiện cỡi ra trên người ba lô, dẫn theo Vương Cường giao cho hán xà mâu, thả người leo lên bản điểm.

Không thể không nói khối này bản điểm bất luận là từ chiều dài, độ rộng còn là độ cứng mà nói, không thể nghĩ ngờ đều là dụng "Đến lúc cầu" điều kiện tốt nhất tài liệu.

Một thước bát chiều dài, cho ngươi đừng lo bởi vì quá ngắn, mà ở bò sát trong quá trình sản sinh sụp xuống sự cố.

Cũng đủ dung nạp hai người...song song độ rộng, khiến ngươi ở đây tiến lên đang lúc, vừa ổn định lại an toàn.

Ngay cả nói thừa trọng phương diện, vậy càng này vật dụng lo lắng, bởi vì của nó hai tầng chủ thể tấm vật liệu thiết kế, để may là này hai gã người trưởng thành tính ở trên đồng thời bò sát, cũng sẽ không xảy ra hiện giữ hà gãy vấn đề.

Vững vàng nhảy xuống bản điểm, Đường Tiểu Quyền sửa lại một chút hơi lộ ra xóc xếch áo lông, sau đó dẫn theo "Xà mâu", thò người ra đi được sau nhà phía trước cửa sổ...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đường Tiểu Quyền mờ mịt

Sút nghiêng thân thể, Đường Tiểu Quyền hé ra tổ khuôn mặt kè sát song sa, cũng không quản trên đó nhiễm đầy thực bụi, tham được đầu thuận tiện quan sát phòng trong tình hình thực tế hướng.

Bên trong cái phòng nhỏ, an tĩnh dị thường, trống rỗng phòng khách không có chút nào vật còn sống tồn tại dấu hiệu.

Bất quá không có vật còn sống, cũng không có nghĩa là sẽ không có vật chết.

Dù sao tang thi loại này súc sinh, nó là theo tiếng nhĩ động, sở dĩ chưa chừng phòng trong liền có một người xui xẻo biến dị tên nguyên nhân chính là đồng bạn triệu hoán, mà tụ phía trước cửa, khoái trá mà tham gia PATY.

Đôi mắt tùy ý ở trên ban công quét mắt một vòng, Đường Tiểu Quyền trầm ngâm chỉ chốc lát, nhất thời một cái kế sách do để bụng đầu.

Hán cúi người vén lên trên đất một khối đá vụn, sau đó mượn "Xà mâu" đầu nhọn quay song sa chính là cố sức một thống.

Làm một tiếng nhỏ nhẹ phui đi thanh, một cái đường kính ước chừng 5 cm lỗ thủng lên tiếng trả lời mà thành.

Không có đình lại, Đường Tiểu Quyền thân thủ dò vào lỗ thủng, tiện đà theo song cạnh đẩy ra rồi then cái cửa.

"Lạch cạch!" Song sa mở ra.

Tất cả tiến hành cũng rất thuận lợi, chỉ ít cho tới bây giờ là như thế này.

Đường Tiểu Quyền huy cò tay lieu bả ngạch đang lúc mờ hời, sau đó đem phiến bản từ lâu không có thành phơi nắng song sa cho đẩy ra.

Không thể không nói, hán là may mắn, bởi vì trước mắt căn này cho thuê ở phòng chủ nhân, cũng không có đem song thủy tinh tỏa thượng.

Sở dĩ đây liền miễn đi hấn phá cửa sổ vào phòng thiền nào, dù sao ở lúc này cái này tang thi chặn cửa máu chốt, "Lặng lẽ đi vào, bắn súng không nên" mới là chọn đầu.

Đánh bạo, Đường Tiểu Quyền khom lưng giữa tiến vào nửa người, sau đó mượn giữa bụng lực lượng hướng phía phòng khách ra nhìn lại.

Bởi phạm vi nhìn chịu hạn, hấn chỉ có thể miễn cưỡng thấy nửa trần huyền quan tình hình thực tế hướng.

Sở dĩ đề bảo đảm vạn vô nhất thất, hấn lấy ra vừa mới nhặt lên khối kia đá vụn, sau đó dựa theo phòng trong tường thuận tiện thấy qua.

"Lạch cạch ~" đá vụn chuẩn xác không có làm trúng mục tiêu mục tiêu, tiện đà bắn ngược hạ xuống, đợi đến trên mặt đất linh lợi lăn mấy vòng lúc, mới chậm rãi ngừng lại.

Tập trung suy nghĩ tĩnh khí, Đường Tiểu Quyền biết thời điểm máu chốt đến rồi, hấn nhanh lên lùi về thân thể, sau đó vọt đến tường một bên.

Một giây, hai miếu, ba giây, tâm trạng nói thầm thời gian, Đường Tiểu Quyền đôi chặt chẽ nhìn chăm chăm phiên chỉ có một người tới rộng phòng khách cửa nhỏ.

"Hấn đang làm gì?" Vẫn vẫn duy trì bình tĩnh tự nhiên hấn từ lo lắng hỏi,

Bởi vì lúc này cửa trước tình hình thực tế hướng đã đến rồi tràn ngập nguy cơ nông nổi.

Vương Cường không có đáp lại, hấn đồng dạng là sắc mặt ngưng trọng, bất quá hấn tin tưởng vững chắc, lấy huynh đệ mình cẩn thận chặt chẽ tác phong, nhất định không biết làm vô ý nghĩa sự tình.

Bất quá. . .

"A Thành, người qua đây!" Đại hấn hướng về phía cháu của mình khoát tay áo, sau đó chỉ chỉ trên ban công bản điểm con đường: "Leo lên!"

Hoi sừng sờ, bị kêu là "A Thành" thanh niên nhân ngốc lẳng mảy.

Bởi vì hấn nhớ rõ, dựa theo vừa mới định ra kế hoạch, bọn họ chắc là phải đợi đối diện cái kia nam phát sinh an toàn mệnh lệnh phía sau, tài năng đi tới.

Nhưng là bây giờ. . .

"Người trả lẳng ở đằng kia làm gì! Mau tới đây a!"

Thúc thúc bộc phát mặt âm trầm gò má, lệnh A Thành không có tuyển chọn, hấn nhanh lên lên tiếng trả lời lĩnh mệnh chạy tới, sau đó xoay người nhảy lên bản điểm.

"Này, các người làm gì!" Thấy đây thúc cháu hai người cử động, lấy lại tinh thần Vương Cường vội vàng này thân thủ đi tới ngăn lại.

Thế nhưng bị ngoài phòng đòi mạng vậy phá cửa thanh, cho cho tới tâm thần hốt hoảng đại hấn, đâu còn có thể để ý tới hấn ngăn lại, lúc này liền này hai tròng mắt trừng, bỏ qua rồi Vương Cường tay của cô tay, tiện đà âm ngoan nói rằng: "Làm gì? Đương nhiên là bỏ qua đi, nếu không đặt người này chờ chết a!"

"Người. . ." Vương Cường được nã mà trả càng nói cái gì đó, nhưng thoát khỏi ràng buộc đại hấn, đâu còn có thể cho hấn cơ hội, người sau đã rồi này ra rồi thúc ngựa mà ba xa cách lái đi.

Sau lưng tranh chấp cũng đồng dạng đưa tới Đường Tiểu Quyền chú ý của, tuy rằng hấn thượng không rõ ràng lắm đối diện đã xảy ra chuyện gì, nhưng từ tranh luận song phương giọng nói đến xem, hấn đại thể có thể suy đoán ra ở giữa nguyên do.

Có lẽ là đề thay hấn nghiệm chứng thôi trắc, đại hấn hai chú cháu tốc độ bỏ nhanh vô cùng, chỉ là chỉ chốc lát thuận tiện bỏ đến bản điểm phần cuối.

Chết tiệt! Ngoái đầu nhìn lại ngắm nhìn song song đập lạc mặt đất đại hấn hai chú cháu, Đường Tiểu Quyền tâm trạng nhất thời dâng lên một đoàn lửa giận.

"Người TM đang làm gì! Vì sao còn không vào nhà! Người có biết hay không bên kia tang thi sẽ phá cửa! Người TM có đúng hay không muốn hại tử chúng ta a!"

Không sợ đối thủ giống như thần, chỉ sợ đồng bạn giống như heo, được nghe được đại hấn lý trực khí trắng ngôn ngữ, Đường Tiểu Quyền thật muốn xông tới tát hấn Y một cái miệng rộng từ.

Thế nhưng hấn có thể sao? Hiển nhiên hấn không thể!

Bởi vì muốn sống cách thứ mười ba cái mệnh lệnh rõ ràng liệt ra, bất cứ lúc nào, nội chiến đều muốn này đoàn diệt bắt đầu.

Sở dĩ. . .

Hận hận cắn răng tiêm, Đường Tiểu Quyền kèm chế lừa gạt trong lòng, con đường: "Tình huống bên trong ta còn chưa hiểu, tùy tiện đi vào sợ rằng lại ."

"Sợ rằng một lòng a! Người cũng không nhìn một chút đây đều lúc nào! Chờ người làm rõ bên trong trạng huống, tất cả mọi người TM phù hợp chơi xong!"

Nói xong, đại hán cũng không để ý tới Đường Tiểu Quyền làm phản ứng gì, thân thủ liền đem cái đó đẩy ra, sau đó tìm được chốt cửa, một bà nữ mở hậu môn.

Ở lực lượng tuyệt đối trước mặt của, Đường Tiểu Quyền bất lực, hán chỉ có thể là tùy ý hán tử mở rộng cửa vào nhà.

Mà cùng lúc đó, nhìn thấy bên này tình thế biến hóa Vương Cường, cũng là ở trước tiên kéo Hoàng Nhã Như chạy tới.

Vừa rơi xuống đất mặt, Vương Cường không nói hai lời cử đao liền càn đi tìm hán tử lý luận.

Xưa nay tính tình ngay thẳng hán, nhất nhìn bất quá chính là loại này người ý thể hiếp người.

Mà hán tử vừa mới không chỉ có tới đoàn đội lợi ích không để ý, trả động thủ thô táng huynh đệ của hán.

Chỉ bằng vào hai điểm này, cũng đủ để lệnh Vương Cường tính tình hỏa bạo bạo phát.

"Chờ một chút, Cường tử!" Đường Tiểu Quyền thân thủ kéo lại Vương Cường, tiện đà nhứ lắc đầu, ý bảo hán chờ để xung động.

Thế nhưng khí hòa công tâm Vương Cường, đâu có thể đơn giản nuốt xuống khẩu khí này, lúc này liền càn gãy Đường Tiểu Quyền ràng buộc.

Sự cấp hơn thế, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy một cảm giác vô lực tập thượng tâm đầu.

Bất quá ngắn chừng mười phút, bọn họ chỉ này lúc không giờ khâu tiểu đội thuận tiện gặp phải sụp đổ nguy hiểm.

Đối với lần này, hán mê mang, hán thực sự không biết nên làm thế nào cho phải!

Nhìn cất bước vào nhà hán tử, nhìn Vương Cường trên mặt xơ xác tiêu điều, nhìn Hoàng Nhã Như bất lực, Đường Tiểu Quyền nhận mệnh cúi đầu xuống.

Có thể từ vừa mới bắt đầu, hán sẽ không nên làm cái kia định ra kế hoạch người;

Có thể không có hán can thiệp, cái đội ngũ này cũng sẽ không làm thành như bây giờ;

Có thể. . .

Như tê dại lòng của cảnh, làm cho Đường Tiểu Quyền không ngừng phủ định được chính.

Mà hán nghèo túng ánh mắt của đưa tới Vương Cường chú ý của: "Này, huynh đệ, người làm sao vậy? Có đúng hay không vừa tên khốn kia thương tổn được người? Người chờ, lão tử sẽ đi ngay bây giờ báo thù cho huynh!"

Đang khi nói chuyện, Vương Cường khí thế hung hăng sẽ phải rời khỏi, nhưng ngay khi hán sắp sửa cất bước thời gian, Đường Tiểu Quyền một cái bàn tay cũng đem nó thật chắc kéo lại. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Kinh hồn tiếng vang

"Cường tử! Quên đi, tùy bọn hán đi thôi, chúng ta trước hết chờ một chút, đám người bên trong không thành vấn đề, chúng ta lại tiến." Đường Tiểu Quyền có vẻ dị thường vô lực, nhưng may là như vậy, hán vẫn chưa can thiệp Vương Cường chú ý an toàn.

Hơn nữa vì để tránh cho sự thái tiến thêm một bước chuyển biến xấu, hán lại kiên trì mà bổ sung cú: "Mặt khác, Cường tử, đội đám người trở ra, người nghìn vạn lần không nên cùng người nọ khởi tranh chấp, chúng ta bây giờ không thể nội chiến."

Đang nhìn mình huynh đệ một mỗi nhân thần, Vương Cường hồ hững, bản càng sang thanh cửa ra ngôn ngữ cũng là bị sinh sôi cảm ở hầu mắt.

Đúng vậy, tuy rằng trong ngày thường, hán tính tình ngay thẳng, tùy tiện, coi như thiếu chiếc dây đàn vậy.

Nhưng đến rồi lúc này, thần kinh đại điều Vương Cường cũng là y hi cảm nhận được huynh đệ mình dụng tâm lương khổ.

"Được rồi!" Cẩn chắc hàm răng, may là tâm trạng cực không tình nguyện, nhưng Vương Cường còn là bắt tay vào làm vô vô Đường Tiểu Quyền vai, đồng thời miễn vì kỳ nan bài trừ ti đáng tươi cười khẳng định nói: "Yên tâm đi, Quyền Tử, ta sẽ không và ngu ngốc tranh chấp."

Có Vương Cường lần này bảo chứng, Đường Tiểu Quyền như trút được gánh nặng dài thở một cái uất khí, chán nản khuôn mặt cũng theo đó khôi phục một chút thần thái.

Khoảng chừng qua 5 phút, đợi đến xác định phòng trong cũng không dị động lúc, Đường vương Hoàng ba người lúc này mới dẫn theo bao vây vũ khí đi vào phòng nhỏ trong.

Bên trong cái phòng nhỏ, không đăng mà lại đơn sơ, hai ghế một cái băng bài biện, chiếu hiển chủ nhà nghèo túng.

Đường Tiểu Quyền đám người không nói nhảm, bọn họ vừa vào phòng, thuận tiện nhất tề đi tới phòng khách một góc, coi như bức tranh địa bàn vậy, cùng đại hán thúc cháu tạo thành đối lập cái đó thế.

Tang thi vẫn như cũ tại ngoại chẳng một mỗi vỡ hủy đi cửa gỗ, ở giữa thỉnh thoảng truyền ra "Răng rắc" thanh, làm cho sống sót sau tai nạn mọi người tiếng lòng hơi bị chấn động.

Vương Cường trắng đại hán liếc mắt, thời khắc này người sau chính ngồi một mình ở cái ghế thượng, không chút nào ý thức được bọn họ hai chú cháu dưới móng ghế chính là phòng khách có chừng hai cây.

Đối với lần này, Vương Cường tự nhiên là khó chịu tới cực điểm.

Bất quá lo lắng đến lúc trước đáp ứng Quyền Tử chính là lời nói, sở dĩ hán chỉ có thể là hận hận bỏ đi tiến lên cùng hán tử lý luận ý niệm trong đầu.

Lấy điện thoại cầm tay ra, Đường Tiểu Quyền sĩ mi liếc mắt mặc lục sắc màn huỳnh quang, trên đó 4 một bất mất chữ số chính lóe ra nhàn nhạt hào quang.

0 8: 15, cự ly hành động thủy phát thời gian vừa vận qua 20 phút, nhưng chỉ có ngắn ngủi này 20 phút lại dĩ nhiên gọi là phù hợp Đường Tiểu Quyền đoàn người cảm nhận được, cái gì gọi là sinh tử thì tốc!

"Được rồi,

Cường tử, Nhã Như, ta cũng chó đứng, tất cả ngồi xuống nghỉ ngơi một chút đi." Đường Tiểu Quyền hiện tại sức cùng lực kiệt đến con muốn nghỉ ngơi, sở dĩ cũng không kịp trên mặt đất dày bụi bặm, đặt móng thuận tiện than ngồi xuống.

Thấy rõ huynh đệ ngồi xuống, Vương Cường bất đắc dĩ, hán nguyên bản trả dự định đi buồng trong phòng ngủ tìm xem có vô không hơn cái ghế, bất quá nhìn hôm nay cục diện, tựa hồ là không có cần thiết này.

Ngược lại thì Hoàng Nhã Như, xuất phát từ nữ thiên tính của con người, nàng là vô luận như thế nào cũng không cách nào tự Vương Đường hai người vậy, trực tiếp ngồi xuống tại đây bản thủ trên mặt đất.

Vì vậy nàng sở lời mà đến con kia muốn sống tử thuận tiện thuận lý thành chương thành của nàng ngồi ghế.

Thời gian cứ như vậy ở năm người trong yên lặng chậm rãi trôi qua, đối lập mà ngồi song phương không ai nói, thậm chí ngay cả nhân thần giao lưu cũng không có, tất cả mọi người ở cổ ý vẫn duy trì nào đó vì diệu cảnh giác.

Thẳng đến...

"Rầm!" Thanh thúy toái pha thanh.

Theo đây nhớ tiếng vang xuất hiện, phòng trong mọi người đều này cả kinh, bọn họ lần đầu tiên cử mâu nhìn nhau, xuyên thấu qua đây đó sợ hãi ánh mắt của, nhìn ra xóa sạch trong mắt đối phương xóa sạch hoảng sợ.

Vô dùng tra xét, thanh âm là từ hậu môn truyền tới, bởi vì miếng thủy tinh phía sau mấy tiếng tê rống lấy này rất tốt chứng minh rồi điểm này.

Nguy hiểm thật! Đường Tiểu Quyền tâm trạng không khỏi hiện lên ti không rõ lãnh ý, phải biết rằng, vừa mới nếu như không là bọn hán rời đi đúng lúc, như vậy lúc này bọn họ chỉ sợ cũng đã thành là tang thi trong miệng bữa tiệc lớn.

Có lẽ là bởi vì lần tầm không con mỗi hình bóng mà được não nổi giận, sát vách trong phòng tang thi sở làm ra động tĩnh đó là đủ phát cường liệt, thường thường là được nghe được vật ngã sắp xuống, đồng tây vỡ vụn âm hưởng.

Mặc dù có tròn một cánh tường cách trở, nhưng những người may mắn còn sống sót lại vẫn như cũ khó nén sợ hãi trong lòng.

Nhất là Hoàng Nhã Như, người nữ nhân này từ âm hưởng xuất hiện bắt đầu, một đôi người mới lái thuận tiện kẻ sát nhĩ tế, chưa từng ly khai.

Tựa hồ chỉ có như vậy, tài năng gọi nằng thấp thò lo âu lòng của cảnh hơi có vẻ bình thích.

"Phanh, " cự ly toái pha thanh bất quá hơn mười giây, một cái mảnh liệt hơn vang dội vừa ở trong lòng mọi người bỗng nhiên đánh xuống.

"Hậu môn!" Không biết là người nào thốt ra nói một câu như vậy. Bất quá từ nơi này nhớ âm hưởng vị trí cập khổ để phán đoán, đích thật là hân là xuất từ sát vách sân thượng hậu môn không sai.

"Kẻ con mẹ ngươi!" Đại hán một tiếng quát mắng, nguyên bản trả ngòi ngay ngắn như phạt hân, đột nhiên cùng bị kim đâm tự đắc, thông suốt từ cái ghế thượng nhảy dựng lên, sau đó dẫn theo búa liền cang đi ra ngoài.

Tất cả mọi người là bị đây đột ngột một màn cho làm ngây người, nhưng thật ra Vương Cường phản ứng cực nhanh lặc mình tiến lên, ngăn cản đại hán lối đi.

"Tránh ra!" Trợn mắt trừng trừng, đại hán không có bất kỳ lời vô ích, chỉ cần hai chữ, thuận tiện nói ra thái độ của hân.

"Ngươi muốn làm gì?" Không chút khách khí, Vương Cường cũng đồng dạng là nín một bụng tức giận, cho nên khi tức không nói hai lời, vung lên đầu, ánh mắt lạng liệt quay về trừng trở lại.

Cúi khò lửa bốc, hai đụng nhau chẳng, mắt dòm một hồi đại chiến sẽ bạo phát, cũng may lấy lại tinh thần Đường Tiểu Quyền kịp thời để ngang hai người trung gian, lúc này mới hiểm hiểm ngăn trở một trường ác đấu bắt đầu.

"Các ngươi đang làm gì! Đều không muốn sống sao?"

"Không muốn sống chính là hân!" Nghĩ đến hân tử thường ngày con tức cũng là tương đối nóng nảy, dẫn theo búa thuận tiện chỉ hướng đối diện Vương Cường.

Vương Cường chậm cam tỏ ra yếu kém, nắm tay giương lên, lập tức này quay về lấy nhan sắc: "Ngươi TM nói cái gì! Có loại ngươi lập lại lần nữa!"

"Được rồi!" Lại một lần nữa ra quát bảo ngưng lại hai người tranh chấp, Đường Tiểu Quyền giọng nói sáo chậm chậm hướng về phía đại hán nói: "Vị đại ca này, ngươi có thể nói cho ta biết, tại sao muốn đi ra ngoài sao?"

"Lời vô ích!" Đại hán đang ở nổi nóng, nơi nào sẽ cho Đường Tiểu Quyền sắc mặt tốt, lúc này liền này mạ liệt con đường: "Các ngươi trả TM không biết xấu hổ hỏi ta vì sao! Ta đảo muốn hỏi ngươi môn vào nhà trước, động sẽ không dài đầu óc bả tằm vắn gỗ cho mất! Hiện tại khỏe, bên kia tang thi đã TMD phá cửa, đợi chúng nó lại theo bản bò qua đến, chúng ta liền đều TM phù hợp chơi xong!"

Nói xong, đại hán giơ tay lên sẽ đẩy ra Đường Tiểu Quyền, nhưng đúng vào lúc này, vẫn ngồi ở góc ba lô thượng, bụng cái lỗ tai Hoàng nhã lỵ cũng trong lúc bất chợt đứng lên, tiện đà sắc mặt khó chịu hướng phía mấy người đã đi tới...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: 1 chén cơm tranh chấp (thượng)

"Đại ca, ngươi yên tâm, ta có thể bảo chứng này tang thi sẽ không bò qua đến."

"Bảo chứng, ngươi TM dựa vào..." Đang nói rồi đột nhiên bị kiềm hãm, khi đại hán ngoái đầu nhìn lại nhìn thấy đạo kia tịnh lệ thân ảnh phía sau, đến chủy chủy rửa vừa bị hân sinh sôi mà nuốt trở vào.

Xem ra nữ nhân lớn lên xinh đẹp xác thực có nhất định ưu thế, chỉ ít ở Đường Tiểu Quyền trong mắt của, vừa mới câu nói kia nếu như là xuất từ hân miệng, nghĩ đến kết quả tất nhiên sẽ rất là bất đồng.

"Là như thế này, đại ca, ta lúc trước cũng là bị tang thi đuổi tới sân thượng, sau lại đi qua Đường Tiểu Quyền khoát lên trên ban công gấp cái đệm có thể đào sinh. Mà sau hai ngày, con kia tang thi cũng không có truy bò qua đến. Sở dĩ..."

"Sở dĩ, chúng ta bởi vậy có thể lớn mật suy đoán, những thứ này tang thi biến dị lúc tuy rằng là máu cường hãn. Nhưng hư thối tứ chi cùng với thoái hóa chỉ số thông minh, đã không đủ để chống đỡ chúng nó hoàn thành loài người rất nhiều hành vi, tỷ như bò sát, tỷ như leo!" Hợp thời tiếp lời hạp, Đường Tiểu Quyền theo Hoàng Nhã Như hồi phục giải thích.

"Suy đoán!" Văn cập hai chữ này mắt, đại hán cúi đầu cười lạnh một tiếng, tiện đà mạnh ngẩng đầu lên, lớn tiếng hỏi ngược lại: "Nếu như của ngươi suy đoán là sai lầm đâu? Nếu như đám kia súc sinh lại ba tới đây chứ? Tới lúc đó chúng ta làm sao bây giờ? Chờ chết sao?"

"Ha ha, về điểm ấy, ta vô pháp trả lời ngươi, thế nhưng đại ca, có một chút, ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, đó chính là nếu như ngươi bây giờ đi ra ngoài, chính đồng lâu tang thi đô hội sôi trào, mà chúng ta cũng đem bởi vậy bị tiền hậu giáp kích, không thể lui được nữa, sau cùng vậy chết ở chỗ này." Không có lùi bước, Đường Tiểu Quyền bất ty bất kháng tiến hành đánh trả, hoàn toàn mất hết lúc trước nhường nhịn.

Bởi vì hãn minh bạch, nếu như hãn ở chỗ này lui, như vậy đám người đợi bọn hãn chỉ có một con đường chết.

Có thể cũng là cảm thấy Đường Tiểu Quyền nói khá có đạo lý, thủy chung đứng hãn tử duy mệnh là từ A Thành, lúc này đứng ở chính thức thúc thúc mặt đối lập, hãn hơi lộ ra nhất gan tiến lên nói rằng: "Cái kia... Thúc a, nếu không ngươi chột nghe hãn đi, đám người thật có tang thi quá, ta xuất hiện ở đi cũng không trễ."

Mọi người đều này sừng sốt, hiển nhiên A Thành cử động ngoài dự liệu của bọn họ.

Đại hán được não mà nghiêng đầu qua chỗ khác, trắng cháu trai liếc mắt, bất quá nhưng thật ra không nói răn dạy, hãn cúi đầu trầm ngâm chỉ chốc lát, tiện đà gắt đầu nói: "Được rồi, lúc này sẽ tin ngươi một lần, mong muốn của ngươi suy đoán này chính xác!"

Chiếm được khẳng định trả lời thuyết phục, Đường Tiểu Quyền thật dài mà thở ra một hơi.

Thăng thần giảng, vừa mới đi qua mấy phút, hãn cũng không nét mặt biểu hiện vậy đạm nhiên.

Hãn thật tình sợ hãn tử lại không nghe khuyên ngăn cố ý đi ra ngoài,

Mà tới lúc đó, hãn thì không cần không đối mặt muốn cùng hãn tử giờ mặt lựa chọn.

Bất quá cũng may Hoàng Nhã Như kịp thời tham gia, làm cho trận này kiếm bạt nỗ trương xung đột bị bóp chết ở tại này sinh giai đoạn, vậy cũng là này hôm nay sở hành việc được, nhất vạn hạnh chuyện.

"Được rồi, Cường tử, nếu đại ca đã đồng ý không đi ra, ta cũng liền đừng đặt đây xử được, đi, ta đi buồng trong nhìn một cái, nhìn có thể hay không hoa ta hữu dụng vật tư." Nói xong, Đường Tiểu Quyền xoay người lại vỗ vỗ Vương Cường vai, hãn cũng không hy vọng đây thật vất vả đắc ý giải quyết nguy cơ tái sinh dị biến, sở dĩ lược hạ những lời này, thuận tiện lôi kéo đề phòng được Vương Cường ly khai, ngược lại thì ở lại tại chỗ đại hãn nhìn hai người bọn họ đi xa bóng lưng nổi lên một tia nói thầm.

"Hoa vật tư?" Theo bản năng lâm bầm một câu, đại hãn hai tròng mắt quay tít hai cái, đột nhiên hãn làm như tỉnh ngộ vậy mà một bả kéo qua cháu trai măng-sét, tiện đà sai bước phân phó nói: "A Thành, đi, chúng ta cũng đi hoa vật tư!"

Toàn bộ gian nhà bất quá 50 đến bình, gia cái đó bố cục cấu tạo cũng đều cùng Đường vương đám người tự ở cho thuê ở phòng như nhau, sở dĩ mấy người công việc sưu tầm vẫn chưa duy trì liên tục lâu lắm, gần gần mười phút thuận tiện kết thúc.

"Ta một xoa, hàng này cũng TM nghèo đi, ngay cả túi mì ngâm cũng mua không nổi sao?" Ra phòng ngủ, Vương Cường mạ liệt sẽ không đình qua, hãn thấy, coi như là lại gạt ngã ti, hầu như túi mì ngâm trong tổng nên có.

Nhưng là bọn hãn mạng hoạt nửa ngày, ngoại trừ ở cửa nó phòng ngủ tìm được rồi vài món thôi đến móc meo y phục ra, liền không còn có cái khác thu hoạch.

Cùng Đường vương hai người không có kết quả như nhau, đại hãn hai chú cháu sắc mặt cũng rất khó nhìn, trừ phòng là bọn hãn tìm tòi trọng điểm, nhưng mà kết quả lại...

Được não mà đem hai chén kiểu vớt xuống trên bàn, đại hãn chán nản thờ dài một cái.

Nguyên bản hãn trả chi vào có thể ở trừ phòng làm ta gạo và mì lương thực các loại đông tây, nhưng cuối cùng cũng con tầm được trước mặt đây hai vớ chén kiểu.

Sĩ mi không dấu vết liếc mắt đối diện Vương Cường đám người, Đợi xem phù hợp trong tay bọn họ cũng đồng dạng là rỗng tuếch, hào vô sở hoạch thi, đại hãn nét mặt một đôi lông mày rậm bực phát mà khấn tức lên.

Đường Tiểu Quyền tâm tình lúc này cũng là tương đối không xong, tuy rằng hãn không giống đại hãn vậy đứng gian phòng này ôm kỳ vọng quá lớn, nhưng như vậy keo kiệt kết quả còn là thật to ngoài dự liệu của hãn.

Thế nhưng sự thực cuối cùng là sự thực, tình hình dưới mắt đã vô cùng sáng tỏ, bọn họ chuyển này nhiệm vụ thất bại, vật liệu bổ sung vẫn như cũ không thể xong giải quyết.

Hơn nữa càng hồngбет này, bọn họ còn bị tang thi tiền hậu giáp kích, hoàn toàn vậy ở tại căn này gần như hai bàn tay trắng vớ trong phòng.

Phòng khách bầu không khí có vẻ rất là áp lực, đại gia đều là rữ đầu nghĩ tâm tư, thời gian ở nơi này vậy tình mạch được chậm rãi trôi qua, thẳng đến thành phố bầu trời vang lên đại biểu 12 điểm tiếng chuông.

"Thùng thùng đồng!" Nghe không ngừng đánh đồng hồ quả lắc, Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra mê ly nhãn thần trực rõ ràng đứng lên.

Tang thi vẫn còn ở sát vách không ngừng làm âm ỉ, tựa hồ không vật gì vậy có thể khiến chúng nó cảm thấy uể oải.

Nhưng Đường Tiểu Quyền đám người còn lại là bất đồng, thân vì nhân loại bọn họ, chỉ là sáng sớm lần qua lần lại đã làm bọn hán thể xác và tinh thần đều mỏi mệt, sờ dĩ điền đầy bụng, bổ sung năng lượng là bọn hán lập tức nhu cầu cấp bách phải giải quyết sự tình.

Ngất nửu chưa xốt cổ của, Đường Tiểu Quyền bắt chuyện Hoàng Nhã Như đưa qua muốn sống túi, sau đó đem đang lúc gạo cùng với tiểu oa lấy ra ngoài.

Thấy rõ huynh đệ cử động như vậy, Vương Cường tất nhiên là biết hán dự định chữ phạm, sờ dĩ lập tức xung phong nhận việc con đường: "Quyền Từ, người nghỉ ngơi, làm cơm chuyện mà ta đến!"

"Làm cơm?" Văn cập vương mạnh ngữ, mê hoặc được đại hán mạnh ngẩng đầu lên, một đôi con ngươi đen gắt gao nhìn chăm chăm đối diện bãi trên mặt đất gạo túi.

Hán cơ hồ là theo bản năng nuốt nước bọt, không chỉ là hán, ở của nó một bên cháu trai cũng đồng dạng là trông mòn con mắt.

Phải biết rằng từ sáng sớm đến bọn hán bây giờ thể nhưng tích thược chưa hết, sờ dĩ...

"Này! Các người dự định làm cơm đúng không? ừ ~ nhiều chữ điểm bái, chúng ta cũng phải ăn!"

NM, mặt mũi này da đều TM này cục gạch khối luy thành đi! Vương Cường khoe mắt sút đập, hán không đứng chưa thấy qua da mặt dày, nhưng tự đại hán như vậy không da không mặt mũi hán quả nhiên là đầu một hồi thấy!

Không có hai lời, Vương Cường lược hạ thủ được thược túi, cộ nhảy dựng lên...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: 1 chén cơm tranh chấp (hạ)

"Nói làm bầm, đại ca, người vị miễn cũng quá đem mình làm hồi sự mà đi! Nấu cơm cho người? Ha hã, người khi người người nào mà a? Lão tử với người rất thuộc sao?" Không chút khách khí, Vương Cường trong lời nói châm chọc ý mỉa mai, hán nghĩ rất rõ ràng, hán từ hiện tại là vật gì cũng không có, sờ dĩ có thược có lương hán nắm trong tay quyền chủ động.

Khoe miệng giật một cái, đại hán nghiêng mi liếc Vương Cường liếc mắt, hai cái lông mày rậm nhất thời đảo dựng thẳng thành bát: "Dù thế nào, tiểu tử, các người làm hại lão tử không nhà để về, hiện tại ăn các người bữa cơm chẳng lẽ không hán là sao?"

Được nghe được đối phương lần này chó má lý luận, Vương Cường con tức đó là càng sâu vài phần: "Hanh! Người TM cũng không biết xấu hổ nói! Nếu như vừa người sớm một chút cho chúng ta mở rộng cửa, về phần luân lạc tới hiện ở cái dạng này sao! Ha hã, người biết cái này gọi là gì? Cái này kêu là làm báo ứng, lão Thiên đều nhìn bất quá các người thấy chết mà không cứu được!"

Liên đây một câu cuối cùng "Báo ứng" rốt cuộc đập phải con cộp cái đuôi, đại hán một chương vồ ở bàn gỗ trên, chấn hai chén kiểu chen nhau đôi tiền mặt đến cùng nhau, phát sinh thanh "Phanh" giòn vang.

"Vô liêm sỉ tiểu tử! Người TM tát vào mồm cho lão tử phóng sạch sẽ một chút! Cái gì gọi là chúng ta thấy chết mà không cứu được? NMD nếu không phải là các người đem đám kia súc sinh cho đưa tới, lão tử hiện tại sẽ bị khôn chết ở chỗ này sao?"

Châm chọc đúng rầu, đại hán không chút nào tỏ ra yếu kém, một đôi chuông đồng vậy mắt to gắt gao nhìn chăm chăm Vương Cường.

Phòng nhỏ bầu không khí trong nháy mắt hạ xuống băng điểm, mà Đường Tiểu Quyền lòng của cũng theo đó néo thành "Bánh quai chèo".

"Các người đang làm gì! Các người rốt cuộc muốn như thế nào! Chẳng lẽ còn ngại thiếu loạn sao! Các người nếu như thật muốn đánh nhau, nột, mở cửa,

đi ra ngoài đánh, ta bảo chúng không ngăn cản các người!"

Có đôi khi đối phó hai người tính tình nóng nảy của người, biện pháp tốt nhất chớ quá với chính là người so với bọn hán canh nóng nảy.

Mà lúc này Đường Tiểu Quyền không thể nghi ngờ là bị trước mắt hai cái này không biết nặng nhẹ hòa hoãn tên bức cho điên rồi, cả người hấn là tốt rồi tự người đàn bà chanh chua vậy để ngang hai người trung gian, một hai bàn tay không ngừng chỉ trích.

Thật đúng là đừng nói, hấn như vậy hiết tư để lý cử động thật đúng là liền đem đây hai tranh phong tương đối người gây kinh hãi.

Vương Cường ngờ ngác đứng, đại hán ngậy ngốc nhìn, hai ánh mắt tất cả đều tụ tập ở tại Đường Tiểu Quyền trên người của.

Thấy rõ mình quá lớn nổi lên tác dụng, Đường Tiểu Quyền không dám đình lại, nhanh lên tiếp tục nói: "Hai vị, ta nhờ người môn làm làm rõ ràng, các người địch nhân không đứng đối phương, phía ngoài đảm kia sức sinh mới là! Ta mong muốn các người đều có thể đủ tạm thời gác lại tranh chấp, chỉ ít ở gian phòng này, chỉ ít ở chúng ta đợi ở chung với nhau thời gian, các người có thể đoàn kết một điểm. Bằng không chúng ta thực sự sẽ bị vây chết ở chỗ này!"

Không có mắng chửi người; không có răn dạy; chỉ có thật đơn giản lý do,

Nhưng thường thường chính là loại này dễ hiểu dễ hiểu đạo lý, mới là lớn nhất có sức thuyết phục.

Đại hán không nói được một lời nhìn Đường Tiểu Quyền hai miếu, sau đó cúi đầu lui về vị thượng.

Mà không có tiến công đối tượng Vương Cường, tự nhiên cũng chỉ có thể thôi.

Vì vậy, gian phòng lần thứ hai lâm vào tĩnh mịch.

"Ai, " bắt đầu thở dài một hơi, có đôi khi Đường Tiểu Quyền thực sự không muốn đi để ý tới đây giữa hai người không dứt ấu trĩ tranh đấu.

Thế nhưng chẳng từ đâu thì khởi, hấn tiềm thức đã rồi này đem con này đoàn đội sinh tử kháng đến rồi mình trên vai.

Đây đại để chính là nếu nói "Sứ mệnh cảm giác" đi!

Nhìn im lặng không lên tiếng hai người, Đường Tiểu Quyền cũng vô pháp phán đoán chính vừa mới tịch thoại đến tốt cùng có thể khởi nhiều tác dụng.

Bất quá có một chút có thể khẳng định, lúc này bữa cơm này xem ra chỉ phải hấn đi làm.

Cúi người đi tới thước túi trước, Đường Tiểu Quyền hơi cung hạ thân tử, thân thủ liền muốn nắm thước túi, ngay tại lúc lòng bàn tay gần xúc túi hướng tới, một cái bàn tay cũng cảm ở tại hấn cổ tay đang lúc.

"Ta nói! Phạn ta để nấu!" Không có dư thừa lời vô ích, Vương Cường làm như thường người vợ vậy, một bả liêu qua trên đất thước túi, sau đó lau hai cái cái móng thuận tiện hướng đi tới nhà bếp.

"Ai ~" lần thứ hai thở dài xuất khẩu, không cần thiết nói, dựa vào mấy năm nay đứng huynh đệ mình lý giải, Đường Tiểu Quyền cơ bản có thể nhận định người sau đang ở đối với mình khó chịu đâu.

Bất quá khó chịu về khó chịu, chỉ cần hấn có thể cùng hấn tử tiếp tục bảo trì loại này trên mặt nổi duy và, vậy hấn làm nhiều vài lần ác nhân lại có vô phương?

Thân thủ chiêu qua Hoàng Nhã Như, Đường Tiểu Quyền nói khẽ với của nó ri tai vài câu, đại thể nội dung chính là như là chữ hầu như chén cơm các loại vấn đề.

Dù sao hấn cũng không hy vọng đợi Vương Cường bởi vì buồn bức mà đem tất cả gạo tất cả đều chữ hết, phải biết rằng lúc này bọn họ nhưng không có cơ hội lại đi ra mạo hiểm một lần, sợ dĩ trên đầu những thứ này gạo, đem sẽ trở thành bọn họ thời gian tới mấy ngày sinh tồn căn bản.

Trừ lần đó ra, hấn trả đặc biệt cần dặn Hoàng Nhã Như cần phải khuyên bảo Vương Cường bớt chữ đại hán hai chú cháu cơm tẻ, bởi vì rất lâu, nho nhỏ ân huệ có thể là có thể đối lấy người khác cảm kích.

Còn nữa nói, lập tức đây mẩu chột, thì là người không để cho đối phương ăn, nhưng cái này cũng không đại biểu đối phương sẽ không dùng tới nào cần, dù sao tục ngữ sớm đã có văn, con chó nóng nảy còn có thể nhảy tường, Đường Tiểu Quyền cũng không nguyên thủy bọn họ con này đoàn đội cuối hủy ở một bữa cơm thượng.

Đưa mắt nhìn Hoàng Nhã Như rồi đi, Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên cảm thấy người nữ nhân này cũng không phải là hấn trong tưởng tượng vậy vô dụng, chỉ ít vào giờ khắc này hấn không phải không thừa nhận, người sau tác dụng so sánh năng rất.

Bởi vì cũng chỉ có người sau tài năng vào lúc này thuyết phục trong con giận dữ trạng thái Vương Cường.

Thời gian ngay Đường Tiểu Quyền như vậy trong lúc miên man suy nghĩ bay nhanh trôi qua, khi Vương Cường xuất hiện lần nữa ở phòng khách là lúc, của nó trong tay đã rồi nảy sinh ra nổi nóng hôi hổi, thước mùi thơm khắp nơi thực phạn.

Đúng người là sát phạt này thép, ở không có gì có thể so sánh một nhọc một ngày sau, ăn chán chê cho ăn càng gọi người thích ý chuyện này.

Đội đến trên chảo nóng trác, ánh mắt của mọi người đều là nhất tề mà dời đi tới.

A Thành hãy còn nuốt xóa sạch nước bọt, cầu nguyện đây nồi com tẻ cũng có hán một phần.

Hoàng Nhã Như trước tiên đưa qua phạt chúc, tiếp nhận thủ Vương Cường sĩ mi quét mắt lần tọa đại hán, đôi mắt trong lộ ra chẳng đáng.

Com tẻ tổng cộng bị chia làm ba phần, một phần do chén kiểu thừa trang giao cho Hoàng Nhã Như tay của phía trong, mà một phần khác còn lại là bị đưa tới đại hán trước mặt của.

"Nột, cảm!" Mang theo một chút không tình nguyện, Vương Cường thấp giọng nói.

Hơi sùng sờ, đại hán chân chờ vài giây, hiển nhiên hán cũng không nhận ra vừa mới tịch thoại là đúng hán nói.

Thế nhưng mỹ thực trước mặt, bụng sôi lột rột cuối cùng vẫn khiến bỏ qua đáng thương lòng tự trọng, hán tử ngẩng đầu lên.

"Này, mới vừa đòi muốn ăn chính là ngươi, hiện tại cho ngươi, ngươi lại. . ."

"Cường tử!" Khẽ kêu thanh lạc, Hoàng Nhã Như nhú mày lắc đầu.

Thật đúng là đừng nói, Vương Cường được nghe lúc, lập tức này dừng lại lời của mình nghĩ, sau đó bụng nồi com hãy còn hướng phía Đường Tiểu Quyền đi tới.

Nhìn huynh đệ mình bộ mặt kinh ngạc đáng đáp, Đường Tiểu Quyền lòng của dưới có ta phụ trách.

Không hề nghi ngờ, phán đoán của hán lần thứ hai chính xác, Hoàng Nhã Như đích xác có thể chế ước Vương Cường tính tình, mà sự tồn tại của nàng cũng rất tốt điều hòa lúc này ngày càng nghiêm trọng giằng co tâm tình.

Nhưng là từ lâu dài đến xem, đây cũng là là một tai hoạ ngầm, chỉ ít cho tới bây giờ, ở Đường Tiểu Quyền trong mắt của, Hoàng Nhã Như vẫn là một không ổn định yếu tố an toàn.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Chìa khoá từ đâu tới (thượng)

Mọi người bao giờ cũng quen với đem một vài chuyện trọng yếu phóng tới trên bàn com đi đàm, bởi vì ... này không những được chương hiển chủ nhân thật là tốt khách, trọng yếu hơn này ẩm áp hoàn cảnh cộng thêm thức ăn ngon, có thể rất tốt kéo gần đi ăn com người lòng của, do đó khiến bất chuyện trở nên dễ.

Bất quá dưới mắt tự ở phòng khách 5 vị người sống sót đã có thể không tốt như vậy bầu không khí, bọn họ không có bữa tiệc lớn, cũng không có rượu, có chỉ là ngoài phòng liên tục hồng hát tang thi, cùng với giống như một bày tử thủy đi ăn com bầu không khí.

Đường Tiểu Quyền bất động thanh sắc quét mọi người liếc mắt, đại hán thơm nức ăn trong chén com tẻ, không chút nào bởi vì đơn điệu mà không hứng thú lắm.

Của nó cháu cũng đồng dạng là vui đầu làm căng sức, thường thường phát sinh hai tiếng "Rầm rì".

Nói ngắn lại một câu nói: Ăn nhìn xem tương đối khó nhìn.

Ngược lại thì kẹp ở hai người bọn họ trong lúc đó Hoàng Nhã Như có vẻ ưu nhã rất nhiều, nhưng thấy nàng từng miếng từng miếng mà đem com tẻ đưa vào trong miệng, sau đó vừa một ngụm đón lấy một ngụm chậm rãi nhắm nuốt, sau cùng hãy còn nhỏ nuốt vào bụng.

Đương nhiên những thứ này đều không phải là Đường Tiểu Quyền chú ý trọng điểm, hán sở đề ý này, Hoàng Nhã Như lúc này vị trí vị trí, đặc biệt của nó dưới mộng trương cái ghế, mở lớn hán vừa mới độc chiếm cái ghế.

Xem ra chính mình chiều này thu mua lòng người kỹ lưỡng nhiều ít còn là nổi lên điểm hiệu quả, Đường Tiểu Quyền khoe môi hiện lên tia tiểu ý.

Hắn thấy, đại hán chủ động nhường chỗ ngồi thuận tiện phóng ra một cái tốt đẹp chính là tín tốt.

Sở dĩ hắn muốn thành nhiệt làm nghề nguội, mượn cơ hội này, tiến thêm một bước kéo gần quan hệ của song phương.

Vì vậy...

"Ho khan một cái, " ho nhẹ hai tiếng, Đường Tiểu Quyền lên tiếng nói: "Cái kia, đại ca a, thực sự không có ý tứ, chúng ta từ gia mang ra khôi lương thực không nhiều lắm, sở dĩ chỉ có thể phân các người này, xin hãy tha lỗi."

Đường Tiểu Quyền nói rất chân thành, giữa những hàng chữ đều lộ ra cỗ nồng nặc tình cảm ám áp, may là ở một bên mê đầu cái ăn Vương Cường, cũng là ở không tự chủ nhìn hắn liếc mắt.

Mà người phần lớn đều là giảng tình cảm, nhất là tự hán tử như vậy trong ngày thường tuy rằng tính tình vội vàng xao động, nhưng nói ngắn lại, còn là thuộc về bên tai thiên yếu đuối, ăn mềm không ăn cứng của người.

Sở dĩ, Đường Tiểu Quyền vừa mới buổi nói chuyện đề hắn rất là hưởng thụ.

Chậm rãi ngừng tay được đưa trúc, đại hán hơi lộ ra lúng túng bài trừ vẻ tươi cười, trả lời: "Ha hã, không có chuyện gì, có ăn cũng không tệ, cảm ơn các người!"

"Cảm tạ" vẫn cập người này hai chữ mất, Đường Tiểu Quyền nụ cười trên mặt bộc phát nồng hậu lên, hắn lúc này nói bổ sung: "Kỳ thực,

Về chuyện ngày hôm nay, chúng ta thực sự rất xin lỗi, đại ca người nói không sai, nếu không phải là bởi vì chúng ta, người có thể sẽ không lưu lạc đến nước này, từ phương diện nào đó nói, đích thật là chúng ta hại người."

Trọng tâm câu chuyện hơi có vẻ thừa trọng, nhưng Đường Tiểu Quyền cũng vừa đúng đem áy náy của mình biểu đạt đi ra.

"Ai ~" đại hán thờ dài một hơi, chợt vừa bắt đầu dĩ lắc đầu: "Cũng được, chuyện này nói cho cùng, ta cũng có trách nhiệm, lúc đó nếu là ta không sợ chết, trước tiên cho các người mở rộng cửa, hay là sự tình chính là một người kết quả."

Nói ở đây, có lẽ là cảm thấy ảo não, đại hán chợt bối hai cái com trong chén, sau đó dụng lực trớ nhai, tựa hồ là đang phát tiết cái gì.

Khẽ gạt đầu một cái, nghe xong hán tử đoạn này tự bạch, Đường Tiểu Quyền đôi kỳ làm ra bát tự bình phán: Tính tình lỗ mãng, bản tính bất phối.

Nếu đôi phương bản tính bất phối hơn nữa lại có bụng thừa kiến thái độ, như vậy Đường Tiểu Quyền tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này giới thiệu phe mình mọi người cơ hội.

Hắn hướng về phía đại hán lại cười nói: "Đại thúc, mượn cơ hội này, chúng ta biết nhau một chút đi. Nột, ta đâu, là Đường Tiểu Quyền; hai bên trái phải vị này chính là Vương Cường, hảo huynh đệ của ta; còn có..."

"Hoàng Nhã Như, cảm ơn đại ca người lần trước thay ta sửa ống nước!" Chưa đợi Đường Tiểu Quyền nói xong, Hoàng Nhã Như thuận tiện tự mình nhận lấy nói tra.

Hơi sừng sờ, hiển nhiên đôi phương mấy người đột nhiên nhiệt tình, làm cho đại hán sáo cảm giác co quắp, hắn giả bộ ăn hai cái trong chén com tẻ, tiện đà ra trả lời: "Ha hã, không cần khách khí, một cái nhắc tay nha. A, được rồi, ta họ đồ, tên một chữ một cái kiện tự, vị kia là cháu của ta, hắn gọi đồ vào thành."

"Ách, mọi người khỏe!" Thấy hán tử thét lên tên của mình, A Thành nhanh lên này ngẩng đầu hướng mọi người lấy lòng.

Song phương giới thiệu xong xuôi, xưng hô phương diện tự nhiên cũng sẽ không tự lúc trước vậy khô khốc, bên trong phòng khách bầu không khí cũng từ từ thay đổi nhiệt liệt lên.

Đại gia có vừa nói không vừa nói bàn luận đúng trận này đột ngột tai biến cái nhìn, hết thấy đều này vậy bình thân cập thông thuận, thẳng đến đại hán nhắc lại cái vấn đề...

"Các người rút cuộc là từ nơi này cho tới nhà của ta chìa khoá?"

Hãy còn nhìn nhau liếc mắt, Đường Tiểu Quyền trầm mặc, thẳng thần giảng, hắn không biết nên như thế nào đi trả lời hán tử vấn đề này.

Dù sao, chìa khoá là từ tử thi trên người mặc tới, mà chết thi vừa Cường tử giết chết, sở dĩ một ngày hắn như thực chất cho biết, thế tất lại lần thứ hai khiến cho một trường phong ba.

Thế nhưng, không nói tình hình thực tế, hắn thì như thế nào có thể giải thích cái chìa khoá này tồn tại đâu?

Hoà giải không nói, đều là lưỡng nan, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy đầu của mình đều nhanh nổ tung.

Tựa hồ là nhìn thấu mấy người khó xử, đại hán khẽ thở dài con đường: "Ai, kỳ thực các ngươi không nói, ta cũng có thể đoán ra một đại khái, đây chìa khoá, các ngươi chắc là từ một cái biến dị tang thi thể thượng thu hoạch? Ta nói không sai chứ?"

Lần thứ hai nhìn lẫn nhau một cái, Vương Đường hai người hờ hững gạt đầu.

"Ha ha, quả nhiên!" Si ngốc như vậy cười, thấy đối diện hai người động tác, đại hán thần tình hơi lộ ra cô đơn: "Không đối gạt các ngươi nói, cái kia biến dị tang thi chính là ta đệ đệ, là ta thân thủ đem hắn đuổi ra nhà."

"Cái gì? Ngươi... Đệ đệ?" Cơ hồ là trâm miệng một lời, Vương Đường hai người đều là cả kinh.

"Nhưng này đệ đệ của ngươi làm sao sẽ?" Đường Tiểu Quyền nhanh chóng truy hỏi một câu.

Đại hán để chén đĩa trong tay xuống, giải thích:

"Ngày đó hắn từ công trường trở về, xong ở cửa nhà bị người điên cho cắn, lúc đó ta cũng không quá để ý, nghĩ thâm vết thương này hai ngày nữa thì tốt rồi. Ai biết được sau nửa đêm tình huống bắt đầu trở nên không xong, hắn đột nhiên sốt cao không ngừng, trả bạn có co quắp. Ta đâu, trước tiên bấm 120, nhưng TM bao giờ cũng đường dây bận!"

Nói ở đây, đại hán nét mặt lộ ra một tia dữ tợn.

"Sau lại, khoảng chừng lại qua 2-3 mấy giờ, ta thứ sốt cao cuối cùng cũng ngừng, nhưng hắn toàn thân cao thấp lại lại trở nên vô cùng băng lãnh, lại sau đó..."

Đại hán không có nói nữa xuống phía dưới, nghẹn ngào cổ họng đã là nói rõ tất cả.

Thấy không được lặc đầu đại hán, Đường Tiểu Quyền không đành lòng tiếp tục lừa gạt nữa đi xuống, hắn thẳng thắn thành khẩn cho biết con đường: "Đại ca, cái chìa khoá chúng ta thật là từ đệ đệ ngươi trên người mặc tới, hơn nữa hắn còn kích chúng ta! Sở dĩ... Phi thường xin lỗi, để tự bảo vệ mình, chúng ta không thể không giết hắn!"

"Đi à!" Theo Đường Tiểu Quyền thoại âm rơi xuống, một tiếng thanh thúy đĩa trúc rơi xuống đất thanh cũng là vang lên theo.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Chìa khoá từ đầu tới (hạ)

Theo tiếng mà ngấm, mọi người đều này sững sốt.

"Cha hắn đã chết?" Hai mắt tròn tròn, A Thành mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ.

Lời của hắn nói rất nhẹ, làm như ở tự lẩm bẩm, bất quá rơi vào Vương Đường hai người trong tai, cũng có cỗ cảm giác nói không ra lời.

"Xin lỗi, A Thành, ta không đúng có ý định muốn giết ngươi phụ thân, tình huống lúc đó thật sự là. . ." Lời vừa tới miệng, Vương Cường còn là không thể đem nói xong, đây đạo cũng không hắn không muốn nói, mà là hắn thực tại không biết nên nói như thế nào.

Dù sao, người là hắn giết, tại đây thiết vậy sự thực trước mặt, bất kỳ giải thích nào đều hiển tái nhợt vô lực.

Nhìn Cường từ bộ mặt muốn nói lại thôi đáng đáp, Đường Tiểu Quyền lòng của để ý cũng đồng dạng không dễ chịu.

Phòng trong lần thứ hai lâm vào yên lặng, đè nén bầu không khí gọi người hít thở không thông, đại gia đều là rũ đầu, im lặng không lên tiếng, chỉ có A Thành nhân kích động mà bộc phát to suyền khí tức ở trong không khí quanh quần.

"A Thành, " một phen lặng im, đại hán rốt cục mở miệng phá vỡ đây như chết yên lặng.

Hắn chậm rãi đi tới cháu trai trước mặt, bắt tay vào làm vuốt ve đầu của hắn, ôn nhu nói: "Hài tử, ngươi nghìn vạn lần đừng để tâm vào chuyện vụn vặt, cha ngươi tử, tuy rằng cùng bọn họ có liên quan, nhưng ta không thể nguyện bọn họ. Dù sao tình huống lúc đó ta đều thấy, cha ngươi hắn muốn ăn ta, hắn bị chết tiết bệnh độc đã khống chế, hắn thay đổi, hắn không còn là ngươi nhận biết cái kia cha, sở dĩ. . ."

Hít một hơi thật sâu, hán tử làm như hạ quyết tâm thật lớn, mới vừa rồi tiếp tục nói: "Sở dĩ chúng ta phù hợp cảm tạ bọn họ, bởi vì là bọn họ thay cha người đòi lại tôn nghiêm, đòi lại thuộc về tôn nghiêm của con người."

Dùng sức đem A Thành nắm vào trong lòng, đại hán nhắm hai mắt lại, một lúc quật cường nước mắt không tranh mà chảy xuống.

Mặt trời chói chang vẫn như cũ tại ngoại tùy ý mà rơi được nhiệt lượng, ánh mặt trời chói mắt lần vẩy chính tòa thành thị, nhưng dù vậy, vẫn là không cách nào bị xua tan bên trong cái phòng nhỏ trong lòng mọi người về lo lắng.

Vừa trải qua tang thân đã kích của người, không thể nghi ngờ là cần nghỉ ngơi và điều chỉnh, sở dĩ A Thành bị đại hán lãnh được phòng ngủ, mà Hoàng Nhã Như làm đoàn đội được duy nhất nữ tính, tự nhiên là thuận lý thành chương gánh vác chiếu cố A Thành chức trách.

Trở lại phòng khách, đại hán đám người lần thứ hai tụ ở tại trước bàn, bi thương tâm tình vẫn ở chỗ cũ mỗi người tâm lý trôi giạt.

Nhưng bi thương không thể làm cơm ăn, nhất là ở mặt thể, mặt trái tâm tình thường thường sẽ trực tiếp đã kích của người muốn sống dục vọng, sở dĩ cách sinh tồn thứ mười bốn cái mới có thể minh xác liệt ra, vĩnh viễn không nên để mỗi một việc mà quá phận bi thương, cách làm chính xác xác nhận hóa đau thương thành lực lượng, tổng kết kinh nghiệm,

Để tránh khỏi bị kích lần thứ hai xảy ra.

Mà với Đường Tiểu Quyền đám người người mà nói, tổng kết kinh nghiệm đã không có cái kia cần thiết, dù sao đại hán lúc trước nói rất rõ ràng, hán đã cận kề nhớ lại A Thành cha hán toàn bộ biến dị quá trình, cho nên dưới mắt xảy ra Đường Tiểu Quyền trước mặt cấp bách giải quyết vấn đề, vẫn như cũ còn là vật liệu tiếp tế tiếp viện.

"Cái kia ~ Vương đại ca, " không có ở cho mọi người điều chỉnh tâm tình thời gian, Đường Tiểu Quyền nói ngay vào điểm chính: "Ta vừa có nói qua, chúng ta mang ở trên người lương thực cũng không nhiều, tính toán đầu ra đây cũng liền đủ ta và Cường tử, còn có Nhã Như 3 người ăn 3 ngày, nhưng bây giờ hơn nửa các người, lúc này chỉ sợ cũng. . ."

"Chặt căng thẳng đầu, chúng ta một ngày đêm ăn một bữa mới có thể quân đi ra một ít đi!" Tựa hồ là hiểu lầm Đường Tiểu Quyền ý tứ, Vương Cường vội vàng đề nghị, sợ mình huynh đệ bởi vì lương ít mà chặt đứt đối phương cung cấp.

Hơi sùng sò, Đường Tiểu Quyền kinh ngạc nhìn Vương Cường liếc mắt, bất quá toàn mặc dù là hóa thành lau một cái mỉm cười.

Hán người huynh đệ này chính là như vậy, đáng ghét của người thời gian, hận không thể giết người, nhưng một ngày thực lạc đứng lên, là có thể lấy mệnh tương giao bằng hữu.

Thấy Vương Cường như vậy thay đại hán suy nghĩ, Đường Tiểu Quyền tự nhiên là mừng rỡ nguy.

Dù sao, Vương Cường chủ động giao hảo, cũng đã ý nghĩa hán cùng với hán tử giữ tại xung đột tiêu trừ.

Mà xung đột tiêu trừ, đúng khắp cả đoàn đội mà nói, không thể nghi ngờ là một thật to lợi tin tức tốt.

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền giả vờ hơi mà theo vương mạnh hạp con đường: "Nếu như một ngày đêm một xan nói, cũng có thể chống đỡ chúng ta 3 ngày, thế nhưng 3 ngày sau. . ."

"3 ngày sau? 3 ngày sau chuyện mà ba ngày sau hơn nữa, cùng lắm thì đi ra ngoài và đám kia cầu tạp chúng liều mạng!" Vương Cường có vẻ không có vấn đề chút nào, là tốt rồi tự đám kia tang thi cùng con kiến như nhau dễ đối phó.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền chỉ có thể là im lặng lắc đầu, hán không để ý đến Vương Cường vọng ngôn, mà là mở miệng tiếp tục nói: "Y theo hiện nay tang thi tụ tập trình độ, ta phỏng chừng trong vòng 3 ngày chúng nó đều chưa chắc sẽ ly khai, nhất là sát vách trong phòng nhốt nhóm kia, lấy bọn họ bây giờ chỉ số thống minh, sợ rằng ngay cả cửa đều tìm không được, trừ phi xảy ra kỳ tích."

Thế nhưng trên đời này nơi nào sẽ có nhiều như vậy kỳ tích? Nhân loại sở dĩ thích ở đối mặt tuyệt cảnh thì đề cập cái từ này, chẳng qua là đang cho bọn hán lòng tuyệt vọng cảnh hoa một ít hư vô mờ mịt an ủi mà thôi.

Được nghe quên Vương Đường hai người đối thoại, đại hán kéo quai hàm, như có điều suy nghĩ.

"Ta nghĩ Vương Cường huynh đệ nói cũng không phải không lý do, thật đến rồi lương tẫn ngày đó, cùng với ở ở trong phòng chờ chết, chẳng đi ra ngoài liều mạng một phen, không đúng ta có thể xông ra đâu?" Một lát sau, đại hán đột nhiên ngẩng đầu lên nói.

"Thế nhưng. . . Ai ~" Đường Tiểu Quyền khê thờ dài một tiếng, hán không muốn đã kích tâm tình của mọi người, nhưng bên ngoài tràn đầy tang thi há là người tương trùng là có thể xông ra.

"Được rồi, ta nói Quyền Tử, người lần trước không là thông qua tiếng vang đem tang thi cho dẫn đi nha, như vậy lúc này mà ta vì sao không thể một lần nữa đâu?" Vương Cường linh quang lóe lên, hán lại nhớ lại mấy ngày trước chuyện tình.

Về điểm ấy, Đường Tiểu Quyền không đúng không có suy nghĩ qua, chỉ bất quá. . . : "Người nói phương pháp, ta cũng nghĩ tới, nhưng làm như vậy nhiều lắm là đem hàng hiển phía trong tang thi hấp dẫn đi, mà sát vách này liền. . ."

"Ba!" Nhất thanh thúy hưởng, đại hán chấp chương tròn nghiêm trọng một chút mặt bàn, tiện đà cười nói: "Sát vách đám kia súc sinh không khó đối phó, chúng ta chỉ cần như vậy như vậy. . . Không là được sao?"

Tinh tế thưởng thức hạ hán tử sờ nói cái đó phương pháp, Vương Đường hai người hồ nhìn thoáng qua, trong con ngươi đều là lộ ra một chút tia sáng, bọn họ hầu như miệng đồng thanh khen: "Ý kiến hay, cứ làm như vậy!"

Vấn đề sinh tồn có thể giải quyết, mọi người rốt cục lộ ra đã lâu đáng tươi cười, mà ở như vậy hưng phấn tâm tình hạ, thời gian cũng là trôi qua phi khoái, rất nhanh xa vời thuận tiện bị nồng đậm bóng đêm bao phủ.

Đêm tối phủ xuống!

Căn cứ buổi chiều thương định, hiện tại mỗi ngày cận cung ứng cho ăn bữa cơm, cái này cũng đã ý nghĩa hôm nay dùng qua cơm trưa mọi người đã vô phúc hưởng dụng dạ tiệc.

Đối với lần này, đại gia cũng đều biểu thị lý giải, dù sao cùng đi ra ngoài và tang thi liệu mạng so sánh với, rõ ràng cho thấy lưu ở trong phòng đói bụng tới có lời.

Nếu không có bữa cơm, đại gia cũng đều thật sớm tắm một cái ngủ rồi, một ngày mệt nhọc bọn họ, cũng xác thực cần dựa vào nghỉ ngơi đến giảm bớt bụng đói quá cảm giác.

Lo lắng đến Đường vương đám người cùng tang thi đã đầu tiêu hao quá nhiều thể lực và tinh lực, sở dĩ ban đêm thủ vệ công tác rất tự nhiên rơi xuống đại hán trên người.

Hán rất mở ra được vật áo, nồng đậm lông ngực lộ ra ngoài tại ngoại, bỗng nhiên một trận cuồng phong kéo tới, tiện đà ù ù nổ vang vọng phía chân trời.

Bão tố lại tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Nửa đêm tiêu hồn

Điện thiêm nảy ra, tinh mịn giọt mưa giống như điều điều thất luyện mãnh lực mà quật được đại địa, phát sinh sét đánh cách cách tiếng vang.

Đại hán chán đến chết đứng đưa bắp đùi, một đôi tháo thủ có tiết tấu mà gõ đám bàn gỗ.

Đột nhiên, một cái kiêu nị hất xỉ thanh từ phòng khách lối vào truyền đến, đại hán đưa mắt nhìn lại, nhưng thấy Hoàng Nhã Như mặc mỏng sam, người mỗi cái cảm được khăn mặt, chính đang chậm rãi lau chùi thấp lộc tóc.

"Oa, gió này thổi thật thoải mái a!" Không kiềm hãm được một tiếng tán thán, Hoàng Nhã Như nữ khuôn mặt hướng về phía hán tử nhoẽn miệng cười.

Xinh đẹp, quyến rũ, gợi cảm, nói chung sẽ ở đó một trong nháy mắt, đại hán nghĩ bản thân cả người đều đốt đốt.

Cũng khó trách hán sẽ có như vậy phản ứng quá kích động, dù sao cô nam quả nữ cùng tồn tại một phòng, đồ kiện vừa như lang như hổ niên kỷ, quanh năm tại ngoại làm công liên ít cùng chuyện phòng the, hiện tại thấy Hoàng Nhã Như cái này chạy ở tràng sở giải trí hồ ly tinh, sẽ có sở rung động cũng đúng là nam nhân phản ứng bình thường.

Có lẽ là đã nhận ra sự thất thổ của mình, đại hán nhanh lên này thu hồi nhãn thần, hơi lộ ra cục xúc Úng Hoà con đường: "A, a, này, này, ách ~ mát mẻ, lạnh mau hơn, ha ha! Được rồi, Hoàng tiểu thư, ngươi, ngươi chú ý một chút a, mặc ít như thế, coi chừng bị lạnh!"

"Xi" Hoàng Nhã Như che mặt cười khê, tiện đà đứng đưa thân thể đi tới đại hán bên người, thân thủ khê vuốt ở hán tử đầu vai, ôn nhu nói: "Ha ha, Đồ đại ca, yên tâm đi, sẽ không cảm lạnh, ta đây đều ngại nhiệt đâu!"

Nói xong, Hoàng Nhã Như đứng là không có ký chút nào vén lên cổ áo, sau đó hướng phía nội bộ thổi lên hương khí.

Hán tử cả người khô nóng cảm giác đó là mãnh liệt hơn, hán đầu gặp được loại chiến trận này, may là năm đó và lão bà mình sinh hoạt vợ chồng, cũng không từng có qua như vậy xung động cảm giác.

Hắn hết sức khắc chế mình tà niệm, hai mắt chút nào không dám hoạt động mà chăm chú nhìn ngoài phòng càng tụ càng mật mưa liềm, bùng tình Mộc Đầu Nhân vậy, không chút sút mẻ.

Thấy hán tử bộ dáng như lâm đại địch, Hoàng Nhã Như khóe môi hiện lên xóa sạch ý vị thâm trường tiểu ý.

Vừa mới thừa dịp tắm hướng tới, nàng có tỉ mỉ cân nhắc qua lúc này thế cục.

Rất rõ ràng, Đường Tiểu Quyền này vẫn như cũ đối với nàng tâm tồn vật ách tắc, tuy rằng nàng đã hết sức biểu hiện mình, thậm chí còn vì bọn họ giặt quần áo làm cơm, chiếu khán hải tử, nhưng kết quả vẫn là không cách nào thu hoạch tín nhiệm của đối phương.

Mà trái lại nàng vẫn dành cho kỳ vọng cao Vương Cường, lại căn bản là một không đầu không đuôi theo đuôi, người sau ngoại trừ dài như hơi có vẻ cường tráng ở ngoài, cái khác quả thực không đúng tý nào.

Nhất là ngày hôm nay tại ngoại tào ngộ tang thi,

Hàng này nếu không không được bảo hộ của nàng tác dụng, trái lại ở thời khắc mấu chốt đối với nàng hô to gọi nhỏ.

Sở dĩ, nàng đứng Vương Cường thất vọng ngấm tới cực điểm, đồng thời cũng khắc sâu nhận thức đến, đi theo Đường vương hai bên người thân không đứng lâu dài hướng tới.

Bất quá tốt ở phía sau hán tử xuất hiện, hắn đứng lúc xuất hiện không thể nghi ngờ là cho Hoàng Nhã Như cung cấp một cái tìm kiếm thay thế phẩm cơ hội thật tốt.

Hán tử năm nay 40, mặc dù chỉ là một thủy điện công, nhưng vào Nam ra Bắc coi như là đã trải qua không ít sóng gió, giác vua đường như vậy mới vừa đi ra vườn trường sinh viên mà nói, từng trải phương diện tự nhiên là muốn phong phú rất nhiều.

Mà nói đến thể lực, nông gia hán tử vốn là da dày thịt béo, hàng năm môn thủ công cũng là để hán trời sinh có bộ mặt tốt thân thể.

Sau cùng, cũng là trọng yếu nhất một điểm, đó chính là hán tử sẽ không bị Đường Tiểu Quyền chế, mà đây vừa này Hoàng Nhã Như quyết định mượn hơi hán tử chỗ mấu chốt.

Hán tử như trước vẫn duy trì thờ ơ, bất quá Hoàng Nhã Như đối với lần này nhưng thật ra cũng lơ đãng.

Bởi vì dựa vào nàng đứng nam nhân lý giải, nàng nhưng không tin nam nhân có thể dựa vào ý chí lực khống chế chính bản tính xung động, nhất là hay là đang đối mặt nàng như vậy xinh đẹp cô gái thời gian.

Hoàng Nhã Như đứng mị lực của mình có mạnh mẽ tự tin, nàng hai tay tiếp tục ra vẻ được chà lau tóc động tác, vừa vận hạ thân thể mềm mại cũng ở hữu ý vô ý đụng vào hán tử thân thể.

Mà nàng như vậy vô cùng khiêu khích cử động, không thể nghi ngờ là ở hán tử hùng hực thiêu đốt dục hỏa thượng, thêm nữa đem vương sai.

"Cái kia Hoàng tiểu thư à, người thế nào còn không đi ngủ à!" Hán tử bị trêu chọc cực không được tự nhiên, nỗ lực đi qua khuyên bảo, để trở về phòng nghỉ ngơi, để hóa giải hán xuân xuân dục động tâm tình.

"Ha hã!" Vừa một cái nụ cười quyến rũ, Hoàng Nhã Như của nó vô cùng tiếng nói nhất thời đánh hán tử tâm thần một trận kích động: "Đồ đại ca, ta đây không phải là tóc còn không có để làm chi, hơn nữa, muội muội kiến một mình người gác đêm buồn chán, quá bồi bồi người, chẳng lẽ không khờ?"

Như vậy khóa thân đôi bạch, may là hán tử ở ngu ngốc cũng nghe ra Hoàng Nhã Như trong lời nói sở ngầm có ý ý tứ.

"Ho khan một cái!" Lúng túng thanh ho khan hai tiếng, hán tử rõ ràng cho thấy có chút chiều không chịu nổi Hoàng Nhã Như lăng liệt thế tiến công: "Ha hã, cái kia, có muội bồi, nga không, có Hoàng tiểu thư bồi đương nhiên là tốt, bất quá. . ."

"Bất quá cái gì? Đại ca, lẽ nào người không thích ta sao?" Ý thức được thời cơ thành thực Hoàng Nhã Như không có cho đại hán suy tính cơ hội, lúc này thân thể một oai, đúng là rót vào hán tử trong lòng.

Cơ hồ là theo bản năng cả người run lên, đại hán bùng tình bị điện giật vậy cứng còng ở tại nơi nào, hai tháo thủ cũng không biết nên phóng ở nơi nào, ngay cả hô hấp đều trở nên dồn dập.

"Ha hã, Đồ đại ca, người làm gì thế khẩn trương như vậy nha, sẽ không phải là thực sự không thích nhân gia đi!" Thừa thắng truy kích, Hoàng Nhã Như biết hán tử phòng tuyến đã đến rồi hồng mắt sát biên giới, bởi vì nàng có thể rõ ràng cảm giác được cô hạ có một loại từ từ cao khởi dị động.

Rốt cục, hán tử tước vũ khí, khó nhịn dục hỏa còn là chiến thắng lý trí, hán hoàn cánh tay ôm Hoàng Nhã Như, sau đó ở sấm chớp rền vang làm bạn hạ, bắt đầu rồi một hồi nhẹ nhàng vui vẻ nhể nhại phát tiết. . .

Hoàng Nhã Như không hổ là phương diện này cao thủ, nửa giờ xuống tới, đại hán đã rồi là bị nàng chơi đùa hình dáng như phế nhân.

Mà Hoàng Nhã Như tự nhiên sẽ không không duyên cớ vô cớ hiển ra bản thân thân thể, đồng giá trao đổi cho tới bây giờ đều là làm bọn họ đây được cách.

Sở dĩ . .

Mềm mại y ôi tại hán tử trong lòng, Hoàng Nhã Như một bên trêu chọc được hán tử trong ngực, như nhau đà đà sẵn giọng: "Đỗ đại ca, nhân gia đều cùng người như vậy, người sau đó cũng không thể phụ nhân gia a!"

Trong đầu hiện lên lão bà đáng ghét, có như vậy nhất khắc đại hán tâm hiện lên một tia hồ thẹn ý, bất quá thoáng qua hán thuận tiện thích hoài.

Dù sao hiện tại ở chỗ sâu trong mặt thể, xa khi hán hương lão bà đến tốt cùng sống hay chết đều không được không biết, mà mặc dù là chính hán, nói không chừng ngày mai sẽ lại đi đời nhà ma.

Sở dĩ sáng nay có rượu sáng nay say, có thể hưởng lạc một ngày đêm liền hưởng lạc một ngày đêm đi.

Tư cập cùng việc này, đại hán rộng mở trong sáng, hán dùng sức ôm chầm Hoàng Nhã Như, nặng nề ở cửa nó nơi cổ để lại một cái rõ ràng vết hôn, tiện đà bảo đảm nói: "Yên tâm đi, Nhã Như, sau này ta sẽ bảo vệ người!"

Bỏ ra lớn như vậy đại giới, không thể nghi ngờ những lời này mới là Hoàng Nhã Như mong muốn trọng điểm, nữ nhân lúc này lộ ra ti nụ cười đắc ý, sau đó uốn người vừa cùng đại hán triển miên ở tại cùng nhau.

Rất mưa vẫn như cũ tại ngoại giàn giụa rơi xuống, hán tử cùng Hoàng Nhã Như hai song kéo dài bóng đen vừa lên một chút không ngừng phập phồng, bọn họ sống mơ mơ màng màng, bọn họ hồn nhiên vong ngã, nhưng mà bọn họ cũng không có ý thức được, lưỡi hái của tử thần đã rồi này gác ở bọn họ cổ trên. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Kỳ diệu bầu không khí (thượng)

Ngày mai, Đường Tiểu Quyền thật sớm thuận tiện rời khỏi giường, để không quấy rầy Vương Cường mộng đẹp, hán rón rén đi ra phòng ngủ, tiện đà hở khép phòng hảo hạng cửa, trực tiếp hướng phía phòng khách đi tới.

Ai có thể nghĩ, mới vừa đến cửa phòng khách, một tiếng trầm muộn tiếng vang thuận tiện dọa hán một cái, đợi đến theo tiếng quen đi, Đường Tiểu Quyền không khỏi hồ hơ chấn động a!

Đôi mắt trong, đại hán ngửa mặt hướng lên trời, song chường tự nhiên rũ xuống, hai cái trắng kiện bắp đùi có như đại tự triển khai, cũng không biết hán trong ngày thường có đúng hay không có luyện qua, nói ngắn lại chỉ có bên cái mông ghé hán cánh là có thể lù lù bất động mà duy trì cái này kỳ hoa tư thế ngủ mà không rơi xuống đất, quả nhiên là gọi người xem thể là đủ rồi.

Nước bọt đọng ở khóe môi hiện lên ánh sáng trong suốt, không ngừng đóng mờ tỵ không có tiết tấu mà truyền ra trầm bổng du dương, như nếu không phải ngoài phòng giọt mưa thanh khá lớn, nghĩ đến chỉ là đây "Biển sâu khúc" sợ là là có thể đưa tới không ít người ngưỡng mộ đi.

Đường Tiểu Quyền bắt đầu dĩ thời dài, quả nhiên sát lại người không bằng sát lại mình, người xa lạ chung quy là người xa lạ.

May là đêm qua không có xảy ra cái gì, bằng không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Lần thứ hai sĩ mi liếc nhìn đại hán khẽ nhếch môi, Đường Tiểu Quyền cân nhắc dưới, còn là quyết định đem hán tử tỉnh lại.

Dù sao, người nào cũng vô pháp bảo chứng tùy ý hán tử tại đây không hề cách âm thiết trí phòng khách khò khè, có thể hay không khiến cho ngoài phòng tang thi chú ý của, sở dĩ lý do an toàn, còn là bỏ dờ hán tử "Âm nhạc hội" tuyệt vời.

"Này, Đỗ đại ca!" Lòng bàn tay khẽ nâng, Đường Tiểu Quyền khẽ gọi xuất khẩu, còn không chờ hán có động tác, đã thấy đại hán bỗng nhiên cả kinh, cò có ngồi dậy, hầu như trong nháy mắt liền đem động ở bàn tay thiết phù bỏ chém đi ra ngoài.

"A! Người nào người nào người nào!"

Hàn quang xoa trong ngực khó khăn lắm xẹt qua, Đường Tiểu Quyền thậm chí có thể nghe được nhịp tim của mình.

Ngay vừa, ngay hán tử kinh ngồi một thoáng, thân thể của hán bản năng hướng lui về sau một, mà vừa phải không đến nửa thước một bước nhỏ cũng là

để cho hấn tránh khỏi bị búa bén mổ bụng thảm kịch.

Đại hán "Hồng học" thờ hỏn hỏn, Đường Tiểu Quyền đồng dạng là to suyền không ngừng, hai người là tốt rồi tự vừa tiến hành hết một hồi 5 km huấn luyện dã ngoại như nhau, chứng khí hư đến sắp thoát lực.

"Ta một xoa, các ngươi đây đều tình huống gì a!" Chẳng biết lúc nào, Vương Cường xuất hiện ở trong phòng khách.

Vừa mới hấn được nghe đến ngoài phòng động tĩnh, trước tiên thuận tiện chạy tới.

Lúc này thấy Đỗ vương hai người bộ dáng chật vật, tự nhiên là trượng hai không nghĩ ra, đầu óc mơ hồ.

Đường Tiểu Quyền ho khan hai tiếng,

Hấn biết lúc này tình hình này phải có người đứng ra giải thích một chút, mà bỏ rơi nhiệm vụ hấn từ hiển nhiên không quá hợp, sờ dĩ...

"A ~ gì, mới vừa cùng Đỗ đại ca rèn luyện một hồi, là sau đó chạy trời chết làm ta chuẩn bị nha!"

Nói xong, Đường Tiểu Quyền tự tiểu phi tiểu cười mĩa hai tiếng.

Bất quá hấn đây tịch qua loa tắc trách nói như vậy đảo thật đúng là chuẩn xác, chí ít Vương Cường vẫn chưa sinh lòng ra nửa điểm nghi ngờ.

Hấn hồ hững gật đầu, sau đó làm như có thật ứng thừa con đường: "Tiểu tử ngươi là nên luyện một chút, ngươi nhìn nhìn ngươi tiểu thân thể bản, ai ~ "

Mặt lộ ra một bộ không đành lòng nhìn nhau biểu tình, Vương Cường xoay người hướng phía phòng tắm đi tới.

Đội đến Vương Cường ly khai, hấn từ lập tức hướng về phía Đường Tiểu Quyền nói "Cảm tạ" .

Mặc dù đôi phương không có nói rõ các được do, nhưng hấn từ không ngốc, hấn dầu gì cũng là sống qua 40 tuổi người, hấn làm sao lại chẳng người sau dụng ý.

Sờ dĩ cảm tạ hơn, tim của hấn hạ càng nhiều vài phần hồ thẹn.

Đường Tiểu Quyền một thờ ơ khoát tay áo, vẻ mặt đều là lộ ra cổ "Không có gì lớn không được" biểu tình.

Thế nhưng ở kỳ tâm hạ, hấn đứng hấn từ tới hôm qua không chịu trách nhiệm cách làm, đó là ôm tương đối lớn ý kiến.

Dù sao, hấn là ở cầm toàn bộ đoàn đội sinh mệnh hay nói giỡn.

"Ha hả, Đỗ đại ca, ngươi đây nói chi vậy, nói cho cùng tới hôm qua hay là ta suy tính không quá chu toàn, không có ý thức đến tinh thần của ngươi áp lực cũng rất lớn, ta vốn chia lớp cương vị công tác, ai ~ xin lỗi a!"

Đường Tiểu Quyền ngoài dự đoán của mọi người đem sờ có trách nhiệm nắm vào trên người của mình, bất quá cũng vừa là của hấn cách làm như vậy, làm cho đại hấn càng thêm xấu hổ vô cùng.

Hồi tưởng đem qua tiêu hồn nhất khắc, đại hấn ngượng ngừng dời đi ánh mắt của mình.

Thời gian ở chán đến chết được chậm rãi trôi qua, bởi bị nhốt, gia cái đó cho thuê ở phòng trong lại nghèo túng không có gì, sờ dĩ một cam những người may mắn còn sống sót ngoại trừ mắt lớn tròng mắt nhỏ, tựa hồ cũng tìm không ra cái khác nhưng việc làm.

Táo trời nóng khí bao giờ cũng khó nhịn, Vương Cường suy nghĩ buổi tối mọi người còn phải tắm rửa quần áo và đồ dùng hàng ngày, cho nên liền này hãy còn chạy đi phòng tắm tẩy trừ đem qua mọi người cời ra bản ý.

Mà hấn từ tắc ứng với buồn chán, không quá nhiều đại hội công phu vừa ngửa mặt triều thiên đang ngủ.

Nhưng thật ra Đường Tiểu Quyền vui ở góc, vẫn khóa chặt vùng xung quanh lông mày chẳng lại nghĩ cái gì.

Rất nhanh chính ngo lại tới, mưa hôm khác tình sau giờ ngo, thanh thản mà lại di nhân, từng đạo ôn thuần dương quang nhét vào phòng nhỏ, hạ xuống loang lổ dấu vết.

Hoàng Nhã Như hơi mở hai mắt ra, đợi đến hơi lảng, nằng mạnh kinh ngồi dậy.

Tại sao? Bởi vì theo mưa xối xả tán đi, bị tiếng mưa rơi che giấu thi động thanh lần thứ hai cuốn tới.

Mà đây không thể nghi ngờ là gọi nằng cái này có bóng ma trong lòng nữ tính hơi bị hoảng sợ.

Vội vội vàng vàng đang lúc mặc quần áo tử tế, Hoàng Nhã Như chạy ra khỏi phòng ngủ.

"HI, Nhã Như, nhĩ à, tối hôm qua ngủ có ngon không?" Vừa phơi nắng chơi quần áo và đồ dùng hàng ngày Vương Cường, thấy chính ái mộ nữ nhân, lập

tức đảo qua về lo lắng lòng của tình, vui về tiến lên hô.

Thế nhưng, Hoàng Nhã Như cũng thay đổi ngày xưa nhiệt tình, đợi đến lạnh như băng ứng tiếng "Dạ" phía sau, thuận tiện cũng không quay đầu lại ly khai.

"Tê ~" khẽ hít một cái lương khí, Vương Cường hơi lộ ra cô đơn gãi gãi đầu của mình: "Nàng đây là thế nào? Lẽ nào ta làm cái gì không để cho nàng cao hứng chuyện này?"

Ngay Vương Cường đây sương bách tư bất đắc kỳ giải hướng tới, Hoàng Nhã Như đã rồi này đi tới phòng khách.

"Đồ ca, còn đang ngủ đâu?"

Mềm nhẹ tiếng nói rơi vào trong tai, đại hán giữa chân mày không khỏi khui một cái, hai tròng mắt theo bản năng mị ra cái tiểu phùng, tiện đà cấp tốc mở rộng, sau cùng cánh là có chút hoảng sợ ngồi thẳng thân thể.

"A ~ ách ~ nhả ~ nga không, Hoàng tiểu thư, người, người sớm a, ha ha ha!"

Nhìn đại hán co quắp chẳng sở sai biểu tình, Đường Tiểu Quyền ngây ngẩn cả người.

Đây tình huống gì? Hán tử vì sao kích động như vậy?

Hắn đâu có thể nghĩ đến, chính là trước mắt hai cái này nhìn như không hề liên quan người, đã thừa dịp đêm qua bọn họ ngủ say cơ hội, hoàn thành tăng tị với nhau việc.

"Ho khan một cái khải!" Hoàng Nhã Như đột nhiên ho kịch liệt vài tiếng, không ngừng phập phồng bộ ngực lập tức này xách động hán tử thân thiết tình.

Đại hán lúc này cau mày nói: "Hoàng tiểu thư a, người còn là gia bộ quần áo đi, nghìn vạn lần đừng bị cảm lạnh a!"

"Ha hã!" Hoàng Nhã Như chân mày to giương lên, tiện đà ý có hàm ý trả lời: "Ừ, này phải chú ý điểm, không đúng cũng là bởi vì tối hôm qua mặc ít, mới cảm lạnh đâu!"

Việc này âm hạ xuống, Đường Tiểu Quyền tâm trạng hồ nghi đó là càng đậm, chẳng lẽ hai người này thực sự...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Kỳ diệu bầu không khí (hạ)

Đối với đồ Hoàng giữa hai người chuyện mà, Đường Tiểu Quyền cũng không có truy cứu tiếp, thậm chí không hỏi một tiếng, nguyên nhân không có nó, chỉ vì:

Hắn vốn cũng không phải là bát quái của người;

Mặt khác nếu như Hoàng Nhã Như đúng như hắn sở suy đoán vậy, và Đồ Kiện xảy ra một sự tình, của nó kết quả nhưng thật ra hắn thích nghe ngóng.

Dù sao so với Vương Cường, Đường Tiểu Quyền càng thêm bằng lòng gặp đến hồ ly tinh đi Đồ Kiện.

Bởi vì một ngày nói vậy, hắn liền có thoát khỏi cái này làm người ta sinh chán ghét nữ nhân cơ hội, dù sao bọn họ cuối cùng là muốn cùng Đồ Kiện xa nhau, mà Hoàng Nhã Như theo Đồ Kiện, dĩ nhiên là lại theo hắn cùng đi.

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền nếu không sẽ không can thiệp hai người gặp gỡ, còn có thể cực lực tác hợp.

Chỉ tiếc sự thực cũng không thể toại người nguyện, có lẽ là Đồ Kiện qua đen chủ nổi lên linh nghiệm, Hoàng Nhã Như ở sau đó trong thời gian, ho khan bộc phát trở nên lợi hại, tựa hồ thật là được phong hàn.

Sở dĩ người sau sau lại thẳng thân thuận tiện trở về nhà đi ngủ.

Mà theo Hoàng Nhã Như rời đi, chính đang lúc cho thuê ở phòng phẳng phát lâm vào một loại kỳ quái bầu không khí.

Vương Cường đầy đầu đều đang suy nghĩ nữ nhân ngày hôm nay tại sao đối với hắn vậy lạnh buốt.

Đại hán còn lại là im lặng không lên tiếng y theo ở bên tường, vui sướng hài lòng mà trở về chỗ đêm qua xóa sạch phong tình.

Ngay cả nói A Thành, bởi buồn chán, hắn hãy còn tại nơi này ngốc đờ ra.

Ngược lại thì Đường Tiểu Quyền một mực tìm cách được gần đến sinh tử rất trốn chết.

Thời gian ngay mấy người như vậy theo đuổi tâm tư của mình trong yên lặng nhanh chóng trôi qua, trong nháy mắt treo cao với đỉnh thái dương thuận tiện biến mất màu sắc.

Đêm tối lại một lần nữa bao phủ đại địa.

Bữa cơm vẫn là cơm tẻ, bất đồng duy nhất chính là đêm nay Vương Cường riêng ở ở giữa gia nhập số lượng vừa phải trắng nước.

Bởi vậy, cơm tẻ thuận tiện thành bát cháo.

Mà bát cháo chỗ tốt lớn nhất chớ quá với, ít ít một điểm gạo, có thể chưng chừ ra tràn đầy một nồi cơm.

Đây đối với thiếu lương ít tư người sống sót mà nói, không thể nghi ngờ là vô cùng tính giới bị một loại đốt pháp.

Hoàng Nhã Như không có sai qua bữa ăn này tiệc tối, tuy rằng mặt nàng sắc nan kham, nhưng có thể cũng là biết qua thôn này sẽ không có tiệm kia đạo lý, sở dĩ may là cảm mạo nghiêm trọng, nàng vẫn kiên trì được xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Bát cháo theo thường lệ bị chia làm ba phần, Đường vương, đại hán thúc cháu, cùng với Hoàng Nhã Như các lĩnh một phần.

Đại gia vừa ăn,

Đường Tiểu Quyền một bên cho mọi người lắng lời được hắn suy tính cả ngày trốn chết kế hoạch.

Dù sao ba ngày đại nạn buông xuống, mà bọn họ đỉnh đầu gạo cũng gần khô kiệt.

Sở dĩ cũng đích thật là đem trốn chết kế hoạch mang lên nhật trình lúc.

Toàn bộ trốn chết kế hoạch bị Đường Tiểu Quyền phân làm ba bước(đi):

Bước đầu tiên: Chế tạo âm hưởng tận khả năng dẫn dắt rời đi hàng hiện phía trong tang thi.

Bước thứ hai: Lan chặn sát vách trong phòng tang thi.

Sau cùng: Lợi dụng đại hán thường ngày hứng lấy thủy điện nghiệp vụ diện bao xa thoát đi tiểu khu.

Ba bước(đi), hỗ trợ lẫn nhau, mỗi một bước đều cực kỳ trọng yếu, bất luận cái gì sai lầm cũng sẽ phải đang ngồi táng mạng của tất cả mọi người.

Sở dĩ đại gia không dám chậm trễ, đều tự biểu đạt quan điểm của mình, ngay có thể tồn tại điểm đáng ngờ kịch liệt triển khai thảo luận.

Rốt cục, ở năm người cộng đồng gắng sức hạ, một phần coi như tỉ mỉ xác thực khảo phỏ kế hoạch hành động cuối cùng là định ra đi ra.

Mà hành động phụ trách nhiệm tự nhiên là bụng làm dạ chịu roi xuống Đường Tiểu Quyền trên người của.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền bản thân cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ cười cười.

Mọi người thường nói có thể người làm phiền, nhưng vừa đi lên xã hội Đường Tiểu Quyền cũng không nhận ra hắn có thể cao bao nhiêu năng lực.

Luận từng trái, hắn tự nhận thua Đỗ Kiện;

Luận thủ đoạn, hắn lại không bằng Hoàng Nhã Như;

Mà thể lực phương diện, hắn đồng dạng vô pháp cùng Vương Cường nghĩ nói cũng luận.

Sở dĩ, nhìn từ phương diện nào, hắn tựa hồ cũng không phải làm này hứng lấy việc này trọng trách thí sinh thích hợp.

Nhưng mà hắn nhưng không có ý thức con đường, đúng là hắn một lần lại một lần quy hoạch, đề nghị, chỉ huy, làm cho mọi người đang không nhận thức được được liền đem hắn coi là chỉ này đoàn đội hạch tâm, linh hồn, thậm chí là đại não.

Phạn bẻ lúc, uống nước no nê mọi người, hơi làm nghỉ ngơi, tiện đà nếu như đêm qua như nhau, thật sớm về tới đều tự trong phòng.

Bởi đêm qua đại hán bỏ rơi nhiệm vụ giáo huấn, đêm nay gác đêm nhiệm vụ, Đường Tiểu Quyền tự nhiên mà vậy dùng cắt lướt chề.

Hắn phụ trách đệ nhất ban nửa đêm trước, từ 8 điểm đến nửa đêm không giờ.

Mà Vương Cường tắc phụ trách thứ hai ban, mãi cho đến bình minh.

Bất quá lệnh Đường Tiểu Quyền cảm thấy bất hoặc chính là, hán tử tựa hồ cũng không có ngủ ý tứ.

Bởi vì cự ly mọi người ly khai đã qua tròn 1 canh giờ, nhưng Đỗ Kiến lại vẫn như cũ đợi ở ở phòng khách, câu được câu không nói nói, rõ ràng cho thấy có tâm tư gì.

Thế nhưng đối phương không nói, Đường Tiểu Quyền lại bất tiện hỏi rõ, cho nên liền này cùng hắn trò chuyện này không bốn sáu đề tài của.

Nguyên bản hắn trả chi vào theo trọng tâm câu chuyện tiến hành, đối phương sẽ từ từ lỗ lỏ tiếng lòng.

Thế nhưng ai có thể nghĩ, hán tử lên chuyển WC, thuận tiện không thấy bóng dáng.

Như vậy, hán tử đi đâu vậy đâu?

Không thể nghĩ ngờ, tự nhiên là Hoàng Nhã Như ngon khuê.

Dù sao, một cái 40 tuổi nam nhân, như lang như hổ niên kỷ, vừa cùng lão bà đất khách lâu như vậy, đêm qua đột nhiên cửu hạn phùng cam lộ, lúc này đương nhiên là như vậy.

Trên thực tế, đại hán từ sáng sớm thấy Hoàng Nhã Như quyến rũ thân thể, thuận tiện vẫn muốn cùng nàng nói lại tiền duyên.

Chi tiếc ngại khắp chung quanh người tồn tại, hắn bất tiện động thủ.

Mà vừa mới hắn mặc dù kiệt lực tiến cử chính cương vị công tác ca đêm, nhưng vẫn là bị Đường Tiểu Quyền lời nói dịu dàng tạ tuyệt.

Sở dĩ hắn nhắc nhở đến bây giờ, vì chính là tầm một cái tiến nhập Hoàng Nhã Như gian phòng hợp cơ hội.

Thế nhưng giằng co nửa ngày, cơ hội không tìm, khô nóng dục vọng ngược lại thì dữ phát cuồng liệt.

Rốt cục, dục vọng chiến thắng lý trí, đợi đến giải quyết xong nước tiểu lúc, hắn liền không hề cô kỵ trực tiếp thiểm vào Hoàng Nhã Như trong phòng.

Đường Tiểu Quyền khóa chặt vùng xung quanh lông mày, một đôi con ngươi đen nhìn chăm chăm phòng khách ngoài cửa.

Hắn ở buồn bực, buồn bực với Hoàng Nhã Như gian phòng thường thường truyền ra ván giường "Chi nha" thanh.

Đương nhiên, hắn cũng này không biết lúc này đại hán đang ở đối phương trong phòng cùng cái đó mây mưa thất thường, hắn chỉ coi này Hoàng Nhã Như bởi vì cảm mạo khó chịu trần trọc sở trí.

Chi nha thanh giằng co sắp tới nửa giờ, thẳng đến hán tử ly khai mới hoàn toàn khôi phục lại bình tĩnh.

Mặt thể ban đêm vĩnh viễn đều là vậy gian nan, ngoài phòng một mảnh đen nhánh, nguyên bản tiếng động lớn rầm rĩ náo nhiệt đường cái lúc này lại như một bày tử thủy.

Trên đường phố không còn có trở về nhà người qua đường, có chỉ là từng cỗ một ngốc nghếch tang thi.

Hồi tưởng ngắn ngủi này mấy ngày biến hóa cùng kinh lịch, Đường Tiểu Quyền tâm trạng không khỏi này cảm giác khái hàng vạn hàng nghìn.

Nhân loại đã từng là cường đại cớ nào tồn tại, nhưng một cái nho nhỏ bệnh độc liền đem cái đó kéo đến thức ăn liên tằm dưới chót nhất.

Đây không thể không nói này một cái châm chọc, đồng thời cũng là tự cấp mù quáng tự phụ của người loại lên rất tốt một khóa.

Chỉ là đây tiết khóa đại giới thực sự quá lớn quá lớn, lớn đến gọi người khó có thể thừa thụ.

Thời gian ngay Đường Tiểu Quyền như vậy trong lúc miên man suy nghĩ chậm thê mà qua, hết thấy tất cả đều là vậy bình tĩnh, thẳng đến "Bang bang" tiếng vang từ Hoàng Nhã Như bên trong phòng truyền đến. . .

Chương 36: Khác thường tiếng vang

Tiếng vang cũng không lớn, nhưng ở đêm khuya yên tĩnh còn là vuu hiển rõ ràng, đặc biệt ở giữa tần suất, một chút đón lấy một chút, có chút nhiều lần.

Lúc đầu Đường Tiểu Quyền chỉ coi này Hoàng Nhã Như thân thể không khỏe sở trí, nhưng đợi tinh tế nghe mấy phút sau, của nó trán ở giữa nếp nhăn cũng càng xiết chặt lên.

Người nữ nhân này đến tột cùng đang làm gì? Trước này "Chi nha" thanh, hiện tại vừa "Bang bang" thanh, Đường Tiểu Quyền vốn có không có gì bất quá chi tâm, nhưng theo thời gian trôi qua, tim của hán hạ cũng là không khỏi hiện lên tí khác thường ý niệm trong đầu.

Lẽ nào hán tử thực sự đang cùng hàng làm cầu thả việc?

Hồi tưởng sáng sớm Đỗ Kiện, Hoàng Nhã Như giữa hai người ánh mắt của, Đường Tiểu Quyền không bài trừ có loại khả năng này.

Tiếp tục rình mấy phút, tiếng vang như trước, tần suất như trước.

Cái này Đường Tiểu Quyền đã có thể buồn bực, tuy rằng chưa cái đệm sự, nhưng hán đầu gì cũng là người đàn ông, hán nhưng không tin trong phòng hai người có thể sử dụng loại nào tư thế kéo dài phát sinh loại này nhỏ gõ cửa vang thanh âm của.

Có đi không gõ cửa tham một đến tột cùng, thành Đường Tiểu Quyền lưỡng nan vấn đề.

Đi thôi, đồ Hoàng hai người vạn nhất thật đang làm chuyện này, hán đảo có vẻ bóng đèn.

Không đi đi, tùy ý loại này âm hưởng tiếp tục nữa, khó tránh khỏi lại quấy nhiễu đến tang thi.

Hai nhìn xem cân nhắc, Đường Tiểu Quyền trong miệng còn là khế cần môi lựa chọn người sau.

Dù sao, và mặt so sánh với, còn là mạng nhỏ tới trọng yếu hơn.

"Bang bang phanh!" Trừ vang của phòng, Đường Tiểu Quyền đứng là vẫn còn có chút ngưng ngừng, sở dĩ đánh độ mạnh yếu không lớn.

"Bang bang phanh!" Phòng trong đồng dạng là truyền ra tiếng gõ cửa, cùng Đường Tiểu Quyền vừa vận hình thành hoà lẫn cái đó thể.

Không phải đâu, như thế quên mình?

Đường Tiểu Quyền kinh ngạc hơn, đưa lỗ tai dán tại cửa phòng trên, ý đồ thám thính ra khỏi phòng bên trong một ít động tĩnh.

Thế nhưng còn chưa dám người lỗ tai hán hoàn toàn dán lên cửa phòng, một cái bàn tay cũng không có dấu hiệu nào phủ đến rồi đầu vai hán..

Cử thật, đêm không trăng phong cao sát nhân dạ, đây đột ngột toát ra một con độc thú, thực tại này đem Đường Tiểu Quyền sợ không rõ a.

Hán bản năng cực kỳ bên cạnh mãnh lui một, tiện đà thân thể nặng nề đập vào cửa phòng trên, phát sinh "Loảng xoảng" nhất thanh muện hưởng.

"Này, tiểu Đường, ngươi ở đây làm gì vậy?"

Chưa tỉnh hồn, Đường Tiểu Quyền đôi mắt trong xuất hiện đại hán thân thể, người sau chính chặt cau mày nhìn hán.

Chờ một chút,

Tựa hồ là ý thức được cái gì, Đường Tiểu Quyền hít sâu một hơi, trầm nghĩ:

Nếu như hán tử ở chỗ này, Hoàng Nhã Như vừa ở trong phòng làm gì chứ?

Không có cho hán suy tính thời gian, bởi vì theo sát tới tiếng đánh, lần thứ hai đem hán lại càng hoảng sợ.

"Nhã Như!" Hán tử kinh hô xuất khẩu, hán về mặt khăn trương tháo ra hoành ở trước cửa Đường Tiểu Quyền.

Đường Tiểu Quyền vốn là thân thể suy nhược đầu trải qua ở hán đây lực mạnh lôi kéo, nhất thời giống như như điều đứt dây, bị sinh sôi kéo đến rồi nửa thước ở ngoài.

Cửa phòng không có khóa lại, hán tử con lặc một cái thuận tiện dễ dàng đem cái đó toàn nổ, nhưng ra người liêu chính là, còn chưa dám người hán tử đẩy cửa, cửa nhưng là bị một đẩy ngược lực mang theo.

Sự cấp hơn thế, kẻ ngu si cũng biết phòng trong nhất định là xảy ra điều gì tình huống, lập tức hán tử lại bắt chập cái khác, la lên đang lúc thuận tiện lần thứ hai cố sức đẩy cửa phòng ra.

"Nhã Như a!"

"Loảng xoảng, ba, chi nha."

Ba nhớ tiếng vang, một cái chàng cửa, một cái rơi xuống đất, một cái ván giường phải đi thanh.

Làm đây ba nhớ tiếng vang, cửa phòng cuối cùng là mở ra.

Hán tử khi trước một bước vọt vào, đôi mắt nhanh chóng ở bên trong phòng quét một vòng, nhưng thấy không có người khác, tâm trạng thoáng an vài phần.

Sau cùng đem ánh mắt rơi mới ngã xuống đất một cái bóng đen trên người, lúc này kinh hô xuất khẩu.

"A nha, Nhã Như! Người thế nào?"

Thấy nữ nhân của mình ngã xuống sàn, hán tử lo lắng hơn liền càng tiến lên phù kéo, nhưng ngay khi hán sắp sửa thân thủ hướng tới, một bóng người cũng chắn trước người của hán, cũng đem cái đó lan phía sau vài bước.

"Người làm gì!"

Phát hiện ngăn trở mình chính là vừa mới quý quý túy túy Đường Tiểu Quyền, hán tử rất tự nhiên liền đem của nó coi là đúng Hoàng Nhã Như có ý đồ của người.

Sở dĩ không có chút nào khách khí, trong lời nói đều là lộ ra cổ tức sát khí.

"Sau khi từ biệt, nàng có chút không đúng lắm." Khóa chặt vùng xung quanh lồng mây, Đường Tiểu Quyền bất động thanh sắc từ trong túi quần móc ra điện thoại di động.

Mở ra ở giữa tự mang đèn pin công năng, đem lóe ra gai mắt bạch quang màn huỳnh quang đối mặt ngựa mặt trên mặt đất Hoàng Nhã Như.

Có lẽ là đã bị bạch quang hấp dẫn, nữ nhân chậm rãi ngẩng đầu lên, mà theo nàng không ngừng giơ cao đầu, đồ đường hai người sắc mặt cũng càng thâm trắng đi.

"Đây... Làm sao sẽ?"

"Này, hai người các người một chạy Nhã Như gian phòng làm lồng máy bay a!"

Giá trị việc này khẩn trương vạn phần thời khắc, Vương Cường dầy thanh âm của chuyển vắng vẻ, hán đẩy ra ngây người như phỗng hai người, còn buồn ngủ tiến lên trước đi.

"Thao! Trở về a, Cường tử!" Lấy lại tinh thần Đường Tiểu Quyền trước tiên phát ra cảnh cáo, nhưng đầu óc của hán thần kinh đến chi huy tát vào mồm phát ra âm thanh cuối cùng là muốn vài giây quá trình.

Mà vừa vặn này ngắn ngủi này vài giây, cũng đủ để cái biến rất nhiều chuyện, tỷ như một người tính mệnh.

Hoàng Nhã Như đột ngột nhảy phác ra, mục tiêu nhắm thẳng vào trước người Vương Cường.

Bất quá bởi nàng lúc trước này mới ngã xuống đất, sở dĩ chỉ có nửa người có thể đập ra.

Mà Vương Cường bên này mặc dù đang được nghe kiến sau lưng la hét bản năng chế trụ cước bộ, nhưng ở như vậy tiến cự ly, mặc dù kẻ ngu si cũng không có khả năng ném cách hán cái này thạc đại mục tiêu.

"Ba!" Hai đụng nhau đụng âm hưởng cũng không phải rất lớn.

Nhưng theo thanh âm hạ xuống, giữa phòng vị trí người thi tạo hình cũng có vẻ tương đối... Gọi người mơ màng.

Thi phượng Hoàng Nhã Như quỹ sát đầy đất, toàn bộ đầu đều là chôn sâu với Vương Cường đang hạ.

Mà người phượng Vương Cường tắc thẳng mà đứng, một đôi tổ khuôn mặt biểu tình phong phú mà lại phức tạp.

Thời gian vào giờ khắc này bưng tình dừng lại như nhau, tất cả mọi người này vứt bỏ tập trung suy nghĩ, nửa há hốc mồm.

Nhưng mà một giây qua đi...

"Má ơi!" Bùng tình giết lộn vậy tề gào thét ở bên trong phòng nổ vang, Vương Cường cùng bị trọng quyền đánh trúng tự đắc đặt mông bày ở trên mặt đất.

Tiền đà cũng không kịp cái mông thượng truyền tới nóng rực cảm giác, vuốt ve hai chân thuận tiện sau này rút đi.

Thấy vừa đầu đường con mồi gần rời đi, Hoàng Nhã Như rất nhanh phủ phục hai bước, được trào bắt được Vương Cường chân nhỏ, sau đó không chút nào dừng lại mà cắn một cái đi tới.

Đầu ngón tay truyền đến một trận tê dại đau đớn, cũng chính là như vậy, lệnh Vương Cường hồn phách đều nhanh sợ phi ả.

Trong cơ thể a-đrê-na-lin thành bao nhiêu bội số điên cuồng phân bố, Vương Cường thao ra bú sữa mẹ khí lực chợt đem chân hướng phía sau vừa thu lại.

Có lẽ là ống quần của hắn quá mức trơn trượt, hoặc là là hần mạng nhỏ vốn không nên tuyệt, nói chung hắn may mắn từ thì trào được đào thoát đi ra.

Mà cùng lúc đó, Hoàng Nhã Như cũng là phát giác trong miệng mỹ vị không thích hợp.

Đội đến suy nghĩ vừa nhìn, nguyên lai đó là con chứa đầy vật bản người đàn bà dâm đẳng!

"Rống!" Tức giận một tiếng gầm nhẹ, Hoàng Nhã Như chợt mang thi đầu, khàn khàn trong con ngươi, ba con con mồi chính ép buộc nàng bạo phát nhất nguyên thủy là vốn gốc có thể...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Nửa đêm kịch đấu

"Mau, mau, mau giết nàng!" Nhìn dưới ánh trắng trương trắng bạch gương mặt của, Vương Cường kinh hãi reo lên.

Đúng vậy! Là nên giết nữ nhân trước mắt!

Sau khi nghe Đường Tiểu Quyền trước tiên nắm thật chặt hai tay của mình, thể nhưng đây căng thẳng hắn mới phát hiện, trong tay mình ngoại trừ thai chiếu sáng dùng điện thoại di động ra, căn bản sẽ không cái khác có thể cung cấp giết địch lợi khí.

Làm sao bây giờ? Đây là một cái vấn đề.

Đường Tiểu Quyền muốn quay người trở lại thủ cầm vũ khí, nhưng Hoàng Nhã Như có thể cho hắn cơ hội này sao?

Đáp án này phủ định, vừa mới Vương Cường thoát đi đã rồi gọi là cái này vừa hoàn thành biến dị chuyển hóa nữ nhân dị thường buồn bực, sô dĩ. . .

Chậm rãi đứng lên, Hoàng Nhã Như lại một lần nữa triển cánh tay nhào đi ra ngoài, mà lần này mục tiêu của hắn cũng đổi thành đứng hàng hàng, giữa lúc thất thần trạng thái Đường Tiểu Quyền.

Phòng ngủ bất quá 13 thước vuông, một người ba thi tại đây không gian thu hẹp đúng tri, không thể nghi ngờ là đúng rằng tiềm trào lợi Hoàng Nhã Như có lợi.

Đường Tiểu Quyền rõ ràng cảm thụ được trước mặt tới lạnh lẽo kinh phong, cổ giống như địa ngục mà đến thi hủ khí tức nhất thời làm cho hắn bản năng sĩ cánh tay cách chắn trước ngực của mình.

"Ba!" Theo nhất thanh muộn hưởng, người cùng thi kết kết thật thật đụng vào nhau.

Mà bởi quán tính cho phép, cước bộ phủ phiếm Đường Tiểu Quyền, đội đến lao đảo sần đảo lui lại mấy bước phía sau, cuối cùng vẫn bởi vì đứng không vững, cùng Hoàng Nhã Như song song rơi xuống ngã xuống trên mặt đất.

Lưng chỗ truyền đến đau rất cảm giác, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy mắt đầu sao Kim ứa ra, hỗn loạn suýt nữa ngất xỉu đi tới.

Chỉ là hắn bị tề như vậy thất điên bát đảo, muốn chết không sống, mà đặt ở của nó trên người Hoàng Nhã Như lại cùng một người không có chuyện gì vậy, phủ phục hai cái, thuận tiện đỉnh thẳng người.

"Rống ~" hưng phấn gào thét một tiếng.

Gần đến miệng con mồi không thể nghỉ ngơi là khiếu Hoàng Nhã Như hưng phấn không thôi, nàng không kịp chờ đợi lần thứ hai đè thấp thân thể của chính mình, hé ra đỉnh đầu không biết tên đỉnh dịch "Môi đẹp đẽ" nhanh chóng thiếp hướng Đường Tiểu Quyên.

Không hề nghỉ ngơi, lúc này đường Hoàng hai người nữ trên nam dưới tư thế tương đối hương diễm, nhưng dù vậy, cũng không ai sẽ đi ước ao người trước "Diễm phúc".

Trong con người giống như cửa địa ngục "Môi đẹp đẽ" từ từ phóng đại, một luồng lửa làm người ta làm nôn tanh tươi mặt tiền cửa hiệu kéo tới.

Đường Tiểu Quyên theo bản năng thân thủ cấm ở Hoàng Nhã Như ngày càng dễ tiếp cận cổ trên, mà khi hân cùng với người sau đầu sức lúc mới ngạc nhiên phát hiện, nữ nhân lực đạo cánh lại trở nên to lớn như thế.

Hết thấy tất cả đều ở đây trong điện quang hỏa thạch, phòng trong còn sót lại hai người đợi đến lấy lại tinh thần hướng tới, đường Hoàng hai người đã rời là từ đứng thẳng thay đổi đến rồi ngã quỵ, do xa nhau biến thành dây dưa không rõ.

Đường Tiểu Quyên chặt chẽ tạt ở Hoàng Nhã Như cổ của, tùy ý nàng làm sao xoay xoay đưa, cũng không dám buông lỏng mấy may.

Thế nhưng người lực lượng cuối cùng là có hạn, hướng hay là hân như vậy một cái trong ngày thường liền khuyết thiếu rèn luyện tên.

Sự chịu đựng xưa nay đều là Đường Tiểu Quyên ngăn cản, sờ đi tiếp tục như thế giằng co nữa nói, kết quả không cần nói cũng biết.

Bởi không có Hoàng Nhã Như hiếp bức, Vương Cường hỗn loạn hoảng sợ đầu óc từ từ khôi phục rõ ràng, hân ý thức được huynh đệ của mình đã đến rồi sinh tử tồn vong sát biên giới.

Cứu người! Trong đầu hiện lên hai chữ này mất.

Vương Cường xung nhìn, hân giờ phút này nhu cầu cấp bách một món vũ khí, một món có thể tạc nỏ Hoàng Nhã Như đầu vũ khí.

Thế nhưng trở về nhà thủ cầm hiển nhiên là không còn kịp rồi, Vì vậy. . .

Hoành nằm dưới đất lau một cái tia sáng đưa tới sự chú ý của hân, mà cùng lúc đó Đường Tiểu Quyên cúi chõ của cũng là vô lực rơi xuống tới.

Sinh tử con trong nháy mắt, Vương Cường thậm chí không kịp lo lắng trên mặt đất đó là cái gì, hân dùng sức đẩy ra chớp mắt sẽ găm nhăm Hoàng Nhã Như, sau đó liêu qua phát quang vật, quay người cười ở người sau trên người của.

Lúc này màn ảnh, Vương Cường mấy ngày này tăng không chỉ một lần hên mọn nghĩ tới, nhưng khi lúc này mộng tưởng trở thành sự thật thì, ai có thể ngờ tới đứng là lại biến thành dây phức quang cảnh.

Đây không thể không nói là một loại châm chọc a.

Sau cùng liếc nhìn cái này đã từng ái mộ trôi qua nữ nhân, Vương Cường nhú mày luân khởi trong tay "Cục gạch", sau đó nặng nề mà đập xuống.

"Ba!"

"Đi tìm chết đi! Đi tìm chết đi! . . ."

Có lẽ là tương phản to lớn làm cho Vương Cường có chút khó có thể tiếp thu, có lẽ là một lần nữa giết "Người" để hân trở nên điên cuồng, nói ngắn lại một câu nói:

Vương Cường mắt không chế!

Hân không ngừng mà quơ trong tay "Cục gạch", một lần lại một lần sấn nện ở dưới thân đã sợ hãi thượng.

Hoàng Nhã Như sớm bị hân đập không có khí tức, nguyên bản hư thối tro đen đầu, lúc này đã biến thành một bày hi nê.

Đỗ Kiện bị một màn trước mắt sợ ngây người, hân tròn sống qua 40 ngã xuống, nhưng tàn nhẫn như vậy tràng cảnh hân vẫn đầu một hồi thấy.

Bất quá cũng may hân mấy tuổi xảy ra, tâm lý năng lực chịu đựng giác cái đó Đường Tiểu Quyên mạnh hơn thượng không ít, hân cố nén nôn mửa xung động, tiến lên ngăn cản Vương Cường lại đem nện xuống hữu chưởng, sau đó thật chặt đem cái đó lan vào trong lòng, tiện đà thấp giọng khuyên nhủ: "Được rồi, hài tử, kết thúc, đều kết thúc, không nên ở đập, nàng đã chết."

Nàng đã chết! Bên tai quanh quẩn hân từ chính là lời nói, Vương Cường ngây ngốc ngồi ở phòng khách cái ghế thượng, ánh đèn lò mờ đem bóng lưng của hân kéo rất dài rất dài.

Hai tay vẫn như cũ có ở đây không nghe sai sự run rẩy kịch liệt, Vương Cường đầu óc trống rỗng, chờ đến hai tròng mắt coi như rút hồn vậy chỗ trống không ánh sáng.

"Có thuốc lá không?" Đây là chuyện xảy ra phía sau Vương Cường nói câu nói đầu tiên.

"Có, có!" Đường Tiểu Quyền nhanh lên ở trên người xóa đi vừa mới nôn mửa sờ nhiễm nơi tay tang vật, sau đó từ sinh tồn trong túi xách lấy ra còn sống nửa gói thuốc lá, rút ra một con, dẫn đốt, đưa tới Vương Cường tay của được.

Hãy còn hít sâu một cái thuốc lá, đậm ninh cổ đỉnh xuyên thấu qua xoang mũi tiến nhập trong phổi, sau đó phụt lên ra, Vương Cường lần thứ hai lâm vào yên lặng.

Một con trều thôi, lại tiếp theo một con, nửa gói thuốc lá chớp mắt thuận tiện thành đầy đất tàn thuốc, có lẽ là ni-cô-tin ma túy làm dùng hiệu quả, Vương Cường tái nhợt sắc mặt rốt cục khôi phục một chút huyết sắc.

Chỉ là Vương Cường tuy rằng khôi phục lý trí, nhưng cho thuê ở phòng những người may mắn còn sống sót phiền phức lại mới xa không có kết thúc.

Bởi vừa mới bọn họ đánh chết Hoàng Nhã Như động tĩnh quá lớn, sờ dĩ sát vách phòng trong tang thi đã là đã nhận ra nơi đây dị dạng.

Bất quá đáng được ăn mừng chính là, bọn họ lần này trung gian là có dày tường cách trở, bằng không chỉ dựa vào lúc trước cũ kỹ cửa gỗ, bọn họ sợ là đã sớm mệnh tang bầy thi.

Thế nhưng mặc dù có hậu tường cách trở, nếu như trẻ đẹp loạn đây bang súc sinh xao động, vạ lây đại môn cũng là chuyện sớm hay muộn.

Sờ dĩ . .

Đường Tiểu Quyền dẫn hán tử, lần thứ hai về tới Hoàng Nhã Như căn phòng của.

Nhìn trên mặt đất tàn ra tanh tươi, từ lâu không có hình người lỏa lồ thi thể, hai người đều là nhân đạo mặc niệm mấy, sau đó liền ở Đường Tiểu Quyền bày mưu đặt kế hạ, đều tự bận rộn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Tử thi tác dụng

Bọn họ đang làm gì? Đóng gói.

Đóng gói cái gì? Hoàng Nhã Như.

Kéo qua trên giường chân đơn, Đường Tiểu Quyền và Đỗ Kiện hai người đem đã chết hán thi thể cho mang đi vào, sau đó đóng gói thành túi.

Đây sống nói giản đơn, nhưng làm lại thật là lao lực.

Trước không nói đối phương văng tung tóe đầu bất hảo thu thập, riêng là nàng thi thay đổi hậu thân thượng sờ tàn ra cổ tanh tươi, đã gọi là người khó có thể chống đỡ.

Lấy ra sinh tồn túi bên trong phong rương túi, Đường Tiểu Quyền phân biệt ở thi túi thượng trung hạ ba vị trí tiến hành rồi phong trang cùng gia cố, mục đích gì còn lại là:

Thứ nhất: Che giấu mùi, tránh cho mùi hôi thu hút văn dã.

Thứ hai: Là nó tiếp theo hành động làm chuẩn bị.

Như vậy kế tiếp Đường Tiểu Quyền dự định làm gì chứ?

Đội đến phong gấn xong tất, Đường Tiểu Quyền gạt trên tay duy nhất túi ny lon, lau đem mồ hôi trán, to suyền con đường: "Đỗ đại ca, cùng nhau đem thi thể sẽ đi ra ngoài đi."

"Mang ra đi?" Đỗ Kiện hơi sững sờ, hán đồng dạng ngừng đang lau lau mồ hôi tay phải, có chút không hiểu hỏi: "Cái này còn là phóng ở trong phòng tương đối thỏa đáng đi."

Dựa theo hán tử ý tứ, hán là cảm thấy thi thể nếu đã đóng gói, như vậy đem phòng một cửa, mới là chặn thi thúi phương pháp tốt nhất, bất quá hán hiển nhiên hiểu lầm Đường Tiểu Quyền dụng ý.

Đầu nhẹ lay động hai cái, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai bắt tay vào làm lau đem trên mặt Hán Thủy, thể nhưng nóng bức gian nhà, lại tự một rất chung ló, khiến mồ hôi tích tích chảy xuống.

"Đỗ đại ca, hiện tại hàng hiên phía trong tang thi đã có gây rối dấu hiệu, sở dĩ ta nghĩ dựa vào đem đây thi túi rơi xuống lâu làm ra điểm âm hưởng, chuyển biến tốt đẹp đòi sự chú ý của bọn họ lực."

Lông mi giương lên, Đỗ Kiện lộ ra kinh ngạc biểu tình: "Người là nói muốn đem nó ném xuống?"

Khẳng định gật đầu, Đường Tiểu Quyền cho ra mình trả lời thuyết phục.

"Đây ~ có chút không tốt lắm đâu! Đứng xuống mồ là an, hiện tại ta tuy rằng không thể cấp nàng một tang lễ đẳng hoàng, nhưng chỉ muốn thi thể vẫn còn ở, ngày sau luôn có thể bỏ tức." Xuất phát từ ở nông thôn tập tục, Đỗ Kiện đứng một ít lão tổ tông truyền xuống tới gì đó vẫn có chút xem trọng.

Chỉ là, hán lần này luận điệu rơi vào 21 thế kỷ tân thanh niên Đường Tiểu Quyền trong tai, cũng không quá có thể hiểu đồng tây:

"Đỗ đại ca, người nói không sai, cứ như vậy vứt bỏ Hoàng Nhã Như thi thể thật có chút không quá thỏa đáng, thể nhưng lúc này đây mầu chốt, chúng ta thực sự không có năng lực đi coi trọng này lễ nghi phiền phức."

"

"Không sai!" Đường Tiểu Quyền nói đến phân nửa, lại nghe ngoài cửa truyền đến một cái giọng trầm thấp, đón lấy Vương Cường thuận tiện đẩy cửa mà vào: "Ta tán thành Quyền Tử đề nghị!"

Không có bất kỳ lời vô ích, Vương Cường đi thẳng vào vấn đề: "Đỗ đại ca, người phải biết rằng bên ngoài này tang thi, chúng ta nếu là nếu không bọn chúng nó áp dụng hành động, tại họa đến gian phòng này chỉ là chuyện sớm hay muộn mà! Sở dĩ trước khác nay khác, Nhã Như chết, ta cũng rất đau lòng, nhưng người chết đã qua đời, người sống như vậy, hưởng thi thay đổi nàng đã không còn là cả nhân loại. Hiện tại chúng ta hán là suy tính là như thế nào sống sót, mang theo của nàng phần sống sót."

Đường Tiểu Quyền lẳng lẳng liếc nhìn bên cạnh Vương Cường, không khỏi có chút hoài nghi, hàng này mà hay là hán biết cái kia thần kinh đại điều tên sao?

Hiển nhiên Vương Cường vừa mới buổi nói chuyện vẫn có tương đương xoay ngang, chỉ ít khi hán nghe tới, hữu lý có lợi có tiết.

Phòng ngủ lần thứ hai lâm vào yên lặng, Đỗ Kiện nhìn chằm chằm trên đất thi túi đứng ngẩn ngơ vài giây, sau đó thở dài một hơi, tự là làm cực lớn quyết định, bất đắc dĩ lắc đầu nói: "Cũng được, người đã môn đều nói như vậy, liền án ý của các người làm đi, "

Ý kiến thống nhất, không cho đình lại, ba người hợp lực đem thi túi sĩ đến rồi trù phòng ra bệ cửa sổ trước, tiện đà nhất tề cổ sức đem cái đó đẩy xuống phía dưới.

Hoàng Nhã Như, 1 thước 6 8 một đầu, thể trọng 100 cân trên dưới, tuy rằng thi thay đổi phía sau có điều giảm mạnh, nhưng trọng lượng còn là bãi ở đẳng kia.

Sở dĩ ở trọng lực tăng tốc độ dưới tác dụng, chịu tải của nó thi thể chấn đôn ở rơi xuống đất một thoáng, thuận tiện kích ra một tiếng trầm muộn tiếng vang.

"Loảng xoảng!" Tiếng lòng đều là run lên, Đường Tiểu Quyền ba người nín thở.

Phòng nhỏ ra, theo tiếng vang xuất hiện, hàng hiên lâm vào ngẩn ngui yên lặng, sau đó lò xo bước chân của bắt đầu trở nên mất trật tự, trước kia trả bồi hồi luống cuống tang thi tựa hồ là thu được nào đó đất, bắt đầu lục tục hướng phía lầu để bước đi.

Rón rén trở lại phòng khách, Đường vương đỗ ba người đều là đem hết khả năng phóng giọng thấp giọng, rất sợ sợ ý một chút quấy nhiễu đi ra bên ngoài vội vàng "Xem cuộc vui" hành thi môn.

Ước chừng qua 2 mấy giờ, xao động hàng hiên rốt cục từ từ khôi phục bình tĩnh, mà bảo trì lặng im những người may mắn còn sống sót cũng là cho đây khó nhịn dây vò cho tới uể oải bất kham.

Trước sau ở phòng tắm tiến hành rồi đơn giản tắm tóc, bởi hôm nay thay cho y phục còn chưa tẩy trừ, sở dĩ ba đàn ông, chỉ có thể là để hở ngực lộ nhũ, được trên thân.

Bất quá cũng may Hoàng Nhã Như đã qua, cho nên dưới mắt bọn họ như vậy khiếm nhã trang phục, đảo cũng không sao.

Vừa chưa chợp mắt một đêm, khi nắng gắt lần thứ hai từ đường chân trời bay lên khỏi, Đường vương đỗ ba người đã rồi tự ở phía trước cửa sổ điều tra khỏi lâu ra tình hình thực tế hình dáng.

Trong tầm mắt, ba ba lưỡng lưỡng tang thi nâng sườn núi hai chân, không mục đích gì qua lại bồi hồi, là tốt rồi tự thân khỏi cư dân, đang ở trên đường phố đi dạo.

Tình tế quan sát, người trả sẽ phát hiện, hành thi tụ tập nhiều nhất địa phương vừa mới này đêm qua thi túi rơi địa phương.

Chỉ bất quá trước kia bao vây kín thi túi, lúc này cũng đã là tứ phân ngũ liệt, mà bên trong Hoàng Nhã Như cũng đồng dạng bị đúng vậy vô cùng thâm.

Đường Tiểu Quyền mắt không chớp nhìn chăm chăm thi túi, đôi mắt hội tụ tiêu điểm hoàn toàn là ở Hoàng Nhã Như mắt trật tự bất kham trên thi thể.

"Này, Quyền Tử, nghĩ gì đâu?" Thấy huynh đệ mình ngây ngốc đại ra đáng đáp, Vương Cường tò mò hỏi.

"A ~" hơi chấn động một chút, Đường Tiểu Quyền từ trong suy tư quay trở về, hần cười mỉa hai tiếng con đường: "Nga, không có gì, được rồi, Đỗ đại ca, người nói chiếc điện bao xa kia đâu?"

Điện bao xa, không thể nghi ngờ là Đường Tiểu Quyền bọn họ trốn chết trong kế hoạch trọng yếu nhất một vòng.

Dựa theo Đỗ Kiện lúc đó nói, xe liền đứng ở hàng hiên ra trên đường phố, hơn nữa việc này xe tuy rằng niên hạn vỡ dài, nhưng hàng năm hần đều đúng thời hạn là của nó làm bảo dưỡng, sở dĩ xe tính năng tổng thể mà nói coi như tin cậy.

"Tại nơi." Đỗ Kiện lúc này cho ra hồi phục.

Theo của nó ngón tay phương hướng, Đường Tiểu Quyền rút cục thấy chiếc điện bao xa kia.

Xe vị trí cách bọn họ chỗ lâu đồng cũng không xa, khoảng chừng 100 đến thước cự ly, bất quá bởi nơi đây nhai đạo chật hẹp, nguyên bản song hướng thông hành đường xe chạy, bởi vì loạn đình loạn phóng cộng thêm hàng via hè tiểu cửa hàng trở nên cực kỳ phức tạp, cho nên muốn thuận lợi đi qua cũng không chuyện dễ.

Nhưng đây rõ ràng không là bọn hần hiện tại cần suy tính chuyện này, làm sao từ hàng hiên chạy ra, sau đó thuận lợi lên xe mới là bọn hần cấp bách nhu phải giải quyết vấn đề.

Một lần nữa trở lại phòng khách, A Thành đã dày ngáp ngồi ở nơi nào, hiển nhiên hần đêm qua ngủ không sai, cũng không có bởi vì sát vách phòng trong động tĩnh mà có điều quấy nhiễu.

Chỉ là. . .

"Thúc a, tối hôm qua Hoàng tử căn phòng của có đúng hay không ra chuyện gì?"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Biến dị nguyên nhân

Ngoảnh lại nhìn mình nhìn nhau, mọi người không nói mà thông xuống đầu.

Đối với đêm qua chuyện đã xảy ra, bởi cửa phòng cách trở, cộng thêm tự thân một mối nguyên nhân, A Thành chỉ là nghe thấy một chút "Bình phanh" rung động thanh âm cửa, đối với ở giữa đến tốt cùng là chuyện gì xảy ra hần đích xác này không được biết.

Ngắm nhìn vẻ mặt hồ nghi cháu trai, Đỗ Kiện thần thờ thờ dài, hần hoán qua A Thành, thản nhiên nói:

"Người Hoàng di tối hôm qua biến dị, và cha người như nhau, năng cũng thay đổi thành bên ngoài cái loại này ăn thịt người quái vật, sở dĩ chúng ta đem nàng giết đi!"

Đỗ Kiện tần khả có thể làm cho mình có vẻ bình tĩnh một ít, nhưng luận đến Hoàng Nhã Như chết, trong đầu của hần còn chưa phải nhưng ức chế sản nổi lên cổ bi thương.

Mặc dù hần cùng nữ nhân chỉ có một đêm cái đó duyên, nhưng hần từ cuối cùng là một giảng tình cảm người, không thể cho nữ nhân một cái tang lễ đảng hoàng thủy chung là hần trái tim một khối ngạt đáp.

A Thành hiển nhiên là bị hán tử chính là lời nói cho kinh hãi đến rồi, của nó nét mặt hai đống không lớn mắt, lúc này trừng tự chuông đồng: "Ngươi là nói, Hoàng di... Nàng, đã chết? Tại sao có thể như vậy? Nàng ngày hôm qua không vẫn luôn thật tốt nha, thế nào liền... Biến thành cái loại này quái vật đâu?"

"Cái này ~" ngôn ngữ một sát, Đỗ Kiến muốn cho cháu trai tìm ra một giải thích hợp lý, nhưng lại phát hiện mình cũng là căn bản sẽ không cân nhắc qua vấn đề này.

Tốt ở một bên Vương Cường chen miệng nói: "Ngươi Hoàng di chắc là phía trước thiên hòa tang thi trong chiến đấu bị cào tổn thương, lúc đó hán bị tang thi bắt được mất cả chân, là ta chém con kia tang thi cánh tay mới cứu nàng, sở dĩ..."

"Không có khả năng! Trên người hán cái gì dấu vết cũng không có!"

Vương Cường ngốc lảng hai miếu, đại hán đột ngột mở miệng, cũng là đem hán lại càng hoảng sợ, bất quá đợi đến sau khi lấy lại tinh thần hán lập tức không rõ hỏi: "Cái gì dấu vết cũng không có? Ngươi vì sao khẳng định như vậy a?"

"Ta ~ "

Đỗ Kiến đương nhiên khẳng định à, đêm đó mây mưa thất thường, hán thế nhưng đem Hoàng Nhã Như thân thể nhìn một lần, ngay cả của nó cổ câu thượng bộ "Giả chữ thập" hình xăm hán cũng nhược chỉ chương, canh miễn bàn này lộ ra ngoài tại ngoại bộ vị.

Thế nhưng những kinh nghiệm này hán tự nhiên bất tiện nói với mọi người xuất khẩu, sở dĩ thoải phong nhất chuyển, qua loa tác trách con đường: "Ta cũng chỉ là suy đoán, dù sao nhìn Hoàng tiểu thư mấy ngày nay khí sắc và cử chỉ, cũng không như có chuyện a!"

"Ừ, bất quá Đỗ đại ca, ngươi đừng quên, sáng sớm hôm qua Nhã Như thì có cảm mạo bệnh trạng, ngươi thứ lúc đó biến dị trước cũng không có bên trong dường như tình huống sao!"

Nhìn trong phòng Lý vương hai người người tới ta đi thảo luận, Đường Tiểu Quyền thủy chung vẫn duy trì lặng im,

Nhưng trán ở giữa vùng xung quanh lông mày cũng càng tụ càng chặt.

Cường tử nói không sai, Hoàng Nhã Như sáng nay đột ngột bắt đầu cảm mạo phải là nàng triệu chứng biến dị, nhưng nàng đến tột cùng là bao thuở dính vào loại này không biết bệnh độc đâu?

Trong đầu cẩn thận lướt qua mỗi một loại khả năng.

Đầu tiên, mặt thể bạo phát cái đó sơ nàng cũng đã mang theo, đối với lần này không hề sinh hóa y học kinh nghiệm Đường Tiểu Quyền không thể nào nghiệm chứng, bất quá hán bản năng đem cái đó bài trừ ở tại bên ngoài.

Lý do không hai, bởi vì nếu như điểm này trở thành sự thật, vậy liền ý nghĩa người sống sót đem vĩnh viễn vô pháp phân biệt người bên cạnh loại đến tột cùng là không đúng bệnh độc mang theo người, người sống sót cũng đem vĩnh viễn vô pháp phân biệt đối phương sẽ ở bao thuở biến thành quái vật đối với mình tiến hành trí mạng chuyển hóa.

Mà cùng lúc đó, nhân loại cũng đem hoàn toàn sống ở đây vô tận sợ hãi dưới.

Sở dĩ mặc kệ cái này luận điểm có hay không chính xác, ở không được đến tương quan nhân sĩ chứng thực trước, Đường Tiểu Quyền cũng không nguyện đề cập, miễn cho tăng thêm đội viên ở giữa nghi kỵ, do đó ảnh hưởng đoàn kết.

Thứ nhì, cũng đã Vương Cường vừa mới trong miệng nhắc tới, Hoàng Nhã Như là ở cùng tang thi quá trình chiến đấu được, bị thương tổn, do đó lây bệnh độc.

Về điểm này, Đường Tiểu Quyền cũng chăm chú cân nhắc qua, vậy do tá đã nhiều ngày đối với nữ nhân lý giải, đối phương là một cực độ người tự luyện.

Mà ở trong lòng học thượng, người như thế thường thường đều tồn tại nào đó cố chấp, tỷ như khiết phích, tỷ như miễn cảm chờ một chút.

Như vậy rơi vào Hoàng Nhã Như trên người, không thể nghi ngờ là đúng tự thân vốc người quyền luyện, đây từ của nó mỗi ngày vô luận nhiều luy đều phải rửa mặt chải đầu, may là lực kiệt cũng không nguyện cái móng trực tiếp chấm đất liền có thể đơn giản nhìn ra.

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền tin tưởng, nếu như Hoàng Nhã Như thực sự ở chịu tập trong quá trình bị thương tổn, nàng nhất định sẽ ở trước tiên lấy thuốc tiến hành chữa thương, để tránh khỏi lưu lại vết sẹo.

Nhưng hán đã kiểm tra qua sinh tồn trong túi đeo lưng chữa bệnh túi nhỏ, túi vẫn chưa bị người mở ra, cái này cũng tức là nói Vương Cường suy luận cơ bản có thể bài trừ.

Như vậy về Hoàng Nhã Như biến dị có khả năng suy đoán liền còn sót lại một điểm cuối cùng, Đường Tiểu Quyền cẩn cẩn môi thượng cời ra một khối chết da...

Vương Cường đã nhận ra huyênh đệ mình dị dạng, thông thường hàng này nếu như mê đầu không cổ họng, bảo trì lặng im, vậy liền đại biểu hai trường

hộp xảy ra.

Một loại là hần mệt mỏi, mệt nhọc, mệt mỏi; mà một loại khác còn lại là hần đang suy tư, tự hỏi có chút hần thấy chuyện trọng yếu phi thường.

Vì vậy...

"Này, Quyền Tử, ngươi có đúng hay không nghĩ đến cái gì? Nói đến mọi người cùng nhau phân tích phân tích nha." Vương Cường cảm thấy lúc này không là một người độc lự thời gian, tiếp thu ý kiến quần chúng mới vừa rồi chính đạo.

Theo bản năng gạt đầu, Đường Tiểu Quyền ngay cả trát mấy cái mắt con đường: "Còn nhớ rõ chúng ta lần đầu tiên thấy Hoàng Nhã Như tình hình thực tế huống sao?"

"Nhớ kỹ a!" Vương Cường có chút trượng hai không nghĩ ra hỏi ngược lại: "Ngươi hỏi cái này làm gì!"

Đường Tiểu Quyền làm như bưng bình tĩnh không nghe thấy vậy tự mình tiếp tục nói: "Hần là bị một cái biến dị tang thi ở truy đúng hay không?"

"Đúng vậy! Động à?"

"trước lúc này, ngươi nhớ kỹ hần là thế nào miêu tả nha?"

"Và khách của hần đang làm việc mà." Vương Cường nín bữu môi sắc bén, lộ vẻ rất không nhìn được, hiển nhiên nói ra đây tịch thoại để hần cảm giác tương đối không quá thoải mái.

Đường Tiểu Quyền thần bí như trước, hần đôi mắt bỗng nhiên rất nhanh vòng vo hai cái, sau đó đón lấy hỏi tới: "Như vậy sau lại hần khách nhân kia thế nào?"

"Thế nào? Biến thành tang thi bãi, xong Hoàng Nhã Như đã bị hàng đuổi tới sân thượng, chúng ta liền đáp cái đệm cứu hần, ta nói tiểu tử ngươi rốt cuộc nghĩ biểu đạt cái gì a?" Vương Cường ngại Đường Tiểu Quyền quá mức nét mực, trực tiếp là đem chính chuyện quá trình nói thẳng ra.

Sau đó, Đường Tiểu Quyền trầm mặc, chỉ là mang hai con mắt nhìn hần, ý tứ tương đối rõ ràng, đây là đang vấn: "Ngươi không có phát giác được chân tướng ở giữa ẩn núp vấn đề sao?"

Vương Cường bị hần nhìn thần phù hợp hoảng, đại não nhanh chóng cuốn, một lát sau, đôi mắt hiện lên lau một cái tia sáng, hần hoảng sợ đảo hít một hơi lương khí, sau đó đón nhận Đường Tiểu Quyền ánh mắt của, từ chối cho ý kiến con đường: "Ý của ngươi là Hoàng Nhã Như nàng..."

Hờ hững gạt đầu, không cần Vương Cường đạo mình, Đường Tiểu Quyền đã biết đúng mới hiểu ý tứ của hần.

Thế nhưng Vương Đường như vậy thần bí đối thoại, rơi vào đại hần thúc cháu hai người trong tai, cũng là để cho bọn họ không hiểu ra sao, bắt mình sờ đi.

Sờ đi, đại hần lúc này liền này lên tiếng hỏi: "Các ngươi là không đúng làm rõ Hoàng tiểu thư biến dị nguyên nhân?"

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Trốn chết kế hoạch (1)

Vương Cường một năm một mười đem trong lòng suy đoán nói ra, Đường Tiểu Quyền hợp thời gạt đầu, coi là làm khẳng định.

Nhưng thật ra vấn đề người Đỗ Kiến, đợi đến được nghe hết Vương Cường sau khi giải thích, mặt lộ vẻ ra vài phần xấu xí vẻ.

Đối với lần này, Vương Cường không hiểu hỏi: "Thế nào, Đỗ đại ca? Có đúng hay không cảm thấy ý nghĩ của ta không đáng tin cậy?"

Đỗ Kiến ngược ngừng nở nụ cười hai cái, không có trực tiếp trả lời vấn đề của đối phương, mà là nhìn trái phải mà nói hần nói: "Ách ~ gì, hiện tại Hoàng tiểu thư đã chết, chúng ta lương thực này không phải có thể nhiều xanh một ngày đêm?"

Đường Tiểu Quyền trầm ngâm hai miểu, tiện đà lắc đầu: "Vậy không thái hiện thực, Hoàng Nhã Như nàng một nữ nhân vốn là tiêu hao không được nhiều lương thực, sờ đi sát lại nàng phần khởi không bao nhiêu tác dụng. Bất quá ở bắt đầu trốn chết kế hoạch trước, khiến chúng ta ăn bữa ăn no còn là

miễn cưỡng có thể làm được."

Mọi người tán đồng gật đầu, nói thật đi hai ngày này, bọn họ 5 người phải dựa vào nho nhỏ một nồi cơm tẻ sống qua, thực tại này như muối bỏ biển.

Mà không ngày đã đem bắt đầu trốn chết kế hoạch, nếu là dựa vào bọn họ đây bộ mặt bụng đói kêu vang thân thể bản, rõ ràng ở thể lực phương diện liền rơi xuống hạ thành.

"Quyền Từ, ta khi nào bắt đầu hành động a?" Bình thường ít có suy tính Vương Cường, cũng ý thức được sự thái gấp gáp, sờ dĩ ngay sau đó Đường Tiểu Quyền nói hạp hỏi.

"Cái này nha ~" Đường Tiểu Quyền làm như sớm có chuẩn bị, hần chưa kịp suy tư, liền nói ngay: "Vốn có ta vẫn lại nghĩ tới để dùng phương pháp gì, có thể đuổi xa bên trong lâu tang thi, thế nhưng không nghĩ tới Hoàng Nhã Như chết cũng. . ."

Chuyện rồi đột nhiên dừng lại, Đường Tiểu Quyền bản ý là muốn nói "Hoàng Nhã Như chết giúp hần một cái đại ân".

Dù sao nếu không phải nữ nhân cổ thi thể kia làm ra động tĩnh, bồi hồi ở hàng hiên phía trong tang thi tuyệt tích sẽ không dễ dàng ly khai, chí ít sẽ không tại nơi sao thời gian ngăn ngừ bên trong ly khai.

Nhưng hần nghĩ lại vừa nghĩ, ở lúc này cái này mấu chốt, nói ra như vậy nói đến, rõ ràng có chút không quá gần như nhân tình, sờ dĩ. . .

"Nếu tang thi đã có rời đi dấu hiệu, như vậy chúng ta sẽ thấy đám người một ngày đêm, thứ nhất, thừa dịp trong khoảng thời gian này, mọi người khỏe tốt chuẩn bị một chút hành động cần tương quan vật; thứ hai, đại gia cũng đều nghỉ ngơi thật tốt một chút, dưỡng tức tinh thần. Đợi đến sáng mai chúng ta liền tiến hành trốn chết kế hoạch!"

Không có dị nghị, Đường Tiểu Quyền đề nghị đang cùng vương đồ hai lòng của người ta tư.

Dù sao, lúc này thời gian tuy rằng gấp gáp, lương thực cũng tiếp cận khô kiệt, nhưng đêm qua lẫn qua lẫn lại cùng với nước ăn no món bao tử đích xác không thích hợp sốt ruột hành động.

Thương nghị hoàn tất, thời gian xác định,

Mọi người nghỉ ngơi chỉ chốc lát thuận tiện bận rộn.

Lần này trốn chết kế hoạch, cộng phân ba bước(đi), từng bước(đi) không thể nghi ngờ đều là mạo hiểm vạn phần, sảo lộ là sẽ gặp rơi vào thi mệnh.

Sờ dĩ, thích hợp vũ khí tự nhiên thành những người may mắn còn sống sót cấp bách giải quyết vấn đề.

"Xà mâu 1 chiếc, cầu côn 2 chiếc, cây vít 1 thanh, thiết phù 1 thanh, còn có tiểu đao 1 thanh, " Vương Cường nhất nhất đưa tay đầu vũ khí báo ra, Đường Tiểu Quyền còn lại là ở bên chăm chú ghi lại.

Cách sinh tồn thứ mười lăm cái, công tác thống kê hiện hữu vật tư dự trữ, làm được trong lòng hiểu rõ, hợp lý phân phối, là người sống tiếp yếu tố một trong.

"Lối đi nhỏ không gian quá nhỏ, cầu côn bắt hảo kén nổ, phóng trong bao; "

"Cây vít , tiểu đao thích hợp cận chiến, phóng trên người; "

"Thiết phù uy lực thật lớn, dùng để mở đường không sai; "

"Xà mâu nha, có cự ly ưu thế, có thể bỏ đao, có lẽ làm trợ giúp dùng; "

Từng có kinh nghiệm thực chiến Đường vương hai người, người một lời ta một lời quay đầu như món vũ khí làm lời bình.

Chỉ bắt quá lời bình về lời bình, muốn chỉ dựa vào đây vài món làm bộ đáng thương vũ khí đột phá tang thi bắt tay kỹ càng hàng hiên, hiển nhiên là có chút quá mức keo kiệt.

Dù sao bọn họ nhân số trên có 4 một, mà vũ khí phương diện không có gì ngoài thiết phù, xà mâu cụ bị mở đường công năng ra, còn lại vũ khí ở đây lần tốc chiến trong hoàn cảnh rõ ràng không được tác dụng quá lớn.

Nói cách khác ngoại trừ trang bị thiết phù, xà mâu hai người, còn sót lại đem chỉ có thể ở trong chiến đấu sắm vai đã tương du vai, mà đây đối với vốn là chiến lực khan hiếm những người may mắn còn sống sót không thể nghi ngờ là họa vô đơn chí.

Như vậy làm sao bây giờ? Đây là một cái vấn đề.

Mọi người hãy còn suy nghĩ một hồi, Vương Cường đề nghị: "Nếu không chúng ta làm tiếp mấy cây trường mâu?"

Không thể không nói, Vương Cường biện pháp đích thật là lúc này nhất khảo phổ phương án, không có biện pháp ai kêu gian phòng này chủ nhân vậy nghèo túng, cả phòng thậm chí ngay cả bả đao cái đều tìm không ra.

Lấy ra bị đặt ở trù phòng đã lạc mẫn bụi bằng gỗ điều trửu, Vương Cường bảo chế đúng cách bắt đầu rồi thao tác.

Mà đại hán cũng không nhàn rồi, mượn búa lớn sắc bén, bắt đầu vỡ sách ngồi xuống cái ghế.

Ước chừng hao phí hơn một giờ, hai cây bị tước nhọn cái đầu dài trường mâu ứng vận nhi sanh.

Vũ khí bị thỏa, phía dưới nên định ra hạ đội ngũ sắp xếp thứ tự vấn đề.

Không thể nghỉ ngơi lần hành động này, coi trọng chính là một cái "Mau" tự!

Những người may mắn còn sống sót chỉ có thể vào, không thể thối, bởi vậy có thể thấy được, đội ngũ mở đường người vuu hiển trọng yếu, sở dĩ phải an bài thân thể tố chất tốt, thể lực mạnh người đứng hàng trong đó.

Như vậy rơi xuống Đường Tiểu Quyền bọn họ còn này 4 người tiểu đội được, đại hán và Vương Cường tự nhiên là điều kiện tốt nhất nhân viên.

"Theo ta thấy như vậy đi, Đỗ đại ca người xung phong, búa mở đường; Cường tử trường mâu phối hợp, ta và A Thành phụ trách đoạn hậu, các người thấy thế nào?"

Ngoài dự đoán của mọi người, Đỗ Kiến lúc này không cường thịnh trở lại điều hấn muốn cùng cháu trai cùng nhau, hấn dĩ thường sáng khoái đáp ứng "Mở đường tiên phong" cái này vừa nguy hiểm lại đáng sợ vị trí.

Kế tiếp, đoàn người vừa ngay trong quá trình hành động một ít tương quan chi tiết mỗi người phát biểu ý kiến của mình, tuy rằng bọn họ trước đã lúc đó thảo luận qua mấy lần, nhưng hành động sắp tới, bọn họ vẫn như cũ không dám chậm trễ.

Dù sao, lúc này tốn nhiều chút thời gian và tinh lực, có thể là có thể ở trong hành động tránh cho rơi một lần trí mạng nguy cơ, hai so sánh với giác, thực khinh thực trọng, không cần nói cũng biết.

Thời gian mọi người ở đây đều đầu vào đấy bận rộn được nhanh chóng trôi qua, rất nhanh giữa trưa tiếng chuông gõ, chỗ đang giảm ăn trạng thái những người may mắn còn sống sót, rốt cục không chống cự nổi đói quá cùng mệt mỏi tập kích, trước sau trở về nhà tiến hành nghỉ ngơi, chỉ chờ phù hợp A Thành một người ngồi một mình ở trong phòng khách, cương vị công tác được mọi người an toàn.

Đây vừa cảm giác, Đường vương đồ ba người ngủ được cũng không nở, thứ nhất sát vách tang thi thỉnh thoảng truyền ra gào thét gọi người hoảng sợ; thứ hai, Hoàng Nhã Như chết vẫn như cũ quanh quẩn ở trong lòng bọn họ, lái đi không được; ngay cả nói thứ ba nha, tự nhiên vẫn là cùng gần bắt đầu hành động có liên quan.

Nói cho cùng, bọn họ cũng chỉ là phổ phổ thông thông dân chúng, bọn họ cũng sẽ đứng tương lai mình số phận bằng hoàng, sợ, lo lắng.

Thế nhưng nên tới chung quy sẽ đến, cũng sẽ không bởi vì người quá phận sầu lo mà có thay đổi.

Trước mặt mọi người người lần thứ hai đoàn tụ phòng khách, ngoài phòng bầu trời đã rồi này màu đen chìm một mảnh, thạch đại trắng tròn ở mây đen che lấp hạ, miễn cưỡng lộ ra hầu như xóa sạch ánh trắng, rốt cuộc cho đây trước mắt thương di thành thị bình thêm một chút màu sắc.

Đơn giản ăn đốn cơm tối, Đường Tiểu Quyền đám người không nề kỳ phiền lần thứ hai qua lần hành động vừa muốn, sau đó trở về phòng, yên tĩnh chờ cách một ngày đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Trốn chết kế hoạch (2)

Sáng sớm hôm sau, hầu như không ngủ mọi người lục tục từ trên giường bò dậy.

Vương Cường theo chỉ thị, đem còn sót lại gạo tất cả đều ngã vào nồi được, nấu tràn đầy một nồi cơm tẻ.

Đây là bọn hấn 3 ngày tới nay ăn đệ nhất bữa cơm no, tuy rằng đàn độn vô vị, nhưng bụng đói quá cảm giác vẫn phải là đến rồi rõ ràng cải thiện.

Phạn bẻ, đem tiểu nồi tẩy sạch thu vào , mọi người tề tụ phòng khách nghỉ ngơi nửa giờ, sau đó hành động bắt đầu rồi. . .

Bởi vì trước ly khai cho thuê ở phòng, Đường Tiểu Quyền đảm người tùy thân cận mặc ba món áo lông trong người, cho nên dưới mắt bọn họ 4 nhân trung thể tất có một người không thể phân phối bộ này "Hộ giáp".

Mà Vương Cường cùng Đỗ Kiện, thân ở "(quân)tiên phong" vị trí, này trực tiếp muốn cùng tang thi tiếp xúc người, ở giữa nguy hiểm không cần nhiều lời, sở dĩ một người một món tất nhiên là không thiếu được.

Mà nói đến A Thành, tuổi còn nhỏ quá hần, không chỉ có là tổ quốc đóa hoa, càng Đỗ Kiện vô cùng coi trọng thân nhân, sở dĩ để miễn trừ Đỗ Kiện ở trong hành động thêm vào phân tâm, là của nó cháu trai trang bị một bộ "Hộ giáp" đồng dạng ắt không thể thiếu.

Sau cùng thuận tiện Đường Tiểu Quyền, tuy rằng đã mất dư thừa "Hộ giáp" cung hần ăn mặc, nhưng cây xê dịch chết, người xê dịch sống, lão tổ tông cho ta đâu không có thể như vậy dùng để làm bài biện.

Nếu không có hộ giáp, vậy chúng ta liền tự mình động thủ tạo một cái hộ giáp.

Sàng đan, bị xé rách thành khổ không đội vải, ở vương đồ hai người dưới sự trợ giúp, Đường Tiểu Quyền cánh tay, cổ, bắp đùi, mắt cá chân, ngực chờ dễ nhất đã bị tang thi gài vị trí đều là bị từng vòng quấn lên vải vụn sợi.

Đại gia triển đều rất cẩn thận, hầu như mỗi triển một chút dò hỏi Đường Tiểu Quyền lực đạo này có thích hợp hay không, để tránh khỏi qua chặt ảnh hưởng huyết dịch của hần tuần hoàn.

Sau một lát, ở Đỗ vương hai người hết sức trung thành gắng sức hạ, một cái thô sơ bản "Xác ướp" ra đời.

Đường Tiểu Quyền nghiêm túc hoạt động hạ cảnh cốt, cẩn thận xác nhận được các đốt ngón tay linh hoạt, đây dù sao liên quan đến đến sống chết của hần, hần cũng không hy vọng như thế này bởi vì vài nguyên nhân, thác mệ mồi hần chân sau.

Đội đến cảm giác cũng không lo ngại phía sau, hần gạt đầu ý bảo mọi người có thể bắt đầu bước tiếp theo hành động.

Nhất tề đi tới Hoàng Nhã Như phòng ngủ, cửa phòng mở ra trong nháy mắt, mọi người đều này theo bản năng bịt mũi lại.

A Thành đầu ngửi qua như vậy thịt sống hủ tanh tươi, nhất thời trong dạ dày thuận tiện một trận bốc lên, thiếu chút nữa sẽ nôn khan xuất khẩu.

Không để ý đến cháu trai phản ứng, Đỗ Kiện vén lên tay áo, chuẩn bị động thủ.

Lúc này giường lót ván đã khoảng không lay động không có gì,

Trên đó đệm chăn, nệm tất cả đều vật tản sở dụng theo Hoàng Nhã Như thi thể rơi xuống đến rồi lâu để.

Không gì hơn cái này thứ nhất, ngược lại cũng bớt đi những người may mắn còn sống sót đi thêm dọn dẹp công phu, bởi vì còn sống trưng bản điểm mới là bọn hần chuyển này trọng điểm.

4 người hợp lực sắp tới 1 thước đến rộng bằng gỗ bản điểm sẽ đến rồi cửa, Đường Tiểu Quyền ý bảo A Thành quá, hai người hợp lực thử một chút ở giữa trọng lượng, nghĩ coi như OK, mới vừa rồi gạt đầu buông.

Chuẩn bị công tác đã rồi hoàn tất, đội đến quần áo nón này chỉnh tề, hồ kiểm trang bị phía sau, 4 danh người sống sót rốt cục nhất tề đi tới nơi cửa chính, trốn chết kế hoạch gần bắt đầu. . .

Không có Đường Tiểu Quyền lúc trước do dự, Đỗ Kiện chỉ là quay đầu lại ngắm nhìn sau lưng đồng bạn, kiến mấy người đều là cho ra OK tay của thể phía sau, thuận tiện đầu tàu gương mẫu, không chút do dự nứ mở cửa phòng, liền xông ra ngoài.

Lần hành động này, coi trọng chính là một cái chữ mau, sở dĩ Đỗ Kiện ra cửa đồng thời, Vương Cường cũng là theo sát phía sau.

Một búa một mâu, dựa theo trước đó dự định bước(đi), một cái liệu lý lối đi nhỏ bên trái tang thi, một cái liệu lý lối đi nhỏ phía bên phải.

Làm "Ba ba" hai tiếng muện hưởng, Đường Tiểu Quyền nghe được đại môn bị gõ vang thanh âm cửa.

Đây là Đỗ vương hai người cho ra "An toàn" tín hiệu, bọn họ có thể ra cửa.

Đương nhiên mặt thể trong, nơi đó có tuyệt đối "An toàn", nhất là còn là ở vào trước đây phía sau bị kẹp thi lâu trong.

Đường Tiểu Quyền dẫn theo bản điểm mới vừa vừa lộ ra một đầu, thuận tiện thấy một con thi thủ đánh úp về phía Vương Cường.

Vương Cường đối với lần này tựa hồ đã thành thói quen, nét mặt không sợ hãi chút nào về, cánh tay phải thật cao giờ lên, sau đó lãnh tinh ném, trong khoảnh khắc con kia khiêu hiêu muốn phác trước thi thủ chủ nhân, thuận tiện trống rỗng ở cửa nó sợ hãi chỗ nhiều động mất, tiện đà vô lực than nga xuống.

Đường Tiểu Quyền biết lúc này không đúng thường thức huynh đệ mình đại hiển thần uy thời gian, bởi vì bên cạnh Đỗ Kiện đã đối mặt hai tang thi vì đồ.

Hắn nhanh lên ngộp nói lực, ở sau người A Thành hiệp trợ hạ, bí mật mang theo được "Bản điểm" liền xông ra ngoài.

"Đỗ đại ca, mau tránh ra!"

Thoại âm rơi xuống, Đường Tiểu Quyền dưới nách "Bản điểm" dắt một kinh khí bị lực mạnh đẩy đi ra ngoài, mà cùng lúc đó, Đỗ Kiện cũng là ở trước tiên tránh sang một bên.

"Loảng xoảng, ba!" Tang thi hét lên rồi ngã gục.

Sự tình phát triển đến nước này, giây phút đều muốn liên quan đến đến mọi người tính mệnh.

Căn bản không thời gian đi quản hai tang thi chết sống, Đường Tiểu Quyền nhanh lên này thúc giục: "Mau, Đỗ ca, thanh bản điểm đường ngang đến."

Đây là bọn hắn ngăn cản sát vách tang thi công kích phương pháp duy nhất, Đỗ Kiện im lặng không lên tiếng cất bước tiến lên, một bả liêu qua xông ngang ra "Bản điểm" một đầu khác, tiện đà đem cái đó xoay ngược lại kéo quay về, cắm ở chỗ rẽ rào chắn lộ ra tay vịn trên.

Một bên ở phòng nhỏ khuôn cửa bên trong, một bên ở xông ra phù thanh thượng, mượn hai điểm sợi tổng hợp cổ, một cái thiên nhiên cái chấn đáp ứng mà sinh.

Lúc trước định ra cái kế hoạch này thì, mọi người chính là căn cứ tang thi gốc gác đặc tính chế định, sở dĩ bọn họ tin tưởng vững chắc, dựa vào tang thi hiện nay thoái hóa chỉ số thông minh, này tuyệt tích không có khả năng nghĩ đến, đi qua mạng ly bản điểm mà đạt được ly khai cản trở mục đích.

Tựa hồ là để nghiệm chứng mọi người thành quả như nhau, ngay bản điểm tạp vị sau khi thành công, mấy con tang thi bắt đầu từ trong phòng tìm theo tiếng ra.

"Loảng xoảng loãng xoảng loãng xoảng~ "

Gang tắc xa cự ly, nhưng bởi vì "Cái chấn" tồn tại, tang thi chỉ có thể là giấy dựa đầu, múa hai tay, xuyên thấu qua không ngừng cao vút gào thét, để phát tiết chúng nó tâm trạng bất mãn cùng phiền muộn.

Huy phù bỏ ra cách mình gần nhất một con dương nanh múa vuốt hành thi đầu, Đỗ Kiện hét lớn một tiếng: "Đi!"

Không thể không nói, cho tới bây giờ, những người may mắn còn sống sót kế hoạch tiến hành coi như thuận lợi, bọn họ một đường đi vội, gặp mấy cái đó tang thi sẽ bị búa bén bể đầu, sẽ bị trường mâu thủng, nói ngắn lại, một đường xuống tới, ít nói cũng có chừng mười con tang thi chết cho bọn hắn tay.

Nhưng tang thi loại này súc sinh đáng sợ nhất cũng không ở với công kích của bọn họ lực, mà ở cho bọn hắn không ngừng không nghỉ kinh khủng số lượng cùng với người trước ngã xuống, người sau tiến lên không sợ chết tinh thần.

Theo tầng trệt không ngừng hạ dõ, Đỗ vương đám người gặp phải trở lực cũng càng tăng lớn lên.

Quả thật Đường Tiểu Quyền bọn họ đã cực kỳ cẩn thận cẩn thận, kiệt lực đè thấp mình động tĩnh.

Nhưng trên lầu đám kia bị nhốt tang thi quý gào thét còn là giống như khuếch đại âm thanh kèn đồng vậy, càng không ngừng hướng bốn phía chiếu cáo: "Mau tới a, nơi này có bữa tiệc lớn a, đã tới chậm chúng nó bỏ chạy à."

Rốt cục ở sau cùng một tầng chỗ rẽ lối đi nhỏ, những người may mắn còn sống sót đi tới bước tiến, bị chen chúc tới tang thi hoàn toàn phá hỏng. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Trốn chết kế hoạch (3)

Phóng mắt nhìn đi, ít nói cũng có chừng mười con hình dạng đáng sợ, giương nanh múa vuốt tang thi tụ ở đầu đường, chúng nó đám hưng phấn gào thét, gầm thét, thức ăn không thể nghi ngờ là đem chúng nó bản tính dục vọng kích phát đến rồi đỉnh.

Làm sao bây giờ? Đường Tiểu Quyền rơi vào trầm tư, hắn chỉ cảm thấy da đầu tê dại.

Không hề nghi ngờ, ở như vậy không gian thu hẹp bên trong, phòng thủ đảo trả thấu và, nhưng nếu muốn dựa vào được công kích đi về phía trước, hiển

nhien là món không thái chuyện dễ dàng

"Đeo đuổi đại gia ngươi!" Ngay Đường Tiểu Quyền đây sương hơi hướng tới, đứng hàng hàng trước Đỗ Kien đột nhiên quát lớn xuất khẩu, chợt một thanh cây vút thành linh xuất hiện ở tay trái của hắn trong: "Tiểu vương, đem ngươi quả đao cho ta!"

"A?"

Không chờ Vương Cường phản ứng kịp, của nó trong tay quả đao đã bị hán tử đoạt đi tới, đồng thời của nó cổ tay ở giữa trầm xuống phía dưới, đợi đến nhìn lại, đúng là thanh thiết phù rơi trong lòng bàn tay.

"Đồ ca, ngươi ~ "

Vốn định hỏi hán tử muốn làm gì, nhưng nói đến phân nửa, hán tử đã rồi này liền xông ra ngoài.

"Ta CNMD đây bang cầu tạp chủng! Đều TM cho lão tử đi tìm chết đi!"

Lấy một hướng như trước trạng thái, Đỗ Kien nghênh hướng thi bày.

Không hề nghi ngờ, hán lần này hành động vĩ đại, lập tức này kích khởi thiên tăng lăng a, hàng hiên phía trong tang thi tất cả đều sôi trào.

Nhất là thi bày hàng trước hai, chúng nó thấy cách mình càng lúc càng tiếp cận mỹ vị, một đôi hủ tay cầm bãi càng thêm thường xuyên, tự là muốn cùng Đỗ Kien đến nhớ răn chắc ôm.

Chi tiếc Đỗ Kien rất là không giải thích được phong tình. . .

Theo "Răng rắc, xì, " hai nhỡ xương sọ vỡ tan âm hưởng, một đao, cùng nhau chuẩn xác không có vào thi não trong.

Điện quang đá lấy lửa, hai tang thi lợi dụng bị mất mạng, nhưng Đỗ Kien không chút nào dừng tay ý tứ, hán phi chân đá văng theo vào một con, tiện đà mượn lực rút đao ra khỏi, lần thứ hai động thân về phía trước.

Vương Cường ngây ngốc đứng tại chỗ, Đỗ Kien không biết sợ chém giết tinh thần hiển nhiên là gọi hán rất là chấn động, trong khoảng thời gian ngắn đúng là đã quên chính nên làm gì.

Nhưng thật ra sau đó Đường Tiểu Quyền ánh mắt phức tạp, hán mơ hồ cảm thấy tình thế có chút không đúng lắm, bởi vì hán tử gần đây hồ liễu mạng cử động tựa hồ không phải là vì chạy trốn chết, mà là. . . Hắn muốn tự sát!

Nhìn ra khác thường Đường Tiểu Quyền quyết định thật nhanh, tuy rằng hán không xác định mình suy đoán có hay không chính xác, nhưng có một chút có thể khẳng định, đó chính là hán không thể thả nhảm hán tử cứ như vậy bị tang thi giết chết, chỉ ít khi hán môn còn chưa lao ra thi bày trước không thể.

"Đi, Cường tử, nhanh đi bang Đồ đại ca!"

Bên tai đang nói gào thét mà qua, đợi đến Vương Cường từ trong khiếp sợ lấy lại tinh thần thì, Đường Tiểu Quyền đã rời đầu tàu gương mẫu gia nhập chiến cuộc.

Đỗ Kien một đao cùng nhau đùa giỡn bay lên, giống như một pho tượng sát thần, tuy rằng chỉ là qua ngắn mấy phút, nhưng yếu đuối ở của nó dưới chân tang thi, cũng đã là cao tới 4, 5 cái nhiều.

Quả thật, hán cũng bỏ ra tương ứng đại giới, đây từ trên người hán món đó không ngừng phiêu tán áp mao áo lông liền có thể nhìn ra.

"Đồ đại ca, chúng ta tới giúp ngươi!" Cố sức đâm đao một con ý đồ đánh lên ngóc đầu tang thi, Đường Tiểu Quyền nghiêng người đứng ở Đỗ Kien hơi nghiêng.

Kể từ đó, hai người thuận tiện tạo thành góc cái đó thế, không chỉ có ở an toàn thượng có thể làm được chiếu ứng lẫn nhau, hơn nữa trọng yếu hơn một điểm này đội ngũ đẩy mạnh tốc độ cũng đem chiếm được thật to đề thăng.

Bất quá Đỗ Kien tựa hồ đối với Đường Tiểu Quyền đến bùng tình không cảm giác, lúc này hán hãy cùng một con phát điên trâu rừng không có gì khác nhau, một cái kính hướng thi bày thả người lướt đi, không có kỵ chút nào chu vi thi trào gãi.

Có thể đúng là hán như vậy không sợ chết, liễu mạng liễu mạng cứ chi, làm cho hán tuy rằng lữ hãm hiểm cảnh, nhưng bao giờ cũng có thể hóa hiểm vi đi.

Lúc này không chỉ là Vương Cường choáng váng, Đường Tiểu Quyền cũng là lòng tràn đầy hoảng sợ a!

Hán nhưng không có can đảm theo hán tử bước tiến chạy ào thi bày, sở dĩ chỉ có thể là theo ở phía sau thanh lý một ít cá lọt lưới.

Bất quá cũng mất đi hán tử như vậy vô vị, ở sát đao sau cùng một con tang thi phía sau, bọn họ rốt cục có thể chạy ra khỏi hàng hiên.

Nắng gắt nhô lên cao, bước ra hàng hiên trong nháy mắt, đến từ con mặt trời chói chang thuận tiện làm cho mọi người theo bản năng híp mắt lại.

"Thao!" Không biết là người nào thầm mắng một câu, đợi đến đây nhớ tiếng mắng hạ xuống, từng đợt nhiếp nhâm tâm phách gào thét liên tiếp vang lên.

Đôi mắt trong, nhai đạo hai đầu tụ tập lẻ loi tỏa ra tỏa ra mười mấy con tang thi, mà người sống sót xuất hiện không thể nghi ngờ là cho những thứ này bồi hồi chạy chậm chậm súc sinh gõ dùng cơm tiếng chuông.

Làm sao bây giờ? Xe bánh bao ngay bên tay phải thiếu trăm mét nhai đạo bằng đậu, xong còn là lui? Đường Tiểu Quyền trù trừ.

Xông? Thì không cần không ở như vậy đường hẹp, đối mặt tiền hậu giáp kích không lộ thì bày, nhưng chỉ dựa vào phe mình 4 người trong tay vụng về vũ khí, có thể thuận lợi đến xe bánh bao bằng sao?

Đường Tiểu Quyền đối với lần này không hề lòng tin.

Làm như vậy giồn lại đường cũ lui về?

Đáp án vẫn như cũ không cần lạc quan, trước không nói phe mình có thể hay không lui phải trở về, thì là thực sự lui về, đợi phe mình kết quả cuối cùng cũng chỉ sẽ có hai người.

Sẽ bị tang thi phá cửa phân thân mà chết; sẽ không có lương thực nhưng thực đói quá mà chết.

Hai so sánh với giác, tựa hồ xông ra còn có cơ hội bác phù hợp một đường sinh cơ.

Sĩ mi lần thứ hai quét mắt hai bên tụ tập mà đến thì bày, Đường Tiểu Quyền thở dài một hơi, vừa muốn mở miệng bắt chuyện mọi người hành động, ai có thể nghĩ Đỗ Kiện cũng mãnh vừa quay đầu lại nghiêm túc nói: "Các người nghe, đợi ta đi dẫn dắt rồi đi này tang thi, xong các người nhân cơ hội đào tẩu, hiểu chưa?"

Ngạc nhiên, khiếp sợ, khó có thể tin, đây là viết ở Đường vương nghiêm ba trên mặt người chữ.

Không hề nghi ngờ hán tử cách làm không khác tự sát, may là Đường Tiểu Quyền tiên tri người sớm giác ngộ, nhưng khi đối phương thực sự như vậy đi làm, vẫn là để cho hán kinh ngạc đến cực điểm.

"Vì sao? Lê nào người điên rồi nha! Người đi dẫn dắt rồi đi chúng nó? Vậy chính người đâu?" Tuy rằng cùng hán tử có mọi cách bất hòa, nhưng đây không có nghĩa là Vương Cường lại trở mặt nhìn hán tử đi tìm chết.

"Thúc, người không thể đi a!" A Thành gắt gao kéo thúc thúc góc áo, rất sợ buông lỏng thủ sẽ gặp mất đi vị này còn sống thân nhân.

Nhìn hai người xí nhiệt ánh mắt của, Đỗ Kiện hồ hững khê thờ dài, thần nhiên nói: "Nghe lời của ta, để ta đi cho, ta. . . Đã bị lấy!"

"Cái gì!" Hán tử đây thanh nhìn như bình tĩnh ngôn ngữ, rơi vào Vương Cường cùng A Thành trong tai không khác này tạc đạn nặng ký.

Ngược lại thì Đường Tiểu Quyền một bộ "Quả thế" biểu tình, không có quá mức ngạc nhiên.

"Đừng TM tại nơi chuyện phiếm! Lão Đỗ, Hoàng Nhã Như bị nhiễm này có nguyên nhân, nhưng còn người? Lại không bị nắm, lại không bị cào, ở đâu ra bị nhiễm! Ta xem người Y chính là suy nghĩ nhiều quá!" Vương Cường căn bản không tin Đỗ Kiện vọng ngôn, lúc này phản bác.

Hán tử không để ý đến đối phương nghi vấn, trái lại thân thủ phù ở A Thành đầu vai, coi như từ phụ.

"Hài tử, thúc thúc không thể bồi người, sau này lộ người phù hợp chính đi, kiên cường điểm, người cũng nên trưởng thành."

Nói xong, Đỗ Kiện một bả vén lên A Thành cánh tay, cố sức đem mọi người nắm vào hàng hiên, tiện đà cũng không quay đầu lại xông về tang thi trong đám.

"Mang ta chiếu cố tốt A Thành!"

"Súc sinh môn, đến người Đỗ gia ở đây đến đây đi!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Trốn chết kế hoạch (4)

"Thúc ~" mắt thấy Đỗ Kiện nhảy vào thi bầy, A Thành kêu sợ hãi xuất khẩu, còn không chờ hần "Thúc" chữ hạ xuống, của nó tát vào mồm đã rồi là bị một cái bàn tay chụp chặt chẽ, không phát ra được nửa âm đến.

"Ô ô ô ~" A Thành từ chối hai cái, nỗ lực thoát khỏi ràng buộc, nhưng Đường Tiểu Quyền nhưng không có ý buông tay.

Hần một bên bụng A Thành tát vào mồm, một bên ý bảo Vương Cường hướng lui về phía sau đi, đợi đến lui tới một tầng lối đi nhỏ chỗ rẽ, mới vừa rồi thật dài thờ dài một tiếng trọc khí, con đường: "Đại gia không cần xung động, lãnh tính đợi ở chỗ này, vừa Đỗ đại ca nói các người cũng đều nghe thấy được, không nên phụ hần mong muốn!"

", người TM nói cái gì đó!" Vương Cường quả thực không thể tin được lỗ tai của mình: "Cái gì gọi là không nên cô phụ hần mong muốn! Người con mẹ nó đầu sẽ không bị lừa đá đi! Hần nói lần lời rầm người TM cũng tin?"

Khẳng định gât đầu, tựa hồ là cảm thấy như vậy độ mạnh yếu thiếu, Đường Tiểu Quyền cuối cùng còn không quên nghĩa chánh ngôn từ mà bổ sung cú: "Đúng vậy, ta tin."

Không công phu để ý tới Đường Tiểu Quyền vọng ngôn, Vương Cường một tay lấy cái đó đẩy ra, sau đó giờ trường mâu định ra đi cứu viện.

Nhưng điều Vương Cường không có nghĩ tới này, Đường Tiểu Quyền lại có thể không nghe theo bất nạo, trở tay chế trụ cổ áo của hần, vừa thanh hần phản kéo lại.

Cái này thật đúng là thanh Vương Cường cho buồn bực à, lập tức nổi trận lôi đình sẽ lý luận.

Vậy mà Đường Tiểu Quyền tay mát lạnh, chưa kịp hần mở miệng, tổ tiên một thuận tiện ngăn lại miệng của hần.

Trong khoảng thời gian ngắn, lầu một lối đi nhỏ phía trong tràn đầy "Ô ô ô" có tiếng, giá thể kia hãy cùng nhà ai người chết, thân hữu đang ở khóc tang như nhau.

"Các người hãy nghe ta nói, Đỗ ca sở dĩ làm như vậy, là bởi vì hần biết mình bị lây, nghĩ khắp nơi hần thương tồn lý trí trước, cho chúng ta làm ta sự tình, mà chúng ta nếu là hiện tại xong ra, vậy thì đồng nghĩa với gọi là hần cuối cùng này nguyện vọng cũng tan biến rồi, hần đến chết cũng sẽ không nhắm mắt!"

"Lời rầm!" Luận đến khí lực, Đường Tiểu Quyền làm sao có thể là Vương Cường đối thủ, sở dĩ chặt này giằng co vài giây, hần liền thua trận.

Phát tay mở Đường Tiểu Quyền ô chặn A Thành tay phải, Vương Cường đón lấy tiếp tục nói: "Quyền Tử, người hãy nghe cho kỹ, Đỗ đại ca căn bản cũng không có bị nhiễm, hần làm như vậy chỉ là muốn cho ta lưu con đường sống, ngoài ra người chính không cũng đã nói, chúng ta là một đoàn đội, nếu là đoàn đội, chúng ta có thể mất mở trùng trùng nhìn Đỗ ca đi chịu chết sao?"

Nhìn Vương Cường nghĩa phần điển ưng biểu tình, Đường Tiểu Quyền biết nếu như mình không thể cấp hần một cái hạnh phúc đáp án, hần một giây kế tiếp nhất định sẽ lôi kéo A Thành lao ra hàng hiên, mà tới lúc đó. . .

Hết thấy đều đem hơi bị văn đã!

"Được rồi,

Việc đã đến nước này, ta sẽ không man các người, trên thực tế ngày hôm qua chạng vạng, ở các người tám thời gian, Đỗ ca tư để hạ nói với ta chính chuyện chân tướng. Ngay cả nói vì sao không nói cho các người biết, chỉ là chuyện kia cùng hần mà nói, thật sự là có chút khó có thể mở miệng."

Nói ở đây, Đường Tiểu Quyền hợp thời mà dừng một chút, sau đó đưa mắt dò về phía Vương Cường, con đường: "Cường tử, người còn nhớ rõ khuya ngày hôm trước chúng ta thảo luận Hoàng Nhã Như biến dị nguyên nhân chuyện này đi?"

"Đương nhiên, " Vương Cường hãy còn gât đầu: "Nhã Như nàng là bị cùng nàng xảy ra quan hệ khách nhân bị nhiễm, trách? Chuyện này và Đỗ ca có quan hệ?"

Nghĩ ngờ nhìn Đường Tiểu Quyền, Vương Cường nỗ lực từ của nó trên mặt đọc lên chút gì.

Khê thờ dài, ý đang trì hoãn thời gian Đường Tiểu Quyền vừa thẳng lác đầu, đợi đến khá hiển khổ sở phiền muộn một phen phía sau, mới chậm rãi mở miệng nói: "Đỗ ca, hần. . . Cùng Hoàng Nhã Như xảy ra quan hệ, thời gian ngay gác đêm đêm hôm đó."

"Cái gì?" Lời vừa nói ra, vương nghiêm hai người đều là không gì sánh được ngạc nhiên a.

Nhất là Vương Cường, hần chỉ cảm thấy đáy lòng coi như lộ bộ một chút, lúc này từ chối cho ý kiến lập lại: "Người, người là nói Nhã Như và Đỗ ca xảy ra quan hệ?"

"Đúng vậy!" Đường Tiểu Quyền dị thường khẳng định.

Nhưng mà chân tướng của sự thật thực sự là như vậy sao? Đáp án hiển nhiên là phủ định.

Quả thật, Đỗ Kiện quả thực cùng Hoàng Nhã Như xảy ra quan hệ, nhưng với Đường Tiểu Quyền mà nói, hần chỉ là phỏng đoán, vẫn chưa tận mắt nhìn thấy sự thật trải qua, đừng nói gì đến Đỗ Kiện tư để hạ thực nói cho biết vọng ngôn.

Mà lúc này hần sở dĩ nói như vậy, thuần túy là để bảo trụ trước người hai người tính mệnh.

Dù sao, rất lâu lời nói dối có thiện ý là có thể người cứu mạng, huống hồ cái này cũng vẫn chưa vi phạm đương sự Đỗ Kiện ý nguyện của mình.

Sự đến hơn thế, vừa mới trả la hét âm ỉ được muốn đi ra ngoài cứu viện Vương Cường trầm mặc, thấy rõ hần cúi đầu không nói, Đường Tiểu Quyền không có đình lại, vội vàng này đem chuyện chuyển hướng về phía A Thành.

"A Thành a, Đỗ ca sở dĩ làm như vậy, rất lớn nguyên nhân là để người, hần mong muốn người có thể rất tốt sống sót, mặt khác hần cũng đem người phó thác cho chúng ta, mong muốn chúng ta có thể chiếu cố an toàn của người, sở dĩ để Đỗ ca, để không cho hần không công chết đi, người không thể đi ra ngoài! Người muốn dẫn được hần phần kỳ vọng thật tốt sống sót!"

A Thành viên mắt đã uồn ướt, trong suốt giọt nước mắt ở trong hốc mắt không tranh mà đánh chuyển mà.

Tầng bao lâu, hần oán giận thúc thúc tính tình bất hảo, đợi hần nghiêm khắc;

Tầng bao lâu, hần oán hận thúc thúc vứt bỏ ba hần, bỏ mặc;

Nhưng mà đến rồi lúc này, khi nghe xong Đường Tiểu Quyền một phen thâm tình cũng tốt trần thuật phía sau, tim của hần lại làm như bị lưỡi dao sắc bén đâm trúng vậy đau đớn không lấy.

Đây đại để liền là nhân loại tính chung đi, rất nhiều thứ, ở chúng ta có thì cũng không biết quý trọng, như vậy mà một khi mất đi, mới vừa rồi hối tiếc chó vôi.

Hàng hiên phía trong bầu không khí nhất thời lâm vào áp lực, vương đồ hai người đứng ngẩn ngơ đứng.

Thời gian ngay quý dị như vậy tính mệnh được chậm rãi trôi qua, ngoài phòng nguyên bản trả còn rõ ràng tức giận mắng quát lớn từ từ bị hưng phấn gào thét thay thế.

Đường Tiểu Quyền cẩn thận mà thăm dò hướng ra ngoài xem xét mắt, nhưng thấy cửa hành lang chỗ tê đại mật thi bày đã tiêu thất hơn phân nửa, chỉ có mấy con bộ sườn núi hành thi ở cố sức đi vào.

Hần biết trốn chết thời cơ đến, lúc này bắt tay vào làm đánh tình vẫn còn ở trầm thống được A Thành con đường: "Tiểu Đỗ, đợi đi ra ngoài, nhiệm vụ của người chỉ có một, đó chính là mở rộng cửa, phát động xe, sau đó dẫn chúng ta ly khai, về phần cái khác, ta và Cường từ lại phụ trách, hiểu chưa?"

Thoáng chần chờ hai miếu, A Thành về mặt đưa đám nói: "Thế nhưng ta hãy cùng ta thúc học một cái tuần lễ lái xe, ta sợ. . ."

"Cho mình chút lòng tin! Chúng ta tin tưởng người!" Đường Tiểu Quyền hợp thời đưa cho A Thành một cái tin cậy ánh mắt của, nhưng mà thực tế lại là hần hành động bất đắc dĩ.

Không có biện pháp, người nào khiếu ba người bọn họ được chỉ có Đỗ Kiện thúc cháu từng có lái xe kinh nghiệm, mà lúc này Đỗ Kiện đã qua, lái xe trọng trách một cách tự nhiên rơi Đỗ Kiện thành trên vai, tuy rằng hần cận học một vòng, nhưng. . .

Thân thủ móc ra chìa khoá, Đường Tiểu Quyền đem cái đó giao cho A Thành trên tay của, tiện đà trình trọng vỗ vỗ bờ vai của hần.

Kế tiếp, thuận tiện đến rồi đổ mệnh lúc. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44: Trốn chết kế hoạch (5)

Hướng cửa chính, mọi người nối đuôi nhau ra.

Mới vừa một bước ra hàng hiên, Đường vương đám người đều là theo bản năng nhìn phía viễn phương.

Ngay cách bọn họ không được trăm mét địa phương, tê đại mật tang thi tụ tập cùng một chỗ, ô mệnh mông thậm chí khiến người ta sợ hãi.

Không hề nghỉ ngơi, mọi người muốn sưu tầm hán tử căn bản mất tung ảnh, nghĩ đến đã. . . Dữ nhiều lành ít.

Mình bạch lúc này không đứng nhì nữ tình trường thời gian, Đường Tiểu Quyền đầu tàu gương mẫu trở tay rút ra trong bao cầu côn, tiện đà quát lớn: "A Thành, Cường tử, để Đồ ca, chúng ta phải sống xông ra, đi!"

Cầu côn giống như một thanh dài hơn bản chày gỗ, bất luận cái gì mưu toan đến gần tang thi đều khó khăn đảo bị nó bỏ đảo số phận.

Đường Tiểu Quyền xông vào trước nhất, mục đích của hắn tương đối minh xác, chính là ở tận khả năng mau tốc độ xuống, giảm thiểu tang thi đứng phía sau A Thành uy hiếp.

Sở dĩ so với lợi dụng sắc bén trường mâu đâm đâm chết tang thi, hiển nhiên còn là sử dụng vung về cầu bổng thay phiên chúng nó tới càng nhanh và tiện.

Thấy huynh đệ mình đối vũ khí khác hiệu quả về sau quả rất tốt, Vương Cường một cách tự nhiên cũng là rút ra sáo ở phía sau sống trong túi đeo lưng cầu bổng.

Bọn họ hoặc kén, hoặc vũ, hoặc duệ, hoặc thống, đem hết khả năng hộ vệ A Thành, ở rải rác tang thi trong đám nhanh chóng xen kẽ rất gần.

Rốt cục ở mấy người liều mạng cuộn cuộn hạ, bọn họ thuận lợi đạt tới chạy trời chết tới hạn, xe bánh bao bâng.

"Mau mau, A Thành, nổ, mở rộng cửa, phát động xe!" Đường Tiểu Quyền thờ không ra hơi to suyền con đường, rất hiển nhiên trong ngày thường ít có rèn luyện hán, đã bị vừa mới đoạn trăm mét bôn tập lẫn qua lẫn lại đến muốn chết lòng của đều có.

Khăng định gạt đầu, A Thành mặt như con tò te, một đôi tay phải bởi vì khăn trương mà run không ngừng, chờ một mạch đâm 5, 6 hạ mới lấy thành công đem chìa khoá đâm tiến tóa mất.

Thế nhưng nghi chân phòng thủ cùng hành động đột tiến bất đồng, trong hành động bởi vì bước tiến di động, người sống sót có thể rất dễ dàng thoát khỏi tang thi dây dưa.

Mà nghi chân phòng thủ, bởi cần dừng lại ở nơi nào đó bất động, sở dĩ cực dễ bị tang thi xúm lại thôn phệ.

Thí dụ như lúc này Đường vương ba người, bọn họ liền ở vào như vậy một cái bị băng bó kẹp trong hiểm cảnh.

Tuy rằng chỉ là ngắn mấy, nhưng tụ lại mà đến tang thi đã đạt hơn 5-6 con.

Bất quá cũng may chúng nó hành động thông thả, cũng không hiểu phối hợp, sở dĩ Đường Tiểu Quyền và Vương Cường cũng không có phí nhiều công phu liền đem một trong một gạt ngã.

Thời gian bay nhanh trôi qua, theo một tiếng kim chúc vuốt phẳng thanh xuất hiện,

A Thành cuối cùng là đi vào chỗ điều khiển được.

Coi là đã qua kinh lịch, đây cũng là hán thứ 4 lần mặc xe, cái loại này tâm tình khăn trương không cần nói cũng biết.

Vẫn là tay run mà đâm cắm tóa mất, loại này lưng đeo toàn bộ đội tánh mạng người áp lực, làm cho A Thành không thờ nổi.

Mồ hôi một giọt một giọt mà chảy xuống, coi như chảy nhỏ giọt té lư, liền miên bất tuyệt.

Khi chìa khoá thành công vào mất một khắc kia, A Thành cảm thấy chính coi như một là như nhau.

"A Thành! Người thế nào? Tốc độ điểm a! Ta mau không chống nổi!" Vương Cường cả tiếng a con đường, từ hán cực xúc ngôn ngữ liền có thể nhìn ra, càng tụ càng nhiều tang thi đã khiến đáp ứng không xuể.

Đường Tiểu Quyền đồng dạng là chặt vật chống đỡ, không ngừng huy vũ cánh tay, cũng tiệm nhân lực kiệt mà từ từ chậm lại.

A Thành theo bản năng liếc nhìn cửa xe hai bên đồng bạn, khi của nó mi mất ánh vào tràn đầy tập tễnh mà đến tang thi thì, của nó kinh khủng lữ thừa lập tức lấy hoàn toàn tốc độ nhanh tốc tăng vọt.

Sự đến hơn thế, hiển nhiên đã không có đường lui, A Thành tâm trạng yên lặng cầu nguyện một phen, sau đó dụng lực xoay chìa khoá.

"Vèo xích ~" động cơ phát động. . .

Nếu như người bây giờ đi hỏi Vương Đường hai người trên cái thế giới này thanh âm gì nhất tuyệt vời, vậy bọn họ nhất định sẽ không chút nào do do dự nói cho người biết, chính là thời khắc này "Ong ong" thanh.

Quơ gây đánh ngã tới gần tang thi, Đường Tiểu Quyền một lần lông lóc chạy vào vị trí kế bên tài xế.

Mà đang ở hần tiến xe đồng thời, Vương Cường cũng đồng dạng là né tránh tiến đến.

"Lái xe, A Thành!" Bời thoát lực vô cùng nghiêm trọng, Đường Tiểu Quyền tuy là rống giận xuất khẩu, nhưng rơi vào hần trong tai người lại coi như quả cầu da xì hơi vậy vô lực.

A Thành thật thà gật đầu, tiện đà nhấc chân đạp ly hợp, tay phải thuận thế đẩy lên một đường, buông tay sát, lại tùng ly hợp, sau cùng thao được bú sữa mẹ khí lực đạp thật mạnh ở du bản trên.

"Xèo xèo chi!" Bánh răng rất nhanh đánh chuyển mà, ghim nhĩ động cơ vượt phẳng thanh lam cho ngồi phía sau Vương Cường bản năng bung kín cái lỗ tai: ", đây TM tình huống gì? Xe hỏng?"

Xe tự nhiên là không có mao bệnh, mà tạo thành lúc này đây một tình huống nguyên nhân căn bản, chính là A Thành quá phận khản trương.

Phải biết rằng, thủ động đương ô tô, ở dặm chân ga lúc, phải trực cấp thượng điều kiện tuyến dụng vị, bằng không sẽ xuất hiện loại này tha đương hiện tượng.

Thế nhưng hoảng hồn A Thành hiển nhiên là quên mất điểm này, mẫn não chỗ trống hần như trước gất gao đạp chân ga bàn đạp, chút nào không cảm giác xe dị dạng.

Hần điên cũng dường như muốn đi ô-tô phá tan thi bầy phong chặn, thế nhưng bằng vào lúc này một đường, không được 20 mại tốc độ làm sao có thể. .

Rất nhanh xe thuận tiện bị tiệm mà tụ lại tang thi cho bao vây lại.

Chúng nó hoặc phát, hoặc gãi, hoặc phịch, hoặc đánh, nói ngắn lại, đó là đem hết khả năng muốn đột phá đây sắt lá cát đất phòng tuyến, do đó sẵn thực ở giữa mỹ vị.

"Rống ~ "

Khoảng cách gần như vậy nghe bầy thi gào thét, cái loại cảm giác này tuyệt đối sẽ gọi người có loại đặt mình trong địa ngục cảm giác.

A Thành chỉ cảm thấy mình mỗi một chỗ lỗ chân lông đều ở đây kịch liệt co rút lại, không ngừng nổi lên nổi da gà coi như áo giáp vậy chăm chú bám vào trên người của hần.

"Này, A Thành! Này ~" từ từ quay về quá khứ Đường Tiểu Quyền cũng ý thức được xe không thích hợp, hần lúc này không dám đình lại, vội vàng là hướng về phía bên cạnh thân A Thành hét lớn xuất khẩu: "A Thành, nghĩ một chút biện pháp a! Ở tiếp tục như vậy, chúng ta liền thật phù hợp bị phá hỏng!"

Hồi hận lúc trước vì sao phải thanh tốt kỳ nghỉ hè thời gian lãng phí ở vén trò chơi thượng, nếu như khi đó tìm chút thời giờ đi giá giáo học một ít xe, lúc này lại sao. . .

Đáng tiếc trên đời này không có đã hồi hận, sở dĩ hần phải thanh tính mệnh giao cho hần làm người bên ngoài tay.

A Thành hai mắt tròn tròn, không ngừng run rẩy hai tay nắm chắc phương hướng ác thanh, coi như đó chính là hần người cứu mạng rom rạ như nhau, một ngày buông tay, hần đã đem rơi vào vạn kiếp bất phục nơi.

Vương Cường là thật nhìn không được, như vậy sinh tử khấn yếu quan đầu, hần cũng không kịp cái khác, thân thủ dựa theo A Thành cái ót thuận tiện phần nộ phách xuống: "Mẹ của người, cho lão tử tỉnh táo điểm đi! Đã quên Đỗ ca là thế nào và người nói a! Như người đàn ông hảo hảo sống!"

"Như người đàn ông hảo hảo sống!" Việc này âm giống như búa tạ kích ở buồng tim, A Thành bỗng nhiên chấn động, đôi mắt không tự kìm hãm được mất liếc trên đỉnh kính chiếu hậu.

Khi của nó nhìn thấy xa xa xóa sạch từ lâu không gặp tung tích thân ảnh của thì, khiếp đảm nhân thần đột nhiên thay đổi lợi hại, đồ ngẫu huyết sắc từ từ hiện đầy tròn trắng mắt!

"Các người đây bang súc sinh! Các người đều phải chết!"

. . .

Chương 45: Trôn chết kế hoạch (6)

Nói lòng khoảng cách, thôi ngăn cản, lần này A Thành không có lại rơi dây xích, sở hữu động tác đều là hành văn liền mạch lưu loát, ngược lại thì phù với sau đó Vương Cường bởi vì xe đột nhiên gia tốc, đặt mộng lạc đến rồi ngồi phía sau trên, suýt nữa nắm một chỗ vó.

Tang thi vẫn chưa nhân trước mắt sát lá ngật đáp gia tốc mà có bất kỳ lui bước ý, tương phản chứng nó người trước ngã xuống, người sau tiến lên, không hề ý sợ hãi chen chúc mà đến, ý đồ dùng thân thể của mình ngăn trở xe bánh bao đột phá vòng vây.

Thế nhưng thân thể cuối cùng là thân thể, tuy rằng thi tường đã hậu đạt hai tầng, nhưng ở mã lực từ từ gia tăng xe bánh bao trước, chứng nó như vậy suy nhược vì đồ hiển nhiên là thiếu nhìn.

Thân xe thúc tang thi chậm rãi đi tới, mà theo tốc độ xe không ngừng tăng lên, hai bên đi theo tang thi tiếp nhị liên tam bị xe mang đảo, tiện đà phát sinh "Răng rắc, răng rắc" xương bể thanh.

Trong xe Đường Tiểu Quyền ba người lúc này cũng không hơn gì, trước không nói thân ở thi bấy trong hoảng sợ khẩn trương, chỉ là vậy không đoạn pháp phòng chấn động liền lấy này làm bọn hắn can đảm dục nứt ra, rất sợ một cái bất hảo, bánh xe bị thi cốt tạc chết, vậy bọn họ liền thực sự lấy được đi gặp thượng đế.

Ước chừng như vậy như vậy giằng co sắp tới 1 phút hai bên, khi đồng hồ đo thượng thi tốc chậm rãi thăng tới 30 mại thời gian, trước ngăn cản thủy tinh trước thi tường rốt cục bất kham gánh nặng sụp xuống.

Mà theo một lần nữa kịch liệt chấn động, xe bánh bao rốt cục thuận lợi xông ra ôm chặt.

"Hô ~" Đường Tiểu Quyền theo bản năng thổ một cái dài khí, trước mắt đột nhiên sáng lên, làm cho hắn lòng khẩn trương cảnh thoáng bình phục một chút.

Thế nhưng nguy cơ chưa giải trừ, dừng dài mà lại phức tạp nhai đạo bọn họ vừa mới mới vừa chạy xong phân nửa, sở dĩ. . .

"A Thành! Cẩn thận!" Hai trông mắt tròn tròn tự một chuông đồng, tiện đà cấp tốc hơi co lại, tuy rằng Đường Tiểu Quyền đã ở trước tiên làm ra cảnh kỳ, nhưng. . .

"Loảng xoảng!" Thân thể nặng nề mà đập vào ngồi phía sau trên, kịch liệt đánh làm cho Đường Tiểu Quyền xuất hiện ngẩn ngui mê muội.

Ngay vừa, ngay hắn ra cảnh kỳ trong nháy mắt, xe bánh bao cùng một con liễu mạng tang thi đụng phải một đầy cõi lòng.

Vương Cường giùng giằng từ xe để bò dậy, nhân đánh mà rơi xuống cái mộng chính đau rất a.

Hắn im lặng vỗ vỗ A Thành ghế ngồi, ngoài cười nhưng trong không cười chế nhạo nói: "A Thành a, ta kiểm chế một chút, thành nha! Ta đây TMD này ô tô, không có thể như vậy xe tăng a!"

Chỉ là Vương Cường ngang lần này trên tức nói như vậy vẫn chưa rơi vào A Thành trong tai.

Lúc này người sau mắt sáng như đuốc, hoàn toàn mất hết lúc trước kinh khủng hoảng loạn, hắn nghiêng về trước thân thể chặt chẽ đặt ở trên tay lái.

Tuy rằng chân phải đã đem chân ga bàn đạp đạp phải tối để, nhưng hắn vẫn như cũ bình tĩnh không cảm giác thi lấy trọng lực, coi như muốn đem bàn đạp đạp gãy như nhau.

40 mại, đây là đồng hồ đo mới nhất biểu hiện số liệu, mà gác qua trong hiện thật, còn lại là trực tiếp chuyển hoá thành chạy như bay tốc độ cùng với các loại gọi người sợ tiếng vang.

Thí dụ như thi thảo gãi thì, phát ra chói tai hoa sát thanh.

Thí dụ như xe thi va chạm thì, phát ra kinh khủng tiếng đánh.

Mà nhất là người ta hoảng sợ còn phải sở thỉnh thoảng sát đụng tới bên cạnh quầy hàng thì, phát ra kịch liệt rung động thanh.

Không chút khách khí giằng, lúc này từng giây từng phút đối với vui ở xe bánh bao bên trong Đường vương chờ người mà nói, quả thực chính là sinh tử thi tốc.

50 mại, đồ gần thành lại một lần nữa nảy sinh cái mới mình ghi lại, mà theo tốc độ xe lại một lần nữa đề thăng, xe bánh bao bắt đầu có rõ ràng trôi hiện tượng.

"! Bây giờ mà vậy chết chắc rồi!" Vương Cường mặt cười khở, hai tay của hắn gắt gao cầm lấy nã đỉnh phù thanh, một cử động cũng không dám.

Hắn đã bắt tại hồ ngoài xe tang thi uy hiếp, bởi vì A Thành "Huyền lệ" xiếc xe đạp đã cực tốt qua sở hữu, hắn hiện tại chỉ ở cầu khẩn, cầu khẩn phía trước lái xe oa tử có thể kiềm chế một chút, nghìn vạn lần đừng cho hắn toàn bộ xe hư người chết liền ác đi đà phạt.

Xe bánh bao lại một lần nữa bắt thiên bất ý mang ngã con xông tới mặt tang thi, bất quá cũng mất đi đây không có mất sức sinh xuất hiện, bằng không liền lấy hiện nay không ngừng tăng vọt tốc độ xe, đột phá 60 mại vậy cũng chỉ là giây phút chuyển giữa.

"Loảng xoảng~" không có gì bất ngờ xảy ra tiếng va chạm, Đường Tiểu Quyền làm như đã đúng loại này thường thường liền gặp phải trạng huống tập mãi thành thói quen, đánh qua đi hắn vẫn chưa biểu lộ ra quá mức kinh ngạc thần thái, tương phản hắn hai mắt mê man nhìn phía tiền phương, búng tính mắt hồn như nhau.

"Này, A Thành! Đừng TM nhẩn ga! Chú ý phía trước chuyển biến!" Thấy xe bởi vì đánh mà thoáng bị kiềm hãm, Vương Cường vội vàng tận dụng mọi thứ thò người ra nhắc nhở, đồng thời một chưởng vỗ ở A Thành trên người của.

Vương Cường một chưởng này lực đạo thực tại không nhẹ, gia cái đó vừa đột ngột làm, sở dĩ hết sức chăm chú được A Thành trực tiếp là bị của nó phiến ngã xuống tay lái, suýt nữa bởi vì không khống chế được mà gây thành đại họa.

Bất chấp trong đầu mê muội, A Thành thẳng người lên, vội vàng này đem xoay đầu xe phù chính, đợi đến trở lại quỹ đạo, hắn mới thình lình kinh giác, lưng của mình sống đã rồi này hắn thấp thành một mảnh.

Bất quá may Vương Cường đây cường mà có lực một kích, A Thành rốt cục từ báo thù được quay trở về.

Mà theo hắn lý trí khôi phục, tay mới người điều khiển đặc hữu cảm giác sợ hãi trong khoảnh khắc thuận tiện tập lưu tâm đầu.

Tốc độ xe thế nào nhanh như vậy? Xe vì sao như thế nhẹ nhàng! Làm trong đầu đám toát ra nghi vấn, A Thành hốt hoảng điểm đạp dưới chân phanh lại bàn đạp, cũng cấp tốc kéo động đương can, đem tốc độ xe đem xuống tới.

Trước trước cuồng dã chạy vội, đến bây giờ quy tốc tiến lên, A Thành chỉ dùng ngắn hơn mười miểu, chờ một mạch phù hợp xe bánh bao trở về đến lúc ban đầu 20 mại, hắn mới hài lòng nói lỏng lẻo đạp áp chân phải.

Không nói gì! Tương đối không nói gì! Cảm thụ được thân xe từ một cái cực đoan thay đổi đến người cực đoan, Vương Cường lòng của hạ quả nhiên là không nói gì đến cực điểm.

Hắn vốn muốn mở miệng nói rằng chút gì, nhưng vừa nghĩ vừa mới chính là bởi vì mình buổi nói chuyện, mới đưa đến A Thành cùng đánh máu gà đường như liều mạng, cho nên khi hạ không có hai lời, lập tức đuổi tất ý nghĩ trong lòng, đăng hoàng ngồi yên ở chỗ ngồi của mình trên.

Dù sao so với gần như điên cuồng sinh tử thì tốt, rõ ràng còn là lúc này đây vững vàng đương đương đi về phía trước phương thức tới an toàn.

Một trăm thước, năm mươi thước, ba mươi thước, một cái thẳng tắp mà lại rộng đại đạo từ từ trở nên rõ ràng đứng lên.

Nó ngang thành thị đông tây hai bên, này HF thị trọng yếu nhất thông nhau đầu mối then chốt, mỗi ngày lui tới xe cộ cao tới vạn nhớ.

Mà tương giác lúc này người sống sót tiểu đội mà nói, chỉ cần thuận lợi đến nơi nào, thuận tiện ý nghĩa bọn họ trốn chết kế hoạch thành công.

Mọi người đều là khăn trương vô cùng mà nhìn trước mắt đại đạo, tuy rằng gần trong gang tấc, nhưng bọn hắn vẫn như cũ vẫn duy trì lòng đề phòng.

Dù sao, trên đời này vui quá hóa buồn ví dụ thực sự có rất nhiều, mà cách sinh tồn thứ mười sáu cái cũng minh xác liệt ra:

Ở mặt thế trong nguy cấp, khi người ly thắng lợi càng tiếp cận thời gian, người càng muốn đề cao cảnh giác.

Bởi vì rất lâu, thắng lợi tới hạn thường thường bị lãng được từ vong phản mộ, mà ở người không có chân chân thiết thiết đến thắng lợi bị ngăn trước, cho dù là 0. 1 thước cự ly, người cũng không thể buông lỏng cảnh giác.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Trốn chết kế hoạch (7)

"A Thành! Phải đến!" Vương mạnh được lộ ra hưng phấn, khó có thể ức chế hưng phấn.

Không hề nghi ngờ, chỉ cần tất cả thuận lợi, ở trên đại đạo lúc, bọn họ nam nhưng đi vào khu vực thành thị, bắc thối lui tới vùng ngoại ô, hai nhìn xem tuyển chọn đều là thượng thừa cái đó chọn.

A Thành im lặng không lên tiếng nắm thật chặt trong tay tay lái, một đôi đôi mắt cẩn thận ở nhai đạo phần cuối quét mắt, đây là đầu hấn một hồi như vậy hết sức chăm chú đi làm một việc, khẩn trương ướt đầm mồ hôi toàn thân của hấn.

Hồi đem xe hướng bên phải chếch đi, đợi đến hiểm hiểm né qua một con tiếp khách tang thì phía sau, A Thành quả đoán quay lại phương hướng, đầu xe bỗng nhiên hướng tả nhanh quay ngược trở lại, sau đó chậm rãi lái vào cái kia bọn họ chờ đợi đã lâu đại đạo.

"Hô ~" cơ hồ là miệng đồng thanh thờ dài một cái, bên trong xe ba người buộc chặt lòng của dây đàn rút cục từng từng xuống tới.

Bọn họ thành công, bọn họ cuối cùng là hữu kinh vô hiểm tiến vào đại đạo trong.

Đường Tiểu Quyền theo bản năng mất liếc ngoài cửa sổ kính chiếu hậu, trong kính lâu đồng từ từ thay đổi không rõ.

Tăng bao lâu, hấn là cỡ nào chờ đợi chính một ngày kia có thể ly khai cái kia chết tiệt địa phương, nhưng mà lúc này, khi mộng muốn trở thành hiện thực, tâm lý của hấn cũng ngừng vị tạp trần.

Thân thể nặng nề ngưỡng tựa ở đệm trên, Vương Cường giống như mệt lả như nhau nhắm chặt hai mắt, toàn thân gân cốt coi như vạn nghĩ căn giao đau xót không ngừng, hấn lúc này chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là hảo hảo thụ thượng cho ăn mỹ mỹ thần giac.

Mà nếu bàn về đến trong ba người ai là nhất giải thoát của người chọn, không phải chúa tể xe cộ vạn mạng A Thành mặc chúc.

Từ lúc ban đầu khẩn trương mờ mịt, đến trung kỳ điên cuồng luống cuống, rồi đến sau cùng trở về bình tĩnh, ở giữa trải qua tất cả, không thể nghi ngờ là đem A Thành tuổi nhỏ thần kinh, lăn qua lăn lại đến rồi cực hạn.

Xe bánh bao chậm rãi trên con đường lớn hành sử, nó hành vi lộ tuyến vậy Đường Tiểu Quyền đám người trước đó thương thảo định ra ra.

Dựa theo lẽ thường, như vậy ngày diệt vong nguy cơ, hướng bắc ra khỏi thành không thể nghi ngờ là sự chọn lựa tốt nhất.

Nhưng lúc này xe bánh bao cũng đi ngược lại, hướng phía nam khu vực thành thị chạy chậm chậm thẳng tiến.

Đối với lần này Đường Tiểu Quyền đám người có bọn họ đạo lý của mình.

Đầu tiên, cự ly chuyện xảy ra đã qua một cái tuần lễ lâu, không hề tin tức nguyên bọn họ căn bản không biết sự thái tiến triển, sở dĩ bọn họ muốn đi ô-tô tiến thị thăm dò một chút tình huống, cho rằng thời gian tới làm ta dự định.

Thứ nhì, giác cái đó vùng ngoại ô, thị khu vật tư nhất định phải phong phú thượng không ít, mà thiếu lương ít từ những người may mắn còn sống sót lúc này tới vấn đề cần giải quyết chính là vật liệu tiếp tế tiếp viện.

Sau cùng, còn lại là xuất phát từ loài người cổ có ý thức, nói trắng ra là, vô luận thế giới này làm sao cải biến, vô luận gặp phải thế nào nguy cơ, dân chúng hay là lại bản năng đem mong muốn ký thác với mình chính phủ cùng quân đội.

Tuy nói đi qua ngày Đường Tiểu Quyền đám người đã là đúng việc này không báo cái gì chờ mong, nhưng theo thuận lợi thoát đi hiểm cảnh, loại này khát cầu không thể nghi ngờ là lần thứ hai xông lên lòng của mọi người đầu.

Đôi mắt tùy ý ở ngoài cửa sổ quét mắt, không ngừng chậm dòi nhai cảnh vắng vẻ mà lại hiu quạnh.

A Thành xe mở thật chậm, hiển nhiên tùy ý bỏ hoang xe cộ cho hấn lái xe mạng đến khôn nhiều không nhỏ.

Ngoài xe khắp nơi là bồi hồi luống cuống tang thì, bọn họ kéo bước chân, khắp nơi không mục đích, chỉ đợi xe đi gần, mới vừa rồi lười biếng vươn tay cánh tay, sau đó ở trên thân xe lưu lại một con đường sâu có thể thấy được da vết cào.

"A Thành, đem điều hòa mở!"

Vương Cường phá vỡ sự yên lặng bên trong xe, không ngừng bốc lên nhiệt khí có thể dùng toàn bộ thùng xe giống như một cái bịt kín lồng hấp, gọi người hô hấp đều tiệt hiên trắc trở.

A Thành theo lời nghe theo, giơ tay lên xoay chuyển điều hòa cái nút, nhưng xoay chuyển nửa ngày, gió lá cũng không có chuyển động dấu hiệu.

Đối với lần này, hấn chỉ có thể bất đắc dĩ trả lời: " ừ, Vương ca, ta đây thúc xe này điều hòa có thể phá hư."

"A! Phá hư? Không phải đâu!" Lời vừa nói ra, coi như tình thiên phích lịch, Vương Cường trực tiếp là ôm đầu dựa theo lưng ghế dựa: "Đây chính là các người nói bảo dưỡng không sai? Người thúc cũng quá TNM có thể. . ."

Lừa dối! Đây là Vương Cường muốn biểu đạt ý tứ, nhưng hấn đúng là vẫn còn đem cái đó nuốt trở vào.

Bởi vì ngay "Người thúc" hai chữ cửa ra một khắc kia, hán tử nghĩa vô phản cố thân ảnh lần thứ hai di động hiện tại Vương Cường trong đầu.

Mọi người vậy cảm tình động vật, tuy rằng cùng hán tử ở chung không lâu sau, tuy rằng cùng hán cũng nhiều có mâu thuẫn, nhưng đối phương vừa mới hành động vĩ đại, vẫn là ở Vương Cường lòng của đầu để lại một cái khó có thể ma diệt dấu.

Thân thủ quay cửa kính xe xuống, Vương Cường thăm dò duyên hít một hơi nhỏ thoải mái không khí, tiện đà tùy ý uy phong thổi lất phất gò má của hán.

Con là của hán thích ý như vậy vẫn chưa duy trì liên tục lâu lắm, bởi vì nghe tiếng mà ngắm Đường Tiểu Quyền, lập tức vậy ngăn lại hán cái này nguy hiểm cử động.

Dù sao, nơi đây tùy ý có thể thấy được bỏ hoang xe cộ, chưa chừng na lượng mặt sau liền ẩn núp một con là máu tang thi, sở dĩ để an toàn, may là bên trong xe không khí như thế nào đi nữa khăn khăn khó nhện, bọn họ cũng phải ngộp chịu đựng.

"Này, gì, chúng ta rốt cuộc là đi chỗ nào a?"

Vấn đề này những người may mắn còn sống sót trước đó vẫn chưa thảo luận rõ ràng, bởi vì ở kế hoạch của bọn họ trong, chỉ là định ra một cái đại khái hành động phương hướng, ngay cả đi nói đến chỗ cùng với muốn đi làm gì, đều là không có làm ra định luận.

Cho nên dưới mắt một khi Vương Cường nhắc tới, lập tức thuận tiện đưa tới mọi người trầm tư.

Đường Tiểu Quyền thân thủ thường thức được trên trán lưu hải, một đôi con ngươi đen xiết chặt ở tại cùng nhau.

Cường từ hồi không sai, chúng ta không thể như thế khắp nơi không mục đích loạn nổ, không phải xăng một ngày hao hết, vậy làm phiền có thể to lắm.

Nhanh chóng ở trong đầu tìm kiếm địa điểm thích hợp, nhưng phần lớn thời gian đều trách ở trường học cùng trong Đường Tiểu Quyền căn bản là đúng thị khu đường trạng huống không hiểu nhiều lắm, sở dĩ trông cậy vào hán cho mọi người ra một cụ thể hành vi lộ tuyến, hiển nhiên là món không quá khó khăn chuyện tình.

"Nếu không, chúng ta đi chỗ đó đi!" Làm như phát hiện cái gì, Vương Cường đột nhiên đề cao âm điệu, tiện đà thò người ra về phía trước, giơ tay lên ngón tay hướng cách đó không xa một khối treo cao bằng hướng dẫn.

"Chính vụ khu, hướng nam 50KM, " Đường Tiểu Quyền đem bài thượng mấy người co chữ mảnh đại tự mặc niệm xuất khẩu, đồng thời tâm trạng rất nhanh làm tính toán.

Không hề nghi ngờ, chính vụ khu vậy thành phố đầu mối then chốt chỗ, một ngày nơi nào xảy ra vấn đề, toàn bộ thành thị chắc chắn rơi vào liệt trong.

Mà nói cách khác, nếu như thành thị bạo phát nguy cơ, bộ đội cũng nhất định sẽ ở trước tiên gấp rút tiếp viện nơi nào.

Sở dĩ không có gì bất ngờ xảy ra, lúc này chính vụ khu chắc là toàn bộ HF thị nhất địa phương an toàn.

"Tốt, chúng ta phải đi!"

Căn cứ gặp nguy hiểm liền hướng có quốc huy địa phương chạy nguyên tắc, ba người không có làm bất luận cái gì thảo luận, thuận tiện nhất trí thông qua Vương Cường đề nghị.

Nhưng mà, sự thực khó liệu, coi như mọi người xác định tốt bước tiếp theo hành động phương hướng là lúc, vẫn bình ổn tiến lên xe bánh bao đột nhiên về phía trước thỉnh thỉnh hai cái, sau đó liền tắt lửa bất động. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Trốn chết kế hoạch (8)

Hãy còn nhìn nhau, mọi người đều vậy cả kinh.

A Thành cái trán trong nháy mắt thuận tiện hiện đầy mồ hôi hột, hán vội vàng vàng ở giữa mồ lấy chìa khoá, sau đó dụng lực nử hạ, nhưng thử nửa ngày, động cơ cũng chỉ là "Vèo xích" vang lên vài tiếng, lại không chút nào khởi động dấu hiệu.

"Ta một xoa, sẽ không như thế trốn đi!" Thấy A Thành đầu qua uể oải ánh mắt của, Vương Cường một chương võ ở tại trốn ghế trên, tiện đà bắt đắc đi ngửa mặt lên trời thở dài.

Xe bánh bao thả neo, còn là để qua không chịu được như thế vị trí, đây không thể nghĩ ngờ là cho sống sót sau tai nạn những người may mắn còn sống sót đón đầu một cái ca tụng kích.

"Ta, chúng ta nên làm cái gì bây giờ!" A Thành hốt hoảng hỏi, không ngừng tới gần tang thi làm cho hấn sợ hãi không ngớt.

Đúng vậy, nên làm cái gì bây giờ? Đây là những người may mắn còn sống sót phải đối mặt một vấn đề, bởi vì từ từ tao động đại đạo, đã không được phép bọn họ làm tiếp cảm giác quái.

Bình tĩnh! Ta muốn giữ được tỉnh táo! Đường Tiểu Quyền hết sức khống chế được tâm tình của mình, tuy rằng cấp bách tình thế đã đến hỏa thiêu cái mộng nông nổi, thế nhưng Đường Tiểu Quyền minh bạch, nếu là ở phía sau lưng cuống, sợ, nao núng, như vậy đoàn đội số phận cũng liên ly chung kết không xa.

Muốn sống cách thứ mười bảy cái, mặt thế nguy cơ trong, bất luận gặp phải loại nào hiểm cảnh, bảo trì đầu óc tỉnh táo vĩnh viễn là người sống tiếp như một cách.

Đại não nhanh chóng vận chuyển, Đường Tiểu Quyền cân nhắc được lợi và hại, hấn lúc này đối mặt một cái tuyển chọn:

Đi ra ngoài còn là lưu lại.

Lưu lại, liên ý nghĩa phù hợp ở ở trong xe, sau đó bằng vào xe bánh bao sắt lá và thủy tinh bảo hộ, cùng tang thi tiến hành chu toàn, đồng thời cầu khẩn kỳ tích xuất hiện.

Ra đi, tắc phải trực diện tang thi vi đồ, cùng chi chiến đấu, tìm kiếm nơi ẩn núp, của nó trình độ hung hiểm đồng dạng là không cần nói cũng biết.

Hai so sánh với giác, đều không phải là thượng thừa cái đó chọn, nhưng so với đem mạng nhỏ giao cho hư vô mờ mịt số phận, Đường Tiểu Quyền tắc càng hy vọng đem cái đó ác ở trong tay của mình.

Sở dĩ hấn lúc này quyết đoán, sĩ tay chỉ ngoài cửa sổ nói: "Đi! Chúng ta đi chỗ đó!"

Đường Tiểu Quyền nói "Chỗ", cách bọn họ chỗ đậu chỉ có trăm mét cự ly, vậy một nhà diện tích không là rất lớn bên cạnh tốc quán ăn.

Cửa tiệm chỗ, đen thui trên tấm bảng rõ ràng viết "Tường hòa mặt quán" bốn người đại tự, mà Đường Tiểu Quyền sở dĩ lựa cái này địa điểm, còn lại là xuất phát từ ba suy tính.

Thứ nhất, cự ly.

Không thể nghĩ ngờ, càng gần cự ly, càng đánh bại thấp phe mình tao ngộ tang thi cơ suất,

Mà nhìn chung quanh thân mấy người cửa hàng vị trí, chúng nó sẽ cự ly quá xa, sẽ hành vi trên đường cản trở nhiều lắm, chỉ có ở giữa mặt quán thích hợp nhất.

Thứ hai, an toàn.

Xuyên thấu qua quan sát, có thể rõ ràng phát hiện, nơi đây mặt quán cận có một cửa chính, sở dĩ chỉ cần đem vòng ngoài quyền miêng cổng liêm hạ xuống, như vậy phe mình tính mệnh tự nhiên không lo.

Thứ ba, vật tư.

Ở trải qua mấy lần kinh tâm động phách ra ngoài tầm lưng phía sau, Đường Tiểu Quyền khắc sâu hiểu một cái đạo lý:

Vô luận lúc nào, vô luận cỡ nào an toàn pháo đài, không có sung túc lương thực làm hậu thuẫn, tất cả đều là uổng công.

Mà lúc này căn này cửa hàng, nếu danh viết "Tường hòa mặt quán", ở trong đó tự nhiên sẽ không khuyết thiếu bột mì các loại lương thực phụ.

Sở dĩ, tổng hợp lại đã ngoài, Đường Tiểu Quyền tựa hồ không có không chọn trạch "Nó" đạo lý.

"Hành động!" Theo một tiếng hét ra lệnh, Đường Tiểu Quyền đầu tàu gương mẫu, dẫn đầu thoát ra xe.

"Răng rắc!" Thuận lợi lược bên người một con tang thi, Đường Tiểu Quyền chưa kịp nhìn hơn, bỏ qua hai chân thuận tiện chạy.

"Hồn hên, hồn hên!" Phối hợp không hề tiết tấu cảm giác hô hấp, những người may mắn còn sống sót mất mạng cuộn cuộn.

Mà theo bọn họ di động, quanh mình tang thi cũng là đã nhận ra dị dạng, đám thiên quay đầu, hưng phấn tê gào hét, tiện đà tập tễnh hai chân, bước nhanh hướng ba người xê dịch tiến đến gần.

Đây là một hồi thi chạy trăm mét, càng một hồi người thi truy đuổi.

Vương Cường huy phủ bỏ ra một con cân đường tang thi, nhưng ngay khi hấn sắp sửa nhỏ phủ hướng tới, một con nắp trong sau xe tang thi vừa nghiêng cảm quá.

Đối với lần này, Vương Cường chưa kịp suy nghĩ nhiều, kinh nghiệm sa trường hấn, bản năng bay lên một cước, tiện đà mâu tiêm hướng xuống dưới, ở tang thi ngã xuống đất trong nháy mắt, một mâu đâm mở nó sợ hãi.

Mà so với Vương Cường quả cảm cường hấn, lần đầu tiên độc lập gặp địch A Thành tức giận chật vật nhiều.

Hấn từng bước lui về phía sau, trong tay trường mâu bị của nó nắm chắc vô số lần, nhưng không có một lần cảm đem cái đó ném.

Tại sao? Sợ hãi!

Lúc này A Thành không thể nghĩ ngờ là bị trước mặt ăn thịt người quái vật cho sợ vỡ mật, như vậy cũng tốt so sánh hai người đánh nhau, khí thế thua, kết quả kia liền cũng được kết cục đã định.

Bất quá cũng may A Thành đối mặt con này tang thi niên kỷ khá lớn, dựa vào né tránh hấn còn có thể miễn cưỡng ứng phó, bằng không, đến một trẻ tuổi điểm, hấn sợ là sớm đã bị ngã nhào xuống đất, phân thực hầu như không còn.

Đối với A Thành bên này quần cảnh, bị vây đội ngũ sau cùng Đường Tiểu Quyền hoàn toàn coi ở trong mắt.

Tiếc rằng hấn lúc này đồng dạng là bị hai tang thi dây dưa trong người, không có cách nào khác tiến lên cứu viện.

Thấy trước mắt con mồi không chỗ chạy trốn, hai tang thi hưng phấn không thôi, cao vút gào thét đó là liên tiếp, là tốt rồi tự ở hướng chu vi đồng bạn huyền diệu: Hắc, mấy ca, * đi, lão tử tốt thủ à.

Thế nhưng chúng nó thật muốn đắc thủ sao? Đường Tiểu Quyền lại ngồi chờ chết, tùy ý chúng nó bài bố?

Đáp án hiển nhiên là phủ định, nói đúng ra, từ vừa mới bắt đầu, Đường Tiểu Quyền lợi dụng kế hoạch được rồi tất cả.

Hai tang thi hồn nhiên không hay lại gần vài bước, mà đang ở hai người bọn họ gần gần kề Đường Tiểu Quyền, ý đồ đem cái đó gục hướng tới.

Đường Tiểu Quyền đột nhiên động, hấn chợt tham hạ thân tử, tiện đà khom lưng giữa trước toán, trực tiếp là từ hai tang thi vây đánh cuộc hiệp và được chui ra ngoài.

Mà đội của nó thoát thân lúc, chưa làm bất kỳ dừng lại gì, quay người hoành ác trường mâu, cổ sức thuận tiện đẩy.

"Loảng xoảng, ba!" Bi thời tang thi rơi xuống đất, chúng nó thậm chí ngay cả Đường Tiểu Quyền một cây da lông chưa từng đụng.

Bất quá đối với việc này, Đường Tiểu Quyền không có cảm giác chút nào, bởi vì ánh mắt của hấn đã dời về phía cách đó không xa A Thành, sau đó người còn lại là bị con kia niên mại tang thi dồn đến không thể lui được nữa nông nổi.

Mệnh huyền một đường, không được phép Đường Tiểu Quyền suy nghĩ nhiều, hấn bản năng đem vật cầm trong tay trường mâu nhưng ném ra ngoài.

Trường mâu đất vô cùng phần nộ, ở trong không khí xẹt qua một cái thẳng tắp thẳng tắp, tiện đà chuẩn xác không có lầm đập vào thi não trên.

"Ba!"

Chính xác không có vấn đề, thế nhưng lực đạo. . .

Bởi vì trước thế lực tiêu hao quá lớn, sợ dĩ Đường Tiểu Quyền đây nhớ vốn một mâu xuyên thủng thi não công kích chỉ là khiêu người sau lão đảo một chút, thuận tiện diệt lạc ở trên mặt đất.

Bất quá may là như vậy, Đường Tiểu Quyền còn là cứu A Thành một mạng, hơn nữa cũng vừa là hấn đây hợp thời trở ngại, mới có thể dùng theo sát tới Vương Cường có cơ hội một búa đánh ngã niên mại tang thi, do đó triệt để đem A Thành cứu với nước lửa trong.

"Ta một xoa, A Thành, người MD trên tay vậy thiếu hóa côn sao? Vì sao không Y?"

Đối mặt Vương Cường chất vấn, Đỗ Kiện Thành mặt đỏ như lửa đốt: "Đúng, xin lỗi, ta, ta thái. . ."

"Được rồi! Bây giờ không phải là dòng dài thời gian, chạy mau!" Xoay người duệ đảo theo đuôi tang thi, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai phát lực chạy hết tốc lực đứng lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Nam tử thần bí (thượng)

Chạy trốn chết cho tới bây giờ đều là cực kỳ hao tổn thể lực, nhất là hay là đang đây hành thi gần đây đại đạo thượng, Đường Tiểu Quyền chỉ là chạy đi hơn mười thước, thuận tiện khí tức to suyễn chậm lại.

"MD, đây bang chết tiết súc sinh!" Vương Cường đồng dạng là một quá, bởi trước thể năng tiêu hao, lúc này hắn, một đôi chân nhỏ hãy cùng đỡ chỉ tự đắc trầm trọng bất kham.

Ngược lại thì một mực rơi dây chuyền Đỗ Kiện Thành biểu hiện như thường, không chút nào lộ ra bất kỳ khó chịu nào hiện tượng.

Ly mục tiêu địa điểm còn sót lại 50 đến thước khoảng cách, chỉ cần lướt qua đoạn này cự ly, những người may mắn còn sống sót là được thành công tiến nhập "Tường hòa" mật quán trong.

Nhưng mà nguy cơ bao giờ cũng ở trong lúc lơ đãng xảy ra, uể oải bất kham Đường Tiểu Quyền chỉ lo chạy lang thang, hoàn toàn không có chú ý đường dưới chân hướng, vì thế hắn bỏ ra nặng nề đại giới. . .

"A nha ~" theo một tiếng thét kinh hãi, Đường Tiểu Quyền dưới chân một thương, thân hình rồi đột nhiên nghiêng về trước, hầu như trong nháy mắt thuận tiện mất đi cân đối.

Trên thực tế đâu, Đường Tiểu Quyền đây một thương, thế cũng không phải rất mạnh, chỉ cần hắn sảo làm điều chỉnh liền có thể đơn giản tách ra.

Nhưng là bởi vì thoát lực vô cùng nghiêm trọng, đại não thần kinh tốc độ phản ứng cấp tốc rơi chậm lại, lại thêm chi tâm bản phụ hà cùng với khí tức to suyễn chờ bất lợi nhân tố ảnh hưởng, có thể dùng lần tránh thần kinh nguyên nhân nhủ tới Đường Tiểu Quyền tứ chi thời gian, của nó đau quặn bụng dưới thể đã tránh cũng không thể tránh.

Tơ mắt nhìn nhựa đường mặt đường ở trong con ngươi không ngừng phóng đại, hoảng sợ hơn Đường Tiểu Quyền vội vàng vậy co cùi chỏ hộ ở tại nào trước, bất quá cũng là mất đi hắn như vậy kịp thời cử động, bằng không suất chỗ găm ăn tất nhiên vậy bằng ghế dính dính chuyện mà.

"Hô ~" thở một hơi thật dài, thấy chính tựa hồ không có gì đáng ngại, Đường Tiểu Quyền tâm trạng an tâm một chút vài phần.

Hắn giùng giàng muốn đứng dậy, còn chưa kịp ngẩng đầu, cũng nghe được phía sau truyền đến hai nhớ la hét.

"Cẩn thận! Quyền Từ!"

"Có tang thi! Quyền ca!"

Hai câu, 9 một chữ, vô cùng đơn giản, tuy rằng Đường Tiểu Quyền vô pháp nhìn thấy phía sau hai người biểu tình, nhưng từ của nó trong giọng nói sở lộ ra xóa sạch lạnh, đã gọi hắn hiểu tất cả.

"Không xong!" Nguy cơ so sánh dự nghĩ đến còn nhanh hơn, hầu như ngay la hét hạ xuống đồng thời, Đường Tiểu Quyền đột nhiên phát giác lưng làm như bị vật gì vậy đập một cái, tiện đà một đôi tháo thủ thuận tiện phục lên cổ áo của hắn: "Xong! Vậy tang thi! Cái này chết chắc rồi. . ."

A Thành ngây ngốc đứng, đột ngột xảy ra trạng huống hiển nhiên là ngoài dự liệu của hắn.

Mà Vương Cường tắc liêu mạng hướng Đường Tiểu Quyền chạy đi,

Ý muốn ở tang thi hạ miệng trước đem hảo huynh đệ của mình giải cứu ra.

Thế nhưng, chọn nước chung quy cứu không được gần lửa, ngay Vương Cường số chết cuộn cuộn đồng thời, con kia từ xe tọa rơi xuống xuống không trọn vẹn tang thi, đã rồi vậy bỏ đến Đường Tiểu Quyền phía trước.

Khô nứt miệng rộng được, lộ ra từng hàng cùng đội máu an ủi tế vàng như nền hàm răng, không một tia bụi tóc đầu chậm rãi rũ xuống.

Đường Tiểu Quyền không phải là không có nghĩ tới phản kháng, nhưng khi hắn nắm chặt tay phải, chuẩn bị quay người đâm bạo tang thi đầu thì, mới trở nên phát hiện, mình trường mâu từ lúc cứu viện A Thành thì đã bị vứt bỏ rớt, sở dĩ. . .

Bất đắc dĩ nhắm hai mắt lại, tuy rằng đưa lưng về phía tang thi, nhưng Đường Tiểu Quyền vẫn như cũ có thể cảm thụ được trương không ngừng lấn gần chính cổ miệng to như chậu máu.

Chất lỏng sền sệt, giọt giọt rơi xuống, dính vào da, vô cùng băng lạnh, cảm thụ được tới đây địa ngục hàn lãnh, Đường Tiểu Quyền hoàn toàn tuyệt vọng.

Nhưng mà, đúng lúc này, một cái sút không thể tra tiếng xé gió xoa Đường Tiểu Quyền nhể té chạy như bay mà qua, ngay sau đó bò tới trên đó không trọn vẹn tang thi thuận tiện đạp kéo xuống đầu.

Cảm thụ được cùng mình tiếp xúc thân mật lạnh buốt xúc cảm, Đường Tiểu Quyền lòng của trong nháy mắt rớt xuống đáy cốc.

Ta đã chết rồi sao? Nơi này là thiên đường còn là địa ngục? Vì sao ta còn có thể cảm thấy mình tim đập? Chẳng lẽ ta biến thành tang thi?

Đám vấn đề quanh quẩn ở trong lòng, nhưng một giây kế tiếp Đường Tiểu Quyền cũng vậy nghe: "Này, Quyền Tử! Ngươi TMD đừng giả bộ đã chết, nhanh lên cho lão tử đứng lên! Cái kia. . . A Thành, sang đây hỗ trợ!"

Tất cả tới quá mức đột nhiên, thế cho nên Đỗ Kiến Thành căn bản phản ứng không kịp nữa, thẳng đến nghe được Vương Cường tiếng la, hấn mới tỉnh ngộ tỉnh táo lại: "Ách ~ đến, tới, Cường ca!"

Một tả một hữu, không đợi Đường Tiểu Quyền nói, vương đồ hai người đã đem cái đó cái đỡ lên.

"Hưu" vừa một cái tiếng xé gió bay nhanh mà qua, Đường Tiểu Quyền theo bản năng nứu qua đầu, nhưng thấy một con đầu sấp mura tên tang thi xui xuống xuống phía dưới.

Đây là có chuyện gì! Lòng tràn đầy hoảng sợ nhìn dưới thân tang thi, Đường Tiểu Quyền bắt mình sờ dĩ.

"Nhìn, nơi đó có người!" A Thành đột nhiên giơ tay lên ngón tay về phía trước phương.

Theo đầu ngón tay của hấn nhìn lại, nhưng thấy cả người được vận động áo ngắn nam nhân chính đứng lạng với vận chuyển hàng hóa trên xe.

Nam nhân tay phải trì cung, tay trái cài tên, trong tay một thanh màu đen cung đã kéo đầy dây cung.

"Hưu ~" mắt thấy nam nhân này buông lỏng ra dây cung, một giây kế tiếp Đường Tiểu Quyền thuận tiện cảm thấy bên tai vang lên lần nữa đạo kia quen thuộc tiếng xé gió.

"Không sai, là hấn, chính là hấn vừa đã cứu ta." Đường Tiểu Quyền lập tức làm ra phán đoán.

Mà theo con kia mura tên bắn ra, nam nhân đột nhiên giơ lên hai tay, bắt đầu hướng bọn họ dùng sức đóng đũa.

"Quyền ca, Cường ca, người nọ lại bảo chúng ta đi tới đâu!" A Thành tâm linh thần hội nói rằng, giơ tay nhắc chân đều lộ ra kích động cùng hưng phấn.

Bất quá cũng khó trách hấn sẽ có việc này kích động biểu hiện, dù sao giá trị việc này nguy cơ sinh tử hướng tới, nam nhân xuất hiện, không khác vậy trong biển rộng một ngọn đèn sáng, trong sa mạc một uông nước trong, làm cho đã tần gặp lực kiệt mọi người, bình tĩnh trọng lấy được tân sinh vậy ý chí chiến đấu tràn đầy.

Đây có thể chính là "Mong muốn" lực lượng đi!

"Đi, ta nhanh lên đi theo hấn hội hợp!" Nói xong, Vương Cường phát tay đánh ngã trước mặt một con tang thi, tiện đà không nói lời gì nhắc lên Đường Tiểu Quyền thuận tiện hướng phía trước đi đến.

"Phóng, buông, Cường tử, ta, tự ta có thể đi!" Đường Tiểu Quyền giùng giàng muốn ta van ngươi ràng buộc, nhưng Vương Cường lại làm như vương bát ăn quả can vậy quyết tâm không muốn buông ra, hấn dùng sức phục ở người trước vai, tức giận nằng.

"Ngươi TMD cầm miệng cho lão tử, lão tử hiện tại cũng không có thời gian cho ngươi quan tâm nữa!"

Lời này Vương Cường nói rất táo, nhưng rơi vào Đường Tiểu Quyền trong tai, nhưng lại như là gương sáng vậy rõ ràng.

Không hề nghi ngờ, đối phương vậy đang lo lắng an nguy của hấn, bởi vì sợ hấn lại xảy ra nguy hiểm, cho nên mới phải cố ý đưa hấn buộc bên người.

Thế nhưng kể từ đó, tốc độ của mấy người thuận tiện không thể tránh khỏi thả chậm vài phần, bất quá tốt ở phía xa nam tử tài bắn cung tinh chuẩn, khi hấn không ngừng bắn tên trợ giúp hạ, Đường vương ba người cuối cùng là hữu kinh vô hiểm chạy tới hàng bên cạnh xe.

Chương 49: Nam tử thần bí (hạ)

"Cảm ơn, cảm tạ, cảm ơn người vừa đã cứu ta!" Đường Tiểu Quyền hai tay chống tất cái, to suyễn khí tức coi như muốn đem phế cửa suyễn vỡ như nhau.

Hắc y nam không có trả lời, chỉ là để mắt ở trên người mọi người quét mắt một phen, đợi đến xác nhận không có gì đáng ngại phía sau, mới vừa rồi hờ hững gạt đầu, sau đó nhảy xuống xe đỉnh, trầm giọng kêu: "Tiểu Ngô, an toàn!"

"Tiểu Ngô?" Đường Tiểu Quyền đám người kinh ngạc, bọn họ ngoảnh lại nhìn mình nhìn nhau liếc mắt, đều là mặt lộ vẻ nghi ngờ vè.

Ở đây rõ ràng chỉ có 4 người a? Chẳng lẽ hắc y nam còn có giúp đỡ.

Ngay tại lúc Đường Tiểu Quyền đoàn người trượng hai không nghĩ ra hướng tới, một cái rộng thể dày cái tất khuôn mặt từ sau xe lờ ra đầu.

"Hắc hắc, mọi người khỏe! Bây giờ mà cuối cùng là nhìn thấy người sống à!" Tiểu Ngô có vẻ dị thường vui vẻ, không lớn mắt hí thành Nguyệt Nha.

Xem ra, cái này hắc y nam cảnh giác tính vô cùng cao a, Đường Tiểu Quyền căn cứ trước mắt chi tiết đúng hắc y nam làm ra bước đầu bình luận.

Phải biết rằng, bắt luận là mới vừa nguy hiểm cứu viện, còn là bây giờ nhìn xem hối hận thức, Ngô Siêu người này tới thủy tới chung cũng không có xuất hiện qua.

Nói cách khác, nếu như phe mình vừa mới có cái gì vọng động, như vậy đứng ở trên xe hắc y nam nhất định sẽ ở trước tiên cho hán cái này ẩn vào chỗ tối đồng bạn hạ đặt đánh lên mệnh lệnh, tiện đà giết bọn hán trở tay không kịp.

Đối với hán tử chiêu này "Đường lang bộ thiên hoàng tước ở phía sau" cách làm, Đường Tiểu Quyền không có biểu hiện ra bất kỳ phản cảm ý, tương phản hán còn thực bội phục hán tử suy tính.

Dù sao, mặt thể dưới, nhân tâm khó lường, người nào cũng không thể bảo chứng đối mặt mình liền nhất định là người tốt.

Sở dĩ, cần thận chặt chẽ bốn chữ vậy trong mặt thể bắt luận cái gì muốn còn sống của người phải tuân thủ nghiêm ngặt chuẩn tắc.

Đường Tiểu Quyền thượng không rõ ràng lắm hắc y nam là như thế nào bài trừ bọn họ uy hiếp, bất quá từ của nó bắt chuyện đồng bạn thiện ý cử động đến xem, người sau cũng đã tiêu trừ nghi ngờ trong lòng, chỉ ít hiện nay là như thế này.

"Ách ~ ừ, ta là Vương Cường, cảm ơn đại ca mới vừa mới xuất thủ cứu giúp, chẳng đại ca nên thế nào. . ."

"Hồ Hiểu Đông, " hắc y nam cắt đứt vương mạnh ngữ, tiện đà trừ qua lưng khảm đao, lạnh lùng trả lời: "Lời khách sáo liền miễn, rồi đi trước cái địa phương đáng chết này hơn nữa."

Mặc kệ Vương Cường làm phản ứng gì, hắc y nam thân thủ đẩy ra mọi người, sau đó thả người nghênh hướng ven đường tang thi.

"A ~ huynh đệ, đừng khách khí, Hồ ca hán liền đây tính tình, chờ trở về căn cứ thì tốt rồi!" Ngô Siêu chẳng biết lúc nào vọt đến Vương Cường bên cạnh, hán tràn đầy hiểu vô vô người sau vai, mà từ kỳ đồng dạng sắc mặt vẻ mặt bất đắc dĩ đến xem, tất nhiên cũng là có qua tương tự kinh lịch.

Không thể không nói, Hồ Hiểu Đông thân thủ phi thường tuyệt vời.

Bởi vì ngay Ngô Siêu bên này nói ngắn hơn mười giây công phu, Hồ Hiểu Đông thuận tiện đã rồi giờ tay chém xuống phóng lật 2 con tang thi.

Nhìn đối phương bùng tình mở treo vậy chém giết thủ đoạn, Vương Cường quả nhiên là cảm thấy không bằng ... A, tuy nói lúc này hán cũng là sẵn giết hơn mười con tang thi tay già đời, nhưng giác cái đó Hồ Hiểu Đông, vẫn kém hơn một mảng lớn mà.

Đường Tiểu Quyền đồng dạng là bị hắc y nam cử động chiết phục, hán hỷ còn gạt đầu, hán tin tưởng vững chắc, sau đó người đứng lực đạo, độ lớn của góc, thời gian tình diệu nắm chặt trình độ, tuyệt tích là một luyện gia tử.

"Đi!" Hồ Hiểu Đông lần thứ hai quơ đao chém xuống một con tang thi đầu, sau đó hướng về phía ngay người mọi người khoát tay áo.

Lúc này thời gian đã xẹt qua sáng sớm 10 điểm, chích khảo đại địa từ từ thay đổi hư huyền, nhẹ nhẹ bốc hơi lên nhiệt khí, tràn ngập với khoảng không, gọi người bùng tình ở chỗ sâu trong cảnh trong mơ như nhau.

Ở Hồ Hiểu Đông dưới sự hướng dẫn, mọi người một đường chém giết khảm đâm, rất nhanh thuận tiện đi tới một cái đầu hẻm.

Đầu hẻm rất hẹp, cận đủ một người trưởng thành thông hành, bất quá cũng vừa vậy nó kỳ lạ như vậy cấu tạo có thể dùng ở giữa tang thi không chỗ nào che giấu.

Hồ Hiểu Đông dẫn theo khảm đao tỷ số trước đi vào, sau đó Vương Cường đám người cũng là theo sát mà vào.

Bởi hai bên đều có cao lâu cách trở, sở dĩ trong ngõ tắt ôn độ, giác ở ngoài mặt, nhưng thật ra sinh ra vài phần khó được thanh lương.

Đường Tiểu Quyền bộ dạng phục tùng đánh giá trước người nam nhân, nam nhân một đầu vừa phải, ước chừng 1 thước 75 hình dạng, toàn thân hắc sắc áo ngắn chấm chú phụ ở trên người, trần ngực bạo tạc tính lực lượng cánh tay, to nếu miệng chén, hết vậy nhìn xa xa thuận tiện làm cho lòng người dễ phát lạnh.

Nam nhân trong tay khảm đao, chừng 50 centimet dài, dày đao sống chiều rõ rệt nó không giống tầm thường trọng lượng, mà từ của nó lưỡi đao từng đạo hoảng sợ đáng sợ lỗ thủng đến xem, Hồ Hiểu Đông người đàn ông này khẳng định như vậy trải qua một đoạn khó có thể quên được huyết chiến.

Đột nhiên, Hồ Hiểu Đông cước bộ bị kiềm hãm, mà hần đây không có dấu hiệu nào cử động tự nhiên mà vậy gọi là thân ở như đi vào cõi thần tiên hình dạng Đường Tiểu Quyền cùng cái đó đụng phải một đầy cõi lòng.

Người sau lúc này hoảng hốt ngăn ra, mới vừa càng mở miệng trung cầu không biết có chuyện gì, nhưng chợt thấy ngực một lực mạnh truyền đến, ngay sau đó hần thuận tiện bị sinh sôi áp ngã xuống tường sát biên giới.

"Hur ~" thân thủ làm một chó lên tiếng động tác, Hồ Hiểu Đông ý bảo mọi người không cần nói.

Sự tình đến rồi trước mắt tình trạng này, Đường Tiểu Quyền cũng là chậm rãi từ sợ hãi được ổn định lại.

Mà theo hần từ từ ổn định, hần thỉnh thoảng phát hiện phe mình đoàn người đã rồi vậy đi tới cuối ngõ hẻm.

"Nguyên lai đây ngõ nhỏ vậy quán thông hai con đường con đường thông đạo a!" Nhìn phía ngoài hẻm lần thứ hai chiếu vào gai mắt tia sáng, Đường Tiểu Quyền hãy còn cho Hồ Hiểu Đông bình định lại tăng thêm một cái: Quen thuộc quanh thân con đường trạng huống.

"Sàn sạt sa, sàn sạt sa!" Cái thanh âm này đại biểu cái gì, đối với lúc này vài tên trải qua mấy lần sinh việc này kiếp nạn những người may mắn còn sống sót thật là vậy không thể quen thuộc hơn nữa.

Hồ Hiểu Đông sắc mặt như đuốc thờ dài một hơi, tiện đà chợt thò đầu ra, sau đó vừa nhanh chóng thu hồi, tốc độ cái đó mau gọi người then thùng.

5, đây là tra xét hết bên ngoài trạng huống phía sau, Hồ Hiểu Đông ngón tay bài ra tạo hình.

Có đúng không hần việc này vậy cử động, thân ở hậu phương Vương Cường hiển nhiên là có chút trượng hai không nghĩ ra.

Hần tiếp cận thân đầm đầm một bên Ngô Siêu cánh tay, thấp giọng nói: "Này, huynh đệ, tình huống gì?"

Ngô Siêu nhìn không chớp mắt, hai mắt chăm chú nhìn Hồ Hiểu Đông phương hướng, nhàn nhạt trả lời: "Tang thi, bên ngoài có 5 con tang thi!"

"Ta sát, vậy còn chờ lông, đi! Phạm bọn họ!" Đang khi nói chuyện, Vương Cường liền càn đứng lên, hần thấy, đối phương vậy 5 con tang thi, phe mình cũng có 5 người a, như vậy đối đẳng chiến lực, bọn họ không có sợ lý do.

Con vậy thân thể của hần mới vừa đưa đến phân nửa, thuận tiện bị Ngô Siêu cho kéo lại, người sau cổ sức đem án quay về bên tường, tiện đà trầm giọng nói rằng: "Bình tĩnh một chút huynh đệ! Ta không thể khinh xuất!"

"Vì sao a?" Vương Cường xưa nay chính là không hề ép được nghi vấn tính cách, sở dĩ ngồi xuống lúc, lập tức nhú tròng hướng về phía Ngô Siêu.

"Chúng ta bây giờ phải về căn cứ, sở dĩ không thể trên chọc này tang thi, vạn nhất bọn họ tao động, như vậy căn cứ vị trí liền có thể có thể bại lộ, sở dĩ . ."

"Hur ~" tiền phương lại một lần nữa truyền đến chó lên tiếng tiếng cười, Ngô Siêu vội vàng vậy ngậm miệng lại, sau đó một đôi lông mày rậm hợp thời chặt nhú lại. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Trâu bò tiến kỹ

4 người, 8 mắt, bọn họ lúc này chú mục chính là tiêu điểm tất cả đều tụ tập ở trên người một người, đó chính là đứng hàng đội ngũ tên đứng đầu bảng Hồ Hiểu Đông.

Đường Tiểu Quyền thật tò mò người đàn ông này tiếp theo cử động, bởi vì Ngô Siêu vừa mới nói hắn cũng nghe thấy được, hắn thấy muốn lặng yên không tiếng động giết chết bên ngoài 5 con tang thi mà không làm cho nhai đạo cái khác tang thi chú ý của, hiển nhiên không đúng chuyện dễ dàng mà, cũng có lẽ nói căn bản cũng không có thể.

Ngay tại lúc Đường Tiểu Quyền miên man suy nghĩ hướng tới, Hồ Hiểu Đông hành động.

Nhưng thấy hắn chậm rãi thả tay xuống được khám đao, bắt tay vào làm từ lưng trong túi đựng tên lấy ra một con mưa tên, tiện đà thuận thực đem cái đó khoát lên trên giây cung.

Hít một hơi thật sâu, sau đó trọng trọng đem cái đó phun ra, Đường Tiểu Quyền có thể cảm giác được rõ ràng bên cạnh nam nhân khí tức đang ở thay đổi chậm, sau cùng thậm chí còn đạt tới tâm như chỉ thủy nông nổi.

Hồ Hiểu Đông như vậy bình tĩnh yên tĩnh đợi mấy, sau đó đột nhiên mở mắt, ánh sáng sắc bén từ trong con ngươi nổ bắn ra ra.

Đứng dậy, cất bước, giương cung, nói lỏng dây đàn, sở hữu động tác hành văn liền mạch lưu loát, khi cất không khí chính là "Hưu" thanh vội vã đi thi, đứng ở phía ngoài hẻm Hồ Hiểu Đông đã rồi vậy một lần nữa chiết quay trở về tại chỗ.

"Phanh!" Tang thi ngã xuống đất!

Không có bất kỳ báo động trước, từ lúc ban đầu bình tĩnh, đến mau lẹ xuất thủ, rồi đến quay về an bình, Hồ Hiểu Đông tất cả động tác là tốt rồi tự trải qua đồng hồ bấm giây điều chế như nhau chính xác, quả nhiên là có thể dùng nhanh như tia chớp, động như cỏ mọc chạy để hình dung.

Đường Tiểu Quyền nửa há hốc mồm, hắn là hoàn toàn bị Hồ Hiểu Đông tiến kỹ chiết phục.

Hắn đã qua cũng từng xem qua ta bắn tên lợi hại, như là xanh biếc tiến hiệp trong vòng nước Mỹ tăng lớn, nhưng nói cho cùng này đều là trải qua điện ảnh và truyền hình nghệ thuật gia công hồ lộng khán giả nhãn cầu.

Mà lúc này Hồ Hiểu Đông tiến kỹ, cũng thật trăm phần trăm bản lĩnh thật sự.

Vương Cường đồng dạng là chấn động không gì sánh được, hắn đôi tròng lão đại, làm cho cảm giác làm như sắp nổ lên đi ra như nhau.

Cái gì bò B, khóc huỷ, điều tặc thiên đô không đủ để hình dung hắn đứng Hồ Hiểu Đông tiến kỹ ngưỡng mộ tình, lúc này hắn đã làm ra một cái quyết định:

Đó chính là trở lại căn cứ, vô luận như thế nào đều phải khiêu Hồ Hiểu Đông dạy hắn cửa này thiện xạ ngư bức kỹ thuật.

Không để ý chút nào bên cạnh người kinh ngạc, Hồ Hiểu Đông vẫn như cũ vẫn duy trì gọn sóng không sợ hãi trạng thái, hắn lần thứ hai hít sâu một hơi, sau đó đem cái đó phun ra, không có gì bất ngờ xảy ra đứng dậy bắn tên, tiện đà tiến lạc thi rơi xuống.

Nếu như nói mũi tên thứ nhất còn có thể dùng "Mộng" cái từ này đến nghi vấn Hồ Hiểu Đông tiến kỹ,

Như vậy khi mũi tên thứ hai thành công thời gian, hết thảy nghi vấn đều tự sụp đổ.

Đương nhiên lúc này người sống sót không ai sẽ đi nghi vấn Hồ Hiểu Đông tiến kỹ, bởi vì sự thực thẳng dư hùng biện, 5 mũi tên, 5 nhót tiếng vang, đã rất tốt nói rõ tất cả.

Đội đến sau cùng một con mưa tên tuột tay, khiến người ta sợ hãi "Sàn sạt" thanh đã không có, Hồ Hiểu Đông lòng của cũng cuối cùng là rơi xuống.

Hắn nặng nề tựa ở tường, ngửa mặt lên trời thở dài một hơi, sau đó rất nhanh thăm dò mắt liếc phía ngoài hẻm tình hình thực tế hướng, xác nhận không có lâm phía sau, mới vừa rồi nhấc lên khám đao bắt chuyện mọi người: "Đi!"

Vừa ra đầu hẻm, 5 cái từ thi lẳng lẳng nằm ở chừng mười thước ra trên đường phố, bọn họ mỗi một con mi tâm của trung ương chỗ đều đều không ngoại lệ cắm một con mưa tên.

Sáng loáng lượng mưa tên dưới ánh mặt trời lóng lánh quang mang, không ngừng phún ra ngoài chất lỏng màu đen chính theo tiến cán phốc phốc ra bên ngoài mạo hiểm, không bao lâu thuận tiện chung thành một bầy vết máu, vĩnh cửu ngâm ở tại từ thi trên da.

Hồ Hiểu Đông mặt không thay đổi nhấc lên trên mặt đất một tờ báo, hắn tiện tay xóa đi mưa tên thượng nhiễm vết máu, cũng cẩn thận đem tiến thể sắp quay về túi đựng tên, sau đó liền dẫn mọi người tiếp tục vượt mức quy định rất gần.

Không thể không nói, Hồ Hiểu Đông đối với chỗ này hành vi lộ tuyến vô cùng quen thuộc, ở dưới sự hướng dẫn của hắn, đoàn người bỗng nhiên trốn ở thùng rác bằng, bỗng nhiên tị ở vút đi sau xe, nói ngắn lại một câu nói, Hồ Hiểu Đông luôn có thể mượn chu vi chướng ngại vật yểm hộ, vừa đứng tách ra

bốn phía tang thi đường nhìn.

May là có mấy con đui mù tang thi cản đường, cũng đều căn bản là nhanh chóng chết ở Hồ Hiểu Đông dưới đao.

Không gì hơn cái này cần thận quy đi cũng không phải không có khuyết điểm, chỉ ít một đường khom lưng giữa Đường Tiểu Quyền lúc này liền giác hai chân của mình coi như qua điện vậy chưa tê dại không ngừng.

Mà Vương Cường tắc càng không chịu nổi, hấn trực tiếp là lấy tứ chi sản xuất tại chỗ động vật tạo hình thông thả bò sát.

Bất quá cũng khó qua Vương Đường đám người chặt vật như vậy, dù sao lúc này cái này mấu chốt, hành thi khắp nơi đều có, người không chỉ có muốn toàn bộ tinh thần đề phòng, trả phải chú ý Hồ Hiểu Đông hướng đi, trọng yếu nhất vậy đỉnh điểm âm hưởng cũng không thể phát sinh.

Đây đối với ý chí của một người lực, sự nhẫn nại không thể nghi ngờ là cực lớn khảo nghiệm, mà Đường Tiểu Quyền đoàn người cận là mới vừa tốt nghiệp sinh viên, 4 năm trạch cùng chơi hiển nhiên là vô pháp ma luyện ra như vậy ý chí.

Sờ đi. . .

Tiếp tục đằng hoàng đi theo Hồ Hiểu Đông mặt sau, đội đến sắp sửa ước chừng 50 thước phía sau, mọi người lần thứ hai đi tới một chỗ đầu hẻm.

Nơi này đầu hẻm giác cái đó lúc trước rõ ràng lớn không ít, chỉ ít Đường Tiểu Quyền cùng Vương Cường song song tiến nhập, không có cảm thấy bất luận cái gì chen chúc.

Tiến nhập đường tắt trong, không biết là người nào trọng trọng thở một cái trọc khí, nhưng vừa vậy đây thanh bật hơi, thực tại vậy nói ra lòng của mọi người thanh:

Như trút được gánh nặng a!

Mọi người hãy còn hoạt động tay chân gân cốt, vừa mới đoạn "Kỳ diệu" cuộc hành trình không thể nghi ngờ là cho bọn hấn để lại xóa sạch khó có thể quên được ký ức.

Ngắn trên dưới một trăm thước cự ly, bọn họ đoàn người lẳng vậy ma ma tức tức giằng co nửa giờ lâu, sao chịu được so sánh rùa thông thả tốc độ, đơn giản là gọi người thẹn thùng.

Đi không vài bước, đội ngũ đột nhiên ngừng lại, nhưng thấy dẫn đầu Hồ Hiểu Đông chính nhìn bốn phía, sau đó hấn thuận tiện bắt tay vào làm ở trước người tường vỗ nhẹ vài cái.

Ba dài lưỡng ngắn, Đường Tiểu Quyền yên lặng đếm, hấn dám khẳng định đó là một tín hiệu.

Chỉ là phụ cận đây trừ bọn họ ra mấy người ở ngoài, tựa hồ không địa phương nào còn có thể giấu người, ngay tại lúc hấn đây sương bách tư bất đắc kỳ giải hướng tới, một tiếng hơi lộ ra thanh âm già nua truyền tới.

"A nha, tiểu hồ đã về rồi!"

Theo tiếng biện vị, Đường Tiểu Quyền ngẩng đầu, nhưng thấy ánh mặt trời chói mắt hạ, một vị lão giả tóc hoa râm đang ở hướng về phía bọn họ phát tay.

Lẽ nào nơi này chính là Hồ Hiểu Đông trong miệng nói căn cứ?

Tự vậy để án chứng Đường Tiểu Quyền tìm cách, một bà làm bằng gỗ dài thê hợp thời từ thượng đưa xuống tới, cùng một trong cùng mà đến còn có một cái thanh âm: "Oa, đến bạn mới à!"

Bởi vì ánh dương quang độ lớn của góc vắn đề, Đường Tiểu Quyền vô pháp công nhận rõ ràng người này đáng đáp, nhưng từ của nó thanh âm nhấn nhại trình độ, hấn có thể kết luận người này niên kỷ sẽ không quá lớn.

Lúc này đây Hồ Hiểu Đông không có lại đầu tàu gương mẫu, mà là cực kỳ thân sĩ làm một cái thỉnh thề, mà cũng vừa là hấn đây cơ hồ là theo bản năng cử động, làm cho Đường Tiểu Quyền đối với hấn đánh giá tăng lên thật nhiều một cấp bậc.

Đoàn người lực tục phái lên thang gỗ, đội đến phù thượng đầu tường vừa nhìn, quả nhiên là hi vọng lại một thôn a. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Tân người sống sót

Đôi mắt trong, thì một cái 2 tầng tiểu lâu lộ thiên mái nhà, vừa mới bởi phạm vi nhìn cùng tia sáng vẫn đề, có thể dùng mọi người làm đem coi là một mặt tường.

Mái nhà ước chừng chừng một trăm bình, rộng mở xi măng mặt đất tùy ý có thể thấy được giấy vụn lạn rải ra các loại sinh hoạt bụi bặm chông chất, như nếu không phải dựng có 5 ngọn đèn cắm trại đã ngoại trưởng bóng, có thật không lại gọi người cho rằng đây là một cái bụi bặm chông chất xử lý trường.

Tựa hồ là đọc lên trong mắt mọi người xóa sạch nghi hoặc, Ngô Siêu híp đôi mắt nhỏ hơi lộ ra bất đắc dĩ nói: "Ta đây không khí than, sở dĩ chỉ có thể dựa vào mấy thứ này nhóm lửa nấu nước làm cơm, bản thì dở bản chút, bất quá. . . Ha ha, quen là tốt rồi!"

"Không sai, "Đang khi nói chuyện, một cái người cao gầy thanh niên nhân đã đi tới, hân vui vẻ cùng Ngô Siêu tới một từng quyền đụng nhau, đợi đến dùng sức ôm hạ phía sau, phương mới mở miệng tiếp tục nói" chúng ta đây đâu, điều kiện tuy rằng kém một chút, nhưng tuyệt đối an toàn, hơn nữa, người còn có thể hưởng thụ miễn phí lộ thiên tắm nắng, cùng với 360 tính toán vô góc chết quan sát thành nội cơ hội."

Rộng rãi, lạc quan, thích NBA, và Ngô Siêu quan hệ không tệ, Đường Tiểu Quyền không quá quan tâm thanh niên nhân hơi đẹp để trêu chọc, hân lúc này a, đang ở dựa theo cách sinh tồn sở quán thâu tư tưởng, đứng trước mắt xa lạ thanh niên nhân nhanh chóng làm ước định.

"Đương nhiên lạc, nếu như người cảm thấy phiền muộn, còn có thể vỗ vỗ đây phiền cửa sắt, vậy người có thể. . ."

"Rống ~ "

"Loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng~ "

Ngay thanh niên nhân trừ vang cửa sắt đồng thời, một trận khiêu người da đầu tê đại tiếng gào thét, làm mãnh lực đập vang lên.

Mọi người đều thì hoảng hốt a, nhất là đang cùng lão giả tiến hành nói chuyện với nhau Hồ Hiểu Đông, càng trực tiếp giờ dao phay lên làm ra đề phòng tư thế.

"Ôn Tuyền Hâm, người làm gì! Ăn cơm no không có việc gì làm sao? Người nghĩ hại chết đại gia a!" Thấy quanh mình tất cả bình thường, Hồ Hiểu Đông tâm trạng an tâm một chút, đồng thời cũng là lập tức hiểu xảy ra nguyên do, lúc này liền thì xuất khẩu quát đẹp đường.

Xem ra cái này Ôn Tuyền Hâm không đứng lần đầu tiên đeo đuổi cái này gọi là người quan tâm chuyện.

"Hắc hắc ~" chế cười gãi gãi đầu, Ôn Tuyền Hâm le lưỡi một cái nói: " ừ, Hồ ca, ta, ta đây không phải là cho ... nữa mới tới bằng hữu giới thiệu ta ở đây tình huống nha."

Nói xong, hân còn không quên làm như có thật nghiêm mặt nói: "Ách ~ vừa ta là sai lầm sự phạm, nột, cánh cửa này là tuyệt đối không thể đụng, không phải sẽ như vừa như vậy, khiến cho tang thi phản ứng."

Nghe xong hân đây tịch thoại, quen thuộc Ôn Tuyền Hâm mấy người đều là bất đắc dĩ lắc lắc đầu.

Thần kinh to rộng,

Làm việc không lịch sự đại não, thích nỏ nhảm chán vui đùa, Đường Tiểu Quyền vừa cho Ôn Tuyền Hâm gia tăng rồi mấy cái bình luận.

Trừ lần đó ra, bởi người sau vừa mới lần không quá thỏa đáng biểu hiện, có thể dùng hân thuận lý thành chương đem nhóm vào đến rồi đứng đoàn đội có uy hiếp người có tên đơn trong.

"NMD, sáng sớm BB một lông a, lão tử ngủ một giấc đều TMD ngủ không yên kiếp!"

Đang khi nói chuyện, một cái tướng mạo hèn mọn nam nhân từ đỉnh đầu mặc lục sắc trong lều thò đầu ra.

Đường Tiểu Quyền quan sát phi thường cẩn thận, hân phát hiện khi cái này không quá đòi hỏi nam nhân xuất hiện lúc, nguyên bản vẫn cột nhà ngô ôn hai người lập tức thu hồi đáng tươi cười, may là cái kia đầu đầy ngân phát lão giả cũng là ở trước tiên ngừng cùng Hồ Hiểu Đông nói chuyện với nhau.

Xem ra người đàn ông này thì con này đoàn đội được không an định nhân tố a, Đường Tiểu Quyền lập tức làm ra phán đoán của mình.

", đây đám con ruồi thì đánh nơi nào nhô ra? Vẫn ngại người này tát vào mồm không nhiều đủ nha?" Nam nhân đón lấy miệng không che chắn nói, mà của nó mục tiêu nhắm thẳng vào Đường Tiểu Quyền đám người.

A Thành rõ ràng cho thấy bị đối phương khí thế hát ở, hân có chút nao núng thông xuống đầu.

Nhưng Vương Cường nghe xong, nhất thời thuận tiện mảy kiếm đao dựng thẳng a, hân không chút do dự, lúc này phản kích nói: "Này, người nói thế nào đầu! Nói ai là con ruồi đâu?"

"Người nào TM trả lời người nào con ruồi! Người nào TM ăn quýt người nào con ruồi!"

"Ngươi!"

Đường Tiểu Quyền kéo lại ý muốn tiến lên Vương Cường, tiện đà xông của nó khiến cho nhớ ánh mắt, ý bảo hấn chó để xung động.

Dù sao, đây là địa bàn của người ta, tuy nói đối phương nói rất khó nghe, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không có đạo lý.

Huống phe mình mấy người vừa trải qua hai trường chạy Ma-ra-tông thức chạy nạn, cấp bách cần một cái nghỉ ngơi dưỡng sức địa phương.

Sở dĩ lúc này và đối phương khởi xung đột, hiển nhiên không là cái gì cứ chỉ sáng suốt.

"Ách ~ ha ha, vị tiểu ca này, ngươi chó để lo lắng, chúng ta có tay có chân, nhất định sẽ không trắng ở quý địa quấy rầy, nếu như có ích lợi gì được chúng ta địa phương, thỉnh cứ mở miệng, chỉ cần có thể làm được, chúng ta nhất định đi làm."

Đường Tiểu Quyền hồi phục không kiêu ngạo không siểm nịnh, khá có vài phần ngoại giao phát ngôn nhân phong thái.

Chỉ tiếc trâu ngựa hạng người làm sao có thể hiểu được khúc đàn phong thái, hèn mọn nam tử đánh lông mày quét Đường Tiểu Quyền hai mắt, tiện đà khinh thường giễu giễu nói: "Ngươi TM coi là cái gì chiếc hành tây. A? Liên đây tiểu cánh tay chân nhỏ vẫn làm việc? Ta xem cho đám kia sức sinh xửc không đủ để nhét kẽ răng đi!"

"Ngươi tên khốn kiếp, có loại ngươi. . ."

"Được rồi!" Một tiếng quát chói tai cắt đứt vương mệnh ngữ, Hồ Hiểu Đông thao được cơ thể phồng lên bên phải ngón tay ngón tay đối lập mà đứng song phương, mắng: "Ngươi, còn ngươi nữa đều cho ta nói ít đi một câu, muốn thực sự là rồi rảnh không có việc gì làm, phải đi đem trên đất mấy thứ này cho ta thu thập sạch sẽ."

Không thể không nói, hấn đây một tiếng nói a, thật là có hiệu quả, chỉ ít con tức tận trời hai bên đều là lão lão thật thật ngậm miệng lại.

Chỉ là. . .

"Ho khan một cái khải ~" vừa thông suốt ho kịch liệt vừa phá vỡ lúc này khó được vắng vẻ.

"Con mẹ ngươi, ho khan một cái khải, suốt ngày khải, có phiền hay không a! TM không được liên sớm một chút đi tìm chết, tiết kiệm lãng phí lương thực!" Hèn mọn nam một đôi ánh mắt gian tà lóe hung quang, là tốt rồi tự nửa đêm hung lang, làm cho lòng người sinh ra sợ hãi.

Chỉ bất quá hấn đây bộ mặt hung thái, Hồ Hiểu Đông vẫn chưa để vào mắt: "Lục Hồ, ta sau cùng cảnh cáo ngươi một lần, nếu như kêu nữa ta nghe được ngươi chửi bới Hồ Từ mẹ nó lưỡng, ta bảo chứng đem ngươi vứt xuống dưới lầu đi đứt tang thi."

Lục Hồ có chút không phục đón nhận Hồ Hiểu Đông ánh mắt, nhưng chỉ là chỉ chốc lát, hấn liền bị đối phương không gian tự uy khí thể của cho hát ở, lúc này không cam lòng cắn răng ngượng ngùng hai câu, sau đó liền lộ vẻ tức giận toàn về tới mình ngủ tui trong.

Tựa hồ là nhìn ra Đường Tiểu Quyền đám người nét mặt lộ ra dị dạng thần thái, Hồ Hiểu Đông xoay người lại chỉ chỉ phát sinh "Khải thanh" đỉnh trưởng bông, giải thích: "Các vị không cần lo lắng, Hồ Từ không có bị tang thi bị nhiễm, tiểu gia hỏa này đoán chừng là mấy ngày liên uể oải, dẫn đến thân thể quá yếu, mắc phải phong hàn, chỉ tiếc ta đây không có gì được phẩm, bằng không. . ."

"Ai ~" Hồ Hiểu Đông thở dài một hơi, có vẻ thập phần uể oải.

Thấy đối phương như vậy uể oải dấp dấp, Vương Cường đột nhiên nhớ tới mình sinh tồn trong túi xách vừa lúc có một hộp còn chưa khai phong ba chín cảm mạo thuốc pha nước uống, sở dĩ hấn lập tức sẽ tá tui tra tìm.

Thế nhưng. . .

Một con trắng nõn bàn tay to cũng bất động thần sắc từ sau đám đám lưng, sau đó bên tai truyền đến một đoạn quen thuộc nói nhỏ thanh: "Không nên cử động, vẫn chưa tới thời gian!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Hồ Hiểu Đông phiên lòng sự tình

Kinh ngạc chuyển qua đầu, Vương Cường khuôn mặt không giải thích được, hần mới vừa càn mở miệng hỏi đối phương có ý tứ, nhưng Đường Tiểu Quyền... Cũng hãy còn bỏ đi, sau đó theo Hồ Hiểu Đông chỉ thị bắt đầu từng cái mà lục tìm khỏi trên đất chỉ tiết đến.

"Quyền ca! Ta tới giúp ngươi!" Thấy Đường Tiểu Quyền cử động, A Thành không chút suy nghĩ, lập tức gia nhập trong đó.

Mà có hai người bọn họ gương mẫu đi đầu tác dụng, còn sót lại Vương Cường đám người đầu vẫn không biết xấu hổ tiếp tục đứng ngẩn ngơ sòa đứng ở đằng kia, đều thì vén lên tay áo cổ tay mở ra đeo đuôi lên.

Mấy người chuyển biến Hồ Hiểu Đông hoàn toàn coi ở trong mắt, hần cùng với lão giả ngoảnh lại nhìn mình hi vọng liếc mắt, tiện đà đều là hải lòng gật đầu.

Mà làm dẫn dắt trận này lao động cách mạng Đường Tiểu Quyền, rất tự nhiên là ở hai người bọn họ tâm lý để lại khá vô cùng ấn tượng.

Như vậy Đường Tiểu Quyền thật sự có như vậy cần lao sao? Hiển nhiên không đúng.

Nhiều năm trạch nam sinh hoạt sớm đưa hần cùng "Sạch sẽ" hai chữ cắt đứt mở, mà "Nhấn nhục chịu đựng" mới là hần lập tức đích xác thì về hình người.

Nhưng đã như vậy, hần lại tại sao như vậy chủ động đâu?

Nguyên nhân không có nó, còn là tính mệnh hai chữ.

Đầu tiên, thứ rác rưởi này tồn tại không thể nghi ngờ lại trên chọc vắn dăng các loại tiểu trùng, tuy rằng còn chưa có chứng cứ biểu hiện vắn dăng có truyền bá tang thi bệnh độc bản lĩnh, nhưng ở mặt thể, may là cảm mạo cảm mạo như vậy bệnh nhẹ, cũng là đủ để muốn người mạng nhỏ.

Thứ nhì, những thứ này rơi là tả trên mặt đất gì đó đủ túi ny lon, bình rượu pha ở giữa, bước đi thì, sảo lơ là sẽ gặp phát sinh "Rầm, lách cách" tiếng vang.

Mà những thứ này tiếng vang có thể bình thường không coi là cái gì, nhưng một ngày đến rồi thời khắc nguy cơ, chúng nó đã có thể đem trở thành trí mạng chuông tang.

Sau cùng, cũng là muốn sống cách thứ mười tám cái nhất nhấn mạnh một điểm, mặt thể trong, vĩnh viễn không nên quên bất kỳ một cái nào chi tiết, mặc dù nó thoát nhìn có bao nhiêu sao bé nhỏ không đáng kể, thể nhưng xin nhớ, chi tiết mới là quyết định thành bại chỗ mấu chốt!

Mọi người thu thập một hồi, rất nhanh thuận tiện bị độc ác đương quang tàn phá không được, mồ hôi hãy cùng mở áp hệ thống cung cấp nước uống đường ống vậy, "Áo ào" chảy xuống.

Vương Cường giơ tay lên ngưỡng vọng phía chân trời, không khỏi trầm mắng một tiếng nói: "Ngươi một, năm đó Hậu Nghệ động không đem ngươi Y cho lọt!"

"Xi ~" Ôn Tuyên Hâm không nhịn được tiểu ý, hần bị Vương Cường buổi nói chuyện đầu khanh khách cười không ngừng: "Ha ha, ta nói huynh đệ, nếu như nó bị chiếu xuống đến, ta cái gì còn có cơ hội hưởng thụ đây miễn phí tắm nắng nga!"

Vẫn như cũ vẫn là không có một chính chặt,

Bất quá cũng vừa thì vương ôn hai người như vậy không đầu không đuôi đối bạch, có thể dùng trong lòng mọi người nhân phiên muộn mà từ từ bốc lên tảo lửa tiêu diệt rất nhiều.

"Lâm thúc, không sai biệt lắm nên nấu com!" Hồ Hiểu Đông vén lên tay áo liếc nhìn phược ở trên đó sợi tổng hợp Tây Âu lên biểu, thạc đại mặt đồng hồ biểu hiện thời khắc này thời gian đã buổi trưa 11 giờ rưỡi.

Lâm thúc gật một cái, sau đó xoay người đi ra ngoài, bất quá không đi ra hai bước hần vừa giảm trở về, nét mặt giờ cao được xóa sạch hậm hực thần sắc, tựa hồ có cái gì khó nói cái đó ần.

Hần bất động thần sắc lên lút đem Hồ Hiểu Đông kéo xa cách đoàn người, tiện đà thao được thanh âm già nua thấp giọng nói: "Tiểu hồ a, lần trước ta từ trong điểm mang về gạo, đã không nhiều lắm, ngươi xem ngày hôm nay com này..."

Lão giả bản ý là muốn nói có đúng hay không bớt làm một điểm, nhưng nghĩ lại vừa nghĩ hần lại không đành lòng.

Dù sao, mỗi ngày tại ngoại dốc sức làm liều mạng chính là tiểu hồ bọn họ đây đám thanh niên nhân, mà chính một cái sắp hạ phần mộ lão đầu, chó má sự tình không có làm, vẫn đặt đây cắt xén bọn họ vốn cũng không nhiều lương thực, về tình về lý, hần đều cảm thấy không thể nào nói nổi.

Sờ dĩ..

Thấy lão giả muốn nói lại thôi đáng dấp, Hồ Hiểu Đông lập tức hiểu hần lo lắng, lúc này trả lời: "Lâm thúc, Ngô Siêu trong bao có hầu như túi chúng ta ngày hôm nay suu tới mì ngâm, ngươi bên kia nếu như com tè thiếu, liền bắt bọn nó chữ lên đi. Mặt khác, phương diện ăn, người không cần quan tâm, ta sẽ nghĩ biện pháp giải quyết."

Lộ ra một tia ôn thuận đáng tươi cười, Hồ Hiểu Đông thoải mái mà vỗ vỗ lão già vai, tiện đà nhìn theo hấn chậm rãi rời đi.

"Ai ~" không tiếng động thờ dài, Hồ Hiểu Đông một thân một mình lái xe đến một góc, sau đó lấy ra điều thuốc lá dẫn đốt, tiện đà vỗ về quai hàm con mắt thiếu niên phương.

"Thế nào, hồ ca một người đặt đây trừu muộn điều thuốc đâu? Có đúng hay không có gì phiền lòng sự tình a?"

Hơi sùng sờ, Hồ Hiểu Đông không khỏi nghiêng đầu sang chỗ khác, nhưng thấy hé ra trắng nõn tổ khuôn mặt chính về mặt tươi cười nhìn hấn.

"A, là nhỏ đường a, người động chạy tới? Thế nào không theo chân bọn họ cùng nhau đâu?"

Hai tay một bày, Đường Tiểu Quyền thể hiện bộ mặt chán đến chết biểu tình, trả lời: "Không có gì sự tình lạc, chính là nhìn người vừa cau mày, sợ dĩ suy nghĩ tới xem một chút, có cái gì ... không có thể giúp @chút gì không."

Đường Tiểu Quyền có vẻ tương đối tùy ý, nhìn qua hầy cùng thật là đến giải quyết rầu rĩ.

Nhưng mà trên thực tế, hấn từ lên tới mái nhà bắt đầu, vẫn không có đình chỉ qua đúng Hồ Hiểu Đông quan sát.

Bởi vì hấn thấy, người đàn ông này phải là trước mắt đoàn đội đầu lĩnh, sợ dĩ con phải nắm giữ ở hấn động thái, đã ý nghĩa nắm giữ đối phương toàn bộ đoàn đội động thái.

Hồ Hiểu Đông ý vị thâm trường ỏi ra miệng vành mắt, sau đó đem đầu được điều thuốc túi đưa tới, nhàn nhạt hỏi một câu: "Đến một con sao?"

Đường Tiểu Quyền lắc đầu, từ chối nói: "Không cần, cảm tạ."

"Ừ, thanh niên nhân bớt hút một chút điều thuốc, không có chỗ xấu!" Không yên lòng ứng phó rồi một câu, Hồ Hiểu Đông một lần nữa đem điều thuốc túi rơi vào trong túi, sau đó liền tiếp tục phun nhả ra.

"Hồ ca, chúng ta thêm vào cho người thêm không ít phiền phức đi!" Thấy trọng tâm câu chuyện sẽ rơi vào cục diện bế tắc, Đường Tiểu Quyền đơn giản đi thẳng vào vấn đề nói: "Nếu như là lương thực phương diện vấn đề, chúng ta có thể giúp một tay giải quyết."

Đường Tiểu Quyền nói ra lời nói này, tự nhiên là trải qua thâm tư thực lực.

Đầu tiên, lương thực đồ chơi này, mặc kệ có hay không gặp phải Hồ Hiểu Đông đám người này, bọn họ cũng đi sưu tập. Mà lúc này nếu gặp đối phương, yên có không lợi dụng đạo lý.

Thứ nhì, từ trước mắt tiếp xúc đến xem, Hồ Hiểu Đông đám người này chính thể mà nói cũng không coi là quá xấu, cơ bản có thể bài trừ bọn họ sẽ có thường lương hay hoặc là ở sưu tập giao lương thực phía sau nuốt một mình có thể.

Sau cùng, mặc kệ người có nguyện ý hay không, Hồ Hiểu Đông đúng là vẫn còn lại đề cập vật tư phương diện sự tình, sợ dĩ cùng với đội người khác mở miệng, chẳng chính đi đầu đưa ra, như vậy không chỉ có có vẻ phe mình thức thân thể to lớn, còn có thể là phe mình thắng được đối phương hảo cảm làm ra công hiến.

Tổng thượng thuật, như vậy một mũi tên sở điều tiện nghi buôn bán, Đường Tiểu Quyền tựa hồ không có không đi làm đạo lý.

Đội đến tiếng nói của hấn hạ xuống, Hồ Hiểu Đông ngưng mắt thân hít một hơi điều thuốc lá, sau đó trọng trọng đem cái đó phun ra, nói: "Không sai, các người thêm vào khiến chúng ta lương thực cung cấp càng thêm khẩn trương, không có gì bất ngờ xảy ra, ngày mai sẽ lại cạ lương thực."

Hồ Hiểu Đông lời nói rất nhẹ, nhưng mặc cho ai cũng có thể nghe ra ở giữa trịnh trọng.

Đối với kết quả như vậy, Đường Tiểu Quyền vẫn chưa biểu lộ ra nửa ngày ngoài ý muốn ý, tương phản có đồng dạng trải qua hấn phi thường có thể lý giải đối phương do dự.

Vì vậy hấn liền đem trên trán lưu hải, rất tùy ý nói rằng: "Có lẽ có một địa phương có thể giải quyết chúng ta hiện nay nan đề..."

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Bái sư

"Người muốn nói là Tường Hòa quán mì đi?" Hơi thiên nghiêng đi đầu, Hồ Hiểu Đông có vẻ dị thường bình tĩnh, nhưng hần đây lau sạch yên tĩnh cũng làm cho Đường Tiểu Quyền rất là hoảng sợ.

Người sau theo bản năng gật đầu, tiện đà bắt trí khả phủ hồi: "Lẽ nào Hồ ca cũng có đi vào trong đó làm vật liệu dự định?"

"Hô ~" thật dài mà phun ra một ngụm vòng khói, Hồ Hiểu Đông không có gấp trả lời thuyết phục Đường Tiểu Quyền, mà là được ngón tay đem vật cầm trong tay điều thuốc lá bắn đi ra ngoài.

Bắn ra tàn thuốc, ở tứ tán khói bụi làm nổi bật hạ, chập chồn lau một cái đỏ thắm dài tuyến, nặng nề lạc ở trên mặt đất.

Đợi đến điều thuốc lá rơi xuống đất, Hồ Hiểu Đông nhứ chặt vùng xung quanh lông mày rút cục thư giãn ra, hần uốn người vỗ vỗ Đường Tiểu Quyền vai, mặt hàm nụ cười nói: "Chuyện này không nóng nảy đàm, chờ lấp đầy cái bụng đang nói, ha ha."

"Này, Hồ ca, Tiểu Vương tìm người!" Hơi hi bi thanh âm của đột nhiên ở sau người vang lên, Đường Tiểu Quyền nghĩ phải tiếp tục truy vấn kế hoạch cũng bởi vậy bị cắt đứt.

"Mau tới, mau tới!" Ôn Tuyền Hâm không được xua tay thúc giục.

Thấy rõ lần này trạng huống, Hồ Hiểu Đông có chút bất đắc dĩ lắc đầu, nhìn ra ngày thường hần nhất định là không ít chịu Ôn Tuyền Hâm như vậy lần qua lần lại, sở dĩ . .

Nhắc tới trường cung, hướng về phía Đường Tiểu Quyền làm một đang đi trước thủ thế, Hồ Hiểu Đông thuận tiện bỏ qua bước đi ở tại đi tới.

"Nói đi, chuyện gì?" Không có bất kỳ lời vô ích, đi được Ôn Tuyền Hâm phụ cận Hồ Hiểu Đông, trực tiếp là đặt mông ngồi xuống, trong lúc giờ tay nhắc chân sờ lộ ra cổ tùy ý sức lực như đến nhà bên đại ca ca, đâu còn có nửa điểm lúc trước thanh sắc câu lệ uy nghiêm.

"A ~ là như thế này ~" Ôn Tuyền Hâm hồ làm thần bí khoát lên Hồ Hiểu Đông trên vai, tiện đà ngoài cười nhưng trong không cười hắc hắc hai tiếng, thẳng nghe mọi người chung quanh nổi da gà rơi đầy đất.

"Tiểu tử người lại chơi trò quỷ gì, cách ca ca xa một chút, ca ca đứng nam nhân không có hứng thú." Giờ tay lên huy mờ ra Ôn Tuyền Hâm cánh tay, Hồ Hiểu Đông giả vờ ghét bỏ dạng.

"Thiết ~ nhân gia hảo tâm giới thiệu cho người đồ đệ, người vẫn sĩ diện, được rồi được rồi, Cường tử, hàng này không cảm thấy được, ta là không có biện pháp à!" Tầm tắc ói ra hai nhớ đầu lưỡi, Ôn Tuyền Hâm hướng về phía Vương Cường mở ra hai tay.

"Uy uy uy, người cho ta chờ một chút, " Hồ Hiểu Đông hơi sững sốt hai giây, hiển nhiên hần là bị đối phương buổi nói chuyện cho làm cho có chút không hiểu, hần lúc này hỏi tới: "Người đây đều cái gì cùng cái gì nha? Đồ đệ? Người nào đồ đệ? Liên quan mà?"

Đường Tiểu Quyền đưa mắt dời về phía Vương Cường, trong ánh mắt đồng dạng là giờ cao được nghi vấn.

"A ~" ngữ phong thoáng cho ăn,

Vốn có không nghĩ dù thế nào Vương Cường bị Ôn Tuyền Hâm đây gấp lại đằng, ngược lại thì có chút ngượng ngùng: "Cái kia ~ là như thế này, Hồ ca, ta nghĩ theo người học tập. . . Bắn tên."

Thanh âm hạ xuống, Hồ Hiểu Đông trầm ngâm một hồi, chợt cười trả lời: "Học tiến tự nhiên là không có vấn đề, bất quá bây giờ trận này sờ. . ."

Quay đầu mọi nơi nhìn hai mắt, Hồ Hiểu Đông có chút bất đắc dĩ nhún vai tiếp tục nói: "Hay là chờ địa phương lớn một chút, hoàn cảnh điểm an toàn, ta mở lại thủy học, người xem coi thế nào?"

"Hành hành hành!" Chưa kịp Vương Cường mở miệng, Ôn Tuyền Hâm đoạt lấy nói hạp đáp, đồng thời hần chỉ chỉ Hồ Hiểu Đông cung tên trong tay, khóe môi lộ ra xóa sạch quỷ dị cười xấu xa: "Đến đến đến, đem người cung trước cho Cường tử thử một lần, xem hần tư chất làm sao."

Nói xong, đồng dạng là không đợi Hồ Hiểu Đông phản ứng, Ôn Tuyền Hâm lấy ra người sau trên đầu gói màu đen cung liền đem cái đó giao cho Vương Cường tay của được: "Đến đây đi, huynh đệ, thử xem"

Màu đen cung thể, giống như một con xòe cánh con dơi, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống, lóe ra hào quang.

Vương Cường nói tiến nơi tay điểm hai cái, lộ ra hần cảm giác của mình, cái chuôi này cung ít nói cũng có 3-4 cân nặng.

Dựa theo trong đầu trí nhớ đoạn ngắn, Vương Cường làm như có thật giờ lên màu đen cung, thật đúng là đừng nói chỉ từ tư thế của hần mà nói, thật là có vài phần tiền thủ tư thế oai hùng.

Thật dài hít một hơi, Vương Cường sắc mặt như được nhìn phía tiền phương, bình tĩnh đó chính là mục tiêu của hần như nhau.

Tập trung suy nghĩ, tình khí, kéo. . . Cung!

"Emma!" Không mở ra!

Thất bại là thành công hần mụ mụ, suy tính nói thích mới có thể thì hơi thở vẫn đề, Vương Cường tức giận chút nào lần thứ hai sâu nói một cái khí.

"Hắc!"

"Emma" vẫn là không có mở ra!

Cái này Ôn Tuyền Hàm thì cũng không nhìn được nữa à, hần trực tiếp là đang ôm bụng phá lên cười.

Vương Cường bị hần cười mặt kia thượng thì một hồi hồng, một hồi màu xanh, tuy rằng hần dùng hết toàn lực, nhưng chính là kéo không ra trước mặt cái cung này.

"Được rồi, tiểu ôn, suốt ngày cầm người khác hay nói giỡn, chính người lúc trước cũng không kéo không ra nha." Hồ Hiểu Đông tức giận trắng Ôn Tuyền Hàm liếc mắt, sau đó ý bảo Vương Cường đem cung vẫn quay về, tiện đà được ở trong tay giải thích: "Cái chuôi này cung đầu, bây giờ là 60 cân, người kéo không ra cũng đúng là bình thường, chờ quay đầu lại ta cho người điều thấp chút cân số, chăm chỉ luyện tập là được rồi."

"Mặt khác, cái này cung không giống với khác cung, chúng ta thông thường đem là hợp lại cung, thấy phía trên này hai người rờn rọc không? Bọn họ tác dụng chính là bang trợ chúng ta giảm thiểu giương cung phía sau cần duy trì liên tục lực lượng."

"Còn có, hợp lại cung giương cung cần dùng đến chuyên môn xúc phóng cơ quan, người xem cái này, " đang khi nói chuyện, Hồ Hiểu Đông đem trời chật ở cô tay thượng một cái mặc lực sắc khí giới lấy xuống tới: "Cái này đầu chính là xúc phóng cơ quan, hần có vài loại, ta dùng thì cô tay thức xúc phóng cơ quan, đặc điểm thì tiện cho mang theo."

Không được gạt đầu, Vương Cường nghiêm túc thu lấy được Hồ Hiểu Đông nói mỗi một câu nói, là tốt rồi tự thân ở lớp học sinh như nhau.

"Được rồi, được rồi! Tất cả mọi người nghỉ ngơi một chút đi, bữa trưa đến lạc!"

Theo Lâm lão thanh âm của truyền đến, một mê người mùi gạo nhất thời tràn ngập trong không khí ra.

"A nha, Lâm bá, đây cơm chín rồi, người thông báo một tiếng, để chúng ta đi tới thủ thì tốt rồi, tốt như vậy ý tứ để người cho bụng tới đâu, mau mau mau, cho ta đi!" Vội vàng thân thủ tiếp nhận cây rừng nghiệp trong tay thau cơm, mã cực kỳ hướng ra ngoài xê dịch ra một điểm địa phương, ý bảo người sau ngồi xuống.

"Ai nha, không có việc gì, không có việc gì, ta bộ xương già này cũng liền chút chuyện này mà có thể làm, các người đã có thể dừng đang cùng ta đoạt, ha ha." Lâm lão mặt tươi cười dung, tuy rằng đây tịch thoại hần hơi đùa giỡn ý tứ hàm xúc, nhưng là ở vô hình trung để lộ ra một cái tin tức:

Đó chính là, mặt thể trong, thân là đoàn đội một thành viên, vô luận năng lực của người thì rất còn là tiểu, đều không thể quên người ứng hữu chức trách: Cống hiến!

"Được rồi, các người ăn trước, ta đi lò bếp thượng khán nhìn diện điều xong chưa, đợi cho Hồ Từ nương lòng đưa ta đi. Nga, đúng, còn có Lục Hồ, ta đi gọi hần dậy ăn."

Nói xong, Lâm lão liền càng xoay người rồi đi, nhưng chân trước còn chưa bước ra, thuận tiện bị Hồ Hiểu Đông cho kéo lại: "Lâm bá, người nghỉ ngơi một chút đi, Hồ Từ bên kia ta đi chiêu khán, về phần Lục Hồ, hần đều lớn như vậy người à, không cần phải xen vào hần."

Tựa hồ là ngờ tới cây rừng nghiệp xảy ra nói cự tuyệt, sở dĩ Hồ Hiểu Đông không có cho hần cơ hội phản ứng, bỏ lại đây tịch thoại thuận tiện hãy còn hướng phía lò bếp phương hướng đi tới.

Nhìn Hồ Hiểu Đông từ từ đi xa bóng lưng, vẫn khoanh tay không nói Đường Tiểu Quyền như có điều suy nghĩ nhú lông mày, sau đó dời mắt hết chuyển hướng về phía nói lao Ôn Tuyền Hàm. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 54: Gặp lại cảm mạo

"Hồ Từ hấn cảm mạo đình thời gian dài?"

"Ách ~" vạch trần oa cái, ôn quyền hân ngửa mặt suy nghĩ một hồi, tựa hồ là đúng kết quả không quá chắc chắn, vói là hướng về phía đối diện Ngô Siêu nỗ phần nộ chửi đi: "Cái kia a cực kỳ a, Hồ Từ hấn cảm mạo không sai biệt lắm có 4, 5 ngày đi, "

Khẽ gật đầu, Ngô Siêu không phải cho ra khẳng định trả lời thuyết phục nói "Mang theo hôm nay là thứ 4 ngày."

"Thứ 4 ngày ~" Đường Tiểu Quyền trong miệng yên lặng thì thầm một lần, trán ở giữa lông mi cũng là bộc phát xiết chặt lên.

"Ai, nhắc tới mặt thế phủ xuống, thậm nhất là thuộc Hồ Từ cái tuổi này hải tử, bọn họ vừa cụ bị tư tưởng của mình, chính là bắt đầu nhận thức thế giới thời gian, nào biết than thượng đây việc chuyện này, đây thật là. . . Ai ~" một trận thờ dài, cây rừng nghiệp nét mặt già nua bò đầy bi thương.

Đường Tiểu Quyền không có chú ý lão giả theo như lời nói, sự chú ý của hấn hoàn toàn đắm chìm trong suy nghĩ của mình trong, mà theo tâm tư không ngừng thâm nhập, của nó trên mặt biểu tình cũng là càng nghiêm nghị lại.

"Này, Quyền Từ, ngươi không sao chứ? Có chỗ nào không thoải mái sao?" Coi ra huynh đệ mình dị dạng, Vương Cường có chút ít quan tâm hỏi.

"A?" Hoi sững sờ, Đường Tiểu Quyền cơ hồ là theo bản năng lên tiếng, đợi của nó ngẩng đầu trông thấy Vương Cường cặp kia sầu lo nhân thần thì, phurong mới ý thức tới sự thất thổ của mình.

"Ha hã, không có việc gì, ta ~ nghĩ chuyện này đâu, " cười mĩa mà gãi gãi đầu, Đường Tiểu Quyền mặt lộ vẻ vể vể lúng túng, bất quá bởi vì có tâm tư trong người, sở dĩ hấn rất nhanh thuận tiện khôi phục nghiêm túc, chột gang rộng ra đề tài nói: "Cái kia, Lâm bá, vì sao không gọi Hồ Từ đi ra phơi nắng phơi nắng nha, tổ chim từ trong lều không tốt lắm đâu."

Cây rừng nghiệp thịnh yếu com tề hai tay của thoáng dùng một chút, tiện đà vừa một tiếng thờ dài: "Ai ~ sớm hai ngày, Hồ Từ mỗi ngày đều có thể ở bên ngoài đi một chút, nhưng mấy ngày này cảm mạo nặng, hơn nữa lại có ta nóng rần lên, sở dĩ. . ."

"Nóng rần lên!" Vương Cường chưa kịp lão giả nói xong, một tiếng nói cắt đứt người sau chính là lời nói.

Mà hấn đây không có dấu hiệu nào cử động, hiển nhiên là đem nặng người lại càng hoảng sợ.

"Làm sao vậy? Để làm chi đều khẩn trương như vậy hình dạng nha?" Vừa cho Hồ Từ hai mẹ con đưa xong bữa trưa Hồ Hiểu Đông xuất hiện ở mọi người trước người.

"Nga ~ không có ý tứ, ta vừa nghe nói Hồ Từ hấn nóng rần lên, sở dĩ. . ."

"Sở dĩ Cường từ hấn chỉ lo lắng Hồ Từ bệnh tình có thể hay không lại thêm nặng. . ." Dùng sức đâm Vương Cường lưng, Đường Tiểu Quyền nhú ý bảo hấn chớ để nhiều lời, tiện đà lần thứ hai dời chuyển ánh mắt, tiếp tục nói" được rồi,

Hồ ca, Hồ Từ hấn hiện tại tình huống thế nào? Nhiều không có nha?"

Hờ hững lắc lắc đầu, Hồ Hiểu Đông hơi lộ ra chán nản ngồi xuống: "Ta mới vừa lấy tay thử hạ hấn cái trán nhiệt độ cơ thể, rất nóng, không cần lạc quan."

Theo Hồ Hiểu Đông đây tính quyết định câu nói xuất khẩu, mọi người nguyên bản vẫn ôm vẻ chờ mong lòng của tình trong nháy mắt thuận tiện ngã vào đáy cốc.

"Ai, đều do ta đình đầu không có được phẩm, không phải. . ." Huoi quyền nặng nề đập xuống đất, Ngô Siêu hung hăng xoay mặt đi, chuyện này việc này cứ làm người ta động dung.

Xem ra người này dụng tâm không sai, là một đáng giá lap long đối tượng.

Hãy còn ở trong lòng cho Ngô Siêu thêm vào cái bình định, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai con dấu Vương Cường, nhắc nhở hấn không nên nói tiếp.

"Tiểu Ngô, không nên tự trách, đây chẳng trách ngươi, ngươi đã tận lực, muốn oán liền oán đây chết tiết lão Thiên, tại sao phải nhường nhân loại gặp như vậy hạo kiếp!" Phấn hận gior ngón tay giữa lên, Ôn Tuyền Hâm bắt mắt hướng lên trời dương hai cái.

"Được rồi, Hồ Từ chuyện mà chúng ta lại nghĩ biện pháp, hiện tại chủ yếu nhất vẫn là lương thực cung cấp vấn đề, " được chương đề xuống mọi người nghị luận, Hồ Hiểu Đông nử khuôn mặt nhìn phía cây rừng nghiệp, cung kính nói: "Lâm bá, làm phiền ngươi cho đại gia nói một chút chúng ta vật tư trạng huống đi."

"Nga, tốt." Cây rừng nghiệp háng giọng một cái, khăn khăn lão mắt hiện lên mấy phần sầu lo: "Nguồn nước phương diện, lon trang đồ uống 4 bình, nước khoảng 6 chai rưỡi, cộng thêm hai ngày trước trời mưa nhận nước mưa, 4-5 ngày cung ứng cũng không thành vấn đề."

"Thế nhưng ăn phương diện liền. . ." Bất đắc dĩ lắc đầu, cơ bản không cần lão giả nhiều lời, mọi người đã là có thể nhìn ra sự thái nghiêm trọng.

Già nua tay của chương vron 2 một đầu ngón tay, lão giả thân nhiên nói: "2 túi mì ngâm, chúng ta hiện nay lương thực cung cấp liền còn dư lại nhiều như vậy."

Hơi yên lặng, lòng của mọi người đầu đầu bưng bình bị đè ép khối cự thạch vậy không thở nổi.

"Hò ca, nếu không chúng ta hiểu một chạy xa ta địa phương đi xem, nói không chừng sẽ có đại thu hoạch đâu."

"Đúng vậy, Hò ca, quanh thân nhai đạo bụi bặm chồng chất, xe chúng ta hầu như đều lục soát khắp, lại tiếp tục hoa phỏng chừng cũng tìm không ra gì hoa đến, chẳng liên án tiểu Ngô nói ta chạy xa một chút, khẳng định so sánh ta tại chỗ giảm chặn tại chỗ cường a."

Nhìn ngô ôn hai người dứt khoát quyết nhiên biểu tình, Hồ Hiểu Đông cho nhớ tán dương nhân thân, bất quá vẫn là phủ định nói: "Ta không thể để cho đại gia mạo hiểm như vậy, đoạn đường này chúng ta đã thừa thụ quá nhiều ly biệt, ta không thể lại để cho bị kịch tái diễn, huống hồ tới gần quảng trường tình hình thực tế huống chúng ta cũng không quá quen thuộc, sở dĩ cái kế hoạch này không thể được."

Hồ Hiểu Đông từ chối dị thường thẳng thắn, của nó chút nào không ướm át bản thiêu tính cách cũng là thực tại lệnh Đường Tiểu Quyền bội phục.

Chỉ là lúc này Đường Tiểu Quyền càng quan tâm hơn thì một chuyện khác, mà chuyện này thuận tiện đối phương trong miệng vừa mới nói đoạn "Kính lịch".

"Cái kia, Hò ca, ngươi. . ."

"Hò ca, bản khoản của ngươi, chúng ta đều có thể hiểu được, nhưng lúc này không đi ra hợp lại, đến sau cùng chúng ta cũng rất có thể chết đói nha!"
Tựa hồ là không có chú ý tới Đường Tiểu Quyền nói, Ngô Siêu quay Hồ Hiểu Đông phản bác.

"Về lương thực bổ cấp vấn đề, ta đã tỉ mỉ cân nhắc qua, có một nơi so với chúng ta mạo hiểm chạy xa có thể phải tới an toàn nhiều."

Đang khi nói chuyện, Hồ Hiểu Đông ý có điều ngón tay mà đưa mắt dò về phía Đường Tiểu Quyền, đồng thời mở miệng nói: "Cái chỗ này thì tiểu Đường bọn họ cung cấp, để hấn đến và đại gia chỉ nói vậy thôi."

"Dạ?" Hiên nhiên Hồ Hiểu Đông đột ngột cử động làm cho Đường Tiểu Quyền có chút luống cuống, bất quá chợt hấn thuận tiện mình bạch đạo lý trong đó.

Rất hiển nhiên đối phương đây là đang có ý định muốn kéo gần hai đội ngũ quan hệ, mà lúc này thảo luận vật tư tiếp tế tiếp viện, không thể nghi ngờ là hữu hiệu nhất phương pháp một trong.

Hãy còn trong lòng dưng thẳng lên một con ngón cái, Đường Tiểu Quyền đứng Hồ Hiểu Đông kính nể tình càng tăng thêm vài phần.

Cùng lúc đó, hấn cũng rất cục hiểu, vừa mới khi hấn đề cập sưu tầm vật tư địa điểm thì, đối phương trong miệng câu kia "Bây giờ còn không nóng nảy thảo luận" nói đích xác thực hàm nghĩa.

Cúi đầu đứng Hồ Hiểu Đông kỳ hạ ý, Đường Tiểu Quyền chợt mở miệng nói: "Ta nói địa điểm, thì một chỗ bên cạnh quán mì, cách chúng ta người này không đứng quá xa, quán mì quanh thân tang thi phân rất mờ ra, số lượng phương diện, dựa vào người của chúng ta thủ giải quyết không thành vấn đề, chính là vận chuyển có thể phù hợp hao chút công phu. . ."

Như vậy như vậy thảo luận hồi lâu, mà theo mọi người tập tư Phổ biến, một cái tương đối có thể được kế hoạch hành động chợt định ra đi ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Hồngбет tắm rửa

Ăn cơm trưa xong, mọi người đều tự bận rộn.

Ngô Siêu cùng Ôn Tuyên Hâm phụ trách thu thập chén đĩa.

Lâm bá thì mang theo A Thành cùng Vương Cường đi chỉnh lý phân phối cùng bọn chúng lều vải.

Mà Đường Tiểu Quyền theo Hồ Hiểu Đông, đi tới một chỗ do thanh sắt cùng plastic rải ra dựng mà thành đơn sơ phòng nhỏ trước.

"Cái này chính là tắm rửa phòng, "Hồ Hiểu Đông chỉ chỉ trước người phòng nhỏ, giải thích: "Vốn có ta là không dự định làm đồ chơi này mà, bất quá lo

lặng đến mọi người tư ẩn, ta còn là giản đơn lắm một chút, ha hả, tương đối đơn sơ, người đừng khách khí."

Nhìn cái này cùng với nói là tắm rửa phòng nhỏ, chẳng nói là vài mảnh lều vi chương kiến trúc, Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra lúng túng nở nụ cười hai tiếng.

Dù sao người Trung Quốc trong khung đối với trần thân loại sự tình này mà còn là nhìn tương đối nặng, tuy rằng thường ngày ở trường học, ở công cộng nhà tắm, đại gia cũng đều là để hở ngực lộ nhũ, không đồng nhất.

Nhưng nói cho cùng tốt lắm ngạt thì bốn phía phong bế, con có bằng bị kín không gian, mà lúc này gần đây hồ lộ thiên vậy tắm rửa hoàn cảnh, thực tại là có chút. . .

Bất quá cũng may Đường Tiểu Quyền cũng là thức thân thể to lớn của người, hần minh bạch thể cục bây giờ không được phép xa cầu nhiều lắm, sờ dĩ mỉm cười đáp: "Ach ~ không quan hệ, Hồ ca, ta đại nam nhân không ngại cứu những thứ này, có tắm ta cũng rất thỏa mãn lạc."

Thương thức gặt đầu, đối với Đường Tiểu Quyền vừa mới tịch không có vấn đề chút nào trả lời thuyết phục, Hồ Hiểu Đông vẫn là tương đối thoải mái.

Hơn nữa Đường Tiểu Quyền có chỗ không biết chính là, khi hần ở trong bóng tối không ngừng quay Hồ Hiểu Đông con này đoàn đội tiến hành phân tích ước định thời gian, đối phương làm sao không ở làm chuyện giống vậy đâu.

Thí như bây giờ, Hồ Hiểu Đông sờ dĩ tự mình lĩnh hần đi tới tắm rửa phòng, mục đích gì chính là muốn nhìn đây đám thanh niên nhân đứng gian khổ hoàn cảnh thích ứng trình độ.

Mà nếu như nói Đường Tiểu Quyền vừa toát ra bất kỳ bất mãn nào hay hoặc là chán ghét tâm tình, như vậy Hồ Hiểu Đông tất nhiên sẽ đối với bọn họ con này đoàn đội sản sinh ấn tượng xấu.

Cửu nhi cửu chi, theo loại này không ấn tượng tốt lên men, khi của nó phát triển đến một cái không thể điều hòa đình thì, đã đem lại diễn biến thành một hồi không thể nghịch chuyển xung đột.

Bất quá cũng may Đường Tiểu Quyền ứng đối coi như OK, hần cuối cùng là ở bất tri giác dưới tình huống tiêu diệt cái này hậu quả xấu nảy sinh.

"Đem bồn bung sang đây, " xuất khẩu ý bảo Đường Tiểu Quyền bung lên trên đất từ bồn, Hồ Hiểu Đông đang cầm thạch đại nước lọc thùng dựa theo từ bồn bên trong ngã ta nước trong: "Hiện tại vật tư tương đối khẩn trương, chỉ có thể cho người những thứ này nước giản đơn xoa một chút, chờ lúc nào trời mưa, ta ở hảo hảo sướng tắm một phen,

Ha ha ha."

Sang sáng cười to lên, Hồ Hiểu Đông làm như nghĩ tới trong mưa tắm rửa vui sướng trăng cảnh, nét mặt lộ ra khó có thể che giấu đáng tươi cười.

Xem ra chúng nó điều kiện nơi này thật đúng là không đúng vậy gian khổ a, nhìn trong chậu hầu như thấy đáy nước trong, Đường Tiểu Quyền không khỏi cười khổ.

Thầm nghĩ: Ca ca a, người không đứng lại theo ta nói đùa sao, gặp mưa khi nào thành như thế khoái trá chuyện? Ngài là con khi phái tới trên chọc ta đùa đi!

Tựa hồ là để ấn chứng người trước tìm cách, Hồ Hiểu Đông trước âm vừa hạ xuống, phía sau âm thuận tiện bổ sung nói rằng:

"Mặt khác, đợi người muốn nước thì vô ích hết, liền đem nó đảo đến bên kia nước thải thùng phía trong, như vậy chúng ta còn có thể dùng nó đến giặt quần áo, ha hả, lần thứ hai lợi dụng, tiết kiệm thì mỹ đức."

Nói xong Hồ Hiểu Đông không quên đẹp đề giờ giờ lên môi, trong lúc giờ tay nhắc chân đều lộ ra cổ nòng nặc Ôn Tuyền Hâm vị đạo.

Chỉ tiếc Đường Tiểu Quyền thực sự vô tâm tình và hần chọc cười, nếu như nói vừa hần vẫn đúng phán đoán của mình có hoài nghi, như vậy lúc này hần đã xác định vững chắc đối phương thì con khi phái tới trên đùa chuyện của hần thực.

Liền TM như thế lướt nước, sát bên người đều quá người còn gọi ta tỉnh, ca ca, người rốt cuộc là gọi tắm đâu? Còn chưa phải gọi tắm đâu?

Hơi lộ ra bất đắc dĩ nhìn theo Hồ Hiểu Đông rời đi, Đường Tiểu Quyền chợt thật dài nhả ra miệng uất khí.

Đôi mắt vô ý thức ở quanh mình đảo qua, tắm rửa phòng vị trí vị trí chính là mái nhà nửa đoạn sau, sờ dĩ nói là nửa đoạn, chủ nếu là bởi vì mái nhà trung ương chỗ dựng có một bên trong tự trừ vật phòng cản phòng của.

Mà đối với phòng này vì sao không cần đến ở người, Đường Tiểu Quyền vẫn rất là tò mò, chỉ là ngại vì vừa tới nơi đây, bất tiện hỏi nhiều nguyên nhân, hần mới kiểm chế trong lòng, không có tuân hồi ra lời.

Đang tắm phòng bên tay phải còn có một cái bên trong dường như vài mảnh phòng, bên trong để một cái mở phân nửa biên thùng ny lon, thùng được sờ tích trầm một chút màu vàng dịch thể đang ở ánh nắng chiếu rọi hạ hiện lên một chút rung động.

WC, Đường Tiểu Quyền trong đầu lập tức nổi lên hai chữ này đấy, khó trách hần vừa mới đi tới nơi này biên thuận tiện mơ hồ nghĩ ra trong không khí sờ

ngâm có ý một mùi tanh tươi mùi hôi thối.

Lần thứ hai bắt đầu dĩ lặc đầu, Đường Tiểu Quyền thu hồi ánh mắt, hần bắt đầu có chút hoài niệm khỏi chính trước chỗ ở sở cho thuê ở phòng.

Tuy nói gian nhà giới cách rẻ tiền, cũng là toàn thành phố số một số hai người nghèo khu tụ tập, nhưng so với lúc này gần đây hồ tiền sử văn minh nghèo túng hoàn cảnh, rõ ràng cho thấy cao hơn không ngừng đình chút a!

Tiện tay đem rút đi quần áo sủy đến thanh sắt trên kệ, Đường Tiểu Quyền vén lên một bả thanh nước hắt lên mặt.

"Thoái mái!" Đây là phát ra từ đáy lòng hò hét, mặc dù nước ấm đi ngang qua mặt trời chói chang bốc hơi phía sau đã mất đi vốn có mát mẻ, nhưng khi của nó ngâm thượng da, cái loại này nước trong đặc hữu thoái mái trọt cảm giác, còn là làm cho Đường Tiểu Quyền không tự kìm hãm được cảm khái xuất khẩu.

Khăn mặt ở trên người chậm rãi lau chùi, Đường Tiểu Quyền tiến hành tương đối cẩn thận, rất sợ bởi vì động tác thật mạnh, mà dẫn đến hần di tức trần quý nguồn nước bị dội nghiêng tới trên mặt đất.

Ước chừng qua gần mười phút, thẳng đến khô quát khăn mặt cũng nữa bóp không ra nữa điểm nguồn nước, Đường Tiểu Quyền mới có hơi không thôi kết thúc mình tắm rửa công tác.

Sát lau từ, thay bộ đồ mới, khi xuất hiện lần nữa ở trước mặt mọi người thì, Đường Tiểu Quyền cảm thấy cả người đều làm như nặng lấy được tân sinh vậy sáng khoái không gì sánh được.

"Này, Cường tử, lều vải đã làm xong, người theo ta ở một, Lâm bá và A Thành một cái khác, thế nào? Không có vấn đề chứ?" Thân thủ chiêu qua Đường Tiểu Quyền, Vương Cường chỉ chỉ trước mặt hai đỉnh lều vải, trong lời nói có chút cụt hứng, hiển nhiên là vừa mới điều chỉnh lều vải thì không ít lần qua lần lại.

Đối với lần này Đường Tiểu Quyền thoáng tự định giá một chút, thẳng thần giảng, hần đứng với ai ở cùng với ở nơi đó nhưng thật ra không có ý tứ gì.

Bất quá lo lắng đến Vương Cường hàng này nói bình thường không một bàn bạc, gia cái đó tính cách lại tương đối ngay thẳng, sợ dĩ vì để tránh cho không cần phiền phức, và hần ngủ ở một cái trong lều hiển nhiên là một lựa chọn tốt.

Vì vậy, Đường Tiểu Quyền không có hai lời, vỗ vỗ người sau vai, cho ra khẳng định trả lời thuyết phục nói: "Không thành vấn đề, huynh đệ ta đã nhiều năm như vậy, khi nào xa nhau qua, còn nữa nói, người không huynh đệ ta cùng, buổi tối có thể ngủ được nha, ha ha ha!"

Khó có được mà nói trên tức Vương Cường một bả, Đường Tiểu Quyền đón lấy vừa chỉ chỉ sau lưng vải màn phòng, thúc giục: "Mau, nhanh đi mặt sau xông tắm rửa, miễn cho đem mùi mang vào lều vải. Mặt khác nhớ kỹ nước tinh được chút dùng, chớ để cho nhân gia nói chúng ta nhân thoại."

Giao phó xong tương quan chú ý sự hạ, Đường Tiểu Quyền thuận tiện không để ý tới nữa đặt lòng đầy cảm phần, cần nhân không ngừng Vương Cường, thay vào đó là đưa mắt dò về phía dựa ở mái nhà biên, phun ra nuốt vào được yên vụ Hồ Hiệu Đông. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Triết học vấn đề

"Hồ ca, mang gì đâu?" Theo bên tường, Đường Tiểu Quyền chậm rãi ngồi xuống, hần tấn khả có thể để thân thể của chính mình tách ra thịt nướng nướng nướng gắt.

"Mài đao đâu, " Hồ Hiệu Đông rất là tùy ý trả lời.

Hần hãy còn đem vật cầm trong tay khám đao giơ lên, tiện đà đón mặt trời chói chang nhìn chung quanh vài lần, tựa hồ là đánh nhau mài kết quả không hài lòng lắm, sợ dĩ vừa đem cái đó buông xuống, tiếp tục dùng đá mài đao mài lên.

"Ha ha, Hồ ca, nghỉ một lát đi, bây giờ là chính Ngọ, ánh sáng mặt trời cường độ lớn nhất, người xem người đây mồ hôi ra, cẩn thận bị cảm nắng nga." Đường Tiểu Quyền mặt lộ vẻ về rầu rĩ, khá có vài phần lải nhải mẹ cảm giác.

Hồ Hiệu Đông không có vấn đề chút nào lặc đầu, ánh mắt của hần tất cả đều tập trung ở bàn tay khám đao thượng: "Không có chuyện gì, chờ đem hầu hạ được rồi, ta liền đi nghỉ ngơi. Không phải a, người này lại theo ta câu kinh, ta cũng không muốn ở đối địch sống chết trước mắt, ra gì đĩa ăn."

Nhéch miệng lộ ra một loạt trắng nõn hạo xỉ, Hồ Hiểu Đông cười như một đứa bé.

Xem ra Ngô Siêu nói không sai, cái này Hồ Hiểu Đông a, tuy rằng ở trong chiến đấu nghiêm túc cẩn thận, bắt cầu ngôn tiểu, nhưng ở sinh hoạt hàng ngày phía trong, vẫn là vô cùng bình dị gần gũi.

Đường Tiểu Quyền phụ họa cười khan hai tiếng, hẳn không có lại tiếp tục mình khuyên nhủ, dù sao dưa hái xanh không ngọt. Huống hồ hẳn chia vào mặt trời chói chang chạy tới nơi này, tuyệt không chỉ có là để nói hai câu này lời khách sáo đơn giản như vậy.

Không nói được một lời lảng lảng ngửa mặt ngồi, Đường Tiểu Quyền hiện tại cả người cho người cảm giác giống như là ở làng du lịch hưởng thụ tắm nắng như nhau, chỉ bất quá hẳn vậy không đoạn nghiêng phiết ánh mắt của, cũng ở vô hình trung sâu đậm bán đứng hẳn.

Như vậy hẳn đến tốt cùng đang làm gì? Hẳn đang đợi.

Chờ cái gì? Chờ Hồ Hiểu Đông làm xong trong tay việc.

Bởi vì hẳn mình bạch, ở nơi này máu chốt, tùy tiện hỏi người khác sự tình, không chỉ có đường đột vô lý, hơn nữa cũng rất khó được đến đối phương nghiêm túc trả lời thuyết phục.

Sở dĩ, hẳn tuyển chọn đợi.

Vương Cường đám người đã quay về bằng nghỉ ngơi, lớn như vậy mái nhà chỉ còn lại đường hồ hai người song song ngồi.

Hồ Hiểu Đông một chút đón lấy một chút máy móc ma luyện được nhận biên quyền khúc lỗ thùng, thạch nhận tương giao sinh ra "Sàn sạt" thanh, ở ngồi say mọi người mũi hẳn hỗn hợp hạ, giống như một khúc té ngã pháp phòng đá kích nhạc, ở mái nhà không trung lo lắng quanh quẩn.

Ước chừng qua 10 đến phút, Hồ Hiểu Đông rốt cục để tay xuống được đá mài đao, hẳn lại một lần nữa giờ dao phay lên, tron trượt đao mặt ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ, tản ra lạnh lẽo hàn quang.

Lúc này đây,

Hồ Hiểu Đông cũng không có lộ ra bất kỳ dị dạng biểu tình, hẳn đánh nhau mài kết quả rất là thoả mãn, hé ra khêu gọi hậu thần cũng là ở vui sướng dưới ảnh hưởng, từ từ nổi lên một tia độ cung.

Cơ hội tới! Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra quyền dải ánh mắt của đột nhiên sáng lên, hẳn không đợi Hồ Hiểu Đông có động tác, vội vàng thì ngồi thẳng thân thể xuất khẩu khen: "Oa, Hồ ca, hảo thủ nghệ a, đao này trải qua ngươi như thế một làm, quả nhiên là rực rỡ hẳn lên nha! Lợi hại, lợi hại!"

Không ai không thích nghe tán dương, Hồ Hiểu Đông đương nhiên cũng không ngoại lệ, khi khởi nghe được trong tay kiệt tác bị đối phương khen ngợi thì, hẳn cái kia tâm tình a, đơn giản là Thư Sướng nguy.

"Được rồi, Hồ ca, ngươi có đúng hay không quân nhân a? Ta xem ngươi lại lại mài đao, lại lại bắn tên, thân thể tổ chất cũng là mới vừa, nhất định là có luyện qua đi." Đường Tiểu Quyền tiếp tục nói bóng nói gió, dẫn Hồ Hiểu Đông hướng phía hẳn muốn thảo luận đề rất gần.

"Ha hã, " Hồ Hiểu Đông dùng sức khoát tay áo, tiện đà cười to hai tiếng nói: "Tiểu Đường a, ngươi quá đề cao ta rồi, theo ta điểm ấy năng lực, sao có thể và quân nhân chân chính so sánh với. Bất quá đâu, cung tiễn ta nhưng thật ra đích thật là có luyện qua, không nói gạt ngươi, ta sớm mấy năm còn là thị cung tiễn đội viên đâu, bất quá đáng tiếc, sau lại bởi vì lưng lạp thương, sở dĩ liền..."

"Ai ~" tựa hồ là nghĩ tới đoạn chuyện cũ, Hồ Hiểu Đông chán nản ám thờ dài, màu đen ưu tổ khuôn mặt cũng là trong khoảnh khắc mờ đi.

Thấy đối phương đây phúc cô đơn biểu tình, Đường Tiểu Quyền vùng xung quanh lông mày không khỏi hơi nhíu, hiển nhiên hẳn không hy vọng Hồ Hiểu Đông để việc này xuống phía dưới, bởi vì cùng hẳn mà nói, còn có chuyện trọng yếu hơn cần người sau khảo chứng.

Sở dĩ không có bất kỳ do dự nào, Đường Tiểu Quyền trước tiên giang rộng ra đề tài nói: "Hồ ca trong khoảng thời gian này hẳn là giết không ít tang thi đi, ngươi xem trước ngươi đao kia lỗ thùng, tẩm tẩm!"

Trong miệng theo bản năng lú lười hai tiếng, một nhớ lại trước nhìn thấy đối phương lưỡi dao thượng tề đại mật lỗ thùng, Đường Tiểu Quyền thuận tiện cảm thấy cả người tóc gáy đảo dựng thẳng dựng lên.

"Ha hã, lại nói tiếp, ta đích xác thì giết... Không ít tang thi a." Hồ Hiểu Đông tự giễu cười cười, trong tiếng cười lộ ra một chút bi thương cùng bất đắc dĩ.

"Không sợ tiểu Đường ngươi chê cười, ta thường xuyên lại nhớ tới này bị ta giết chết tang thi khuôn mặt, ta không biết mình làm đến tốt cùng là đúng hay sai, tuy rằng giết bọn hẳn là vì tự bảo vệ mình, nhưng bọn hẳn tầng này cũng là người sống sở sở a, bọn họ cũng có gia đình, cũng có phụ mẫu, cũng có hài tử, mặc dù bởi vì bệnh độc, biến thành là máu quái vật, nhưng chúng ta... Thật sự có quyền lợi cứ như vậy một đao kết quả rơi tánh mạng của bọn họ sao?"

Ác hợp lại đao đem hai tay của không ngừng run rẩy, Hồ Hiểu Đông cả người đều căng thẳng đứng lên, không ngừng to suyễn khí tức chiêu rõ rệt hẳn lúc này tâm tình kích động.

Đối với lần này Đường Tiểu Quyền không tiếng động hít sâu một hơi.

Không hề nghi ngờ, Hồ Hiểu Đông vừa mới nói, thì một cái nặng nề trọng tâm câu chuyện, tin tưởng may là tối bác học nhà triết học cũng vô pháp cho ra chính xác đáp án.

Không khí của hiện trường nhất thời lâm vào tĩnh mịch, Đường Tiểu Quyền cảm thấy hẳn nên nói cái gì, Vì vậy trải qua hơi cúi đầu, hẳn chậm rãi ngừng đầu nói: "Hồ ca, người nói đông tây ta cũng tăng cân nhắc qua, ta là nhìn như vậy, bất luận cái gì giống đều có sinh tồn quyền lợi, thế nhưng loại này quyền lợi không ứng với thành lập ở người giống tiêu vong thượng."

"nhưng lúc này tang thi, rõ ràng không có tuân từ nơi này chuẩn tắc. Bọn họ chuẩn tắc chỉ có một, đó chính là tiêu trừ hoặc đồng hóa trên địa cầu tất cả sinh tồn giống."

"Sở dĩ, ta cho rằng, chúng ta bây giờ làm giết chóc, cũng không phải là cận là vì ta người ở giữa tự bảo vệ mình, lâu dài đến xem, chúng ta là đang vì toàn bộ loài người sinh từ tồn vong mà chiến đấu, chúng ta là đang vì này kiếp sống trên địa cầu thượng sinh tồn giống mà chiến đấu, chúng ta càng là này bị ép chuyển hóa thành tang thi tăng người thời nay loại mà chiến đấu."

"Trận chiến đấu này, chúng ta lại mất đi rất nhiều, có thể cũng sẽ bởi vậy trở thành nếu nói đao phủ, nhưng để sinh tồn, để loài người kéo dài, để chúng ta có thể sống nhìn thấy ngày mai thái dương, có một số việc chúng ta phải làm, bởi vì chúng ta không có lựa chọn."

"Tùng lâm cách, ha ha, " nghe xong Đường Tiểu Quyền một phen trình bày và phân tích, Hồ Hiểu Đông thần nhiên nói ra bốn chữ này, chột ngựa mặt lên trời nhìn phía con nằng gât, cảm giác khái tự lâm bân: "Ta không vào địa ngục, ai vào địa ngục, cũng được, cũng được..."

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Người Y cũng không biết xấu hổ nói

Sự tình đến hơn thế, Đường Tiểu Quyền minh bạch đã mất tiếp tục trọng tâm câu chuyện cần thiết, hẳn thức thời vỗ vỗ Hồ Hiểu Đông vai, biết hẳn lúc này cần thời gian đi điều tiết trong lòng ngất đáp, sở dĩ làm xong đây hết thảy, thuận tiện hãy còn lý khai, nghỉ ngơi đi.

Thời gian từng giây từng phút chậm rãi trôi qua, coi như rộng mở mái nhà không bao lâu thuận tiện tràn ngập nổi lên liên tiếp mùi tiếng ngáy.

Đây vừa cảm giác mọi người ngủ đều rất chắc chắn, may là cảnh giác tính rất cao Đường Tiểu Quyền cũng nhân sáng sớm liều mạng bồn tập, ngủ như lợn chết, không có động tĩnh gì.

Mà khi mọi người lần thứ hai từ ngáy thơ buồn ngủ được khi tỉnh lại, ngoài phòng bầu trời từ lâu thì hiện đầy tây lác ánh nắng chiều, xinh đẹp không gì sánh được.

"Ngáp ~" dung đưa từ trong lều đi ra, Vương Cường dầy đuôi nhớ lại giữa, hầu như canh giờ giấc ngủ bỏ sung, lệnh hẳn hiện tại chỉ cảm thấy cả người tràn đầy lực lượng.

"Ngáp, " vừa một cái đánh hắc thanh, Vương Cường theo bản năng nửu qua đầu, mà theo hẳn cổ chuyển động, của nó cái trán một đôi mày kiếm khoảng cách chặt nhủu lại.

Như vậy đến tốt cùng là người phương nào làm cho Vương Cường làm ra cử động như vậy đâu? Không hề nghi ngờ, chính là sáng sớm cùng cái đó có điều xung đột Lục Thụy thì cũng.

Lục Thụy bởi vì vui ở lều vải đã có nửa ngày có thừa, sở dĩ thấy bên ngoài sắc trời đã tối, liền suy nghĩ đi ra thẩu thẩu không khí mới mẻ.

Thế nhưng ai có thể nghĩ, đây mới vừa vừa ra lều vải, liền gặp được hẳn không thể nào đỡ kiến Vương Cường.

Như thế rất tốt, cừu nhân gặp mặt đó là đặc biệt đỏ mắt, Lục Thụy trong ngày thường chính là một lần đi lũng đoạn thị trường đồ, cho nên khi hạ không có hai lời, đón nhận Vương Cường ánh mắt, bật thốt lên thuận tiện tức giận mắng "Ta CNMD, nhìn lông a! Nhu nhược phạm nam!"

"Nhu nhược phạm nam" Vương Cường hơi sững sốt hai giây, hẳn hiển nhiên không ngờ rằng đối phương sẽ là ác liệt như vậy, bất quá hẳn làm sao là một tinh du đích đáng đâu?

Lúc này không nghe theo bắt nạo, bật người phản kích nói: "MD, người mạ ai là nhu nhược phạm nam, có loại người TM lập lại lần nữa!"

"Lập lại lần nữa? Thành! Ngươi TM nghe cho kỹ, lão tử mắng chính là ngươi! Dù thế nào!" Thuận thế vén lên ngắn tay, Lục Thụy lộ ra tinh tráng cánh tay, giờ cao tỵ không viết kiêu ngạo hai chữ.

Cái này Vương Cường thì triệt để cho hấn đây rất kém hành tích cho làm tức giận à, tận trời lửa giận xông thẳng não đỉnh.

Chỉ là ngay hấn chuẩn bị muốn bỏ qua cánh tay cùng đối diện tên khốn kiếp kia làm hơn một trận thì, sau lưng lều vải lại truyền tới huỳnh đệ mình tiếng kêu: "Này, Cường tử, mau mau, ngươi mau chạy tới đây giúp ta một chút!"

Bất minh tình huống Vương Cường, tâm trạng căng thẳng,

Vừa dấy lên lửa giận cũng bị tưới tắt phần nửa.

Bất quá may là như vậy, hấn vẫn không quên hướng về phía Lục Thụy gật một cái ngón tay, của nó ý là ở nói cho đối phương biết: "Tiểu tử ngươi ngày hôm nay gặp may mắn, món nợ này chúng ta quay đầu lại chậm rãi coi là!"

"Chuyện gì? Chuyện gì?" Tâm ưu trong lều Đường Tiểu Quyền, Vương Cường không có ở để ý tới Lục Thụy, hấn một bả xốc lên lều vải, một đầu thuận tiện đâm đi vào.

Thế nhưng . .

Đôi mắt trong, Đường Tiểu Quyền chính hai chân treo nguẩy, tứ bình bát ổn nằm trên mặt đất, thanh thoi thần thái căn bản nhìn không ra có nửa điểm nhu người khác giúp một tay ý tứ, đây đã có thể khiến Vương Cường có chút náo, hấn phát tay đẩy người trước chính lắc lư không ngừng đuôi phải, không vui nói:

"Này, ngươi lại làm lông máy bay? Không đúng gọi tiến đến hỗ trợ sao?"

Không có vấn đề chút nào trắng Vương Cường liếc mắt, Đường Tiểu Quyền bất trí khả phủ hồi ngược lại cú: "Chỉ ngươi vẫn không biết xấu hổ hỏi ta? Ngươi nói ngươi không có việc gì, lại đi trêu chọc cái kia Lục Thụy để làm chi?"

Vẫn điểm nói, Vương Cường đâu còn có thể có tốt tính tình, âm điệu lập tức đề cao vài phần: "Lời vô ích, là hấn TM đến trêu chọc lão tử, lão tử lẽ nào trạm cho hấn khi dễ a!"

"Ai!" Bất đắc dĩ lắc lắc đầu, Đường Tiểu Quyền bày ra bộ mặt trẻ con không thể giáo cũng biểu tình: "Ta hỏi ngươi nếu như chó cắn ngươi, ngươi có đúng hay không liền cắn phải cắn ngược lại con chó một chút a?"

Không nói gì, tương đối không nói gì, Vương Cường đạo kia mày kiếm mắt thấy sẽ dựng thẳng lên, Đường Tiểu Quyền vội vàng thì đón lấy nói bổ sung: "Chúng ta bây giờ là ở nhân gia hai đầu bờ ruộng, ngươi cũng thấy đấy, nhân gia thiếu thuốc ít lương, nhưng vẫn là không giữ lại chút nào chiếu cố chúng ta, chỉ bằng điểm ấy, ngươi cảm thấy ngươi và Lục Thụy khởi xung đột hấn là sao?"

"Không đúng. . . Tiểu tử kia hấn rất, "

"Hơi quá đáng phải? Không sai, Lục Thụy có chút ngôn ngữ đích thật là khó nghe chút, thế nhưng Cường tử ngươi phù hợp rõ ràng, chúng ta là mới tới, trước không nói ngươi đối với người gia không hiểu rất rõ, liền thật quên đi rõ ràng, giáo huấn tiểu tử kia, cũng có thể là người gia nội bộ sự tình, như ngươi vậy lẫn nhau xuất thủ, chỉ biết tăng thêm hai chúng ta đội trong lúc đó mâu thuẫn a."

"Ta ~" đỏ lên gương mặt, Vương Cường bị Đường Tiểu Quyền gia phù hợp nói không ra lời, bất quá hấn nghĩ lại vừa nghĩ, vừa cảm thấy đâu không đúng lắm, đợi đến chỉ chốc lát trầm ngâm, hấn tinh ngộ vậy trong giây lát ngẩng đầu lên, nói: "MD, tiểu tử ngươi đừng cho ta kéo này không bốn sáu gì đó, ta hỏi ngươi, ngươi cũng biết nhân gia thiếu thuốc ít lương, vì sao sáng sớm ta. . ."

"Hừ ~" cơ hồ là toát ra từ dưới đất bắn ra lên, Đường Tiểu Quyền một tay bịt Vương Cường tát vào mồm, tiện đà thấp giọng nói: "Nói nhỏ chút, ta không cho ngươi nói, tự nhiên là có nguyên nhân của ta."

"Chó má nguyên nhân ~" phát tay mở tay của đối phương cánh tay, Vương Cường khó chịu mà sờ soạn hai đem môi của mình: "Ta xem ngươi Y chính là không phóng khoáng, chính ngươi tất cả nói, nhân gia đãi chúng ta không tệ, vậy ngươi vẫn cất giấu dịch coi là thế nào cái chuyện này a!"

"Ta ~" lúc này đến phiên Đường Tiểu Quyền ghen lời, hấn buồn bực ngửa mặt lên trời nhả ra ngậm trọc khí, tiện đà nói tiếp: "Ta nói ngươi thế nào cứ như vậy không ra khiếu đâu! Ta không cho ngươi nói, là bởi vì trong bao bốn túi mì ngậm đó là lưu cho chúng ta người cứu mạng dùng, ngay cả nói được phẩm phương diện, không nữa làm rõ ràng Hồ Tử đích xác thực nguyên nhân bệnh trước, thì là cho hấn dùng, đó cũng là không tốt a!"

"Lời lẽ sai trái! Mạng người lớn hơn ngày, không quan tâm Hồ Tử tình huống gì, ngươi có thuốc không để cho, có lương không cầm chính là sai!"

Nhìn Vương Cường chống nạnh giậm chân, nghĩa phần điền ung đáng đáp, Đường Tiểu Quyền biết, mình người huỳnh đệ này a, nhất định là tính bướng bỉnh lại tái phát.

Bất quá đối với việc này hấn nhưng thật ra cũng không thêm để ý, bởi vì hấn đã nghĩ rất rõ ràng, nếu ngày mai muốn cùng Hồ Hiểu Đồng đám người đi Tường Hòa quán mì làm lương, vậy tránh không được cần đến bọn họ mang ba lô.

Sở dĩ cùng với đến lúc đó bị đối phương nhìn thấy túi bên trong ẩn núp mì ngâm cùng được phẩm, còn không bằng hiện tại liền lấy ra đến, cũng vẫn có thể hiện ra phe mình vài phần rộng lượng.

"Ha ha, " tùy ý cười khẽ xuất khẩu, Vương Cường bị người sau đây thông buồn nôn tiểu ý làm cho có chút không khỏe, hần lúc này quyết miệng trách mắng: "Cười lòng a, lão tử nói ngươi nghe không?"

Không để ý đến Vương Cường quát lớn, Đường Tiểu Quyền hãy còn nghiêng đầu sang chỗ khác, đem đặt ở đầu giường từ lâu chuẩn bị xong mì ngâm được phẩm còn có nước khoáng đưa tới người sau tay của được: "Được rồi, bị ngươi đánh bại, đều cảm đi, bất quá nhớ kỹ cơ linh chút, đã nói đây là mới vừa trở mình đi ra ngoài, nghìn vạn lần chớ ngu hồ hồ ăn ngay nói thật a!"

Lẳng lẳng nhìn trong tay vật tư, Vương Cường có chút khó có thể tin, bất quá đợi đến nhìn thấy Đường Tiểu Quyền trong mắt xóa sạch tiểu ý, hần thoải mái lắc lắc đầu, tiện đà quay người chui ra ngoài - trưởng.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Tổng kết

Có Vương Cường mì ngâm trợ giúp, mọi người bữa cơm cuối cùng là có tin tức.

Mà Hồ Hiểu Đông cũng chưa như Đường Tiểu Quyền sờ rầu rĩ vậy, vẫn đến Vương Cường vì sao lúc này mới đưa vật tư xuất ra, có thể ở phía sau người lòng của phía trong từ lâu thì đoán được các được nguyên do, chỉ là ngại vì hai đội mặt mũi của, không có đề cập mà thôi.

Lâm bá rất nhanh liền đem thành khối mì ngâm chung chừ ra nôi, đã bùng lên, phun mùi thơm khắp nơi diện điều không thể nghi ngờ là khiêu buổi trưa cận ăn nửa ăn no những người may mắn còn sống sót nước bọt ứa ra, dịch dạ dày trở mình lưu.

Y theo Hồ Hiểu Đông chỉ thị, Lâm bá đem còn sống 6 đem mì ngâm tất cả đều chung chừ rút, nói cách khác, lúc này những người may mắn còn sống sót quả nhiên là đến rồi trình độ son cùng thủy tận, mà cũng vừa thì đẩy dòn vào tử địa sau đó sanh cử động ý nghĩa bọn họ ngoại trừ ngày mai liệu chết rất làm một cuộc, thuận tiện lại không có nó lộ có thể tìm ra.

Nóng hôi hổi diện điều, sao lóm đóm đầy trời tinh không, nếu như dứt bỏ lâu để này phệ nhân huyết nhục tang thi, lúc này lộ thiên mái nhà quả nhiên là một phen ám áp trắng cảnh.

Mượn ăn tề tụ cơ hội, những người may mắn còn sống sót lại một lần nữa đem sáng sớm định ra tốt mang lương kế hoạch lấy ra nữa thảo luận một phen, nên chú ý chú ý, nên nhắc nhở nhắc nhở, tế hóa đến giờ, trách nhiệm đến người.

Dù sao tất cả mọi người minh bạch, ngày mai nhất dịch, nếu như thành công, liền ý nghĩa bọn họ thời gian tới một đoạn thời gian rất dài đều có thể an ổn ôn đới ở mái nhà, không cần thiết lại là một ngày ba bữa mà phiền não.

Nhưng nếu là thất bại, vậy coi như...

"Lục Thụy, ngày mai mái nhà phòng vệ nhiệm vụ, phải sát lại một mình ngươi, nếu như gặp gỡ cái gì đột phát trạng huống, thì mang theo Lâm bá và Hồ Tử nương lưng chạy trốn, mặt khác, "Thuận lợi từ trong túi móc ra một con màu đen mạ đầu bút, Hồ Hiểu Đông đem cái đó đặt ở Lục Thụy trước mặt của:

" con này mạ đầu bút ngươi cầm tốt, thời điểm chạy trốn nhớ kỹ dùng nó lưu lại các ngươi hành động phương hướng, như vậy phương tiện chúng ta quay đầu lại đi tìm các ngươi hội hợp."

Lục Thụy đập lạp đầu, bộ dạng phục tùng liếc mắt hoành đề xuống mà mạ đầu bút, cười ngớ ngẩn được hừ lạnh một tiếng, sau đó hữu khí vô lực kéo dài âm điệu nói: "Tuân mệnh, Hồ lão đại!"

Thấy hần đây phúc âm dương quái khí đáng đáp, mọi người đều thì lộ ra xóa sạch chán ghét biểu tình.

Hồ Hiểu Đông đương nhiên cũng không ngoại lệ, bất quá ngại vì ngày mai còn phải sát lại hỗn đản này bảo hộ Lâm bá và Hồ Tử nương lưng, sở dĩ hần cũng chỉ có thể là răng tiếm một giáo, nhện xuống miệng vỡ quát lớn người sau ý niệm trong đầu.

6 túi mì ngâm hiển nhiên vô pháp thỏa mãn mấy người tráng tiểu tử nhu cầu, bọn họ cơ hồ là chớp mắt một cái, liền đem tràn đầy một nôi diện điều tiêu thực hầu như không còn.

Mà vì để tránh cho bởi vì canh liêu cay độc dẫn đến mọi người dạ dày không khỏe,

Ảnh hưởng cách một ngày mang lương kế hoạch, Lâm bá ở chung chữ thì cố ý không có thêm phóng tùy mặt sở phối gia vị gia vị.

Nhưng may là như vậy, cũng vẫn như cũ vô pháp ngăn trở tiểu tử môn đem nồi mì đồ ngọt sạch sẽ.

Giải quyết xong cơm tối, sáo sự tình nghi ngại, Ngô Siêu bắt đầu từ trong lều mang tới hai bộ mặt bài tú-lo-kho, từ cửa nó dơ bản nếp uốn mặt bài đến xem, bọn họ trong ngày thường cũng không ít lần qua lần lại đây hai phúc bài tú-lo-kho.

"Đến đến đến, tốc độ làm lên, đầu địa chủ còn là tám mươi phần?" Thân thủ liêu qua trên đất điều thuốc lá, Vương Cường một bên cho mọi người phái phát, một bên bắt chuyện Ngô Siêu nhanh lên xào bài.

Không thể không nói hần cái này rất liệt tính cách, đang cùng người xa lạ gặp gỡ phương diện không thể nghi ngờ là vô cùng lực tương tác, chỉ ít từ trước mắt cùng đối phương đoàn đội quan hệ mà nói, cũng chỉ có Vương Cường và đối phương mấy người chung đụng có chút hiểu biết.

Chán đến chết nhìn mọi người chơi vài vòng, Đường Tiểu Quyền rất nhanh thuận tiện không có hứng thú.

Đây cũng không phải hần sẽ không chơi, cũng cũng không hần hèn mọn loại này trò chơi, chỉ là hần không quá thích loại này mọi người tụ chung một chỗ, tranh cãi âm ỉ tranh chấp bầu không khí, sợ dĩ hần rất nhanh thuận tiện không thủ vị ly khai.

Trở lại lều vải, Đường Tiểu Quyền không có nghỉ ngơi, đợi đến đem vật cầm trong tay điều thuốc lá cháy hết, hần bật người thì móc ra trong túi xách giấy bút.

Hần chuẩn bị sắp tới đoạn thời gian nghe thấy cảm giác ghi chép xuống, ngay cả làm như thế mục đích:

Thứ nhất là vì thư giãn tâm tình, điều tiết áp lực.

Thứ hai giả như chính đã chết, cũng tốt khiến người nhà ngày sau có một biết hần sở kinh lịch chuyện cách.

Về phần nói ba thì nha, thì là vì tổng kết kinh nghiệm, dù sao tốt trí nhớ không bằng lạn đầu bút, mà xuyên thấu qua mấy lần cùng tang thi giao thủ, Đường Tiểu Quyền đã rồi đứng đây đám súc sinh thì có chút ý kiến của mình.

Sợ dĩ thừa dịp tới nay khó được bình tĩnh, hần dự định nắm chặt đem cái đó ghi chép xuống, để ngừa ngày sau quên.

Cử bút ở trang bìa mới đầu viết xuống 2036 năm 7 tháng 8 ngày, tình chờ mấy người liên quan đến ngày khí trời vẫn tự, mà theo đoạn này vẫn tự hạ xuống, Đường Tiểu Quyền tâm tư nhất thời về tới cái kia gọi hần cả đời khó quên mặt thể bạo phát ban đêm.

Đều nói có chuyện xưa nhân tài lại viết cổ sự, đây quả nhiên là tuyệt không giả, sắp tới một vòng sinh tử kinh lịch, làm cho không thể nào viết Đường Tiểu Quyền cũng là cảm nhận được cái gì gọi là hạ bút như hữu thần.

Khi hần bức tranh hạ người cuối cùng cú chút ký hiệu, lần thứ hai nhìn lại chính trang tê đại mặt văn chữ thì, tim của hần hạ cũng là không khỏi hoảng sợ.

Bất quá đây chung quy chỉ là thiên nhật ký, vô luận người làm sao kinh hãi, cũng chỉ có thể ký thác tình ý, không thể thay đổi gì.

Sợ dĩ Đường Tiểu Quyền rất nhanh thuận tiện điều chỉnh tâm tình của mình, đem đã qua các loại niềm thương nhớ ném ra trong óc.

Bởi vì tiếp theo hần còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, đó chính là tổng kết hần đứng tang thi quan điểm

Cúi đầu gõ gõ tin tức tương quan, lúc này đây Đường Tiểu Quyền không lại tự trước vậy dương dương sái sái múa bút vẩy mực, hần đợi tự định giả hồi lâu sau, mới vừa rồi thận trọng hạ xuống đầu bút.

Tang thi đặc tính:

Một, thánh lực.

Sợ dĩ đem điểm này làm là thứ nhất đặc tính ghi lại có trong hồ sơ, chủ yếu vẫn là xuất xứ từ với mấy lần bởi vì thanh âm trên chọc rất nhiều tang thi thăm thông giáo huấn.

Tuy nói trước mắt hần thượng không thể phán định tang thi thị giác hệ thống có hay không có điều thoái hóa, nhưng so với thị giác, đây đám súc sinh thánh giác tuyệt đối là ở bệnh độc ảnh hưởng chiếm được thật to cường hóa.

Hai, mù quang theo tính.

Không thể nghi ngờ, tang thi trí lực đã thoái hóa đến so với đứa bé cũng không bằng, mà cũng vừa thì như vậy cấp thấp chỉ số thông minh, có thể dùng chúng nó quen với theo đồng bạn cử động mà đi động.

Ba, không có cảm tình.

Về điểm ấy, Đường Tiểu Quyền thì căn cứ sáng sớm Hồ Liễu Đông 5 giết cho ra sơ bộ kết luận, dù sao nếu như tang thi có cảm tình nói, chúng nó làm sao có thể trở mặt nhìn đồng bạn của mình ở bên cạnh mình rồi ngã xuống mà thờ ơ.

Viết xong đây ba chủ muốn lớn hơn một chút phía sau, Đường Tiểu Quyền lại đem một ít tiểu chú ý sự hạ bầy ra đi ra, đợi đến làm xong đây hết thảy, hẳn mới hài lòng khép lại vở, thờ dài nhẹ nhõm

"Tình huống bất minh, văn thơ đối ngẫu đi đâu, 1 đúng 9!"

"MD, một đôi 2!"

", Ngô Siêu, còn không tặc hấn Y, người 4 một đầu chuẩn bị bùng kiếp con gà con a!"

Ngoài - trưởng tranh nháo như trước, Đường Tiểu Quyền hãy còn lắc lắc đầu, chợt giật lại vài mảnh, đi ra ngoài.

Theo bản năng cử lông mày nhìn trời, lớn chừng cái đầu ngân mâm treo cao với đỉnh, từng đạo sáng tỏ ánh trắng vậy hướng mặt đất.

Đường Tiểu Quyền đã không nhớ rõ chính lần trước ngắm trăng thì từ lúc nào, bất quá dưới mắt mỹ cảnh còn là khiến không khỏi thì thào: "Thật đẹp a!"

Đợi đến một phen cảm khái lúc, Đường Tiểu Quyền một lần nữa thu hồi ánh mắt, mà khi của nó lần thứ hai đảo qua toàn bộ mái nhà thì, một cái cuộn mình ở trong góc bóng đen cũng đưa tới sự chú ý của hắn..

PS: Phụ thượng quyền sách nhóm thư hữu: 93777109, hoan nghênh thêm vào, lý giải chuẩn xác canh tân tin tức, thêm vào thì thỉnh ghi chú quyền sách ý vai tuồng tên gọi.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Đem lương thực hành động (thượng)

"Hắc, A Thành, thế nào một người vui ở ở trong góc a! Không qua bên kia và đại gia hỏa chơi với nhau bài sao?"

Đánh lông mày ngắm nhìn đặc bộ đi tới Đường Tiểu Quyền, A Thành hơi lộ ra vô lực lắc đầu, tiện đà đem cái đó rũ xuống, qua loa tặc trách nói: "Ta, ta đúng chơi bài không quá cảm thấy hứng thú."

"Nga, như vậy a ~" làm như tương đương tùy ý lên tiếng, Đường Tiểu Quyền không vết tích phía trước người bên cạnh ngồi xuống, tiện đà đánh ngón tay ngón tay bầu trời xa xăm, nói:

"Nhớ kỹ ở ta lúc còn rất nhỏ, nãi nãi đã từng và ta nói rồi, người sau khi chết liền sẽ biến thành bầu trời sao, khi người ở buổi tối nhìn xa tinh không thì, tối lượng viên kia chính là người sở khiến treo của người."

"Sau lại, nãi nãi nhân bệnh qua đời, ta sẽ gặp ở buổi tối đứng ở lão gia trong nhà, ngưỡng vọng tinh không, tìm kiếm viên kia ta có khả năng nhìn thấy tối lượng sao."

"Mà mỗi khi ta tìm được vì sao kia thì, lòng đô hội không tự chủ cảm thấy ấm áp, thật giống như nãi nãi cũng ở chân trời nhìn chăm chú vào ta như nhau."

"Sau đó theo tuổi tác tăng trưởng, học thức hoàn thiện, ta cũng từ từ hiểu này nếu nói "Người chết sẽ biến thành sao" thuyết pháp đều là giả, nhưng là vừa là như thế này, để ta cảm nhận được nãi nãi chiếu một ... khác tầng hàm nghĩa."

"Một ... khác tầng hàm nghĩa?" A Thành theo bản năng thốt ra, ngữ ngôn núi ở giữa mang theo một chút hiếu kỳ.

"Ừ, "Đường Tiểu Quyền vẫn như cũ đưa mắt nhìn trời, làm như đúng A Thành vấn đề bưng bình không cảm giác, hẳn tự mình tiếp tục nói: " nãi nãi nói với ta đông tây, kỳ thực đều là mọi người đứng hạnh phúc một loại hướng tới, một loại tâm linh kỳ thác."

"Mà mấy thứ này, không phải là chúng ta sở dĩ làm người căn bản sao? Thử nghĩ, nếu như nhân loại đã không có mộng tưởng, như vậy sinh mệnh sẽ héo rữa, nếu như nhân loại đã không có văn minh, như vậy xã hội thì sẽ sụp đổ! Sau cùng chúng ta tất cả đều lại trở thành tự lâu để vậy vậy súc sinh vậy cái xác không hồn."

"Sở dĩ, từ nào đó trình độ mà nói, chúng ta là hạnh phúc, bởi vì chúng ta còn sống. Tuy rằng lúc này mặt thế giữa đường, nhưng chúng ta tuyệt không thể buông tha mộng tưởng, chúng ta phải kiên cường sống sót, để này chúng ta yêu nhân hòa ưa thích người của chúng ta, cũng vì này đồng dạng ở tầng dưới chót gây dựa muốn sống của người cùng với này đã bất hạnh qua đời của người."

"A ~" nói đến hơn thế, Đường Tiểu Quyền ý vị thâm trường vỗ vỗ A Thành kiên bång, tiện đà thở dài một hơi: "Tìm xem viên kia tối lượng ngôi sao đi, Đỗ ca và phụ thân ngươi nhất định tại nơi thủ lĩnh nhìn còn ngươi, đừng cho bọn họ thất vọng, kiên cường sống sót, đây là bọn hán nguyện vọng, cũng là ngươi ứng với tiến hiệu đạo, ngươi phải hoàn thành nó."

A Thành như có điều suy nghĩ chậm rãi nghiêng đầu lại,

Nhưng đợi hán nhìn phía bên cạnh thân là lúc, cái kia hơi lộ ra thân ảnh gầy yếu đã rồi thì hãy còn đứng dậy, được rồi lái đi.

"Cha và thúc thúc đều ở chân trời nhìn ta sao?" A Thành trong miệng thì thảo, tuy rằng hán năm nay đã tuổi tròn 18, tuy rằng hán cũng biết này đều là mê sảng, nhưng chẳng biết tại sao hán vẫn theo bản năng thiếu nhìn về viễn phương, đồng thời âm thầm kỳ thê: "Cha! Thúc! Các ngươi yên tâm, ta đây lại hảo hảo sống tiếp!"

Suốt đêm không nói chuyện, đảo mắt vừa đến rồi bình minh.

Lúc trước thăng thái dương mới vừa từ đường chân trời thượng thoát ra một đầu thì, những người may mắn còn sống sót đã trước sau rời giường chuẩn bị sắp xếp.

Không hề nghi ngờ, đạn tận lương tuyệt những người may mắn còn sống sót điểm tâm thì không có hường dụng, sở dĩ bụng đói kêu vang bọn họ phải cần tại thân thể hư thoát trước hoàn thành đem lương thực nhiệm vụ.

Trừ lần đó ra, mùa hạ ánh bình minh còn là một ngày đêm được ngày phơi nắng cường độ thiên đề thời gian, tuyển chọn cái này quang cảnh hành động, không thể nghi ngờ lại đem thể lực tiêu hao xuống thấp nhất.

"Được rồi, các vị, nếu có người đứng lần hành động này kế hoạch không hiểu nhiều lắm, hoặc là còn có nghi vấn, thỉnh hiện tại nói ra." Hồ Hiểu Đông lần thứ hai khôi phục lại bất cầu ngôn tiểu trạng thái, hé ra tổ khuôn mặt nghiêm nghị buộc chặt.

"Không có, " cơ hồ là trăm miệng một lời, mọi người cho ra khẳng định trả lời thuyết phục.

Bất quá cũng khó trách bọn hán lại như vậy phối hợp, dù sao lần này kế hoạch liên quan đến sinh tử, mỗi người đều không dám khinh thường.

"Vậy được, nếu tất cả mọi người rất rõ ràng, ta sẽ không nhiều hơn nữa làm lắm lời, nói chung..." Đang nói rồi đột nhiên cho ăn, Hồ Hiểu Đông đôi mắt đang lúc mọi người trên người của nhất nhất đảo qua, tiện đà dị thường trình trọng tiếp tục nói: "Nói chung, ta mong muốn tất cả mọi người có thể còn sống trở về... Đồng thời thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ hôm nay."

Không ai trả lời, đại gia đều là thần tình nghiêm nghị, Hồ Hiểu Đông đây tịch không coi là tuyên thệ trước khi xuất quân chính là lời nói, không thể nghi ngờ là ở lòng của mọi người ở giữa gõ cảnh báo.

"Lâm bá, trong còn có Hồ Tử nương lưỡng liên làm phiên ngươi và Lục Thụy chiếu khán."

Cây rừng nghiệp bắt tay vào làm vỗ nhẹ nhẹ Hồ Hiểu Đông vai, vốn là nếp uốn gần đây khuôn mặt, lúc này làm như lại hiền giả nua vài phần: "Yên tâm đi, trong không có gì vấn đề lớn, đảo là các ngươi nhất định phải chú ý an toàn, nếu như gặp phải nguy hiểm, nghìn vạn lần không nên miễn cưỡng, nhớ kỹ tính mệnh mới là vị thứ nhất, lương thực không có ta có thể lại nghĩ biện pháp làm, nhưng mất mạng..."

Cây rừng nghiệp không có tiếp tục nữa, bởi vì hán cảm thấy cái này mấu chốt nói cái gì có chết hay không, hiển nhiên rất điềm xấu, sở dĩ vội vàng thì đem thoại phong nhất chuyển, khẳng định nói: "Ta lão nhân chờ các ngươi chiến thắng trở về trở về!"

Hán huyền hoàn tất, Ngô Siêu cùng Vương Cường một trước một sau đem dài đến 7 thước đến cao thang gỗ cho hợp lực kháng sang đây.

Mà Đường Tiểu Quyền cũng thuận thế thăm dò hướng lâu để nhìn liếc mắt, nhưng thấy dưới trống không đồng nhất, vẫn chưa phát hiện tang thi thân ảnh của.

Tình hình như thế, với người sống sót mà nói không thể nghi ngờ là cực lớn lợi tin tức tốt, lập tức mọi người không dám đình lại, vội vàng là tiên phía sau leo xuống thang gỗ, cũng ở trước tiên triển khai đội ngũ.

Hồ Hiểu Đông theo thường lệ dẫn theo hợp lại cung mũi nỏ trước mở đường, hán ba hai bước đi tới đầu hẻm, tiện đà lặng yên không tiếng động đón lấy tường dọc theo yếm hộ, ghé mắt dò xét hạ đầu hẻm ra tình hình thực tế hướng, sau đó thân nỏ lên 2 chiếc đầu ngón tay.

"2 con tang thi!" Vương Cường tâm trạng âm thầm nhắc tới, bởi vì có lần trước kinh nghiệm, lần này hán không lại cần Ngô Siêu giải thích.

Theo lẽ thường thì cài tên, cử cung, nói lỏng dây đàn, Hồ Hiểu Đông tiễn kỹ vẫn là vậy xuất thần nhập hóa, theo hai tiếng nặng nề rơi xuống đất tiếng vang lên, chúng người biết mục tiêu giải quyết rồi.

"Đi!" Dị thường dứt khoát vung tay lên, Hồ Hiểu Đông quý mị khom lưng giữa vọt ra ngoài, một giây kế tiếp hán thuận tiện lên đến một chiếc bên cạnh xe bánh bao bàng ngôi xóm xuống, đợi đến phía sau đội hữu lực tục đuổi kịp, hán mới bắt đầu xê dịch động bước chân đi xuống phía dưới một chỗ yếm

hộ địa điểm.

Như Đường Tiểu Quyền trước đó suy đoán như nhau, Hồ Hiểu Đông đứng toàn bộ nhai đạo bố cục phải có không biết, hần hầu như luôn có thể ở địa phương thích hợp, tìm được thích hợp tị thân nơi, hơn nữa may là gặp gỡ ta mất không mở chặn đường tang thi, hần cũng có thể ở trước tiên đem cái đó bắn chết với cung tiễn hạ.

Vì vậy, người sống sót đoàn người thuận tiện ở Hồ Hiểu Đông cái này gần như giống như là mò treo đường như dẫn đường người dưới sự hướng dẫn, cuối cùng là hữu kinh vô hiểm đi tới mục tiêu địa điểm.

6 người, thành tủng liệt y theo ở hai chiếc bò hoang thân xe phía sau, Hồ Hiểu Đông nhẹ nhàng lộ ra nửa cái đầu, khi hần ngay phía trước 50 thước địa phương "Trường Hòa quán mì" 4 một đại tự rõ ràng có thể thấy được.

Nhưng mà theo ánh mắt của hần không ngừng dời chuyển, của nó trên mặt thần sắc cũng bộc phát ngưng trọng..

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Đem lương thực hành động (hạ)

Hồ Hiểu Đông trên mặt biến hóa Đường Tiểu Quyền đây chính là nhìn rõ ràng, thẳng thắn giảng, đoạn đường này ánh mắt của hần liền hoàn toàn tập trung vào người trước trên người của, chưa từng dời.

Sở dĩ hiện tại thấy đối phương thần sắc dị dạng, hần lập tức thì nổi lên ti dự cảm bất tường.

Chẳng lẽ nói . .

Mang theo tâm trạng nghi hoặc, Đường Tiểu Quyền nhanh lên phản xoay người, dời mắt nhìn về gang tấc xa "Trường Hòa quán mì".

"Ông trời của ta a!" Song đồng từ từ phóng đại, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy da đầu một trận tê dại, toàn thân mỗi một chỗ lỗ chân lông đều cùng tưới dính nước đá vậy, cấp tốc co rút lại.

Hần không công phu đi kiểm kê tang thi số lượng, bất quá căn cứ nhìn ra thô sơ giản lược tính ra, lúc này Trường Hòa quán mì chu vi, ít nói cũng có số mười con đi lại tập tễnh tang thi ở quanh quần một chỗ dạo chơi.

"Làm sao sẽ. . . Như vậy!" Vương Cường cơ hồ là theo bản năng thốt ra, hần đồng dạng là đang nhìn kiến đường hồ hai người khác thường phía sau, đứng dậy ngấm đối diện liếc mắt, nhưng chỉ có cái nhìn này, làm cho hần kinh hãi không lấy.

Dù sao, trong đầu của hần đây chính là nhớ rõ ràng, ngay tặc một, ngay hần liều mạng trốn chết thời gian, đường kia đối diện Trường Hòa quán mì vẫn chỉ là có mấy người lẻ tẻ tang thi tồn tại, mà bây giờ. . . Chỉ là qua một đêm, làm sao sẽ chuyển biến thành cái dạng này?

Đối với này vậy kết quả, Vương Cường rõ ràng cho thấy có chút khó có thể tiếp thu.

Không chỉ là hần, còn sót lại mọi người cũng đồng dạng là mặt lộ vẻ ra không thể tin biểu tình.

"Ai ~ nếu như ta không có đoán sai, đây đám súc sinh chắc là theo chúng ta chạy trốn đường bộ tụ tập đến chỗ." Đường Tiểu Quyền hữu khí vô lực khẽ thờ dài một tiếng, tiện đà trượt thân than ngồi trên đất, hai tay bảo vói đầu gối trước, một đôi con ngươi đen chậm rãi hợp đóng lại.

Không hề nghi ngờ, lúc này tình hình thực tế thể không thể nghi ngờ là cực kỳ đã kích người, đột ngột xuất hiện tang thi giống như là một cây hòn viên lang nha bổng, cho nguyên bản còn tin tâm tràn đầy những người may mắn còn sống sót đón đầu một cái thống kích.

"Hồ ca, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Có muốn hay không hợp lại nó một lần!" Ngô Siêu nắm thật chặt trong tay gôn can, lớn chừng bàn tay tổ trên mặt giờ cao được xóa sạch kiên nghị, hiển nhiên hần không muốn lúc đó buông tha.

Đúng vậy, có muốn hay không hợp lại nó một lần đâu? Hồ Hiểu Đông lâm vào người khác kiếp trong lịch sử lần thứ hai chặt vật lựa chọn.

Hần nhớ rõ chính lần trước đối mặt việc này vậy lựa chọn, còn phải ngược dòng đến 7 năm trước, khi đó hần mới vừa năm 23 tuổi, còn trẻ hết sức lòng bông hần, lại đã trải qua một lần hết ý sự cổ phía sau, phải cáo biệt hần âu yếm bắn tên hạng mục.

Vì thế, hấn,

Chấn chương qua tốt một đoạn thời gian, bắt quá cuối hấn vẫn đứng lên.

Hấn tuyển chọn cùng số phận chống lại, Vì vậy hấn xuống biển, dùng một loại khác phương thức, kéo dài giấc mộng của mình cùng yêu thích.

Chỉ là làm hấn trăm triệu không nghĩ tới chính là, nháo lên 7 năm quá khứ của, cái kia đã từng ngại ngùng non nớt niên thiếu, tuy rằng đã trưởng thành mà đứng cái đó năm cường tráng tiểu tử, nhưng vận mạng luân bàn đứng là lại một lần nữa đưa hấn đẩy tới sinh tử lựa chọn quan khẩu, đồng thời lúc này đây gian nan trình độ, giác cái đó đã qua, rõ ràng cho thấy chỉ có hơn chứ không kém, bởi vì quyết định của hấn đem trực tiếp liên quan đến đến bên cạnh 6 người sinh tử.

Đôi mắt nhất nhất đang lúc mọi người trên người của đảo qua, tuy rằng cùng bọn chúng ở chung không lâu sau, nhưng ở Hồ Hiểu Đông trong tiềm thức từ lâu thì đem những thứ này sinh tử hoạn nạn huynh đệ coi là thân nhân của mình.

Ta rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ a? Đến tột cùng là tiến còn là lui?

Hồ Hiểu Đông khi thật là có chút không biết làm sao, quả thật, bọn họ lần này của người thủ không ít, ngay cả chính hấn ở bên trong chừng 6 người nhiều, nhưng may là như vậy, và đối diện hành thi so sánh với, vẫn là chênh lệch khá xa.

Hướng hồ, hấn đứng mới gia nhập mấy người người sống sót thực lực còn không thận lý giải, nếu như tùy tiện hành sự, con kia lại đem mọi người tính mệnh đẩy vào kề cận cái chết.

Đã có thể việc này buông tha, thực phẩm vật tư lại khi như thế nào đây?

Phải biết rằng hấn hôm qua nhưng là để phân phó cây rừng nghiệp chung chứ rút tất cả mĩ ngâm, mục đích gì chính là ôm hôm nay không đạt mục đích không bỏ qua thái độ đến hành sự.

Sờ dĩ. . .

Đau đầu, tương đối đau đầu, Hồ Hiểu Đông chỉ cảm thấy đầu mình đông đục nứt ra.

Bởi vì lúc này bất luận hấn làm sao đi chọn, tựa hồ cũng thì tuyệt cảnh.

Bầu không khí trở nên càng áp lực, ngoại trừ Đường Tiểu Quyền ra, ánh mắt mọi người tất cả đều tập trung vào Hồ Hiểu Đông trên người của, bọn họ không nói được lời nào, lẳng lặng cùng đợi người cầm đầu này người cuối chỉ thị.

Thế nhưng. . .

"Hồ ca, kế hoạch ban đầu chúng ta phải buông tha!" Đạm mạc không một tia tình cảm thanh âm của đánh vỡ đây phiến yên lặng, Đường Tiểu Quyền chậm rãi ngẩng đầu lên.

Bất quá chưa kịp hấn tiếp tục, Ngô Siêu cũng trước hấn một xen vào nói: "Nếu như buông tha, chúng ta vật tư tiếp tế tiếp viện làm sao bây giờ?"

"Đúng vậy, Quyền Tử, không lương thực, chúng ta ngạ một hai ngày cái bụng nhưng thật ra không có gì, nhưng quay đầu lại đầu còn có lực khí và này tang thi chiến đấu a!" Vương Cường theo sát phía sau nói bổ sung.

Mà đội phù hợp hấn nói âm hạ xuống, còn sót lại mấy người đều là phụ họa gật đầu, rất rõ ràng bọn họ đứng đây bởi vì đối quá đưa đến vô lực đó là cảm giác tràn đầy thể hội a.

Hồ Hiểu Đông vẫn là khóa chặt vùng xung quanh lồng mây, hấn không có mở miệng, một đôi đôi mắt chăm chú nhìn trước mặt Đường Tiểu Quyền, tâm trạng mong muốn người trẻ tuổi này có thể cho hấn một ít tình kiến thiết ý kiến.

Đường Tiểu Quyền hãy còn cúi đầu tự định giá chỉ chốc lát, chợt giơ lên đầu, ánh mắt sáng quắc nói: "Có, Hồ ca, chúng ta có thể như vậy như vậy. . ."

Căn cứ chính một đường tới được ký ức, Đường Tiểu Quyền tìm ra một cái hấn thấy có thể động thủ làm lương thực địa phương.

Hồ Hiểu Đông hơi yên lặng, tiện đà bắt trí khả phủ hồi một câu: "Người xác định kế hoạch của người được không?"

Đưa tay sờ mặt mũi, Đường Tiểu Quyền khẽ thờ dài.

Không cần hỏi nhiều, không ai dám ở trong mặt thế, đứng kế hoạch của chính mình đánh trăm phần trăm cam đoan. Đường Tiểu Quyền tự nhiên cũng không ngoại lệ, sờ dĩ hấn rất thành thực so một bát tay của thế, tiện đà trầm giọng nói: "80%, ta có 80% nắm chặt!"

"Phạm! Hồ ca!" Ngô Siêu lại một lần nữa tổ tiên một xuất khẩu đáp, xem ra người kia tính cách cũng là thuộc về có chút vội vàng xao động một loại.

Hồ Hiểu Đông theo thường lệ đem trung cầu ánh mắt của đảo qua ở đây mỗi người, đợi đến xong bọn họ khẳng định sau khi gật đầu, mới vừa rồi thận trọng làm ra quyết định:

"Tốt, tiểu Đường, chúng ta đây kế tiếp chúng ta liền y theo kế hoạch của người hành sự đi."

Kế hoạch định ra, những người may mắn còn sống sót lần thứ hai tầm được phương hướng, xóa sạch vừa làm lạnh ý chí chiến đấu cũng hợp thời đốt đốt.

Ở Đường Tiểu Quyền dưới sự hướng dẫn, mọi người đường cũ trở về, không bao lâu thuận tiện đi tới một chỗ nhà ga bài bàng.

Mượn đứng trên đài to lớn hoành phi quảng cáo che, 6 danh người sống sót một đường gạt ra, vừa vặn đưa bọn họ thân hình ảnh giấu trong đó.

"Chính là đó!" Đường Tiểu Quyền thăm dò nhìn thoáng qua, tiện đà cấp tốc lùi về thân thể, bổ sung cú: "12 chút phương hướng, mỹ nhạc kết siêu thị!"

Hồ Hiểu Đông đơn giản nhân thanh "Ừ", sau đó theo ngón tay của hắn phương hướng nhìn đi tới, không khỏi hoài nghi nói: "Người xác định người nói thì mỹ nhạc kết siêu thị? Chỗ đó chúng ta có thể đột tiến đi?"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Sơn trại điện thoại di động (thượng)

Nghe thấy điều này nói, mọi người đều là cúi người trên mặt đất, tiện đà xuyên thấu qua biển quảng cáo để quả nhiên khe hướng đối diện nhìn đi tới.

Hay thật, khi bọn hắn nhìn thấy đối diện ô mệnh mông một tầng lớn tê dại mặt bóng đen thì, trong đầu cơ hồ là cũng trong lúc đó hiện lên một cái ý niệm trong đầu.

Đường Tiểu Quyền có phải điên rồi hay không?

Tại sao? Bởi vì nếu như người trước không điên, hắn lại sao đem mọi người đưa như vậy một cái hành thi gần đây địa phương đến đâu?

Phải biết rằng, lúc này Mỹ Nhạc Tư siêu thị, giác cái đó lúc trước Tường Hòa quán mì không xong trạng huống, đó là chỉ có hơn chứ không kém.

Ngay cả vừa mới chủ trương gắng sức thực hiện liều mạng đánh một trận Ngô Siêu, lúc này cũng là hoảng sợ điều nổi lên đầu.

Hiển nhiên, hắn thấy, chỉ dựa vào phe mình mấy người này đơn bạc lực lượng, muốn đột phá đối diện đạo kia hành thi cái chốn, hiển nhiên là không có gì có thể.

Đại gia đều là trầm giọng không nói mà quay đầu nhìn về phía Đường Tiểu Quyền, bọn họ đều ở đây cầu khẩn, cầu nguyện thanh niên nhân này thì ký ức xuất hiện thành kiến, do đó làm phương vị, nhưng mà. . .

"Không sai! Hồ ca, ta nói rất là đúng mặt Mỹ Nhạc Tư siêu thị, về phần nói đem ác nha, ta trước cũng có nói qua, chỉ có 8 thành!"

Khẳng định ngôn ngữ, triệt để tưới tắt đáy lòng của mọi người mong muốn, Ôn Tuyền Hâm càng trực tiếp lên đến Đường Tiểu Quyền bên cạnh, hơi chất vấn hỏi: "Đường huynh, người không đúng đang nói đùa với chúng ta đi, liền đối diện trạng huống, người cũng dám nói 8 thành mong muốn?"

Không thể nghi ngờ, Ôn Tuyền Hâm đây tịch chất vấn ra ở đây tất cả mọi người nghi ngờ, đồng thời cũng là làm cho Đường Tiểu Quyền đang lúc mọi người hình tượng trong lòng rất giảm đi.

Nhất là lấy Hồ Hiểu Đông cầm đầu ba người, bởi đúng Đường Tiểu Quyền đã qua cửa hoàn toàn không biết gì cả, sợ dĩ rất dễ đem cái đó vừa mới cử động quy kết là ưa thích làm náo động.

Loạn đá cam đoan vọng ngôn người.

Bất quá, Đường Tiểu Quyền đối với lần này làm như sớm có dự liệu, hắn hai tròng mắt chăm chú nhìn Ôn Tuyền Hâm ánh mắt của, tiện đà lần thứ hai khẳng định trả lời: "Chỉ cần dựa theo ta nói làm, ta thì có 8 thành nắm chắc!"

"Hanh ~" không tình cảm hừ lạnh một tiếng, Ngô Siêu hiển nhiên là đúng Đường Tiểu Quyền loại này xấp xỉ trang b cử động tương đối khó chịu.

Hắn lúc này thao được âm dương quái khí ngữ điệu chế nhạo nói: "Ta nói Đường huynh đệ a, nếu như người là chỉ vào chúng ta Đỗ ca lợi dụng cung tiễn đâm tiêu diệt đối diện tang thi, ta khuyên người còn là sớm làm bỏ ý niệm này đi, biết vì sao không? Nói làm bầm, bởi vì ta không nhiều như vậy tiền nga ~"

Cuối cùng, Ngô Siêu còn không quên trăng Đường Tiểu Quyền liếc mắt, ở giữa sở thú ý tứ đã tương đối rõ ràng, hẳn là ở nói cho người sau: Nơi nào mất mẽ cái gì ở đi.

Nhìn bộc phát cứng còng đoàn đội bầu không khí, Hồ Hiểu Đông không khỏi nhú mày một cái.

Không thể nghi ngờ, cái này mấu chốt nếu là xảy ra nội chiến, tuyệt tích không đúng chuyện nói đùa tình.

Sở dĩ hán thân thủ vô vô Ngô Siêu vai, ý bảo hán trở về chỗ cũ, sở nhiều lời nữa.

Đội đến Ngô Siêu quay về vị, Hồ Hiểu Đông một lần nữa đưa mắt dò đến Đường Tiểu Quyền trên người của, tuy rằng hán giờ phút này đã không hề đúng thanh niên nhân này đề nghị bảo cái gì mong muốn, nhưng xuất phát từ ổn định tâm tình mục đích, hẳn vẫn trái lương tâm hỏi một câu: "Chỉ nói vậy thôi, tiểu Đường, của ngươi chi tiết kế hoạch là cái gì?"

Thoáng lấy lại bình tĩnh, Đường Tiểu Quyền kéo qua Hồ Hiểu Đông đi được vị trí của chỗ hán, tiện đà mở miệng nói: "Thấy Mỹ Nhạc Tư cửa bên tay trái chiếc kia xe buýt sao?"

Dựa theo đối phương nói, Hồ Hiểu Đông đôi mắt nhanh chóng nhích qua bên trái, rất nhanh thuận tiện phát hiện mục tiêu chỗ: "Ừ, nhìn thấy, thì chiếc kia và xe có rèm che đụng nhau xe buýt sao?"

"Không sai, chiếc này xe bus và mấy chiếc xe có rèm che chạm vào nhau vừa lúc tạo thành một cái thiên nhiên cái chắn, nếu như chúng ta có thể đem tang thi dẫn nói bên kia, chúng ta liền thành công phần nửa."

"Ừ, " Hồ Hiểu Đông khẽ gật đầu, bất quá chợt vừa lắc đầu, tiện đà hỏi tới: "Lời là nói như vậy, đối với chúng ta làm sao có thể đem đám kia súc sinh dẫn đi tới đâu?"

"Thanh âm!" Đường Tiểu Quyền chưa làm do dự cho ra đáp án, đồng thời nữ khuôn mặt nhìn phía Vương Cường, nói: "Cường tử, ngươi son trại điện thoại di động mang ở trên người không?"

Hỏi sừng sờ, Vương Cường có chút trượng hai không nghĩ ra ứng tiếng: "Mang, dẫn theo nha, nhưng ngươi muốn đồ chơi kia làm gì?"

"Hô ~ "Không biết là người nào thờ dài, nhưng một giây kế tiếp Ngô Siêu giọng trầm thấp vừa truyền ra: "Hữu tình nhắc nhở một câu, hiện tại thành phố thông tin đều đã gián đoạn, ngươi trông cậy vào cảnh sát thúc thúc thay ngươi lỏng tẩu đám kia súc sinh nguyện vọng, xem ra lại được tan vỡ, hanh, nói lắm bầm!"

"Lấy tới!" Đường Tiểu Quyền không để ý đến Ngô Siêu trêu tức, hán thân thủ tiếp nhận Vương Cường đưa qua tay của cơ hội, sau đó một trận trên ghẹo mãi, đồng thời trong miệng không được cần nhấn >

"Không được, cái thanh âm này quá nhỏ!"

"Vưng, tại sao lại thì tình ca!"

"Ai, lắm mồm cũng không thể a!"

Hán liền như vậy tự mình vui đầu lắm bầm, hồn nhiên quên được quanh mình đoàn người tồn tại.

Mà hán sau cùng cho ra kết luận càng là để cho người sinh lười: "Ta nói Cường tử a, điện thoại di động ngươi phía trong động sẽ không thủ thanh âm cao vút chút ca đâu?"

Đây đều cái gì cùng cái gì! Mọi người người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, gương mặt không hiểu.

Ngược lại thì Hồ Hiểu Đông như có sở ngộ từ trong túi móc ra điện thoại di động của mình, sau đó đồng dạng là tìm kiếm một trận, nói: "Tiểu Đường, dùng của ta đi, ta nơi này có duy trì đây hình tháp ca 2, bên trong cá heo âm hẳn là phụ họa yêu cầu của ngươi."

Cuối cùng là có người lý giải ý đồ của mình, Đường Tiểu Quyền cảm tạ gật đầu, bất quá hán vẫn chưa trực tiếp tiếp nhận Hồ Hiểu Đông đưa qua tay của cơ hội, mà là tiến thêm một bước yêu cầu nói: "Hô ca, ngươi đây tam tinh âm lượng còn chưa đủ, chỉ có Cường tử son trại cơ năng đủ đạt được yêu cầu, sở dĩ phiền phức đem lam nha mở, chúng ta cần hỗ truyền xuống ca khúc."

Nếu đã hiểu Đường Tiểu Quyền ý muốn, Hồ Hiểu Đông tự nhiên là nghe theo không có lăm.

Mà thừa dịp hồ đường hai người truyền lại ca khúc không đương, vẫn chỗ đang ở trong sương mù những người khác, của nó hỗn độn ý nghĩ của cũng là tiệt mà rõ ràng đứng lên, bọn họ rốt cục hiểu Đường Tiểu Quyền đòi điện thoại di động mục đích.

Cùng lúc đó, đối kỳ sinh ra các loại nghi vấn đã ở theo kế hoạch không ngừng trong sáng từ từ giảm đậm.

"Hô ca, một hồi cần ngươi đem phía trước mấy con dạo chơi rải rác tang thi cho thanh lý roi, xong, mọi người cùng nhau đi động đến Mỹ Nhạc Tư cửa siêu thị suv thượng. . . Cơ bản kế hoạch hành động chính là như vậy, tất cả mọi người hiểu chưa?"

Đôi mắt ở đoàn người trên người nhất nhất đảo qua, mọi người đều thì cho ra khẳng định trả lời thuyết phục.

"Tốt, nếu tất cả mọi người hiểu, như vậy ta liền đặt ra thời gian." Ngón tay nhỏ xúc màn hình, Đường Tiểu Quyền ở son trại cơ hội mình mang truyền phát tin nhắn kiện (software) thượng nhân "10: 00: 00" chữ, đồng thời đang lập lại số lần lan phía trong, đầu nhập số Á Rập chữ 3.

Đội đến đặt ra hoàn tất, Đường Tiểu Quyền nghiêm túc mà lại nghiêm túc đem vừa mới thiết lập số liệu hướng phe mình 5 người lăm lăm một lần, cũng đối kỳ ở giữa từng đợt có hạn định thời gian nhất nhất cường điệu, chờ một mạch phù hợp tất cả mọi người gật đầu ứng với "Thì", mới vừa rồi thôi.

"Hô ~" dài thờ dài một hơi, Đường Tiểu Quyền theo bản năng đánh lông mày ngắm nhìn từ từ ánh đỏ đường chân trời, tiện đà không chút do dự nhấn truyền phát tin nhắn kiện (software) thượng đảo kế thì cái nút. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Sơn trại điện thoại di động (trung)

"Huru, huru, huru!"

Sắc bén tên đất cuốn kinh khí, cắt không khí vội và đi.

Hồ Hiểu Đông không ngoài sở liệu lại một lần nữa hướng mọi người phô bày vậy hấn xuất chúng tiền kỹ.

Bất luận người là che với sau xe, còn là che ở bãi biên, chi cần là bị hấn miểu trung, đều khó khăn đào bễ đầu bị mất mạng số phận.

Thắng nếu không phải suy tính nói trong tay tên số lượng hữu hạn, hấn sợ là thật có thể đem trước mắt liên can tang thi toàn bộ gạt ngã.

Đôi mắt cẩn thận ở nhà ga cùng Mỹ Nhạc Tư siêu thị trong lúc đó đường cái chậm rãi đảo qua, ngắn 50 thước cự ly, lúc này nằm ngổn ngang mấy con đầu đâm mưa tên từ thi.

Không thể nghi ngờ, những thứ này đều là Hồ Hiểu Đông kiệt tác, sau đó người sở dĩ tuyển chọn bắn chết chúng nó, chủ nếu là bởi vì những thứ này thẳng xui xẻo môn vừa lúc dạo chơi ở tại hấn lựa chọn định ven đường tránh né vị trí.

Đội đến xác định mấy chỗ tránh né vị trí không tái xuất hiện tang thi hình bóng phía sau, hồ hiểu mới chậm rãi thu hồi thân thể, trầm giọng nói: "Một hồi, đại gia theo ta đi, chú ý dưới chân, cảnh giác bốn phía, hành động cần phải cấp tốc, nhớ kỹ chúng ta chỉ có 10 phút, 10 phút bên trong phải trốn vào đối diện SUV phía trong, hiểu chưa?"

"Minh bạch!"

"Tốt! Xuất phát!" Trờ tay rút ra một con than tiến đưa vào tiến thoái, Hồ Hiểu Đông một cái đi giới vọt ra ngoài.

6 người, từng xếp một loạt, giống như một cái to lớn nhuyễn trùng, trườn ở con đường trung ương.

Không thể không nói, Hồ Hiểu Đông ánh mắt vẫn là tương đối độc ác, hấn lựa chọn mấy chỗ tránh né chút đều là vừa đúng đem một đám người sống sót che lấp bên trong, chút nào chưa khiêu quanh mình quanh quẩn một chỗ tang thi phát hiện.

Mượn mấy chỗ do vớt đi xe cộ cấu thành hoàn mỹ che đây địa điểm, những người may mắn còn sống sót hoặc đình hoặc đi nhanh chóng hướng mục tiêu địa điểm rất gần.

Rốt cục ở đảo nhớ thì xẹt qua 06:00:00 phía sau, bọn họ thuận lợi đã tới SUV thân xe bàng.

"Hô ~" ướt đầm mồ hôi vạt áo, mọi người đều thì thở dài một hơi.

Tuy nói đoạn đường này coi như thông thuận, nhưng ở thi trong đồng tiền hành, cái loại này hoảng sợ cảm giác cấp bách, còn là làm cho bọn họ lòng còn sợ hãi.

"Còn lại bao lâu thời gian?" Hồ Hiểu Đông liêu đem mồ hôi trán, dồn dập hỏi.

"Không được 4 phút!" Đường Tiểu Quyền hồi phục đồng dạng gấp gáp.

Không được 4 phút? Hồ Hiểu Đông vừa thanh lý sạch sẽ cái trán, trong khoảnh khắc vừa gần đầy mồ hôi hột.

Không cần nhiều lời,

4 phút sau sẽ phát sinh cái gì, lòng của mọi người để ý giai là phi thường rõ ràng.

"Được rồi các vị, lời vô ích cũng không muốn nói nhiều, lên xe thời gian đại gia nhất định phải bảo trì nhẹ nhàng chậm chạp chậm, bằng không khiếu đối diện đám kia súc sinh nghe ra động tĩnh, chúng ta đã có thể cũng ăn nói ở chỗ này."

Đội đến Hồ Hiểu Đông nói bé, Đường Tiểu Quyền lập tức đuổi kịp nói bổ sung: "A Thành người vóc đáng tiếu, vóc người linh hoạt, người phụ trách từ bộ mặt lái xe leo đến chủ lái xe, mặt khác nhớ kỹ đem y phục trước cưới ra, ngồi vào chỗ của mình phía sau kiện thứ nhất thì chính là đem bên kia cửa sổ cho ta che thượng. Còn có Ngô Siêu người cũng là, y phục cời, hàng sau cửa sổ liền giao cho người."

Đường Tiểu Quyền nhanh chóng làm ra chỉ thị, ngô đồ hai người lập tức lĩnh mệnh, đều đánh cánh tay rút đi mặc áo, sau đó một trước một sau chui vào bên trong xe.

Ngô Siêu hành động phi thường thuận lợi, xếp sau rộng lớn không gian khiến rất nhanh thuận tiện phủ phục đến rồi cửa sổ xe sát biên giới.

Mà hàng trước A Thành, thì hiển chật vật nhiều, bởi đương vị cùng tay lái ngoại hạng vật ngăn trở, hấn bò sát thế nhưng phá phí trở mình công phu.

Đội đến vào vị ngồi vào chỗ của mình, đã rồi thành một thủy nhân.

"Chết tiệt! Không được 3 phút!" Đường Tiểu Quyền mắt liếc điện thoại di động màn hình, một đôi mày kiếm càng xiết chặt.

Lời của hấn Hồ Hiểu Đông đây chính là nghe rõ ràng, lập tức vội vàng sốt ruột thanh giục: "Mau mau mau, Tiểu Vương, tiểu ôn, các người khoái thượng, người đó, tiểu Đường bắt tay cơ hội cho ta, người cũng nhanh lên tiến xe đi!"

Phân phó xong tất, Hồ Hiểu Đông còn không hết cời ra quần áo ném cho vừa lạc định A Thành, nói: "A Thành, cái này cầm, nhanh lên một chút đem trước kính chắn gió cũng cho che khuất!"

Ở Hồ Hiểu Đông liên tiếp dưới sự thúc giục, Vương Đường đám người lập tức tề đại đi động, bọn họ một trước hai phía sau, cúi người khom lưng giữa chui vào thùng xe trong vòng.

Lúc này liền còn dư lại Hồ Hiểu Đông một người, tất cả tựa hồ cũng ở dựa theo sớm định ra kế hoạch đều đầu vào đẩy thuận lợi tiến hành.

Nhưng mà... Thế sự khó liệu, khi Đường Tiểu Quyền xoay người chuẩn bị bắt chuyện Hồ Hiểu Đông lên xe, hấn mới thỉnh thoảng phát hiện, sau xe tọa đúng là lại vô dư thừa chỗ ngồi trống.

Vậy phải làm sao bây giờ! Đường Tiểu Quyền nữ khuôn mặt mọi nơi nhìn hai mắt, vội vàng thúc giục: "Mau, tiểu Ngô, Cường tử, đều đi vào trong chen một chút, cho Hồ ca đăng chút vị trí đi ra!"

Chưa có trở về phục, nghe vậy Ngô vương hai người lập tức buộc chặt thân hình, bọn họ tận khả năng dựa chung một chỗ, để đảo đăng ra một ít không gian.

"Được rồi, " thấy không vị đăng ra, Đường Tiểu Quyền vội vàng thì dong đưa cánh tay, ý bảo Hồ Hiểu Đông lên xe.

Chỉ tiếc hấn bỏ quên một cái vô cùng trọng yếu vấn đề, đó chính là Hồ Hiểu Đông khổ người thực sự quá lớn, mặc dù hấn ủy thân bắt đầu, cửa xe cũng tuyệt tích vô pháp đóng cửa.

Thời gian như cũ ở không lưu tình chút nào cấp tốc trôi qua, Hồ Hiểu Đông theo bản năng liếc nhìn điện thoại di động màn hình, trên đó lạnh như băng đảo nhớ thì chữ số đã rồi thì tiến vào đọc giây giai đoạn.

"Chết tiệt!" Không có do dự, Hồ Hiểu Đông đem vật cầm trong tay hợp lại cùng với túi đựng tên vứt xuống Đường Tiểu Quyền tay của phía trong, sau đó báo cho nói: "Đội bất luận ta xảy ra cái gì, các người cũng không nên mở cửa, nghe rõ chưa?"

"Chuyện phiếm, Hồ ca, chúng ta làm sao có thể bỏ xuống người mặc kệ?"

"Đúng vậy, Hồ ca, sẽ cùng nhau sống, sẽ cùng chết!"

Vương Cường và Ngô Siêu khí vị tương đầu, hai người một trước một sau ngôn ngữ, đều là lộ ra mấy phần tâm huyết.

Đường Tiểu Quyền nhìn bên cạnh hai người sáng quắc ánh mắt của, tâm trạng cũng là một đoàn loạn ma.

Không hề nghi ngờ, thời khắc này trạng huống thực tại là ở ngoài ý liệu của hấn, hấn cùng lúc trầm buồn chính vừa mới lo lắng vấn đề không chu toàn, về phương diện khác lại lo lắng toàn bộ đoàn đội lại bởi vậy xuất hiện phân kỳ tranh chấp.

Sở dĩ không khỏi lên ngượng hân hành động dự định: "Hò ca, mau đưa điện thoại di động cho ta, một lần nữa điều chỉnh thời gian!"

Chỉ là Đường Tiểu Quyền tìm cách tuy tốt, nhưng lưu cho thời gian của hân lại...

"Không có thời gian!" Hờ hững lắc lắc đầu, Hồ Hiểu Đông nhẹ nhàng khép lại cửa xe, sau đó lấy ném mạnh bộ-linh tư thể đem buộc chặt được phong rương mang son trại điện thoại di động cho trọt ném ra ngoài.

"Hoa lạp lạp ~" điện thoại di động vuốt ve mặt đất, phát sinh ghim nhĩ âm hưởng.

Đội đến của nó chính xác sự trượt đến dự định địa điểm phía sau, Hồ Hiểu Đông mới vừa rồi nằm thẳng đầy đất, tiện đà xoay người viên vào xe để trong

"Hò ca đâu?" Thấy biến mất Hồ Hiểu Đông, Ngô Siêu gương mặt lo lắng, vội vàng thì tiếp cận qua thân thể, xóc lên vài mảnh, muốn tìm tòi đến tột cùng

Lo lắng đối phương có thể sẽ có xung động cử chỉ, Đường Tiểu Quyền hợp thời xuất thủ ngăn cản Ngô Siêu, đồng thời khuyên nhủ nói: "Yên tâm đi, tiểu Ngô, Hò ca trốn được xe để đi, chỉ cần chúng ta không làm ra động tĩnh hấp dẫn tang thi, hân cũng sẽ không gặp nguy hiểm."

Đánh không có cam đoan thệ ngôn, Đường Tiểu Quyền đem Ngô Siêu phù trở về tại chỗ, sau đó một lần nữa gia tốt trên cửa sổ che áo khoác phục.

Mà đang ở hân làm xong đây hết thấy đồng thời, Vitas không linh tiếng nói hợp thời vang lên.

PS: Quyền sách nhóm thư hữu: 93777109 hoan nghênh thêm vào

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 63: Sơn trại điện thoại di động (hạ)

Sơn trại điện thoại di động quả nhiên không có cô phụ Đường Tiểu Quyền đối với nó tin tưởng, của nó cực lớn công suất kèn đồng cộng thêm Vitas sao chịu được so sánh tiếng trời thanh âm của, rất nhanh thuận tiện đưa tới quanh mình tang thi chú ý của.

"Thế nào... Không có động tĩnh?" Vương Cường nhỏ giọng hỏi một câu, đột ngột tiêu thất tiếng bước chân của khiến cảm thấy có chút kỳ quái.

Đường Tiểu Quyền đồng dạng là lòng tràn đầy nghi hoặc, bất quá hân không dám mở cửa sổ, rất sợ một cái bất hảo khiếu bên ngoài tang thi phát hiện bên trong xe động tĩnh, vậy làm phiền có thể to lắm

Trên đường phố, theo Vitas « ca 2 » vang lên, nguyên bản vẫn còn ở khắp nơi không mục đích dạo chơi phơi nắng ngày hành thi đều ngừng dưới chân bước tiến, chúng nó đám nữ quay đầu, ánh mắt nhất tề mà nhìn về chỗ phát ra thanh âm, hư thối thi trên mặt viết đầy hiếu kỳ.

Một yên tĩnh, khê động.

Yên tĩnh chính là bày thi tứ chi, nhi động còn lại là điện thoại di động thanh âm.

Toàn bộ nhai đạo đều phảng phát vào giờ khắc này bị điểm đỉnh chỉ cái nút, chỉ có trong không khí chậm rãi phủ động bụi bậm, chiếu hiện ra một tia như có như không tức giận.

Đường Tiểu Quyền lúc này có thể phi thường rõ ràng cảm thụ được nhịp tim của mình, hân đã cơ bản suy đoán ra ngoài xe vắng vẻ nguyên nhân, đồng thời đã ở vị kế hoạch của chính mình có thể không thuận lợi thực thi mà thật sâu sâu lo đứng lên.

"Lê nào đây đám súc sinh thánh lực không có ta nghĩ như vậy xuất chúng? Hoặc là Vitas âm luật rất cao không đủ để khiến cho bọn họ hứng thú? Lê nào..."

Đám nghi vấn không ngừng từ trong đầu toát ra, Đường Tiểu Quyền muốn làm ra giải thích, nhưng lúc này tình hình thực tế thế rồi lại gọi hân không thể nào giải thích.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, phải biết rằng, hân vừa mới sở thiết định ca khúc tha cho số lần chỉ có 3 lần.

Mà dựa theo « ca 2 » 5 phút một khúc đến tính toán, tha cho 3 lần, đã 15 phút.

Thế nhưng lúc này từ bắt đầu truyền phát tin đến bây giờ đã rồi thì quá khứ 40 đến giây, nếu như nói tang thì lại không có động tĩnh, như vậy kế hoạch hành động sợ rằng thực sự phù hợp...

Ngay Đường Tiểu Quyền đây sương tự định giá có hay không muốn quyết định thật nhanh ngưng hẳn nhiệm vụ thời gian, một trận sút không thể tra rất nhỏ gây rối từ thân xe phần đuôi truyền tới.

Đó là mấy con tới gần thanh âm phát nguyên mà tang thì, Vitas không ngừng lên cao âm điệu, rốt cục ép buộc các nàng, hoạt động bước chân di động đi tới.

Tiếc rằng Hồ Hiểu Đông đưa điện thoại di động ném vào xe buýt dưới đây, gia cái đó lại có mấy chiếc liên hoàn chạm vào nhau ô tô ngăn trở, có thể dùng đến gần tang thì cần bản vô pháp tìm ra thanh âm đầu nguồn chỗ.

Vì vậy chúng nó bắt đầu áo não gào thét, không ngừng gãi thân xe thì trào phát sinh "Tư lạp à" chói tai hoa sát thanh,

Coi như trước mắt khối này sát là ngật đáp chính là sở hữu đầu nguồn khởi xướng người tự đắc.

Mà theo bọn họ quý gào thét ra, quanh mình hành thi cũng bắt đầu lục tục phụ họa, sau cùng đúng là biến thành bầy thi rống giận.

"MD, đây đám súc sinh rốt cục có động tĩnh!" Được nghe được ngoài xe liên tiếp hồng hát, Vương Cường thốt ra.

Đúng vậy, tang thì đích thật là có phản ứng, nhưng đây cách Đường Tiểu Quyền sở suy đoán kết quả còn là kém cách xa vạn dặm.

Dù sao mà hấn cần chính là, tang thì toàn bộ cũng hoặc đại bộ phận bị điện thoại di động âm nguyên hấp dẫn đến xe buýt bên kia, sau đó bọn họ ở nhân cơ hội âm thầm vào siêu thị, vơ vét vật tư, nhưng mà lúc này lại...

Thân thủ cắt đứt vương mạnh ngữ, Đường Tiểu Quyền thân thủ làm một chó lên tiếng động tác, đồng thời đưa lỗ tai dán tại cửa kiếng xe, tỉ mỉ nghe ngoài xe động tĩnh.

"Sàn sạt sa, " gào thét ước chừng gần gần hơn mười giây sau, đã lâu tha bộ thanh mới tắt tắt buồn tẻ buồn tẻ mà vang lên.

"Hô ~ tiếng trời a!" Đường Tiểu Quyền dài thở một cái uất khí, hấn vẫn là lần đầu tiên cảm thấy cái này gọi là người hoảng sợ thanh âm đúng là như vậy êm tai.

Mà so với Đường Tiểu Quyền cảm khái, ở vào xe để Hồ Hiểu Đông cũng do rơi xuống đất ngục.

Ở thân thể hấn hai bên, một con con da đen thui, tràn đầy vết sẹo thì chân chính tề đại mật tập tễnh bá đi.

Không ngừng truyền ra gào thét cùng vuốt phẳng trực khiêu hấn tóc gáy đảo dựng thẳng, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Cũng may năm mới lui đội đã kích cùng với những năm gần đây thương hải lòng dạ, đem tâm tính của hấn ma luyện thành thép.

Bằng không đổi thành thường nhân, sợ là sớm đã bị gần đây hồ hít thở không thông kinh khủng bầu không khí dọa cho đến tiểu trong quần.

Đường Tiểu Quyền hai tròng mắt gắt gao nhìn chăm chăm trong tay điện thoại di động, đây là vừa mới Hồ Hiểu Đông lưu lại, mà trên màn ảnh sở tiêu định chữ số, rõ ràng là hấn lúc trước đặt ra tuần hoàn truyền phát tin đảo nhớ thời gian.

"Còn có 13 phút!"

Mồ hôi trong lúc vô tình "Ào ào" chảy xuôi, lúc này SUV giống như thì một cái bịt kín tang cảm phòng, ở giữa không ngừng bốc lên nhiệt độ cao hỗn tạp bên trong xe vốn có hư thối thì máu vị đạo, gọi người hô hấp đều hiển trắc trở.

"MD, tại như vậy nghẹn xuống phía dưới, không nên đám kia súc sinh động thủ, chúng ta phòng chừng cũng bị cảm nắng!" Ngô Siêu đỏ bừng hai gò má, không ngừng to suyễn khí tức hiện lên nội tâm hấn nôn nóng.

"Tư lạp ~ "Một tiếng nhỏ nhẹ hoa sát thanh ở bên trong xe vang lên, mọi người đều thì cả kinh, Vương Cường bản năng giơ tay lên trung trường mâu, cảnh giác hỏi: "Tình huống gì!"

"Là ta?" Ôn Tuyên Hâm có chút ngưng ngưng thò đầu ra, tiện đà đem một lọ mỡ nước khoáng cẩn thận đưa tới ngồi phía sau, đồng thời giải thích: "Đây là ta mới vừa ở bên cạnh xe trữ vật quỹ phía trong tìm được, đại gia thay phiên uống chút đi."

Buộc chặt thần kinh hiểm hiểm buông, Đường Tiểu Quyền thân thủ tiếp nhận bình nước, tiện đà ngửa đầu nhỏ nhấp vài hớp, nhất thời một ôn lạnh nhỏ thoải mái hiện đầy toàn thân, khiến cả người hấn chán nản tinh thần đều hơi bị phấn chấn vài phần.

"Không biết Hồ ca tại hạ mặt thế nào a?" Ngô Siêu nhìn trong tay còn lại nửa bình nước khoáng, có chút ít nhủ chắc vùng xung quanh lông mày.

Xem ra a, cho tới bây giờ, hấn vẫn một mực lo lắng được mình vị này thật lớn ca.

Mà hần lần này bản tâm cử chỉ cũng là ở trong lúc vô tình để Đường Tiểu Quyền đối kỳ cao nhìn mấy lần, người sau rút cúi người xuống vồ nhẹ đầu gối của hần chân, an ủi: "Yên tâm đi tiểu Ngô, từ trước mắt tang thi hoạt động đến xem, Hồ ca vẫn là tương đối an toàn, chỉ cần một hồi sẽ qua, tin tưởng chúng nó sẽ toàn bộ hấp dẫn đến xe bus bên kia đi."

Hồ Hiểu Đông tự nhiên là không biết bên trong xe mọi người đang ở vì an toàn của hần lo lắng lo lắng, hần lúc này a, cả người buộc chặt giống như một cây côn gỗ, 5 xích đến lớn lên khám đao bị hần thật chắc nắm ở trong tay, coi như cũng chỉ có như vậy, tài năng gọi hần viên kia chỗ trống luồng cuồng lòng của, tìm được một chút an ủi.

Vitas tiếng ca bộc phát trở nên cao vút, mà theo hần tiêu chí tính cá heo âm xuất hiện, tang thi dưới chân bước tiến cũng theo đó gia nhanh.

Cứ như vậy giằng co khoảng chừng 5 phân nhiều chung lâu thời gian, quay chung quanh ở SUV bằng tiếng bước chân của rốt cục tiệm mà thừa thốt lên.

Hồ Hiểu Đông đánh bạo chậm rãi giờ lên đầu, một đôi con ngươi đen theo xe để hướng ra ngoài nhìn lại.

"Mẹ của ta a!" Da đầu một trận tê dại, đây là Hồ Hiểu Đông đầu một hồi thấy nhiều như vậy hành thi tụ tập với một chỗ.

Mà đang ở hần đây sương hoảng sợ vô cùng thời gian, lòng bàn chân cũng đột nhiên bị bị vật gì vậy mãnh lực lôi một chút...

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Đế xe kinh hồn

Xoay chuyển quay đầu, đôi mắt trong, một cái rối bù, tóc rối bù "Trinh tử" tang thi rõ ràng là chộp vào chân của mình để.

Hồ Hiểu Đông theo bản năng trừu chân co rút lại, bản năng đem người nâng lên thành cong. Thế nhưng ai có thể nghĩ cổ chấp tang thi đúng là nắm chặt bàn chân của hần, theo hần trước trừu bắp đùi, đang trượt đánh tới.

"Chết tiệt!" Nhìn phía sau càng thêm lần tiếp cận tang thi, Hồ Hiểu Đông chỉ cảm thấy lưng một trận lạnh cả người, mồ hôi giọt lớn chừng hạt đậu theo gò má "Ào ào" mà rơi.

Không hề nghi ngờ, lúc này tang thi vị trí vị trí, chỉ cần được tiếp theo miệng, hần Hồ Hiểu Đông đây cái mạng nhỏ phải triệt để chi trả ở chỗ này.

Sinh tử tồn vong hướng tới, Hồ Hiểu Đông không có thời gian do dự, bất quá cũng phải thua thiệt tâm lý của hần tổ chức coi như vượt qua thử thách, bằng không đặt làm người bên ngoài, sợ là đã sớm đại não trống trơn, không biết làm sao.

Thân thể lạng không một cái cuộn cuộn, Hồ Hiểu Đông do nằm úp sấp thay đổi thẳng, sau đó giờ lên chân phải thuận tiện mãnh lực túm đánh vào tang thi đầu trên, lấy việc này không chế nó trước cần thế.

Làm sao bây giờ? ?

Gọi đồng bạn cứu viện? Không được! Đã biết biên một hãm, thế tất sẽ khiến bên ngoài tang thi chú ý của.

Như vậy thốn điệu giầy, lăn ra khỏi đế xe chạy trốn? Cũng không được! Xe tắc hai bên nhưng có di động tang thi tồn tại, nếu là mình bên này tùy tiện cõn xuất, khó bảo toàn sẽ không bị tang thi bực sủi cảo!

...

Trong đầu nhanh chóng bày ra ra các loại khả năng đào sinh phương án, nhưng đợi đến một phen phân tích cùng suy luận phía sau, Hồ Hiểu Đông cuối phát hiện, lúc này hần ngoại trừ cùng sau lưng "Trinh tử" tới một lần thật đả thật cuộc chiến sinh tử ra, cùng vốn không có những đường ra khác có thể tuyển chọn.

Không đứng người chết thuận tiện ta mất mạng! Vô cùng đơn giản đối chiến cách! Nhưng rơi xuống Hồ Hiểu Đông cùng "Trinh tử" trên người, người sau rõ ràng chiếm cứ cực lớn ưu thế.

Đầu tiên, thiên thời.

Thạc đại mặt trời đã là từ xa vời chậm rãi mọc lên, không ngừng bốc hơi ra khốc nhiệt không thể nghi ngờ sẽ cho Hồ Hiểu Đông lòng của cảnh mạng đến

không nhỏ ảnh hưởng.

Thứ nhì, địa lợi.

Đế xe dưới, chút không gian, đây đối với gầy chân "Trinh tử" hiển nhiên không có gì đáng ngại, nhưng đối với ngũ đại tam thô Hồ Hiểu Đông mà nói, vậy coi như thì nghiêm trọng trở ngại thân thù của hắn.

Sau cùng, nhân hòa.

SUV ở ngoài, "Trinh tử" đồng bọn hàng trăm ..., hơn nữa đây đám súc sinh chẳng một mồi rã rời, không có đau đớn, có thể nói là trang bị đến tận răng giết chóc cơ khí.

Mà trái lại Hồ Hiểu Đông bên này, tuy rằng cũng có 5 một huynh đệ nhìn xem tùy,

Nhưng...

Hai so sánh với giác, chiếm thiên thời địa lợi nhân hoà trinh tử không thể nghi ngờ là có nắm chắc tất thắng, bất quá may là như vậy, Hồ Hiểu Đông cũng tuyệt không lại xem thường buông tha.

Dù sao, cửa này hồ tính mạng của hắn!

Bởi chịu không gian hạn chế, Hồ Hiểu Đông lại vô pháp tự đã qua vậy tùy ý bỏ chặt bỏ "Trinh tử" đầu, hắn ném thử huy chém hai cái, nhưng hai chân ở giữa ngăn trở, suýt nữa gọi là hắn ngộ thương đến chân của mình hờ.

"Bình tĩnh!" Cường chế khẩn trương trong lòng cùng hoảng loạn, Hồ Hiểu Đông nhanh chóng tự định giá lúc này ứng đối biện pháp.

Rất rõ ràng lúc này trông cậy vào bỏ khám giết địch thì không hy vọng gì, gia cái đó "Trinh tử" vị trí vị trí lại cách mình giác viễn, đây liền quyết định hai tay của mình không có đất dụng võ chút nào.

Trừ phi...

Làm như chớp được cái gì, Hồ Hiểu Đông một đôi con ngươi đen từ đột nhiên sáng lên.

Lập tức hắn không chút do dự nào, chợt quay về trườ chân trái, "Trinh tử" không có gì bất ngờ xảy ra lần thứ hai bị của nó kéo trượt trở về.

"Chính là hiện tại!" Nhìn không ngừng tha tiếp cận hư thối "Mặt cười", Hồ Hiểu Đông hung hãn liều qua tay biên khám đao, tiện đà nặng nề khám bỏ xuống.

Trọng lực cộng thêm quán tính, đao sắc bén nhận khoảng cách thuận tiện không có vào "Trinh tử" sọ não trong.

Nhưng tang thi loại này súc sinh chỉ cần ở trong đầu xu chưa bị triệt để phá hư trước, của nó sinh mệnh liền sẽ không chung kết.

"Trinh tử" vẫn như cũ không ngại ra sức phịch được, ép vào bên con cương đao chút nào chưa gọi nàng cảm thấy bất kỳ không khỏe, tương phản con mồi phản kháng càng khơi dậy của nàng thú tính.

"!" Hồ Hiểu Đông không khỏi thâm nằng, đối phương gần như tiểu Cường vậy sinh tồn năng lực thực tại khiến thẹn thùng.

Một đao chưa, Hồ Hiểu Đông rất tự nhiên liền muốn bào chế đúng cách trở lại một đao, nhưng đợi hắn rút đao thì mới hoảng sợ phát hiện, lưỡi đao sắc bén đúng là cắm ở sọ não trong không rút ra được.

Như vậy sinh tử tồn vong hướng tới, xảy ra việc này vậy dị trạng, Hồ Hiểu Đông lòng của trong nháy mắt chìm vào đáy cốc.

"Trinh tử" Cũng không thời gian để ý tới Hồ Hiểu Đông hoảng sợ, nàng ngồi người sau ngay người công phu, quay kỳ hội âm chỗ thuận tiện mãnh ép xuống.

"MD, xong!" Nhìn từ từ hạ khuynh thi đầu, Hồ Hiểu Đông cả người đều làm như qua điện vậy cứng còng như mộc.

Chạy trốn căn bản là không thể nào, gang tác xa tang thi căn bản sẽ không cho hắn cơ hội này.

Từ vong! Thoáng qua tức đến, đã qua các loại giống như nhớ chuyện xưa vậy ở Hồ Hiểu Đông trong đầu nhất nhất hiện lên.

Từ nhi đồng thời đại lần đầu tiên khóc nỉ non, đến lớn tuổi phía sau ngây ngô luyến ái;

Từ huyết mạch tương liên hiền lành phụ mẫu, đến thân như huynh đệ đích xác thiết bạn thân;

Liên quan đến mình tất cả, nhất mạt mạt ở hiện ra chảy xuôi, Hồ Hiểu Đông đột nhiên cảm thấy sống nguyên lai là như thế hạnh phúc một việc.

Thế nhưng..

"Lạch cạch!" Bụng truyền đến một trận hơi đau, Hồ Hiểu Đông chán nản nhắm hai mắt lại, thế nhưng gần hợp đóng hai giày hần vừa bỗng nhiên kiến mở ra.

Bởi vì...

Ôm tâm tình thấp thỏm lần thứ hai đánh lông mày mắt liếc đang hạ tang thì, trong dự tưởng máu tanh gặm ăn tràng cảnh vẫn chưa xuất hiện, tương phản lúc này "Trình tử" cự cách mình chỉ có ước chừng 10 đến cm cự ly.

Mà vừa mới của nó bụng cảm nhận được xóa sạch đau đớn, nguyên lai là thi đầu chuỗi này chặn ngang đao đem đánh sở trí.

"Người MD!"

Mọi người đều nói thiên đường cùng địa ngục chỉ có một xa, thời khắc này Hồ Hiểu Đông đó là khắc sâu cảm nhận được câu nói này hàm nghĩa.

Hần đợi đến hơi ngốc lẳng hai giây, tiện đà tỉnh ngộ vậy làm ra phản kích.

"Đi tìm chết đi! Súc sinh!"

Nhắc chân đạp mạnh thì người cầm đầu cương đao, một cước đón lấy một cước, không có dừng lại, không có trệ nghỉ, là tốt rồi tự

Mã lực toàn bộ khai hỏa đánh khang cơ hội.

Mà theo đây thông cổ bài son đao hải nặng đoán đập xuống, chuỗi này nguyên bản vẫn tạp ở bất động cương đao cũng bắt đầu dường như thiết tây qua vậy tắc tắc không có vào thi nào trong.

"Thanh âm gì? Các người có nghe hay không đến?" Tuy rằng vừa mới tịch động tĩnh khá sút, nhưng Ngô Siêu vẫn là có phát giác.

Vương Cường không quá chắc chắn gật đầu, chột đáp lại nói: "Có, hình như là từ..."

Đôi mắt hơi xuống phía dưới, Vương Cường đón lấy trầm giọng nói: "Hình như là từ đế xe truyền tới."

"Cái gì? Chẳng lẽ là Hồ ca gặp phải nguy hiểm?" Đang khi nói chuyện, Ngô Siêu liền càn mở cửa xe hạ đi cứu viện, nhưng ngay khi hần sắp sửa kéo động xe chốt cửa hướng tới, Đường Tiểu Quyền cúi người một tay lấy cái đồ ngăn lại.

"Chờ một chút, tiểu Ngô, chúng ta trước xác định hạ rõ ràng trạng huống hơn nữa!" Nói xong, Đường Tiểu Quyền cũng không để ý tới đối phương giãy dụa, khéo tay đè nặng người sau ngực, khéo tay nhắc lên vải mảnh một góc, sau đó mượn hơi nhỏ khe hướng ra ngoài nhìn lại.

Nhưng mà gọi hần rất là kinh hãi thì, lúc này phía ngoài cửa xe, đồng dạng có con máu đỏ cặp mắt phần nộ trừng hướng hần...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: 5 phút cướp đoạt

Đào hít một hơi lương khí, Đường Tiểu Quyền trì bày tay phải bỗng nhiên rút về, con người đen nhánh lộ ra kinh khủng.

"Động à Quyền Tử? Bên ngoài ra chuyện gì?" Thân thủ đỡ lấy hiểm càn ngã quy Đường Tiểu Quyền, Ngô Siêu hơi lộ ra không rõ hỏi.

"Ách ~" ý nghĩ trống rỗng, Đường Tiểu Quyền thất thần nhìn Ngô Siêu, một đôi hai mắt đỏ ngầu khi hần mâu trước lập lòe.

Thấy đối phương như vậy kinh hồn không chừng đáng đáp, trượng hai không nghĩ ra Ngô Siêu rất tự nhiên chính là muốn đến muốn đi thân thủ vén rèm điều tra.

Thế nhưng còn chưa đến hần động thủ, SUV cửa xe cũng không thể tưởng tượng nổi từ ra mở ra.

"Lạch cạch!" Nhỏ âm thanh, hầu như không thể nghe thấy, nhưng rơi vào bên trong xe một đám người sống sót trong tai cũng như địa ngục chuông tang gõ ở tại trong lòng bọn họ.

Đường Tiểu Quyền một cái cơ linh từ da chỗ ngồi đan ngồi dậy, thấu xương cảm giác mát trong nháy mắt thuận tiện hiện đầy toàn thân của hắn.

Hắn theo bản năng nắm thật chặt trong tay trường mâu, tiện đà quả đoán làm ra đỉnh thứ tư thế, chỉ đợi tên sát thần kia xuất hiện, thuận tiện một mâu đâm thủng sọ đầu của nó.

"Đều, tất cả đi ra đi, ra, bên ngoài an toàn."

Giọng trầm thấp ngấm có ý to suyển, theo cửa xe không ngừng triển khai, hé ra vừa quen thuộc vừa xa lạ khuôn mặt xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Hò, Hò ca?" Vương Cường có chút không quá chắc chắn thốt ra, bởi vì trong con người cái này gần như bị nước thấm ướt nam nhân thực tại gọi là hắn không thể nào nhận rõ.

"Người thế nào làm thành như vậy? Có đúng hay không gặp phải tang thi? Có bị thương không? Nga, được rồi, trước uống miếng nước đi!"

Ngô Siêu hợp thời đưa qua trong tay nước khoáng bình, Hồ Hiểu Đông cũng không hai lời, thuận thế đem cái đó tiếp nhận, tiện đà mở đỉnh ốc nắp bình thuận tiện chảy ngược xuống phía dưới.

"Cô lỗ lỗ, cô lỗ lỗ ~" nước trong ở cổ họng phát sinh nhỏ nuốt thanh, Hồ Hiểu Đông uống cực kỳ sốt ruột thúc đẩy, nhìn ra vừa mới một phen ác chiến cũng là đem vị này hắn từ cho chơi đùa quá.

"Hò ~" đợi đến nước trong hạ đồ, Hồ Hiểu Đông chán nản thần sắc hơi lộ ra khôi phục một ít, hắn thân thủ lau hai cái môi, sau đó ngay sau đó thúc đẩy nói:

"Được rồi, các vị, tình huống cụ thể quay đầu lại hơn nữa, hiện tại đại gia nhanh lên xuống xe, chúng ta phải thừa dịp đám kia sức sinh phần thần công phụ nắm chặt tiếp tế viện vật tư. Ách. . . Được rồi, tiểu Đường, người xem một chút chúng ta còn lại bao nhiêu thời gian?"

Bộ dạng phục tùng quét mắt trên màn ảnh chữ số, Đường Tiểu Quyền chặt cau mày trả lời: "Không được 10 phút, bỏ như thế này phản hồi xe cần thời gian, chúng ta chỉ có 5 phút thời gian vơ vét vật tư!"

"Cái gì! Chỉ có 5 phút?" Vương Cường quả thực không thể tin được lỗ tai của mình.

Không chỉ là hắn, bên trong xe còn sót lại mấy người cũng đồng dạng là lộ ra kinh ngạc vẻ.

"Sớm biết rằng như vậy, vừa nên đem thời gian thiết dài điểm!" Ôn Tuyền Hàm một chương vỡ ở sọ não trên, buồn nản đáng đập dật vu ngôn biểu.

Đối với Ôn Tuyền Hàm nghi vấn, Đường Tiểu Quyền hãy còn ám thờ dài.

Nói thật đi, ở thiết trí ca khúc tuần hoàn số lần cái đó sơ, hắn không đúng không có suy nghĩ qua đem định ra dài lâu một chút.

Thế nhưng sau cùng hắn vẫn cải biến ước nguyện ban đầu, tại sao? Kỳ thực lý do vô cùng giản đơn, nói tóm lại chính là ba chữ: "Không xác định!"

Đúng vậy, Đường Tiểu Quyền hắn không xác định chuông điện thoại di động có thể hấp dẫn tang thi bao lâu thời gian, sở dĩ để ôn thỏa để..., hắn đem ca khúc tuần hoàn số lần đặt ra để 3 lần.

Bởi vì hắn thấy, cái này số lần thứ nhất cũng đủ bọn họ một lúc sáu người hoàn thành toàn bộ vơ vét công tác;

Thứ hai, nếu như phát hiện ở giữa manh mối sai, tang thi lại đi vòng vèo dấu hiệu, bọn họ cũng tốt lợi dụng trong tay một bộ khác điện thoại di động tái thiết tần thời gian cùng địa điểm, tiện đà tiến hành chạy trốn.

Chỉ là, trong đầu những thứ này nguyên do, hiển nhiên không thích hợp lúc này cùng mọi người chia sẻ.

"Được rồi, đều đừng chơi nữa rồi, tốc độ cho ta động!" Trải qua hơn mười giây khôi phục, Hồ Hiểu Đông hơi lộ ra to suyển khí tức từ từ bình phục xuống tới, ngay cả giọng nói chuyện cũng bắt đầu trở nên lợi hại.

Bên trong xe Ngô Siêu bọn người là ở đường ranh sinh tử giây dựa trời qua chủ nhân, cho nên đối với gấp gáp trước mắt nên làm gì, không nên làm gì, tự nhiên là hiểu rõ với ngực.

Lập tức không nói nhảm, mọi người đều là có tự chui ra ngoài xe, tiện đà theo Hồ Hiểu Đông nhất tề xông vào Mỹ Nhạc Tư siêu thị.

Siêu thị trong, 6 trung đội hàng cái xếp thành một hàng, trên đó trưng bày các màu uống phẩm cùng thức ăn, thẳng nhìn một đám người sống sót đó là nước bọt ứa ra.

Phất tay đánh chết vậy ở quầy thu tiền nhắc tay đón chào nhân viên cửa hàng tang thi, Hồ Hiểu Đông chỉ chỉ bên cạnh Ngô Siêu cùng Ôn Tuyền Hàm, phân phó nói: "Hai người theo ta qua bên kia, những người còn lại qua bên kia, tiểu Đường phụ trách giám thị bên ngoài tang thi động tĩnh, tất cả mọi người nghe rõ chưa?"

"Minh bạch!" Mọi người cùng kêu lên đáp, tiện đà đều tự phân tổ hướng hàng cái hai đầu đi tới.

"Đại gia chú ý lưu ý dưới chân có không có ả núp tang thi!" Chợt nhớ tới mình lúc trước bị tập kích tào ngộ, Đường Tiểu Quyền vội vàng thì thào giọng nhắc nhở mọi người, đồng thời hắn còn không quên báo cho nói: "Đại gia nhớ kỹ thức ăn suu tập muốn lấy vò, mì ăn liền những thứ này dịch chứa đựng gì đó là việc chính, mặt khác nước khoáng cũng đừng quên nhiều cảm tạ. Nga, đứng, còn có y phục."

Lải nhải, Đường Tiểu Quyền bưng tỉnh một lão mục từ một hồi cảnh giác ngoài phòng tang thi, một hồi lại không quên xoay người lại dặn dò vài câu.

Chỉ tiếc hãn những thứ này lảm lòi, bận rộn trung mọi người căn bản thì không trong tai.

"Ta sát, Hồ ca, bây giờ ta thế nhưng quá kéo!" Tùy tay cầm lên một buổi trưa xan thịt vò, Ôn Tuyên Hâm theo bản năng liếm môi một cái, giá thể kia là tốt rồi tự thực sự thưởng thức qua như nhau.

Ngô Siêu đồng dạng là một bộ vui vẻ ra mặt biểu tình, không ngừng lay hai tay của hầy cùng mở treo tự đắc, liên tục hướng phía túi của mình trung ném trịch vật phẩm.

Mà thân ở siêu thị một đầu khác Vương Cường cũng là không chút nào tỏ ra yếu kém, tính tình khá táo hãn, không kèm chế được đám vơ vét chậm kính, đơn giản thì vén lên cánh tay, lấy trêu chọc phương thức nhanh chóng tiến hành cướp đoạt, không bao lâu trong tay ba lô thuận tiện bị hãn lấp đầy tràn đầy.

Bất quá Vương Cường hiển nhiên là có chút không quá cam tâm trong tay mình chiến quả, dù sao hao phí lớn như vậy sức mạnh mới đổi lấy đây cơ hội khó được, nếu như liền xách như thế ít đồ trở lại, thật sự là có điểm. .

"MD! Túi đến thời gian sử dụng phương hạn ít a!" Đôi mắt ở trong siêu thị lung tung quét một vòng, sau cùng Vương Cường đưa mắt rơi sau quầy một cái xà bì đại thượng.

Hắn ba hai bước chạy tới, mà đang ở cương vị công tác Đường Tiểu Quyền thấy vòng trở lại huynh đệ, lúc này thì rất là không hiểu lên tiếng hỏi: "Tình huống gì, Cường tử, người đều giải quyết à?"

"Ừ ~" theo bản năng lên tiếng, Vương Cường chưa bao giờ làm nhiều giải thích, đợi đến liêu qua xà bì đại phía sau, thuận tiện xoay người lần nữa, chạy nhanh như làn khói trở lại.

Thời gian lưu chuyển phi khoái, 5 phút kế hoạch thời gian thoáng qua tức thệ, Đường Tiểu Quyền liếc nhìn xe buýt bàng bắt đầu từ từ rời rạc tang thi đại quân, quả quyết làm ra chỉ thị nói: "Được rồi, các huynh đệ, thu thập một chút, chúng ta nên rút lui!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Gần gũi quan sát đánh giá

Việc này âm hạ xuống, những người may mắn còn sống sót đều ngừng trong tay vơ vét động tác, Hồ Hiểu Đông không có bất kỳ do dự nào, lập tức tạo nên ba lô, bắt chuyện qua bên cạnh hai người, thuận tiện nhất tề hướng phía nơi cửa chính chạy tới.

Mà so với hãn bên này quả quyết, thân ở siêu thị một đầu khác Vương Cường thì hiển chân chờ sinh ra.

Trong tay hãn xà bì đại mới đưa đem trang bị 1/3 không được không gian, cùng chỗ dự đoán thắng lợi trở về rõ ràng cho thấy nhìn xem đi khá xa, đây liền có thể dùng Vương Cường rất tự nhiên nổi lên một chút ăn ý ý niệm trong đầu.

Hắn thấy a, cảm thấy ở kiên trì một hơn mười giây, đợi đến đem túi trang bị đầy đủ lại đi cũng sẽ không có vấn đề quá lớn.

Thế nhưng, cách sinh tồn đệ thập chín cái mình xác vạch, kế hoạch chính là kế hoạch, nếu định ra, liền ứng với cố định quán triệt chấp hành, bằng không, nếu không không đạt được hiệu quả dự trừ, còn có thể có thể đem đoàn đội đặt trong nguy hiểm.

"Này! Cường tử! Đừng làm ra vẻ, đi mau à!" Lần thứ hai thăm dò mắt liếc siêu thị ra tang thi gây rối tình huống, Đường Tiểu Quyền gấp giọng thúc đẩy nói.

Dựa theo sớm định ra kế hoạch, lui lại thì, những người may mắn còn sống sót còn nghĩ lợi dụng chuông điện thoại di động dòi đi tang thi chú ý của, mà lần này chúng nó sở thiết định địa điểm chính là Mỹ Nhạc Tư siêu thị bên trong.

Sở dĩ bọn họ mọi người phải cấn phía trước một máy điện thoại di động định chỉ truyền phát tin trước, rút về đến SUV phía trong.

Mà Vương Cường lúc này cử động, không thể nghĩ ngờ là cho đây một kế hoạch thuận lợi thực thi chôn xuống to lớn tai họa ngầm.

Giá trị việc này nguy hiểm thời khắc, Hồ Hiểu Đông bất chấp cái khác, hắn không nói hai lời, ba hai bước vọt tới Vương Cường trước người của, tiện đà không nói lời gì một bả kéo qua cửa nó trong tay nắm chắc xà bì đại, sau đó ngay cả thôi mang kéo đem cái đó lấy được cửa siêu thị.

"Tiểu Đường, tiếng chuông khởi động thời gian đặt ra xong chưa?" Không đi để ý tới Vương Cường bất mãn nhăn nhó, Hồ Hiểu Đông thời khắc này tâm tư toàn bộ đều đặt ở rút lui công việc thượng.

"Làm xong!"

"Ừ, tốt! Cho ta đi!"

Đưa qua đặt ra hoàn tất tam tinh điện thoại di động, Đường Tiểu Quyền không dấu vết liếc nhìn tức giận bất bình Vương Cường, tâm trạng có chút ít ám thờ dài một hơi.

Thẳng thắn giảng, Hồ Hiểu Đông vừa mới một loạt cử động nhìn như rất ngoan bá đạo, nhưng liền hiện nay khẩn trương tình thế mà nói, cũng tương đương cách làm chính xác.

Dù sao vô luận Vương Cường người có thể nào lý do, cũng không trả lời khi đưa đoàn đội lợi ích với không để ý, nhất là hay là đang việc này quan sinh tử đại sự thượng.

Sở dĩ lúc này Đường Tiểu Quyền vẫn chưa như thường lui tới vậy nói thoải mái huynh đệ của mình, hắn chỉ là lạnh nhạt vỗ vỗ người sau vai,

Sau đó liền bắt chuyện mọi người ly khai siêu thị.

"Mong muốn người có thể thành thực một ít đi!" Đường Tiểu Quyền hãy còn trong lòng chờ đợi, .

Không thể nghĩ ngờ! Thành thực cùng lớn thì trong mặt thế từng người sống sót cũng không thể lảng tránh vấn đề.

Bởi vì người chỉ có không ngừng thành thực cùng lớn, mới có thể có năng lực đi ứng đối đương thời các loại đột phát nguy cơ cùng tình hình nguy hiểm.

Đi tới cửa siêu thị, Ngô Siêu đi về phía trước bước tiến chợt dừng lại, hắn làm như nghĩ tới điều gì, quay người vừa lộn trở lại Hồ Hiểu Đông trước người của: " ừ, Hồ ca, người đi trên xe đi, ở đây giao cho ta!"

Hơi sững sờ, Hồ Hiểu Đông hơi không rõ chuyển qua đầu, đợi đến cửa nó nhìn thấy đối phương trưng cầm sẵn khuôn mặt u sầu mặt to phía sau, nhất thời thì hiểu các trung nguyên do.

Tình cảm ấm áp theo trái tim mềm rũ xuống mọc lên, Hồ Hiểu Đông lộ ra ti ôn thuần đáng tươi cười: "Không cần, tiểu Ngô, người đi trong xe đi, ở đây ta làm định."

"Thế nhưng người. . ."

"Yên tâm, để xe an toàn rất, ta không có việc gì!" Một lời nói toạc ra Ngô Siêu sở ưu việc, Hồ Hiểu Đông chưa cho người sau tiếp tục cơ hội, bỏ lại đây chiếu thuận tiện xoay người rời đi.

Đôi mắt mọi nơi ở trong siêu thị quét một vòng, Hồ Hiểu Đông nhu cầu cấp bách hoa tìm một chỗ thích hợp trưng bày điện thoại di động vị trí.

Đợi đến một phen ngắn ngủi tự định giá, hắn đem mục tiêu tập trung ở tại phía trong cùng mở ra hàng trên kệ.

Đi cà nhắc nhỏ nháy, Hồ Hiểu Đông thuận lợi đưa điện thoại di động nhưng trích đến rồi hàng cái đỉnh, mà làm xong đây hết thấy phía sau, hắn lại nhanh lên thì chạy ra khỏi siêu thị.

Thời gian còn dư lại đã rồi không nhiều lắm, bất quá cũng may những đồng bạn đều đã ở SUV ngồi định.

Ngô Siêu thấy hắn đi ra siêu thị, vội vàng mở hờ khập cửa xe, nhắc chân liền càng bắt chuyện hắn bắt đầu.

Nhưng giá trị việc này thời khắc mấu chốt, Hồ Hiểu Đông sao thuận ý tứ của hắn, lập tức lắc mình để lại người trước thân hình, đồng thời bắt chuyện của nó bên cạnh Vương Cường nói: "Cái kia, Tiểu Vương, đem người mặc màu cho ta mượn dùng hạ!"

"Ngà ~ tốt, cho!" Vương Cường không có hai lời đưa qua trong tay trưng mẫu, đồng thời tiếp nhận trong tay đối phương ba lô cùng với xà bì đại tử.

"Vẫn là câu nói kia, đợi mặc kệ bên ngoài xảy ra, các người đều không cần để ý, các người nhất định phải sống đem những vật liệu này mang về."

"Thế nhưng, Hồ ca người. . ."

"Lạch cạch!" Nhẹ nhàng tiếng gõ cửa, Hồ Hiểu Đông chưa kịp Ngô Siêu đem lời nói tẩn, thuận tiện cúi người chui vào xe thấp.

Cơ hồ là ở Hồ Hiểu Đông chui vào đế xe trong nháy mắt, Vitas nguyên bản cao hơn nửa kháng to rõ tiếng ca đột nhiên thì hơi ngừng, là tốt rồi tự hư không tiêu thất như nhau, toàn bộ nhai đạo nhất thời lâm vào tĩnh mịch.

Đường Tiểu Quyền đánh bạo yết khai phía sau cửa sổ thủy tinh nửa sừng vải màn, tiện đà lộ ra đây đỉnh chút lớn nhỏ khe hướng ra ngoài nhìn đi tới.

"Này, Quyền Tử, người tìm đường chết a! Vạn nhất bị đám kia súc sinh phát hiện, chúng ta cũng chơi xong."

Đối với Vương Cường trách cứ, Đường Tiểu Quyền cũng không để ý tới, bởi vì dựa vào hiện nay thì bây cùng SUV vị trí cự ly đến xem, hẳn có đầy đủ nắm chặt không bị người sau phát hiện.

Sở dĩ hẳn dự định mượn cái này khó được gần gũi quan sát đánh giá tang thi cơ hội, nhìn có thể không từ nơi này ta hành thi trên người tìm ra một ít hẳn chưa từng biết gì đó.

Đôi mắt trong, tụ lại thành đoàn hành thi bởi vì đột ngột biến mất âm nhạc có vẻ có chút mờ mịt chẳng sở thác, chúng nó hoặc là nhìn bốn phía, hoặc là quanh quẩn một chỗ dạo chơi, thế nhưng cẩn thận tỉ mỉ quan sát Đường Tiểu Quyền hay là từ những thứ này hành thi trung phát hiện đặc biệt liệt máy con.

Đây mấy con trường hợp đặc biệt tang thi tuy rằng đã ở theo bày thi khắp nơi không mục đích làm động tác, nhưng thường thường nhìn lại chỗ trống nhân thân, cũng biểu hiện bên này tựa hồ có vật gì vậy đang hấp dẫn chúng nó.

Lẽ nào đây đám súc sinh phát hiện phe mình tồn tại? Đường Tiểu Quyền tiếng lòng không khỏi căng thẳng, thế nhưng thoáng qua hẳn vừa hủy bỏ ý nghĩ của chính mình.

Dù sao nếu như đối phương thực sự phát hiện sự tồn tại của mình, vậy khẳng định sẽ ở trước tiên hướng phe mình di động, thế nhưng . .

Ngay tại lúc Đường Tiểu Quyền đây sương suy nghĩ hành thi tại sao nhìn về phía mình bên này hướng tới, Vitas tiếng ca lại một lần nữa vang lên, chỉ là lần này truyền ra địa điểm cũng ở siêu thị trong vòng.

"Thế nào? Phía ngoài súc sinh động không có?" Vương Cường không có ở trách cứ huynh đệ cử động, tương phản hẳn cũng là bắt tay vào làm vén lên vải màn một góc, tiện đà tham mưu hướng ra ngoài nhìn.

"MD, đây đám súc sinh ra vẻ không có gì phản ứng a! Sẽ không phải là cùng một ca khúc chán nghe rồi đi." Căn cứ nhân loại tự thân yêu thích đặc điểm, Vương Cường rất nhanh thuận tiện cho ra kết luận của mình.

Hơi nhũ mảy, Đường Tiểu Quyền chậm rãi quay người lại từ, hẳn bỗng nhiên ý thức được một cái phi thường vấn đề nghiêm trọng. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 67: Đồ hộp diêu dộng

"Các người của người nào trong bao có đồ hộp?" Trượng hai không nghĩ ra chính là lời nói từ Đường Tiểu Quyền nửa trương trong miệng truyền ra, Vương Cường theo bản năng vỗ vỗ trước ngực mình ba lô, không hiểu nói: "Ta, cái túi xách của ta phía trong có, trách?"

"Mau nhanh cho ta!" Thoại âm rơi xuống, Đường Tiểu Quyền đã rồi thì bắt tay vào làm lấy ra Vương Cường trong ngực ba lô, tiện đà một tay lấy cái đó lôi kéo ra.

Thấy hẳn vậy dồn dập dấp dấp, Vương Cường tâm trạng nghi hoặc càng sâu vài phần, lúc này hỏi tới: "Ta một xoa, người rút cuộc muốn làm gì a!"

"Người lẽ nào không cảm thấy đây tam tinh điện thoại di động thanh âm quá nhỏ sao? Nó căn bản không có cách nào khác hấp dẫn đi ra bên ngoài súc sinh chú ý của a!" Đôi mắt rơi ba lô tới ra một lọ hoa quả đồ hộp thượng, Đường Tiểu Quyền không nói hai lời, thân thủ đem cái đó lấy ra cũng vút xuống Ngô Siêu tay của phía trong.

"Người. . . Đây là ý gì a?" Hơi sừng sờ, Ngô Siêu hiển nhiên là không rõ ràng lắm Đường Tiểu Quyền trong hồ lô muốn làm cái gì, lớn chừng bàn tay tổ trên mặt bò đầy mờ mịt.

Vương Cường trông mắt nhanh chóng vòng vo hai cái, tiện đà làm như tình ngộ trầm giọng hỏi: "Người Y sẽ không phải là dự định mở ra bình quán đầu

đi chỗ đó ta súc sinh đi?"

"Dĩ nhiên không phải!" Xét thấy lúc này nguy cơ tình thế, Đường Tiểu Quyền không công phu và huynh đệ của mình giải thích nhiều lắm, đợi đến ngôn từ phủ định rơi người sau nghi vấn phía sau, thuận tiện dời mắt hướng về phía Ngô Siêu, phản phó nói: "Tiểu Ngô, người vội vàng đem đây đồ hộp ra bên ngoài, nhớ kỹ nhất định phải hướng phía siêu thị ra cửa kiếng ném, cột thời gian kính dùng lớn một chút, cần phải đem phiến thủy tinh đập cho ta vỡ, hiểu chưa?"

"A?" Đầu tiên là sững sốt, nhưng chợt Ngô Siêu chính là muốn thông trong đó đạo lý, lúc này cần nhắc trong tay hoa quả đồ hộp, nói: "Yên tâm đi, bảo chúng hoàn thành nhiệm vụ!"

Hồ Hiểu Đông cảnh giác nhìn chăm chú vào xe buýt hàng hiện trường tang thi động tĩnh, một đôi lông mày rậm đảo dựng thẳng thành bát.

"Đây đám súc sinh đang làm cái gì ngoạn ý! Thế nào vẫn ở bên kia nét mực bất động đâu?"

Tang thi tốp năm tốp ba ở tại chỗ lắc lư, thành thói dấp dấp khiêu tim của hắn lo lắng.

"Chẳng lẽ là điện thoại di động nguyên nhân?" Trong đầu cảm nghĩ trong đầu lên vừa mới Đường Tiểu Quyền nói "Trí năng chuông điện thoại di động quá nhỏ" chính là lời nói, Hồ Hiểu Đông lòng của hạ không khỏi thầm nghĩ một tiếng "Bất hảo".

Ngô Siêu thận trọng mở cửa xe, tiện đà thăm dò nhìn bốn phía hai mắt, mỗi một cái động tác đều là quá gần có thể nhẹ nhàng chậm chạp đi chậm, rất sợ một cái bất hảo, sẽ gặp đem vui ở SUV bên trong phe mình 5 người tồn tại cho bại lộ đi ra ngoài.

Chỉ là hắn may là như vậy cẩn thận hành động, còn là chưa không có thể chạy trốn Hồ Hiểu Đông cặp kia bậc ở để xe cảnh giác cái lỗ tai.

"Mặt trên tình huống gì? Lẽ nào bọn họ gặp phải tang thi?"

Hồ Hiểu Đông lòng của dây đàn không khỏi căng thẳng, hắn lúc này suy nghĩ có hay không như muốn đi ra ngoài điều tra một phen, còn không chờ hắn suy nghĩ nhiều chỉ chốc lát, một tiếng trầm thấp mà lại bao hàm lực lượng quát chói tai đột nhiên thì truyền tới.

Theo bản năng quay về qua đầu, Hồ Hiểu Đông chỉ cảm thấy trước mắt lau một cái tia sáng hiện lên, mà theo đây xóa sạch tia sáng hiện lên, siêu thị ra phiến nguyên bản vẫn tròn bóng sáng thủy tinh cửa chính nhất thời bày biện ra một cái con nhện hình dạng lưới vẫn.

Lưới văn khoách tán cực nhanh, trong khoảnh khắc thuận tiện bỏ đầy cửa chính, sau đó liền nghe "Răng rắc" một tiếng, vỡ vụn thủy tinh rớt cục ở sức hút của trái đất dưới tác dụng, đều rơi, "Bùm bùm" không ngừng bên tai.

Cái này cũng chưa hết, đánh nát cửa chính thủy tinh loang loáng vật thể xông thể không giảm, đợi đến xẹt qua một cái quanh co đường vòng cung phía sau, vừa đánh trúng siêu thị nội bộ từ kiếng thai.

Bởi quầy hàng đồng dạng là thủy tinh chất liệu gỗ, sờ dĩ không có gì bất ngờ xảy ra vỡ vụn văn lộ lần thứ hai phát ra "Răng rắc" tiếng vang.

Mà theo đây nhớ tiếng vang xuất hiện, ở trải qua đây hai lần thật va chạm phía sau loang loáng vật thể, rớt cục dừng lại vọt tới trước thể, trọng trọng rơi xuống lạc ở trên mặt đất.

"Rầm!" Ly vỡ quả ra, hương vị ngọt ngào khát nước nước mật Hoàng đào ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ phát sinh mê người quang mang.

"Đây là. . . Hoàng đào đồ hộp!" Sự tình đến hơn thế, Hồ Hiểu Đông rớt cục làm rõ loang loáng vật thể diện mục chân thật.

Nhưng ngay khi hắn nghĩ tiến thêm một bước tìm kiếm trên xe tại sao người muốn ném ném Hoàng đào ném đồ hộp mục đích hướng tới, tang thi khiến người ta sợ hãi vô cùng gào thét cũng đột nhiên vang lên.

"Rống ~ rống ~ "

"!" Kinh hãi lùi về thân thể, tang thi mau lẹ phản ứng thực tại thì dọa Ngô Siêu vừa nhảy, trong hốt hoảng, hắn suýt nữa không đem chân trái của mình cho kẹp ở ngoài cửa.

"Động, thế nào? Động, động không có?" Vừa vào bên trong xe, Ngô Siêu thuận tiện bắt chắp cái khác, trước tiên hỏi Đường Tiểu Quyền vừa mới hành động hiệu quả.

Dù sao thì tiếng hô rất, cũng không có nghĩa là cũng đã thành công đạt tới hấp dẫn tang thi di động mục đích, sờ dĩ. . .

Ánh mắt của mọi người quyền tất cả đều tụ tập ở tại xếp sau cái kia chính cảm trong tay vải mảnh hướng ra ngoài ngắm nhìn gầy yếu thân ảnh thương, bọn họ đều đang đợi người sau trả lời thuyết phục.

Đường Tiểu Quyền nhui mày mà ngắm, đôi mắt trong, thi bày đã có rõ ràng gây rối dấu hiệu, nhất là chỗ ở ngoại vi mấy con tang thi, càng bắt đầu hoạt động bước tiến, hướng phía siêu thị phương hướng di động.

Mà theo bọn họ di động, còn lại tang thi cũng rất nhanh là ở mù quáng theo hiệu ứng khu sử hạ, một cái theo sát mà một cái, xoay chuyển thân hình, nhất tề mà xô dịch động.

Đường Tiểu Quyền vội vàng buông vài mảnh, hần quay người lại từ, ý bảo mọi người ngồi xong, bởi vì dựa theo lúc này tình hình thực tế tới nhìn, tề đại mật tới thì bây nhất định sẽ đứng SUV thân xe tạo thành nhất định tập kích quấy rối.

Mà so với hần khẩn trương, Hồ Hiểu Đông tâm tình của giờ khắc này không thể nghi ngờ là hoảng sợ tới cực điểm, người thậm chí vô pháp dùng từ nói đi miêu tả cái loại cảm giác này.

Bởi vì riêng là nghe hàng trăm ... Là máu quái vật tha bộ vuốt phẳng làm ra âm thanh, cũng đủ để khiêu một cái tâm chí không kiên của người, hù được đồ cứng đá giòn giã.

Hồ Hiểu Đông tận lực không để cho mình suy nghĩ này có thể xảy ra không sự tình tốt, hần đem hết khả năng đem thân thể của mình chặt lại thành một đoàn, ngay cả hô hấp tần suất cũng điều chỉnh đến rồi thấp nhất hạn độ, chỉ vì giảm thiểu chính bại lộ tỷ lệ.

Dù sao nếu là lúc này bị tang thì phát hiện thân hình nói, tất nhiên là khó thoát bị mổ bụng vỡ bụng, phân thực cốt nhục số phận.

Hồ Hiểu Đông kiệt lực nghĩ để đầu óc của mình giữ được tỉnh táo, bởi vì chỉ có như vậy tài năng khiến cho hần tránh cho lần thứ hai bị hành thi đánh lên nguy hiểm.

Nhưng mà có một số việc lại nói tiếp giản đơn, làm lại tương đối phức tạp, nhất là hay là đang đối mặt lớn như vậy cường thế uy áp hạ,

May là Hồ Hiểu Đông năm đó bị tương quan chuyên nghiệp tâm lý huấn luyện, nhưng phóng vào thời khắc này lại căn bản không được nửa điểm tác dụng.

Thận hạn mức cao nhất chất thôi phát được thân thể các nơi lỗ chân lông, giống như mở áp vòi nước vậy "Ào ào" chảy ra mồ hôi.

Chỉ là phiên khác thời gian, liền đem Hồ Hiểu Đông dưới thân ẩn ra bày thật to hình người đồ án, bởi vậy cũng không xấu xí ra hần ngay lúc đó tâm tình thì bực nào sợ hãi cùng hoảng sợ.

Chỉ là lúc này tất cả gần chỉ là bắt đầu, chân chính thịnh yến gần triển khai. . .

PS, thư đã thu được ký hợp đồng trạm ngắn, đợi sửa ký phía sau bắt đầu mỗi ngày 2 canh, qua hết năm mỗi ngày 3 canh

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Đầu hẻm mũi ảnh (thượng)

"Hồ ca, chúng ta rút lui!"

Kính ngạc nhìn nhìn xuyên thấu qua đế xe tiến dần lên bàn tay to, Hồ Hiểu Đông hơi ngây người, hiển nhiên buộc chặt thân kinh để hần không thể phản ứng kịp chuyện xảy ra bên ngoài.

Bất quá đợi đến Ngô Siêu trương chất phác mà lại lại rầu rĩ mặt to xuất hiện ở hần đôi mắt phía sau, hết thảy nghi vấn tất cả đều hóa làm phù vân.

"OK, động thủ đi, huynh đệ!" Mượn Ngô Siêu tay phải sức kéo, Hồ Hiểu Đông hai chân đạp một cái, từ đế xe tuột ra.

Bởi thời gian dài ở vào thi bày che đầy hắc ám đế xe, làm cho vừa có thể gặp lại quang minh Hồ Hiểu Đông có chút không quá thích ứng con phóng tới gai mắt tia sáng.

Hần theo bản năng giờ tay lên che ở trên trán, chân mày dùng sức nháy hai cái, đợi đến sảo sự tình thư giản phía sau, lập tức thì hỏi hần lập tức vấn đề quan tâm nhất: "Hiện tình huống thế nào?"

"Ách ~ siêu thị địa phương quá nhỏ, không tha cho tất cả tang thi, sợ dĩ tiểu Đường kiến nghị chúng ta mau chóng rút lui thôi!" Ngô Siêu đơn giản rõ ràng nói tóm tắt đem tình huống dưới mắt cùng đầu óc mơ hồ Hồ Hiểu Đông lăm lăm một chút, đồng thời đưa qua người sau hợp lại cung, nói: "Nột, cái này cho người, Hồ ca!"

Hãy còn gât đầu, Hồ Hiểu Đông ngoái đầu nhìn lại hướng sau lưng siêu thị phương hướng thăm dò nhìn liếc mắt, nhất thời một tia thấu xương lãnh ý xông thẳng não đỉnh.

Gặp qua thiên tai trung dân chạy nạn thường lương thực chấn động tràng cảnh sao? Lúc này Mỹ Nhạc Tư cửa siêu thị đã là như thế.

Chỉ bất quá ở giữa này nếu nói đôi quá không giúp dân chạy nạn biến thành đương thời là huyết thành tính tang thi, mà làm người ta sinh lòng sợ hãi chấn động cũng biến thành vô tận sợ hãi.

"Rút lui!" Hồ Hiểu Đông hầu như không hề do dự thuận tiện thốt ra cái chữ này mất.

Cũng liền khi hấn lạc định" rút lui "Cái chữ này mất đồng thời, A Thành gây yếu thân hình cuối cùng là từ chỗ kể bên tài xế bò đi ra.

Không cần bất kỳ hành động gì kế hoạch, cũng không cần bất kỳ trước trận chiến động viên, một đám người sống sót tâm lý đều rất rõ ràng, cùng bọn chúng mà nói, kế tiếp "Mau lẹ cùng cẩn thận "Tuong thị quyết định bọn họ sinh tử chỗ mấu chốt.

Đội đến mọi người cho nhau chinh đồn và sắp đặt hạ trên người ba lô, xác định của nó bền chắc không có làm phía sau, Hồ Hiểu Đông lần thứ hai nhất mã đương tiền khom lưng giữa gánh vác hấn mở đường tiên phong trách nhiệm.

Thành như trước vẫn nói, người sống sót lúc này trốn chết cần vâng theo chuẩn tắc vô ra hồ chính là hai người then chốt từ: Mau lẹ cùng cẩn thận.

Mau lẹ, chính là muốn người sống sót lấy tốc độ nhanh nhất, chạy về căn cứ.

Mà cẩn thận, còn lại là yêu cầu bọn họ tận khả năng roi chậm lại khiêu siêu thị tang thi phát hiện tỷ lệ.

Hai bên chái nhà tổng hợp lại mà nói, tựa hồ tương đối mâu thuẫn, dù sao lại muốn mau, lại muốn không làm ra động tĩnh gì, nếu như đây là một mảnh không ngại đất trống, đảo hoàn hảo nói.

Nhưng lúc này...

Thường thường lờ ra chặn đường tang thi, lung tung vút đi ở nói giữa lộ các loại ô tô, giai là trở thành người sống sót trốn chết trên đường trở ngại.

Mà muốn ở không tiếng động tình thế hạ lướt qua những thứ này trở ngại, hiển nhiên là món không có khả năng hoàn thành sự tình.

Bất quá cũng may Đường Tiểu Quyền có dự kiến trước, hấn sở an bài Ngô Siêu lợi dụng hoa quả đồ hộp ổn định tang thi lực chú ý tay này diệu kế, rất tốt thấp xuống bọn họ bị rút xuống tỷ lệ.

Nhưng may là như vậy, còn là không thể tránh khỏi đưa tới một ít ngoại vi hành thi chú ý của.

Hồ Hiểu Đông đã nhớ không rõ đã biết một đường bỏ lặt nhiều ít con tang thi, hấn chỉ nhớ rõ bất luận cái gì xuất hiện ở trước mắt hấn vật còn sống đều là bị hấn một đao chém xuống.

Nếu nói lúc này có một người sống thoáng hiện của nó trước, hấn chỉ sợ cũng lại không chút do dự đem cái đó chém rụng dưới đao.

"Hùng hực xông, giết giết giết!" Trong đầu quanh quẩn tất cả đều là cùng loại máu tanh kích phấn từ ngữ, Hồ Hiểu Đông bừng tỉnh một pho tượng giết chóc chiến thần, hai mắt đỏ ngầu tựa hồ là muốn thôn phệ thế gian tất cả.

Đây đại để liền là nhân loại đang đối mặt tử vong khôn cảnh thì sở triển lộ ra nội tại bản tính đi.

Thông thường mà nói, bản tính của con người chia làm lưỡng chủng: Lang tính và dê tính.

Trong ngày thường đây lưỡng chủng bản tính chịu thế tục luân lý chế ước, đại đồ lại chôn dấu ở bên trong phía trong, nhưng nếu gặp phải mặt thế nguy tình, loại này giữ tại bản tính sẽ bạo lộ ra, do đó hiện ra lưỡng chủng tuyệt nhiên bất đồng biểu hiện hình thức.

Thí dụ như, có lang tính nội tại tính cách của người, ở đối mặt uy hiếp thì, thường thường lại hóa uy hiếp là động lực, bắn ra ra giữ tại năng lực, làm cho của nó bản thân giống như một đầu sói đói chụp mồi bất luận cái gì mưu toan xâm hại vật của hấn.

Mà có dê tính nội tại tính cách của người thì lại đương nhiên đem sợ hãi chuyển biến thành của nó nao núng không ngừng lý do, cầu khẩn và tuyệt vọng thành chúng nó sau cùng thủ đoạn.

Thân thể nặng nề mà dựa vào ở trạm xe buýt thai biến quảng cáo thượng, Hồ Hiểu Đông phé cửa coi như máy quạt gió vậy "Hồng học" suyễn một liên tục, năm xích trường đao dính đầy đen thù dính dính, ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ, có vẻ phá lệ khiến người ta sợ hãi.

Ngắn ngủn một đoạn đường cái, thẳng tắp cự ly tuyệt đối không vượt lên trước 300 thước, nhưng với lúc này những người may mắn còn sống sót mà nói, cũng bừng tỉnh đã trải qua một hồi vạn thước chạy Ma-ra-tông vậy uể oải bất kham.

Ngô Siêu tiện tay xách linh trong tay ba lô, nguyên bản lắng dày túi thân, lúc này đã rồi thì khô quắt hạ hơn phân nửa.

Mà giảm bớt roi không gian, không thể nghi ngờ đều là bị hấn ném ném roi hoa quả đồ hộp.

5 bình còn là 6 bình, Ngô Siêu cũng không xác định, bất quá mặc dù nhiều hơn nữa, chỉ cần có thể đổi lại phù hợp mọi người đoạn đường này an toàn,

đó chính là đáng giá.

Thoáng nghỉ ngơi 2, 3 phút, những người may mắn còn sống sót lần thứ hai bước lên hành trình.

Con mắt trời chói chang như trước độc ác, đây làm cho được trên thân những người may mắn còn sống sót khổ không thể tả, số lớn dịch theo thư giãn lỗ chân lông nhanh chóng xói mòn, thân thể tổ chất độ chênh lệch Đường Tiểu Quyền thậm chí còn bắt đầu xuất hiện mê muội cảm giác.

Bởi vậy có thể thấy được, bỏ nước thành những người may mắn còn sống sót cấp bách giải quyết vấn đề, thế nhưng nguy cơ tứ phía nhai đạo, hiển nhiên không đúng giải quyết việc này địa phương.

Vừa hoặc đình hoặc đi đau khổ 20 đến phút, Hồ Hiểu Đông rốt cục hữu kinh vô hiểm dẫn một đám đồng bạn thuận lợi đi tới đầu hẻm ra một chỗ ô tô che người bằng.

Nhìn gần ở xích chỉ căn cứ, mọi người đều thì tâm thần rung lên, cái loại này gần trở về nhà cảm giác tốt đẹp, làm cho chúng nó đầy người uể oải đều tùy theo giảm bớt vài phần.

Bất quá Hồ Hiểu Đông vui sướng cũng không có duy trì liên tục lâu lắm, khi hắn nhìn thấy cái kia quen thuộc trong ngõ tắt sở lộ ra hầu như xóa sạch kéo dài thân ảnh phía sau, một đôi đen đặc lông mi không khỏi xiết chặt lên.

"Làm sao vậy, Hồ ca? Có cái gì không đúng sao?" Đường Tiểu Quyền phát hiện Hồ Hiểu Đông dị dạng, hắn khom lưng giữa tiến đến của nó bên cạnh, thấp giọng hỏi.

Hãy còn gât đầu, Hồ Hiểu Đông vờn một ngón tay, tiện đà hướng phía ảnh ngược trên mặt đất bóng đen nói: "Thấy nơi đó sao? Trong ngõ hẻm có động tĩnh!"

Đích xác, theo Hồ Hiểu Đông chỉ phương hướng, Đường Tiểu Quyền đúng là phát hiện vài đạo lập loè bóng đen.

Như vậy vấn đề tới, những hắc ảnh này đến tột cùng là cái gì?

Người? Tang thi? Hay hoặc là cái khác đông tây?

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Đầu hẻm mù ảnh (hạ)

Bởi đã bị tầm mắt hạn chế, những người may mắn còn sống sót vô pháp xuyên thấu qua ô tô che người nhìn ngắm đến ngõ nhỏ bên trong tình hình thực tế hướng.

Bất quá vô luận ngõ nhỏ bên trong cất dấu cái gì, với lúc này thể xác và tinh thần đều mỗi một người sống sót mà nói, không thể nghi ngờ đều muốn là một to lớn uy hiếp.

Đường Tiểu Quyền cúi đầu mà tư, hắn thấy, lúc này có khả năng nhất xuất hiện ở đường tắt bên trong gì đó đơn giản chính là nhân hòa tang thi.

Mà nếu như là tang thi, phe mình 6 đại hội đại biểu nhân dân toàn quốc nhưng nhất tề lao ra, tin tưởng ở như vậy nhỏ hẹp trong ngõ tắt, thi bấy số lượng ưu thế đem bị thật to giảm bớt.

Dẫu gì, đánh không lại còn có thể chạy nha.

Nhưng nếu như là người, vấn đề đã có thể thay đổi nhiều phức tạp.

Đầu tiên là đạo đức phương diện, phe mình nên xử trí như thế nào đây đám người sống sót.

Không hề nghi ngờ, đối phương nếu xuất hiện ở nơi này, nhất định là phát hiện căn cứ tồn tại.

Cho nên đối phương thế tất lại đưa ra một ít như là thêm vào hay hoặc là đòi đòi lấy vật gì từ các loại yêu cầu.

Nhưng mặt thế dưới nhiều người liền há mồm, Đường Tiểu Quyền nhớ rõ tầng nay ở chỗ bộ phim tài liệu phía trong xem qua một vị muốn sống chuyên

gia nói một câu nói như vậy:

Ngày diệt vong dưới, người muốn phụ trách đối tượng chỉ có người và đoàn của người đội, về phần những người khác tận khả năng quên.

Sở dĩ từ ngày diệt vong bạo phát mới bắt đầu, Đường Tiểu Quyền vẫn bình thừa đây đánh giá niệm, tuy rằng rất lâu nó sẽ cùng nguyên bản xã hội đạo đức lý niệm tương trùng đột, nhưng để muốn sống, Đường Tiểu Quyền nghĩ biện pháp này thì ổn thỏa nhất.

Mà ở đã trải qua mấy lần sinh tử trong nháy mắt cùng với bụng đói kêu vang cảm giác phía sau, tim của hắn hạ thì càng kiên định đây một tư tưởng quán triệt.

Chính không để ý tới do cũng không lý do phải mình cùng đoàn đội liều mạng tính mệnh đoạt tới vật tư chia xẻ cùng hắn người, nhất là còn là này bình thủy tương phùng từ không nhận biết người qua đường.

Chỉ tiếc những thứ này cận là của mình quan niệm, cũng không thể đoàn đại biểu trong đội những người khác, sở dĩ có thể nghĩ đến thời điểm phân kỳ không thể tránh được, chỉ hy vọng đến lúc đó Hồ Hiểu Đông có thể đưa đến hắn ứng hữu đứng đầu tác dụng.

Thứ nhì, dung nhập phương diện.

Nếu như nói đại gia sau cùng đồng ý con này đoàn đội thêm vào, như vậy làm sao ở chung chính là vấn đề không thể tránh.

Dù sao, mặt thế dưới, những người may mắn còn sống sót cũng sẽ ở tiềm thức có bảo đoàn tìm cách, nghĩ càng nhiều người càng an toàn.

Quả thật cái ý nghĩ này đích xác có đạo lý, thế nhưng thế gian cách, cho tới bây giờ đều là tồn tại chính phản hai mặt, có lợi tất nhiên có tệ.

Mà nói nói lúc này cục này tới nói,

Tân đoàn đội tám chín phần mười sẽ có người dẫn đầu, nếu người cầm đầu này người làm như như đã biết vậy bắt đắc dĩ mà thôi đảo hoàn hảo nói.

Nhưng nếu như nói người này là một quyền lực dục vọng cực lớn tên, như vậy chính hợp phía sau đoàn đội người lãnh đạo hắn là do ai tới đảm nhiệm đâu?

Hắn vẫn Hồ Hiểu Đông?

Tin tưởng bất luận chọn người nào, đều khó khăn bảo không sẽ khiến bên kia người ủng hộ câu oán hận.

Sở dĩ đây tuyệt đối không đúng thiếu số phục tòng đa số giản đơn chữ số trò chơi, một ngày xử lý không thích hợp khi, liền mới có thể liên diễn biến thành một hồi chính trị đấu tranh.

Cách sinh tồn thứ hai mười một cái: Thận trọng tuyển chọn của người đội hữu, đừng cho bọn họ trở thành người giữ tại uy hiếp.

Sau cùng cũng là trọng yếu nhất cùng lúc: An toàn!

2005 năm, nước Mỹ đã trải qua một hồi sử thượng lực phá hoại lớn nhất 5 cấp cơn lốc Katel phía trong na, mà ở trận này không khác biệt, phạm vi lớn tự nhiên thiên tai trước mặt, nhân loại giữ tại âm u xấu xí bản tính bị hoàn toàn bạo lộ ra.

Giết chóc, cướp đoạt,, để là số không nhiều lương thực cùng nhiên liệu, may là trong ngày thường thiện lương đảng hoàng người, cũng sẽ bách vụ sinh kế, mà làm ra đây hứa hẹn đạo đức điểm mấu chốt chuyện mà đến.

Đường Tiểu Quyền đến nay đều nhớ lúc đó từ quốc tế băng tần tin tức phía trong đoán đến hàng phách hình ảnh, ở phế tích trên đường phố mặt, tùy ý có thể thấy được tận trời hỏa quang cùng với cảm gây vũ cơn tùy ý mà cướp bóc được người khác vật liệu ác đồ.

Toàn bộ New Orleans trong một đêm, nghiêng nhiên thành một người ở giữa luyện ngục.

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền tin tưởng, đang không có chính phủ can thiệp mặt thế phía trong, người so với tang thi vẫn còn đáng sợ hơn.

Hồ Hiểu Đông có chút không nhẫn nại được lo lắng tâm tình, đây cũng khó trách, không ai sẽ thích nhà mình dưới lầu bị một đám bắt mình sinh vật quanh quần một chỗ chiếm.

Vì vậy hắn nhắc tới hợp lại cung liền muốn tiến lên, chỉ là của nó thân hình vừa giơ cao liền là bị người nhấn xuống đến.

"Đừng có gấp, Hồ ca!" Đường Tiểu Quyền theo bản năng kéo quay về đã thoát ra nửa thân vị Hồ Hiểu Đông, trải qua ngăn ngại tự định giá, hắn nghĩ ra một cái kế hoạch hành động:

"Lý do an toàn, Hồ ca, chúng ta như vậy, người, Vương Cường, Ngô Siêu đến trong ngõ hẻm tìm hiểu; ta, tiểu ôn, A Thành, phụ trách đoạn hậu. Nếu như phía trước xảy ra tình huống gì, chúng ta lại đứng lúc trợ giúp các người."

Hồ Hiểu Đông dù sao cũng là mang đội người, hắn lập tức hiểu Đường Tiểu Quyền ý tứ, đồng thời cũng ám trách chính vừa mới xung động.

Không hề nghi ngờ, Vương Cường, Hồ Hiểu Đông, Ngô Siêu ba người là cả người sống sót đoàn đội trung thân thể tổ chất tốt nhất ba người, mà sở dĩ Đường Tiểu Quyền con an bài ba người bọn họ đi ra ngoài, chủ yếu là căn cứ vào hai người phương diện lo lắng.

Thứ nhất, ở đối phó có ác ý của người loại người sống sót thì, thích hợp ẩn dấu một ít lực lượng trừ bị không thể nghi ngờ so sánh một nào xông ra mạnh hơn nhiều.

Thứ hai, phe mình thể lực tiêu hao thật lớn, sở dĩ thân thể tổ chất yếu kém ôn đường đồ ba người thì là đi ra ngoài, có thể cũng sẽ trở thành đội ngũ gánh vác.

Sở dĩ, tổng thượng thuật, Hồ Hiểu Đông không chút do dự nào thuận tiện đáp ứng Đường Tiểu Quyền đề nghị.

Ba người, ba cái ánh, nhanh chóng khom lưng giữa lên đến đường tắt miệng bên tường, làm cho quanh quẩn ở phụ cận một hư thời thì thể thượng mua vui con ruồi môn lập tức tứ tán bay lên, trắng diện cái đó to làm người ta khiến người ta sợ hãi.

Hồ Hiểu Đông nín hơi, nhanh chóng thăm dò hướng hạm bên trong nhìn thoáng qua, sau đó...

Thả người nhảy lên một cái, cử cung, cái tên, nói lòng dây đàn, Hồ Hiểu Đông không có dấu hiệu nào cử động làm cho sau lưng vương ngô hai người đều là sừng sốt, đợi đến hai người bọn họ phản ứng kịp theo sát đuổi kịp, người sau đã rồi thì đánh ngã hai tang thi.

"Quyền, Quyền ca, phía trong, bên trong là tang thi!" Được nghe được đường tắt bên trong truyền ra bỏ khảm thanh, A Thành nắm thật chặt trong tay trường mâu, non nót trên mặt của lộ ra vẻ hoảng sợ.

Hãy còn gạt một cái, nếu đã xác định hạm bên trong không phải nhân loại, như vậy tiếp tục ở ở chỗ này cũng liền mất đi bản chất ý nghĩa, huống hồ Đường Tiểu Quyền nhưng không muốn bởi vì phe mình ba người lùi lại, mà dẫn đến đoàn đội thang dây quay về căn cứ tốc độ.

Đường tắt trong vòng, Hồ Hiểu Đông cầm đao mà chiến, thừa thốt dính dính chính theo sắc bén nhận tiêm tích tích chảy xuống.

Ở dưới người của hắn, hoành nằm mấy cỗ xương sọ bạo liệt hành thi thi thể, tạc nhìn dưới, ít nói cũng có 7 cái nhiều.

Chỉ là tiêu điểm của mọi người hoàn toàn không ở nơi này ta không có hơi thở địa ngục sứ giả trên người, một cái mấy thước đến lớn lên bằng gỗ dài thê mới là bọn hắn quan tâm chỗ.

"Hồ ca!" Ngô Siêu có chút ít khẩn trương lên, phải biết rằng bình thường mà nói dài thê tuyệt đối không thể có thể cũng không phải xuất hiện ở đây mà, từ phi...

Không rõ dự triệu bao phủ ở lòng của mọi người đầu, Hồ Hiểu Đông hồ hững nhặt lên trên đất dài thê, sau đó đem cái đó cái đến trên vách tường.

Mà đang ở hắn chuẩn bị đăng thê phòng hảo hạm hướng tới, ti mi Đường Tiểu Quyền cũng ở cây thang đỉnh phát hiện hầu như xóa sạch đỏ tươi tia sáng.

Đó là? ... Vết máu!

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 70: Vô tận bi thương (thượng)

"Hồ ca! Chậm đã!" Đường Tiểu Quyền cơ hồ là thốt ra, chỉ bất quá hắn cảnh kỳ còn là chậm một, tâm lo lắng mái nhà trạng huống Hồ Hiểu Đông căn bản không có nghe tiến lời của hắn, toàn bộ thân hình đã rồi thì leo lên thang gỗ.

Đối với Hồ Hiểu Đông ngoảnh mặt làm ngơ, Đường Tiểu Quyền không có tuyển chọn, chỉ có thể là bắt chuyện mọi người theo sát phía sau mà đi theo.

Mái nhà trên, vắng vẻ không gió, nhân cực nóng mà không đoạn bốc hơi thời tiết nóng làm cho xi măng mặt đất bùng tình phụ lên một tầng thật mỏng sương mù dày đặc, gọi người như vào ảo cảnh.

Hồ Hiểu Đông thần sắc nghiêm trọng mà xoay người rơi xuống đất, đợi đến đứng vững dò xét một phen phía sau, một đôi con ngươi đen nhất thời trừng trừng lên.

Ngay trước người hắn không được 2 thước địa phương, một mỗ bụng vỡ bụng tử thi chính hoành thẳng ở đằng kia, các loại cặn thịt vụn văng tứ tán,

tràng diện máu thịt sống gọi người hoảng sợ.

"Nôn ~ "Dạ dày bộ không thể ức chế một trận cuộn cuộn, theo sát tới Đường Tiểu Quyền mới vừa vừa rơi xuống đất, thuận tiện bị tràn ngập ở trong không khí huyết tinh khí vị cho kích thích mà cúi người kiên ầu đứng lên.

Không chỉ là hân, còn sót lại Vương Cường đám người cũng đều là đều không ngoại lệ xuất hiện hoặc nhỏ hoặc nặng nôn khan hiện tượng.

Duy chỉ có Hồ Hiểu Đông cùng một người không có chuyện gì vậy đứng ngẩn ngơ ở tại chỗ, coi như mất hồn tự đắc.

Ước chừng qua 2 phân nhiều loại, những người may mắn còn sống sót cuộn cuộn dạ dày bộ rốt cục từ từ bình phục xuống tới.

Đường Tiểu Quyền tiện tay lau hai cái khóe môi, đem cái đồ nhiễm trên đó ô vật thanh trừ sạch sẽ, đợi đến làm xong đây hết thấy phía sau, mới vừa rồi tinh tế quan sát trước mặt từ thi đến.

Từ thi một cánh tay về phía trước, năm ngón tay thành chộp hình, tự nhiên uốn lượn, nghĩ đến ở bị mất mạng trước đã từng nỗ lực leo lên đào tẩu.

Mà ở của nó sau lưng hai cái hẹp dài vết máu, còn lại là chiều hiển hân đoạn này đào sinh đường gian khổ cùng bất lực.

"Người nọ là . . . Lâm bá?" Không biết là người nào ở đội ngũ cuối cùng kéo dài âm điệu ám nói một câu, mà theo đây nhớ thanh âm xuất khẩu, mọi người lúc này mới chú ý lên người chết thân phận đến.

Thuần trắng ngắn tay áo somi, tràn đầy bụi bậm cùng vết máu ngân phát, từ của nó trương đã bị xé rách thất linh bát lạc không rõ khuôn mặt y hi còn có thể công nhận ra vài đạo thâm thúy thấy đáy nếp nhăn.

"Hô ~" Hồ Hiểu Đông hít một hơi thật sâu, tuy rằng hân không muốn thừa nhận, nhưng trước mắt các loại biểu chinh, còn là đều không ngoại lệ chỉ hướng cái kia đã bị hân coi là thân nhân lão già.

Mái nhà bầu không khí trong nháy mắt trở nên bị đè nén đứng lên, may là cùng cây rừng nghiệp không tình cảm gì Vương Cường đám người cũng bị đây cổ âm ức bầu không khí cho làm cho không thở nổi, là tốt rồi tự ngực trọng áp khối cự thạch.

"Là ai? Người nào ở đằng kia?" Quát chói tai đem mọi người từ bị thống tâm tư kéo về thực tế, nhưng thấy Ngô Siêu tay cầm cương đao đi bước một hướng phía mái nhà phân sau đi đến.

"Chờ một chút! Tiểu Ngô!"

Đường Tiểu Quyền thân thủ kéo lại đang muốn đi về phía trước Ngô Siêu, sau đó hướng về phía sau lưng Hồ Hiểu Đông chếp miệng sắc bén, ý bảo hân dẫn người từ bên kia túi kệp, phân công nhau hành động, đề phòng bắt trắc.

Biết được của nó dụng ý Hồ Hiểu Đông không có hai lời, hân đánh chỉ điểm chút sau lưng Vương Cường, tiện đà thuận tiện cùng được vương ngô hai người thành hình quạt đội ngũ hướng mái nhà phía sau phòng tắm xúm lại đi tới.

Theo khoảng cách kéo vào, không ngừng tới gần mục tiêu địa điểm những người may mắn còn sống sót có thể rõ ràng nghe nghe nhẹ nhỏ "Xé rách" thanh, thanh âm kia là tốt rồi làm như cái ăn chó sẵn ở cắn xé đầu khớp xương thượng thịt nát như nhau.

"Tang thi!" Lòng của mọi người đầu cơ hồ là cũng trong lúc đó hiện lên cái từ hồi này, Hồ Hiểu Đông càng điên rồi vậy mà mãnh liên xông ra ngoài, Đường Tiểu Quyền thậm chí ngay cả ngăn trở cơ hội cũng không có.

Nhưng mà. . .

Cước bộ chợt dừng lại, xông đến tắm rửa phòng Hồ Hiểu Đông đột ngột dường như bị người điểm huyết đạo vậy cương định ở tại tại chỗ, làm cho sau đó tới Ngô Siêu đám người đều là không hiểu không lấy, chỉ có Đường Tiểu Quyền có chút ít bất đắc dĩ thở dài một hơi.

"Rầm ~" theo một tiếng vài mảnh đụng vào âm thanh, ngay người trung những người may mắn còn sống sót nhất tề dời mắt nhìn đi tới, sau đó liền không hện mà cùng đảo hút một cái lương khí!

Đôi mắt trong, nguyên bản trắng noãn plastic màn vài lúc này đã bị một mảnh gai mắt thịt sống hồng thay thế, chợt nhìn lại hãy cùng lò sát sinh giết lợn phòng như nhau, khiến người ta sợ hãi không gì sánh được.

Có lẽ là đã nhận ra vài mảnh ra động tĩnh, đang ở bên trong hưởng dụng bữa tiệc lớn tang thi trong giây lát thò đầu ra, trên đó nhiễm được vết máu thịt nát miệng rộng không ngừng phát sinh "Kêu cầu nhau, kêu cầu nhau" trầm thấp cảnh cáo thanh.

Thấy hồ ngô hai người đứng ngẩn ngơ tựa hồ không hề động thủ hình dạng, Vương Cường thuận tiện hãy còn cử mâu làm ra đỉnh thứ tư thế, chuẩn bị kết quả rơi vài mảnh bên trong tang thi mạng nhỏ.

Thế nhưng còn chưa đến hân động thủ, tri mâu tay phải nhưng là bị người từ sau bắt động thanh sắc kéo lại.

Đợi đến ngoài đầu nhìn lại vừa nhìn, nhưng thấy Đường Tiểu Quyền chính huy mạc như sinh địa hướng hân phe phẩy đầu.

Tại sao? Nguyên nhân vô cùng giản đơn, bởi vì tang thi sẽ không leo lầu, sở dĩ lúc này có thể xuất hiện tang thi duy nhất có thể chính là người sống sót đây.

Mà từ trước mắt con này tang thi còn nhỏ suy nhược thể hình đến xem, hẳn phải là Hồ Hiểu Đông đám người trước nhắc tới cái kia Hồ Từ không hai.

Thân thể không tự chủ được run rẩy kịch liệt được, Hồ Hiểu Đông chỉ cảm thấy một thấu xương tê lương từ trong lòng dâng lên, làm cho hắn khó có thể ức chế, suyễn không giận nổi đến.

"Hồ Từ" chậm rãi từ phòng tắm phía trong bò đi ra, đã bị bệnh độc bị lạc tâm chí hắn, hiển nhiên không hề nhận thức trước mắt mấy người.

Lúc này, hắn chỉ còn lại có là huyết bản năng, ăn tươi nuốt sống là hắn ý niệm duy nhất.

Loạng choạng người, Hồ Từ chậm rãi đứng lên, một đôi đôi mắt dờn về phía đứng hàng hàng trước Hồ Hiểu Đông.

Một người, một thi, gang tấc xa.

"Hồ Từ! Hồ Từ!" Hồ Hiểu Đông thấp giọng thì thào, thế nhưng từng bước tới gần "Hồ Từ" ngoại trừ hưng phấn gào thét ở ngoài, lại vô những thứ khác phản ứng.

Hồ Hiểu Đông nắm thật chặt trong tay khảm đao, mấy lần muốn giơ lên nhưng đứng là vẫn còn vãn ty không nhúc nhích, chỉ nghe "Răng rắc, răng rắc" khớp xương rung động thanh.

Đối với Hồ Hiểu Đông như vậy do dự bất giác biểu hiện, Đường Tiểu Quyền phi thường có thể lý giải.

Tha thì cách sinh tồn thứ hai mươi hai cái mình xác nói cho hắn biết: Đang đối mặt đánh mất nhân tính bằng hữu, thân thích thậm chí là người nhà thì, cũng muốn không nghi ngờ tâm từ đem cái đó giết chết, tuyệt không có thể bởi vì nhi nữ tình trường mà tại họa đến toàn bộ đoàn đội số phận.

Thế nhưng người cuối cùng là người, chúng ta sở dĩ khác biệt với tang thi, thì bởi vì chúng ta có tình, chúng ta có cảm tình, bất luận thế giới này rơi xuống thành bộ dáng gì nữa, ở chúng ta đáy lòng thủy chung sẽ có như vậy một mảnh đất phượng, tồn giữ lại này bị chúng ta thì làm trân bảo, không thể xâm phạm gì đó.

Mà lúc này, "Hồ Từ" không thể nghi ngờ chính là Hồ Hiểu Đông coi là trân bảo gì đó.

Nhìn dương nạnh múa vuốt, càng gấp càng tiếp cận "Hồ Từ", Đường Tiểu Quyền khẽ thở dài một hơi, tuy rằng hắn rất lý giải Hồ Hiểu Đông bây giờ cách làm, nhưng cái này cũng không đại biểu sẽ thả nhảm người trước uy hiếp được chúng tánh mạng con người.

"Ác nhân" chung quy cần một người đi làm, Vì vậy Đường Tiểu Quyền giơ lên trường mâu, giẫm chặn tại chỗ về phía trước, còn không chờ hắn trong đám người đi ra, một cái bàn tay cũng chắn trước người của hắn.

"Ta đến!" Trầm thấp mà lại hơi khàn khàn tiếng nói từ Hồ Hiểu Đông trong miệng truyền ra, Đường Tiểu Quyền vô pháp nhìn thấy khuôn mặt của hắn, nhưng từ của nó dưới thân con kia run không ngừng tay phải không khó nhìn ra, hắn là cổ tức tương đối lớn dũng khí mới lấy nói ra đây chiếu.

Trường đao chấp chôn hàn quang, ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ, xẹt qua một cái hoàn mỹ đường vòng cung.

Mà theo đao phong hạ xuống, "Hồ Từ" đầu cũng theo đó rơi xuống.

Hồ Hiểu Đông thân thủ đỡ lấy cái không ngừng đau quặn bụng dưới thi thể, một lúc thanh lệ rót cục theo khóe mắt không thể ức chế mà phun bùng lên. .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Vô tận bi thương (hạ)

Nam nhi có nước mắt không dễ rơi, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Chậm rãi đem thi thể đánh ngã, Hồ Hiểu Đông hờ hững nhặt lên ngã nhào ở bên chân thi đầu, trịnh trọng đem hướng tới mới trưng bày ở tại "Hồ Từ" cổ trên.

"Hồ Từ, an tâm đi thôi, thiên đường phía trong muốn sống hạnh phúc a!" Ngõ Siêu nghen ngào đi tới "Hồ Từ" bên cạnh, từ trong túi quần móc ra một khối Đức Phù chocolate.

Đây là hán ở siêu thị suu hàng thì đặc biệt vì Hồ Từ chuẩn bị, bởi lo lắng trên đường ra cái gì đĩa ăn, sợ dĩ hán cố ý đem đặt ở đâu trung, liền là có thể cho Hồ Từ một kinh hi.

Thế nhưng ai có thể nghĩ, kinh hi hán là thuận lợi mang về, nhưng "Hồ Từ" người lại. . .

Nước mắt một giọt lại một tích mà chảy xuống ở chocolate bao bên ngoài trang thượng, văng lên Đóa Đóa bọt nước, tiện đà rơi, bốc hơi, phiêu tán, sau cùng biến mất vô tung vô ảnh, là tốt rồi tự "Hồ Từ" tuổi còn trẻ mà lại ngăn ngui suốt đời vậy.

Ngõ Siêu run rẩy kịch liệt, một hai bàn tay hầy cùng run rẩy cơ hội vậy run run một liên tục, làm cho nguyên bản rất dễ xé mở chocolate đóng gói, cũng ở hao phí ban ngày công phu phía sau, mới miễn cưỡng đem cái đồ lộ ra.

Bởi đã bị liệt ngày thịt nướng nướng, đóng gói bên trong chocolate khối đã dung hóa thành một bầy màu cà phê bùn nhão.

Nhưng may là như vậy, Ngõ Siêu còn là quá gần cẩn thận đem những thứ này bùn nhão bãi bỏ vào "Hồ Từ" bên cạnh.

"Ăn đi, Hồ Từ, người nói cho ca ca qua, người yêu nhất ăn sô cô la, ca ca ngày hôm nay mang cho người tới, người. . ." Nghen ngào cổ họng lại cũng vô pháp tiếp tục nữa, Ngõ Siêu vô đã ức chế khóc rống thành nước mắt người.

Hồ Hiểu Đông lặng lẽ quỳ, góc cạnh phân minh trên mặt của hiện đầy giọt nước mắt.

Hán đời này trải qua rất nhiều, từ chức nghiệp cuộc đời xuất ngũ, khi đến hải buôn bán mê man, không có chỗ nào mà không phải là đối với hán đã kích thâm hậu, thế nhưng hán đều căng cứng lên khiêng tới rồi.

Nhưng mà lúc này. . . Khi hán nhìn thấy "Hồ Từ" nét mặt vậy đối với chỗ trống không ánh sáng ánh mắt của thì, hán chỉ cảm thấy lồng ngực của mình thật giống như bị cấm đem đao nhọn không thờ nổi.

Nếu như ta nhiều phái những người này thủ lưu lại trong coi, có thể bọn họ liền sẽ không bị công kích.

Nếu như ta tỉ mỉ kiểm tra quanh mình trạng huống, có thể tang thi liền vô pháp đánh bắt ngờ ở đây.

Di ~ làm như ý thức được cái gì, Hồ Hiểu Đông nước mắt thấp đôi mắt rồi đột nhiên phóng đại, chột hán mạnh đứng lên.

"Sai, tang thi là thế nào trèo tới đây?"

Không có từ trước đến nay một câu quát khê, làm cho trầm tĩnh ở niềm thương nhớ trung mọi người đều thì sững sốt, chột còn chưa đợi mọi người phản ứng, Hồ Hiểu Đông vừa chặt hỏi tiếp: "Lục Thụy! Lục Thụy tiểu từ kia đâu?"

Nhấc chân ngấm nhìn bốn phía, ngoại trừ cây rừng đã trải qua lạnh cả người thi thể, cũng chỉ còn lại có 5 ngọn đèn cô linh linh lều vãi.

"Không có!"

"Ta đây cũng không có!"

"Như nhau không có!"

Bên tai lục tục truyền đến Ngõ Siêu, Ôn Tuyên Hàm, Đường Tiểu Quyền chính là lời nói, liên tiếp ba ngọn đèn lều vãi tra xét, đều là rỗng tuếch, không có bóng người.

Thẳng đến A Thành hơi hoảng sợ thanh âm vang lên: "Hồ ca, đây, ở đây. . . Người, các người mau tới!"

Gay mũi mũi máu tươi theo vãi mảnh giật lại, đập vào mặt kéo tới, mặc dù đối với việc này Đường Tiểu Quyền sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn như cũ vẫn bị cổ làm người ta buồn nôn mũi, cho huân nhiều dạ dày tiếp theo trận cuộn cuộn.

Cổ nện nôn mửa cửa ra xung động, Đường Tiểu Quyền chặt cau mày tham não hướng trong - trưởng nhìn liếc mắt, mà liền cái nhìn này, gọi hán nhất thời thuận tiện xông qua một bên kiên ầu đứng lên.

Lều vãi trong vòng, nhuộm đầy đẹp đẻ màu đỏ, một tóc tai bù xù nữ thi chính có như ngưỡng ngoại hình dạng quy phủ đầy đất, toàn thân huyết nhục không rõ, hầy cùng bị lang con chó bày găm ăn qua như nhau, vô cùng thê thảm.

Tại sao có thể như vậy? Hồ Từ đã chết! Lâm bá đã chết! Ngay cả a di hán cũng. . . Ôn Tuyên Hàm rất khó tiếp thu sự thật trước mắt, khi hán tâm lý vẫn ôm có người sống rồi đi huyền tưởng, thế nhưng hiện thực lại. . .

Hồ Hiểu Đông chán nản đóng lại vãi mảnh, hán thực sự không đành lòng lại tiếp tục xem tiếp, hán hầy còn đi tới sau cùng một cái khác trước lều, dừng lại cước bộ.

Đây là Lục Thụy trong ngày thường chỗ ở lều vải, mà đối với người này chết sống là hần cấp bách biết đến sự tình.

Cầm đao khoi mào vải mảnh một góc, Hồ Hiểu Đông theo bản năng tiếp cận mũi người một cái, khoảng không bên trong lều cỏ cũng không có tràn ra cái gì ác tâm khí thể, đây làm cho Hồ Hiểu Đông lo lắng lòng của cảnh sát thích thư hoãn một ít.

Tiếp tục cố sức, vải mảnh tiệm mà kéo, mà theo vải mảnh kéo, trong - trường tất cả nhìn một cái không sót gì.

"Không ai! Lục Thụy chạy trốn!" Ngô Siêu chính là lời nói đưa tới còn lại mấy người chú ý, tuy nói bình thường bọn họ đúng Lục Thụy thái độ làm người cũng không thể nào đợi xem, nhưng ở trải qua nhiều như vậy thâm kích phía sau, rốt cục có người sống lý khai, còn là làm cho những người may mắn còn sống sót chiếm được một chút an ủi.

Chỉ là Đường Tiểu Quyền cũng cùng mọi người có cái nhìn bất đồng, hần xua tay bắt chuyện Hồ Hiểu Đông sang đây, sau đó hít một hơi dài không khí mới mẻ, cúi người đề sát vào cây rừng lá hạ thân, chỉ vào trên đó gây chỉ chỗ nói:

"Hồ ca, người xem ở đây, thi thể xương gãy chỗ mi thái rất bình, nếu như nói thi tang thi công kích sở trí, sẽ phải từ tất cái chỗ bị chinh cái kéo nứt ra ngăn, mà không nên giống như bây giờ, xuất hiện tron nhãn lệ sách, sở dĩ ta hoài nghi Lâm bá chân là bị người dùng đao chém đứt. Bất quá ta đúng đao không hiểu rất rõ, không biết có thể không đạt được như vậy hiệu quả."

Hồ Hiểu Đông không nói một lời nhìn chăm chăm Đường Tiểu Quyền ngón tay của chỗ cương định rồi vài giây, chợt đôi mắt từ từ trở nên nghiêm túc: "Đao thể chỉ cần độ dày thoải đáng, độ lớn của góc chính xác, hoàn toàn có thể một đao bổ ra người xương đùi, mà Lâm lão thích phùng lão niên, cốt cách thoái hóa nghiêm trọng, sở dĩ. . . Của người suy đoán không có sai."

"Cái gì! Lâm lão hần. . ." Việc này luận vừa ra, mọi người đều là hoảng hốt, Ngô Siêu càng trực tiếp bốc lên cương đao chạy đến Đường Tiểu Quyền bên cạnh lạnh lùng nói: "Lâm lão hần thật là bị người chém? Là ai? Là ai ác tâm như vậy! Lẽ nào. . ."

Nghĩ tới mỗi loại khả năng, Ngô Siêu đang nói rồi đột nhiên bị kiểm hãm, chợt mang theo xóa sạch không thể tin tưởng, đưa mắt dời về phía dưới thân Đường Tiểu Quyền.

Vô dụng hỏi nhiều, cái này mấu chốt mọi người có thể nghĩ tới duy nhất người hiềm nghi cũng chỉ có một, sở dĩ Đường Tiểu Quyền không chút do dự nào, hần hãy còn gắt đầu, tiện đà đứng lên nói: "4 người, đã chết 3 một, duy chỉ có Lục Thụy chạy, hơn nữa đại gia cũng đều thấy, chúng ta đặt ở trong lều vật phẩm riêng tư toàn bộ đều không thấy, như vậy không hề nghi ngờ, mấy thứ này nhất định là bị Lục Thụy vơ vét đi."

"thể nhưng vơ vét vật tư cần thời gian, mà hần lại không đem tang thi hóa Hổ Tử cho giết chết, như vậy vấn đề tới? Hần là như thế nào làm được vừa có thể tránh thoát tang thi hóa Hổ Tử công kích, lại có thể thuận lợi vơ vét vật tư rồi đi đâu?"

"đối với vấn đề này ta bắt đầu cũng là bách tư bất đắc kỳ giải, thẳng đến ta thấy được Lâm bá này bị khám bấp đùi."

"Không hề nghi ngờ, ở tang thi trong đông, cùng với mang theo một cái qua tuổi sáu mươi lão nhân chạy trốn, rõ ràng không có tự mình một người tới an toàn. Sở dĩ Lục Thụy chém đứt Lâm bá một cái đùi phải, kể từ đó hần không những được bảo chứng người sau không có cách nào khác thoát đi mái nhà, lại nhưng lợi dụng người sau bởi vì đau đớn sinh ra kêu cứu cùng gây dựa hấp dẫn Hổ Tử chú ý của, do đó khiến có đầy đủ thời gian đi vơ vét vật tư cùng chạy khỏi nơi này, sau cùng, chờ chúng ta theo hần lưu lại ký hiệu cùng cái đó hội hợp lúc, hần là được đó là Hổ Tử tang thi hóa công kích Lâm bá đám người, thuận lý thành chương che giấu rơi hết thầy hành vi phạm tội, sau đó là tốt rồi tự cái gì chưa từng phát sinh qua, lần thứ hai dung nhập vào chúng ta đoàn đội trong."

"Tê ~" nghe xong Đường Tiểu Quyền phân tích lúc, mọi người đều thì không tự chủ được đảo hít một hơi lương khí.

Cũng khó trách bọn hần sẽ có như vậy ngạc nhiên biểu tình, dù sao bọn họ phần lớn đều là ta 20 tuổi ra mặt tuổi còn trẻ tiểu tử, tuy rằng ở chỗ sâu trong tàn khốc mặt thể dưới, nhưng đối với nhân tính hiểm ác đáng sợ còn là biết rất ít.

Hồ Hiểu Đông kiệt lực, mà không chế được tâm tình của mình, hần đã nhận định Lục Thụy chính là sở dĩ hết thầy đầu sỏ gây nên, thể nhưng lúc này hần còn có một cái vấn đề cần làm rõ, sở dĩ. . .

"Tiểu Đường, người biết Hổ Tử hần tang thi hóa nguyên nhân sao?" .

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 72: Lục Thụy âm mưu

"Cái này..."

"Loảng xoảng lang ~" nổ truyền đến, làm cho Đường Tiểu Quyền vừa muốn mở miệng giải thích lí do thoái thác bị sinh sôi mà cắt đứt.

Mọi người ngoảnh lại nhìn mình nhìn nhau, tiện đà đồng thời đưa mắt dò về phía đường tắt phương hướng, bởi vì vừa mới nhớ tiếng vang chính là từ chỗ truyền tới.

"Lục Thụy! Thì Lục Thụy tên hỗn đản nào! Này, đứng lại!" Cự ly đầu hẻm gần nhất Ôn Tuyền Hàm thăm dò hướng xuống dưới nhìn liếc mắt, chợt xuất khẩu quát lớn.

Không cần lời thừa thái ngữ, đợi đến được nghe đến "Lục Thụy" hai chữ lúc, Hồ Hiểu Đông một đôi to lớn bấp dùi lập tức chạy chạy, trong khoảnh khắc thuận tiện đi tới hàng hiên sát biên giới.

Bởi đã bị hai bên tường cao che, đường tắt bên trong hơi lộ ra âm u, bất quá may là như vậy, Lục Thụy thấp bé nao núng thân ảnh của còn là rõ ràng có thể thấy được.

Đúng cừu nhân gặp mặt đặc biệt đỏ mắt, nguyên bản Hồ Hiểu Đông còn muốn chờ hậu kỳ hội hợp lúc, cho đối phương một cái biện giải cơ hội, thế nhưng lúc này xem ra...

Tựa hồ là không có cần thiết này.

Cử cung, cài tên, kéo dây đàn, sở dụng động tác hành văn liền mạch lưu loát, gia cái đó Hồ Hiểu Đông lúc này tâm trạng vừa mãn hàm ngon lửa báo cừu, sở dĩ hần lần này sẵn sẵn chuẩn bị quả nhiên là nhanh như tia chớp.

Chỉ bất quá, hần mau, Lục Thụy nhanh hơn, sớm có chuẩn bị Lục Thụy ở đạt thành mình trước nhiệm vụ phía sau, xúc nha tử thuận tiện sủy động của chính mình hai cái tiểu ngón chân hướng phía ngoài hẻm chạy ra ngoài.

Hàng này trong ngày thường không ít tham dự đánh nhau ẩu đả, bị cừu gia truy đánh vậy càng thì com thường, sở dĩ nếu là luận đạo đường chạy tốc độ, hần đảo thật là có có chút tài năng.

Chỉ ít, ở Hồ Hiểu Đông cử cung ngắm trúng hần thời gian, đã rồi thì chỉ còn lại một đạo hắc ảnh, ở đầu hẻm sát biên giới chỗ lóe lên tức thế.

Hồ Hiểu Đông mặt không chút thay đổi, thế nhưng trên đó một đôi sát đồ con người đen cũng chiêu hiển hần thời khắc này phần nộ.

Nói cung dời đổi lại vị trí, lạc định phía sau Hồ Hiểu Đông lần thứ hai giờ lên trong tay hợp lại cung.

Cung đem mình tây hướng động nhanh chóng di động, không bao lâu, đạo kia vừa mới biến mất bóng đen thuận tiện xuất hiện lần nữa ở tại lữ hợp kim miếu cái trong.

Tĩnh chuẩn thật chắc giảo ở bóng đen thân hình trên, Hồ Hiểu Đông thần tình lạnh lùng rất giống một pho tượng bùn.

Thế nhưng Lục Thụy làm như ngờ tới đối phương lại cầm cung tiễn liệt sát hần tự đắc, sở dĩ bao giờ cũng khom lưng giữa lùi hành tại nhai đạo quanh mình cản trở phía sau, có thể dùng Hồ Hiểu Đông căn bản tìm không được thích hợp nói lòng dây đàn cơ hội.

Mà theo thời gian không ngừng chuyển dời, tiến cùng người trong lúc đó cự ly cũng ở từ từ lạp đại, tuy rằng ở giữa nhiều lần Hồ Hiểu Đông đều muốn buông tay đánh một trận, nhưng lo lắng đến tỷ lệ vấn đề, hần cuối cùng vẫn bỏ qua.

Huoi quyền nặng nề mà giả ở tường viên rào chắn thượng, nhẹ nhẹ tiên huyết sũng nước ra.

400 thước là hần cái chuôi này cung hiện nay tham số hạ hữu hiệu cự ly, nhưng mà lúc này Lục Thụy hiển nhiên đã vượt ra khỏi cái phạm vi này.

Sở dĩ...

"Hồ ca! Người làm gì? Thế nào không bắn y a!" Thấy Hồ Hiểu Đông để tay xuống trung hợp lại cung, Ôn Tuyền Hàm đã không hiểu vừa sốt ruột.

Mà Ngô Siêu thì thẳng thắn thì nhật lên bên chân toái bình vỡ lon, hướng phía Lục Thụy bên đạo phương hướng chính là vừa thông suốt đập loạn, hần một bên đập còn không quên một bên quát mắng: "hmd Vương bát đản! Lão nhân hài tử người đều không buông tha! Người tmd còn là người nha! Người tmd..."

Trên trán nhũ tiem mà xiết chặt lên, Đường Tiểu Quyền hiển nhiên không ngờ rằng trường thượng cục diện lại diễn biến thành cái dạng này.

Hần có thể lý giải mọi người đang tang thân lúc hiển lộ ra phần nộ cùng với nếu muốn báo thù lòng của để ý, nhưng nếu như bởi vậy liền đem người khác về phần trong nguy hiểm, vậy coi như...

"Này, Ngô Siêu, mau dừng lại! Dừng ... nữa ném!" Cát bước tiến lên, Đường Tiểu Quyền chợt ôm lấy Ngô Siêu thân hình, nỗ lực đưa hần kéo cách mái nhà sát biên giới.

Tiếc rằng người sau khí lực thực tại quá lớn, gia cái đó Ngô Siêu lúc này vừa ở lửa giận đỉnh, sở dĩ Đường Tiểu Quyền ngoại trừ có thể cố gắng rằng

buộc ở hai cánh tay của hắn ra, căn bản xê dịch không động được hắn nửa phần.

"Người làm gì! Mau buông!"

"Cường tử! Mau tới hỗ trợ!"

Một người một câu, mái nhà cái này rốt cuộc triệt để nổ nôi, mà vừa yên ổn không bao lâu mái nhà tang thi, lại một lần nữa mãnh lực mà xao lên phiến đóng chặt cửa chính đến.

Bất quá cũng mất đi đây đám sức sinh phát, làm cho bị cừu hận xông đầu óc mê muội não Hồ Hiểu Đồng một người, sảo thích tinh táo ta.

"Được rồi, Ngô Siêu, không nên làm tiếp này vô ý nghĩa chuyện này! Hắn đã chạy!"

"Thế nhưng Hồ ca, lẽ nào chúng ta cứ như vậy để cái kia con chó mẹ đường... Ai!"Giờ tay lên dùng sức huy đánh vào mình khoan các đốt ngón tay chỗ, Ngô Siêu không cam lòng thần tình dật vu ngôn biểu.

Thấy rõ người trước trạng huống như vậy, Đường Tiểu Quyền cũng là bất đắc dĩ thờ dài, chợt khuyên nhủ nói: "Tiểu Ngô, người bình tĩnh một chút, Đứng lưu phù hợp núi xanh có ở đây không buồn không cười đốt. Hồ Tử và Lâm bá thù chúng ta nhất định phải báo, nhưng điều kiện tiên quyết là chúng ta phù hợp trước sống sót, mà người vừa..."

"Này, 'Chưa kịp Đường Tiểu Quyền nói hết lời, Vương Cường thanh âm run rẩy hợp thời vang lên: " các, các vị, người, các người hay nhất sang đây xem một chút, ta, chúng ta lúc này tựa hồ phiền phức lớn!"

Đôi mắt trong, tam tam lưỡng lưỡng tang thi chính đứng đưa thân thể hướng mái nhà dời đến, tuy rằng số lượng không nhiều lắm, nhưng tin tưởng dựa vào mái nhà sau cửa sắt đám kia sức sinh không ngừng làm ra tiếng vang, hấp dẫn đến thành nhóm thi bày chỉ là vấn đề thời gian.

Nhìn nhai đạo từ từ sát lại đem tới được hành thi thân ảnh, Ngô Siêu phát nhiệt đại não rốt cục hoàn toàn bình tĩnh lại.

"Chúng ta nên rút lui!" Bản năng đem suy nghĩ trong lòng thốt ra, chỉ tiếc A Thành lời kế tiếp trong nháy mắt thuận tiện tưới tắt Ngô Siêu cái này tốt đẹp chính là tìm cách: "Mộc, thang gỗ bị vừa tên kia cho làm ngã, ta, chúng ta nên thế nào xuống phía dưới a!"

Cảnh tình, A Thành hơi lộ ra nói lấp chính là lời nói không thể nghi ngờ là đang lúc mọi người não đình trọng trọng gỗ một cái chày gỗ, bọn họ lúc này mới nhớ tới vừa mới Lục Thụy âm thầm vào ngõ nhỏ mục đích, nguyên lai chính là vì đánh ngã bọn họ thang gỗ, do đó đoạn tuyệt bọn họ đào sinh đường nhỏ.

"Thật là độc ác tên!" Đường Tiểu Quyền tâm trạng không khỏi hoảng sợ, nguyên bản hắn còn tưởng rằng Lục Thụy lại dựa theo hành động trước sở định ra khẩn cấp phương châm, lưu lại tương quan trốn chết nhớ kỹ đợi cùng đại bộ đội lần thứ hai hội hợp.

Nhưng mà...

Xem ra ta còn là quá ngây thơ rồi, đôi mắt sút khế nâng lên, Đường Tiểu Quyền trùng hợp đón nhận Vương Cường cặp kia chờ đợi ánh mắt.

Người sau nhưng thật ra là hoàn toàn vô ý thức cử động, bởi vì ngay cả chính hắn cũng không rõ ràng lắm, vì sao hiện nay một gặp phải nan giải nguy tình sẽ gặp trước tiên nghĩ đến huynh đệ của mình.

Nhưng Đường Tiểu Quyền không đứng siêu nhân, hắn chung quy chỉ là một 20 tuổi ra mặt tuổi còn trẻ tiểu tử, có thể suy nghĩ của hắn giác cái đó thường nhân kín đáo một ít, nhưng đôi mắt lúc này đây mấy thước đến cao vuông góc cự ly, hắn vô luận như thế nào cũng nghĩ không ra bang trợ mọi người chạy trốn biện pháp.

Không khí tựa hồ cũng vào giờ khắc này ngưng kết, mọi người người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, đều là không nói được lời nào.

Mồ hôi bùng tinh cột nước vậy phun ra ngoài, tử vong bóng ma bao phủ ở lòng của mỗi người đầu.

Thẳng đến một tiếng giọng trầm thấp vang lên... .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: diy dây thừng

"Ngô Siêu! Đường cường! Hai người đem Hồ Tử thi thể xử lý một chút, đem dời đến bên kia trữ vật trong phòng!"

"Những người còn lại theo ta sang đây, ta các người phải đem những thứ này lều vải cho. . ."

Theo thoại âm rơi xuống, Hồ Hiểu Đông một đao bổ vào cắm trại dã ngoại trên lều, tiện đà đao thế xuống phía dưới, theo khung xương sát biên giới phải đi một vòng, sau đó một khối cao 2 thước, rộng 50cm vải mưa liều thuận tiện bị sinh sôi mà lấy ra xuống tới.

Đem lấy ra hạ vải vóc được ở trong tay, Hồ Hiểu Đông giơ tay lên đo đạc hạ đại khái nhỏ, sau đó nói tiếp: "Vải vóc lấy xuống phía sau, giống như vậy tiếp tục chờ phân tài thành điều trạng, sau đó 4 cổ vượt cùng một chỗ, lại đầu đuôi giáp nhau, ta cần chúng nó làm một cái buồng xuống hàng dây thừng, hiểu chưa?"

"Buồng xuống hàng dây thừng?" Đường Tiểu Quyền theo bản năng thốt ra, hấn đứng loại vật này cũng không xa lạ gì, trong ngày thường nhìn muốn sống tiết mục thi liên bình thường thấy người chủ trì lợi dụng trừ kết phối hợp tự nhiên điều kiện tiến hành các loại độ khó cao tốc hàng và leo lên.

Chỉ là những giây thừng kia đều là trải qua chuyên nghiệp nhà xưởng sinh sản, bất luận là cường độ còn là nhận tính toán đều có được cực lớn an toàn bảo đảm.

Mà lúc này bọn họ cũng cần trong tay những thứ này vải vụn, đi dính hợp đi ra nếu nói buồng xuống hàng "Dây thừng" . . . Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền quả nhiên là không có nửa điểm lòng tin, sở dĩ hấn có chút ít lo lắng mờ mờ miệng hỏi:

"Cái kia ~ Hồ ca, dùng mấy thứ này làm dây thừng có thể hay không. . ."

"Sẽ không!" Sắc mặt như được mà một ngụm cắt đứt Đường Tiểu Quyền chính là lời nói, Hồ Hiểu Đông giơ tay nhắc chân đều lộ ra cổ tức sát khí, coi như muốn đem người cắn nuốt như nhau.

Bất quá nghiêm túc về nghiêm túc, hấn vẫn giọng nói bình thân giải thích hạ hấn tự tin tồn tại: "Đây chính lều vải thi cao sơn dùng cắm trại dã ngoại lều vải, của nó diện liệu chỉ dùng để chất lượng tốt ni lông ty chức tạo mà thành, trừ lần đó ra, hấn bề ngoài mặt còn làm không thấm nước tính toán trở lên không thấm nước đồ tăng, sở dĩ nó không chỉ có không thấm nước hơn nữa phòng xé rách, dùng để làm buồng xuống hàng dây thừng phi thường thích hợp. Người vẫn có chuyện sao?"

Một giọt mồ hôi theo gò má ngã nhào xuống, Đường Tiểu Quyền hầy còn nuốt nước bọt.

Nói thật đi, nguyên bản hấn vẫn dự định tuân hồi một chút Hồ Hiểu Đông chuẩn bị để người nào để hoàn thành kế tiếp buồng xuống hàng.

Dù sao, loại kỹ thuật này nếu như đang không có trải qua tương quan huấn luyện kinh nghiệm dưới tình huống thi hành, ở giữa có thể tồn tại nguy hiểm không cần nói cũng biết.

Thế nhưng nhìn lúc này Hồ Hiểu Đông bộ mặt bất dung trí nghi xơ xác tiêu điều thái độ, Đường Tiểu Quyền còn là thức thời đem vấn đề nuốt trở lại trong bụng.

Sau đó thời gian, mọi người theo Hồ Hiểu Đông chỉ thị chia hai lộ.

Một đường xử lý Hồ Tử thi thể, một đường thì tài phiên, thiết cái, dính cổ, chế tác chạy trời chết dùng dây thừng.

Cực nóng cao dương bộc phát trở nên nhiệt liệt, nhất là hay là đang dây tranh đoạt từng giây sống chết trước mắt, bất quá những người may mắn còn sống sót không dám có chút câu oán hận, đám tập trung suy nghĩ tĩnh khí, không một lời hầy còn vui đầu làm công việc trong tay mà.

Rất nhanh năm đỉnh lều vải, không có gì ngoài Hồ Tử mẹ nó bị phân thân đánh ra, còn lại bốn đỉnh đều là bị mọi người tài sách chỉ còn lại một bộ bộ mặt quang ngốc ngốc khung xương.

Vải vụn sợi dựa theo Hồ Hiểu Đông yêu cầu bị mọi người nếp hợp ở tại cùng nhau, sau đó đầu đuôi giáp nhau, liên thành một cái dây dài.

Đội đến làm xong dây hết thấy, Hồ Hiểu Đông vừa chỉ thị mọi người đang sợi dây mỗi 70- 80 cm địa phương đánh một cái bẻ tắc, dùng lời của hấn mà nói, đây là một hồi leo lên thì cần dùng đến.

Ước chừng vừa qua 3-4 phút, khi người cuối cùng bẻ tắc sau khi đánh xong, một cây giống như bọ tre vậy chạy trời chết dây thừng rút cục ở những người may mắn còn sống sót cộng đồng gắng sức hạ hoàn thành.

Hồ Hiểu Đông bắt chuyện qua Ngô Siêu và Vương Cường hai cái này lực lớn tên, cũng lệnh hai người lấy kéo co phương thức kiểm tra hạ dây thừng cường độ.

Kết quả ngoài mọi người dự liệu, không nghĩ tới những thứ này nhìn như tầm thường vải, lại có thể ở gia cổ nếp hợp lúc, cường độ gia tăng rồi nhiều như vậy.

Hồ Hiểu Đông mặt không thay đổi gặt đầu, sau đó chút nào chưa đình lại mà quay Ngô vương hai người thông báo một ít đội hành động nhu phải chú ý

tương quan hạng mục công việc.

Dù sao, đây là sở thích cao mái nhà, muốn sống leo xuống đi, liền tuyệt không có thể có nửa điểm sơ sót.

Mà đang ở người sống sót đây sương vì chạy trốn chết làm sau cùng chuẩn bị hướng tới, trên đường phổ tạng thi cũng là đang lặng lẽ vô tức ở giữa tụ lại đến rồi đường tắt trong vòng.

Hồ Hiểu Đông thăm dò hướng xuống dưới nhìn thoáng qua, 4 con trước đến hành thi đã bắt đầu thuận theo mái nhà âm thanh phát lên cứng rắn tường đến.

Thời gian cấp bách, nếu như đợi được rất nhiều tang thi tề tụ lâu để, cho dù phe mình thiết bị tề toàn, sợ là cũng không có cơ hội thoát đi nơi đây.

Sở dĩ Hồ Hiểu Đông không nói hai lời, hợp lại cung hoành ác nơi tay, nhưng nghe "Thở phi phò" tứ thanh, vừa mới vẫn dương nanh múa vuốt, kêu ngao không ngừng 4 con hành thi thoáng qua thuận tiện mềm liệt ở trên mặt đất.

Tận dụng thời cơ, mắt rồi sẽ không trở lại.

Thấy 4 con tang thi ngã xuống đất, Hồ Hiểu Đông vội vàng thả tay xuống trung trường cung, tiện đà bắt chuyện từ lâu đợi mệnh ở một bên Ngô Siêu buông xuống dây thừng.

Theo "Rầm" một tiếng chấn động, 3 thước đến lớn lên dây buông xuống hàng dây thừng hợp thời rơi, nhưng khi của nó lạc tới để đoan thi, mọi người mới ngạc nhiên phát hiện sợi dây cự cách mặt đất lại vẫn đoan hầu như thước chiều dài.

Tình thế nguy cơ, nghĩ bỏ tức đây hầu như thước hiển nhiên là không còn kịp rồi, huống hồ những người may mắn còn sống sót đỉnh đầu lưu tài liệu cũng còn dư lại không có mấy.

Sở dĩ, Hồ Hiểu Đông quyết định thật nhanh, đem khảm đao xen vào bối nang, sau đó liền tung người leo lên tường viên.

Quay Ngô Siêu nghiêm nghị hai trông mắt nhìn liếc mắt, người sau trở về nhớ chuẩn bị sắp xếp ánh mắt của, tiện đà Hồ Hiểu Đông thật dài mà hít một hơi.

Thăng thần giảng, hần đã qua đích thật là từng có như là phản nham các loại cực hạn thể nghiệm, nhưng luận đạo kinh nghiệm nhưng chỉ là da lông.

Bất quá dưới mắt chuyện liên quan đến toàn bộ đoàn đội sinh tử, cho dù cái gì cũng sẽ không, Hồ Hiểu Đông cũng tuyệt tích cũng mạo hiểm thử một lần.

Huống lúc này Hồ Hiểu Đông chịu Lâm bá, Hồ Tử đám người chết thảm kích thích, trong cơ thể a-đrê-na-lin đang ở nhanh chóng tăng vọt, sở dĩ sợ hãi đây việc sự tình ở trong mắt hần đã hoàn toàn không đúng cái chuyện này.

Ngô Siêu chỉ cảm thấy hông của mình bộ chợt căng thẳng, toàn bộ thân hình đều theo Hồ Hiểu Đông hạ kéo mà hiện ra nghiêng về trước cái đó thế.

Phải biết rằng, hần cử động như vậy đối với thân ở leo lên trong trạng thái Hồ Hiểu Đông thì cực kỳ nguy hiểm một việc, bởi vì hoảng động dây thừng lại có thể dùng hần trào ba độ khó tăng, do đó dẫn đến tuột tay rơi phiêu lưu.

Bất quá tốt ở một bên Vương Cường vẫn đề phòng có giai, hần ở vừa thấy được Ngô Siêu có di động thể thời gian, thuận tiện đúng lúc đưa ra viện trợ tay, không phải chỉ bằng vừa mới người sau nhớ mãnh lực xông thế, sợ là sớm đã bị dụng vào tường viên phun ra một ngụm tiên huyết.

Hồ Hiểu Đông chặt vật mượn dây thừng ở giữa nổi lên dây thừng kết chậm rãi xuống phía dưới di động, mà quá trình này không thể nghi ngờ là cực kỳ khảo nghiệm một người thể lực cùng sự chịu đựng.

Hồ Hiểu Đông cảm thấy mình cánh tay liền theo lửa vậy, đây là hần 30 năm qua đầu một hồi đối với mình ứng với cho rằng ngao lực lượng sinh ra hoài nghi.

Một nhọc bắp thịt của bày bắt đầu thả ra buông tha tín hiệu, chưa tề đại cảm nhận sâu sắc không ngừng ở toàn thân lan tràn.

Thế nhưng Hồ Hiểu Đông chung quy không đúng một đơn giản nói bại người, hần khẩn yếu được răng tiêm, tráng kiện bàn tay to giống như lợi kiếm vậy vững vàng đội lên dây thừng trên.

Sau đó hạ dùi, buông ra, nắm chặt, như vậy đèn đáp lại, rốt cục công phu không phụ lòng người, Hồ Hiểu Đông thuận lợi mà bỏ vào dây thừng người cuối cùng trừ kết lên.

Kế tiếp, hần đem khiêu chiến từ lúc chào đời tới nay cao nhất một lần thoát ra.

Đề đoàn đội, cũng vì sinh tồn! .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Liên quan đến sinh tử đồng nhất

Đường Tiểu Quyền lòng của trong nháy mắt nhắc tới tiếng nói mất, hắn đã từ Hồ Hiểu Đông vung về động tác đoán được người sau cũng không đầy đủ leo lên kỷ xảo, mà hắn nếu nói buông xuống hàng cũng bắt quá là ở sát lại cạy mạnh chống đỡ, sở dĩ . .

Bộ dạng phục tùng liếc nhìn dưới thân, Hồ Hiểu Đông nhìn ra mặt đất cách hân chân của hỏa ít nói cũng có 4 thước đến cao.

Nếu như nói hân cứ như vậy ngạnh sinh sinh mà nhảy xuống, như vậy kết quả cuối cùng rất có thể để xương đùi trực tiếp đâm đến trong bụng, sau đó cột sống đè ép hình dáng thành phần vận tính gây xương.

Mà ở mặt thế, người sống sót một ngày xuất hiện đã ngoài cái loại này tình hình thực tế hướng, của nó bản thân cũng liên cơ bản giống như là bị tuyên án tử hình.

Hồ Hiểu Đông tự nhiên không muốn chính rơi vào như vậy thảm cảnh, hướng hồ hân nếu cảm như thế tùy tiện ngằm đến, liên nhất định là nghĩ xong biện pháp ứng đối.

Tuy rằng biện pháp này hân cũng chỉ là nghe nói, nhưng cuối cùng là có có chút ít còn hơn không.

Hướng hồ lúc này tình hình thực tế thế, đã không được phép hân tuyển chọn.

Trong đầu nhanh chóng nhớ lại hai năm trước một lần tiền hữu tụ hội, lúc đó tiền hữu trung một vị ở phân nam hội sở nhân giáo giáo luyện giáo cùng đại gia một loại ở nguy cơ trước mắt có thể sử dụng trên cao đập lạc phương pháp.

Ngay lúc đó Hồ Hiểu Đông cũng không để ý, hân thấy, hân đòi này sẽ không có cơ hội gì sử dụng đến cái này hơi lộ ra điên cuồng phương pháp.

Nhưng mà. . . Tạo hóa trêu người, rất nhiều chuyện không đúng người suy nghĩ một chút liền có thể như ý.

Luận đạo cái kia giáo luyện nói phương pháp, kỳ thực chính là lợi dùng thân thể tự thân một ít khúc triển động làm, để đạt tới giảm thiểu rơi xuống đất trong nháy mắt lực đánh vào mục đích, nếu như từ khoa học độ lớn của góc để giải thích, đã vật lý học trung nói tăng lớn giảm xóc thời gian, giảm nhỏ áp lực thì cũng.

Chỉ bất quá, đây việc chuyện này lại nói tiếp giản đơn, làm đã có thể. . .

Hồ Hiểu Đông không có bất kỳ kinh nghiệm, trước hân từ chưa bao giờ làm như vậy toát ra.

Đây là hân từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên, không chỉ liên quan đến sống chết của hân, cũng quan hồ mái nhà một đám đoàn đội thành viên số phận.

Cơ hội chỉ có một lần, chỉ có thể thành công, không thể thất bại!

Lại một lần nữa điều chỉnh nhìn xuống khoảng không lác lác thân hình, duy trì liên tục điều trụ cố sức làm cho Hồ Hiểu Đông đôi cánh tay giống như tiên nướng vậy đau đớn.

Hắn biết không có thể lại tiếp tục như vậy cường hao tổn nữa, hân phải cần nơi cánh tay lực lượng hao hết trước, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm mà nhảy xuống.

Hãy còn hít một hơi thật sâu, không khí nóng bỏng theo xoang mũi tiến nhập phế phía trong, khô nóng gọi người khó nhịn.

Hồ Hiểu Đông rốt cục hoàn thành sau cùng điều chỉnh, hân hai tròng mắt rồi đột nhiên sáng ngời, sau đó quả đoán mà buông lỏng ra trảo dây thừng hai tay của.

Thân thể trong nháy mắt thuận tiện rơi xuống, gào thét mà qua nhiệt lưu xoa nhĩ tế phát sinh "Vù vù" tiếng gió thổi.

Hồ Hiểu Đông trước tiên về khép hai chân, đồng thời hai tay giơ cao khỏi con, vẫn như cũ vẫn duy trì đầu hàng tư thế.

Hết thấy tất cả, đến trước mắt vị trí, tựa hồ cũng vẫn tiến hành tương đối thuận lợi.

Thế nhưng Hồ Hiểu Đông minh bạch đây gần con là cả toát ra quá trình đơn giản nhất một, kế tiếp rơi xuống đất, mới là chuyện liên quan đến sinh tử then chốt.

Hạ lạc quá trình so sánh Hồ Hiểu Đông suy đoán nhanh hơn nhiều hơn, bất quá cũng may hấn là vận động viên xuất thân, bén nhạy thần kinh, giá trị việc này thời khắc mấu chốt đưa đến tác dụng cực kỳ trọng yếu.

Hầu như ngay đầu ngón chân rơi xuống đất trong nháy mắt, Hồ Hiểu Đông tắt cái hơi một khúc, ngơoi nhưng chớ coi thường đây hơi một khúc, nếu như thời gian dẫn đo bất hảo, ngơoi liền rất có thể xuất hiện câu trên nhắc tới xương gãy toái sống bị kịch.

Cảm thụ được một to lớn lực đánh vào mình lòng bàn chân rất nhanh duyên mà lên, Hồ Hiểu Đông vội vàng thì bản năng thuận thể làm một nghiêng về trước cuộn cuộn.

Mà theo đây nhớ cuộn cuộn kết thúc, dưới nền đất truyền tới phản xung lực bị vô hình hóa giải, Hồ Hiểu Đông cũng bởi vậy hữu kinh vô hiểm hoàn thành toàn bộ trên cao đập lạc.

Không có bất kỳ sung sướng kinh hi, Hồ Hiểu Đông thậm chí ngay cả một tia gọn sóng cũng không có, hấn bình tĩnh tự một đầu gối, là tốt rồi tự cái gì chưa từng phát sinh qua như nhau.

Như nếu không phải của nó trên gương mặt từng đạo nhân không ngừng tích thẳng mồ hôi lưu lại mồ hôi vết, ngơoi sợ là rất khó tưởng tượng liền thì một người như vậy, đứng là ở vừa hoàn thành một cái khiến người ta sợ hãi toát ra.

"Rống ~" thậm người tê rống tại bên người vang lên, Hồ Hiểu Đông theo bản năng nhắc chân toàn đá ra, mãnh lực chém ra đuôi phải giống như đạn pháo vậy quét vào đánh lên lần tiếp cận tang thi thể thượng.

"Loảng xoảng khi, " tang thi hét lên rồi ngã gục, mà còn chưa đến nó làm ra phản ứng, Hồ Hiểu Đông đã rồi thì trừu qua khảm đao, cười ở trên người của nó.

Đao sắc bén nhận ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ, lóng lánh nhấp nháy hàn quang, đợi đến xẹt qua một cái lạnh lẽo đường vòng cung phía sau, của nó chuẩn xác mà không có vào hành thi sợ hãi nào trong.

Đen thui chất lỏng sền sệt theo vớ vụn thi não chậm rãi chảy ra, vẩy ra ra cốt tra thịt vụn rơi xuống nước đầy đất.

Hồ Hiểu Đông mặt không thay đổi đứng lên, sau đó hờ hững đi tới thang gỗ trước mặt, bắt tay vào làm đem cái đó nâng dậy, gỏm nó gác qua tường sát biên giới.

"Rống ~" vừa một tiếng gào trầm thấp.

Hai đạo bóng đen xuất hiện ở đường tắt miệng, không chỉ như vậy, ngay cả ngõ nhỏ hậu phương cũng xuất hiện gậy rồi dấu hiệu.

Không có thời gian sẽ cùng mái nhà mọi người chào hỏi, Hồ Hiểu Đông đợi đến đem thang gỗ phóng chính lúc, vội vàng thì cầm đao bày ra nghênh địch tư thế.

Lấy thang gỗ làm tâm điểm, quanh mình 50 cm bên trong hình tròn phạm vi, đứng là Hồ Hiểu Đông kế tiếp muốn phòng thủ khu vực.

Vô luận như thế nào cũng không thể khiến đây đám súc sinh thương tổn được huynh đệ của mình, người đang thê ở, Hồ Hiểu Đông đã làm xong liều mạng chuẩn bị, mà Hồ Tử đám người chết, không thể nghi ngờ là lệnh tim của hấn hạ dâng lên sát ý vô tận.

"Mau mau, đại gia mau xuống phía dưới!" Thoảng qua thân Đường Tiểu Quyền trước tiên bò qua thang gỗ, bởi vì hấn biết chỉ dựa vào Hồ Hiểu Đông lực một người, cho dù cường thịnh trở lại cũng vô pháp bảo vệ cho tang thi hai phe công kích.

Mà một khi Hồ Hiểu Đông rơi vào khốn cảnh, mọi người đảo sinh cũng là được ngơ ngẩn.

Hồ Hiểu Đông hai bên tung bay được trong tay khảm đao, nhìn như lơ đãng lên xuống ở giữa, cuối cùng làm một tiếng "Nặng nề" rơi xuống đất tiếng vang lên.

Chỉ là song quyền chung quy nan địch bốn chân, theo dũng mãnh vào đường tắt tang thi không ngừng tăng nhanh, làm cho nguyên bản vẫn bỏ khảm thành thạo Hồ Hiểu Đông cũng tiệm mà lảng loạn cả lên.

Bất quá cũng may phe mình đồng bạn đúng lúc mà rơi xuống đất thêm vào, mới cố gắng đem co rút nhanh đầu trận tuyến ổn định lại.

"Chúng ta bước tiếp theo nên làm cái gì bây giờ?" Ngõ Siêu dùng sức duệ đảo trước mặt một con tang thi, đồng thời cả tiếng quát lên.

Đúng vậy! Kế tiếp nên làm cái gì bây giờ? Đối mặt với đầu đường hai đầu không ngừng xâm nhập hành thi, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy đầu của mình da một trận tê dại.

Không hề nghi ngờ, nghĩ phải dựa vào chém giết giải quyết hết trước mắt đây đám súc sinh, hiển nhiên là món không thiết thực sự tình.

Trước không nói súc sinh môn có vô cùng vô tận số lượng, đơn liền hiện nay chúng thể lực của con người cũng không đủ lấy chống đỡ bọn họ hoàn thành như vậy cường độ cao chiến đấu nhiệm vụ.

Sở dĩ, bọn họ phải đột phá vòng vây, nhưng vấn đề tới:

Lúc này người sống sót đó là hằm ở một đoạn sắp tới 9 thước đến lớn lên trong ngõ tắt, ngõ nhỏ hai bên đều là xi măng tường đá, trước sau lại có tang thi vi đồ.

Chung quanh tựa hồ cũng thì tuyệt cảnh, lẽ nào những người may mắn còn sống sót quả nhiên là mệnh số đã hết, phù hợp đoàn diệt nơi này sao? .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Người cứu mạng thang gỗ

"Hò ca, chúng ta phải xông ra a! Nếu không xông liền tm phải bị đây đám súc sinh bao tròn!" Ngô Siêu lần thứ hai lớn tiếng quát dẹp đường, mà hấn quát chói tai lập tức thì chiếm được quanh mình tang thi đáp lại.

"Rống rống rống ~" thận nhân tâm tỳ gào thét kích động tàn ra, giống như tiếng gầm như nhau, kéo không dứt.

Nhưng may là như vậy, Hồ Hiểu Đông lại vẫn như cũ còn là bưng tỉnh không nghe thấy mà vũ động trong tay khảm đao.

Hắn thật giống như một cái không có tình cảm giết chóc cơ khí, vừa không trả lời Ngô Siêu câu hỏi, cũng không có biểu lộ ra bất kỳ vẻ sợ hãi, chỉ là hãy còn tái diễn một động tác, đó chính là chém giết!

Đường Tiểu Quyền nhìn ra Hồ Hiểu Đông dị dạng, hấn sau khi biết người lúc này đã bị Hồ Từ đám người chết hôn mê đầu,

Đây là tương đương nguy hiểm một việc mà, phải biết rằng phần nộ tuy rằng có thể ở nào đó trình độ thật to đề thăng chiến lực của hấn, nhưng cùng lúc đó, phần nộ cũng sẽ gọi hấn mất đi tối làm căn bản lý trí cùng phán đoán.

Mà một người một ngày mất đi lý trí cơ bản nhất cùng phán đoán, hấn liền vô cùng có khả năng làm ra điên cuồng chuyện này đến.

Đây chính là lẽ thường nói người nhân sợ hãi mà cường đại, nhân phần nộ mà mẫn chàng.

Mà lúc này, làm toàn bộ đoàn đội lĩnh đạo hạch tâm, Hồ Hiểu Đông mỗi một cử động đều chuyển liên quan đến đoàn đội thành viên sinh tử, sở dĩ hấn mê thất khắp cả đoàn đội mà nói, thì món cực kỳ đáng sợ sự tình.

Ta phải làm những gì!

Cái trán nếp nhăn trong nháy mắt vận sắc bén thành một đoàn, Đường Tiểu Quyền trong óc nhanh chóng chuyển động, tuy rằng hấn vô ý chém giết đoạt nếu nói quyền lĩnh đạo, thế nhưng lúc này, hiển nhiên phải có người đứng ra thống lĩnh quyền to, cho rơi vào khốn cảnh mọi người vạch một con đường sáng.

Đôi mắt lần thứ hai lướt qua chinh cái ngõ nhỏ, không ngừng chen chúc mà vào thi bày tạo thành từng đạo ** thi trường, làm cho Đường Tiểu Quyền vô pháp quan sát đánh giá đến phía ngoài hẻm trạng huống.

Bất quá cũng may Đường Tiểu Quyền trước đi qua đoạn này lộ, sở dĩ hấn nhớ rõ hạng bậc đầu thì thành phố chủ kiến đạo, mà hạng nam còn lại là một cái loại nhỏ thương nghiệp nhai.

Không hề nghi ngờ, loại nhỏ thương nghiệp nhai giác cái đó thành thị chủ kiến đạo, rõ ràng người sau sở tồn tại tang thi số lượng muốn ít hơn một ít, sở dĩ Đường Tiểu Quyền không có quá mức do dự, lập tức thuận tiện quyết đoán mà làm ra quyết định: "Đại gia đi theo ta, chúng ta đi về phía nam đột phá vòng vây."

Đầu tàu gương mẫu, Đường Tiểu Quyền cũng không kịp Hồ Hiểu Đông sẽ có cảm tưởng thế nào, dẫn theo trường mâu thuận tiện dẫn đầu xông tới.

Có Đường Tiểu Quyền đi đầu, làm cho nguyên bản vẫn mờ mịt luống cuống, lung tung ngăn địch những người may mắn còn sống sót nhất thời tìm được rồi người tâm phúc, bọn họ đều thay đổi thế, đem chủ công phương hướng hoàn toàn tập trung ở tại ngõ nhỏ nam diện.

Không hề nghi ngờ, Đường Tiểu Quyền nguy thế dưới làm ra quyết đoán vẫn là tương đối chính xác.

Dù sao so với hai đầu ngăn địch, rõ ràng cho thấy tuyển chọn hành thi số lượng tương đối yếu phía nam làm đột phá khẩu càng sáng suốt.

Nhưng mà, Đường Tiểu Quyền làm quyết đoán tuy rằng chính xác, nhưng hắn lại bỏ quên một vấn đề khác, một cái liên quan đến bọn họ sinh tử vấn đề quan trọng.

Đi về phía nam đột phá vòng vây của nó căn bản ưu thế ngay với nam diện hành thi số đếm tương đối hơi ít, cần phải phát huy đây một ưu thế, phải có một tiền đề, đó chính là những người may mắn còn sống sót phải bảo chứng phía bắc diện tang thi không công kích nữa bọn họ.

Nhưng phía bắc diện những thứ này là huyết thành tính tang thi làm sao sẽ ngồi xem con mồi chạy trốn mà không ngoảnh lại nhìn đâu?

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền bọn họ lúc này mặc dù nhìn như bước đi tại triều được nam diện di động, nhưng hai mặt thụ địch cục diện vẫn đang không có xong bất kỳ đối mới.

Quo đạo khám xoay người phía sau nẩy lên một con tang thi, còn không chờ Ngô Siêu chậm lại một hơi thở, một con khác liền vừa giết đem bắt đầu.

Không dứt, vô cùng vô tận, ôn quyền hãm chí cảm thấy cánh tay của mình coi như nướng trên kệ mộc côn vậy nóng bỏng đau xót.

A Thành hèn mọn ở đội ngũ trung gian, hai mắt cảnh giác nhìn hai bên, thường thường cho ý muốn bắt đầu đánh lên hành thi đến thượng một chút, nhưng may là như vậy, cũng vẫn là đem hắn mệt quá.

Vương Cường vậy thì càng không cần thiết nói, thân ở tuyến đầu tiên hãn, căn bản ngay cả thở hút cơ hội cũng không có, cơ giới trừu sát khiến càng hiển mệt mỏi.

Nhìn những đồng bạn mệt mỏi ứng phó, mồ hôi đầm đìa đáng đáp, nghe những đồng bạn to sweeney không ngừng, khí tức thanh âm hỗn loạn, Đường Tiểu Quyền ý thức được vấn đề nghiêm trọng.

Thế nhưng lúc này hắn cũng không có bất kỳ biện pháp, hắn thực sự nghĩ không ra làm sao có thể ngăn cản phía bắc diện này súc sinh duy trì liên tục không ngừng tiến công.

Mà nếu như không ngăn cản được súc sinh môn công kích, hướng nam đột phá vòng vây liền sẽ trở thành vọng đàm.

Uể oải dần dần trong lúc vô tình ăn mòn mỗi một vị người sống sót ý thức, lòng tuyệt vọng cảnh bắt đầu ở bọn họ trong lòng lan tràn.

Từ vọng tựa hồ thoáng qua liền tới!

Nhưng mà. . .

Nhưng vào lúc này, mọi người ở đây kinh hô tuyệt vọng bất lực hướng tới, một cái rung trời vang lên gầm lên ở trong bọn họ ở giữa nổ vang.

Đường Tiểu Quyền thậm chí còn chưa kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào, liền nghe nhĩ tế một trận tạt phong gào thét mà qua, một giây kế tiếp thuận tiện nghe "Loảng xoảng khi" nhất thanh muện hưởng.

Đội hãn theo tiếng kêu nhìn lại, nhưng thấy to lớn lên thang gỗ chính rơi vào thi bầy trong, mà thang gỗ thượng mỗi một tiết cầu thang thi thành thiên nhiên lao lung, đem dựng thẳng liệt gạt ra tang thi bộ tù ở tại trung gian.

"Rống rống rống ~" thi bầy xao động dựng lên, thang gỗ hạ xuống nghiêm trọng trở ngại bọn họ hành động, đây làm cho chúng nó tương đối tức giận.

Chúng nó đám tròn tròn chỗ trống cặp mắt, khô quắt thi thủ không giúp đỡ mà ở trong không khí huy vũ gãi, tựa hồ chỉ có như vậy, tài năng khiếu chúng nó cách con mồi của mình gần hơn vài phần.

"Đều chó ngu lo lắng! Giết đi ra ngoài!" Hồ Hiểu Đông lần thứ hai ra nhắc nhở mọi người, mình đan điền ra cường lực khí thế lập tức thì giống như công án đem trong thất thần những người may mắn còn sống sót xao tỉnh.

Rất lâu, nhân loại chính là như vậy, chỉ cần cho bọn hắn một điểm mong muốn, bọn họ là có thể nặng đót ý chí chiến đấu.

Mà lúc này, Hồ Hiểu Đông phóng thê cử chỉ không thể nghi ngờ là cho những người may mắn còn sống sót sống tiếp mong muốn.

Đường tắt không rộng, vừa vặn có thể hai người song song mà đứng, sở dĩ thang gỗ tồn tại rất tốt đã không chế phía bắc diện thi bầy di động.

Bất quá những người may mắn còn sống sót cũng minh bạch, thang gỗ cuối cùng là thang gỗ, nó không đúng sắt thép, vô pháp thừa thụ ngũ nghê thi duy trì liên tục không ngừng vỡ sập lực, sở dĩ bọn họ phải cần ở thang gỗ bị phá hủy trước lao ra đây 9 thước chiều dài đường tắt.

Hồ ngô hai người phía trước, những người còn lại ở phía sau, những người may mắn còn sống sót chọn dùng thay thế công kích phương thức, một ngày đứng hàng hàng trước người có lực cỡi hiện tượng, người sau lưng lập tức trên đỉnh.

Kể từ đó, bọn họ không những được bảo trì mạnh mẽ sức chiến đấu, hơn nữa đẩy mạnh tốc độ cũng nhận được đại phúc độ dễ thắng.

Mà trái lại bên kia, ngốc nghếch tang thi để có thể trước đồng loại một va chạm vào con mồi, đều thượng ứng.

Nhưng ngô nhỏ cứ như vậy rộng, chen chúc kết quả nếu không không thể để cho bọn họ bóp gần mấy may, trái lại bởi vì hỗn loạn mà dẫn đến thỉnh

thoảng có tang thi ngã sắp xuống.

Việc này tiêu bi trường, những người may mắn còn sống sót ý chí chiến đấu càng ngẩng cao lên.

Rốt cục, khi hấn môn kiên trì không ngừng nỗ lực hạ, một tia đã lâu dương quang rốt cục thấu vào đầu hẻm, những người may mắn còn sống sót thành công.

Nhưng là bọn hấn thậm chí ngay cả thắng lợi vui sướng đều là tới kịp phẩm thưởng, tân khốn cảnh vừa theo nhau mà đến. . . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Vội vàng không chọn đường

Mồ hôi rơi trên mặt đất, bốc hơi thành một vùng nước.

Đường Tiểu Quyền tay vịn tường, nỗ lực để cho mình không ngừng phập phồng trong ngực sào thích bình phục một ít.

Thế nhưng, phòng phùng mưa lậu liên miên mưa, lão thiên gia tựa hồ cũng không tính cho hấn cơ hội này.

Bởi vì ngay hấn ý thượng tường, chuẩn bị nghỉ chân suyễn thượng hai cái thì, liên tiếp "Bùm bùm" trúc mộc tiếng vỡ vụn hoảng sợ từ của nó phía sau truyền tới.

Đường Tiểu Quyền không khỏi tâm trạng căng thẳng, hấn căn bản không cần quay đầu lại kiểm tra, bởi vì lúc này lúc này có thể phát sinh loại thanh âm này chỉ đại biểu được một loại khả năng, đó chính là vừa mới bị thang gỗ bộ tù hành thi thoát khốn.

Làm sao bây giờ? Đình trệ đại nào lần thứ hai vận chuyển.

Đường Tiểu Quyền hai bên các nhìn liếc mắt, đại nào lập tức làm ra tương ứng phán đoán.

Ở trước mặt của hấn thì một cái ngang đồ thương nghiệp nhai, từ của nó nhìn ra kết quả đến xem, này thương nghiệp nhai nhai dài ít nhất phải có mấy chục thước dài.

Mà lúc này phe mình đoàn người ở kinh lịch hết vừa mới một phen kịch đấu phía sau, đã rồi chính xác với toàn bộ viên lực kiệt sát biên giới, cho nên muốn muốn một lần nữa chém giết đột phá vòng vây, lấy mọi người trạng huống trước mắt, hiển nhiên là món không quá có thể chuyển tình.

Như vậy, đến tốt cùng nên làm cái gì bây giờ?

Đường Tiểu Quyền xiết chặt hai tròng mắt lộ ra lau một cái mê man thần thái.

Không thể nghỉ ngơi, lúc này Đường Tiểu Quyền đó là tương đương khẩn trương, hấn kiệt lực nghỉ phải giữ vững nội tâm bình tĩnh, nhưng từng bước tới gần tang thi lại căn bản sẽ không cho hấn cơ hội này.

"Rống rống rống ~" đại biểu cho tử vong gào thét càng tới gần, Đường Tiểu Quyền thậm chí có thể cảm giác được chính lưng chỗ nổi lên một tia lạnh.

Đây là một loại vô pháp ức chế khiến người ta sợ hãi cảm giác, hầu như sẽ ở đó sao một cái chớp mắt, như là sợ hãi, sợ, mờ mịt chờ mặt trái tâm tình thuận tiện một nào mà tập đầy tất cả của người thân.

Làm cho Đường Tiểu Quyền lúc này chỉ còn một cái ý niệm trong đầu, đó chính là chạy.

Nhưng đối mặt với trước đây có vi đồ, phía sau có truy binh giáp công tình thế, hấn có thể hướng nơi nào chạy?

Đối với vấn đề này, không có người có thể nói cho hấn biết, thẳng đến cái kia quen thuộc quát chói tai tiếng vang lên.

"Đại gia tất cả đi theo ta, chúng ta đến trong điểm đi!"

Hồ Hiểu Đông 1 thước 7 vóc người, vào giờ khắc này có vẻ dị thường cao to, hấn tháo ra trước mặt một cánh cửa kiếng, sau đó đầu tàu gương mẫu mà vọt vào.

Có hần dẫn dắt, còn lại mờ mịt không biết làm sao mọi người nhất thời thì tìm được rồi người tâm phúc,

Đại gia không có hai lời, đều cảm vũ khí cùng vật tư, theo sát phía sau mà đi theo.

Chỉ có Đường Tiểu Quyền tâm hiện lên một tia nghi ngờ, nhưng xét thấy trước mặt cấp bách tình thế, hần cũng không kịp ngăn cản mọi người đi về phía trước bước chân của, chỉ có thể là tùy đại lưu mà đi vào cửa hàng trong vòng.

Đây là một nhà tóc đẹp điểm, mặt tiền cửa hàng bên trong mây tờ bàn đánh bóng bàn và ghế chiều hiển hần quy mô.

Vương Cường tiện tay đem mở rộng ra kéo cửa cho kéo hợp đóng cửa, đồng thời đẩy lên tòa trừ.

Mà đang ở hần hoàn thành đây hết thấy đồng thời, hai từ đường tắt theo đuôi tới tang thi ngành sinh sinh mà đụng phải bắt đầu.

"Loảng xoảng~ "

Không có gì bất ngờ xảy ra, to lớn lực va đập, làm cho cửa kiếng xảy ra một trận rung động.

Mà đụng vào cửa kiếng thượng tang thi thì bởi vì lực đạo đè ép, bộ mặt vận vẹo phải không một hình dạng, từ xa nhìn lại, tựa như bày bị phách làm thịt thịt vụn, tức xấu xí lại ác tâm.

Bất quá đối mặt việc này vậy kịch liệt va chạm, hai tang thi nhưng thật ra chưa biểu hiện ra bất kỳ không khỏe, tương phản không hề cảm nhận sâu sắc chúng nó đợi đến giảm xóc lực kết thúc thuận tiện trước tiên bắt đầu rồi chúng nó am hiểu nhất phát cùng cao chấp tới.

"Mau, đại gia mau tìm hoa có hay không có thể làm cho chúng ta rời đi địa phương!" Nhìn rung động không lấy cửa kiếng, Đường Tiểu Quyền một lòng trong nháy mắt nhắc tới tiếng nói mất.

Không hề nghi ngờ, lúc này bất quá chỉ là hai tang thi tạo thành động tĩnh mà thôi, mà một khi chờ đây đám súc sinh đến tiếp sau bộ đội bắt đầu, như vậy cửa kiếng. . .

Đường Tiểu Quyền không dám tiếp tục hướng xuống dưới suy nghĩ, hần vừa mới lo lắng nhưng không thể đúng lúc nói ra khỏi miệng sầu lo đang ở hơn thế.

"Cái kia ~ Quyền ca, nơi này có phiền cửa sổ, bất quá. . ." A Thành hơi lộ ra thanh âm dồn dập vừa xong phân nửa, một cái to con thân ảnh bắt đầu từ của nó trước mặt vọt tới.

Hồ Hiểu Đông đồng dạng là ý thức được chính quyết sách sai lầm, hần thật đơn giản một câu nói, không thể nghi ngờ là đem toàn bộ đoàn đội mang vào một cái bịt kín lao lung.

Sở dĩ vừa vừa nghe thấy A Thành gọi, hần liền làm như chớp được người cứu mạng rom rạ vậy vọt tới.

Đôi mắt trong, hé ra mạng da điểm gọi đầu cái đệm nằm ngang ở giữa phòng, ở nó bên trái có phiên hình chữ nhật thủy tinh kính, nghĩ đến thì cung khách hàng giặt xong đầu trang điểm dùng.

Đương nhiên những thứ này đều không phải là Hồ Hiểu Đông chú ý trọng điểm, đợi đến xem qua những thứ này râu ria gì đó lúc, ánh mắt của hần thật chắc tập trung ở tại tường viên phía trên thông gió trên cửa sổ.

"Thế nào? Có biện pháp làm mở ra đồ chơi kia sao?" Đường Tiểu Quyền dựa ở cửa, trong miệng hần chỉ đồ chơi kia chính là tường viên thượng phiên thông gió song.

Thông gió song thì tiêu chuẩn hai tầng kết cấu, do vòng ngoài bảo vệ song sắt cùng nội bộ kính mờ cấu thành.

Kính mờ nhưng thật ra tốt lắm, cần nhu đẩy ra bắt tay là được mở, ngay cả vòng ngoài bảo vệ song sắt. . .

Hồ Hiểu Đông lông mi xiết chặt lên.

Phải biết rằng, hần lúc này, trên tay nhưng không vật gì vậy có thể khiêu động chừng ngón cái to song sắt, trừ phi. . .

Đôi mắt theo song sắt sát biên giới quét một vòng, Hồ Hiểu Đông lơ mờ ánh mắt của đột nhiên sáng bết vài phần.

"Có! Người đó ~ Ngô Siêu các người mau đi xem một chút trong điểm có hay không cờ lê, mau!"

Ngầm hiểu, Đường Tiểu Quyền nhất thời hiểu Hồ Hiểu Đông ý tứ, hần không có chút do dự nào, lúc này trước tiên quay người trả lời phòng khách, sau đó liền bắt tay vào làm trở mình tìm.

Nhờ vào cửa hàng diện tích không lớn, sở dĩ những người may mắn còn sống sót cần tìm kiếm địa phương cũng không nhiều, khoảng chừng ở 3 phút lúc, Ôn Tuyền Hâm rốt cục ở một chỗ tầm thường trong góc phòng phát hiện một cái trần đầy vết bẩn túi công cụ.

"Hoa, tìm được rồi!" Cơ hồ là điên cuồng hét lên được hô lên đây chiếu, mà theo hần đây tịch lời ra khỏi miệng, nguyên bản vẫn còn ở trở mình rương đảo quỹ mọi người đều thì ngừng động tác trong tay, tiện đà đồng thời dòi mắt nhìn lại. Nhưng thấy của nó trong tay mở túi công cụ bên trong, phân loại mà để như là đồ mờ nút chai, tiểu chuy, cờ lê các loại dụng cụ sửa chữa.

May mắn, đây là lập tức mỗi một một người sống sót tâm tình đích xác thực về hình người, ở đã trải qua liên tiếp đả kích và liều mạng lúc, bọn họ cuối cùng cũng đụng phải món thông thuận tâm ý chuyện tình.

Mong muốn đó là một tốt bắt đầu đi! Đường Tiểu Quyền nhìn theo Ôn Tuyền Hâm thân ảnh của ly khai, thế nhưng một giây kế tiếp nơi cửa chính truyền tới gấp phát thanh vừa đem hần hoảng hốt tâm tư kéo về thực tế.

Từ tiến nhập cửa hàng đến bây giờ, nhiều nhất đi tới 5 phút, nhưng may là ngắn ngủi này 5 phút, tụ tập ở thủy tinh ra hành thi số lượng lại dĩ nhiên thì tệ đại mật thành một mảnh.

Nhìn từng cái đè ép ở trắng nổi thủy tinh thượng khiến người ta sợ hãi khuôn mặt, nghe bởi vì ngoại lực phát mà bị rung động phải hoảng động không ngừng kéo cửa, một đám người sống sót lòng của thật chắc nhéo ở tại cùng nhau.

Kế tiếp đem là bọn hần đồ mệnh thời khắc, tiền đặt cược thuận tiện Hồ Hiểu Đông có thể hay không lành nghề thi phá cửa trước cạy ra phiến song sắt, ngay cả nói tiền đánh bạc, thì thì mỗi người bọn họ tính mệnh.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Mộc mạc sông đào bảo vệ thành (1)

"A Thành! Người đi trong phòng hỗ trợ, Hồ ca cần gì, trước tiên cho hần, cần phải hãy mau đem lan can sắt tháo xuống!"

"Ngô Siêu, tiểu ôn, hai người đem đây hai tờ cắt tóc trác làm cửa kia miệng dọn xong, nhớ kỹ lưu một khe, tốt dung chúng ta đợi đi vào!"

"Cường tử, người cùng ta phụ trách chặn đây thủy tinh cửa chính, chúng ta tận khả năng ở khu vực này thiết trí cản trở, trì hoãn tang thi tiến lên!"

"Được rồi, đại gia nhanh hành động!"

Dứt tiếng nói, Đường Tiểu Quyền lúc này hoàn toàn không cần bận tâm tang thi phản ứng.

Sử dụng cú hiện nay nhất lưu hành một câu internet ngữ chính là: Người gọi hoặc không gọi, tang thi sẽ ở đó mà, không đi không xê dịch.

Có Đường Tiểu Quyền chỉ thị, hoảng loạn luống cuống mọi người lập tức ổn định ra rồi tâm thần, mỗi người bọn họ lĩnh mệnh, vì đoàn đội cùng tánh mạng của mình bận rộn.

Hai tờ cắt tóc trác, 4 trương lên xuống ghế, đây là Đường vương hai người dùng để chặn cửa toàn bộ tài liệu.

Nhưng vấn đề là bọn họ muốn phong chặn thủy tinh kéo cửa riêng là độ rộng liền chừng 2 thước nhiều, cho nên muốn muốn chỉ dựa vào điểm ấy tài liệu đem thủy tinh kéo cửa hoàn toàn phong chặn, hiển nhiên là món không quá thực tế sự tình.

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền phải cải biến sách lược, đem ban đầu phong chặn kế hoạch, sửa biến thành thiết chương.

Dựa theo hần tư tưởng:

Hai tờ cắt tóc trác đem bị nằm ngang trên mặt đất, khoảng cách để đặt, đây là cản trở một.

Sau đó sẽ đem 4 trương lên xuống ghế một chữ bày ra, hai hai giao nhau, đây là cản trở hai.

Nếu như tất cả thuận lợi, như vậy hành thi đang đột phá cửa kiếng cách trở phía sau, lại lực tục bị hai cái cản trở sảy.

Kể từ đó, không những được là phe mình thắng được nhiều đủ giám xóc thời gian, cũng có thể khiến phe mình càng nhanh và tiện mà ám sát tang thi.

Trừ lần đó ra, sau khi chết tang thi vẫn sẽ trở thành thiên nhiên thi thể cản trở, là chúng nó đến tiếp sau đồng bạn đi về phía trước dựa vào thêm phiền phức.

Một cục đá hạ ba con chim, quả nhiên là cái diệu kế, đây nếu đặt ở bình thường, Đường Tiểu Quyền đủ để hơi bị tự ngao.

Nhưng mà lúc này. . . Hắn lại thể nghiệm không được bất kỳ cảm giác thành tựu.

Tương phản, hắn thật sâu sầu lo mình biện pháp có hay không có thể ngăn trở một ly cái đó cách là huyết tang thi tiến công.

"Tiểu Đường, mấy thứ này cũng ném trên mặt đất đi?" Vừa đối phó chính nhiệm vụ Ôn Tuyên Hàm theo Ngô Siêu cùng nhau, đang cầm một loa chai chai lọ đã đi tới.

Đường Tiểu Quyền theo bản năng ngoái đầu nhìn lại nhìn lại,

Nhưng thấy những thứ này bình quán thượng đại đô viết hộ phát chất, tấm dầu thoa tóc trong vòng chữ, hắn hơi trầm ngâm vài giây, tiện đà bộ dạng phục tùng liếc mắt dưới thân gạch men sứ sàn nhà, nhất thời một cái mưu kế này lên tâm đến.

Hồ hững lấy ra một lọ nhũ dịch, Đường Tiểu Quyền nhanh chóng mở đỉnh ốc miệng bình, sau đó bất chấp tất cả đem cái đó tất cả đều khuynh đổ ra.

Nhũ bạch sắc dịch thể theo miệng bình viên lăn xuống, rơi xuống trên mặt đất, tứ tán nước bắn, rất nhanh thuận tiện đọng lại thành một vũng keo dán hình dạng bọt nước.

Đường Tiểu Quyền nhấc chân đạp thật mạnh ở bọt nước trong, tiện đà về phía trước một dùm, tron mặt đất làm cho chân của hắn để không tự chủ được vượt mức quy định xẹt ra, suýt nữa mất thăng bằng gọi hắn mới ngã xuống đất.

Thấy rõ lần này tình cảnh ôn ngô hai người lập tức thì ngầm hiểu, đều thì học theo bắt đầu rồi mở ra bình khuynh đảo công tác.

Hồ Hiểu Đông khí thô kinh suyễn bài chuẩn bị trong tay cờ lê, tráng kiện trên cánh tay gân xanh hết đường, giống như suối nước vậy mở hơi hột không ngừng chút nào nghỉ mà theo gò má ngã nhào xuống.

Bởi vì chỗ ẩm ướt hoàn cảnh duyên cớ, ô-xy hoá rỉ sắt loa mạo so với Hồ Hiểu Đông suy đoán còn khó hơn lấy tháo dỡ, bất quá cũng may hắn chỉ trên lực lượng xuất chúng, gia cái đó có công cụ phụ trợ, bằng không đổi thành người bên ngoài, sợ là ngay cả nửa điểm giấy dựa cơ hội cũng không thể có.

Phòng khách chính trong vòng, các loại hộ phát đồ dùng vị đạo tràn ngập với khoảng không, bởi những thứ này sản phẩm đại đô bao hàm thực vật tinh dầu các loại chất phụ gia, sở dĩ hỗn hợp ra mùi thực tại gay mũi.

"Được rồi! Các vị, không sai biệt lắm, chúng ta lưu ta đợi dùng!" Lo lắng đến phe mình nhân viên di động vấn đề, Đường Tiểu Quyền ra ngăn lại Ngô Siêu đám người tiếp tục khuynh đảo động tác.

Dù sao, làm đây hết thảy chủ yếu là để trì hoãn tang thi động tác, nếu là bởi vậy liên lụy đến chính, vậy coi như cái được không bù đắp đủ cái mất.

50 hơn bình dịch thể, bị toàn bộ khuynh ngã xuống cửa kiếng trước hai cái cản trở trong lúc đó vị trí, Đường Tiểu Quyền dự định đem nơi đây làm vì bọn họ "Sông đào bảo vệ thành".

Tuy rằng hắn cũng biết này "Sông" cũng không thể ngăn trở tang thi lâu lắm thời gian, nhưng. . .

Mong muốn Hồ Hiểu Đông có thể ở tang thi đột phá vòng vây trước đỡ xuống thông gió xuyên.

Tâm trạng hãy còn cầu khẩn, đồng thời Đường Tiểu Quyền thấp qua mấy con roi là tả trên mặt đất sửa phát kéo, cũng đem cái đó phân phát cho bên cạnh đồng bạn: "Đại gia đem những thứ này mang ở trên người, khi tất yếu có thể đâm tiến tang thi đầu!"

"Phanh ~" một tiếng vang thật lớn, kinh đang bề bộn với chuẩn bị những người may mắn còn sống sót tâm trạng không khỏi căng thẳng, bọn họ cơ hồ là không hện mà cùng xoay chuyển qua đầu, chợt nét mặt hiện lên ti khó có thể ức chế hoảng sợ.

Đôi mắt trong, cách gần nhất một loạt tang thi, bởi xếp sau tang thi đè ép dẫn đến của nó thân thể vô pháp có thể xoè ra, sở dĩ tất cả rơi vào đường cùng, đây đám súc sinh chợt bắt đầu dùng đầu đánh thủy tinh.

Phải biết rằng nơi đây cửa hiệu cắt tóc thủy tinh cũng không phải là tính chất cứng rắn thủy tinh công nghiệp, tuy rằng hắn độ dày cũng có vài cm, nhưng. . .

Nhìn nhân đánh mà kịch liệt rung động thủy tinh thôi kéo cửa, Đường Tiểu Quyền bản năng nắm chắc trong tay trường mâu, đồng thời cả tiếng hô quát: "Hồ ca, người bên kia hay nhất có thể nhanh một chút, tang thi sắp phá cửa!"

Gấp mà lại hơi hoảng sợ thanh âm rơi vào Hồ Hiểu Đông trong tai, thù hạ của hắn ý thức đầu giật mình, sau đó ngay hắn run run trong nháy mắt, "Rầm" nhất thanh thủy hưởng ở không khí trầm muộn trung nổ vang ra.

Vương Cường có thể rõ ràng cảm thụ được một thịt nướng nướng nhiệt lưu tập tiến đến, tùy theo mà đến còn có trận trận hưng phấn gào thét, cùng với khiêu thái toái pha lạn tra "Răng rắc" thanh.

"Loảng xoảng khi!" Thu tiền xâu tang thi không có gì bất ngờ xảy ra bị dưới chân cắt tóc trác bán ngã trên mặt đất, cái này xui xẻo tên thậm chí ngay cả

đầu cũng không tăng giờ lên, thuận tiện bị sau đó dừng mảnh vào thi bày cho che mắt.

"Xét nhà hòa!" Vương Cường mày kiếm đảo dựng thẳng, trong tay trường mâu hợp thời giờ lên.

Bất quá Đường Tiểu Quyền cũng lắc mình đương ở tại trước người của hắn, lên tiếng nói: "Cường tử, chờ một chút, chờ bọn hắn gần chút nữa chút!"

Thoại âm rơi xuống, vừa liên xuyên rơi xuống đất tiếng vang lên, những người may mắn còn sống sót vừa mới sờ bảo chế "Sông đào bảo vệ thành" phát huy ứng hữu hiệu ứng.

Bị bệnh độc tập kích ảnh hưởng, biến dị hành thi đã mất đi nhân loại vốn có cân đối tính, gia cái đó đi lại lỏa xỏa, vừa tha bộ đi về phía trước, sờ đi chúng nó tập tễnh cước bộ rất dễ liền bị ngấm mẫn tron dịch thể mặt đất trượt chân.

Mà những thứ này trượt chân tang thi mới là Đường Tiểu Quyền dự định mục tiêu công kích.

"Động thủ!" Huy mâu dùng sức đâm hướng bỏ ngoa trên mặt đất có như ngã gục hình dạng tang thi sọ não trên, Đường Tiểu Quyền sạch sẽ lưu loát kết quả rút người sau tính mệnh.

Mà theo hắn đây một mâu hạ xuống, người thi công phòng đại chiến cũng chột kéo ra mờ màn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Mộc mạc sông đào bảo vệ thành (2)

Bốn người, hoành xếp một loạt, bọn họ hoặc đâm hoặc chém hoặc bổ hoặc đập, chặt chẽ bảo vệ trước mặt này thiếu 2 thước, lại liên quan đến bọn họ đoàn người tính mệnh sông đào bảo vệ thành.

Nhưng mà rất nhanh bọn họ thuận tiện phát hiện, vô luận bọn họ làm sao ra sức tiến hành phòng thủ, của nó giết địch nhanh đều là so ra kém tang thi bộ đội cuốn cuộn không ngừng bổ sung nhanh.

Tiếp tục như vậy có thể không làm được a! Đường Tiểu Quyền lập tức ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính.

Không hề nghi ngờ, nếu như bọn họ nếu không điều chỉnh sách lược, tiếp tục tự như vậy khắp nơi vô mắt hồ đâm chém mạnh xuống phía dưới, như vậy trước hết luy ba nhất định là phe mình 4 người.

"Cường tử, Ngô Siêu, Tiểu Ôn, chúng ta không nhất định không nên giết chết những súc sinh này, đánh ngã bọn họ trì hoãn nhanh là được rồi!"

Đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền thuận tiện nhấc chân đoán hướng về phía trước mặt một con to mọng tang thi, con này tang thi lên tiếng trả lời ngã xuống đất, mở rộng ra bụng của ném vấy ra một đồng có không có tạng phủ khí quan.

Mà ở như vậy nhỏ hẹp sông đào bảo vệ thành trong phạm vi, thường thường một con tang thi ngã quy, sẽ gặp liên đới đến tiếp sau xông lên tang thi cùng nhau ngã quy, là tốt rồi tự nhiều thước nặc quân bài như nhau, hiệu suất của nó cao.

Nhìn nhân to mọng tang thi mà ngã quy tăng chồng lên nhau không thể nhúc nhích thi đôi, Vương Cường đám người theo bản năng hồ nhìn thoáng qua

Không thể không nói, Đường Tiểu Quyền chiêu này quả nhiên hay tai, nó không chỉ có rất tốt giải quyết rồi mọi người nhân không ngừng bổ chém mà đại lượng tổn thất thể lực, hơn nữa của nó "Trì hoãn" hiệu suất giác cái đó lúc trước cũng nhận được đại phúc độ dễ thắng.

Không cần Đường Tiểu Quyền hơn nữa hai lần, thấy tận mắt phải mới sách lược hiệu dụng Vương Cường đám người, lập tức thi bỏ qua ban đầu công kích thủ đoạn, sau đó đồng thời mà sử dụng lên người trước phương pháp.

Trong khoảng thời gian ngắn rơi xuống đất thanh đó là liên tiếp, vọt tới trước thi bày đã ở người sống sót cùng mình đồng loại song trọng cản trở hạ không ngừng rơi xuống đất ngã sắp xuống, toàn bộ tràng diện vô cùng hỗn loạn, là tốt rồi làm như một không có khói thuốc súng chiến trường.

Sách lược thành công, hành thi trùng kích nhanh chiếm được đại phúc độ chậm lại, những người may mắn còn sống sót cũng bởi vậy có thể khó được thờ dốc thượng một hồi.

Nhưng mà tang thi loại sinh vật này, luận đến không nghe theo bất nạo năng lực sợ là hiện nay trên đời đệ nhất tồn tại.

Bởi vì một khi bị chúng nó nhận thức chuẩn sự tình, liền kiên quyết không tồn tại lùi bước.

Sợ hãi, sợ, khổ sở, chúng nó chưa từng có!

Thống khổ, uể oải, mệt nhọc, chúng nó sẽ không cảm xúc!

Những thứ này bị bệnh độc cải tạo của người hình giống, tựa như cùng từng cỗ một thân thể cơ khí, giết chóc cùng cùng hóa thành chúng nó tồn tại duy nhất mục đích.

Hành thi vẫn ở chỗ cũ người trước ngã xuống, người sau tiến lên mà hướng phía người sống sót trùng kích, mặc dù là bị sảy trọng áp trên mặt đất, chúng nó cũng trước sau như một hướng phía trước rất gần, dù cho lại bởi vậy vận gãy thân thể của mình.

Không rộng sông đào bảo vệ thành đang ở đã được mắt thường có thể thấy được nhanh bị hành thi thân thể diền mai, thấy rõ tình cảnh này Đường Tiểu Quyền một lòng bản lần thứ hai bị nhắc tới tiếng nói mất.

Dù sao, một ngày "Sông đào bảo vệ thành" bị hành thi nhồi, đó chính là ý nghĩa tánh mạng của bọn họ phòng tuyến cũng đem tùy theo bị phá trừ.

Mà tới lúc đó. . .

Đường Tiểu Quyền trong mắt hiện lên ti hoảng sợ.

Nhưng mà Đứng nhà đột phùng liên miên mưa, ngay Đường Tiểu Quyền vì lúc này tình thế khẩn trương mờ mịt hướng tới, một tiếng thanh thủy thủy tinh nghiền nát thanh trong nháy mắt thuận tiện khiến như rót vào hầm băng.

Lại một phiến thủy tinh kéo cửa bị hành thi phá vỡ, là huyết súc sinh môn giống như một con con còi cương ngựa hoang, tê gào thét được phong ô vào nhỏ hẹp nứt ra.

Vương Cường có thể thấy rõ ràng đây đám súc sinh bởi vì "Phía sau tiếp trước" mà bị còn sót lại ở khuông cửa thượng toái tra vỡ ly hoa tổn thương thân thể, hẳn thậm chí có thể cảm nhận được bị sắc bén tra mặt tua nhỏ da cảm nhận sâu sắc.

Mà khi sự tình người hành thi môn đâu? Chúng nó nếu không không có biểu hiện ra bất kỳ đau đớn, tương phản vẫn nhân cửa kiếng phá vỡ mà không ngừng mà hưng phấn rít gào.

Thử hỏi, đang đối mặt như thế chẳng biết mệt mỏi rã rời, chẳng đau đớn, hơn nữa số lượng khổng lồ địch nhân thời gian, người làm sao có thể không cảm thấy sợ cùng sợ hãi?

Tin tưởng trong thiên hạ, ngoại trừ siêu nhân các loại ra xuyên tồn tại ở tiểu thuyết tranh châm biếm bên trong, sợ là bất luận cái gì một người bình thường loại đang đối mặt việc này vậy dưới tình hình đều khó khăn bảo một viên bình thường tâm.

Chỉ ít Vương Cường tự nhận làm không được, như nếu không phải gần đoạn thời gian trải qua nhiều lần tương tự sinh tử trong nháy mắt, hẳn sợ là đã sớm đồ cút đái giàn giụa, bị trước mắt hoảng sợ tình cảnh dọa cho than ở trên mặt đất.

Nắm thật chặt trong tay trường mâu, Đường Tiểu Quyền một đôi con ngươi đen xiết chặt ở tại cùng nhau, hẳn không phải là không có nghĩ tới thi bày lại vỡ một môn tràng cánh, nhưng thật coi chính mắt thấy được, hành thi một hống mà vào thế vẫn là xa xa vượt ra khỏi hẳn mong muốn.

Mượn xếp thi thể, những người may mắn còn sống sót cố gắng mà kiên trì, bọn họ đã bỏ qua mới nhất sách lược, lần thứ hai trở về đến nhất nguyên thủy tế giết phương pháp.

Nhưng mà người trước ngã xuống, người sau tiến lên hành thi, liền bùng tình thủy triều như nhau, hoặc phủ phục, hoặc bò sát, hoặc cuộn cuộn, chúng nó lấy các loại không thể tưởng tượng nổi tư thế lướt qua thi trường hướng người sống sót xuất phát.

Ngay từ đầu người sống sót còn có thể dựa vào vũ khí trong tay từng cái tiêu diệt hết đến gần hành thi, thế nhưng theo thời gian trôi qua, từ từ tăng nhanh hành thi số lượng bắt đầu làm cho bọn họ đáp ứng không xuê lên.

"Mau, Cường tử, Tiểu Ôn, hai người đem còn dư lại tẩy trừ keo vuốt tóc té xuống đất, chúng ta. . ."

May là Đường Tiểu Quyền ở trước tiên nghĩ tới muốn làm ra điều chỉnh, nhưng hẳn đúng là vẫn còn chậm một.

Bởi vì không ngừng mà truru sáp, chúng thể lực của con người không thể nghi ngờ là đạt tới cực hạn sát biên giới.

Mà người một ngày xuất hiện loại hiện tượng này, thân thể các hạng cơ năng phản ứng đô hội đại phúc độ rơi chậm lại, đây liền sẽ trực tiếp dẫn đến nguyên bản rất dễ làm được chuyện mà, đột nhiên trở nên cực kỳ cổ xưa.

Cũng tỷ như lúc này Vương Cường, hẳn ở cơ giới đánh ngã một con lần tiếp cận tang thi phía sau, bản năng muốn đem mâu rút ra, thế nhưng thân thể hư nhược cũng vào giờ khắc này rút dây xích.

Trường mâu không thể đúng hạn rút lên, mà hẳn. . .

"Loảng xoảng~" nhĩ tế truyền đến nhất thanh muộn hưởng. Đường Tiểu Quyền nói rằng một nửa bị hấn sinh sôi mà nuốt trở vào, đợi đến ngoài đầu nhìn lại nhìn lại, con kiến huỳnh đệ của mình đã rồi nằm ngửa ở trên mặt đất, mà ở của nó trên người quần áo vỡ y thịt vụn thể xác chính đang chậm rãi về phía trước bò sát.

"Vương huynh đệ!"

"Cường tử!"

Mọi người hô quát đem trong hỗn độn Vương Cường kéo về thực tế, lấy lại tinh thần hấn lập tức là bị lưng đau đón chơi đùa ám quát một tiếng "A nhá!"

"Rống ~" con mồi tiếng quát khơi dậy hành thi thú tính, hấn hưng phấn mà ngửa mặt lên trời gào thét hai tiếng, làm như ở hướng đồng bạn huyền diệu mình chiến quả.

Chợt hấn thuận tiện trương khai bồn máu ngưng lớn, một giọt tích vàng như nến dính dịch theo nó lợi hại răng nanh cuộn cuộn chảy xuống.

Đường Tiểu Quyền phát điên muốn đi cứu viện huỳnh đệ của mình, thế nhưng bị đồng bạn gào thét kích động tình cảm quần chúng sôi hành thi môn thành hấn giữa hai người không thể vượt qua hồng cầu.

Không chỉ như vậy, bao quát Ngô Siêu, Ôn Tuyên Hâm ở bên trong, hầu như trong cùng một lúc bị chen chúc tới hành thi kéo lại cước bộ.

Từ vong thoảng qua liền tới, không! Nói đúng ra, tang thi chỉ cần cấn lên Vương Cường một ngưng, người sau số phận liền đem từ nay về sau xảy ra cái biến.

Theo bản năng muốn dùng trong tay trường mâu đi động mặc trên người súc sinh đầu, thế nhưng rỗng tuếch hai tay của cái gì cũng không có.

Vương Cường lòng của bản bắt đầu không bị khống chế phải kịch liệt đập động. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79: Mộc mạc sông đào bảo vệ thành (3)

Đây đối với một người sức chịu đựng không thể nghi ngờ là một to lớn khảo nghiệm, đầu tiên người phải có thể chiến thắng sợ hãi bảo trì lý trí, tiện đà còn phải ở áp lực nặng nề dưới, tìm ra sống tiếp biện pháp, mà lúc này Vương Cường hiển nhiên không đầy đủ năng lực như thế.

Mồ hôi theo không ngừng tăng vọt thậm hạn mức cao nhất chất từ toàn thân hấn mỗi một chỗ lỗ chân lông tràn ngập ra, trước người rất nhanh đau quần bụng dưới thi não làm cho hấn đại não trống rỗng, mờ mịt không biết làm sao.

Sợ hãi sao? Thăng thần giảng, thời khắc này Vương Cường cũng không có cảm thấy sợ hãi, đây đào cũng không hấn tài cao mật lớn, cũng cũng không hấn tâm lý tổ chất tốt. Tương phản chính là bởi vì hấn quá mức sợ hãi, mới đưa đến hấn tạm thời quên được loại này cảm giác sợ hãi.

Nhĩ Biên huỳnh đệ môn la hét càng nhỏ đi, Vương Cường thể cảm giác đang ở tiêu thất.

Hấn bản năng giơ tay lên muốn bóp lại trong khi rơi tang thi đầu, nhưng mà ngại vì hai người trong lúc đó thác mở cự ly, có thể dùng hấn chỉ là có thể đem đem tốt đủ đến đối phương sợ não thượng hầu như gỡ chế ngạo tóc.

Ngay sau đó Vương Cường thuận tiện cảm thấy một cổ cự lực từ lòng bàn tay truyền đến, một giây kế tiếp chính cố gắng nâng lên cánh tay liền bị găng sức ép xuống thi não cho sinh sôi kéo lôi xuống phía dưới.

Từ vong thoảng qua liền tới, tựa hồ đã không thể tránh.

Thế nhưng Vương Cường vẫn không có buông tha, do đáy lòng mà phát cường liệt muốn sống dục vọng ép buộc hấn làm sau cùng giây dựa.

Tay phải lung tung mà trên mặt đất lục lọi, Vương Cường hy vọng có thể mò lấy bất luận cái gì có thể cung hấn giết địch vũ khí, nhưng mà hiện thực cũng tàn khốc.

Hấn sờ soạng một vòng, ngoại trừ mò lấy một chút dơ bẩn chất lỏng sền sệt ở ngoài, cũng chỉ còn lại có gạch men sứ mặt ngoài lạnh như băng lạnh.

Không hề nghi ngờ, đây cũng không phải là Vương Cường lần đầu tiên đối mặt loại này sinh từ tồn vong thời khắc, nhưng này sắp gặp tử vong bầu không khí còn là làm cho hắn không thôi ức chế mà run rẩy.

Đây là một món phi thường chuyện kỳ quái, người rất khó dùng ngôn ngữ giải thích nó.

Bởi vì lúc này Vương Cường cũng không có cảm thụ được bất kỳ sợ hãi, nhưng toàn thân cao thấp mỗi một chỗ da, huyết quản, thậm chí là tế bào đều bày biện ra sợ hãi đến mức tận cùng biểu hiện.

Cũng không biết có phải hay không là hắn loại này đến chết đều không buông tha giác ngộ đã động lão Thiên, bởi vì ngay tang thi trương nhuộm đầy vàng như nền dịch thể sắc bén răng sắp sửa va chạm vào hắn háng thì, một cái lóe sáng vết lõm đốm ở thái dương chiếu rọi tiếp theo thêm tức qua.

Vết lõm đốm biến mất cực nhanh, nhưng Vương Cường cũng nhìn rõ ràng, nó giống như thi trong đêm tối một ngọn đèn sáng, cho tàn lâm tuyệt vọng Vương Cường mang đến sau cùng lau một cái mong muốn.

Không có chút nào mà do dự, Vương Cường tay trái quả đoán hướng về phía trước nhắc tới,

To lớn sức lôi kéo trực tiếp là đem thi não da đầu cho lột xuống một khối lớn.

Mà mượn đây cổ lực mạnh sở thắng được thời gian, Vương Cường tay phải cũng không ngừng nghỉ, thuận thế bắt đầu từ thắt lưng dây lưng chỗ rút ra vừa mới Đường Tiểu Quyền lặc lăm bọn hắn mỗi người đều phải mang theo cắt tóc kéo, sau đó thao được bú sữa mẹ khí lực hướng thi não huyết Thái Dương chỗ phần nộ đâm xuống.

"A!" Khàn cả giọng rống giận, mang theo Vương Cường mãnh liệt muốn sống ý chí ở gian phòng bầu trời nổ vang.

Cắt tóc kéo một chút không có vào thi não trong, phát sinh nhỏ vụn tua nhỏ thanh, một thổi phồng một chút hỗn tạp hắc sắc huyết dịch sền sệt vật chất theo kéo chuỗi chậm rãi chảy ra.

Âm lạc, khí kiệt, lực còi!

Theo Vương Cường cụt hứng hạ xuống tay phải, tang thi cũng rút cuộc thường mong muốn mà rơi xuống ngã xuống người sau trên người của, chỉ là lúc này đây nó đã lại không thể có thể ngẩng đầu lên.

Đường Tiểu Quyền vẫn chưa nhìn thấy Vương Cường lực đâm tang thi tràng diện, khi hắn ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía mình huynh đệ thời gian, người sau đã rồi thì ngửa mặt hướng lên trời, vẫn không nhúc nhích.

Đôi mắt cấp tốc tròn tròn phóng đại, đồ ngẫu huyết sắc trong nháy mắt hiện đầy tròng trắng mắt.

"Cường tử!" Điện cuồng đem vật cầm trong tay trường mâu hoành giữ ngực, Đường Tiểu Quyền mồm tức khí lực toàn thân đem cái đó hoành đẩy đi ra ngoài. Mà ở hắn gần đây hồ liêu mạng dưới sự công kích, cách hắn gần nhất một loạt tang thi mà hầu như tất cả đều bị của nó thổi ngã trên mặt đất.

Bất chấp đi để ý tới đến tiếp sau bổ tức tang thi, Đường Tiểu Quyền trọng trọng đem trường mâu nhưng ném ra ngoài, tiện đà quay người hướng Vương Cường chạy như bay.

"Cường tử! Cường tử!" Nước mắt hỗn tạp mờ mờ, bắt mình cho nên Đường Tiểu Quyền một cước đạp ra nằm ở Vương Cường trên người tử thi, sau đó nhắc lên người sau vai, liều mạng đem hắn hướng phía sau địa phương an toàn tha.

Thế nhưng gian phòng lại lớn như vậy, tang thi lại nhiều như vậy, dựa vào Đường Tiểu Quyền có thể đem Vương Cường kéo dài tới nơi nào đâu?

Thấy rõ việc này vậy tình cảnh, ôn ôn hai người đều là hồ nhìn thoáng qua.

Phải biết rằng lúc này hắn hai người đối mặt áp lực đã thực tại không nhỏ, thế nhưng...

Hầu như theo bản năng nhắc lên vũ khí trong tay, ôn ôn hai người thậm chí ngay cả một câu nói cũng chưa nói, thuận tiện song song chắn Đường Tiểu Quyền cùng Vương Cường trước người của.

Nhân loại có đôi khi chính là như vậy một loại mâu thuẫn tập hợp thể, bọn họ rõ ràng tâm lý sợ muốn chết, rồi lại luôn có thể biểu hiện ra thái độ khác thường không biết sợ tinh thần.

Đây có thể chính là nếu nói "Hy sinh vì nghĩa" đi.

Bất quá đối với lúc này 4 vị người sống sót mà nói, bọn họ hiển nhiên vô tâm tư đi thảo luận cái này nhằm chán triết học vấn đề.

"Cường tử! Cường tử!" Đường Tiểu Quyền vẫn như cũ ở xé rách được tiếng nói gọi, của nó tiếp theo hai bàn tay giống như run rẩy cơ hội vậy một chút lại một xuống đất dung đưa Vương Cường thân thể, thẳng đem người sau hoảng thất điên bát đảo, đầu mê muội.

Bởi quá độ khẩn trương cùng sợ hãi, gia tăng cái đó lúc trước liều mạng, Vương Cường lúc này thoát lực thập phần nghiêm trọng.

"Này, Cường tử, ngươi không có chuyện gì, tin tưởng ta, ngươi nhất định không có chuyện gì!"

Đường Tiểu Quyền vừa nói tư duy lung tung ngôn ngữ, một bên dời mắt nhìn phía Vương Cường bụng của, bởi vì nơi nào chính là vừa mới thi não rơi xuống đảo địa phương.

"Ho khan một cái ~" một tiếng thanh khái, Vương Cường cố gắng mà bài trừ vẻ tươi cười, huynh đệ cử động khiến hết sức cảm động, chỉ tiếc lúc này tình hình thực tế thể không được phép hắn đi nói lời cảm tạ.

"Ta, ta không sao, chỉ là có chút thoát lực, ngươi, ngươi mau đỡ ta đứng lên."

Nghe thấy điều này nói, Đường Tiểu Quyền đầu tiên là sững sờ, đợi đến của nó dời mắt nhìn thấy con kia trắc cảm ở thi não huyết Thái Dương chỗ màu ngân bạch cắt tóc kéo phía sau, hắn mới tỉnh ngộ vậy mà quay về qua đầu, tiện đà mặt giãn ra mỉm cười mà đem Vương Cường cái đỡ lên.

Ôn Tuyền Hâm và Ngô Siêu khó khăn chống đỡ được hành thi tiến công, thiếu Vương Cường và Đường Tiểu Quyền hiệp lực trợ giúp, hắn hai người phòng thủ tiệm hiển chật vật, tuy rằng mỗi một lần đánh trả vẫn như cũ có thể kết quả rơi một con hành thi tính mệnh, nhưng đối mặt với người sau không ngừng dùng mãnh vào sợ rằng số lượng, bọn họ còn là...

"Tiểu Ngô, Tiểu Ôn, rút lui, mau bỏ đi!" Theo Vương Cường bình yên vô sự, Đường Tiểu Quyền hỗn độn đại não lần thứ hai khôi phục như thường.

Rất rõ ràng lúc này nếu như tiếp tục cùng tang thi như vậy giằng co nữa, như vậy không phải nhưng bọn hắn không thủ được cửa chính, nhưng lại gặp gặp bị làm vẫn thần nguy hiểm.

Sở dĩ lui lại là bọn hắn lựa chọn duy nhất.

Nhấc chân đá ngã sớm trước chuẩn bị xong nhũ dịch cái chai, Đường Tiểu Quyền dẫn đầu sam được Vương Cường tránh vào phòng gọi đầu bên trong.

Mà theo hai người bọn họ an toàn tiến nhập, Ngô Siêu cùng ôn quyền hâm cũng là theo sát phía sau đi vào theo.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 80: Phải chết con ốc mũ

"Thế nào?"

Bắt đắc dĩ lắc đầu, A Thành mở ra bàn tay của mình, ở giữa 4 cái rỉ sắt con ốc mũ chính hoành tráng ở đằng kia.

"Hò ca đã tháo xuống 4 cái, nhưng còn có 2 cái gì rất chặt chẽ, thật sự là. . ."

Chưa kịp A Thành nói hết lời, vừa mới vừa khép kín cửa gỗ đột nhiên kịch liệt chiến giật mình, to lớn lực đánh vào trực tiếp là đem che ở sau đó hai thai cắt tóc trác cho đạn rung đi ra ngoài.

"Mau, Ngô Siêu, Tiểu Ôn!" Đây còn có tâm tư đi quán song sắt thì tình huống gì, Đường Tiểu Quyền kinh khủng được mất to, một bên hăm một bên bắt chuyện ngay cả nửa khẩu khí còn chưa kịp nuốt thượng ngô ôn hai người lần thứ hai vui đầu vào chiến đấu mới ở giữa.

Bọn họ 4 người, hai hai một tổ, mượn lưng nghiêng lực lượng, chặt chẽ để có lý phát trên bàn.

Hành thi một cái đón lấy một cái đi qua nghiền nát cửa kiếng chen chúc mà vào, hôm nay không bị ngăn trở chúng nó, quả nhiên là do vào chỗ không người, tiến quân thần tốc, không hề cố kỵ.

Mà theo bọn họ không ngừng ôm vào, đến tiếp sau tiến vào tang thi thuận tiện lại không thể tránh khỏi đánh vào đi đầu tiến nhập đồng bạn trên người của, cái này có thể dùng toàn bộ thi bấy thành một máy thiên nhiên xông tới xe, mà của nó mục tiêu chính là những người may mắn còn sống sót chỗ ở sau cùng phòng tuyến, cửa gỗ.

Đứng ở sau lưng xảy ra tất cả, Hồ Hiểu Đông hoàn toàn nghe vào tai phía trong, nhưng lúc này hắn căn bản chẳng không ra tay đi trợ giúp huynh đệ của mình.

Mồ hôi một giọt tích mà chảy xuôi, thấm đập vào mắt phía trong, vừa chưa lại sắp. Hắn theo bản năng nháy hai cái, lại một lần nữa dùng sức bài bài tạp

chết cò lê, nhưng gì chặt con ốc mũ tựa hồ là quyết tâm muốn cùng hấn chết trên rớt cuộc.

Vẫn là không nhúc nhích, Hồ Hiểu Đông buồn bực suy nghĩ lớn hơn hất, phải biết rằng hấn đôi cánh tay ở trải qua chém giết, leo lên chờ một ít liệt cường độ cao hoạt động lúc, đã đến rồi lực kiệt sát biên giới.

Sở dĩ, hấn nếu lại không giải quyết được hai cái này con ốc mũ, đem song sắt tá trừ, vậy hấn cùng các huynh đệ tính mệnh sợ là phải giao cho ở nơi này. .

Hành thi đánh cang trở nên hung mãnh, những thứ này hưng phấn sức sinh hầu như mỗi một lần đánh, đều sẽ làm cho cửa gỗ hơi bị run lên.

Loại cảm giác này làm cho sau đó chống đỡ của người tương đối không dễ chịu, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy được lưng của mình sống coi như là ở bị người dùng búa tạ nhiều lần chuy đập, nhưng dù vậy, hấn cũng không dám lui ra phía sau nửa bước, bởi vì trước mặt cửa gỗ là bọn hấn sau cùng phòng tuyến.

Cửa vỡ thuận tiện ý nghĩa người vong, tuy rằng kết luận hơi lộ ra tàn khốc, nhưng là không tranh sự thực.

Hồ Hiểu Đông thời khắc này áp lực không thể nghi ngờ là to lớn,

Chỉ tiếc như vậy áp lực cực lớn vẫn chưa có thể vì của nó chuyển hóa ra nửa điểm động lực.

Tương phản bởi kéo dài thể năng tiêu hao, hai cánh tay hấn lúc này có khả năng thi triển ra lực đạo cũng càng lúc càng tiêu.

Ôn quyền hăm khí thô kinh suyễn mà đánh lông mày liếc mắt đứng trước với đài cao trốn thân tác nghiệp Hồ Hiểu Đông, hấn lúc này hoàn toàn không có trong ngày thường hip-hop chọc cười sắc mặt, trắng noãn khuôn mặt bởi vì sợ hãi cùng uể oải trở nên trắng bệch đến không có một tia huyết sắc.

Ngô Siêu đồng dạng là khẩn trương muốn chết, tang thi chưa từng ngừng kinh doanh đánh khiến ý thức được sự thái nghiêm trọng, hấn tin tưởng vững chắc cửa vỡ chỉ là giây phút chuyển tình.

Không hề nghi ngờ, những người may mắn còn sống sót lập tức đối mặt hắc ám trước đội thì cực kỳ rang khô người, nhất là hay là đang bọn họ nhận định việc này không thể tránh né lúc, cái loại này hoảng sợ cảm giác sợ hãi giống như là một viên lên men quả đắng, không ngừng ăn mòn lòng của bọn họ ở giữa.

A Thành cuối cùng vẫn không thể chống đỡ ở đây vô tận vực sâu lẽ rửa tội, niên kỷ khá ấu hấn thái độ khác thường quát lớn: "Này, Hồ ca, người còn không có đối phó sao? Bọn ta bên này cửa nhưng xanh không được bao lâu à!"

"Ta TM đã biết!" Hồ Hiểu Đông không chút nghi ngại thuận tiện lớn tiếng trả lời, tâm lý cùng sinh lý song trọng áp lực cũng là để vị này kiên quyết hấn từ cũng là trở nên có chút bệnh tâm thần đứng lên.

Đây tuyệt đối không là cái gì hiện tượng tốt, nếu như ngay cả kinh nghiệm cuộc sống phong phú Hồ Hiểu Đông đều xuất hiện phiền táo hỗn loạn tâm tình, còn lại lòng của mọi người cảnh có thể nghĩ.

Đường Tiểu Quyền vùng xung quanh lông mày xiết chặt thành bánh quai chèo, thường thường đọc lướt qua tâm lý sách vở hấn biết rõ người đang tuyệt vọng tình hình đặc biệt lúc ấy biểu hiện ra thể nào khác thường trạng thái.

Mà lúc này, hấn tuyệt tích không muốn gặp lại này trạng thái, sở dĩ. . .

Đôi mắt nhanh chóng đảo qua Hồ Hiểu Đông động tác trên tay, người sau vẫn như cũ tại nơi cố sức mà bài động cò lê.

Xuyên thấu qua của nó cánh tay thượng hở ra nhiều sợi gân xanh, Đường Tiểu Quyền sau khi biết người đã toàn lực đánh ra.

Sở dĩ hấn lập tức thì bỏ đi gọi người bên ngoài thay thế Hồ Hiểu Đông ý niệm trong đầu.

Dù sao, nếu như ngay cả Hồ Hiểu Đông đều không thể làm mở ra hai khóa con ốc mũ, phe mình còn sót lại mấy người sợ là càng thêm vô pháp làm được.

Lưng chỗ vừa một trận kịch liệt rung động, phân thân trong Đường Tiểu Quyền suýt nữa không có bị mãnh liệt lực đánh vào đụng trở mình trên mặt đất.

Hấn lao đảo mà gió cao thân thể, một lần nữa trở về đến tại chỗ đứng vững, mà đang ở hấn chuẩn bị lần thứ hai đánh lông mày nhìn phía Hồ Hiểu Đông hướng tới, túi công cụ phía trong một món khác lệnh thân kinh căng thẳng của hấn linh quang lóe lên.

"Được rồi, hồ ca, người thử xem dùng cây búa sao a!"

Giơ cao tay phải huyền ở giữa không trung, Hồ Hiểu Đông hơi sừng sốt hai giây, tiện đà tỉnh ngộ vậy bắt tay vào làm vỡ xuống mình sợ hãi, sau đó ngửa mặt lên trời hung hăng thở hắt ra:

"Ta TM thực sự là óc heo a! Đơn giản như vậy biện pháp ta thể nào quên đâu!"

Vương Cường giùng giàng từ dưới đất đứng lên, trải qua vừa mới nghi ngại ngần ngại, hấn tiêu hao thể lực cuối cùng là khôi phục một chút, mặc dù nói đi

đứng như trước chưa tê dại, nhưng giác cái đó vừa đã được rồi rất nhiều.

Hắn cố sức mà từ túi công cụ trung rút ra thiết chùy giao cho hắn làm Hồ Hiểu Đông trong tay, người sau cũng không nói hai lời, thuận thế tiếp nhận thuận tiện thao tác đứng lên.

Cờ lê lại một lần nữa bị cắm ở con ốc mũ trên, Hồ Hiểu Đông giơ tay lên lau đem trên trán mồ hôi, sau đó giơ lên thiết chùy thuận tiện phần nộ đập xuống.

"Loảng xoảng!"

Thành khối tấm ván gỗ xen lẫn vỡ vụn vụn gỗ bắn ra, Ôn Tuyền Hâm bởi vì né tránh thua, cánh tay phải sinh sôi bị thông suốt mở một cái miệng máu, nhất thời thịt sống đỏ máu loãng thuận tiện bắn toé ra.

"Tiểu Ôn! Ngươi. . ."

"Không có việc gì! Chú ý phía sau ngươi!" Căn bản bất chấp cánh tay ở giữa miệng máu, Ôn Tuyền Hâm bàn về trong tay khảm đao, dựa theo đánh úp về phía Đường Tiểu Quyền thi thủ thuận tiện bổ chém xuống phía dưới.

Tiếc rằng đoạn đường này thể lực tiêu hao quá lớn, gia tăng cái đó vết thương ảnh hưởng, Ôn Tuyền Hâm một đao này chỉ là cải biến thi thủ phương hướng, vẫn chưa có thể đem một trong đao chặt đứt.

Mà bởi vì hắn cánh tay ở giữa máu loãng kích thích, thi thủ chủ nhân nổi cơn điên vậy lần thứ hai nâng lên cánh tay của mình, trên đó 5 con lợi trào giống như 5 chiếc lợi hại cương đao ở người sống sót trước mặt của trên dưới trở mình vũ.

"Chết tiệt! Lúc này nếu như trường mâu vẫn còn ở thì tốt rồi!" Đường Tiểu Quyền bắt đầu hối hận vừa mới chính vứt bỏ trường mâu cử động, bởi vì lúc này nếu như hắn có chiếc trường mâu nơi tay, vậy bên ngoài này tang thi, hắn hoàn toàn có thể xuyên thấu qua hế phá động từng cái đem cái đó giải quyết hết.

Chỉ tiếc hiện thực không có nếu như, đồng thời ngay Đường Tiểu Quyền thăm buồn hối hận hướng tới, của nó bên cạnh lại một khối tấm ván gỗ bị tang thi vỡ sập thành công!

Trong khoảng thời gian ngắn, đột tiến thi thủ bộc phát tăng nhiều hơn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Kinh tâm động phách chạy trốn (thượng)

"Hò. . . Ách ~ Hò ca. . . Hiện, hiện tại. . . Ách ~ có thể tách động sao?"

Một bên né tránh che mặt trước không có quy luật chút nào đáng nói thi trào công kích, còn vừa phải không dám chậm trễ chút nào y theo đề có lý phát trước bàn, đối mặt việc này vậy nghiêm nghị tình thế, đường nói đều lộ vẻ lao lực.

Hồ Hiểu Đông cũng không có cho ra bản thân hồi phục, bởi vì giờ khắc này tâm tư của hắn hoàn toàn thì đặt ở tháo dỡ con ốc mũ lên trên.

Tay phải lấy tốc độ cực nhanh đập, không ngừng hạ xuống thiết chùy, đang cùng cờ lê tiếp xúc một thoáng, phát sinh "Đương đương đương" giòn vang.

Lúc này đây hắn không có thất bại, ở đòn bẩy nguyên lý dưới sự ủng hộ, con ốc mũ rốt cục bắt đầu rời chuyển động.

"Đại gia kiên trì nữa xuống dưới, Hò ca lập tức sẽ thành!" Vương Cường khí quyển to suyền mà la hét một câu, hắn là hiện nay người sống sót trung duy nhất một có công phu điều tra Hồ Hiểu Đông kiểu lan tiến triển người.

Tuyệt vọng phía trong mong muốn, Vương Cường đây chiếu không thể nghi ngờ là như sa mạc một mảnh ốc đảo, lệnh đến cơ hồ sắp buông tha tuyệt vọng phe mình đồng bạn, lần thứ hai nặng đót sanh lòng tin.

Ôn Tuyền Hâm rút đao lại một lần nữa huy chém xuống, nhân kích động mà tăng vọt lực đao, trực tiếp là đem vừa mới tạp ở hắn lưỡi dao tang thi cho chém gãy cánh tay.

Ngô Siêu, Đường Tiểu Quyền, A Thành cũng đều là ở sanh hy vọng khích lệ một chút, bốc cháy lên đều tự "Tiểu vũ trụ", không ngừng nói âm rống giận lên là bọn hắn sức chiến đấu tăng trở lại hay nhất về hình người.

Những người may mắn còn sống sót rất cực tìm về từ từ chết đi ý chí chiến đấu cùng tín niệm!

Bất quá người sống sót khôi phục, thì bây cũng không phải ngồi không.

Đây đám súc sinh mùa cánh tay tần suất đó là càng nhanh hơn, đám hầy cùng đánh thuốc kích thích vậy, cuồng không động đây chỉ.

Cửa gỗ không ngừng có mộc khối bị súc sinh môn đánh bại,

Lấp bắp ra vụn gỗ văng tung tóe đến không trung, mọi nơi tung bay, chỉ là nhìn chính là để cho người không khỏi ám hàn.

Người thi song phương cứ như vậy vây quanh một cánh cửa gỗ, hai cây bàn gỗ tiến hành vô cùng lo lắng công phòng giằng co chiến, chỉ bất quá người sáng suốt chỉ cần nhắm vào liếc mắt liền có thể nhìn ra, nhân loại phương đã đến rồi nó mạnh hết đà.

Cửa gỗ đã gần đến thất thủ sát biên giới.

"Lạch cạch!" Thật nhỏ con ốc mũi ở trải qua một đoạn ngắn ngủi tự do vật rơi lúc, rơi nện đất, phát ra rơi xuống đất tiếng vang.

Mà bởi đây nhớ tiếng vang cực kỳ nhỏ bé, thế cho nên đang bề bọn với phòng thủ một đám những người may mắn còn sống sót căn bản không có chú ý tới sự tồn tại của nó.

Thế nhưng Hồ Hiểu Đông cũng không thôi ức chế tâm trạng kích động, bởi vì theo mai không chớp mắt con ốc mũi hạ xuống, cũng tuyên cáo hắn bài trừ song sắt thành công.

"Các huynh đệ! Chúng ta có thể ly khai địa phương quý quái này!"

Đây là phát tiết! Cũng khích lệ! Hồ Hiểu Đông hét lớn đồng thời, chặt trao song sắt hai tay của, chợt cố sức, tiện đà làm một tiếng ghim nhĩ kim chúc vuốt phẳng thanh, dài đến 80 cm song sắt bị lên tiếng trả lời kéo kéo ra ngoài.

Đợi đến làm xong việc này, Hồ Hiểu Đông cũng không ngừng nghỉ, trực tiếp là xoay ngược lại thân hình, nhảy xuống, dẫn theo trong tay song sắt thuận tiện hướng vô cùng lo lắng cửa gỗ chỗ đi tới.

"Các huynh đệ, các người rút lui trước, ta tại đây chia vào!"

Nhĩ tế một trận tiếng rít lau qua, một giây kế tiếp Đường Tiểu Quyền thuận tiện cảm thấy khoe mắt có vật gì vậy rơi xuống, đợi đến hắn định thần vừa nhìn nguyên lai hạ xuống gì đó chính là phiến vừa mới để hắn sầu lo thật lâu song sắt.

Song sắt ở Hồ Hiểu Đông cự lực huy động xuống dưới, trực tiếp là chém ở tại mấy con hành thi củi chỗ của lên trên, những thứ này hành thi củi chỗ của đều không ngoại lệ tất cả đều ao hăm xuống, hình thành từng đạo rõ ràng có thể thấy được vết sâu.

Loại này gần như đánh khiêng cơ hội vậy phương thức công kích, nếu là đặt ở nhân loại bình thường trên người của, sợ là đã sớm đông ngắt quá khứ.

Nhưng mà hành thi lại. . .

Chúng nó là trừ não bộ đã bị tổn hại, cái khác tất cả vật lý công kích tất cả đều miễn dịch đáng sợ tồn tại, sở dĩ Hồ Hiểu Đông vừa mới kích căn bản sẽ không bọn chúng nó tạo thành bất kỳ ảnh hưởng.

Đối với này chút, cùng hành thi đánh thời gian dài như vậy liên hệ Hồ Hiểu Đông có thể nào không biết?

Hắn lập tức vừa chưa làm dừng lại mà rút ra phụ với lưng lên trên lạnh lẽo khảm đao, đao phong sở hướng, nhất thời huyết nhục văng tung tóe, xương bể văng khắp nơi.

Liên tiếp 3 đao, đao đao tận xương, đợi đến hắn đây một liên xuyên động tác làm xong, nhìn nữa phải đi ở trước mặt mọi người thi thủ đều là chỉ còn lại có từng cây một cụt một tay tại nơi phí công đung đưa.

"Hô ~" thờ dài nhẹ nhõm, Đường Tiểu Quyền rốt cực có thể sảo thích nói lỏng xuống dưới ta tâm tình.

Mà trừ hắn ra, của nó đồng bạn của hắn cũng nhân áp lực chợt giảm ít, làm cho trắng bệch mặt của từ từ khôi phục một chút huyết sắc.

Dù sao không có thi trào hành thi, tựa như cùng là bị rút răng nanh con cạp, tuy rằng nhìn đáng sợ, nhưng thực tế uy hiếp cũng so với con mèo nhỏ còn muốn không bằng.

Chỉ là lúc này nguy cơ giải trừ chỉ là tạm thời, bởi vì một ngày cửa gỗ bị phá, người sống sót tính mệnh phải. . .

Đối với điểm này, không cần bất luận kẻ nào đạo minh, Đường Tiểu Quyền đám người tâm trạng tất nhiên là lòng biết rõ.

"Tiểu Ôn, ngươi đi ra ngoài trước thăm dò một chút tình huống!" Hồ Hiểu Đông nhìn không chớp mắt, nói chuyện công phu ở giữa vừa chém gậy một con tham cửa đi vào hành thi cánh tay.

Ôn Tuyền Hâm hãy còn gặt đầu, và Hồ Hiểu Đông đây cùng nhau đi tới, hần từ lâu thì đem vị đại ca này trở thành ca ca của mình.

Mang theo trong tay khảm đao, Ôn Tuyền Hâm nhảy lên rào chắn, tiện đà sút lộ ra nửa cái đầu, nhìn bốn phía một phen, đợi đến xác nhận quanh mình không có giấu điểm hành thi phía sau, thuận tiện quả quyết cất bước về phía trước, thả người bay lên trước mặt thạch thể tường cao.

Tường cao ước chừng ba thước đến cao, cự ly cửa hiệu cắt tóc bệ cửa sổ cũng liền 90 cm cự ly, sở dĩ Ngô Siêu vượt qua cũng không cố sức, đây cũng có thể rút cuộc vạn hạnh trong bất hạnh.

Dù sao nếu như vượt qua độ khó qua cao, với người sống sót lúc này thể lực dự trữ mà nói không thể nghi ngờ lại đem thi lần to lớn khảo nghiệm

Ở đầu tường lạc định lúc, Ôn Tuyền Hâm đem đôi mắt dời về phía tường viên bên ngoài, đó là một cái chủ kiến đạo, tùy ý có thể thấy được tang thi khiến không khỏi tâm trạng trầm xuống.

"Thế nào? Ngô Siêu?" Đường Tiểu Quyền cũng không công phu chờ Ôn Tuyền Hâm nhìn kỹ hoàn tất, bởi vì cửa gỗ có thể một giây kế tiếp sẽ thất thủ.

"Mặt sau thì chủ bờ sông nói, có rất nhiều tang thi, bắt quá. . ." Nhìn ra xuống dưới cùng mặt đất cao độ, Ôn Tuyền Hâm khẳng định nói bổ sung: "Bắt quá tang thi đủ không được tường cao!"

&nbk!" Hờ hững gặt đầu, trên thực tế, đối với cái vấn đề này kết quả Đường Tiểu Quyền cũng không hết sức quan tâm, ngay cả nói tại sao muốn hỏi, chỉ là xuất phát từ một loại một vốn một lời tâm thoải mái mà thôi.

"Được rồi, A Thành, ngươi lên trên!"

Đưa mắt nhìn A Thành, Vương Cường lục tục lên trên tường, Đường Tiểu Quyền vừa đem ba lô chờ một đám tiếp tế tiếp viện nhất nhất đưa qua.

Đợi đến đem những chuyện này tất, Đường Tiểu Quyền nữ xoay người hình vồ vồ vẫn còn ở cửa gỗ chỗ kiên thủ Ngô Siêu vai, nói: "Ngô Siêu, đến ngươi!"

Thậm chí ngay cả đầu cũng không quay về một chút, Ngô Siêu lãnh đạm trả lời một câu: "Ngươi lên trước, ta đi sau cùng!"

Hơi sừng sốt hai giây, Đường Tiểu Quyền muốn lên tiếng nửa khuyên nhủ một chút, đã thấy cửa gỗ hơn nửa bộ phận một cái lạnh lạnh đáng sợ cái khe đang ở từ trên xuống dưới nhanh chóng văng tung tóe.

Hần lúc này thì bỏ đi tiếp tục khuyên nhủ ý niệm trong đầu, không hề nghi ngờ, cái này mấu chốt tuyệt đối không đúng nhi nữ tình trường, già mồm cái lão từ chối thời gian.

Sở dĩ, hần dị thường quả quyết nói: "Vậy được, ta lên trước, các ngươi nhanh theo tới!"

Thuận tiện cũng không quay đầu lại hướng bệ cửa sổ phi nước đại đi tới!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 82: Kinh tâm động phách chạy trốn (trung)

4 người, đứng yên với tường, bọn họ quá gần cần thận roi chậm lại âm thanh, nhưng may là như vậy, lại vẫn như cũ còn là không thể tránh khỏi đưa tới quanh mình hành thi chú ý của.

"Ngô Siêu, rút lui!" Đường Tiểu Quyền chưa kịp chính thân hình lạc định, lo lắng giục thanh thuận tiện đã rồi vang lên, bởi vì ngay hần bay lên đầu tường một thoáng, của nó thị lực có thể đạt được chỗ, mười mấy con hành thi chính kéo khoẻ mạnh bước tiến hướng bọn họ bên này nhanh chóng di động.

Ngô Siêu mắt sáng như đuốc, trì còn hai tay của gặt gao để ở trên bàn, hần không có lui bước ý tứ, cắn chặt răng ở giữa cổ hết sức bật ra mấy chữ:

"Hồ, Hồ ca! Ngươi, ngươi đi trước, ta, ta chống được!"

Hoàng vụ thế giới to lớn sai lầm, Hồ Hiểu Đông khẽ cau mày, hẳn xưa nay không đúng cái yêu thích già mồm cãi láo của người, hẳn cũng chưa từng cảm thấy chính có vĩ đại đường nào.

Nhưng thân là đoàn đội trung lớn tuổi nhất nam nhân, hẳn có trách nhiệm cũng có nghĩa vụ mang theo những thứ này người nhà sống sót.

"Đừng nói nhảm, siêu hạt, người nhanh lên cho ta rút lui!"

"Đúng vậy! Ngô Siêu! Bây giờ không phải là nhường nhịn lẫn nhau thời gian, trên đường phổ tang thi cũng tới rồi!"

Tựa hồ là để nghiệm chứng Đường Tiểu Quyền thuyết pháp, một trận giống như ba đào pháp phòng vậy gào thét từ ngoài cửa sổ truyền đến, trong khoảnh khắc phòng trong, ngoài phòng thi rộng hoà lẫn, quả nhiên là gọi người da gà cát đất rất đầy đất.

Sự tình đến hơn thế, cho dù Ngô Siêu tâm trạng có vạn phần không cam lòng, cũng chỉ có thể là không quá tình nguyện đáp ứng đây thì mệnh lệnh.

"Tốt lắm, Hồ ca, người. . ." Chuyện rồi đột nhiên bị kiềm hãm, câu kia vốn muốn cửa ra "Người phải sống sang đây, " cuối cùng vẫn bị cửa nó sinh sôi mà nuốt trở vào.

Ngô Siêu gắng sức mà vỗ một cái Hồ Hiểu Đông vai, tình huynh đệ đều không nói trung.

"Hô ~" theo bản năng thở dài một hơi, nói thật đi, Đường Tiểu Quyền thực sự rất lo lắng Ngô Siêu lại cố ý với ý nghĩ của chính mình.

Bởi vì xuyên thấu qua mấy ngày gần đây quan sát, hẳn đúng người trước định tính là vì người nhiệt tình, tính cách lỗ mãng mà lại dễ dàng xung động.

Bất quá ở đã trải qua hôm nay nhất dịch phía sau, Đường Tiểu Quyền đối với đối phương cái nhìn sinh ra to lớn cái biến.

Quả thật, Ngô Siêu ở có chút thời điểm xác thực lại biểu hiện vô cùng tính cách hóa, nhưng này ta đều là xuất phát từ hẳn đúng các huynh đệ đích xác tình lưu lộ, điểm ấy hẳn nhưng thật ra và Vương Cường có hầu như phân chỗ tương tự.

Chỉ bất quá, giác lúc người, Ngô Siêu ở thì thức đại cục phương diện thật là nếu so với ý nghĩ một cây gân Vương Cường tốt hơn không ít.

Thí dụ như ngày hôm nay chuyện này đi, nếu là đổi thành tính tình ngay thẳng Vương Cường,

Đường Tiểu Quyền tin tưởng vững chắc, trừ phi là đem người sau cho xao hôn mê đánh đi, bằng không tuyệt tích không ai có thể khuyến động hẳn.

Dụng cả tay chân, mượn nhảy lên xông thế, Ngô Siêu leo lên đầu tường.

Mà đội phải lạc định lúc, hẳn rất tự nhiên đánh lông mày liếc mắt ngoài tường tình hình thực tế hướng.

Chỉ là cái nhìn này, thực tại thì dọa hẳn đồng nhất.

Tường viên dưới, hoành liệt được hai hàng quần áo tả tơi cái xác không hồn, bọn họ giờ cao cánh tay, một bên huy vũ, một bên tê gào thét, giống như là bày diễn cuồng chí cực nào tàn miễn, ra sức tranh đoạt, liền vì tâm phải một cái cùng "Sân khấu" lên trên tượng gỗ tiếp xúc thân mật cơ hội.

Hoàng sợ mồ hôi lạnh trong nháy mắt thấm đầy khuôn mặt, Ngô Siêu may mắn chính thích mới không có phạm 2, bằng không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Hồ ca, đến người, có thể rút lui!" Không đợi Đường Tiểu Quyền ra, Ôn Tuyên Hâm trước tiên hống hát ra.

Mà theo hẳn nhớ quát chói tai xuất khẩu, lập tức vừa khơi dậy nội ngoại thi bày một trận kịch động.

Tiếp nhận Vương Cường banh trong tay can, Ngô Siêu một đôi đôi mắt cảnh giác nhìn chăm chăm chân tường gây rối thi bày.

Rất rõ ràng, hẳn là hiện nay người sống sót trung duy nhất một có thể lợi dụng vũ khí va chạm vào hành thi của người.

Sở dĩ nhiệm vụ của hẳn vô cùng đơn giản, chính là muốn phòng ngừa như là "Điều hiểu" như vậy vốc người khác hẳn với thường nhân hành thi xuất hiện.

Một lần cuối cùng dùng sức để liễu để bị cự lực chấn động mà mở cắt tóc trác, tuy rằng Hồ Hiểu Đông cũng biết cử động như vậy không có ý nghĩa gì, thế nhưng hẳn mong muốn đây hai tờ bàn gỗ có thể vì hẳn thoát đi nhiều tranh thủ một chút thời gian.

Đem khám đao một lần nữa sắp ở phía sau trốn, Hồ Hiểu Đông hít sâu một hơi, hẳn biết là thời gian ly khai, nếu các huynh đệ đều lấy bình an lên trên tường, vậy hẳn tự nhiên cũng không muốn nhiều đợi ở nơi đáng chết này địa phương.

"Một, hai. . ." Tâm trạng nói thầm hành động kèn lệnh, theo "Ba" chữ xuất khẩu, Hồ Hiểu Đông một cái đi gọi liền xông ra ngoài.

Hẳn đây là đang cùng thời gian thi chạy, càng ở cầm tánh mạng của mình liều mạng.

Theo Hồ Hiểu Đông ly khai, cửa gỗ sau cùng phòng tuyến cũng tuyên bố kết thúc, hai tờ cắt tóc trác thậm chí ngay cả một giây cũng không có thể kiên

trì, thuận tiện theo một tiếng ầm ầm nổ, bị đạn chấn khai đi ra ngoài.

Cửa gỗ nứt ra rồi, một cái dài chừng một thước to lớn lỗ thủng toát ra một cái thân ảnh màu đen.

Bóng đen vừa lộ ra nửa đoạn thân thể, toàn mặc dù là nhanh chóng rơi, của nó xuống dưới sắc bén một tiêm trực tiếp là đem bụng của nó xuyên thủng.

"Hồ ca!"

Đường Tiểu Quyền một mực mật thiết nhìn chăm chú vào phòng trong động tĩnh, sở dĩ vừa mới vừa thấy được cửa gỗ tình hình thực tế hướng, hấn lập tức thuận tiện kinh hô xuất khẩu.

Hành thi không có bận tâm rồi ngã xuống đồng bạn ý thức, chúng nó người trước ngã xuống, người sau tiến lên, chen chúc về phía trước, đón thêm ngay cả ngã xuống mấy con đồng bạn phía sau, rốt cục có vị "Người may mắn" phá tan hết sức khó khăn, từ thi trong đám "Trở hết tài năng".

"Hồ ca! Mau! Mau!" Đường Tiểu Quyền lớn tiếng la hét, bởi vì vị kia "Người may mắn" phủ phục nhanh đúng là không chậm chút nào với Hồ Hiểu Đông.

Tất cả giai ở trong điện quang hỏa thạch, không có người có thể dự đoán kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, đến tốt cùng là Hồ Hiểu Đông trước với thi bày đặt lên đầu tường, vẫn bị người sau ngăn lại tầm ăn lên, hết thầy đều thì không biết bao nhiêu, sở dĩ lòng của mọi người trong nháy mắt thuận tiện nhắc tới tiếng nói mất.

"Hồ ca! Nỗ lực lên!"

"Rống rống rống!"

Tiếng người, thi thanh, đan vào hỗn tạp, giống như vận mạng hòa âm rơi vào Hồ Hiểu Đông nhĩ tể.

Lúc này người không thể nghi ngờ là cực kỳ khẩn trương, may là số phận đa tuyến Hồ Hiểu Đông cũng không có thể may mắn tránh khỏi.

Trái tim của hấn cấp tốc nhảy lên, a-đrê-na-lin có như bao nhiêu bội số tăng lên.

Sợ hãi, hoảng sợ thâm thấu đến rồi thân thể hấn mỗi một chỗ, làm cho thân thủ của hấn cũng biến thành cương cứng.

Nhắc chân đạp mạnh gọi đầu ghế, Hồ Hiểu Đông dự định mượn đậm phản tác dụng lực đem chính bản ra đến song trên đài, nhưng mà. . .

Lực kiệt cùng khẩn trương, tâm lý cùng sinh lý song trọng áp lực, đúng là gọi hấn ở đặt lên bệ cửa sổ một thoáng, dưới chân lão đảo một chút, mà theo đây một cái lão đảo, hấn vừa nhảy lên thân hình chợt vừa rơi trở về tại chỗ.

Đây không thể nghi ngờ là món cực kỳ trí mạng một việc, nhất là hay là đang tình thế này vạn quân thời khắc, giây phút sai lầm thuận tiện ý nghĩa sinh tử.

Mồ hôi lạnh trong nháy mắt bò đầy khuôn mặt, Hồ Hiểu Đông bất chấp xóa sạch sát, hấn nhắc chân chuẩn bị thử lại, nhưng phủ phục chạy đến tang thi sẽ không lại cho hấn cơ hội.

Ôn Tuyền Hâm ánh mắt của vô cùng hơi co lại, hầu như chớp mắt một cái thuận tiện co lại thành một cái tế vấ.

Hấn mở phân nửa tát vào mồm muốn nói cái gì đó, nhưng đột ngột tới hoảng sợ cũng khiến ngốc lãng ở tại tại chỗ.

Thi thủ đã leo lên Hồ Hiểu Đông chân của hĩa, cái uể oải thân hình cũng dần dần từ thứ mục đích mặt chậm rãi bò dậy.

Hồ Hiểu Đông đến rồi sống còn thời gian. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Kinh tâm động phách chạy trốn (hạ)

Cảm thụ được mát cá chân truyền tới lạnh buốt, Hồ Hiểu Đông lưng một trận lạnh.

Hắn bản năng trặc xoay người, nhấc chân thuận tiện hướng phía đen thùi thì tay phần nộ đập xuống.

Không hề nghỉ ngơi, một cước này quan hồ sinh tử, sở dĩ Hồ Hiểu Đông hoảng sợ hơn sở thi triển ra lực đạo có thể nghĩ.

Hầu như trong nháy mắt thì tay da mặt ngoài thuận tiện sâu ảo đi xuống một khối lớn, là tốt rồi làm như bị trọng trang xe tăng nghiền qua như nhau, lắng nghe dưới, người thậm chí có thể nghe được khớp xương gãy thanh âm của.

Đổi mặt hung hãn như vậy công kích, nếu là đặt đang bình thường trên thân người, người thì là may mắn có thể tránh được cốt liệt số phận, sợ là cũng khó nhẫn sâu tận xương tủy đau đớn.

Nhưng tang thì thì người thường sao? Hiện nhiên không đúng, đây đám súc sinh căn bản ngay cả người cũng không tính.

Như vậy chúng nó là cái gì chứ? Chúng nó thì sứ giả của địa ngục, là tử thần người phát ngôn.

Chúng nó không có cũng không cảm giác được này nếu nói đau nhức, sợ, thương hại chờ không có vấn đề chút nào tình hình thực tế cảm giác, sở dĩ đây liền quyết định chúng nó hoàn mỹ giết chóc cơ khí xưng hào.

Thì tay vẫn như cũ vững vàng chặt trói buộc Hồ Hiểu Đông chân của hỏa, may là của nó xương bàn tay vỡ vụn, cũng không có chút nào nói lỏng cách dấu hiệu.

Không chỉ có như vậy, của nó thân nhiên chậm lên thân hình cũng là tiệm mà phần tới gọi đầu ghé sát biên giới.

Chỉ còn lại có một biện pháp cuối cùng!

Hồ Hiểu Đông thần sắc nghiêm nghị trốn tay trừu qua 5 thước dài đao, màu bạc trắng đao mặt lập tức nổi lên lạnh lẽo hàn quang.

Ở lúc này cái này máu chốt, tất cả động tác đều là xuất phát từ bản năng cầu sinh.

Trải rộng toàn thân thần kinh nguyên ép buộc Hồ Hiểu Đông cao giọng lên hàn đao,

Tiện đà vừa khiến lấy lời đình vạn quân cái đó thể phần nộ bỏ xuống.

Thân đao dắt quyền được kinh khí, cắt không khí, phát sinh nhỏ tiếng xé gió, chợt người liền có thể rõ ràng nghe một cái nhận tiềm găm nứt ra đầu khớp xương xương bê có tiếng.

"Răng rắc!" Kết quả rõ ràng, thì tay ở lưỡi đao sắc bén cắt kim loại hạ, không có gì bất ngờ xảy ra bị ngạnh sinh sinh đích thiết xa cách cổ tay, nhất thời một thối phồng một chút màu đen chất lỏng sền sệt bắn tung tóe xức đầy đất.

Hồ Hiểu Đông khí quyền to suyền quy ngoạ đang gọi đầu ghé, xanh đen tổ khuôn mặt hiện đầy như suối nước vậy mờ hôi hột.

Hắn vẫn chưa bao giờ có như vậy bị cảm giác mệt mỏi, may là năm đó cao nguyên huấn luyện dã ngoại, cũng không từng có qua việc này vậy cảm thụ.

Chỉ bất quá lão thiên gia tựa hồ cũng không có muốn đi thương hại cái này nghèo túng người tuổi trẻ ý tứ, bởi vì ngay hần giờ tay chém xuống, chém xuống thì tay đồng thời, của nó mặt sở hướng phiến cửa gỗ, rốt cục ở thì bày duy trì liên tục không ngừng dưới sự công kích, triệt để vỡ vụn thành mớ tra.

Thì bày phía sau tiếp trước ôm vào, may là có đồng bạn ngã sấp xuống, cũng không có thể ngăn trở chúng nó đi tới bước tiến.

"Đeo đuổi con mẹ người!" Hồ Hiểu Đông không khỏi chửi ầm lên, có lẽ là bởi vì trong khoảng thời gian này đã trải qua quá nhiều sóng gió, sở dĩ hần viên kia nguyên bản vẫn hoảng loạn vô cùng tâm đúng là thái độ khác thường hiện lên xóa sạch khó được bình tĩnh.

Chỉ tiếc đây lau sạch yên tĩnh tới nhanh, đi lại càng nhanh hơn, tang thì vô cùng chèn ép gào thét khoảng cách thuận tiện gọi hần lần thứ hai lâm vào vô biên trong địa ngục.

Sinh tử tồn vong, bất chấp cái khác, Hồ Hiểu Đông dùng sức ném ra tay trung khảm đao.

Khảm đao trên không trung xoay tròn hai cái, sau đó đụng vào một hành thì sọ não phía sau, rơi xuống.

Tan mất sở hữu phụ trọng Hồ Hiểu Đông lập lại lần nữa lên nhảy trên cửa sổ tường động tác, hơn nữa hần biết rõ đây đúng là hần sau cùng một lần cơ hội, sở dĩ . .

Không thành công! Thì xả thân!

Chân phải dậm với ghế mặt, mạnh mẽ phản xung lực đem Hồ Hiểu Đông thổi tới giữa không trung, hần tay mất lạnh lẽo nắm tường viên, tiện đà thân hình vững vàng định rồi xuống tới.

"Hồ ca! Mau mau mau!"

Bốn người, bốn hai tay, không có gì ngoài phụ trách cánh giới Ngô Siêu ra, Vương Đường ôn đồ bốn người cơ hồ là trong cùng một lúc đưa ra cánh tay của mình.

Bởi vì, từ bọn họ độ lớn của góc có thể thấy rất rõ, lúc này, ngay Hồ Hiểu Đông phía sau, ô mệnh mông một tảng lớn hành thi chính diện lộ là huyết vẻ, khúc triển bắt tay vào làm cánh tay hướng hấn kéo tới.

Không thể có bất kỳ dừng lại, dừng lại liền ý nghĩa tử vong!

Đối với đạo lý này, Hồ Hiểu Đông tự nhiên là lòng biết rõ, hấn theo bản năng nói một cái khí, sau đó sẽ lần phản nhảy dựng lên.

Sinh tử thì tốc, Hồ Hiểu Đông hai tay vừa phục lên trên tường viên, phía sau gào thét mà qua lợi trào thuận tiện tập bắt đầu.

"Nguy hiểm thật!" Đường Tiểu Quyền không khỏi là vì nam nhân trước mắt bóp một cái mồ hôi lạnh, có thể người sau cũng không biết, vừa mới hấn chỉ cần buổi tối như vậy một, của nó cuộc đời này số phận đã đem hoàn toàn cái biến.

Hợp lực đem chứng khí hư Hồ Hiểu Đông tạo nên đầu tường, kinh hãi vạn phần mọi người rốt cục có thể thở dài nhẹ nhõm.

"Hồ ca, uống nước đi!" A Thành tri kỷ đem từ lâu chuẩn bị xong nước khoáng đưa tới, Hồ Hiểu Đông không nói hai lời ngửa đầu thuận tiện chảy ngược xuống phía dưới.

"Bước tiếp theo, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?" Ôn Tuyền Hâm một bên ngắm nhìn chân tường càng tụ càng nhiều hành thi, một bên thất thần hỏi.

Đúng vậy, nên làm cái gì bây giờ! Theo nước trong vào bụng, Hồ Hiểu Đông xóc xếch tâm tư cũng từ từ ý thức được những vấn đề mới chỗ.

Lúc này chúng nó vị trí vị trí, chính vị liệt với cao chừng 3 thước tường đá trên.

Tường đá mình tả hướng bên phải kéo dài, chiều dài vừa vặn triệt hết một cái nhai đạo cự ly.

Mà tương đối với với người sống sót mà nói, chỗ ngồi này tường cao không thể nghi ngờ là bọn họ cùng hành thi trong lúc đó thiên nhiên cái chắn.

Sở dĩ chỉ cần bọn họ đợi ở phía trên không đi xuống, như vậy trừ phi hành thi học được như là đáp bức tường người hay hoặc là leo lên chờ kỹ thuật, bằng không thì tuyệt tích vô pháp va chạm vào người sống sót may may.

Bất quá loại tình huống này con có thể tồn tại ở lý luận trong, dù sao người không đứng đầu gối, bọn họ phải ăn, phải uống nước, phải ngủ, sở dĩ bọn họ không có khả năng như cái đầu gối vậy đáng kể định ở một chỗ bất động.

Hướng cái chỗ này vẫn cũng chỉ có một đôi giây độ rộng, sảo lơ là thì có rơi nguy hiểm.

Đối với lần này, Hồ Hiểu Đông là thật không có cách, quá độ thể lực cùng tinh thần tiêu hao đã làm cho người đàn ông này vô pháp bình thường tự hỏi vấn đề.

Hấn cơ hồ là theo bản năng đưa mắt dời về phía bên hông thân ảnh của, tiện đà nhàn nhạt hỏi: "Tiểu Đường, ngươi có ý kiến gì sao?"

Hơi sừng sờ, Đường Tiểu Quyền mê ly nhân thần từ từ thay đổi rõ ràng, hấn đầu tiên là không rõ "A?" một tiếng, chợt mới là phục hồi tinh thần lại nói: "Ách ~ gì, ta nhìn kỹ, tường cao tới bắc 50 thước đã đến cửa ngõ ba, bên kia chính là ta môn vừa đi ngang qua thương nghiệp nhai, mà hướng nam cũng không sai biệt lắm liền 100 đến thước đến lộ khẩu, sở dĩ cá nhân ta ý tứ thì . ."

Nói ở đây, Hồ Hiểu Đông đã thân thể to lớn hiểu Đường Tiểu Quyền suy luận căn cứ.

Không hề nghi ngờ, tường cao chiều dài hữu hạn, nó không đủ để chỉ trì người sống sót đi được tương đối an toàn vị trí.

Mà liền nam bắc hai bên tình thế mà nói, nam diện tuy rằng tình thế không biết, nhưng so với phía bắc diện 50 thước phía sau thương nghiệp nhai phía trong tụ tập tang thi, Hồ Hiểu Đông rõ ràng càng thêm nguyện ý dẫn mọi người đi nam diện thử thời vận.

Mong muốn lão thiên gia ngươi có thể mở mắt một chút a!

Tâm trạng làm dáng vóc tiêu tụy cầu khẩn, Hồ Hiểu Đông liêu qua Ngô Siêu trong tay hợp lại cung, tiện đà vung tay lên nói: "Tốt! Chúng ta liền theo như tổ chức, hướng nam đi! !"

Chương 84: Địa ngục chi tường

Xét thấy đầu tường độ rộng rất hẹp, Hồ Hiểu Đông phải bò qua đôi vị trí ý niệm trong đầu, mà bởi vậy đứng hàng đội ngũ nhất phương bắc cuối cùng Vương Cường, thì rất tự nhiên gánh vác "Mở đường tiên phong" trọng trách.

Hắn khéo tay đỡ ở bên trái đầu tường, một tay cầm Ôn Tuyên Hàm khám đạo, lấy một loại cực vi khó coi mà lại quái dị tư thế, chậm rãi đi về phía trước.

Đây nhất định là một đoạn tức dài đằng đặc lại kích thích lữ trình, nhiều tiếng gào thét cộng thêm không ngừng phát tường run, thời khắc treu chọc được người sống sót lòng của huyền.

Rớt xuống liền ý nghĩa tử vong, Vương Cường đi tương đối cẩn thận, nhưng may là như vậy, lòng bàn chân thỉnh thoảng truyền tới rung động còn là làm cho hắn tâm kinh đảm hàn, mồ hôi lạnh chảy ròng.

Hành thi đang lấy được mắt thường có thể thấy được tốc độ nhanh tốc mà tụ tập gom, người thật là rất khó tưởng tượng đây đám súc sinh "Vô giúp vui" sức mạnh.

Bởi vì chỉ là quá khứ ngắn số phút, nhưng chân tường sở tăng vọt tang thì con số cũng lật tròn gấp đôi!

Đây là hạng đồ số trắng diện a, may là dùng bày thi loạn vũ đi hình dung cũng không quá đáng chút nào, chỉ là lúc này đây "Nóng nảy \ " trắng diện, với đang ở đầu tường nhắm mắt theo đuôi, gian nan đi về phía trước người sống sót mà nói, cũng không khác một hồi sâu tận xương tủy bóng đè...

Vương Cường mỗi đi một, hầu như đều phải đi đầu thử nhiều lần, mới dám hạ xuống chân đi.

Đây đối với hắn như vậy một cái tính tình vội vàng xao động người mà nói, tuyệt đối là món có thể so với luyện ngục dày vò.

Bất quá đối với việc này Vương Cường thật không có biểu hiện ra bất kỳ câu oán hận cùng phiền táo, bởi vì so với rơi tường để trở thành bày thi trong miệng con ác thú thịnh yên, như vậy quy tắc đi về phía trước hiển nhiên không coi là cái gì.

"MD, mong muốn tường này chất lượng quá cứng rắn, nếu như bã đậu công trình vui đùa đã có thể mở ra lớn!" Ôn Tuyên Hàm âm thầm lầm bầm một câu, đây đạo cũng không hẳn có ý định nói giỡn, mà là bên trong tâm chân chân thiết thiết tìm cách.

Đường Tiểu Quyền thật chắc đi theo đội ngũ cuối cùng, Vương Cường thì đình thi đi đi về phía trước phương thức khiến có đầy đủ thời gian đi tự định giá bước tiếp theo động tác.

Rất rõ ràng, tường vậy không đúng đường, tuy rằng nó cũng là có sắp tới chừng trăm thước cự ly, nhưng với lúc này người sống sót mà nói, điểm ấy đường xa căn bản là như muối bỏ biển, không đủ để đưa bọn họ hộ tống đến an toàn vị trí.

Sở dĩ không hề nghi ngờ, ở tường vậy phần cuối, phần tường rơi xuống đất đem sẽ trở thành những người may mắn còn sống sót phải đối mặt vấn đề, mà cái này cũng vừa vận thì Đường Tiểu Quyền chính đang phiền não vấn đề.

Hành thi là tốt rồi tự theo đuôi vậy như bóng với hình theo sát ở đội ngũ bên cạnh, người động nó liền động, người bất động nó liền phách, tuyệt đối xung là thi toàn thể giới điên cuồng nhất mà lại cố chấp "Miễn".

Mà so với đám này "Miễn" điên cuồng, càng thêm lệnh Đường Tiểu Quyền cảm thấy hoảng sợ thì, đây đám súc sinh đúng là đem "Tiếp khách" đội ngũ kéo đến rồi mấy thước ở ngoài.

Sở dĩ không ngoài dự liệu, khi phe mình đi được tường đá cuối thời gian, sở dĩ bách kế tang thi hắn là từ lâu là thủ ở tại chỗ, đồng thời cũng là làm tốt tất cả tương quan "Lễ mừng" chuẩn bị.

"Cá trong chậu" trong đầu đột nhiên hiện lên như vậy một cái từ ngữ, tuy rằng Đường Tiểu Quyền đánh đáy lòng không muốn tiếp thu, nhưng hai mắt thụ địch tình cảnh cũng không tranh sự thực.

Mặt trời chói chang vẫn ở chỗ cũ con vô tình tàn sát bữa bãi, không ngừng phản cao ôn độ duy trì liên tục bốc hơi được người sống sót cận tồn không nhiều lắm hơi nước.

Hồ Hiểu Đông cảm thấy chính là tốt rồi tự đặt mình trong ở khốc nhiệt khó nhịn xúc hắc kéo đại sa mạc phía trong, tuy rằng trong hiện thực, hắn cũng không có đi qua như vậy địa phương xa xôi, nhưng với lúc này hắn không xong thân thể trạng huống mà nói, hắn vẫn lệnh thẩm thiết cảm nhận được vị "Sa mạc muốn sống" gian nan.

Phải nghĩ biện pháp thoát khỏi đây đám khiến người ta sợ hãi "Miễn" truy đuổi, bởi đội ngũ đình trệ, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai ngừng lại.

Hắn giờ tay lên gỡ đem trên trán mồ hôi, tiện đà tiện tay rơi đi ra ngoài.

Mà chính là hấn như vậy bình thường đến không thể lại bình thường động tác, cũng kích khởi tường để một đám tang thì "Gào khóc thảm thiết", thẳng sợ thân ở trong đội ngũ ương chỗ A Thành, suýt nữa một cái lao đảo, rơi đến chân tường.

"Coi chừng một chút!" Hợp thời thân thủ đỡ lấy A Thành oai đảo thân hình, Ngô Siêu lửa đỏ tổ trên mặt nặn ra ti khó chịu đáng tươi cười.

"Cảm tạ!"

Trái tim "Phác thông phác thông" kịch liệt nhảy lên, A Thành hiển nhiên còn chưa từ vừa mới mạo hiểm trung phục hồi tinh thần lại.

Không hề nghi ngờ, như qua vừa mới Ngô Siêu xuất thủ trở lên trên như vậy một chút, A Thành mạng nhỏ sợ là phải...

Không tự kìm hãm được chiến run một cái, A Thành bỗng nhiên cảm thấy chính chỗ đứng cũng không phải là đơn giản thạch thể tường vậy, mà là một chận quan hồ bọn họ mọi người tính mệnh "Địa ngục đó tường".

Tường viên trên là sống, tường viên dưới thì chết, bất kỳ sai lầm đô hội lệnh ngưởi rơi vào vạn kiếp bất phục đó uyên.

Đường Tiểu Quyền vẫn đang khổ cực suy tư về, bởi vì hấn phát hiện muốn ở đội ngũ đạt được tường vây phần cuối trước thoát khỏi hành thi truy đuổi căn bản là kiến không thể nào thực hiện sự tình, đương nhiên trừ phi ngưởi có siêu năng lực, lại ẩn thân, hay hoặc là bay khỏi...

Cước bộ rồi đột nhiên dừng lại, Đường Tiểu Quyền làm như nghĩ tới điều gì, hấn mạnh quay đầu đi, tiện đà hai tròng mắt nhanh chóng sáng lên.

"Chờ một chút! Đại gia! Đều dừng một chút!"

Theo một tiếng quát chói tai, những người may mắn còn sống sót đi về phía trước bước chân của ngừng lại, bọn họ theo bản năng thiên nghiêng mặt sang bên, trước mắt mờ mịt nhìn về quát chói tai khởi xướng người: Đường Tiểu Quyền.

Tang thi đồng dạng bởi vì con mồi quá khiến tao động, làm áp qua thanh âm của bọn họ, Đường Tiểu Quyền phải lại một lần nữa đề cao mình âm điệu: "Hò ca, thấy cái kia lâu hai sân thượng sao? Nếu như chúng ta mượn nó hai bên trái phải nổi lên điều hòa ra cơ hội, hấn là có thể bò vào trong phòng!"

Thị lực có thể đạt được, Hồ Hiểu Đông rất nhẹ nhàng thấy được Đường Tiểu Quyền trong miệng chỉ cái kia sân thượng, mà ở ban công bên tay phải cũng đích thật là có thai cố định ở thiết trên kệ điều hòa ra cơ hội.

Không chỉ như vậy, hấn vẫn chú ý tới, trên ban công cửa sổ tất cả đều mở rộng ra hướng ra phía ngoài, hơn nữa chúng nó nội bộ đều là không có trang bị song sắt các loại hộ vệ gian phòng an toàn khí cụ.

Sở dĩ chỉ cần phe mình thuận lợi đặt lên sân thượng, như vậy đoạn này khiến người ta sợ hãi bóng đè cũng tức khắc tuyên bố kết thúc.

"Đi! Đi! Chúng ta liền đi nơi đó!" Hồ Hiểu Đông lúc này phụ họa một tiếng, con là bởi vì quá mức kích động, hấn trong lời nói đều lộ ra có chút cà lăm.

Đội ngũ tới cái 1 80 độ cả quay lại, ở hy vọng triệu hoán hạ, trước kia vẫn thận trọng những người may mắn còn sống sót, cước bộ tựa hồ cũng trở nên nhẹ nhàng đứng lên.

Bọn họ tê dại đi tới ban công phía dưới, tiện đà trú hạ bước tiến.

Người nào lên trước? Đây đối với lúc này người sống sót đoàn đội mà nói, căn bản không cần phải thảo luận, Hồ Hiểu Đông rất là tự nhiên cỡi ra trên người ba lô cùng cung tiễn, cũng đem đó giao cho bên cạnh Đường Tiểu Quyền trong tay, tiện đà hấn vừa đem trong đội còn sống một thanh khảm đao cắm vào đao túi trong.

Đội đến làm xong đây hết thấy chuẩn bị công tác, Hồ Hiểu Đông theo thói quen hướng về phía hai tay nắm hầu như nước bọt, sau đó dụng lực xoa nắm hai cái.

Có lẽ là đã nhận ra con mồi dị dạng, tụ lại ở tường thấp một đám hành thi môn, tiếng gào thét đó là càng sâu vài phần.

Hồ Hiểu Đông không cảm giác chút nào mà hít một hơi thật sâu, tiện đà hai chân cố sức, nhảy lên một cái...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Kiệt lực chạy thoát thân

Bằng vào hai tay hai chân hiệp đồng cố sức, Hồ Hiểu Đông coi như thoải mái mà leo lên điều hòa ra cơ hội đỉnh.

Chỉ bất quá bởi của nó hạ thừa trọng thiết cái niên kỉ đại hơi có vẻ đã lâu, sở dĩ ở Hồ Hiểu Đông áp lực nặng nề dưới, nó không thể tránh khỏi phát ra liên tiếp "Chi chậm chậm" kim chúc vuốt phẳng thanh.

\ "Hô ca! Cẩn thận a! \ "Ồn Tuyền Hâm theo bản năng thốt ra, còn sót lại mọi người cũng giai là bởi vì thích mới xuất hiện "Chi nha" thanh, mà không tự chủ được là Hồ Hiểu Đông an toàn cùng thiết cái phụ trọng lo lắng.

Giơ tay lên làm cái \ "OK\ "Tay của thế, Hồ Hiểu Đông ý bảo mọi người yên tâm. Tiện đà hần nhẹ nhàng xoay chuyển thân hình, chậm rãi chuyển hướng về phía sân thượng chỗ ở phương hướng.

Sân thượng ước chừng 2 thước đến dài, chừng một thước rộng, cự ly điều hòa ra cơ hội cũng chỉ có không được 90 cm chiều dài, sở dĩ Hồ Hiểu Đông chỉ cần triển khai song chương là được rất nhẹ nhàng mà va chạm vào vòng ngoài vòng bảo hộ.

Lần thứ hai cất bước về phía trước hoạt động vài phần, Hồ Hiểu Đông tần khả có thể làm cho mình đứng ở một cái thi lực tương đối thoải mái địa phương.

Sau đó hần vừa khuynh thân đỡ cân, khúc đầu gối đáng đập hai cái ra cơ hội, đợi bảo đảm của nó hạ thiết cái cũng đủ chống đỡ hần cố sức mà lại không có xuất hiện bất kỳ gây suy sụp thấp hiện tượng phía sau, hần viên kia thủy chung treo tâm mới thoáng rơi xuống vài phần.

Ánh mặt trời chói mắt mình mặt đông phóng tới, Hồ Hiểu Đông hơi cảm giác không khỏe mà thông xuống đầu, không ngừng chảy xuôi đập vào mắt mờ mờ, làm cho tầm mắt của hần có chút không rõ.

Hần theo bản năng liều đem mồ hôi trên mặt, tiện đà hít sâu một hơi, mà làm cổ nhiệt lưu này đi vào, hần trên mặt một đôi con ngươi đen bắt đầu từ từ hơi co lại, chờ một mạch đến rồi một cái điểm tới hạn, trong lúc bất chợt vừa phóng sáng lên!

Khúc đầu gối, cố sức, chống đỡ, nhảy lên, Hồ Hiểu Đông liên xuyên động tác dường như nước chảy mây trôi hành văn liền mạch lưu loát.

Toàn lực mà phát bạo tạc tính lực lượng không có gì bất ngờ xảy ra mà đưa hần đưa đến vòng bảo hộ trên.

Thiết cái y nguyên phát ra một trận "Gào thét", bất quá theo đề ép rồi đi, nó vừa lần thứ hai khôi phục như thường.

"Hô ~" thật dài mà thở phào nhẹ nhõm, Hồ Hiểu Đông tung người trở mình xuống mặt đất, đợi đến bình yên sau khi rơi xuống đất, hần vội vàng là hướng về phía dưới đài ngắm nhìn mọi người so cái "Thắng lợi" tay của thế.

"OK! Kế tiếp, Vương Cường người lên trên!"

Đối với Đường Tiểu Quyền an bài, mọi người không có ý nghĩa, tuy rằng từ nội tâm mà nói, mỗi một người bọn hần đều hận không thể sớm một chút ly khai đây khiến người ta sợ hãi "Địa ngục đó tường", nhưng ở trải qua liên xuyên sinh tử gần nhau phía sau, bọn họ cũng đều mong muốn đồng bạn có thể lời đầu tiên mình một ly khai.

Đây là tương đương phức tạp mà lại mâu thuẫn tâm lý,

Cũng chỉ có trải qua người mới có thể thể hội.

Vương Cường bởi thể lực tiêu hao vô cùng nghiêm trọng duyên cớ, làm cho hần leo lên hơi lộ ra chật vật, bất quá cũng may một phen sức sọ lần qua lần lại phía sau, hần vẫn hữu kinh vô hiểm bay lên sân thượng.

Lúc, còn sót lại những người may mắn còn sống sót lực tực, một cái đón lấy một cái bào chế đúng cách đứng dậy, nhảy lên.

Mà ở bọn họ dưới, một đám ra sức hành thi môn còn lại là trông mòn con mắt mà gào thét cái liên tục, là tốt rồi làm như đang tính toán lợi dụng chúng nó như vậy nhiệt tình "Hô quát", hoán quay về trên đài này "Tượng gỗ môn" phản hồi!

"Ta đi NMD!" Như nhặt được tân sinh Ngô Siêu rồng giận phát tiết tâm trạng bất mãn.

Mà của nó bên hông Vương Cường thì trực tiếp là từ dưới đất nhặt lên một chậu hoa nhỏ, tiện đà tròn tròn đôi mắt mà đem đó nhưng ném ra ngoài.

Đường kính sắp tới 10 cm ngôi chế chậu hoa ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ, xẹt qua một cái duyên dáng đường vòng cung, lẳng không vẩy ra ra bùn đất rơi xuống nước lành nghề thì đầy người.

"Loảng xoảng khi!" Theo một tiếng thanh thúy tiếng vang, dất cuốn Vương Cường vô tận oán khí chậu hoa chuẩn xác không có làm đánh trúng một cái đầu phát hơi dài, có chút bằng khắc nghệ thuật phong cách "Miến" đầu.

Mà ở trọng lực trùng kích dưới, chậu hoa trong nháy mắt vỡ vụn thành biện, mẫn bồn bùn đất khoảng cách liền đem nghệ thuật "Miến" nảo chống đôi chôn.

Người thậm chí có thể ở trong bùn đất nhìn thấy bụi cây kia oai đảo hoa nhỏ, từ xa nhìn lại thoáng chốc khả quan.

"Được rồi! Đừng làm rộn! An tĩnh một chút!" Đường Tiểu Quyền khẽ cau mày, hơi cảm giác không nói thọt huynh đệ mình hông của ở giữa.

Rất hiển nhiên, bọn họ nguy cơ chỉ là tạm thời tính mà giải trừ, sợ dĩ đang không có an toàn đi vào gian phòng trước, bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra.

"Được rồi, tất cả mọi người chuẩn bị cho tốt, ta muốn mở cửa." Đang khi nói chuyện, Hồ Hiểu Đông tráng kiện tay trái đã xuyên thấu qua rạch ra sa liềm đưa vào phòng trong, chờ một mạch phải một giây kế tiếp sẽ đi đẩy mở khóa cửa toàn nửu mở cửa ra.

Mà đúng vào lúc này, vừa quả trách hết Ngô vương hai người Đường Tiểu Quyền, cũng đem đó kéo ngừng lại.

"Chờ một chút! Hồ ca!"

Hơi ghé mắt, Hồ Hiểu Đông đưa qua trung cầu ánh mắt của: "Có vấn đề gì không?"

Hãy còn gật đầu, Đường Tiểu Quyền nhẹ giọng nói tiếp: "Là như thế này, Hồ ca, ở tiền trước khi đi, chúng ta hay nhất định ra cái kế hoạch!"

"MD, đây vẫn định ra cái rắm a! Chúng ta tổng cộng có 6 người, thì là trong phòng thật TM có tang thi, chúng ta cũng không phân phút tất nó a!"

Đoạn đường này Vương Cường sớm cũng bởi vì tang thi truy sát đuổi đuổi mà biệt khuất một bụng con tức, cho nên dưới mắt vừa nghe Đường Tiểu Quyền vẫn còn ở sợ đầu sợ đuôi, lúc này thì không ngăn chặn tâm trạng buồn bực, một nảo phun phát ra rồi.

Đối với mình huynh đệ chế nhạo, Đường Tiểu Quyền cũng không thêm để ý, hấn ngưng mắt nhìn lại Vương Cường liếc mắt, tiện đà nhàn nhạt hỏi một câu: "Cường tử, người nói chúng ta 6 người đối phó trong phòng tang thi dư dả, về điểm ấy ta không phản đối, nhưng người có thể bảo đảm hàng hiên phía trong tang thi sẽ không đi vào trong phòng sao? Người có thể bảo đảm gian phòng này cửa chính thì đang đóng sao? Nếu như không thể, như vậy chúng ta cứ như vậy lẫn nhau đi vào. . . Nói làm bầm!"

Hai tiếng hừ lạnh, Đường Tiểu Quyền chưa ở đem lời nói tấn, bởi vì xuyên thấu qua Vương Cường trong mắt sờ toát ra hoảng sợ thần thái, hấn đã biết mình giải thích đưa đến tác dụng.

"Nói đi, tiểu Đường, người có kế hoạch gì!" Hồ Hiểu Đông thu hồi bàn tay của mình, cũng gắng sức ở Đường Tiểu Quyền trên người của chụp ảnh hai cái, mà đi ngang qua đã qua một loạt phong ba lúc, hấn bộc phát cảm thấy trước mắt người trẻ tuổi này không đơn giản.

Gặp chuyện bình tĩnh, tư duy kín đáo, đây là Hồ Hiểu Đông đứng Đường Tiểu Quyền đánh giá, trừ lần đó ra, người sau không đem hi phần nộ biểu lộ với mặt bình tĩnh càng khiến coi trọng vài phần.

Dù sao, người nào đều trải qua 20 tuổi xuất đầu, còn trẻ hết sức lòng bông niên ki kỳ, sợ dĩ có thể ở cái tuổi này làm được tự trước mắt thanh niên nhân như vậy thành thực quả nhiên là không thấy nhiều.

Đường Tiểu Quyền tất nhiên là không biết Hồ Hiểu Đông lúc này tâm trạng tìm cách, hấn hãy còn trầm ngâm chỉ chốc lát, đợi đến đem tâm tư hợp quy tắc hoàn tất phía sau, mới chậm rãi mà mở miệng nói: "Ta thì nghĩ như vậy, bởi vì chúng ta đỉnh đầu còn dư lại vũ khí không nhiều lắm, sợ dĩ Hồ ca, người và Ngô Siêu đi vào trước thăm dò một chút tình huống, chủ yếu là nhìn cửa trước có hay không đóng cửa, nếu như đóng, chúng ta đại bộ đội lại đi vào, bằng không, chúng ta cũng chỉ có bảo vệ cho đây phiên cửa gỗ, sau đó ở lui trở về tường vậy trên!"

Hồ Hiểu Đông im lặng không lên tiếng tay chống bệ cửa sổ, một đôi đôi mắt như có như không hướng phía song bên trong liếc vài lần, tiện đà quả quyết gật đầu nói: "Tốt! Liên theo như người nói tổ chức, Ngô Siêu ba lô buồng, ta hai đi vào thăm dò một chút đường trước!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Nhuộm máu giày cao gót

Cẩn thận toàn mở ra đóng chặt đóng cửa, Hồ Hiểu Đông được sống dao nhẹ nhàng dừng một chút, đợi đến cửa sau phát sinh liên tục "Chi nha" âm thanh phía sau, hấn mới phát tay hướng về phía Ngô Siêu làm cái tiến vào thủ thế.

Một trước một sau, hồ ngô hai người được tương đương cẩn thận, tuy rằng vừa mới ở ngoài phòng không thể nào cảm thấy khẩn trương cùng sợ hãi, nhưng khi hai chân thực sự rơi vào căn này phòng nhỏ phía sau, cái loại này không biết áp bách còn là làm cho hai người không tự chủ được cảnh giác

đứng lên.

Mượn ánh tà dương tỏa ra ở đại lý đá phiến lên trên loang lổ điểm sáng, Hồ Hiểu Đông đánh lông mày quan sát phòng trong bố cục đến.

Phòng nhỏ chính nam, thì một máy sắp tới 40 đến tắc LED dịch tinh TV, TV xảy ra cơ hội cửa hàng. Ở cơ hội quỹ đối diện, một loạt thiên sắc bố nghệ sa phát trườn thành nửa cung tròn, trên đó một con tinh khiết màu trắng nhưng tuyệt gấu con chính an tĩnh thẳng ở đằng kia, là tốt rồi tự chủ nhà như nhau, vẫn nhìn quanh mình tất cả.

Hồ Hiểu Đông tiếp tục về phía trước, hẳn đã có thể xuyên thấu qua phòng trong trần thiết đại thể xử ra gian phòng này chỗ ở người niên kỷ kỷ cùng tính.

Chỉ bất quá đây cũng không phải là là hẳn muốn chú ý tiêu điểm, gian nhà an toàn cùng với có không tang thì mới là hẳn lúc này cấp bách dò rõ vấn đề.

Cước bộ bị kiềm hãm, Ngô Siêu trong lúc bất chợt dừng lại đi về phía trước thân hình, hẳn cảnh giác đánh mũi trên không trung người hai cái, tiện đà trước mắt hồ nghi tiến tới Hồ Hiểu Đông bên cạnh.

"Hồ ca, ngươi có hay không nghe thấy được. . ."

"Nhìn!" Chưa kịp Ngô Siêu nói hết lời, Hồ Hiểu Đông khẽ nâng bên phải ngón tay đã rồi thì đưa ra ngoài.

Ngô Siêu có chút không khỏi nữu qua đầu, chợt song đồng thuận tiện chợt co rút lại, thấu xương hàn ý trong khoảnh khắc tập lưu tâm đầu.

Theo Hồ Hiểu Đông ngón tay phương hướng, Ngô Siêu có thể thấy rất rõ hai cái hẹp dài tha vết, tuy rằng đây hai cái tha vết bởi vì nhiệt độ cao bốc hơi duyên có hơi lộ ra lờ mờ, nhưng lên trên khiến người ta sợ hãi màu đỏ còn là chiêu hiện ra nó vốn có diện mục: "Vết máu".

Vết máu mình hồ ngô hai người thị lực có thể đạt được chỗ hướng ra phía ngoài kéo dài, ở của nó bên hông vẫn làm một chút hỗn loạn vô tự vết máu, chỉ là như thế nhìn xa xa đã thì gọi người kinh hãi không thôi, có thể nghĩ lúc chuyện xảy ra đương sự nên ôm thế nào sợ hãi luống cuống lòng của a!

Hãy còn hít một hơi thật sâu, Hồ Hiểu Đông cùng Ngô Siêu đều tự nắm thật chặt vũ khí trong tay, đồng thời đứng sau lưng đồng bạn đệ đi nhớ cảnh kỳ ánh mắt của.

Bầu không khí nhất thời trở nên khẩn trương lên, Đường Tiểu Quyền hai trông mắt xiết chặt thành một đoàn.

Không hề nghi ngờ, đây là hẳn nhất không muốn nhìn thấy tình huống, tuy rằng hẳn cũng biết những thứ này đều khó mà tránh khỏi, nhưng khi thực sự xảy ra thì. . .

Nếu như mình lúc trước dự đoán trở thành sự thật; nếu như gian nhà chính cửa không có khóa; nếu như phòng trong thật sự có nhóm lớn tang thì tồn tại,

Như vậy. . .

Đây là một cái gọi người tuyệt vọng suy đoán, Đường Tiểu Quyền bản năng đem đó chém ra trong óc ở ngoài, hẳn bắt đầu hướng về tuyệt đại đa số ở gặp phải thời khắc nguy nan của người môn như nhau, bắt đầu khẩn cầu trời xanh, khẩn cầu bọn họ đủ bảo hộ phe mình đoàn người có thể thuận lợi thoát ly hiểm cảnh.

Ngô Siêu cùng Hồ Hiểu Đông ngoảnh lại nhìn mình nhìn nhau liếc mắt, tiện đà các chấp vũ khí dựa lưng vào nhau hướng trong phòng bùng tiến lên.

Thấy hai người từ từ biến mất bóng lưng, Đường Tiểu Quyền trấn ở giữa vùng xung quanh lông mày càng xiết chặt lên.

Hẳn có chút ít lo lắng lên tiếp theo có thể xảy ra trạng huống, cho nên khi hạ không có làm do dự, quả đoán mà rút ra sấp với thất lưng cắt tóc kéo, tiện đà trầm giọng hô: "Tiểu Ôn, ngươi theo ta đi vào hỗ trợ!"

"Nga, nga, tốt, tốt!" Hơi chần chờ hai giây, Ôn Tuyền Hâm chợt khẳng định đáp.

"Này?, ta đây đâu?" Vương Cường mày kiếm giương lên, lao đảo mà giờ cao nghiêng dựa vào trên hàng rào hông của bản, giữa những hàng chữ giọng của bởi vì một mối mà hơi lộ ra cụt hứng.

Đối với huynh đệ nghi vấn, Đường Tiểu Quyền lúc này không công phu giải thích nhiều lắm, tuy rằng hẳn cũng biết người trước thật mạnh tính cách, nhưng khi hạ thân thể hẳn trạng huống thật sự là. . .

"Cửa sau là chúng ta chạy thoát thân then chốt, Cường tử, ta cần ngươi lưu lại thủ ở nơi này!"

Dắt không gì sánh được ngưng trọng nhãn thần, Đường Tiểu Quyền bình tĩnh giao phó suốt đời tâm nguyện vậy gắng sức phủ ở tại Vương Cường đầu vai.

"A?" Tựa hồ cũng là bị đối phương như vậy thận trọng biểu hiện cho kinh ngạc đồng nhất, thiếu chiếc dây đàn Vương Cường chút nào không có phát giác đó là Đường Tiểu Quyền qua loa tắc trách đó từ.

Hẳn lúc này này đây được đồng dạng thận trọng thái độ trả lời: "Yên tâm đi, ở đây liền giao cho ta!"

Không nói nhảm nữa, nhiều đình lại một giây liền ý nghĩa hung hiểm tăng chia ra.

Đường Tiểu Quyền dẫn Ôn Tuyền Hâm trước sau tiến nhập phòng trong, dựa theo suy tư của hắn, là muốn ở ngô hồ hai người cùng cửa sau ở giữa thiết lập một cái giảm xóc mạng.

Thứ nhất, như vậy có thể đúng lúc lý giải đến tiền phương chuyện đã xảy ra.

Thứ hai, cũng có thể ở ngô hồ hai người gặp phải nguy hiểm thì, đúng lúc vờn viện trợ tay.

Hồ Hiểu Đông lặng yên không tiếng động theo vết máu chậm rãi về phía trước di chuyển, xuyên thấu qua mặt đất không ngừng thay đổi sâu vết tích đến xem, hẳn cách vết máu thủy phát chút chắc là càng lúc càng gần.

Trong đầu lại một lần nữa hiện lên cây rừng nghiệp chết thảm trạng cảnh, Hồ Hiểu Đông lòng của bản bắt đầu không bị không chế kịch liệt đập động.

Vừa một cánh bị hồ khép khép kín cửa phòng, Ngô Siêu vén lên cầu côn đem đó đưa vào rộng mở trong khe hở.

"Một! Hai! Ba!" Theo thứ ba ngón tay giơ lên, Ngô Siêu đột nhiên phát lực, thái hợp kim can thân thuận thế đẩy ra rồi cửa phòng.

"Nôn ~" cơ hồ là theo bản năng cúi người xuống, Ngô Siêu thậm chí ngay cả phòng trong liếc mắt cũng không nhìn thấy, thuận tiện bị phiêu tán ra mùi tanh tươi tanh tươi cho ác tâm đến rồi không được.

Hồ Hiểu Đông đồng dạng là dạ dày dạ cuộn cuộn, bất quá lo lắng đến đoàn đội an toàn, hắn vẫn cố nén nôn khan khổ sở, cẩn thận suy nghĩ ở bên trong phòng quét mắt một vòng.

Từ thi nửa mở cái bụng nằm ngửa ở trên giường, lấp bắp ra máu đem đầu tường giặt sao kim áp-phích ấn thành màu đỏ.

Từng cây một tứ tán thưa thớt đầu khớp xương bị tùy ý vứt bỏ ở chung quanh phòng, người thậm chí không thể nào biết được chúng nó lệ thuộc với người sống người nào vị trí.

Bây giờ không có dũng khí tiếp tục mắt thấy đây không thuộc mình thảm cảnh, Hồ Hiểu Đông sâu nói một cái khí, sau đó giẫm chặn tại chỗ về phía trước, một lần nữa bế khép lại cửa phòng.

Không có gay mũi mũi tập kích quấy rối, Ngô Siêu cảm giác khó chịu cũng chợt bình phục xuống tới.

Hắn lau hai cái khóe môi ướt ướt, thần sắc hơi lộ ra chán nản hỏi một câu:

"Sao, thế nào, Hồ ca, bên trong?"

Không nói gì mà lắc đầu, Hồ Hiểu Đông không muốn nữa hỏi tương vừa mới cái kia tràng cảnh, hắn ngửa mặt lên trời dài thở hắt ra, sau đó nắm thật chặt trong tay khảm đao, lạnh nhạt nói: "Đi! Đi cửa trước!"

Mang theo không gì sánh được tâm tình nặng nề, Hồ Hiểu Đông cất bước đi ở phía trước, cùng đó lưng tựa lưng Ngô Siêu thậm chí có thể cảm thụ sau đó không ngừng buộc chặt tự thiết bắp thịt của.

Còn đối với phương đây một loạt đột ngột biến hóa, làm cho Ngô Siêu có chút ít là của nó lo lắng.

Ước chừng vừa được rồi 5. 6 bộ cự ly, ngô hồ hai người rốt cục ở vòng qua phòng khách lúc, đi tới bọn họ mục tiêu lần này địa điểm: Cửa trước chỗ.

Một đôi roi là tả ở huyền quan phụ cận giày cao gót đầu tiên ánh vào hai người mi mắt, trong đó một con giày cao gót để giày càn dính đầy vết máu, nghĩ đến giày chủ nhân tăng nay nỗ lực dùng nó cùng theo đuổi tang thi tiến hành đã đầu.

Chỉ là đối với vật lộn kết quả cuối cùng, Hồ Hiểu Đông không tâm tư gì dò thám biết, bởi vì của nó bên cạnh rộng mở cửa chính đã đưa hắn toàn bộ lực chú ý hấp dẫn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Cửa phòng khép hồ

Hầu như đồng thời lác mình dán lên tường, Hồ Hiểu Đông thận trọng mà ngoái đầu nhìn lại nhìn Ngô Siêu liếc mắt, ý bảo hẳn chuẩn bị sẵn sàng.

Hai người đều là đem vũ khí để ngang trước ngực, nín thở tập trung suy nghĩ Hồ Hiểu Đông đưa lỗ tai nghe một hồi, đợi đến xác định hàng hiên bên trong không quá mức dị hưởng lúc, thân hình rồi đột nhiên lộ ra, thân thủ rất nhanh kéo qua chốt cửa, sau đó cấp tốc đem đó kéo hợp đóng.

"Lạch cạch ~" làm một tiếng nhỏ tỏa bé tiếng vang lên, rút về thân thể Hồ Hiểu Đông theo tường chán nản chảy xuống xuống.

Không thể nghi ngờ, Hồ Hiểu Đông vừa mới làm động tác, bất quá là liên tiếp nhất giản đơn cơ bản động tác, nhưng ở giữa sở ngầm có ý áp lực cũng thường nhân khó có thể tưởng tượng.

Dù sao, ở trải qua liên tục sinh tử khảo nghiệm phía sau, tâm thần đều mỗi một những người may mắn còn sống sót đều là đã mất dư thừa tâm lực đi bốn ba chạy trốn chết, gia tăng đó nhai bên trong ngoại tường tang thi vì đồ, bọn họ đã bị buộc vào tuyệt cảnh.

Sở dĩ, rất tự nhiên, lúc này gian phòng này thuận tiện thành những người may mắn còn sống sót sau cùng người cứu mạng rom rạ.

Mà Hồ Hiểu Đông tra xét còn lại là trực tiếp quyết định đây chiếc rom rạ có thể không tồn sống tiếp then chốt.

"Hô ~" Đường Tiểu Quyền như trút được gánh nặng dài thở hắt ra, khi của nó thấy bảo vệ môn quan hợp một thoáng, cả người hẳn đều là nhẹ một chút.

Phát tay hướng về phía ngoài cửa vương đồ hai người khoát tay áo, Đường Tiểu Quyền nghiêm nghị trên mặt rốt cục hiện lên ti hời ý mỉm cười.

Sống sót sau tai nạn, đây là những người may mắn còn sống sót lập tức nhất rõ ràng cảm thụ, có thể cũng chỉ có ở phía sau, bọn họ mới có thể cảm nhận được "Cái gì mới gọi còn sống trân quý".

Tang thi vẫn như cũ tại ngoại ra sức mà gào thét, con mồi trốn đi, làm cho chúng nó phần nào dị thường.

Bất quá dù vậy, chúng nó cũng chỉ có thể mất ba ba nhìn con mồi từng cái một tiêu thất ở trước mặt của mình, bởi vì tứ chi thoái hóa thời thì không cách nào chống đỡ bọn họ hoàn thành phản tường nhảy chương truy kích.

Ngô Siêu thân thủ đem cửa sau cửa sổ toàn bộ kéo hợp bế chết, tuy rằng kể từ đó sẽ làm cho phòng trong nhiệt độ không khí lần thứ hai kéo lên, nhưng cùng đoạn đường này sở thụ "Miễn" hò hét tập kích quấy rối so sánh với, hẳn tình nguyện tuyển chọn khô nóng một điểm.

Mọi người lục tục gom lại phòng khách, trương nguyên bản coi như rộng mở bố nghệ sa phát khoảng cách thuận tiện bị nắm giữ tràn đầy, trên đó đã ngồi vào chỗ của mình nhiều ngày thuần trắng sắc nhưng tuyệt gấu con lúc này cũng chỉ có thể là thoái vị đầy đất hạ.

Không có người nói chuyện, mọi người lung tung mà nằm ngửa ở trên ghế sa lon, ồ ồ hơi thở tràn ngập với khoảng không.

Tự như vậy nghỉ ngơi ước chừng chừng nửa canh giờ, Đường Tiểu Quyền dẫn đầu phá vỡ yên lặng.

"Cái kia ~ Hồ ca a,

Lý do an toàn, ta kiến nghị chúng ta hay nhất đến đây lâu đi xem đi, ta nghĩ . . "

"Gi? Vẫn đi đây lâu? Ngươi không có lòng bệnh đi!" Vương Cường một lần lông lóc từ trên ghế salon nhảy bắn lên, trợn tròn cặp mắt trừng tự chuông đồng.

"Ha hã, Cường tử, ngươi đừng kích động! Ngồi xuống trước! Hãy nghe ta nói, OK?" Mỉm cười khoát tay áo, Đường Tiểu Quyền ý bảo Vương Cường ngồi xuống, tiện đà hẳn đón lấy mở miệng nói: "Nột, ngươi sẽ không có quên sớm trước chúng ta bị tang thi phá cửa kinh lịch đi! Lê nào ngươi còn muốn một lần nữa?"

Nghe thấy điều này nói, Vương Cường trong đầu nhất thời hiện lên đã qua tang thi vỡ sách cửa phòng hoảng sợ tràng cảnh, hẳn lúc này thì không tự chủ được chiến run một cái: "Vay ý của ngươi là. . ."

"Rất đơn giản, thông thường mà nói, bây giờ tiểu lâu xuất phát từ bảo vệ, cũng sẽ ở đây lâu lắp ráp có bảo vệ cửa sắt, sở dĩ ý của ta là chúng ta phải người xuống phía dưới kiểm tra một chút, chỉ cần xác định nó đóng chắc, vậy chúng ta ở chỗ này sinh hoạt ở lại hẳn là liên "Vô tư."

"Đát!" Ngón cái cùng ngón trỏ giao thác mà qua, phát sinh một tiếng thanh thúy tiếng vang. Tự Vương Cường như vậy thần kinh to rộng của người chính là như vậy, bọn họ tâm tình thường thường tới nhanh, đi lại càng nhanh hơn.

Sở dĩ đợi đến nghe xong Đường Tiểu Quyền lần này tường tận sau khi giải thích, thái độ của hẳn bật người tới cái 360 tính toán cả chuyển biến, lúc này liền thì nhật lên vũ khí xung phong nhận việc mà được được dục thí đứng lên.

"Hảo hảo hảo!" Trong lòng biết huynh đệ mình tính nét Đường Tiểu Quyền minh bạch, nếu là lần này hẳn cự tuyệt nữa đối phương xuất chiến thỉnh cầu, phạ là thật lại cùng chính trở mặt.

Bất quá. . .

Hơi thiên nghiêng đầu, Đường Tiểu Quyền đưa mắt rất tự nhiên dời về phía chính nhắm mắt ở trong góc đường thân Hồ Hiểu Đông.

Không hề nghi ngờ, luận đến chiến lược, cái này vóc người to con nam nhân không thể nghi ngờ là toàn bộ đoàn đội trung cường hãn nhất tồn tại.

"Cái kia. . . Hồ ca, phải hạnh khổ người. . ."

Đôi mắt đột nhiên sáng lên, Hồ Hiểu Đông "Hát" từ trên ghế salon đứng lên, rắn chắc cánh tay tự nhiên mở rộng, tiện đà kết kết thật thật duỗi nhớ lại giữa.

"Được rồi! Đang lo nghĩ khó chịu, vừa vận xuống phía dưới hoạt động một chút!"

Hơi đẹp để chính là lời nói, đem Đường Tiểu Quyền tâm trạng sở hữu lo lắng toàn bộ bỏ đi.

Sáp tốt khảm đao, trên lưng túi đựng tên, Hồ Hiểu Đông lắc lư hai cái chưa xốt tay của chân, sau đó nắm màu đen hợp lại cung, đang lúc mọi người nhìn theo dưới, cùng được Vương Cường cùng nhau bước vào trống rỗng hàng hiên phía trong.

Hàng hiên bên trong, vắng vẻ không tiếng động, vài ánh mặt trời chói mắt đi qua tường viên lỗ thấu bắn mà vào, là trong lúc đi lại Hồ vương hai người mang đi một chút sáng.

Mặc dù từ thanh âm lên trên vẫn chưa phát hiện có bất kỳ tang thi tồn tại dấu hiệu, nhưng tiến lên trung Hồ vương hai người hay là không dám có chút khinh thường vẫn duy trì cao độ cảnh giác thái độ.

Hai người chặt tựa vào vách tường, chậm rãi di chuyển, cách làm như vậy lớn nhất chỗ tốt liền là có thể làm bọn hãn ở trước tiên hiểu được lối đi nhỏ chỗ rẽ tình hình thực tế hướng, để đứng lúc làm ra phản ứng.

Đôi mắt trong, màu trắng tường nhuộm đầy huyết hồng, mấy đầu ngón tay xuống phía dưới Huyết thủ ấn chiêu hiện ra kỳ chủ ngay lúc đó tuyệt vọng cùng sợ hãi.

Nghĩ đến những thứ này phải là chủ nhà thoát đi thì lưu lại đi, Hồ Hiểu Đông hãy còn trong lòng làm suy đoán, đồng thời trong tay hợp lại cung đã rồi thì dời về phía tiếp theo tầng thang lầu.

"Hồ ca! Chờ một chút!" Thân sắc khăn trương kéo Hồ Hiểu Đông góc áo, Vương Cường lặng yên không tiếng động hướng về phía người sau chép miệng sắc bén, ý bảo hãn chú ý trước mặt tình huống.

Nguyên lai, ngay lối đi nhỏ nơi khúc quanh, một cái nhìn như đóng chặt quan hợp bảo vệ cửa sắt kỳ thực ở khe cửa chỗ hơi lộ ra cái hầu như không thể nhận ra thật nhỏ khe, mà cái khe hở tồn tại thì là nói rõ. . .

Thân hình nhanh chóng hướng phía trước dò xét một chút, Hồ Hiểu Đông lấy tốc độ nhanh nhất mắt liếc đáy lầu trạng huống.

"Thế nào?" Vương Cường nhíu mày mà vấn, bởi vì đáy lầu cửa chính nếu là không có đóng, bọn họ thì không cần không mạo hiểm đi xuống một chuyển, mà một khi xuống phía dưới, vậy bọn họ trước mắt đây phiền của phòng khép hờ, thuận tiện sẽ trở thành bọn họ phải phòng bị vấn đề.

Dù sao phía ngoài tang thi lúc này đều tự chìm sợ cảnh cong vậy cảnh giác, hơi có chút động tĩnh sợ là liền sẽ khiến sự chú ý của bọn họ.

Sở dĩ Vương Cường cũng không hy vọng ở chính xuống lầu thì bị đột ngột ra tang thi chặt đứt đường lui, sau đó sẽ nhân cùng chi chiến đấu mà đem bên ngoài này súc sinh hấp dẫn đến.

Hồ Hiểu Đông hồ hững lắc đầu, tuy rằng hãn cũng biết cả cửa không khóa sở lại mạng tới vấn đề, nhưng sự thực cuối cùng là sự thực, người không sửa đổi được, chỉ phải tiếp thu!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Đáy lầu thám hiểm (1)

"Nếu không, chúng ta về trước đi?" Vương Cường khó được lên lui trống lớn.

Bất quá cũng khó trách hãn sẽ có như vậy lui bước phản ứng, dù sao, cho dù ai đang bị tang thi truy kích một đường phía sau, cũng không nguyện chính thật vất vả có được thanh tĩnh làm hồng.

Hồ Hiểu Đông nhíu mày mà đứng, trong đầu nhanh chóng tiến hành suy tư.

Quả thật, hiện tại liệu lĩnh xuống lầu, nguy hiểm rất lớn. Nhưng nếu như đi đầu tiên nhập chỗ rẽ gian nhà, khó bảo toàn sẽ không làm ra động tĩnh gì.

Sở dĩ đi ngang qua một phen ngăn ngại cân nhắc phía sau, trải qua qua rất nhiều sóng gió Hồ Hiểu Đông quyết định buông tay đánh một trận.

Dù sao, chỉ có đem đày lầu cửa chính đóng cửa, mới là nhất lao vĩnh dật sự tình.

"Như vậy Tiểu Vương, chúng ta như vậy như vậy..." Giản yếu đem ý nghĩ trong lòng cùng được Vương Cường nhỏ giọng lẩm lời một lần, Hồ Hiểu Đông đột nhiên phát giác bày ra nếu nói "Kế hoạch hành động" có thật không không đúng một chuyện dễ dàng mà, hẳn thậm chí là không tự chủ được nhớ lại cái kia vốc người hơi lộ ra gây yếu thanh niên nhân đến.

Không biết đối lại là hẳn, lại lại đem làm sao làm ra lựa chọn đâu?

Lắc đầu huy đi trong đầu tạp nhập tìm cách, bởi vì nghe xong kế hoạch Vương Cường đã rồi thì lặng yên im lặng đi động.

Căn cứ Hồ Hiểu Đông nói, Vương Cường cất bước đi tới cửa phòng trước mặt, hẳn chuyện cần phải làm vô cùng giản đơn, chính là lợi dụng thân thể của chính mình để ở cửa phòng, để ngừa chỉ bên trong có thể tồn tại "Sinh vật" đột nhiên lao ra.

Đội đến Vương Cường tất cả lạc định, Hồ Hiểu Đông mới từ đề phòng tư thế điều chỉnh xong, nhưng trong tay hợp lại cung liếc về phía cũng thủy chung chưa cách chỗ rẽ nửa phần.

Đôi mắt lần thứ hai cùng Vương Cường làm lần câu thông, hẳn đây là đang nói cho người sau hẳn muốn hành động.

Vương Cường tâm lĩnh thần hội sâu nói một cái khí, toàn bộ tinh thần đề phòng làm xong ứng đối tất cả có thể đến trùng kích chuẩn bị.

Vạn sự đã chuẩn bị, chỉ thiếu mở ra đeo đuôi!

Ba ngón tay hờ hững vươn, tiện đà vừa một vừa rơi xuống, đội đến sau cùng một cây lạc định lòng bàn tay hướng tới, Hồ Hiểu Đông tráng kiện bắp đùi chột căng thẳng, sau đó bỗng nhiên thoát ra, là tốt rồi tự há son chụp mỗi liệt báo, nhanh vừa mau lẹ lại có lực.

Đóng cửa, đây ở sinh hoạt hàng ngày trung thì cực kỳ giản đơn mà lại chuyện bình thường, nhưng khi của nó bị lạc định ở một cái đặc thù trong hoàn cảnh, như vậy tất cả sẽ thay đổi không biết đứng lên.

Hồ Hiểu Đông tự nhiên là vô pháp dự đoán có hay không sẽ có tang thi đột ngột ra hiện ở trước mặt của hẳn, sở dĩ hẳn giờ phút này chỉ có thể gửi hy vọng vào tốc độ của mình, hẳn mong muốn mình có thể cản tại nơi ta nếu nói "Không biết" xảy ra trước chạy tới nơi cửa chính,

Mặc dù cửa chính cách hẳn cận có một lối đi nhỏ chỗ rẽ cự ly.

Có lẽ là lão Thiên thương hại bọn họ trước sở dĩ trải qua tất cả, có lẽ là hành thi chán ghét lão sư gây xích mích đây đám người đáng thương mà, nói ngắn lại, Hồ Hiểu Đông lúc này thì hữu kinh vô hiểm đi tới hàng hiên cửa chính trước mặt.

Bất chấp để cho mình rất nhanh khép mở phế cửa suyền lên trên hai cái, Hồ Hiểu Đông một bả kéo qua trước mặt mở rộng ra cửa sắt, tiện đà đem đồ nhẹ nhàng mà khép kín mà lên.

"Cùm cụp!" Ghim nhĩ tòa cái khép kín âm thanh, nhưng cùng lúc này Hồ vương hai người mà nói, đây không khác thì vượt lương ba ngày âm thanh của tự nhiên.

Cơ hồ là theo bản năng nói lỏng hạ trên cánh tay vai, vẫn chặt dẫn theo tiếng lòng Vương Cường rốt cục có thể thở dài nhẹ nhõm.

"Trở về đi!" Vương Cường nói còn bàn tay to cổ sức ngăn, lúc này hẳn, ý niệm duy nhất chính là trở về nhà mỹ mỹ ngủ một giấc, sau đó sẽ ăn no nê.

Hồ Hiểu Đông im lặng gật đầu, xanh đen tổ khuôn mặt cũng không vì cửa chính đóng mà lộ ra bất kỳ vẻ mừng rỡ, tương phản hẳn như bùn tổ vậy biểu tình, làm người ta rất khó từ trên đó đọc lên cái gì.

Đối với lần này, xưa nay không thương động não Vương Cường tự nhiên là sẽ không ban để ý tới, hẳn a, hiện tại nhất tâm chỉ muốn nhanh lên trở lại trong phòng, sau đó nhanh hoa cái giường lớn đi và Chu công tâm tình một phen "Nhân sinh cùng lý tưởng."

Sớm mà liền dẫn một đám đồng bọn canh giữ ở đầu đường, Đường Tiểu Quyền lòng của hạ vạn phần lo lắng.

Không hề nghi ngờ, làm như toàn bộ kế hoạch khởi xướng người, hẳn so sánh bất luận kẻ nào đều phải rõ ràng lần hành động này ý nghĩa trọng yếu, đồng thời hẳn cũng rõ ràng hơn vạn nhất hành động thất bại sở sẽ cho toàn bộ người sống sót đoàn đội mang đến thể nào không thể nghịch chuyển hậu quả.

Thế nhưng, thế giới này cho tới bây giờ đều là tràn ngập chuyện xấu và không biết, người vĩnh viễn không có khả năng tìm được trăm phần trăm an toàn kế hoạch.

Sở dĩ phạm là là người định ra chuyện tình, liền tất nhiên sẽ tồn tại lỗ thủng.

Ngay cả nói đến tội cùng nên như thế nào đi phán định một cái kế hoạch được không tính, vậy thì phải nhìn cái kế hoạch này thực hành phía sau mang đến có ích cùng đó tương đối lỗ thủng đưa đến hậu quả thực khinh thực trọng.

Tổng lên trên thuật, phóng tới lần hành động này lên trên, Đường Tiểu Quyền rõ ràng cho thấy càng thêm thiên hướng với cửa bể phía sau nó đưa cho người sống sót mang tới "Nhất lao vĩnh dật" thật là tốt chỗ.

Dù sao, cửa bể, liền ý nghĩa, tang thi vô pháp trực tiếp công kích bọn họ gian nhà;

Cửa bể, bọn họ là được tự do mà ở lâu đồng phía trong xuất nhập đi lại.

Đây với bao giờ cũng biệt khuất ở nơi nào đó không thể nhúc nhích, suốt ngày chờ đợi lo lắng, thời khắc cần đề phòng tang thi công kích những người may mắn còn sống sót mà nói, không thể nghĩ ngờ là cái to lớn.

Cho nên khi lớn hơn nguy hiểm, mọi người liền rất dễ sinh sôi mạo hiểm ý niệm trong đầu.

Đường Tiểu Quyền đương nhiên cũng không ngoại lệ, chỉ bất quá hẳn là ở làm nguyên vẹn lợi và hại cân nhắc phía sau mới làm ra quyết định, hơn nữa hẳn cũng hết sức rõ ràng chính đến tội cùng muốn có được là cái gì.

Khi Hồ vương hai người cầu khẩn mồ hôi thân ảnh của xuất hiện lần nữa đang lúc mọi người phạm vi nhìn trong vòng thì, lòng của mọi người trong nháy mắt nhắc tới tiếng nói mất.

"Sao, thế nào?" Hãy còn nuốt nước bọt, Ôn Tuyên Hâm trắng nõn nộn tay theo bản năng nắm chặt ở tại cùng nhau.

Nhìn ra được, tất cả mọi người đang khẩn trương cùng đợi Hồ vương hai người đáp án.

Ngưng trọng dị thường mà đảo qua mỗi một vị đồng nghiệp đôi mắt, Vương Cường chán nản thở ra một hơi, tiện đà chậm rãi giơ lên hữu quyền của mình.

Như chết yên lặng, mọi người đều này đây là hành động thất bại, thất vọng tâm tình bắt đầu ở mỗi một lòng của người ta đều lan tràn.

Nhưng mà đúng vào lúc này, trước một giây vẫn phiên muộn đầy bụng Vương Cường trong lúc bất chợt nhếch miệng cười, giơ lên cao hữu quyền cũng bốc lên chiếc ngón trỏ.

"Thành công?"

Khẳng định dị thường mà gạt đầu, bất quá theo khẳng định câu trả lời cho ra, Vương Cường ngực cũng là tránh cũng không thể tránh mà đã trúng Đường Tiểu Quyền một quyền.

"NMD, hù chết lão tử!" Đường Tiểu Quyền tức giận thảm máng một câu, hẳn quả nhiên là bị huynh đệ mình đây ra vụng về tiết mục cho làm cho dở khóc dở cười.

Chỉ là hẳn cũng không có ở Vương Cường trò khôi hài trung thắm nhuần lâu lắm, bởi vì của nó trắc không nói được một lời Hồ Hiểu Đông đưa tới sự chú ý của hẳn.

Hồ Hiểu Đông cố gắng mà bài trừ về mỉm cười, sau đó liền tránh được những đồng bạn vui đùa âm ỉ, hãy còn một người đi vào phòng trong, của nó có đơn bóng lưng ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ lưu lại một nói nghiêng lớn lên bóng đen.

Đường Tiểu Quyền như có điều suy nghĩ tự định giá chỉ chốc lát, hẳn tựa hồ là nghĩ tới điều gì, toàn mặc dù là thoải mái mà bắt chuyện mọi người trở về nhà.

Dù sao tang thi vẫn còn đang ngoài tường "Đoàn tụ", sở dĩ Đường Tiểu Quyền cũng không nguyện xảy ra cái gì vui quá hóa buồn chuyện tình.

Hơn nữa, lúc này hẳn vẫn có rất nhiều chuyện cần và mọi người thương thảo.

Muốn sống cách thứ hai mươi hai cái, bất luận ở bao thuở đất nơi nào, xảy ra loại nào gặp gỡ, cũng không muốn quên hết tất cả, người phải vĩnh viễn nhớ kỹ, nếu muốn ở thời khắc nguy nan sống sót, phải thời khắc nhớ kỹ muốn sống mới là của người đệ nhất yếu vụ.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Ác tâm công tác (1)

Trở lại phòng khách, đã tới gần vào lúc giữa trưa, mà mới vừa từ một loạt sinh tử chạy trốn trung an định lại những người may mắn còn sống sót còn lại là không thể tránh khỏi cảm nhận được đậm đòí quá cảm giác.

"Ba ba ba!" Được cảm liên tiếp chụp ảnh ba xuống dưới, tuy rằng Đường Tiểu Quyền cũng biết cái này mấu chốt đàm luận tình không quá thỏa đáng, nhưng mặt thể cuối cùng là mặt thể, người chỉ có ở bình thường làm tốt vạn toàn chuẩn bị, mới mới có thể ở nguy cơ đã tới hướng tới thông dong ứng đối.

Sờ dĩ. . .

"Ha ha, "Hoi lộ ra lúng túng cười ngớ ngẩn hai tiếng, Đường Tiểu Quyền hãy còn cường đánh tinh thần nói: "Cái kia ~ các vị, không có ý tứ a, ta biết đại gia hiện tại đều mệt rất, thể nhưng có vài món chuyện này chúng ta vẫn phải là nhanh chóng chứng thực."

Không ai trả lời, mọi người đều thì mê ly suy nghĩ thần nhìn Đường Tiểu Quyền, đây làm cho người sau sắc mặt càng thêm nan kham.

Dù sao, vô luận Đường Tiểu Quyền đầu như thế nào đi nữa hảo sử, cũng chung quy chạy không khỏi hấn 20 tuổi xuất đầu tuổi còn trẻ trệ sấp chuyện thực.

Tựa hồ là để cho mình bom hơi, Đường Tiểu Quyền dùng sức hắng giọng một cái, sau đó lấy làm báo cáo mồm bày ra nói:

"Đầu tiên, cái này ~ chúng ta nhu phải nhanh một chút mà đem sưu tập đến vật tư làm công tác thống kê, sau đó căn cứ tình huống thực tế phân phối mỗi ngày dùng cơm lương thực."

Nói ở đây, Đường Tiểu Quyền thoáng cho ăn, một đôi đôi mắt ở nằm ngửa trên người mọi người nhất nhất đảo qua, hấn mong muốn không ai có thể xung phong nhận việc tiếp được chuyện xui xẻo này, nhưng kết quả sau cùng lại. . .

Mắt lớn trừng mắt nhỏ, mọi người hoặc là ngáp liên tục, hoặc là tận lực tách ra ánh mắt của hấn.

Nói ngắn lại a, ngoại trừ đáy lâu thường thường truyền vào thi tiếng hô ra, toàn bộ phòng khách vẫn là vẫn duy trì lạng ngắt như tờ trạng thái,

"Ai!" Đây thật đúng là châm roi có thể nghe, bắt đắ dĩ hơn Đường Tiểu Quyền, chỉ có thể là hãy còn ám thờ dài một hơi, tiện đà tự mình tiếp tra nói: "Ách ~, về cái này công tác thống kê nha, ta sẽ phụ trách giải quyết, như vậy. . . Tiếp theo cái "

"Gian phòng này sẽ phải có không ít chúng ta có thể sử dụng đến vật tư, sờ dĩ ta mong muốn gần sớm bắt bọn nó vơ vét đứng lên, đồng dạng làm công tác thống kê, sau đó nên phân loại phân loại, nên đánh bao đóng gói, như vậy ngày sau vạn nhất có tình huống gì, chúng ta lúc đi cũng phương tiện mang theo, người xem đại gia ai tới. . ."

"Ta, ta ta ta!" Chưa kịp Đường Tiểu Quyền nói hết lời, Vương Cường không ngừng bận rộn mà giơ lên cao lên tay phải của mình, đồng thời chê cười bày bộ ngực ứng thừa nói: "Đây, việc này giao cho ta đi! Ta đến phụ trách!, ừ, các người tiếp tục, ta đây phải đi vơ vét."

Nói xong, cũng không mang mọi người phản ứng, Vương Cường thân ảnh của đã rồi thì tiêu thất ở tại phòng khách nhập khẩu.

Thật là không có nghĩ đến a, bản thân huynh đệ như thế lười một người lại có thể cũng sẽ. . .

Xem ra thực tế đau khổ đích xác có thể để cho người lớn a, Đường Tiểu Quyền tâm trạng nghĩ như thế đến, con là của hấn ý tưởng như vậy nếu là roi xuống Vương Cường trong tai sợ là cũng bị người sau cười đến rụng răng đi.

Kỳ thực, kỳ thực lão tử chẳng qua là muốn mau sớm tìm một chỗ ngủ mà thôi!

Có huynh đệ cổ động, Đường Tiểu Quyền buồn bực tâm tình chiếm được thật to cái biến, ngay cả nói chuyện ngữ điệu cũng không tự vừa mới vậy trầm thấp:

"Như vậy, kế tiếp chúng ta hãy nói một chút vấn đề an toàn. Hiện tại, đáy lâu cửa chính đã đóng cửa, từ trên lý thuyết mà nói, tang thi đã không đầy đủ trực tiếp công kích năng lực của chúng ta. Thể nhưng thể sự khó liệu, chúng ta người nào cũng không có thể bảo chứng có thể hay không có ngoài dự liệu chuyện tình xảy ra. Sờ dĩ ta kiến nghị buổi tối vẫn như cũ muốn lưu người gác đêm, hơn nữa hay nhất áp dụng cắt lượt chế, mỗi tổ 2 người, mọi người có ý kiến gì hay không, nếu như không có chúng ta hiện tại liền đem phân tổ vấn đề quy định sẵn xuống tới!"

"Ta, Ngô Siêu một tổ!" Ôn Tuyên Hâm vỗ vỗ bên cạnh Ngô Siêu, người sau hãy còn gật một cái.

"Ta đây, ta đây giống như Cường ca ở một tổ đi!" A Thành thường trước một bước nói.

Hiển nhiên a, hấn là lo lắng Đường Tiểu Quyền sẽ cùng Vương Cường cấu thành một tổ, vậy hấn thì không cần không ở nửa đêm đối mặt với không lắm quen thuộc kẻ cơ bắp "Hồ Hiểu Đông", mà đây cũng là A Thành sở không muốn gặp phải chuyện tình.

Hơi sừng sờ, Đường Tiểu Quyền hiển nhiên cũng là không ngờ tới nữa đường lại tuôn ra cái Trình Giao Kim đến, bất quá nếu A Thành đã mở miệng, hẳn cũng chỉ có thể là mỉm cười mà gạt đầu: "Hồ ca, còn lại liền hai ta một tổ đi."

Hờ hững gạt đầu, Hồ Hiểu Đông vẫn là sắc mặt như trước không có bất kỳ biểu lộ gì, liền thật giống như bị cấm gây gộc Mộc Đầu Nhân vậy, vẫn không nhúc nhích.

Đối với lần này, đoán được một hai Đường Tiểu Quyền cảm giác sâu sắc lý giải, sở dĩ hẳn liền cũng không lần thứ hai ra xác nhận.

Mà theo vừa mới ba hạng công việc lạc định, Đường Tiểu Quyền nghiêm nghị khuôn mặt rốt cục lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

"Được rồi! Nên nói điều nói xong, ta đi cho đại gia làm chút ăn đi." Lòng tin tràn đầy mà đề cập qua ba lô, Đường Tiểu Quyền dự định chuẩn bị bữa cơm tốt, khao mọi người một cái.

Thấy Đường Tiểu Quyền trong tay cổ cổ nang nang thực phẩm ba lô, tuổi nhỏ A Thành không tự kìm hãm được nuốt nước bọt, hẳn cơ hồ là theo bản năng từ trên ghế salon toát ra dựng lên, sau đó thí vui vẻ đón nhận người sau nói: "Quyền ca, hắc hắc, ta tới giúp người cùng nhau làm cơm đi!"

Non nớt trên mặt của nổi lên xóa sạch đỏ bừng, Đường Tiểu Quyền lập tức thì đọc lên A Thành lòng của tư.

Bất quá cũng quả thực làm khó hài tử này, vừa thành niên hẳn liền liên tiếp đã trải qua hai song chí thân rồi đi, nếu đổi thành chính, Đường Tiểu Quyền không biết có thể không như A Thành vậy kiên cường thích ứng.

"Tốt!" Được cảm ở A Thành đầu vai cổ sức vỗ, Đường Tiểu Quyền mỉm cười mà đáp lời: "thì đi đi! Chúng ta cùng nhau chinh chiến bữa tiệc lớn!"

Một trước một sau, đường đồ hai người vui vẻ ra mặt các dẫn theo hai bao vây hướng đi ra ngoài cửa, còn chưa đợi bọn hắn đi ra cửa ra, nhưng nghe thấy phía sau đột nhiên truyền ra một tiếng liên quát, một giây kế tiếp thuận tiện nhìn thấy Ngô Siêu thân hình từ thứ hai nhân trung ở giữa thoáng hiện mà qua:

"Này! Cường tử! Chờ một chút! Cửa phòng ngủ nghìn vạn lần đừng. . ."

Chậm, Ngô Siêu đứng là vẫn còn chậm, khi hắn lao ra phòng khách một thoáng, trong con ngươi Vương Cường vờn tay phải đã rồi thì ác ở tại cửa phòng bắt tay trên.

Cửa gỗ không ngoài dự liệu mà chậm rãi mở ra, mà giằng chặn tại chỗ đi vào Vương Cường lại là theo chân ma vậy đang cầm tiểu phúc tông cửa xông ra.

"Nôn ~" dạ dày bộ không thể ức chế mà cuộn cuộn liên đới hầu lời không ngừng phát sinh nôn khan âm thanh, Vương Cường nguyên bản vẫn bao hàm mộng lung buồn ngủ đầu khoảng cách trở nên vô cùng rõ ràng.

Ba bước cũng làm hai bước lái xe cửa trước mặt, may là sớm làm xong bề khí chuẩn bị, Ngô Siêu vẫn bị phòng trong máu tanh trắng cảnh cho ác tâm đến không được.

Kéo cửa, khép kín! Ngô Siêu cũng không nguyện đây sợi khó nghe gay mũi khí tức khi hắn phổi nghẹn toàn đường khí hao hết trước, quấy nhiễu đến hắn.

"Không có sao chứ, Cường tử!" Đường Tiểu Quyền đã xuyên thấu qua vương ngô hai thân thể người ở giữa khe, coi thanh trong phòng ngủ trạng huống, cho nên đối với bản thân huynh đệ khó chịu trạng thái thâm biểu đồng tình.

"Không, không có việc gì!" Tròn thân khoát tay áo, Vương Cường cố gắng mà trực khôi liễu thân tử, , vừa khôi phục sơ qua khí sắc gương mặt của đã ở vừa mới một trận nôn khan phía sau, lần thứ hai trở nên thâm trắng đi.

Thấy Vương Cường vẫn chưa có quá nhiều ngại, Đường Tiểu Quyền treo lên lòng của cuối cùng là rơi xuống.

Chỉ là. . .

Đôi mắt lơ đãng nhìn về bên cạnh thân bề chặt cửa chính, Đường Tiểu Quyền trắng nõn trên trán hiện lên mấy phần nếp nhăn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Ác tâm công tác (2)

"Quyền Từ! Ngươi, ngươi lại muốn gì đâu?" Giơ tay lên xóa sạch sạch ngoài miệng nước bọt, Vương Cường lắc định thân hình, đem lưng của mình sống y theo ở góc tường, tận khả năng để cuộn cuộn tiểu phúc thoải mái ta.

"Ta ~" âm điệu kéo dài, Đường Tiểu Quyền ngoài đầu nhìn lại nhìn Vương Cường liếc mắt, trong con ngươi thần thái phiêu hốt bất định, hơi lộ ra mê ly: "Ta đang suy nghĩ, chúng ta là không đúng hẳn là đem bên trong cái tử thi cho dọn dẹp một chút, dù sao..."

"Ta sát!" Chưa kịp huynh đệ nói hết lời, Vương Cường cùng đám cái mông vậy từ góc tường thẳng tắp dựng lên, "Ngươi, ngươi ngươi ngươi, đầu ngươi chẳng lẽ bị 驢 đá đi, ngươi có biết hay không đồ chơi kia có bao nhiêu ác tâm a!"

Tựa hồ là lại nghĩ tới làm người ta làm nôn trảng cảnh, Vương Cường liền ngay cả nói chuyện cũng trở nên không khoái đứng lên.

"Đứng vậy! Tiểu Đường, tử thi đã bị mổ bụng vỡ bụng phải không cái bộ dáng, nghĩ muốn thu thập sợ rằng... Không quá dễ dàng a!" Cảm động lây mà nhủ mảy một cái, Ngô Siêu phụ hoạ theo đuôi nói.

"Nghe nói không, nghe nói không! Mọi người lặn không còn hình dáng, vẫn thu thập cái lông, theo ta, liền cửa này được cửa được, đừng ... nữa lần qua lần lại à ~" đang khi nói chuyện, Vương Cường thuận tiện giơ tay lên khoát lên Đường Tiểu Quyền trên cổ, ý muốn đem đó kéo cách tại chỗ.

Chỉ là...

Phất tay nhẹ nhàng văng ra Vương Cường cánh tay phải, Đường Tiểu Quyền bắt trí khả phủ lắc đầu: "Lý do an toàn, ta cảm thấy còn là thu thập một chút tốt, dù sao bây giờ là mùa hè, ô ở trong phòng trước không nói sẽ xảy ra cơn trùng, then chốt ta lo lắng vạn nhất bệnh độc truyền nhiễm, vậy coi như..."

Tuy rằng chỉ là người phỏng đoán, nhưng xuyên thấu qua vài lần người sống biến dị kinh lịch, Đường Tiểu Quyền quả nhiên là cảm thấy hẳn là cẩn thận đối đãi những thứ này bao hàm bệnh độc tử thi.

"Ta tán thành tiểu Đường ý kiến!" Hồ Hiểu Đông giọng trầm thấp từ phía sau truyền đến: "Nơi này chúng ta nhất định phải ở một đoạn thời gian, ta nghĩ tất cả mọi người không muốn lúc và một đồng thịt vụn sinh hoạt tại đồng nhất cái dưới mái hiên đi!"

Yên lặng không tiếng động, đoàn đội trung một văn một võ hai người vật đồng thời lên tiếng, Ngô vương hai người cũng không tiện nói thêm gì nữa.

Bất quá, đang nghe hết Đường Tiểu Quyền vừa thông suốt về bệnh độc sâu lo phía sau, hai người bọn họ cũng là ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính.

"Nhu vậy..." Ánh mắt dời chuyển, Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra ngượng ngùng hướng về phía đoàn người vòng ngoài đổ xây thành áy náy nói: "A Thành, cái kia, làm com chuyện mà phải..."

"A?" Hơi chần chờ, A Thành có vẻ có chút không hiểu, bất quá chợt hẳn liền tỉnh ngộ lộ ra ti đáng tươi cười, bắt tay vào làm cố sức vỗ vỗ không tính là to lớn trong ngực, nhếch miệng cười nói: "Không có chuyện gì, Quyền ca, làm com chuyện nhân huynh cứ yên tâm đi."

Giao phó xong bữa trưa công việc,

Đường Tiểu Quyền thuận tiện dẫn mọi người đang phòng tắm tìm hầu như cái khăn lông.

Mà đi qua từ đục trên kệ lộ về khăn mặt số lượng đến xem, gian phòng này phải là một hai cái nhà.

Cũng không kịp đi nhận người nào là chân rải ra, người nào là rửa mặt rải ra, quay về với chính nghĩa hai người so với phòng ngủ cái tử thi nhất định phải sạch sẽ hơn trăm lần.

Nữ mở lồng đầu, thanh lương hệ thống cung cấp nước uống theo vòi phun chảy xuống xuống, phát sinh "Tư lạp à" tiếng vang.

Đường Tiểu Quyền đem 4 cái gờ xuống khăn mặt nhất nhất ngâm mần thấp nước, sau đó phân phát cho Ngô vương hồ ba người, đồng thời theo bọn họ cùng nhau đem đó vượt ở tại mặt của mình gò má trên.

Vũ trang hoàn tất, mọi người hãy còn sâu ít mấy hơi, nhuận thấp khăn mặt làm cho sớm thành thói quen trực tiếp dùng miệng mũi hô hấp người sống sót cửa sào cảm giác không khỏe.

Đi ra khỏi phòng tắm, 4 người vừa đi tới sát vách một gian ít hơn trong phòng của, từ ở giữa hoành liệt hầu như ngọn đèn tù âm tường đến xem, gian phòng này phải là gửi hàng ngày vật phẩm căn phòng của.

Lo lắng đến đợi thanh lý tử thi thì, lại không thể tránh khỏi nhiễm đến hủ thi thịt vụn các loại bẩn ô, sở dĩ vì để tránh cho bị nhiễm, Đường Tiểu Quyền kiến nghị đại gia mỗi người hoa món thích hợp y phục mặc bộ.

Dù sao bọn họ ban đầu y phục tất cả đều rơi vào SUV trên cửa sổ xe, mất kế tiếp cái được trên thân, chung quy phải không toàn bộ.

Bắt tay vào làm đem tù âm tường một vừa mở ra, rất gấp may mắn, mọi người đang phía trong cùng một loạt tiểu trong quây phát hiện không ít kiểu nam

quần áo và đồ dùng hàng ngày.

Từ vó, đến ngư từ T tuất; từ áo somi lưng, đến nhiệt khổ cầu phục, thật có thể nói là thi bao gồm các loại mùa hạ phục sức, thẳng nhìn quanh năm suốt tháng liền chỉ vào vài món siêu thị giá rẻ hàng Vương Cường mục từng khấu góc.

\ "Đây TM có muội tử nam nhân chính là bất đồng a! \ "Hãy còn an ủi yếu ớt tâm linh, Vương Cường cảm thấy khó chịu mà từ đó liều món ăn có cực đại đầu lâu T tuất đeo vào trên người.

Còn sót lại mấy người cũng lục tục tìm được rồi hợp y phục của mình, đương nhiên cái này cũng không bao quát kê cơ bắp Hồ Hiểu Đông.

Hắn a, giống như to cỡ miệng chén cánh tay cùng với đầy ắp cổ đẳng cơ ngực, thành hắn mặc quần áo trở ngại.

Nguyên vốn cũng không thận trọng lớn quần áo và đồ dùng hàng ngày lúc này gắn vào trên người của hắn, là thế nào nhìn thế nào không được tự nhiên.

Sau cùng bất đắc dĩ hơn, chỉ có thể là gọi Ngô Siêu đem trên cánh tay măng-sét cắt ra, sau đó đem đó chia lìa ra, coi như bao tay áo đeo vào trên cánh tay.

Chỉnh trang xong, tất cả phòng hộ công tác giai thời sắp xếp, phía dưới đã đến mở ra làm thời gian.

"gì, đại gia hay nhất đều chuẩn bị tâm lý thật tốt." Ngô Siêu lần thứ hai điều chỉnh phía dưới khăn vị trí, khiến đó tận khả năng bảo vệ cái mũi của mình.

"Động thủ đi!" Hồ Hiểu Đông vẫn như cũ sắc mặt âm trầm, từ hắn nghiêm nghị trên mặt căn bản nhìn không ra một tia gợn sóng.

Ngô Siêu như lâm đại địch vậy sâu nói một cái khí, tiện đà có chút không quá tình nguyện đem tay của rơi chốt cửa trên, sau đó nhẹ nhàng xoay tròn, đem đó hoàn toàn đẩy ra.

Cơ hồ là theo bản năng lật miệng dịch dạ dày, Vương Cường khản ứt phía sau mũi thờ không giúp đỡ mà co rúm hai cái.

Không chỉ là hắn, may là tổ khuôn mặt buộc chặt, mặt không thay đổi Hồ Hiểu Đông lúc này cũng là không thể mình ức mà nhú mày một cái.

Mà lần đầu tiên toàn cảnh tham gia Đường Tiểu Quyền càng bắt đầu hối hận chính vừa mới đề nghị, bởi vì trước mắt trên giường cái thi thể thật sự là... Nếu như vậy còn có thể xưng phải lên trên thì thi thể nói!

Cổ nén trong dạ dày cuộn cuộn, đường Hồ vương ngô bốn người các trạm một bên, mỗi người bắt thi thể dưới thân chấn đôn một cước, sau đó chiết khấu đập lên, đợi đến triệt để đem bao vây phong nghiêm phía sau, Vương Cường mở cửa sổ ra, dán chặt song sa hỏi: "Được rồi, bước tiếp theo xử lý như thế nào đồ chơi này a?"

Hơi trầm ngâm, Đường Tiểu Quyền cẩn thận măm tính một chút.

Không hề nghi ngờ, lúc này phải xử lý cỗ thi thể này đơn giản chính là ba cách.

Thứ nhất, lưu ở trong phòng, đương nhiên về điểm ấy nghĩ đều không cần suy nghĩ thuận tiện bị Đường Tiểu Quyền trước tiên bài trừ ở tại não ra.

Dù sao, nếu như nói vẫn đem thi thể lưu ở trong phòng, vậy bọn họ một lúc bốn người làm sao khổ mạo hiểm nôn mửa phiêu lưu đến thanh lý thi thể đâu.

Như vậy, thứ hai, đem thi thể vứt xuống ngoài phòng, nhưng lo lắng đến văn dăng tập kích quấy rối cùng với có thể bởi vì tạp âm mà khiến cho cái khác tang thi chú ý của, Đường Tiểu Quyền cũng đồng dạng là quả đoán mà bỏ phế điểm ấy.

Sở dĩ, hắn cuối cùng vẫn là quyết định đem thi thể dựa theo loại thứ ba phương thức xử lý: Ném tới tường sau đây lầu.

Kể từ đó, hắn vừa không cần lo lắng ngày sau văn dăng ở hàng hiện phía trong bay tới bay lui, cũng không cần sợ hãi vứt âm thanh đưa tới hiếu kỳ tang thi vậy xem.

Nhất tiễn song điều, có sao mà không làm đâu!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Kiếp sau ăn liên hoan (thượng)

Hợp lực đem thi thể dời đến sân thượng, những người may mắn còn sống sót xuất hiện lần nữa không thể nghi ngờ là gọi đây là tang thi "Kêu sợ hãi" liên tục!

Quay về với chính nghĩa khoảng cách xa như vậy cũng không tiêu lo lắng sức sinh môn có thể công kích được chính, Vương Cường đột nhiên chơi tâm nổi lên huy vũ lên cánh tay của mình đến.

"Các vị dưới đài sủa B, các ngươi khỏe sao?"

"Rống!"

"Đại Thanh Điểm, không nghe được a! Nói! Các ngươi nhìn thấy tiểu ca, hưng không thịnh hành phần?"

"Rống!"

"Rống cái rầm a, thanh âm nhỏ như vậy! Các ngươi lẽ nào không..."

"Ba!" Đầu bị người từ sau mạnh gõ một cái, Vương Cường bản năng nghiêng đầu lại, tiện đà thuận tiện nhìn thấy Đường Tiểu Quyền một đôi phun lửa ánh mắt của chính phần nộ trừng cho hắn:

\ "Ngươi, ngươi làm gì a? \ "

Có thể cũng là ý thức được chính cử động không thích hợp, Vương Cường hơi lộ ra lúng túng rút một cái đầu.

"Ài?" Đối với Vương Cường như vậy không chiêu không roi tính nết, Đường Tiểu Quyền quả nhiên là không muốn nhiều lời cái gì, hắn bắt đầu dĩ thờ dài, sau đó chỉ chỉ trên đất tử thi, ngoài cười nhưng trong không cười, nói: "Nói lắm bầm, không làm gì, gọi ngươi hỗ trợ làm việc a!"

Tuy nói thi thể đã bị tang thi ném bụng oạt bụng mà lấy cái thất linh bát lạc, nhưng hơn nữa của nó ngoại tại bao gồm chắn, sở hữu trọng lượng còn là thoát cái gia tăng rồi không ít.

Có chút cố sức mà đem thi thể cái đến vòng bảo hộ bên ngoài, Đường Tiểu Quyền và Vương Cường bắt đầu có tiết tấu mà đồng đưa thi thể.

Bao vây đất quyền được không khí phát sinh "Vù vù" tiếng vang, ở quán tính mà khu sử hạ, nó bãi phát càng lúc càng lớn, cự ly vòng bảo hộ cự ly cũng càng lúc càng xa.

Mất thấy lực đạo đã cũng đủ, Đường Tiểu Quyền hướng về phía Vương Cường khiến cho nhớ ánh mắt, hắn đây là đang ý bảo người sau chuẩn bị sẵn sàng.

Sau đó khi lấy được người sau khẳng định trả lời thuyết phục phía sau, hắn lớn tiếng quát dẹp đường:

"Một! Hai! Ba!"

"Nhưng!" Cơ hồ là cũng trong lúc đó hô lên cái chữ này mất, Vương Cường hai người đồng thời buông tay, tiện đà mất đi ngoại lực cầm giữ thi khóa hợp thời thì bay ra ngoài.

Ánh mắt trời chiếu rọi xuống dưới, nhiễm được vết máu thi khóa trên không trung xoay tròn cuộn cuộn, sau cùng ở lực vạn vật hấp dẫn dưới tác dụng, cuối cùng là rơi xuống.

Một trận gây rối, tang thi tự nhiên không sẽ minh bạch cái đệm rải ra phía trong quyền khóa là vật gì.

Với chúng nó mà nói, cái này có một chút nhân khí vật thi từ trên lầu con mồi trong tay bỏ xuống, sở dĩ...

Mừng rỡ sức sinh môn để một cái đệm thịt sống hư thối thịt phía sau tiếp trước,

Ở trên coi ngắm Vương Cường lộ ra ti sủa không sót tức đáng tươi cười.

"Này! Ngươi nếu như dự định tiếp tục ở bên ngoài bởi chúng nó trò chuyện nhân sinh lý tưởng, ta đây đã có thể đi vào trước à!" Già bộ làm ra đóng cửa tư thế, Đường Tiểu Quyền hai lỗ tai lắng nghe sau lưng động tĩnh.

Quả nhiên! Chưa kịp hắn làm ra động tác kế tiếp, Vương Cường tổ tiên một thềm vào phòng bên trong, đồng thời lấy không gì sánh được khinh bỉ biểu tình, dựng lên mình ngón giữa.

Trở lại phòng trong, Hồ Hiểu Đông đám người đã lợi dụng lau, khăn lau những vật này đem vết máu hoành lưu phòng ngủ cho dọn dẹp một lần, nhưng ngại vì máu loãng ngâm cổ thời gian quá dài, gia tăng đó chúng nó đại đô vừa phun tung toé ở trên vách tường, sở dĩ việc này gian phòng nếu là muốn ở người, liền tình huống trước mắt đến xem, vẫn là không quá lạc quan.

Sở dĩ, mọi người sau cùng nhất trí quyết định, còn là đem phòng khách làm vì bọn họ nghỉ ngơi địa phương, quay về với chính nghĩa Đại Hạ ngày, ngủ nơi nào đều là ngủ, chỉ cần mát mẻ là được!

Ngay cả nói ban đầu phòng ngủ nha, vẫn là làm đóng cửa đóng kín xử lý.

Đơn giản tắm rửa sạch sẽ, mọi người lần thứ hai canh đã đổi mới y, mà lần này thay y phục lúc, Ôn Tuyền Hâm rốt cục khó có được mà khôi phục hân di vãng đẹp đẽ, hướng về phía mặc bộ đồ mới Đường Tiểu Quyền đám người chế nhạo cười xấu xa nói: "Người nhìn nhìn các người đám người này a, y nhiều chính là tùy hứng!"

Làm ồn cường điệu gom lại phòng khách, mọi người đem hoành liệt sô pha một lần nữa trung đội bãi, đem đó hợp lại thành cái hình vuông, sau đó vừa từ bàn phòng đưa đến trương bàn gỗ bãi ở chính giữa, rốt cuộc xây dựng cái đến lúc bàn ăn.

Quay về với chính nghĩa với lúc này 6 cái cả nam nhân mà nói, chỉ cần đối phó đi tới, dù thế nào đều.

"A Thành a! Ca bữa tiệc lớn khi nào có thể tốt!" Đường như quả cầu da xì hơi ngưỡng ngọa ở bên, Vương Cường mở phân nửa miệng rộng hừ khí vô lực thốt ra.

Không chỉ là hân, còn lại mấy người cũng đồng dạng là bởi vì cái bụng khô quắt mà vô tình.

Vừa mới làm việc đảo vẫn không cảm thấy, nhưng lúc này dừng lại nghỉ một chút, cái loại này bụng đói kêu vang cảm giác lập tức thì tập là xong toàn thân.

"Tối! Tối! Đã được rồi!"

Nói xong, A Thành gầy yếu thân hình xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Chỉ bất quá lúc này không ai đứng vóc người của hân cảm thấy hứng thú, của nó trước ngực một ngum inox bát tô mới là mọi người chú mục chính là tiêu điểm.

"Loảng xoảng!" Rất nặng đấy rơi vào mặt bàn, phát sinh một tiếng trầm muộn tiếng vang.

Vương Cường theo bản năng nuốt nước bọt, hờ ra cổ họng không nhịn được nhuyển giật mình.

Yết cực tốt! Một bốn phía mặt ngon phiêu tán ra, tiến vào mọi người trong mũi, làm cho bọn họ đều là nhắm mắt đào tụy một phen.

Không có gì có thể so sánh ở đại nạn không chết phía sau ăn nó càng gọi người chuyện hạnh phúc mà!

Ôn Tuyền Hâm tiện tay từ trong bao móc ra hai người đồ hộp, một là cá xác-đin đồ hộp, người có thể rất rõ ràng mà nghe thấy được lon trung sở tản ra chao mùi thơm.

Mà người còn lại là cơm trưa thịt, đây đối với nhiều ngày chưa dính thức ăn mặn những người may mắn còn sống sót mà nói, quả thực có thể so với thần vật.

Ngô Siêu đồng dạng là trừu qua ba lô từ bên trong lật hai cái, tiện đà thuận tiện nghe một trận tất tất tác tác thanh âm truyền ra, đợi đến hân đào tới mặt bàn vừa để xuống, nguyên lai là túi ngũ vị hương hoa sinh.

"Hắc hắc, xem ra mấy ca thu hoạch đều rất phong phú a!" Vương Cường sờ sờ cái mũi của mình, sau đó đứng lên, thần thần cẩn thận mà lấy ra hân sau cùng vơ vét cái kia xà bì đại, tiện đà thần bí như vậy mà nói rằng: "Món chính có, ăn sáng cũng có, nếu là thiếu cái này thế nào thành đầu!"

Đang khi nói chuyện, một lọ đóng gói tinh mỹ thịnh thế kiếm nam xuân bị dọn lên mặt bàn.

Hai trông mắt sáng ngời, Ngô Siêu ngửa mặt lên trời cười ha ha một tiếng, chỉ là nhìn bộ dáng của hân, cũng chỉ người này là tốt rượu đồ: "Tốt! Cường tử! Làm được đẹp!"

Đường Tiểu Quyền không nói lác đầu, hân nếu là biết mình huynh đệ lúc đó tới đoàn đội thoải mái với không để ý liền vì chạy về đi vơ vét những thứ này vật vô dụng, hân tất nhiên sẽ không cho hân sắc mặt tốt nhìn.

Chỉ bất quá, hiện tại nha... Đã trải qua nhiều lắm đau khổ cùng béo môn, có thể thực sự cần một hồi chè chén đến tạm thời quên mất mệt mỏi phiền não cùng đáng sợ.

A Thành phụ trách thịnh mặt, Vương Cường phụ trách phân rượu, đợi đến hai nhìn xem đối phó, Ngô Siêu giờ lên chén rượu trong tay, đồng thời giờ tay lên ý bảo mọi người an tĩnh: "Cái kia, đây hát từ ta phải có cái nói rằng, ta kiến nghị do Hồ ca với tới chúng ta nói hai câu, lên cái đầu! Các người nói thế nào a?"

"Tốt, tốt! Hồ ca nói hai câu!" Xưa nay chính là không dám tịch tịch Ôn vương hai người, vừa nghe Ngô Siêu đề nghị bật người thì cùng kêu lên phụ họa.

Đối với lần này Đường Tiểu Quyền vốn là nghĩ ra âm thanh ngăn lại, dù sao từ vào nhà bắt đầu hân thuận tiện phát hiện Hồ Hiểu Đông không thích hợp.

Nhưng nghĩ lại một chút, hần vừa bỏ qua, hần bỗng nhiên cảm thấy vui mừng bầu không khí hay là có thể gọi người sau có thay đổi cũng nói không chừng a.

Bầu không khí tương đối nhiệt liệt, nhưng Hồ Hiểu Đông lại làm như con tò te vậy cương tọa bất động, một lát, hần mới chậm rãi ngẩng đầu lên...

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Kiếp sau ăn liên hoan (hạ)

Ngón tay nhẹ nhàng gõ vang mặt bàn, Hồ Hiểu Đông một đôi sắc bén mâu đang lúc mọi người trên người của nhát nhát đảo qua.

Đó là một đôi ngăm có ý tứ máu cặp mắt, Đường Tiểu Quyền từ đó đọc lên một chút cô đơn cùng bi thương.

"Ừ, khải!" Nhẹ nhàng thanh hạ tiếng nói, Hồ Hiểu Đông chậm rãi đứng lên, đồng thời cao giọng lên chén rượu trong tay, thao được giọng trầm thấp thân nhiên nói: "Nếu đại gia đề ta nói vài câu, ta đây đã nói vài câu."

"Ngô Siêu nói rất đúng, chúng ta người Trung Quốc uống rượu coi trọng chính là cái tình, như vậy chén rượu thứ nhất này liền kính cho. . ."

Thanh âm rồi đột nhiên run lên, Hồ Hiểu Đông vô pháp ức chế mà nghẹn ngào một chút, tuy rằng hần hết sức muốn khống chế tâm tình của mình, nhưng đột ngột lên đau xót còn là làm cho mắt của hần sừng ngấm ra mấy hạt lệ tích.

Nói ở đây, phòng khách vắng vẻ không tiếng động, nguyên bản vẫn còn ở sách kéo trong tay đồ hộp Vương Cường cũng là thức thời ngừng động tác trong tay.

Tựa hồ là liệu đến Hồ Hiểu Đông muốn nói điều gì, Đường Tiểu Quyền hơi trầm ngâm lúc, đứng dậy đứng lên.

"Tuy rằng và đại gia tiếp xúc không lâu sau, thế nhưng nếu như không có đại gia còn có Hồ ca ngay lúc đó xuất thủ tương trợ, ta, Cường từ còn có A Thành có thể cũng sớm đã thành bên ngoài đám kia súc sinh một phần tử. Sở dĩ. . . Đối với Lâm bá, Hồ Tử chết. . . Ta. . ."

"Kính Lâm bá!" Ngô Siêu khàn khàn tiếng nói vang lên, mà theo thanh âm của hần hạ xuống Ôn Tuyên Hâm, A Thành, Vương Cường cũng là lục tục nâng chén đứng lên.

\ "Kính Hồ Tử và Hồ Tử mẹ nó! \ "

"Kính Hoàng Nhã Như!"

"Kính ta đây cha còn có ta đây thúc!"

6 cái hần tử, 6 đôi tay, đồng thời mà nghiêng hạ miệng chén, tiện đà mình tả hướng bên phải mà chiếu nghiêng xuống.

Rượu theo nghiêng miệng chén tự do hạ xuống, mang theo người sống niềm thương nhớ, rơi trên mặt đất, tản ra không gặp.

Ngồi xuống, điền ly, Hồ Hiểu Đông hầy còn vừa ngửa đầu uống sỗ miệng muộn từ.

Thảo nào mọi người thường nói mượn rượu tiêu sầu buồn canh buồn, lời này quả nhiên là một điểm chưa từng thác, chỉ ít với Hồ Hiểu Đông mà nói, theo rượu mạnh vào bụng, hần đẩy lòng sinh ra sọi bi thương cảm giác đó là càng mãnh liệt đứng lên.

"Không say không về!" Ngô Siêu nâng chén cùng Vương Cường nhỏ phanh một chút, ly ngọn đèn giao thác ở giữa, bọn họ một chén đón lấy một chén, ngoại trừ không thắng từ lực A Thành và lòng có lo lắng Đường Tiểu Quyền ra, còn sót lại 4 người đều là thoải mái chè chén, chưa từng ngừng kinh doanh.

Bọn họ bữa này uống rượu tương đương điên cuồng cùng thống khoái, nhưng tràn ngập ở đều tự trong lòng buồn khổ rồi lại thì vậy thể lương cùng nghèo túng.

Com nước no nê đã giờ ngo một giờ sau chuyện, đầy bàn đóng hỗn độn da xác nước canh cùng với lung tung oai đảo bình rượu chiều lộ về những người may mắn còn sống sót vô cùng tảo thực chiến lực.

Vương Cường triệt để say, quá lượng cồn phản ứng, làm cho ý thức mê ly sủa hồ hồ cười, mà Ôn Tuyền Hâm và Ngô Siêu còn lại là điều tự giác xuống bàn một góc có một câu không một câu mà nói chuyện tào lao được, người căn bản không rõ đây hai hàng đang nói cái gì.

Ngược lại thì Hồ Hiểu Đông coi như thì con thức đêm nhiều năm cự thú, chén rượu một đặt, thuận tiện bất người ngưỡng nằm trên ghế sa lon "Vù vù" cả ngủ.

A Thành rất không thích ứng đây khắp bầu trời tràn ngập mùi rượu, nùng liệt cồn vị để hẳn chỉ là nghe liền giác đầu say xe, trong dạ dày cuộn cuộn. Hẳn tương đương khó có thể lý giải trước mắt những thứ này ca ca vì sao muốn hành hạ như thế chính, nếu là đôi thành hẳn a, đó là tình nguyện uống nhiều hai ly trắng nước cũng tuyệt không chịu đây tội lớn.

Nhiều mây đảo qua toàn trường, Đường Tiểu Quyền nhìn huynh đệ mình say rượu thất thố đáng đáp, tâm trạng cũng là nổi lên mấy phần cảm giác khái đến.

Ngắm lại lần trước bọn họ uống thuốc đỉnh say mềm còn phải ngược dòng đến tốt nghiệp thì lớp liên hoan, ngày đó đại gia cũng đều tự ngày hôm nay như vậy uống vô câu vô thức, cũng phải tự như bây giờ phát ra từ nội tâm mà cảm nhận được ly biệt thống khổ.

Nhưng mà bất quá ngắn mấy tháng công phu, thế sự cũng xảy ra to lớn như vậy cải biến, nhân ai có thể nghĩ tới một hồi đột ngột tại biến đúng là để tăng nay địa cầu bá chủ thoáng qua rơi xuống rơi xuống thức ăn liên đề đoạn. . .

Đã từng các học sinh không biết các người hiện tại quá khỏe? Mong muốn tất cả mọi người có thể còn sống sống quá đây chết tiệt mặt thế!

Thu liễm tâm thần, Đường Tiểu Quyền một lần nữa đưa mắt dời quay về hiện thực.

Có lẽ là bởi vì quá mức uể oải, hay hoặc là cồn sức mạnh lên đây, nói ngắn lại, vừa mới vẫn còn ở vậy không được bốn sáu vương ngô ôn ba người lúc này cũng đều là đều tự tiến nhập mộng ngon.

Trong lúc nhất thời, tiếng ngáy nổi lên bốn phía, hơi thở rung trời, lại phối hợp với đây lầu thỉnh thoảng phát ra "Hí", quả nhiên là một khúc giống như "Tiếng trời" số phận hòa âm, cho dù ai nghe xong đô hội sản sinh một loại. . . Muốn xông lên phần nộ đoán ba vị "Diễn tấu gia" xung động.

Lúc này thu thập "Chiến cuộc" hiển nhiên là không quá hợp thời nghỉ, khó có được mấy người có thể ngủ thượng cho ăn an giấc, Đường Tiểu Quyền nhưng không muốn bởi vì động tác của mình mà quấy nhiễu đến bọn họ mộng đẹp.

Giơ tay lên chiêu qua đồ gần thành, hai người rón rén đi ra khỏi phòng khách, đợi đến ra thính lúc, A Thành nhất thời thì thở phào một cái khí quyển: "Nga ~ Quyền ca, người động bất hòa Cường ca bọn họ uống rượu a?"

Hồi tưởng vừa mới trên bàn rượu Đường Tiểu Quyền ba lần bốn lượt lý do không lắm từ lực từ chối uống rượu trắng cánh, không khỏi cũng là dâng lên mấy phần hiểu kỳ.

Bất đắc dĩ cách xa đầu, Đường Tiểu Quyền tựa hồ cũng là muốn đến rồi vừa bởi vì xin miễn uống rượu mà bị mọi người quở trách không đủ lớn tức giận xấu hổ trắng cánh, thế nhưng. . .

Đây cuối cùng là mặt thế a! Người vĩnh viễn không biết nguy hiểm sẽ ở bao thước phủ xuống đến cạnh người, sở dĩ thời khắc bảo trì đầu óc thanh tỉnh và cảnh giác lòng của thái mới là người có thể không sống tiếp then chốt.

Sở dĩ, Đường Tiểu Quyền không phải là không muốn uống rượu, dù sao hẳn cũng có tâm, ở trải qua nhiều như vậy cực khổ lúc, hẳn cũng sẽ thảo nào, cũng sẽ bị thương, cũng sẽ cảm thấy uể oải.

Gia tăng đó không biết sinh tử song thân cùng muội muội, hẳn sao không muốn tùy mọi người thống khoái mà chè chén một hồi, sau đó quên mất sở hữu ngủ say đi vào giấc mộng đâu?

Chỉ là nếu như tất cả mọi người ngủ, như vậy đoàn đội an toàn người nào chịu trách? Nếu như tất cả mọi người ngủ, buổi tối gác đêm lại do ai đi chấp hành đâu?

Sở dĩ, sự tình chung quy thì cần phải có người đi làm, tuy rằng Đường Tiểu Quyền cũng không cho là mình không nên đi xông cái kia đầu to lập dị, nhưng để sống sót, hẳn phải thời khắc nhắc nhở chính, nhớ kỹ 《 muốn sống quy luật 》!

"Ha ha, A Thành, ta duy nhất có thể nói cho người biết thì, đêm nay gác đêm công tác, phải do người cùng ta để hoàn thành!" Ý vị thâm trường cười khê một tiếng, Đường Tiểu Quyền vỗ vỗ A Thành vai, tiện đà nói tiếp: "Đi, tùy ta cùng đi trừ vật phòng nhìn có thể tìm tới ta chúng ta có thể sử dụng gì đó không!"

Dời bước đi tới trừ vật phòng, hai người phân công nhau hành động.

Căn này trừ vật phòng diện tích tuy rằng không lớn, nhưng chủ nhân lợi dụng tỷ số cũng tương đối cao, hơn nữa trước bọn họ quần áo và đồ dùng hàng ngày trưng bày, Đường Tiểu Quyền cơ bản có thể kết luận gian phòng này chủ nhân tuyệt đối là cái chú ý quy hoạch của người, chỉ ít đúng cuộc sống của mình hoàn cảnh phi thường lưu ý.

Tiện tay xóc lên trên vách tường vây quanh, che vói vây quanh sau tủ bát lập tức thì hiển lộ ra.

Đường Tiểu Quyền chưa từng suy nghĩ nhiều lần thứ hai giờ tay lên vén lên đóng chặt đóng hộp tủ bát cửa chính, mà theo cửa chính không ngừng triển khai, hẳn tổ trên mặt khóe môi tiểu ý đó là bộc phát đậm lên. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 93: Ngoài ý muốn kinh hỉ lớn

Đôi mắt trong, hai túi 20 cân phúc lâm môn thủy tinh thước xảy ra tủ bát nhất hạ tầng, sau đó như là Sơn Tây lão Trần thổ; lý cảm nhớ kiếp trừu các loại gia vị bị phân loại trưng bày ở riêng ô vuông bên trong.

Trừ lần đó ra, toàn bộ tủ bát nhiều nhất phải sở các loại đồ uống cùng rượu, tuy rằng Đường Tiểu Quyền đứng rượu phẩm không hiểu nhiều lắm, nhưng từ cửa nó tinh mỹ bao bên ngoài trang đến xem, cửa nó mua bán giới cách cũng không phí.

Thiên nghiêng đầu, Đường Tiểu Quyền đưa mắt dò về phía sau lưng Đỗ Kiện Thành.

"Thế nào? A Thành, người bên kia có cái gì thu hoạch sao?"

"Có, chỉ bắt quá. . ." Khóc tang cái khuôn mặt, A Thành lắc mình nhường qua một bên, đem trước mặt chỉ rương nhường lại.

Đường Tiểu Quyền tiếp cận thân hướng phía trước nhìn liếc mắt: Hoắc, hay thật, cho đã mắt gai mắt màu đỏ.

Hắn theo bản năng trát đi hai cái mắt, trong miệng không khỏi lẩm bầm nói: "Ta sát, phát tài, thì nhuyển trung hoa a!"

Quả nhiên, màu vàng nhạt năm ngói giấy bọc rương bên trong, từng cái ấn có "Trung Hoa" chữ điều trạng vật thể hoành phóng ở giữa.

Đường Tiểu Quyền thân thủ móc ra một cái, đem đó plastic phong khuông lột, sau đó từ đó lấy ra một bao.

Kích động, đây là Đường Tiểu Quyền lập tức nhất rõ ràng cảm thụ, đối với hắn như vậy một cái vừa tốt nghiệp đại học không bao lâu, cảm thiếu tiền lương tí mà nói, nhuyển trung hoa hiển nhiên là hắn khát vọng lại không thể cầu gì đó.

Rất là tùy ý từ đó rút ra một cây, Đường Tiểu Quyền đem bao thuốc lá hướng về phía A Thành bải liễu bãi, ý bảo hắn có đúng hay không cũng tới thượng một cây ném thử trước.

Chỉ bắt quá A Thành tựa hồ rất là không giải thích được phong tình, cùng hắn mà nói, mấy thứ này so với bụi bặm chồng chất còn không bằng, nếu quả thật muốn cho hắn chọn, hắn tình nguyện chọn cái bạch diện bánh màn thầu.

Quả đoán mà mãnh lực đầu, A Thành lời nói dịu dàng mà làm ra xin miễn.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền ngược lại cũng lơ đãng, hắn vốn cũng không phải là cái sẽ ở hồ này lông gà vô tội chuyện nhỏ của người.

Hãy còn ở trước mũi người một cái, Đường Tiểu Quyền say sưa mà liên tục sách lưỡi nói: "Tắm tắc, ngon, không hổ là thuốc lá sấy trung cực phẩm."

Không kịp chờ đợi từ trong túi lấy ra mang theo người giá rẻ bật lửa, Đường Tiểu Quyền kích thích đá lấy lửa, một luồng hồng màu xanh nhạt ngọn lửa trống rỗng ra.

Hắn đem điếu thuốc lá để sát vào ngọn lửa đỏ chỉ chớp lát, nhất thời một mùi thơm nồng nặc phiêu tán ra.

Mà theo đây lù hơi khói bay ra, Đường Tiểu Quyền cảm thấy chính cả người đều hơi bị rung lên, tựa hồ ngay cả lòng tràn đầy uế oải đều tùy theo hề quét là sạch.

"Người xác định không đến một ngụm?" Lần thứ hai hướng A Thành đề cử một lần,

Bất quá người sau vẫn là không hề hứng thú mà khoát tay áo, đối với lần này Đường Tiểu Quyền cũng chỉ có thể ra hơi lộ ra đáng tiếc mà bữu môi, sau đó. . .

Hai ngón tay kẹp lấy tàn thuốc, Đường Tiểu Quyền chậm rãi đem đó đưa vào trong miệng, tiện đà ở phổi làm cổ sức hạ, nín cổ đỉnh đặc thù vị đạo đi ngang qua một phen ngăn ngừ luân hồi phía sau tiến nhập xoang mũi, sau đó bị phụt lên ra.

Trong dự tưởng cao to thượng vị đạo vẫn chưa xuất hiện, Đường Tiểu Quyền thậm chí nghĩ thuốc lá này vị cùng mình trong ngày thường sở trừu 9 đồng tiền một bao giá rẻ điều thuốc không có gì khác nhau.

To lớn như vậy mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển, khiến lập tức là đúng đây nếu nói "Quốc chi tinh phẩm" mất đi hứng thú, ngược lại đưa mắt dời về phía bên cạnh thân sau cùng một ngọn đèn ngăn tủ.

Theo lẽ thường thì thân thủ mở quỹ cửa, quỹ cửa trong vòng có cái rương mật mã, Đường Tiểu Quyền đem đó đưa ra, lẳng không lắc lư hai cái, nhưng nghe bên trong trang giấy tung bay, nghĩ đến không có gì bất ngờ xảy ra, chắc là "Mao gia gia" ở bên trong quấy phá đi.

Chỉ là, những tiền này cùng mặt thế mà nói, hiển nhiên không có gì tác dụng quá lớn, chỉ ít liên hệ nay mà nói, ở trật tự xã hội chưa xong toàn bộ ổn định trước, tiền cùng giấy bản cũng không có thuộc về khác nhau, thậm chí còn không bằng giấy bản, chỉ ít giấy bản có thể dùng để làm gì dùng, mà đây tiền mặt. . .

Dù sao lúc này tất cả mọi thứ đều là vật vô chủ, mặc dù người đi cướp ngân hàng cũng sẽ không có người đi ra ngăn cản, nhưng vấn đề là, người có dùng khi đó và năng lực tại đây hành thi gần đây trong thành thị đi lại sao?

Nếu trong tay sắt lá đối với mình vô dụng, Đường Tiểu Quyền cũng cũng không cần phải lại tốn lãng phí ở trên người nó.

Sở dĩ. . .

Ánh mắt tiếp tục ở quỹ bên trong sưu tầm, rất nhanh hần liền là có phát hiện mới.

Đó là một màu trắng plastic rương, màu đỏ thập tự hình dáng in hoa đánh dấu ra nó công dụng.

"Thì hòm y liệu cũng!" Tâm trạng âm thầm lăm bầm, Đường Tiểu Quyền không chút do dự nào mà thân thủ đem đó lấy ra ngoài.

Không hề nghi ngờ, mặt thế dưới, nhân loại bởi vì các loại tiểu thương bệnh nhẹ mà dẫn đến cái chết án lệ, từ nào đó trình độ mà nói, so với bệnh độc bản thân chỉ từ tỷ số có thể cao hơn vài phần.

Cứu kỳ nguyên nhân, chính là xuất xứ từ với người sống sót trong tay chữa bệnh đồ dùng thiếu thốn cùng với sinh hoạt thiết thi đơn sơ.

Mà lúc này, Đường Tiểu Quyền trước mặt cái này hòm y liệu tử, từ về ngoài đến xem, hần là đầu một hồi bị mở ra, nhân kỳ biểu mặt mới tinh trình độ, thực sự không giống có khiến đã dùng qua vết tích.

Đem nắp hộp trước sợi tổng hợp trừ đẩy ra, Đường Tiểu Quyền xóc lên sắp tới 10 cm cao "Hòm y liệu" cực tốt, tuy nói hần trong ngày thường sẽ không ít nghe các loại muốn sống chuyên mục trung người chủ trì đề cập loại này cái rương, nhưng luận đạo tận mắt nhìn thấy vậy tuyệt đối xưng là thì lần đầu tiên.

Cái rương nội bộ do mấy khối không đội tiểu cách cấu thành, từng cách bên trong đều bị để tương ứng chữa bệnh vật phẩm, từ trị liệu bị thương ngoài da đến phục chế nhưng thiệp, nơi để ý gây xương bồng dán băng vải, quả nhiên là hộp tuy nhỏ, được phẩm câu toàn.

Không chỉ như vậy, Đường Tiểu Quyền thậm chí còn ở cái rương nội bộ tường kép phát hiện như là kim chỉ nam, Thụy Sĩ mã tấu các loại muốn sống đồ dùng.

Theo như cái này thì, đây các loại chuyên gia đề cử trong nhà phòng hòm y liệu tử cũng cũng không phải là thuần túy để thương gia hiệu ứng a!

Tâm trạng hãy còn lăm bình luận, Đường Tiểu Quyền một lần nữa đem hòm y liệu đóng kỹ.

Đồ chơi này tuyệt đối là tốt hàng, không đúng tương lai mình mạng nhỏ phải sát lại nó tới cứu chuộc.

Hải lòng bắt tay vào làm vổ vổ rương mật, đúng cùng hôm nay tìm tòi kết quả, Đường Tiểu Quyền đó là tương đối thoả mãn. Bọn họ không chỉ có tìm được rồi thêm vào nguyên liệu nấu ăn, vẫn tìm được rồi có thể chữa bệnh người cứu mạng hòm y liệu, đương nhiên còn có dành riêng cho nam nhân tình thần sức ăn "Điều thuốc lá cùng rượu ngon!"

Trước mặt mọi người người từ hỗn động trong giấc mộng tỉnh lại, sắc trời đã gần đến hoàng hôn.

Hồ Hiểu Đông cố gắng mà mở hai mắt ra, rượu để lưu lại tác dụng chậm vẫn là làm cho đầu óc hần mắt hoa.

"Ách, đây TM lúc nào à?" Vương Cường giùng giăng trực khởi liễu thân tử, , một hai bàn tay dùng sức nhu liễu nhu làm đau huyết Thái Dương, khuôn mặt mờ mịt.

"Hiện tại buổi tối 6 chút, tất cả mọi người uống trước chút trà, rõ ràng rõ ràng quán bar, " đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền liền đem từ lâu ngâm vào nước tốt trà đậm bung đến rồi mấy người trước mặt, tiện đà là mỗi người phân phát một chén.

Ôn Tuyền Hâm khô khốc cổ họng giống như hỏa thiêu vậy khó nhin, sở dĩ thấy nước trà lên bàn, hần cũng không kịp cái khác, đợi đến thổi nhẹ hai cái phía sau, thuận tiện hoàn toàn không có quay lại nhìn mà ngã xuống.

"Thế nào? Tiểu Đường, trong khoảng thời gian này không ra gì để ăn đi!" Chậm rãi thẳng người lên, Hồ Hiểu Đông đặc bộ đi tới phía trước cửa sổ.

Hắn giơ tay lên xoa lên vai mình một góc, lau một cái tà dương lập tức bắn vào phòng trong.

"Hết thầy đều vẫn thuận lợi, chỉ bất quá này sức sinh vẫn là không có tán đi dấu hiệu, sở dĩ lý do an toàn, buổi tối chúng ta còn chưa phải muốn bật đèn, hay dùng cái này chiếu sáng đi!"

Nói xong, Đường Tiểu Quyền đem mấy cây từ trữ vật trong phòng vợ vét ra ngọn nến bày ở mặt bàn, tiện đà đánh cái hương chỉ, hướng về phía phòng khách ra phân phó nói: "A Thành, lên trên com tôi!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Không vui 1 trận

Com tôi tương đối đơn giản, canh suông quả nước một bát tô lư thừa mì, vừa không có rượu nước, cũng không có đồ hộp, thậm chí ngay cả điệp ăn sáng cũng không thấy, Đường Tiểu Quyền quả nhiên là đem hán tuần lễ lột da "Tác phong" quán triệt đến rồi cực hạn.

Đối với lần này, Vương Cường nhũ mỳ bửu môi sắc bén, thẳng thắn giảng như nếu không phải buổi trưa ăn nhiều lắm, lập tức cái bụng không có gì muốn ăn, hán tất nhiên sẽ đối người trước như vậy "Keo kiệt" cách làm đưa ra kháng nghị.

Theo lẽ thường thì là mỗi người thịnh mức một chén lớn, trắng bóng lư thừa trong nước hầu như liền tìm không ra diện điều.

"Đại gia ăn từ từ a, thiếu chính thịnh, trong nồi còn có!" Căn bản không cảm giác được quyết sách của mình có quá mức không thích hợp, Đường Tiểu Quyền một bên chuyên gia mà bắt chuyện mọi người hát cháo, một bên từ trong túi móc ra từ lâu chuẩn bị xong chỉ cảo, cũng đem đồ giao cho Hồ Hiểu Đông tay của trung.

"Hồ ca, đây là ta buổi chiều làm bảng thống kê, hiện nay ta trên đầu các loại vật liệu số liệu ta đều bày ra ở phía trên, người nhìn một chút!"

Hãy còn gât đầu, Hồ Hiểu Đông vẫn chưa thân thủ nhận cái, thứ nhất lúc này đầu hán đông dục nứt ra, căn bản không có tâm tư kiểm tra.

Thứ hai, hán cảm thấy đã biết nét phác thảo tính cách cũng không thích hợp quản lý như vậy tỉ mỉ công tác.

Phải biết rằng, may là đã qua mở tiệm, của nó trong điểm một đám sự vật, như là kiểm kê tài sản hàng hóa, xuất nạp khoản, cũng đều là do chuyên môn sinh viên đi phụ trách.

Sở dĩ . .

Trầm thấp tiếng nói, Hồ Hiểu Đông cố gắng nặn ra vẻ tươi cười, thần nhiên nói: "Cái này cụ thể đông tây tiểu Đường cũng là người toàn quyền phụ trách đi, người giống như ta nói nói dựa vào chúng ta hiện nay vật tư có thể ở đây xanh bao lâu?"

Mí mắt không tự kim hãm được đồng nhất, Đường Tiểu Quyền cảm thấy tựa hồ vừa cho bản thân tìm không ít phiền phức.

Dù sao a, dựa theo ý nghĩ của hán, đoạn đường này tuy nói hán vẫn gánh vác đoàn đội "Người quyết định" địa vị, nhưng này hoàn toàn là không trâu bắt chó đi cày, bắt đực dĩ cho phép.

Hiện tại được rồi, có Hồ Hiểu Đông thêm vào, người này không chỉ có từng trải phong phú, thành thực ổn trọng, hơn nữa mọi người đối với hán xử sự làm người vừa có chút tín phục.

Sở dĩ rất tự nhiên, hán liền sinh ra "Thoái vị đề hiền" ý niệm trong đầu.

Chỉ bất quá, tìm cách tuy tốt, sự thực lại . .

Theo hai phe đoàn đội không ngừng tiếp xúc dung hợp, Đường Tiểu Quyền bộc phát cảm thấy, chính nếu không không có thoát khỏi trước kia "Người quyết định" thân phận ràng buộc, tương phản vẫn tần thêm càng nhiều phức tạp chuyện vụ, thậm chí còn ngay cả nấu cơm bực này việc nhỏ cũng rơi vào trên đầu của mình.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền ngoại trừ bắt đực dĩ phải cười khổ, quả nhiên là không biết nên làm thế nào cho phải!

"Này,

Tiểu Đường! Tiểu Đường~ "

Nhĩ tế truyền đến liên thanh thấp hoán, Đường Tiểu Quyền thất thần đại não từ từ về tới hiện thực, mê ly nhãn thần cũng tiệm mà rõ ràng đứng lên.

"A ~" lúng túng cả kinh, tâm trạng có quỷ Đường Tiểu Quyền có chút không tốt lắm ý tứ đi nhìn thẳng vào Hồ Hiểu Đông ánh mắt của, hần chê cười mãnh uống hai cái lư thừa nước, tiện đà qua loa tặc trách được thoại phong nhất chuyển, trở lại chuyện chính nói: "Ừ, căn cứ chúng ta trên đầu tồn lương thực, ta đại thể tính toán, không sai biệt lắm có thể trả tiền mặt chúng ta 2 tuần lễ thời gian."

"2 tuần lễ? Có thể hay không tính ra thời gian quá dài?" Hồ Hiểu Đông hết sức làm cho mình lí do thoái thác có vẻ uyển chuyển, dù sao hần là người từng trải, tuy rằng hần cũng không rõ ràng lắm hôm nay vợ vết vật liệu xác thực số tử.

Thế nhưng có một chút hần có thể phi thường minh xác thì, muốn chỉ dựa vào trước mặt đây 6 cái túi đeo lưng và 1 cái xà bì đại phía trong đồ hộp, mà ăn liền chờ thực phẩm nuôi sống phòng trong 6 cái tháng niên nam tử 2 tuần lễ thời gian, hiển nhiên là món không quá phù hợp thực tế sự tình.

Trừ phi, đôi mắt theo bản năng liếc mắt trên bàn gỗ vậy còn còn dư lại hơn phân nửa nồi lư thừa nước, Hồ Hiểu Đông tựa hồ hiểu chút gì.

Đường Tiểu Quyền liếm môi một cái, hần tự nhiên vô pháp biết được Hồ Hiểu Đông trong lòng lo lắng, bất quá đối với lương thực vật tư đây việc chuyện này, hần xưa nay không dám khinh thường, bởi vì mấy thứ này không thể nghi ngờ là quyết định bọn họ thời gian tới có thể không sinh tồn được then chốt.

Nhãn thần bắt đầu trở nên lợi hại, nói như vậy, phạm là nói đến chuyện trọng yếu thời gian, Đường Tiểu Quyền cả người liền lại đột nhiên trở nên bất đồng.

Mà người cũng rất khó khăn dùng ngôn ngữ đi hình dung loại này bất đồng, thế nhưng người có thể rõ ràng cảm giác được hần cái loại này do tâm ra không thuộc về hần cái kia tuổi trẻ ứng hữu khí thế cùng uy nghiêm.

"Không tính là quá lâu!" Đầu tiên là phi thường khẳng định mà hủy bỏ Hồ Hiểu Đông nghi vấn, tiện đà hần vừa ngay sau đó cho ra mình giải thích: "Là như vậy, Hồ ca, sau bữa cơm trưa ta và A Thành ở trữ vật trong phòng lật vừa thông suốt, tìm được rồi hầu như rương điều thuốc lá, còn có chưa mở ra rượu, đồ ăn vặt, tối trọng yếu còn có hai túi 20 cân gạo, như vậy ở hơn nữa chúng ta ở siêu thị vợ vết vật tư, tính toán đầu ra đấy, cung chúng ta 2 tuần lễ ăn uống chắc là dư dả!"

"Uy uy uy, chờ một chút! Chờ một chút! Người, người nói người tìm được rồi điều thuốc lá còn có rượu?" Đợi đến Đường Tiểu Quyền tiếng nói vừa dứt, Vương Cường một đôi con người đen bật người thì đột cực nóng hỏa diễm, hưng phấn mà hỏi tới.

"Ha hã, " nam nhân tự biết nam nhân ưa thích, Đường Tiểu Quyền hàm chứa đáng tươi cười, ý vị thâm trường trả lời: "Đương nhiên, rượu không sai biệt lắm 50 đến bình, điều thuốc lá nha 2 rương, hơn nữa trong đó. . ."

Đang nói nhiều nhân tâm phi lặng yên cho ăn, Đường Tiểu Quyền treo nhân khẩu vị mà nhấp một hớp trong chén nước nóng rửa mặt, sau đó đem oản hướng bằng một đặt, mới vừa rồi sáng khoái nói tiếp: "Hơn nữa bên trong có một chỉnh rương chất lượng kém trung nga!"

"Ta sát, tiểu tử người không nói sớm, thế nào? Trên người dẫn theo không? Mau cho tiểu ca đến một cây!" Hầu cấp mà đưa ra tay phải của mình, Vương Cường còn kém không nhào tới mình cái huynh đệ trên người, đến cái toàn bộ phương vị thiếp thân lục soát.

Tựa hồ là đã sớm liệu đến sẽ có một màn này, Đường Tiểu Quyền không nhanh không chậm hướng về phía đối diện cầm đầu không muốn, nhất tâm chỉ lo trong chén mì nước A Thành khiến cho nhớ ánh mắt, tiện đà cất cao giọng nói: "A Thành, lấy ra đi!"

Hoi lộ ra không thôi gác lại chén kiêu trong tay, đỡ gần thành mà mà tức tức mà đem bàn tay đến của chính mình đầu trung.

Hần hài tử này a, chỉ cần vừa đến lúc ăn cơm, là tốt rồi làm như ba năm thiên tai phía trong gặp tai họa dân chạy nạn, không quan tâm người cho hần ăn thì gì, hần đều vĩnh viễn ôm cực lớn nhiệt tình.

Đối với lần này, một đám người sống sót đó là thực tại bội phục, bởi vì nếu như đổi lại là bọn họ, đang đối mặt như vậy canh sông quả nước "Mỹ thực" trước mặt, thì vô luận như thế nào cũng biểu hiện không ra tự A Thành vậy "No đủ" trạng thái đến.

Điều thuốc bị giao cho Vương Cường tay của phía trong, người sau tê đại mà ngăn đóng gói, sau đó ai cái cho mọi người giàu to rồi một con.

Sau khi ăn xong một điều thuốc, tái quá sống thần tiên.

Phạn, những người may mắn còn sống sót hiển nhiên là không có hứng thú tiếp tục nữa, mà ngoại trừ Hồ Hiểu Đông ở ngoài, còn sót lại mấy người đều là sơ xuất xã hội thái điều.

Nhuễn trung hoa cho bọn hần thu nhập mà nói, tự nhiên thì xưng là cực phẩm.

Đám đều là thí vui vẻ mà đốt tàn thuốc, Vương Cường càng ảo tưởng mình là mỗ công ty đại lão bản, vẫn sát hữu giới sự xiêm áo cái dị thường phách lối tư thế, còn không chờ hần bên này điều thuốc lá nhập khẩu, lại nghe Hồ Hiểu Đông bên kia lạnh nhạt hừ lạnh một tiếng, tiện đà người sau liền đem trong

tay điều thuốc lá cho vút xuống một bên:

"Tất cả mọi người đừng hút, thuốc lá này là giả!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Mắc cạ luân phiên

Bởi trong ngày thường có nhiều giao tế xã giao, gia tăng đó muốn ứng phó tài chính thuế vụ các loại quan lão gia, sở dĩ Hồ Hiểu Đông đúng những thứ này vị "Danh điều thuốc danh rượu" đích xác giả mình là có thêm vài phần độc đáo lòng của phải.

Bằng không, vạn nhất đem hàng giả nhét vào "Lão gia" môn tay của phía trong, ngày ấy phía sau hấn mặt tiền cửa hàng hiểu rõ phiền phức có thể to lắm đi lạc.

Đơn giản ngay bao bên ngoài trang thượng mấy người rõ ràng làm giả chi tiết, Hồ Hiểu Đông không nề kỳ phiên mà làm một chúng hồ nghi thanh niên nhân đưa ra giải thích, đồng thời hấn vẫn thận trọng báo cho bọn họ, tận lực không nên đi đụng này giả điều thuốc.

Bởi vì, những thứ này sơ vu giám thị mùi thuốc lá chế phẩm, ngầm có ý nhiều lăm đối với người thể tai hại vật chất.

Mà những thứ này tai hại vật chất một ngày đối với người thể tạo thành thương tổn, tại đây thiếu y ít thuốc mạt thể dưới, không thể nghi ngờ là món làm người đau đầu chuyện tình.

Vương Cường rất là không cam lòng mà nhìn chăm chăm trong tay điều thuốc lá, cái loại này buồn bực cảm giác là tốt rồi tự một cái cảm dục nhiều năm hấn từ đột nhiên gặp một cái khiến huyết mạch phún trương tuổi thanh xuân nữ lang. Vì vậy hấn làm xong tất cả chuẩn bị, ngay cả quần đều cởi, lại xong đối phương một câu không tình cảm chút nào chính là lời nói:

"Xin lỗi, ta đúng nam nhân không có hứng thú!"

"Em gái nguoi!" Lý trí cuối chiến thắng tình cảm, Vương Cường rằng tìm một giáo đem vật cầm trong tay điều thuốc lá vút xuống dưới, tiện đà phát tiết vậy mà phần nộ đập hai cái.

"Này, đây chủ nhà sẽ không phải là bán hàng giả đi!"

Người nói vô ý, người nghe cố tình, Ngô Siêu mạn bất kinh tâm một câu nói, cũng đưa tới Đường Tiểu Quyền chú ý của.

Đúng vậy, chủ nhà nếu như là cái người thường gia, sẽ không có lý do lại ở nhà trưng bày nhiều như vậy điều thuốc lá, nhưng lại đều là hàng giả.

Trừ lần đó ra, lại liên tưởng đến thử lâu vị trí đoạn đường, Đường Tiểu Quyền không khỏi ở trong đầu làm ra một cái lộn mạt mà giả thiết: "Hò ca, các nguoi vừa xuống lầu đóng cửa thời gian, có hay không ở dưới lầu bên ngoài phòng vây phát hiện cửa gị bài các loại tiêu ký."

Không đúng rất rõ ràng Đường Tiểu Quyền mong muốn thuyết minh ý tứ, Hồ Hiểu Đông nhủ lại hai tròng mắt, lộ ra bất trí khả phủ thần thái.

Ngược lại thì của nó tắc Vương Cường nín tít vào mồm nói: "Có mao biển số nhà a, là hấn nương một cái tài nguyên quảng tiến câu đối, sau đó một nước tiểu quảng cáo!"

Nói ở đây, Vương Cường tựa hồ vừa nghĩ tới điều gì, tiện đà tiếp tục lái miệng nói bổ sung: "Nga, được rồi, dưới lầu một gian phòng cửa thì mở, nguyên bản ta và Hò ca thì dự định đi vào thăm dò một chút tình huống, nhưng. . ."

"Cái gì! Nguoi nói cái gì! Nguoi mới vừa nói đây lầu gian nhà cửa thì mở?"

"Đúng,

Đúng, đúng vậy! Thì, thì mở, động, trách?" Vương Cường lòng của bản "Phốc phốc" thẳng đập, hấn hiển nhiên là bị huynh đệ mình đây không có từ trước đến nay một trận kinh hô cho lại càng hoảng sợ.

"Thật tốt quá!" Bàn tay nặng nề mà nện ở bàn gỗ trên, đỡ khừ tay mà tư Đường Tiểu Quyền rồi đột nhiên ngồi thẳng thân thể: "Nếu như ta nghĩ không sai, nhà này chủ nhà chắc là kinh doanh siêu thị chủ nhân. Mà lầu một mở gian phòng phải là siêu thị mặt tiền của cửa hàng chỗ!"

Theo Đường Tiểu Quyền thoại âm rơi xuống, Hồ Hiểu Đông đám người đều là hồ hững không nói.

Tiền đà đợi đến chỉ chốc lát trầm ngâm, bọn họ cũng đều thì đều như có điều suy nghĩ gât đầu, nghĩ đến thì đều tiếp nhận rồi người trước luận điệu.

"chiều nói như vậy, chúng ta rất có cần phải đi dưới lầu gian nhà suu tầm một phen a!" Hồ Hiểu Đông ngón tay điểm nhẹ được mặt bàn.

Không hề nghi ngờ, nếu đã suy đoán ra dưới lầu có siêu thị tồn tại, như vậy phe mình tựa hồ không có không đi xuống tìm tòi nghiên cứu một phen lý do.

Dù sao, nếu như suy đoán trở thành sự thật, mà mở cửa gian nhà lại đúng lúc là ở giữa siêu thị, vậy đối với phe mình vật tư dự trữ mà nói, không thể nghi ngờ là thật to lợi tốt.

"Ừ, lầu dưới cửa chính đã đóng, tang thi cũng không thể nào đột tiến đến, ta tán thành xuống phía dưới điều tra!" Ngô Siêu đồng dạng là cho ra khẳng định trả lời thuyết phục.

Nghe xong hai người trả lời, Vương Cường loạng choạng người đứng lên, dáng vẻ của hắn rõ ràng rượu mời còn chưa tan hết, sung huyết gò má của coi như một cái trái táo chín mừi: "Thành, các huynh đệ, vậy còn đặt đây lời vô ích gì! Ta nói làm liền làm, hiện tại sẽ xuống ngay!"

Đường Tiểu Quyền mi hàm mỉm cười khoát tay áo, hắn thấy, hành động tất nhiên muốn làm, nhưng cũng không nóng nảy với một thời.

Nhất là hay là đang đây màu đen dưới đèn lửa, không đáng để cái kia đun sôi căn bản trốn không thoát vị chết đi sở soạn mạo hiểm.

"Ha ha, Cường tử, ngươi ngồi xuống trước, " biết rõ huynh đệ mình tính nết, Đường Tiểu Quyền sắc mặt hiền lành mà ý bảo hắn ngồi xuống: "Về đi dưới lầu tra xét chuyện tình, cả nhân ta kiên nghị đợi được sáng sớm ngày mai, ngày sáng lên phía sau chúng ta tại hạ đi. Mà nay vẫn nha, đại gia còn là an an ổn ổn nghỉ ngơi một túc, dưỡng túc tinh thần. Các vị cảm thấy thế nào a?"

Đôi mắt nhất nhất đang lúc mọi người trên người của đảo qua, ngoại trừ Vương Cường lộ ra một chút thần sắc khinh thường ở ngoài, còn lại mấy người nhưng thật ra không có biểu lộ ra nhiều lắm ý phản đối.

Hợp lực đem bàn ăn thu thập sạch sẽ, những người may mắn còn sống sót vừa từ trữ vật trong phòng nhảy ra khỏi hai tờ trúc tịch.

Bọn họ đem đồ cửa hàng trên mặt đất, đang phối hợp bên cạnh bàn sô pha, một cái không hề thư thích cảm giác đáng nói người đàn ông độc thân phòng ngủ thuận tiện bị dựng hoàn thành.

Dạ, đen rất trầm, những người may mắn còn sống sót ở một phen không quá mức dinh dưỡng nói chuyện phiếm lúc, thuận tiện lục tục nằm "Cái đệm" lên trên.

Mà làm nhận đêm nay gác đêm công tác A Thành cùng Đường Tiểu Quyền còn lại là thức thời dịch bước dời đến sát vách trữ vật trong phòng, để tránh khỏi buổi chiều động tác quấy rối đến mọi người nghỉ ngơi.

Ngay cả nói trước kia liền định ra tốt luân phiên chế độ, thì bởi vì Hồ Hiểu Đông đám người say rượu trạng thái phải bắt buộc dĩ các thiên liễu.

Đối với lần này Đường Tiểu Quyền ngược lại cũng cũng không thêm để ý, tuy nói hắn cũng biết rõ luân phiên gác đêm trọng yếu chỗ, nhưng nói cho cùng, để ý cuối cùng là chết, mà người là sống.

Dù sao, bị một cả ngày sinh lý cùng tâm lý song đá kích nặng đồng bạn, đích thật là cần một đêm an ổn giấc ngủ đến thư giãn bọn họ viên kia một mối tâm.

Chán đến chết, Đường Tiểu Quyền lấy ra bản thân sớm trước ghi lại nhật ký sinh hoạt giấy ghi chép bộ, sau đó giai được suy nhược ánh sáng - nển, bắt đầu hầy còn viết họa.

Chỉ là đi tới gần gần một ngày, nhưng cùng Đường Tiểu Quyền mà nói, cũng bình tĩnh cách một thế hệ.

Có quá nhiều cảm xúc cùng nghĩ lại cần ghi chép xuống, hôm nay Lục Thụy hành vi khiến đúng ngày diệt vong tàn khốc, cùng với nhân tính hắc ám lại là có càng sâu tầng thứ nhận thức.

Viết xong đây hết thấy, Đường Tiểu Quyền vừa nhớ lại mình ở SUV phía trong sở quan sát đánh giá đến mấy con đặc thù tang thi trảng cảnh.

Hắn nhớ rõ mấy con tang thi ở làm theo mọi người thể bị hấp dẫn đến xe buýt phụ cận phía sau, bao giờ cũng lại như có như không nhìn phía siêu thị bên này.

Mà phải biết rằng, ngay lúc đó siêu thị quanh mình ngoại trừ phe mình mấy người sở đợi SUV ra, cũng không có những thanh âm khác nguyên có thể khiến cho chú ý của bọn họ.

Như vậy, đây mấy con súc sinh tại sao luôn lại ngoài đầu nhìn lại coi ngắm siêu thị đâu? Đường Tiểu Quyền cũng không nhận ra những súc sinh này cụ bị xuyên thấu xe thể, thấu thị đến bên trong xe người sống dị năng tồn tại.

Trừ phi . .

Chẳng lẽ đây mấy con tang thi vẫn có đúng trí nhớ của kiếp trước?

Đường Tiểu Quyền trắng nõn cái trán chạm rãnh cau ở tại cùng nhau. . .

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Đáy lầu xét phòng (1)

Buồn chán nửa đêm, an nhàn mà lại vắng vẻ.

Ở như vậy bầu không khí hạ, cực dễ gọi người sản sinh là ngủ ý niệm trong đầu.

Sở dĩ muốn sống quy luật mới có thể yêu cầu những người may mắn còn sống sót, ở điều kiện cho phép dưới tình huống, tận khả năng chọn dùng luân phiên gác đêm chế độ, kể từ đó, là được lớn nhất hạn độ bảo chứng gác đêm người đầu óc thanh tỉnh.

Đường Tiểu Quyền một mắt hai mí vô lực đập lạp, đầy người mệt mỏi rồi làm cho hắn là tinh thần uể oải, ngáp liên tục.

Như nếu không phải a thành ở bên trái vẫn có một câu không một câu mà nói chuyện tào lao được việc nhà, chỉ bằng trước mắt hắn trạng thái, sợ là đã sớm hai mắt một bệ nặng nề mà đi ngủ.

Tiếng ngáy như sấm kích vậy nổ vang không ngừng, may là cửa sổ đóng chặt, Đường Tiểu Quyền còn là y hi có thể cảm giác được nhân sát vách "Dâng trào hòa âm" mà đưa tới bề mặt - quả đất khẽ run.

Thời gian ở nơi này nóng bức không khí cùng với gian nan nửa đêm trung từng giây từng phút mà chậm rãi trôi qua, cùng ngày biên xóa sạch ánh bình minh lúng túng mà trôi lên đường chân trời thì, Đường Tiểu Quyền cả người từ lâu thì cương định thành gả gỗ, ngồi yên tại vị lên trên.

Ngoài đầu nhìn lại ngắm nhìn bên cạnh thân nằm với trái, lưng phập phồng A Thành, tên tiểu tử này ngủ được tương đối chắc chắn, hắn ở nói đầu đầu hơn phân nửa tức phía sau, cũng là không đỡ được buồn ngủ tập kích chớp mắt đi ngủ.

Mỗi một chỗ xương sống lưng đều thật giống như bị vạn nghị cần giáo vậy đau xót không ngừng, Đường Tiểu Quyền quá gần cẩn thận thẳng nổi lên cơ thể, hắn không muốn bởi vì động tác của mình mà đã quấy rầy niên thiếu mộng đẹp.

Ước chừng vừa qua một lát có thừa, trong phòng khách diễn tấu một tức "Sổ phận hòa âm" rất cực tiệt mà hạ màn.

Vương Cường không nhịn được nổ nổ của chính mình mũi, mũi một viên gần đây mà phát mụn làm cho hắn là cực không tình nguyện đánh cánh tay cào bắt một chút.

Mà theo một trào này hạ xuống, trong mộng bởi bạn hắn suốt cả đêm tiêu hồn mỹ nữ cũng là tùy theo tiêu tán không gặp.

Tịch tịch sút mở mắt, vài hẹp dài dương quang chính xuyên thấu qua màn sùng khe chiếu vào phòng trong, làm cho này mờ tối phòng khách mang đến một chút quang minh.

Ngô Siêu, Ôn Tuyền Hâm lục tục từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, trên đó từng cái mắt buồn ngủ lòa xòa khuôn mặt bò đầy dày cùng mê ly.

Không hề nghi ngờ, cho bọn hắn những thứ này vừa 20 tuổi ra mặt thanh niên nhân mà nói, ưu thế lớn nhất chớ quá với thân thể cơ năng tốc độ khôi phục, tuy rằng ngày hôm qua một cả ngày chạy trời chết ầu đã đưa bọn họ chơi đùa quá, nhưng ở cả đêm an ổn giấc ngủ bổ sung phía sau, của nó vừa lần thứ hai sinh long hoạt hổ lên.

Mà so với đây đám thanh niên nhân kinh người khôi phục năng lực, qua tuổi 30 Hồ Hiểu Đông tự nhiên là vô pháp đánh đồng.

Bất quá hắn cũng có hắn ưu thế của mình, đó chính là vài thập niên như một ngày kiên trì không ngừng rèn đúc.

Sở dĩ a, nếu như luận đến thân thể sức chịu đựng, như vậy đám thanh niên nhân sợ là ngay cả một số không đầu cũng chưa chắc đến lên trên hắn.

Cảm thụ được thân thể trọng tâm khôi phục lực lượng, Hồ Hiểu Đông mãnh lực mà chém ra một cái trọng quyền, tiện đà dịch bước đi được phía trước cửa sổ.

"Rằm!" Theo một tiếng thanh thúy kéo màn âm thanh, mờ tối phòng khách hoàn toàn sáng bết.

Hốt bắn mà vào dương quang làm cho Hồ Hiểu Đông bản năng nghiêng đi đầu, đợi đến chỉ chốc lát sau khi thích ứng, mới vừa rồi một lần nữa đưa mắt dò về phía ngoài cửa sổ.

Đôi mắt trong, nhai đạo vẫn như cũ hiu quạnh không có "Sống" vật, nguyên bản tự lại ở tường đáy thi bầy đã ở một đêm không có kết quả "Hò hét" phía sau dần dần tắt đi.

Chỉ bất quá còn có tương đương một bộ phận trung thành "Miễn" không cam lòng mà quanh quẩn một chỗ ở tại chỗ, đang mong đợi chúng nó tâm trạng chờ đợi "Tượng gỗ" lần thứ hai lộ ra đầu đến.

"Trách dạng, Hồ ca? Súc sinh đều đi không?" Ngô Siêu hỏi mọi người vấn đề quan tâm nhất.

Hờ hững lắc đầu, Hồ Hiểu Đông chậm rãi xoay người, mà khi của nó đôi mắt coi thấy mọi người nét mặt một màn kia xóa sạch thất lạc biểu tình thì, hần chợt thần sắc vừa chuyển nói: "Phần lớn đi, còn có một chút ở bên tường lẩn lư, phòng chừng đêm nay qua đi liền sẽ rời đi."

"Hò ~" như trút được gánh nặng thở dài một hơi, Ngô Siêu nhủ chặt vùng xung quanh lòng mảy cuối cùng là giãn ra.

"Oa, các vị, đều tỉnh rồi, thế nào? Tối hôm qua ngủ có khỏe không?" Tay đang cầm bát tô, Đường Tiểu Quyền lão đảo từ ngoài cửa đi đến, nguyên bản trắng noãn kiểm thượng mang đây một mối.

"Chúng ta hoàn hảo, ngủ được không sai, nhưng thật ra ngại, tiểu Đường, tối hôm qua khổ cực à! Như vậy, một hồi com nước xong, ngại liền đi nghỉ ngơi đi!" Vô vô Đường Tiểu Quyền vai, Hồ Hiểu Đông ăn cần trả lời.

Nói thật đi, tuy rằng cùng người sau chỉ có ngắn mấy ngày tiếp xúc, thế nhưng Hồ Hiểu Đông đối với cái này phía sau lưng năng lực cũng tương đối bội phục.

"Này, Quyền Từ, ngại đây. . . Sáng sớm nấu gì? Chẳng lẽ vừa nước nóng rửa mặt đi!" Giang rộng ra trọng tâm câu chuyện, Vương Cường không chớp mắt nhìn chăm chăm Đường Tiểu Quyền trong tay nồi com, trong lời nói lộ ra một chút quả trách.

Trải qua cả đêm nghỉ ngơi và hồi phục phía sau, hần trong bụng trừ hàng đã bị tiêu hao mà thất thất bát bát, sở dĩ Đường Tiểu Quyền nếu là dự định lại làm ta "Cuộn cuộn nước nước" đến hồ lộng hần, hần nhưng là tuyệt đối nên vì của chính mình cái bụng đòi cái thuyết pháp.

Đường Tiểu Quyền sao không biết huynh đệ mình suy nghĩ trong lòng, hần bất đắc dĩ cười cười, cũng không để ý tới, hãy còn vạch trần oa cái, không công lư thừa nước chửi phạm lập tức ánh vào mọi người mi mắt.

Bất chấp nóng hổi đồng hồ nước tản ra từ từ nhiệt khí, miệng khô lưỡi khô Ôn Tuyên Hàm tổ tiên một hướng phía chính trong chén thịnh mức một chén suối nước.

Tin tưởng phạm là say qua rượu của người đồ hội như vậy một cái thể hội, đó chính là tỉnh rượu lúc, thân thể sẽ cảm thấy dị thường thiếu nước, sở dĩ. . .

Tựa hồ là quên mất mấy trước câu oán hận, Vương Cường cũng đồng dạng là không ngừng bận rộn mà cho mình tới một chén, hòa cấp hòa liệu tư thế đã hoạt kê vừa buồn cười.

Hãy còn nhìn bốn phía một vòng, Hồ Hiểu Đông chợt phát hiện trong phòng khách không có nhìn thấy A Thành thân ảnh của, lập tức không khỏi không rõ hỏi: "A Thành đâu? Hần thế nào không tới ăn điểm tâm a?"

"Nga, có thể là tối hôm qua mệt mỏi, hiện tại ngủ đâu, đừng động hần, đợi chờ hần tỉnh, ta sẽ đem phạm cho hần hâm lại."

Bất chuyện mọi người ăn, Đường Tiểu Quyền vừa lúc mượn cơ hội này đem đêm qua sở định ra ra kế hoạch cùng mọi người thông báo một chút.

"gi ~ đại gia vừa ăn, một bên hãy nghe ta nói một chút hôm nay kế hoạch hành động."

"Ta là như thế suy tính, chúng ta chia làm ba tổ: Tổ thứ nhất, Vương Cường, ta, Hồ ca, phụ trách đáy lầu phòng trong lục soát; Ngô Siêu đâu, làm khẩn cấp tổ đợi ở hàng hiên phía trong, tùy thời chuẩn bị xử lý có chuyện xảy ra; mà Tiểu Ôn, và A Thành, hai người làm như tổ thứ ba, lưu thủ gian phòng. . . Mọi người có ý kiến gì hay không?"

Trải qua mấy lần sinh tử đột phá vòng vây phía sau, mọi người đứng Đường Tiểu Quyền kín đáo ý nghĩ cùng với quy hoạch sự vật năng lực đều là tương đối tin phục, sở dĩ cho hần sở nói cái kế hoạch này, bọn họ tự nhiên là không có gì dị nghị.

Bất quá. . .

Hồ Hiểu Đông nhẹ nhàng buông chén kiêu trong tay, như có điều suy nghĩ thần nhiên nói: "Tiểu Đường a, ngại kế hoạch bản thân ta không có gì dị nghị, chỉ là chúng ta hiện nay đình đầu vũ khí nha. . ."

Bầu môi lắc lắc đầu, Hồ Hiểu Đông đang nói vừa ra, mọi người thuận tiện hiểu ý tứ của hần.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 97: Đáy lầu xét phòng (2)

Không sai, liên tiếp chết đầu, không chỉ có làm cho những người may mắn còn sống sót mệt mỏi, hơn nữa ngay cả giữ nhà hộ mệnh vũ khí cũng lần lượt rơi vào "Địch thủ".

Đối với vấn đề này, Đường Tiểu Quyền tự nhiên sẽ không không có chuẩn bị, hẳn không nhanh không chậm trả lời: "Hò ca điểm ấy người không cần lo lắng, ta đã tỉ mỉ kiểm kê qua, gian phòng này trừ phòng có trọn vẹn dụng cụ cắt gọt, cầm đi đối phó tang thi cũng không thành vấn đề. Chỉ bất quá cá nhân ta còn là kiến nghị có thể làm mấy cây "Trường mâu", như vậy lâm chiến thì chúng ta có thể làm được chừng chú ý, hệ số an toàn cũng sẽ lớn hơn nữa."

Khẳng định gât đầu, hồ ngô ôn ba người đều là đã biết Đường vương sử dụng "Trường mâu" thì tình hình thực tế cảnh, tuy nói vật kia lực sát thương xa xa đến không hơn lưỡi dao tới sắc bén, nhưng hẹp dài cự ly cũng thường thường có thể ở tang thi lân cận người sử dụng trước đem đó bề đầu bị mất mạng.

Lần lượt "Nước ăn no" "Hoàn tất, mọi người sáo làm nghỉ ngơi, sau đó liền bắt đầu tay chuẩn bị đội hành động muốn dùng đến gì đó.

Theo thường lệ đem bằng gỗ lau đi đầu tước tiêm, từng có hai lần chế tác kinh nghiệm Vương Cường, lúc này làm lên "Trường mâu" đến, có thể nói là như cá gặp nước, dễ như trở bàn tay.

Bất quá lần này hẳn vẫn chưa như đã qua vậy đem cái đầu dài tước qua tiêm, mà là có ý định dài hơn đỉnh ốc mì chiều dài.

Bởi vì xuyên thấu qua vài lần thực chiến Vương Cường phát hiện, ở ứng đối tang thi thì, đòn cơ quan công kích thường thường nếu so với lợi khí cạnh phải tới càng tin cậy.

Đương nhiên, để bảo chứng mâu tiêm có thể thuận lợi mà xen vào thi não, hẳn vẫn lấy "Cá xoa" tạo hình, là đỉnh ốc hình dạng cái đầu dài xao lên mấy viên 5 cm lên trên đỉnh sắt.

Kể từ đó, đây chiếc tiến giai bản trường mâu không chỉ có cụ bị đã qua "Mâu tiêm" sắc bén đặc điểm, nhưng lại phá lệ nại thao.

Hồ Hiểu Đông một thân một mình ở ở trong góc an tĩnh mãi được trong tay khảm đao, bởi vì hẳn đem trước đây trước chạy trốn chết thì cho vứt bỏ, cho nên dưới mắt phải sử dụng Ôn Tuyền Hàm cái chuỗi này.

Cứ như vậy giằng co sắp tới chừng nửa canh giờ, một đám người sống sót chuẩn bị công tác rốt cục có thể lục tục hoàn thành.

Một lần cuối cùng giải quyết rồi hạ "Vấn đề cá nhân", Đường Tiểu Quyền kéo một mình bước tiến đi tới trước mặt mọi người.

"Tiểu Đường, lần hành động này, ta xem người còn là đừng tham gia đi, tối hôm qua nhìn một túc, người còn là nghỉ ngơi một chút đi!" Hồ Hiểu Đông nhìn ra trước mặt thanh niên nhân sắc lên trên quỳ gối, sờ đi để lý do an toàn, hẳn cảm thấy người sau còn là lưu ở trong phòng càng thỏa đáng.

"Đúng vậy! Quyền Tử, người xem người như vậy, nhanh đi trên ghế sa lon nằm đi! Lầu dưới chuyện này, ta và Hồ ca hai người vậy là đủ rồi!"

Đường Tiểu Quyền đương nhiên tin tưởng vương hồ hai người thực lực,

Chỉ bất quá lần này đi theo, hẳn cũng không phải là chỉ là chỉ có tìm tòi nghiên cứu sưu tư đây một cái mục đích.

Bởi vì, bất luận nhà này tiểu lầu vật tư cỡ nào sự dư thừa, cũng chung có hao hết một ngày đêm.

Sở dĩ, hẳn phải sớm làm tốt rồi đi chuẩn bị.

Mà lần này xuống phía dưới, hẳn liền thì muốn nhìn một chút đáy lầu bố cục, để là ngày sau làm ra quy hoạch.

Thoải mái mà hiện lên vẻ tươi cười, Đường Tiểu Quyền giả vờ vô vị bắt tay vào làm mãnh lực vỗ hai cái gò má của mình, tiện đà hô quát hai tiếng nói: "Hát! Hát! Oa nga! Được rồi, không sao! Có thể là vừa com nước xong, có điểm buồn ngủ, hiện tại được rồi, không cần lo lắng cho ta, chúng ta lên đường đi!"

Vì để tránh cho mọi người tiếp tục dây dưa, Đường Tiểu Quyền tiếng nói vừa dứt, thuận tiện hãy còn nhặt lên thức ăn trên bàn đào cùng ba lô đi ra ngoài cửa.

Thấy rõ hần như vậy cố ý, Hồ Hiểu Đông cũng chỉ có thể là bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó ý bảo Ngô vương hai người đuổi theo sát, cùng nhau đi ra khỏi cửa phòng.

Lầu đồng tổng cộng chỉ có 2 tầng, sở dĩ hồ đường một lúc 4 người rất nhanh thuận tiện đi tới một tầng nơi khúc quanh.

Dựa theo kế hoạch, Ngô Siêu sẽ thủ tại chỗ này, lấy ứng đối có thể xảy ra sự kiện.

Sở dĩ, không cần bất kỳ ngôn ngữ câu thông, Ngô Siêu hãy còn nghi chân bất động, cầm trong tay gôn can, có như đề phòng hình dạng cảnh giác nhìn chăm chú vào tiếp tục đi về phía trước trung phe mình ba người.

Đội chiếm được đây lầu lúc, Hồ Hiểu Đông nhanh chóng nghiêng đầu mắt liếc lầu ra tình hình thực tế hướng, ở xác nhận ngoài cửa sắt vô cùng hà "Vật còn sống" di động phía sau, hần lập tức thì hướng bên cạnh thân Vương Cường khiến cho nhớ ánh mắt.

Người sau lúc này ngẫm hiểu, một cái cất bước vọt đến mục tiêu địa điểm bên trái, tiện đà giơ tay lên khoát lên chốt cửa trên.

Song song vươn bên phải ngón tay, Vương Cường cùng được Đường Tiểu Quyền cơ hồ là trong cùng một lúc so với "Một" chữ.

Mà hơn thế đồng thời, kéo căng dây cung Hồ Hiểu Đông đã đem hợp lại cung miếu cái nhắm ngay cửa phòng ngay chính giữa chỗ.

"Hai!" Hai ngón tay lần thứ hai cũng trong lúc đó khoa tay múa chân ra.

Hồ Hiểu Đông nỗ lên cánh tay càng thêm thì phòng lên vài phần, tin tưởng chỉ đợi "Ba" chữ hạ xuống, bất luận cái gì xuất hiện ở cửa phòng phía trước "Vật còn sống" đều muốn khó thoát bị một mũi tên bị mất mạng số phận.

"Ba!" Ngón tay lên trong nháy mắt, Vương Cường đáp đem tay phải quả đoán lôi kéo, trước kia vẫn hờ khép cửa chính hợp thời mở rộng ra.

Hồ Hiểu Đông có thể cảm giác được rõ ràng trước mặt một sóng gió kéo tới, nếu như đổi thành thường nhân, sợ là đã sớm theo bản năng nữu qua khuôn mặt đi.

Mà hần, cái này trải qua nhiều lần huấn luyện chuyên nghiệp tuyên thủ, thậm chí ngay cả mắt cũng không chớp một chút.

"An toàn!" Trong miệng lẩm bẩm một câu, Hồ Hiểu Đông thân hình lại dĩ nhiên thì bỏ vào bên trong nhà.

Nào dám có nửa điểm đình lại, Đường Tiểu Quyền nhanh lên thì theo Vương Cường đi theo.

Đem Hồ Hiểu Đông bao ở chính giữa, ba người có như tưng xếp thành hàng hình dáng thông thả hướng phía trước thẳng tiến.

Gian phòng này chính thể bố cục và trên lầu cơ bản nhất trí, nếu như không nên tìm ra cái gì bất đồng nói, chỉ sợ cũng đáp số đây trong phòng chồng chất chỉ rương số lượng, thực tại thì đến rồi gọi người xấu hổ nông nổi.

Không chút khách khí giảng, cùng với nói đây là ở phòng ở, chẳng nói nó là thương khổ càng tới càng chuẩn xác.

Cử mâu đẩy ra một cái chỉ rương phong cực tốt, Vương Cường lập tức thì nghe thấy được một mùi thuốc lá đặc hữu hương khí.

Đội đến hần đi cà nhắc vừa nhìn, quả nhiên, từng cái đóng gói tinh mỹ điều thuốc lá lập tức thì ánh vào mí mắt của hần.

"Gấu mèo", "Ngọc khê", "Con cung", "Lợi bày", còn có chút Vương Cường ngay cả kiến cũng chưa thấy qua nước ngoài phẩm bài, chỉ bất quá vừa nghĩ tới đêm qua Hồ Hiểu Đông trong miệng câu kia "Già điều thuốc" lí do thoái thác phía sau, hần vừa đẩy lên tâm tình hưng phấn nhất thời thì héo dừng lại đến.

Đường Tiểu Quyền đồng dạng là lật ra hầu như cái rương, chỉ là kết quả cũng cùng Vương Cường như nhau, rương bên trong phần lớn đều là ta danh điều thuốc danh rượu các loại đông tây.

Cùng đó mọi người sở trong dự đoán đại lượng thực phẩm vật tư nhìn xem đi thực sự quá xa, đây không khỏi nếu như những người may mắn còn sống sót cảm nhận được một chút có chút thất vọng.

Lung bỗng nhiên bị người từ sau gõ một cái, Vương Cường cảnh giác mà cử mâu hộ ở tại trước ngực, nhưng mà còn chưa đợi hần có hành động, lại nghe nhĩ tê truyền đến Hồ Hiểu Đông giọng trầm thấp: "Nhìn phía trước!"

Đường Tiểu Quyền cũng bị tiền phương hai người thần bí cử động cho hấp dẫn, nhưng thấy chỉ rương chất đóng phần cuối, một cánh bảo vệ cửa trên dán hé ra thạch đại bàng hiệu, bàng hiệu trên vừa viết "Ra vào đóng cửa" lưu chữ vàng thếp.

Không hề nghi ngờ, không ai lại vô duyên vô cớ ở ở nhà trong phòng viết lên như vậy nhắc nhở đại tự, trừ phi . .

Nghĩ đến chính trước suy đoán, Đường Tiểu Quyền tâm trạng không khỏi thì hiện lên xóa sạch mừng rỡ, nhưng chỉ là chỉ chốc lát, hần hai tròng mắt cũng

đột nhiên tròng lớn lên. . .

P/s: Nếu bản convert có vấn đề mọi người cứ góp ý kiến ở phần bình luận cho mình nhé.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 98: Đáy lầu xét phòng (3)

"Chậm đã! Cường tử!"

Bản năng quay về qua đầu, Vương Cường thân hình rồi đột nhiên chấn động, chỉ bất quá hấn con kia khoát lên chốt cửa lên trên tay phải còn là theo bản năng đề xuống.

Vì vậy. . .

"Lạch cạch!" Hầu như không thể nghe thấy mà tỏa mờ lờ mờ giống như một khúc nhiếp nhân tâm phách "Chuông tang" ở mờ tối bên trong cái phòng nhỏ nhỏ vang, Đường Tiểu Quyền lòng của cũng theo đó nhắc tới tiếng nói mất.

Cửa chậm rãi mở ra, thấu bắn mà vào dương quang từ từ đem Vương Cường thân hình bao vây bên trong, sau cùng hoàn toàn đem đó nuốt hết.

Mong muốn mình sầu lo không nên trở thành sự thật, đường hạ quyền tâm trạng hãy còn làm cầu khẩn.

Bởi vì ngay mới vừa ở, ngay Vương Cường tay phải vừa va chạm vào chốt cửa hướng tới, con người của hấn trong lúc lơ đãng瞥 thấy một món khác.

món khác cự ly chốt cửa chỉ có một tay đó cách, tuy rằng mặt ngoài nhan sắc đã mờ mờ, nhưng ở màu cả phê hàng ngói chỉ rung làm nổi bật hạ, trên đó vốn là diện mục còn là không thể tránh khỏi hiện lộ ra:

Dấu tay máu!

"Khách kéo kéo" bảo vệ cửa vẫn như cũ ở chậm rãi mở, nhân kim chúc đề ép mà sinh ra ghim nhĩ vuốt phẳng âm thanh, một chút đón lấy một chút, không ngừng rung động được ba vị người sống sót lòng của dây đàn.

Vương Cường rất nhanh bắt đầu từ kinh hách trung quay trở về, phải biết rằng vừa mới Đường Tiểu Quyền vừa quát thực tại thì đem hấn sợ không rõ.

Hấn hận không thể hiện tại liền chạy tới dựa theo người sau cái miệng đến lên trên một cước, thể nhưng cuối hấn con kia bản càng bán ra đuôi phải còn là thẳng tắp mà cương định ở tại tại chỗ.

Tại sao? Bởi vì mượn thấu bắn mà vào tia sáng, Vương Cường có thể tình huống coi kiến huynh đệ mình nét mặt vậy đối với mẫn hàm sợ hãi song đồng bên trong, một cái hình dạng xấu xí khô quắt thì đầu đang ở từ từ phóng đại, hấn thậm chí còn nghe được sau đó truyền tới hưng phấn thấp thỏm!

"Cường tử! Mau tránh ra a!"

Từ lúc ban đầu hoảng sợ thông thả lại sức, Đường Tiểu Quyền phản ứng đầu tiên thuận tiện la hét xuất khẩu, nhắc nhở huynh đệ của mình chú ý.

Đáng tiếc hấn đứng là vẫn còn chậm một, bởi vì lần tiếp cận tang thi đã rồi thì nghiêng về trước phác đem đi tới.

Cơ hồ là theo bản năng hướng bên cạnh lóe lên, Vương Cường chỉ cảm thấy đầu vai của chính mình trầm xuống phía dưới, ngay sau đó hai miệng vết thương gần đây màu xám thì cánh tay bắt đầu từ phía sau cái bắt đầu, tùy theo hấn lưng vừa bị nghiêng xuống thì đầu kết kết thật thật đụng phải cái dây còi lỏng.

Như nếu không phải vừa mới cơ thể bản năng lóe lên, Vương Cường lúc này cái này lên trên cổ sợ là ít khối thịt tươi thì trên tám thót định đình chuyện mà lạc.

Một kích không trúng,

Hành thi đó là rất là căm tức, nó gào thét lần thứ hai giương lên hải đầu người lơ, chỉ đợi một giây kế tiếp sẽ cho đây trước mặt con mồi, đến lên trên trí mạng một căn.

Thời gian tựa hồ cũng vào giờ khắc này dừng lại, Vương Cường thậm chí có thể nghe được nhịp tim của mình, do nơi cổ từ trên xuống dưới truyền tới khí tức băng hàn làm cho hắn là như rớt vào hầm băng.

Chạy! Thì Vương Cường lúc này ý niệm duy nhất, nhưng cứng còng hai chân hãy cùng đánh thuốc tê vậy hoạt động không dưới mấy may.

Không hề nghỉ ngơi, sợ hãi từ vong đã hoàn toàn nhiễu loạn tim của hắn tự, nếu dùng đợi làm thịt sơn dương để hình dung hắn thời khắc này cảnh ngộ đó là tuyệt không là qua.

"Hừ ~" nhỏ nhẹ tiếng xé gió, lóe lên tức qua, nhưng may là như vậy, Vương Cường còn là thiết thực mà cảm nhận được lau một cái quên quá khứ phong nhận từ của nó nhĩ tế lau qua.

"Ba ~" vừa một lần kết kết thật thật đánh, vừa rồi đi thi đầu lần thứ hai rơi xuống, mà lần này nó sờ rơi địa điểm, công bằng đúng lúc là đập vào Vương Cường gây trên.

Thấu xương lạnh lẽo khoảng cách thuận tiện tập đầy toàn thân, làm cho nguyên bản vẫn cương định ở tại chỗ không thể nhúc nhích Vương Cường nhất thời thì rùng mình một cái, tiện đà hắn thuận tiện quái khiếu bứt ra đập xa cách đi ra ngoài.

"Emma! Người chết à!"

Không có chống đỡ hành thi vô lực than mềm nhũn ra, ở của nó thạc đại sợ hãi trên một cây sáng loáng lượng than tiến xỏ xuyên qua não đấy.

Bất chấp cảm khái huynh đệ tìm được đường sống trong chỗ chết, bởi vì người sau vừa mới âm thanh gọi hát đã đưa tới trong điểm cái khác tang thi chú ý của.

"Đóng cửa! Mau đóng cửa!"

Nghe phía sau truyền tới la hét, Vương Cường hỗn độn đại não trong nháy mắt trở nên rõ ràng đứng lên.

Đúng vậy! Nguy cơ xa chưa kết thúc, chân chính phiền phức vừa mới bắt đầu.

Đường Tiểu Quyền bởi vì lo lắng, trắng nõn tố khuôn mặt nữ khúc thành kết, hắn nhanh chóng vẫy tay, liên thanh giục cách cửa gần nhất huynh đệ nhanh lên đóng cửa.

Thế nhưng tang thi loại sinh vật này vô cùng kỳ quái, người đừng thấy bọn nó trong ngày thường tựa hồ bao giờ cũng bày bộ mặt chậm chậm rì rì, coi như cái gì đều không sao cả làm về ta đây. Chỉ khi nào có con mồi xuất hiện, chúng nó mau lẹ tốc độ phản ứng thường thường xảy ra hồ của người dự liệu.

Luống cuống tay chân liêu con gái đã xuất giá đem, hành thi không ngừng gào thét ra thậm người tiếng kêu kinh Vương Cường không dám chậm trễ chút nào, hắn nhanh lên thì đôi tay căng thẳng, chột hướng kéo về phía sau đi.

Cạnh cửa dất quỵên được kinh khí vung lên một trận sóng nhiệt, Vương Cường trên trán vài lưu hải ở sóng nhiệt mà tập kích hạ theo gió nhi động.

Không hề nghỉ ngơi, chỉ cần đây phiền bảo vệ môn quan lên trên, như vậy tất cả uy hiếp đều muốn giải trừ, bởi vì vô luận thi thảo như thế nào đi nữa chặt chẽ, cũng tuyệt tích vô pháp tạc xuyên đây phiền do dày thiết bản làm bằng tạo mà thành bảo vệ cửa sắt.

Chỉ bất quá. . . Rất lâu, hiện thực bao giờ cũng vậy ngoài người dự liệu. . .

Bảo vệ cửa ở cự ly đóng cửa không được 30CM địa phương đột nhiên ngừng lại, Vương Cường lập tức thì kinh hãi mà dời mắt nhìn lại, nhưng thấy khe cửa trong một cơn khô quắt thì chân chính hoành ngăn cản ở đằng kia, mà cửa nó thì chủ nhân chính là vừa mới tập kích hắn, cũng bị Hồ Hiểu Đông một mũi tên bẻ đầu "Không may em bé".

Làm sao bây giờ? Vương Cường hoảng hồn, trước mắt đây đột ngột ra nhạc đệm, hoàn toàn là vượt ra khỏi hắn lường trước ở ngoài.

Hắn lại một lần nữa cương định ở tại tại chỗ, buộc chặt tố khuôn mặt lộ ra mờ mịt cùng luống cuống.

Hồ Hiểu Đông không chút do dự buông ra cung trong tay dây đàn, bay nhanh ra mũi tên ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ chấp chòn ra chói mắt thẳng tắp.

Không công phu xác nhận tên bắn ra đầu có thuận lợi hay không trúng mục tiêu mục tiêu, Hồ Hiểu Đông lấy tay một thảo, vội vàng thì đem xử ở cửa, sủa trạm bất động mà Vương Cường cho kéo lui trở về.

Không thể nghỉ ngơi, người sống sót lúc này muốn bỏ thi thể, một lần nữa đóng cửa hiển nhiên là món không quá có thể chuyện tình.

Bởi vì không ngừng để tiếp cận hành thi cự ly bảo vệ cửa còn sót lại gang tấc xa.

Không có biện pháp khác, rút khỏi gian nhà mới là phe mình lựa chọn duy nhất!

Từ đến hơn thế, Đường Tiểu Quyền không có chút do dự nào, lúc này liền thì cả tiếng bắt chuyện tiền phương hai người triệt thoái phía sau, đồng thời giơ

tay lên liêu qua chồng chất tại bên người dày thực chỉ rương, lệnh của nó trên mặt đất biểu tạo thành một cái thiên nhiên cái chốn.

"Loảng xoảng!" Ngay Đường Tiểu Quyền lược hạ chỉ rương cùng thời khắc đó, phiến bị ngăn cản ở nửa đường, vô pháp đóng hợp cửa chính rốt cục ở thi bày tuôn ra mà đánh hạ, bắt kham gánh nặng mà bắn ra ra.

Mà con kia phục ghé vào mà, che ở ở giữa "Thằng xui xẻo" còn lại là ở những đồng bạn người trước ngã xuống, người sau tiến lên thái độ hạ, nghiêm nhiên thành một bày nấu như thịt nát.

Đường Tiểu Quyền cũng không tâm tư đi cảm khái đây đám súc sinh vô tình, lúc này mau chóng mà thoát đi đây mờ tối thì lung mới là hấn duy nhất niệm tưởng.

Cũng không biết chính chạy nhiều ít bộ, khi đôi mắt trong xuất hiện lần nữa đại biểu "Kiếp" tia sáng thời gian, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy chính coi như chạy xong suốt đời tự đắc.

Dùng sức dậm ra khỏi phòng, như trút được gánh nặng vậy to suyền khiến thật dài mà thở ra một hơi.

Như vậy kể tiếp, chuyện cần làm mà liền còn sót lại một món!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 99: Đáy lầu xét phòng (4)

Không mang theo bất kỳ do dự nào tương môn mạnh mang theo, Hồ vương đường ba người đều là các ý góc tường hãy còn bình phục đáy lòng kinh loạn.

"Ra chuyện gì?" Tay cầm gôn can, Ngô Siêu hoảng hoảng trương trương từ lối đi nhỏ nơi khúc quanh chạy vội xuống, lớn chừng bàn tay tổ khuôn mặt trên giờ cao đây khăn trương.

Tựa hồ là để hỏi phục nghi vấn của hấn, phiến vừa bẻ chết cửa chính bỗng nhiên phát ra liên tục kịch liệt tiếng đánh.

"MD, đây chó má gian nhà hợp với phía ngoài mặt tiền của cửa hàng phòng, bên trong chứa TM một đồng tang thì, vừa nếu không mấy ca tránh mau, hiện tại sợ là phải thành đám kia súc sinh nhắm rượu thức ăn!" Lòng vẫn còn sợ hãi mà liệt được, Vương Cường to suyền khí tức lệnh của nó nói đều lộ vẻ lao lực.

"Được rồi! Ở đây không đúng nói chuyện phiếm chỗ ngồi, có chuyện gì tình, ta trở về nhà hơn nữa! \ "Hồ Hiểu Đông hợp thời mà cắt đứt hai người đối thoại, đồng thời đôi mắt cảnh giác hướng lầu ra xem xét liếc mắt, đợi xác định ở giữa không có gì "Vật còn sống" dị động dấu hiệu phía sau, vội vàng thì bắt chuyện mọi người lên lầu, để tránh khỏi tái sinh mầm tai vạ.

Ở trải qua mới vừa một phen sinh tử lễ rửa tội phía sau, Vương Cường lúc này cũng không có gì tâm tư đặt lầu này đáy nhiều đợi, lúc này liền thì trường mâu nhắc tới, vỗ vỗ Ngô Siêu vai, đi lên lầu đi.

Chỉ bất quá vừa đợi bọn hấn đi được hàng hiên chỗ rẽ địa phương, Đường Tiểu Quyền hơi chần chờ thanh âm cũng đột ngột vang lên: "Cái kia, Hồ ca hơi chút chờ một chút!"

Hãy còn đánh lòng mảy liếc mắt tạc đứng ở trên vách tường song mắt, Đường Tiểu Quyền đỡ khừ tay trầm ngâm một hồi, tiện đà mạnh nghiêng người sang, hướng về phía đôi ngũ hàng trước nhất Ngô Siêu, ra phân phó nói: "Tiểu Ngô, làm phiền người đi trên lầu đem cái cái ghế xuống tới, ta cần nó nhìn tình huống bên ngoài!"

Hơi sừng sờ, Ngô Siêu theo bản năng "A" một tiếng, mới vừa đợi hỏi đối phương tình hình cụ thể và tỉ mỉ, lại nghe bên cạnh thân Vương Cường thường trước một bước chế nhạo nói: "Ta nói ta tốt bạn thân a, người con mẹ nó không điều sự tình nhìn bên ngoài làm gì? Người Y có đứng hay không vẫn ngại cho đám kia súc sinh chơi đùa thiếu a!"

Đối mặt với Vương Cường chuyện mang thứ trào phúng, Đường Tiểu Quyền chỉ có thể là bất đắc dĩ cười khổ.

Hấn tại sao muốn đăng cao vừa nhìn? Còn không phải là vì cho đoàn đội hoa cái đường lui nha!

Mà từ vừa gặp được đột phát trạng huống đến xem, đã rất tốt chứng minh rồi 《sinh tồn quy luật》 nhắc tới điều lệ: Người vĩnh viễn không biết một giây

kế tiếp sẽ phát sinh cái gì, sở dĩ sớm làm tốt quy hoạch cùng chuẩn bị, vì mình định ra thích hợp đường lui là người có thể không lâu dài sống sót then chốt.

Đánh cánh tay cắt đứt Vương Cường mà trên tức, Hồ Hiểu Đông ý bảo người sau vụ phải nhiều nói.

Tuy rằng hắn cũng thượng không rõ ràng lắm trước mắt thanh niên nhân đến tốt cùng muốn làm gì,

Nhưng ở bên trong trực giác nói cho hắn biết, đối phương nhất định không đúng làm tiếp vô dụng việc.

Sở dĩ . .

Cất bước về phía trước, Hồ Hiểu Đông trở tay tháo xuống trên lưng túi đựng tên, tiện đà cung hạ thân tử, đồng thời chỉ chỉ lưng của mình sống, lạnh nhạt nói: "Không cần cầm ghế làm lỡ thời gian, trực tiếp đập lưng của ta đi tới xem đi!"

"Hò ca ~ đây. . ." Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra chần chờ, Hồ Hiểu Đông động tác hiển nhiên là có chút ngoài dự liệu của hắn.

"Được rồi! Đừng nói nhảm! Nhanh lên lên đây đi!" Lần thứ hai hướng về phía Đường Tiểu Quyền giờ giờ lên đầu, Hồ Hiểu Đông một đôi lông mày rậm cau thành một đoàn.

Thấy đối phương như vậy nghiêm nghị biểu tình, Đường Tiểu Quyền biết lại tiếp tục từ chối cũng không quá mức ý tứ, cho nên khi tức không kiêu cách nữa, rất dứt khoát ứng tiếng "Tốt", thuận tiện quả đoán cổ sức, nhắc chân bước lên.

Theo thân hình không ngừng mà đứng lên, lều ra tất cả tiệm mà thu vào đáy mắt.

Đôi mắt trong, một cái dài chừng 20 thước hẹp dài dừng đạo kẹp khóa lại hai đồng tiểu lâu trong lúc đó.

Dừng đạo hai đầu các hữu một cánh cửa sắt, sát lại bên phải phiến, vừa mới khảm ở "Địa ngục đó tường" trong.

Mà bên kia, Đường Tiểu Quyền phóng nhãn nhìn lại, y hi có thể nhìn thấy một cái thẳng tắp đường cái hình dạng, mà ở đường cái trên mấy chập chòn bóng đen đang ở mặt trời chói chang chiếu xuống lập loè.

Một cái liên quan đến quanh mình kiến trúc bản vẽ mặt phẳng chỉ đại thể ở trong đầu quy hoạch hình thành, mà theo tờ này bản vẽ thiện chế thành công, Đường Tiểu Quyền đã cơ bản có thể xác định, nếu như nguy cơ xảy ra thì, phe mình có thể mà chạy thoát thân lộ tuyến.

Chậm rãi từ Hồ Hiểu Đông lưng lên trên toát ra xuống, Đường Tiểu Quyền vội vàng thì bắt tay vào làm bắn tới người sau trên lưng giầy hơi, đồng thời mở miệng nói âm thanh "Cảm tạ!"

Hồ Hiểu Đông không có vấn đề chút nào mà nhếch miệng cười, cùng hắn mà nói những thứ này căn bản không coi là cái gì, lúc này hắn quan tâm con có một việc, đó chính là: "Thế nào? Muốn nhìn gì đó đều thấy rõ ràng sao?"

Khẳng định gật đầu, Đường Tiểu Quyền mỉm cười mà cho ra mình trả lời thuyết phục.

Không hề nghi ngờ, có thể nắm giữ phe mình vị trí vị trí, đoàn đội mới có thể liền bước tiếp theo hành động làm ra thương thảo.

Dù sao, nơi đây tuy rằng an toàn, nhưng không thể nào đợi chờ trước.

Hơn nữa ở Đường Tiểu Quyền xem ra, chỉ có mau chóng tìm được chính phủ cơ cấu chủ trì đại hình chỗ tránh nạn, mọi người an toàn mới có thể có lấy chính chân ý nghĩa lên trên xong bảo đảm.

Trở lại bên trong nhà, A Thành vẫn như cũ cảnh trong mơ hương vị ngọt ngào, hắn hồn nhiên không biết phía ngoài hầu như người ca ca vừa kinh lịch hết một hồi sinh tử chạy nạn, vẫn suốt nửa mất tính mệnh.

Đường Tiểu Quyền hãy còn đi phòng tắm vọt nước lạnh tắm, tiện đà lần thứ hai đổi lại một bộ mát mẻ y phục.

Đội đến tắm rửa thay y phục hoàn tất phía sau, hắn vừa mới bởi vì vô cùng khẩn trương mà tạm thời quên được khổn đồn cảm giác nhất thời thì tập lưu tâm đầu, làm cho của nó trong khoảng thời gian ngắn đó là ngáp liên tục, buồn ngủ nồng đậm.

Thấy rõ Đường Tiểu Quyền như vậy quỵen đái dăng dấp, Hồ Hiểu Đông ý bảo hắn lúc đó ngủ, mà còn lại mọi người cũng là thức thời giảm thấp xuống nói chuyện tào lao tiếng nói, rất sợ quấy nhiễu đến hắn.

Đây vừa cảm giác Đường Tiểu Quyền ngủ rất say, mấy ngày liền chạy lao đã đưa hắn lăn qua lăn lại đến rồi cực hạn.

Làm đoàn đội trung một thành viên, hắn không chỉ có trải qua cùng những người khác vậy sinh tử ầu đả, nhưng lại ở các loại trọng yếu trước mắt là đoàn đội số phận làm ra quyết đoán, đây đối với một cái vừa đi ra khỏi vườn trường không bao lâu thanh niên nhân mà nói, của nó sinh lý cùng tâm lý nỗ lực có thể nghĩ.

Tối gần buổi trưa, Đường Tiểu Quyền mới từ kéo dài tiếng ngáy trung từ từ tỉnh lại, ăn no ăn no vừa cảm giác gọi hắn như nhặt được tân sinh vậy dung quang toả sáng.

Vương Cường quyết cái mông, dùng sức cạy ra trước mặt một hộp cơm trưa đồ hộp, tiện đà về mặt cười xấu xa quay về qua khuôn mặt đến: "Ngươi Y rốt cục tỉnh rồi, đi, đem móng vuốt tằm một cái chuẩn bị ăn, thuận tiện nhìn ngươi Cường ca làm sao làm cơm!"

Tức giận trắng đôi phượng liếc mắt, riêng là nhìn đầy bàn cơm nước Đường Tiểu Quyền là được biết được, đôi phượng đây là đang ngay hôm qua nòi "Canh suông quả nước" làm văn đầu.

Chỉ bất quá làm văn về làm văn, nhưng đây đây bàn cơm nước vị miễn cũng quá mức phá của đi!

Không được! Đợi lúc ăn cơm, phải liền lương thực cung cấp phân phối lại cùng mọi người làm ra cường điệu.

Hay nói giỡn, lúc này phe mình đình đầu vật tư tuy rằng gác đó dĩ vãng phong phú không ít, nhưng này cũng chỉ là tương đối mà nói.

Huống hồ nếu như mọi người mỗi xan đều tự như vậy không hề tiết chế tiêu hao,. . .

Chân mày hơi nhíu lại, Đường Tiểu Quyền có thể ở vấn đề khác lên trên cùng huynh đệ của mình hi hã, thoái nhượng mặc kệ, nhưng ở cửa này hồ toàn bộ đoàn đội tiền đồ vận mạng vấn đề nguyên tắc lên trên, hần là tuyệt tích sẽ không để cho bộ nửa phần.

Dù sao, vật tư thì đại gia cầm mệnh hợp lại tới, bất luận ngươi là ai, cũng không có quyền lợi như vậy tùy ý tiến hành phân phối!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Hồ Tử cảm hoá cái đó câu đó (thượng)

Bàn ăn trên, Đường Tiểu Quyền thẳng thắn mà nói ra trong lòng của mình ý kiến.

Đương nhiên hần nói đây chiếu mục đích chủ yếu đảo không phải muốn cầu mọi người nhất định phải dựa theo hần vị "Canh suông quả nước" ẩm thực tiêu chuẩn sống qua, hần chủ yếu vẫn là nghĩ hướng mọi người tỏ rõ một cái đạo lý, đã "Sống ở gian nan khổ cực mà chết với yên vui".

Dù sao a, đây là mặt thế, ngươi không có khả năng lại hướng đã qua vậy, đói bụng liền gọi điện thoại gọi ra mại, khát liền sù y ví tiền cuống siêu thị.

Phải biết rằng lúc này hết thảy tất cả đều là phải sát lại liều mạng chém giết mới có thể thu hoạch, sở dĩ làm người sống sót ngươi có cái gì lý do không đi quý trọng đâu?

Con bất quá đối với Đường Tiểu Quyền lần này thượng cương login trình bày và phân tích, mọi người nhưng thật ra cũng không thể hoàn toàn tiếp thu, bởi vì khi hần môn xem ra, đây bất quá chỉ là đồn phổ phổ thông thông bữa trưa, không cần thiết làm nghiêm túc như vậy.

Đương nhiên lạc, khác thường nghị về khác thường nghị, người trước là đoàn đội suy nghĩ chuyện thực cũng không cho gạt bỏ, sở dĩ đại gia hóa cũng đều hôn hồ tiếp nhận rồi, may là tính tình ngay thẳng Vương Cường cũng là lần đầu tiên đầu một hồi không có làm ra như là "Thỏ cái rãnh chửi má nó" cử động đến.

Thế nhưng, trải qua Đường Tiểu Quyền như thế gấp lại đẳng, vốn đang hăng hái tăng cao mọi người, nhất thời thì không có ăn uống, liền đói đầy bàn cơm nước cũng biến thành đàn độn phạp mùi.

Ăn cơm trưa xong, Ngô Siêu từ trong túi móc ra bao hoàn điều thuốc, hàng này tuy rằng đến không hơn trĩu vật trong phòng này danh phẩm "Trung Hoa", nhưng tốt xấu nó lại lịch chính đáng khi, hút cũng không cần phải lo lắng tại họa đến thân thể.

Ai cái cho đại gia hóa một người tàn một con, có thể ở đây ngày diệt vong sau giờ ngọ hưởng thụ thượng một phen "Phun vân thổ vụ" với hạo kiếp trong của người môn mà nói, không thể nghi ngờ là món vừa khó có được lại chuyện hạnh phúc mà.

Vương Cường cùng được Ôn Tuyền Hâm, Ngô Siêu vui ở góc tường sô pha phía trong, đây ba ngu ru tằm ngu ru, mã tằm mã tên chính đặt mi phi sắc vũ mà thảo luận đương thời nhất nóng này MOBA trò chơi "Anh hùng liên minh".

Cái gì bát giết cực kỳ thần; thân hình tháp nghịch tặc; cái gì mộng ảo trung đơn; đã khu sát thủ; ba người một câu đón lấy một câu, quả nhiên là nước bọt văng khắp nơi, nước bọt bay ngang, thẳng đem hơi nghiêng bàng thính a thành cho nói rằng nhiệt huyết sôi trào, hận không thể lập tức chạy vội tới in tờ nét mở ra hưng tình thượng hầu như cực.

Chỉ tiếc lúc này thế đạo này, thì là nhiều cho người mượn mấy người lá gan, sợ là người cũng không dám chạy đến in tờ nét đi tìm chết đi.

Hãy còn rút ra trong tay điều thuốc lá, Hồ Hiểu Đông căn bản nghe không rõ trong góc phòng ba người đang thảo luận cái gì, cùng hần mà nói, này cái trò chơi trung vị thuật ngữ không thua gì thì thiên phương dạ đàm, trực khiêu hần nghe được thì như lọt vào trong sương mù.

Đàn độn chán nản dưới, Hồ Hiểu Đông nữ quay đầu,

Đưa mắt dò về phía cái trốn thân đứng lặng ở ánh dương quang trong gầy yếu người tuổi trẻ trên người.

Đường Tiểu Quyền không nói được một lời nhủ mày ngắm nhìn viễn phương, khoe môi hút một cái vừa phun ở giữa, màu trắng khói đặc lượn lờ dựng lên, trực tiếp là đem hần góc cạnh phân minh khuôn mặt bao vây ở giữa.

"Làm sao vậy? Tiểu Đường? Có tình tư?" Trầm thấp mà lại thâm sâu thủy thanh âm của, Hồ Hiểu Đông chẳng biết lúc nào lặng yên đi tới Đường Tiểu Quyền bên cạnh, hần bắt tay vào làm vỗ vỗ người sau vai, tiện đà nói tiếp: "Nếu như không ngại, người có thể nói đến cho ta nghe nghe a."

Sâu thỏ một cái hơi khói, Đường Tiểu Quyền kinh ngạc nhìn nhìn đầu ngón tay điều thuốc lá hai mắt, sau đó lấy chỉ tốt ở bề ngoài mà khẩu khí lạnh nhạt nói: "Hồ ca, người nói ta có đúng hay không có điểm rất gì?"

Mỉm cười cười, Hồ Hiểu Đông phi thường rõ ràng Đường Tiểu Quyền trong lời nói "gi" chỉ ý tứ, bất quá hần cũng không có trực tiếp cho ra đối phương đáp án, mà là. . .

"Trên thực tế a, tiểu Đường, ở thế giới này, bất luận người làm gì, cũng không luận người làm như thế nào, vĩnh viễn không có khả năng để tất cả mọi người thoả mãn. Sợ dĩ mọi việc không thẹn với lương tâm là tốt rồi. Ngay cả nói người vừa mới nhắc tới đông tây, cá nhân ta là phi thường tán đồng, đồng thời ta cũng tin tưởng theo cuộc sống trôi qua, những người khác cũng sẽ lý giải của người dụng tâm lương khô."

Ý vị thâm trường lần thứ hai vỗ vỗ Đường Tiểu Quyền vai, Hồ Hiểu Đông thâm tín người tuổi trẻ trước mắt nhất định có thể minh bạch ý tứ của hần.

Như có sở ngộ gật đầu, Đường Tiểu Quyền ngưng trọng khuôn mặt rốt cục hiện lên xóa sạch nhọt nhạt độ cung.

Người thường thường chính là như vậy, khổ một điểm, luy một điểm đều không thể nói là, nhưng tiền đề đặc đặc đến người khác tán thành.

Mà giờ khắc này Hồ Hiểu Đông trong miệng một tịch thật đơn giản ngôn ngữ không thể nghi ngờ là cho Đường Tiểu Quyền đã qua sở nỗ lực tất cả, làm một cái lớn nhất khẳng định.

Tâm tình tốt, liên đới hút thuốc cảm giác cũng khá, Đường Tiểu Quyền dị thường hưởng thụ mà cao ngẩng đầu lên, chuẩn bị đến cái cả hấp lại, còn chưa đợi hần điều thuốc lá dính chùy, lại nghe bên cạnh Hồ Hiểu Đông nhỏ thờ dài một tiếng uất khí.

"Ai ~ "

"Làm sao vậy? Hồ ca?" Chậm rãi buông điều thuốc lá, Đường Tiểu Quyền không khỏi chuyển qua đầu, nhưng thấy Hồ Hiểu Đông nghiêm nghị trên mặt bờ đầy bi thương.

Thoáng lấy lại bình tĩnh, Hồ Hiểu Đông trầm ngâm chỉ chốc lát, chợt mở miệng nói: "Có một vấn đề, tiểu Đường, ta vẫn thật tò mò, trước người nói Hồ Từ biến dị là bởi vì lấy tang thi bệnh độc, thế nhưng người vừa từ đâu có được căn cứ đâu?"

"Cái này ~" Đường Tiểu Quyền hiển nhiên không ngờ rằng Hồ Hiểu Đông sẽ có câu hỏi như thế, bất quá phản ứng của hần ngược lại cũng cấp tốc, chỉ là mấy điều chỉnh, thuận tiện nghiêm trang trả lời: "Kỳ thực, lại nói tiếp đi, ta lúc đó cũng chỉ là phỏng đoán, bởi vì ở gặp phải các người trước, ta gặp được hai lên tương tự sự kiện. . ."

Đơn giản rõ ràng nói tóm tắt mà đem Hoàng Nhã Như cùng với A Thành ba hần ở cảm hoá biến dị thì, sở biểu hiện ra tương quan bệnh trạng cùng được Hồ Hiểu Đông nhất nhất đạo mình.

Cuối cùng, Đường Tiểu Quyền còn không quên vì mình giải thích một chút vì sao hần ở ngay từ đầu không có trực tiếp báo cho biết mọi người việc này vậy nguyên nhân nguyên nhân.

Kỳ thực, lý do cũng là tương đối đơn giản, bởi vì lúc đó hai đội vừa gặp mặt, cho nhau lại không quen thức, sợ dĩ nếu như ở cái thời khắc kia nói ra Hồ Từ có thể cảm hoá bệnh độc tin tức, khó tránh khỏi lại gọi người sản sinh người đang có ý "Trở chủ nhân gia hài tử" cảm giác.

Chỉ bất quá, Hồ Hiểu Đông tựa hồ đối với việc này cũng không thêm để ý, bởi vì giờ khắc này hần, tâm tư hoàn toàn thì đặt ở a hồ cảm hoá bệnh độc nguyên nhân thượng.

Trong tay điều thuốc lá đốt cực nhanh, điều này nói rõ Hồ Hiểu Đông chính đang suy tư vấn đề, quả nhiên, ở chỉ chốc lát yên lặng lúc, hần phun ra nuốt vào dầy thần lần nữa mở miệng nói:

"Như vậy, chiếu người vừa mới nói, vị kia Hoàng tiểu thư là ở và dất có tang thi bệnh độc khách làng chơi xảy ra quan hệ phía sau, cảm hoá thượng tang thi bệnh độc, mà A Thành phụ thân của cũng đồng dạng là bị cảm hoá tang thi bệnh độc người bệnh căn cứ phía sau cảm hoá, thế nhưng Hồ Từ hần. . ."

Nhủ mày lần thứ hai nhớ lại một chút, Hồ Hiểu Đông tức khắc khẳng định nói: "Thế nhưng Hồ Từ cũng không có trở lên kinh lịch!"

Theo Hồ Hiểu Đông đang nói hạ xuống, đường hồ giữa hai người nói chuyện với nhau cũng theo đó lâm vào cục diện bế tắc.

Dù sao, Đường Tiểu Quyền không đứng thần, hắn không thể nào đi biết được chính phạm vi hiểu biết bên ngoài gì đó, thế nhưng ở thấy Hồ Hiểu Đông nét mặt giờ cao được xóa sạch nghiêm nghị biểu tình, hắn vừa không đành lòng chung kết rơi cái đề tài này, sờ đi. . .

"Hồ ca, và ta ngại nói một chút biết Hồ Từ mẹ nó lưỡng tình hình thực tế hướng đi, có thể chúng ta có thể từ đó tìm được một ít có liên quan Hồ Từ biến dị đầu mối!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Hồ Từ cảm hoá cái đó câu đó (hạ)

Nhiều mây ngoài đầu nhìn lại nhìn Đường Tiểu Quyền liếc mắt, Hồ Hiểu Đông có vẻ tương đối thận trọng, hắn cũng không có gấp trả lời, mà là hãy còn hút thuốc trong tay điều thuốc lá.

Một chút hỏa quang ở làn khói thiếu đốt hạ như có như không, là tốt rồi tự lúc này Hồ Hiểu Đông tâm tư, khởi khởi phục phục, ba động bất định.

Dần dần, của nó nét mặt vậy đối với quýnh thần mất to từ từ mê ly, phảng phất lại một lần nữa về tới cái kia kinh tâm động phách buổi sáng.

"Ngày đó ~, ta theo thường lệ sáng sớm phải đi trong điểm, có thể là cuối tuần duyên cớ đi, cũng không lâu lắm đã tới rồi mấy đợt khách nhân, Hồ Từ nương lương chính là trong đó một đợt."

"Theo lý thuyết, ta là rất ít sẽ đi lưu ý lui tới khách nhân lớn lên cái dạng gì, có tính cách gì, nhưng ngày đó Hồ Từ cũng lưu cho ta xuống rất sâu ánh trạng thái."

"Tên tiểu tử này không chỉ có lớn lên khả ái, hơn nữa tương đối lễ độ mạo, hắn từ lúc vào cửa tiệm lúc, và người thuận tiện "Thúc thúc", "A di" gọi cái liên tục, một chút cũng không lập tức tiểu hải nhi nuông chiều khí mà."

"Mặt khác, nếu như ta nhớ không lầm, ngày đó còn giống như là của hắn sinh nhật, mà mẫu thân hắn sờ đi dẫn hắn đến điểm, liền là muốn làm tròn hắn sinh nhật nguyện vọng."

"Có thể ngại điều nghĩ không ra, điểm ấy lớn hải tử lại có thể cũng biết giả vờ, sờ đi ủng có một thuốc về mình bóng rổ là hắn cho tới nay nguyện vọng!"

Đường Tiểu Quyền thủy chung chú ý Hồ Hiểu Đông trên má biến hóa, hắn có thể từ của nó tự nhiên toát ra ôn thuận đáng tươi cười cảm thụ được người đàn ông này đúng Hồ Từ thì đánh đáy lòng yêu thích.

Hồ Hiểu Đông nhưng đang tiếp tục mình tự thuật: "Ta lúc đó là Hồ Từ mẫu thân giới thiệu hầu như khoản đương thời tương đối bán chạy khoản tiền chắc chắn thức, nhưng điều chẳng ai nghĩ tới chính là, một cái xử ở hàng cái phía trong bụng tròn thân chọn thượng phẩm nam thanh niên đột nhiên luồng cuồng mà ngửa mặt lên trời quát to một tiếng, sau đó hắn liền phát điên vậy dụng ngã bên cạnh thân sở triển hàng cái!"

"Thẳng thắn giảng, lúc đó sở hữu người ở chỗ này đều choáng váng, mà cảm giác đầu tiên của ta còn lại là nam này có thể hay không có như là chứng động kinh các loại bệnh sử, thế nhưng còn chưa đến ta suy nghĩ nhiều, nam thanh niên này dĩ nhiên là thay đổi thân hình thẳng đến Hồ Từ mẹ nó chạy tới."

"Ta không biết nên thế nào với ngại hình dung tình huống lúc đó, nam kia thanh niên hắn. . . Hắn ~" liệt liệt chửi sặc bển, Hồ Hiểu Đông làm cái nhe răng động tác.

Đường Tiểu Quyền lúc này thì tâm linh thần hội tiếp tra nói: "Hắn là muốn cắn Hồ Từ mẹ nó đi!"

"Không sai!" Đôi tay vỗ, Hồ Hiểu Đông khẳng định nói: "Tên kia ngay cả có quyết định này, hắn lúc đó cứ như vậy trực lăng lăng hướng Hồ Từ mẹ nó vọt tới, mà ta thì ngại vì ở bên trong quầy, vô pháp đúng lúc bắt ra thì lấy viện thủ,

Sờ đi. . ."

Áo nào gặp khoảng không huy một cái nắm tay, Hồ Hiểu Đông hiển nhiên rất là buồn bực với mình ngay lúc đó biểu hiện.

"Sở dĩ Hồ Tử mẹ nó né tránh không vội đã bị tên kia cho bắt, nguyên bản ta đều cho là nàng khó thoát bị cắn số phận, thế nhưng không thể tưởng, Hồ Tử hần. . ."

Âm điệu chợt nhắc tới, Hồ Hiểu Đông tròn vo mắt to rồi đột nhiên vừa mở.

"Hồ Tử hần lại có thể dựa theo nam thanh niên cánh tay chính là cổ sức cắn một cái! Hay thật, đây một ngụm xuống phía dưới, trực tiếp là gọi hàng đông kết oa kêu loạn, mà Hồ Tử mẹ nó cũng bởi vậy tránh thoát một đoạn."

"Về phần sau lại nha, ta và mấy người khách nhân nhanh lên thì đem thanh niên kia cho chế phục, thế nhưng. . ."

Đánh cảm làm cái tạm dừng tay của thế, Đường Tiểu Quyền một đôi mày kiếm tiem mà đảo dựng lên.

"Hồ ca, ngươi mới vừa rồi là nói Hồ Tử để cứu hần nương, cắn nam thanh niên một ngụm, đúng không?"

Hãy còn gật đầu, Hồ Hiểu Đông về mặt hồ nghi nhìn đối phương, bất quá chợt hần thuận tiện tình ngộ vậy đảo hít một hơi lương khí: "Ý của ngươi là. . . Hồ Tử cắn một ngụm?"

Hãy còn gật đầu, Đường Tiểu Quyền thần nhiên nói: "Đúng vậy, căn cứ Hoàng Nhã Như và A Thành phụ thân hần biến dị ví dụ chứng minh, tang thi bệnh độc đi qua dịch truyền bá cái này cách, chắc là có thể khẳng định. Hơn nữa xuyên thấu qua nam thanh niên ở trong điểm một loạt biểu hiện khác thường, chúng ta cũng có thể cơ bản kết luận, hần ở vào điểm trước cũng đã lấy tang thi bệnh độc, sở dĩ Hồ Tử cắn hạ một ngụm, đúng lúc là cho bệnh độc truyền bá cung cấp một cái tốt đẹp chính là cách."

Đường Tiểu Quyền giải thích trắng ra mà lại dễ hiểu, mà theo hần đây chiếu hạ xuống, có liên quan Hồ Tử thi biến ứng với do cũng là hoàn toàn có thể chân tướng rõ ràng.

Triều thuốc tay phải cương định bất động, Hồ Hiểu Đông chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Nếu như mình lúc đó phản ứng lại nhanh một chút, nếu như mình có thể sáng sớm phát hiện người tuổi trẻ dị dạng, có thể đây hết thầy. . .

Cờ nào kỳ vọng thời gian có thể đảo lưu, thế nhưng chết đi quang âm tựu như cùng bát đi ra nước trong, lại không thu hồi có thể.

Sở dĩ. . .

Trong lòng giống như cự thạch áp đỉnh vậy trầm trọng, Hồ Hiểu Đông nằm mơ cũng không nghĩ ra, chính đúng là Hồ Tử thi biến gián tiếp đầu sỏ.

Ngoài cửa sổ mặt trời chói chang cực nóng mà lại độc ác, nhưng vẫn như cũ vô pháp ám áp Hồ Hiểu Đông viên kia từ từ lạnh như băng tâm.

Nhìn đứng lạng bất động Hồ Hiểu Đông, Đường Tiểu Quyền không biết nên như thế nào tiến hành khuyên bảo.

Hai nam nhân cứ như vậy song song đứng, trong tay chậm rãi thiêu đốt triều thuốc lá im lặng nói tất cả.

Những ngày kế tiếp, những người may mắn còn sống sót lâm vào chán đến chết không thú vị sinh hoạt.

Ăn, ngủ, đồ mặt dày thành bọn họ mỗi ngày cố định hạng mục.

Sau cùng thực sự rồi rảnh trống đầu, mọi người bắt đầu dĩ thi lợi dụng từ vật trong phòng Trung Hoa triều thuốc lá xác ngoài DIY hai bộ bài tứ-lô-kho, lúc này mới để cho bọn họ tuần quy đạo củ sinh hoạt xuất hiện hầu như xóa sạch lượng màu.

Ngày hôm đó, hồ, vương, ngô, ôn bốn người theo thường lệ ngồi vây quanh một vòng, đều tự bên cạnh đều là để từng cái đỉnh đầy nước bọt giấy trắng khu vực.

Những băng này chủ yếu là chỉ dùng để đến nghiêm phạt sự thất bại ấy người dùng, trừ lần đó ra, bọn họ vẫn quy định, cuối đầu gia còn phải phụ trách toàn bộ viên quần áo và đồ dùng hàng ngày tẩy trừ.

Sở dĩ tại đây vậy "Mê người" thì thổ khu sử hạ, mọi người đấu lên địa chủ đến quả nhiên là phá lệ ra sức.

"910JQK, có người muốn không?" Trong miệng ngâm triều thuốc lá, Vương Cường mơ hồ không rõ mà thét.

Thấy rõ hần đây bộ mặt bại hạ xuống, Ngô Siêu trương lớn chừng bàn tay tổ khuôn mặt lập tức thi hiện lên ti tà tà đáng tươi cười: "Hắc hắc, nô, 4 cái 6!"

"NM, có muốn hay không ác như vậy a!" Vương Cường liú lưỡi mà thối hai hóp nước miếng, tâm trạng không khỏi thầm mắng mình điểm trốn!

"Xem ra Cường tử, ngươi hôm nay là khó thoát cho ta giặt quần áo số phận à!" Không dấu vết hướng về phía Ngô Siêu khiến cho nhớ ánh mắt, Ôn Tuyền Hâm không quên cho ... nữa Vương Cường bỏ tức một đao.

"MD, đừng TM lời vô ích, ai thua ai thắng còn chưa nhất định đâu!"

Cứ như vậy người một lời, ta một lời, qua lại tranh đấu được, mọi người tựa hồ đã rồi thì quên được bọn họ đang ở mặt thế trong.

Thời gian ở ván này cực bài trong cuộc chậm rãi trôi qua, mọi người nguyên bản tron bóng trong như gương trên mặt của, hôm nay cũng là dán đầy tờ giấy.

Hôm nay hẳn là vừa bình thản một ngày đêm đi, Đường Tiểu Quyền không khỏi tâm trạng trầm nghĩ.

Chỉ là ngay hần đây sương cho rằng tất cả lại lại như thường hướng tới, một trận dồn dập tiếng thảng xe đột nhiên từ cách đó không xa truyền đến, ngay sau đó hần thuận tiện nghe ầm ầm một tiếng vang thật lớn ở cửa nó phía sau ngoài cửa sổ nhai đạo nổ vang ra.

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Thành linh xảy ra va chạm (thượng)

Bên trong phòng khách vừa mới vẫn tiếng động lớn nháo không ngừng tiếng ồn ào trong khoảnh khắc đột nhiên ngừng lại, mọi người ngoảnh lại nhìn mình nhìn nhau liếc mắt, tiện đà đồng thời mà bỏ lại trong tay bài tứ-lo-khơ, sau đó đủ bộ hướng về cửa sổ chạy gấp đi.

Trên đường phố, một chiếc đồ trắng giao nhau xe cứu thương bất thiên bất ý đánh vào ven đường trên cột giây điện, của nó trước đầu xe gương mặt phân đã ở thật lớn đánh phản xung lực dưới tác dụng ao hãm thành cái hố, người thậm chí có thể thấy một luồng lù màu trắng khói xanh đang từ động cơ cực tốt được dâng đặc toát ra.

Trừ lần đó ra, kịch liệt va chạm đưa tới rung động, vẫn có thể dùng quanh mình mấy chiếc xe riêng hợp thời phát ra "Tích tích tích" báo nguy phong minh thanh.

Đường Tiểu Quyền mày kiếm xiết chặt mà nhìn chăm chăm hơn mười thước có hơn xe cứu thương, hần nỗ lực từ trên thân xe thạc đại văn tự công nhận ra việc này chiếc xe cứu thương tương ứng bệnh viện tên gọi, nhưng là phi thường tiếc nuối, lau một cái xóa sạch hỗn độn vô tự mà lại kinh khủng vết máu toàn bộ đem thân xe hồ lên một tầng hồng màng, gọi người căn bản vô pháp đọc lên ở giữa văn tự.

"Này! Các người nhìn, người trong xe còn giống như có động tĩnh!" Đột nhiên quát khê ra, Vương Cường một đôi tay phải lạng yên chỉ hướng trước xe cứu thương khuôn mặt khối kia đã rồi vỡ vụn thành tra kính chấn gió.

Không cần hần nhắc tới tình, hai mắt chặt canh chừng mọi người đồng dạng là chú ý tới bên trong xe di động.

Đó là ngồi ở chỗ kế bên tài xế một người, phiêu dật tóc dài chiều lộ vẻ giới tính của nàng.

"Còn là một nữ ư!" Tựa hồ là rất sợ người bên ngoài thấy không rõ lắm, Vương Cường lần thứ hai ra bổ sung.

Hồ Hiểu Đông mặt như con tò te, thân là bản tên chuyên nghiệp vận động viên hần, thị lực giác vua cổ khi cao hơn không chỉ một điểm nửa điểm, sở dĩ hần không chỉ có nhìn ra đối phương thi danh nữ tính, nhưng lại đoán được tên này nữ tính niên kỷ cũng không lớn.

Nữ nhân khó khăn từ trên xe đi xuống, phù phiếm bước chân của lệnh thân hình hơi lộ ra lão đảo, hiển nhiên nàng còn chưa từ vừa mới kịch liệt đánh trúng đã tỉnh hồn lại.

Sau khi xuống xe, nữ nhân không có bất kỳ mà dừng lại, nàng tập tễnh bước tiến, một một quải mà mượn xe thể chống đỡ hướng bên cạnh hoạt động, tựa hồ là muốn đi cứu viện đối diện cái kia bị nhốt với phòng điều khiển bên trong trung niên nam tử.

Chỉ là nàng không có chú ý tới, vừa mới nổ cùng với lúc này không ngừng phong minh "Báo nguy" linh âm đã đem quanh quẩn một chỗ với quanh mình hành thi hấp dẫn sang đây.

Nữ nhân như cũ hồn nhiên không hay mà hướng đứng trắc di động, mà theo của nàng nổi một lần hoạt động, người hầu như cũng có thể nhìn thấy thân hình của hần trầm xuống phía dưới, là tốt rồi tự một con lướt ngang chạy chậm chậm con cua, đã hoạt kê vừa buồn cười.

Rốt cục, ở nữ nhân kiên trì không ngừng nỗ lực xuống, nàng cuối cùng là khó khăn xê dịch dời đến mục tiêu địa điểm,

Nhưng điều nàng trăm triệu không có nghĩ tới thì, đang kịch liệt đánh phá hư xuống, phòng điều khiển của xe đã rồi thì hoàn toàn nữ khúc biến hình.

Sở dĩ, đang đối mặt như vậy nữ khúc biến hình của xe thì, muốn đem mở, trừ phi là sử dụng chuyên môn vỡ sách công cụ, bằng không chỉ dựa vào nhân thể lực lượng, sợ là chỉ có ra mặc siêu nhân mới mới có thể làm đến đi.

Nữ nhân không cam lòng mà nắm kéo cửa xe, nàng một bên kéo, một bên hô, nỗ lực đem bên trong xe nằm giữa mà ngồi, hôn mê bất tỉnh nam tử cho tỉnh lại.

Thế nhưng . .

Máu loãng như chú vậy chảy xuôi không ngừng, nam nhân nửa gò má gò má nhuộm đầy màu đỏ.

Hắn vẫn chưa đối với nữ nhân la lên làm ra phản ứng, tương phản như nếu không phải khi đó mà pháp phòng trong ngực, phạ là thật lại gọi người nghĩ lầm hắn đã chết.

"Ba! Ba!"

"Vỗ vỗ phách!"

Nữ nhân tiếng rống âm thanh bộc phát trở nên mãnh liệt đứng lên, ngay cả xe kia thể bản thân đã ở nàng mãnh lực đánh xuống, mơ hồ sinh ra rung động.

Không hề nghi ngờ, nữ nhân hành động bây giờ thì cực kỳ nguy hiểm, bởi vì nàng vậy không đoạn phản cao hò hét không khác là ở nói cho sát đường tang thi: "bữa tiệc lớn tới!"

"Này!" Không tự kìm hãm được quát to ra, Vương Cường đỡ song song chường nắm thật chắc xuống, chỉ là còn chưa dẫn hắn phía sau lời ra khỏi miệng, của nó nét mặt trương mở phần nửa miệng rộng nhưng là bị người từ sau sinh sôi mà ô ngăn chặn.

"Ô ô ô ~" dùng sức cựa ra sau lưng ràng buộc, Vương Cường phần nào chớ quá cơ thể, nhưng thấy sau đó Đường Tiểu Quyền cũng đồng dạng là xiết chặt được hai hàng lông mày phần nộ trừng cho hắn.

Cơ hồ là trăm miệng một lời mà hát hỏi ra lời: "Ngươi muốn làm gì? "

Chợt Vương Cường ngay sau đó nói bổ sung: "Ta nói ngươi Y có mao bệnh a! Không có việc gì chặn ta chửi làm cái gì!"

"Ta ~ ngươi!" Bị đối phương vừa thông suốt trách cứ cho tới có chút nào Đường Tiểu Quyền, trong khoảng thời gian ngắn đứng là ghen lời nói không ra lời.

Bất quá, đứng vào lúc này, Ngô Siêu hơi lộ ra giọng trầm thấp đột ngột cắt đứt hai người bọn họ trong lúc đó khác nhau:

"Hắc hắc hắc, ta nói hai ngươi đều TM chớ ồn ào, nhanh lên sang đây xem, chỗ điều khiển cái kia nam ra về tỉnh ai!"

Quả nhiên, đợi đến Đường Tiểu Quyền lần thứ hai thăm dò nhìn lại, cái kia nguyên bản vẫn nằm giữa ở chỗ điều khiển ghế trung niên nam nhân, lúc này đã rồi thì thẳng giờ lên sống lưng, ngắm nhìn ngoài xe nữ tử.

Quá lượng không chút máu làm cho lúc này nam nhân nhìn qua cực kỳ mà suy yếu, của nó trắng bệch hai gò má trên thậm chí ngay cả một tia huyết sắc cũng không nhìn thấy.

Nam tử khỏe môi hơi nhúc nhích, bưng tỉnh văn dăng vậy ông mình căn bản gọi người nghe không rõ hắn đang nói cái gì.

Bất quá, xuyên thấu qua đối phương nhúc nhích thần hình, nữ tử còn là y hi đọc lên hắn mong muốn biểu đạt ý tứ, đối phương đó là đang thúc giục thúc đẩy nàng ly khai, thế nhưng thân là nữ nhi nàng làm sao có thể quên xuống cha của mình mà không ngoảnh lại nhìn đầu.

"Ba! Ngươi chớ nói nhảm, ta sẽ không bỏ lại của ngươi! Phải đi chúng ta cùng đi! Ta đây liền cứu ngươi đi ra!"

Làm đứt khoát quyết tâm, nữ nhân tê gào thét được lần thứ hai giờ tay lên kéo hướng về phía tay lái.

Thế nhưng, thế giới này có quá nhiều chuyện, không đúng ngươi có đầy đủ quyết tâm liền có thể làm được.

Thí dụ như lúc này cái này nho nhỏ cửa xe, nó tựa như cùng một cái âm dương hai cách" cửa địa ngục", vô luận nữ tử dùng lực như thế nào, cũng không cách nào lay động nó nửa phần.

Nước mắt từ từ mê mẩn mất, nhưng nữ người hay là vẫn như cũ tại nơi phí công nỗ lực, may là bên cạnh địa ngục gào thét càng lúc càng gần, nàng cũng không có nửa điểm thối núng ý tứ.

Sẽ cùng nhau kiếp! Sẽ cùng chết! Nữ nhân tựa hồ đã làm ra quyết định!

Không hề nghi ngờ, của nàng như vậy không sợ cử chỉ hoàn toàn thì rơi cách đó không xa lầu đồng bên trong hầu như song mặt thiết nhìn kỹ đôi mắt trong.

"Ta thao! Nàng, nàng TM đang làm gì thế? Choáng váng sao? Không gặp tang thi đều nhào tới nha? Nàng nếu như lại không ly khai. . "

Nói chỉ nói đến phần nửa, Vương Cường hồ hững xoay người, tiện đà nắm trên mặt bàn trưng bày trường mâu, cất bước thuận tiện càng hướng phòng

khách đi ra ngoài.

Chỉ là. . .

"Đứng lại!" Đường Tiểu Quyền cúi kính quát lớn đột nhiên xuất khẩu, của nó nét mặt nghiêm nghị biểu tình lộ ra cổ nòng nặc tức giận: "Ngươi muốn làm gì?"

"Lời vô ích! Ngươi nói làm gì! Đương nhiên là đi cứu người à! Chẳng lẽ cứ như vậy nhìn cái kia "Ngu ngốc" đi chịu chết à!" Vương Cường con tức càng sâu, ghé ngồi tròn cặp mắt coi như sắp phun ra lửa.

Đường Tiểu Quyền mình bạch huynh đệ mình một cây gân tính tình vừa lỗi thời phạm vào, thế nhưng lập tức hấn không thể thoái nhượng, phải ngăn cản người trước lỗ mũi cứ chỉ: "Cường từ! Ngươi hãy nghe ta nói, bình tĩnh một chút! Ngươi bây giờ đi ra ngoài chỉ biết. . ."

"Đừng TM phế nói! Ta TM liền nói một câu! Ở đây đủ loại là nam nhân liền theo ta ra ngoài cứu người! Bằng không, liền cho ta an tĩnh đợi!"

Ánh mắt nhất nhất ở trên người mọi người đảo qua, Vương Cường khí phách lẫm lẫm như vậy đứng lẫm mà đứng!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 103: Thành lĩnh xảy ra va chạm (trung)

Đường Tiểu Quyền rất khó lý giải huynh đệ mình đây bộ mặt nóng như lửa lòng nhiệt tình.

Phải biết rằng, đây là đang mạt thế, bọn họ cũng không phải là cứu viện bộ đội, sợ dĩ không đề ý tới do cũng không lý do đi về phía mỗi một cái bị khổ chịu khổ người sống sót đồng bào vườn viện trợ tay.

Hướng hồ, liền hiện nay lâu dưới trạng hướng mà nói, mạo muội đi ra ngoài, vô cùng có khả năng đem toàn bộ đoàn đội rơi vào trong nguy hiểm.

Sợ dĩ...

Nhất định phải nói chút gì, tuyệt không thể để cho mọi người theo Vương Cường đang xuống phía dưới mạo hiểm như vậy.

Quyết định chú ý Đường Tiểu Quyền trở nên giọng lên đầu, nhưng khi của nó đôi mắt nhìn thấy Vương Cường tả hữu hai bên sở trạm người phía sau, hấn tịch nguyên vốn chuẩn bị thốt ra khuyên bảo cái đó từ, nhất thời thì tạp nuốt đến rồi cổ họng dưới.

Không cần hỏi nhiều, Ngô Siêu cùng Ôn Tuyên Hâm sở trạm vị đưa, đã minh xác biểu lộ lập trường của bọn họ.

Mà trừ lần đó ra, Hồ Hiểu Đông cũng đồng dạng là đang dùng chính lý tự thân trang bị thiết thực hành động, cho ra đáp án của mình.

Tựa hồ là cảm nhận được phía sau vậy đối với ánh mắt nóng rực, Hồ Hiểu Đông rất nhanh sấp tốt túi đựng tên, đồng thời đem khảm đao đưa vào vỏ đao, sau đó thập qua hoành bãi với góc tường hợp lại cung, uốn người đi được Đường Tiểu Quyền trước người của.

"Tiểu Đường! Suy nghĩ của ngươi ta có thể hiểu được, thế nhưng... Cứ như vậy trở mắt nhìn một cô gái ở trước mặt ta chết đi, làm một nam nhân ta thực sự vô pháp làm được!"

Nhàn nhạt ngôn ngữ không một tia tình cảm, Hồ Hiểu Đông dị thường trịnh trọng vỗ vỗ trước mặt bả vai của người tuổi trẻ, sau đó quay về xoay người hình dáng, hướng về phía phía sau một đám huynh đệ, bắt tay chặn lại nói: "Đi! Chúng ta cứu người đi!"

"Ai!" Khó sở một tiếng thờ dài, nhìn bên trong phòng khách còn sót lại đồ xây thành, Đường Tiểu Quyền ngoại trừ bất đắc dĩ cười khô, lại không những thứ khác biểu tình.

", ừ, quyền, Quyền ca, bọn ta hiện tại làm gì?" A Thành ba hai bước tiến đến Đường Tiểu Quyền bên cạnh, hấn có thể tình huống nhận thấy được người sau quanh thân sở tản ra khí lửa, sợ dĩ liền đối hấn câu hỏi đều có vẻ cẩn thận dị thường.

Không sai, lúc này Đường Tiểu Quyền thật có chút khí não, bất quá hấn sở khí não nguyên nhân cũng không phải là xuất xứ từ với mọi người đối với hấn ý kiến không đồng ý, mà là của nó nét mặt một đôi đưa hấn coi là nhất gan người nhu nhược ánh mắt của.

Đúng vậy, nam tử hán, đại anh hùng ai không muốn làm? Ai không biết làm? Thế nhưng đây là đang mặt thế a, sinh anh hùng đó là sẽ chết người a!

Hận không thể hiện tại liền xông ra quay rồi đi mấy người gài lên xuất khẩu, thế nhưng Đường Tiểu Quyền còn là hãy còn cường chế lửa giận trong lòng, bởi vì hắn biết không đầu không đuôi phát tiết chỉ biết đem vấn đề trở nên gay gắt,

Làm cho đoàn đội xuất hiện lớn hơn phân kỳ.

Sở dĩ...

Thật dài mà hít một hơi thật sâu, việc đã đến nước này Đường Tiểu Quyền, cũng chỉ có thể là nhặt lên thái đao, theo sát mọi người cước bộ liền xông ra ngoài.

Không hề nghi ngờ, nếu muốn ở mặt thế mạng sống, nhất định phải phải có cái kế hoạch! Đây là đang trải qua mấy lần sinh tử kiếp khó khăn phía sau, Đường Tiểu Quyền sở am hiểu sâu muốn sống như một quy luật.

Mà cũng chính là này quy luật, mới có thể dùng hắn cùng với đoàn đội của hắn có thể có mệnh sống đến bây giờ.

Cơ hồ là ở đuổi theo mọi người bước tiến cũng trong lúc đó, Đường Tiểu Quyền trong đầu bày ra ra một cái giản lược phương án hành động, hắn lập tức không có chút nào lo lắng, lập tức thì trầm giọng vừa quát, gọi ngừng cấp tốc xuống lầu trung mọi người: "Các vị, chờ một chút!"

Hờ hững chuyển qua đầu, Vương Cường ngửa đầu mắt liếc phi nước đại xuống Đường Tiểu Quyền, tiện đà lấy hơi khinh thường tiếng nói hừ lạnh nói: "Hừ hừ, ta nói người Y cũng đừng theo sang đây tham gia náo nhiệt, miễn cho quay đầu lại ra gì đấy ăn!"

Lông mày tiêm khe run lên, Vương Cường chế nhạo không khác một thanh cương đao cắm vào Đường Tiểu Quyền lòng của ở giữa, làm cho bộ ngực hắn một trận quận đau.

Bất quá, Đường Tiểu Quyền cuối cùng vẫn nhìn xuống, hắn bình tĩnh không nghe thấy mà đi tới mọi người trước mặt, sau đó gần từng chữ một: "Đại gia hãy nghe ta nói, chúng ta không thể cứ như vậy lẫn nhau đi ra ngoài, phải có cái kế hoạch!"

Theo bản năng gật đầu, Hồ Hiểu Đông đoạn đường này cũng là một mực suy nghĩ kế tiếp nên làm cái gì bây giờ, chỉ tiếc a, hắn hỗn độn đại não suy nghĩ nửa ngày cũng không tìm ra cái nói tới, sở dĩ ở được nghe Đường Tiểu Quyền chính là lời nói phía sau, nhất thời thì đuổi theo nói tra nói: "Thế nào tiểu Đường, ngươi có đúng hay không có kế hoạch gì a?"

Nếu đổi thành người bên ngoài, sợ là khẳng như vậy lại mượn cơ hội này khoe khoang mình một chút, để vừa mới đối phương nói rằng quở trách cái đó thù.

Thế nhưng Đường Tiểu Quyền cũng không thêm để ý chút nào mà mở miệng trả lời: "Ta là có cái kế hoạch! Đợi như vậy, Cường tử, ta, Hồ ca xông ra cứu người; Ngô Siêu người ở đây cửa chính tiếp ứng; Tiểu Ôn thủ gia; A Thành nha, nhiệm vụ của ngươi tương đối nặng, đứng ở sân thượng quan sát tang thi hướng đi, nếu như xuất hiện thì triệu lập tức cho chúng ta biết!"

Giống như pháo liên châu vậy một chữ không đồn địa đạo ra suy nghĩ trong lòng, Đường Tiểu Quyền chỉ là tìm mấy thuận tiện hoàn thành cứu viện nhiệm vụ an bài.

Tâm trạng tự đáy lòng phát ra xóa sạch khen ngợi, Hồ Hiểu Đông vì người trẻ tuổi trước mắt này biểu hiện lạnh lẽo giờ ngón tay cái lên.

"Thân thể to lớn kế hoạch chính là như vậy, bất quá trước đó, còn có một chút ta mong muốn đại gia có thể minh xác." Ngừ phong cho ăn, Đường Tiểu Quyền suy nghĩ ở trên người mọi người đảo qua, tiện đà nghiêm túc dị thường tiếp tục nói:

"Ta mong muốn đại gia có thể ghi nhớ mục đích của chuyến này: Chúng ta là đi cứu người! Mà không phải đi chịu chết! Sở dĩ khôn ở trên xe đàn ông kia, chúng ta bất lực, nữ hài mới thì mục tiêu của chúng ta!"

Đối với lần này, mọi người đều thì hồ nhìn thoáng qua, tuy rằng bọn họ tâm trạng còn là cảm thấy có chút tàn khốc, nhưng sự thật tình huống xác thực như Đường Tiểu Quyền nói, nam nhân nữ nhân không thể chú ý, chỉ có thể hai chọn một mà thôi.

Giao phó xong, đội ngũ lần thứ hai đi động.

Đây là bọn hắn lần đầu tiên lao ra hàng hiên, mới vừa vừa ra lầu thuận tiện nghe không xa người kinh hô.

Tang thi đã bao vây nàng!

Không công phu nữa xác nhận quanh mình có hay không an toàn, Hồ Hiểu Đông bước nhanh đi tới trước cửa, một tay lấy cái đó ngăn, sau đó gờ hợp lại cung thuận tiện liền xông ra ngoài.

Không hề nghi ngờ, phe mình cử động như vậy không thể nghi ngờ là cực kỳ nguy hiểm, thế nhưng lúc này ngoại trừ kiên trì theo sau, Đường Tiểu Quyền cũng xác thực không những biện pháp khác có thể dùng.

Ba người một cái tuyền, trước sau chạy tới sự cố hiện trường, mà cùng lúc đó, một con tóc tai bù xù hành thi cũng hầu như cùng thời khắc đó mò lấy nữ nhân bên cạnh.

Không có chút do dự nào, Hồ Hiểu Đông nắm dây đàn tay phải quả đoán buông ra, bay nhanh ra than tiến công bằng trực tiếp trúng mục tiêu mục tiêu trần tâm.

"Ba!" Hành thi phục đến rồi nữ nhân trên người, nhất thời thì đánh người sau một trận kinh hô!

"A!"

"Không xong!" Lo lắng nhất sự tình còn là xảy ra, Đường Tiểu Quyền lòng của bản trong nháy mắt nhắc tới tiếng nói mất.

Giờ này khắc này, kế hoạch gì, cái gì mưu lược đều là vọng đàm, duy có thời gian mới là quyết định trận này sinh tử cứu viện then chốt.

Đường Tiểu Quyền cực tận khả năng để thanh âm của mình nghe bình thản, may là hắn đã hoảng sợ tới cực điểm: "Nghe, cô nương! Ngươi đừng sợ, chúng ta bây giờ liền mang ngươi rời đi nơi này, bất quá trước đó ngươi phải giữ được tỉnh táo, nghìn vạn lần không thể giống như nửa vờ như vậy kêu, OK?"

Mờ mịt gập đầu, nữ hài hiển nhiên là bị sợ không rõ, bất quá chỉ là chỉ chốc lát, nàng vừa lắc đầu, sau đó quay người kéo cửa xe, cầu xin mà kêu lên: "Ba ta! Ba ta vẫn ở bên trong, van cầu các người, mau cứu hắn, mau mau cứu hắn!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 104: Thành lĩnh xảy ra va chạm (hạ)

Đây là một cái rất khó làm ra lựa chọn tràng diện, nữ hài nước mắt thấp cấp mắt làm cho Đường Tiểu Quyền bắt đầu có chút không đành lòng lúc trước quyết đoán.

Đúng vậy, ai không có cha mẹ, ai không có thân nhân, nếu như đổi thành chính, mình có thể bỏ xuống những người này mặc kệ sao?

Đường Tiểu Quyền tìm không được đáp án!

Hắn theo bản năng ngẩng nhìn trước người phi công kéo cửa Hồ Hiểu Đông, sau đó vừa liếc nhìn xe đứng ở mái nhà, chính lo lắng làm lui lại thủ thế Đỗ Kiện thành, sau cùng hắn rút về ánh mắt, cũng đem cái đó như ngừng lại bên trong xe cái kia khí tức suy nhược trên thân nam nhân.

Nam nhân hạ thân bị toàn bộ cấm ở phòng điều khiển bên trong không thể động đây, không ngừng chảy xuôi ra tiên huyết làm cho hắn càng lộ vẻ cut húng, cặp kia từ từ rút xuống mắt khuôn mặt càng chiều hiện ra tánh mạng của hắn đã rồi thì tiến nhập đảo kế thì.

Sở dĩ, không có gì bất ngờ xảy ra, mọi người thì là cứu ra người đàn ông này, hắn cũng rất khó tại đây thiếu y ít thuốc mạt thế còn sống sót.

Chỉ bất quá lý do tuy là như vậy, nhưng khi thực sự muốn người lấy việc này để làm ra tương quan quyết định thì, người lại rất khó khăn đi mà đứng sâu trong nội tâm mình lương tri.

Chỉ ít, lúc này Đường Tiểu Quyền do dự, thực tế luân lý đạo đức vào giờ khắc này không ngừng đánh thẳng vào hắn, khiến cảm thấy tương đối mâu thuẫn.

Lý trí nói cho hắn biết: Ngươi hắn là lập tức buông tha nam nhân trước mặt, đại lĩnh đoàn đội rút lui khỏi trở về nhà.

Mà tình cảm lại nói cho hắn biết: Đây là một cái phụ thân của hài tử, người nếu như bây giờ thấy chết mà không cứu được, hắn liền chỉ có một con đường chết.

Hai cổ hình thái ý thức không ngừng mà ở trong đầu đan vào lẫn lộn, trong khoảng thời gian ngắn Đường Tiểu Quyền cánh là có chút mờ mịt không biết làm sao đứng lên.

Tằng bao lâu hắn là cỡ nào khẳng định mình có thể tỉnh táo đối đãi sinh tử của người khác, thế nhưng hiện tại, khi nhìn bên trong xe nam nhân tiệt mà suy nhược khí tức, khi được nghe được bên tai nữ hài tuyệt vọng cầu khẩn kêu cứu, Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên phát giác chính sai rồi, hắn căn bản không có chính nghĩ vậy lý trí.

Cứu hay là không cứu hiện tại thực sự thành một vấn đề!

Nếu như cứu, thuận tiện ý nghĩa đoàn đội tùy thời có thể rơi vào hành thi vây quanh nguy hiểm!

Mà nếu như không cứu, lương tri khiến trách vừa làm mình không yên!

Đường Tiểu Quyền quả nhiên là lâm vào một cái tình cảnh lưỡng nan, bất quá...

Đúng vào lúc này, cái kia như muốn tắt thở nam nhân đột nhiên ngửa mặt đón nhận Đường Tiểu Quyền ánh mắt.

Xuyên thấu qua nam nhân chậm rãi lay động đầu cùng với hơi nhúc nhích tát vào mồm, Đường Tiểu Quyền y hi hiểu ý tứ của hắn.

Hắn đó là ở giao phó chính,

Mong muốn mình có thể mang theo con gái của nàng ly khai.

Đây là nếu nói tình thương của cha đi!

Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên cảm thấy tim của mình đầu bị thật sâu đau nhói một chút, trong đầu hợp thời hiện lên cha mẹ thân ảnh.

Đúng vậy! Bất luận cái gì thời gian, bất luận gặp phải thể nào nguy hiểm! Phụ mẫu bao giờ cũng sẽ đem sanh mong muốn lưu cho con của mình, chỉ sợ bọn họ nhu vì thế nỗ lực sinh mạng đại giới.

Lấy cực kỳ phức tạp tâm tình hướng về phía nam tử gật đầu, Đường Tiểu Quyền đã biết kế tiếp nên làm như thế nào.

Nhưng lệnh hắn vạn lần không ngờ chính là, ngay hắn gật đầu cho phép đồng thời, nam tử trương trắng bạch gương mặt của đúng là hiện lên tí ti nụ cười nhân nhật!

Đây là một cái căn bản vô pháp dùng lời nói mà hình dung được đáng tươi cười, bởi vì nó bên trong bao hàm rất nhiều tình hình thực tế cảm giác, chỉ sợ cũng chỉ có đương sự mình mới có thể nói thanh, nói hiểu hắn đây nhớ đáng tươi cười ẩn chứa các vừa tư đi.

Lại một lần nữa nhìn bên trong xe nam nhân liếc mắt. Cái này vĩ đại nam nhân, dùng hắn hành động thực tế hướng Đường Tiểu Quyền phô bày thân là một người nam nhân, một cái phụ thân ứng hữu trách nhiệm cùng đảm đương.

Sự tình phát triển đến nước này, tựa hồ đã không có gì hay đang do dự và trù trừ.

Đường Tiểu Quyền hồ hững đi tới nữ hài bên người, trịnh trọng nói "Xin lỗi!", nhưng mà thuận tiện một bả liêu qua của nó té trượt cánh tay, cùng sử dụng lực đem cái đồ hướng phía sau tha lỗi đi tới.

Hiển nhiên là không ngờ rằng Đường Tiểu Quyền lại như vậy rất ngoan cứng rắn đến, Hồ Hiểu Đông cùng Vương Cường ở thấy người sau động tác thì đều là sửng sốt, bất quá chợt bọn họ thuận tiện bình thường trở lại, bởi vì giờ khắc này bộc phát tới gần tang thi đã không được phép bọn họ làm tiếp nó lự.

Không hề nghi ngờ, lui lại là bọn hắn lúc này lựa chọn duy nhất, tuy rằng vu tâm có chút không đành lòng, nhưng nếu như tiếp tục ở tại chỗ này thực thi phí công cứu viện, sợ là không ngừng nam nhân, liên quan nữ hài, cùng với phe mình 3 người tính mệnh đều là phải giao cho ở chỗ này, trở thành hành thi trong miệng mỹ vị bữa tiệc lớn.

Cử tiến đánh ngã Đường Tiểu Quyền phía sau một con tang thi, Hồ Hiểu Đông quả đoán mà rút ra dụng thẳng sáp với lưng khảm đao.

Hiện tại nhiệm vụ của hắn tương đối minh xác, chính là cùng được Vương Cường cùng nhau, hộ vệ Đường Tiểu Quyền và nữ nhân đi hết đây không được 50 thước đường chạy trốn.

Một tả một hữu, Hồ vương hai người thường thường động thân lao ra bỏ chém vài cái, mà theo bọn họ mỗi một lần lao ra, luôn sẽ có như vậy một hai "Thằng xui xẻo" rơi xuống ngã xuống đất.

Hết thấy tất cả tựa hồ cũng tiến hành coi như thuận lợi, mọi người đội ngũ đang lấy được đầu vào đẩy nhanh hướng lầu đồng ra cửa sắt chậm rãi thẳng tiến.

Thế nhưng..

"A! Người làm gì! Buông! Mau buông!" Từ kinh ngạc trung lấy lại tinh thần nữ hài, lớn tiếng hét hô, một đôi bị trời cánh tay cũng bắt đầu rồi mãnh lực giãy dụa.

Người rất khó tưởng tượng một nữ nhân ở kinh khủng tuyệt vọng trung có khả năng bộc phát ra lực lượng, chỉ ít ở Đường Tiểu Quyền xem ra, hắn chỉ cảm thấy chính đang ở mắt đi đối diện trước nữ nhân khổng lồ.

"Này! Cô nương! Người bình tĩnh một chút! Chúng ta bây giờ là muốn dẫn người đi địa phương an toàn! Người ~ "

"Không! Ta không đi! Ta phải cứu ta ba!" Dị thường cố chấp về phía trước vũ động cánh tay, nữ nhân coi như đang bơi lội như nhau, một chút lại một

vật áo động phịch, làm cho Đường Tiểu Quyền càng lộ vẻ chật vật.

Rất rõ ràng, nếu như tiếp tục như vậy giằng co nữa, như vậy nữ nhân thoát khỏi chỉ là vấn đề thời gian, sở dĩ...

Gắng sức đem nữ nhân hướng bên một đồng, Đường Tiểu Quyền đi được Hồ Hiểu Đông bên cạnh, tiện đà hơi lộ ra to sweeney mà trầm giọng nói: "Hồ, Hồ ca, ngươi, ngươi tới mang nàng!"

Cái này mấu chốt không cần nói thêm cái gì, Hồ Hiểu Đông lúc này giao ra mình khảm đao, sau đó song chương mở ra, đúng là sinh sôi đem nữ hài cho kháng bế lên.

Đường Tiểu Quyền đó là nhìn mục trùng khâu ngọc a, bất quá dưới mắt căn bản không thời gian cho hắn đi sợ hãi than người trước lực lượng, bởi vì đang lúc bọn hắn đây sương đình lại hướng tới, mấy đạo vuốt phẳng bóng đen vừa lạng yên lại gần bắt đầu.

"Đi!" Lắc mình ngăn cản ở phía trước, Đường Tiểu Quyền ý bảo Hồ Hiểu Đông dẫn người đi trước.

Nữ nhân vẫn như cũ ra sức mà giùng giàng, tiếc rằng Hồ Hiểu Đông lực đạo thực tại quá lớn, cộng thêm nàng lại bị khiêng cách mặt đất, sở dĩ vô luận nàng làm sao nữu khúc phịch, cũng vô pháp ngăn cản đối phương mau được bước tiến.

"Van cầu ngươi! Van cầu các ngươi! Mau cứu phụ thân ta đi! Mau cứu hắn!" Kinh ngạc nhìn nhìn đối diện thai từ từ bị hành thi xúm lại xe thể, nữ hài hai tròng mắt hiện đầy nước mắt lưng tròng.

Rốt cục, ở Hồ Hiểu Đông một đường không ngừng nghỉ mà cuộn cuộn dưới, phụ trách cứu viện 3 người thuận lợi mà đã tới cửa sắt.

Đội đến bọn họ lực tục sau khi tiến vào, Ngô Siêu vội vàng thì tương môn cái chốt một lần nữa sáp hợp mà lên.

Hãy còn nhỏ thờ hất ra, Hồ Hiểu Đông chậm rãi đem nữ nhân buông.

Ai có thể nghĩ, nữ nhân mới vừa vừa rơi xuống đất, thuận tiện liền rồi vậy đánh về phía cửa sắt.

Thế nhưng...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Bình rượu? Kế hay! (1)

Đôi mắt trong, xe cứu thương thân xe đã hoàn toàn không nhìn thấy hình dạng, mấy con cách song gần nhất tang thi chính xuyên thấu qua vỡ vụn trước ngăn cản thủy tinh gãy xé rách được chỗ điều khiển bên trong thân thể của nam nhân.

Nam nhân vẫn không nhúc nhích, bị đập xe phòng từ từ hư nhược hắn lúc này chỉ có thể là tùy ý nhất bang sức sinh tùy ý bài bố.

Bất quá... Nhìn kỹ dưới, ngươi sẽ phát hiện, ngay nam tử trương đóng chặt đóng hợp khỏe mỗi, lau một cái nụ cười nhàn nhạt thủy chung di động treo trên đó.

Nữ hài, từ lâu là bị nước mắt sưng nước, khăn cả giọng kêu khóc, lộ ra bất lực cùng bi thương.

Nàng đôi tay cầm lan, thân thể mềm mại vô lực xụi lơ xuống, mà theo nàng thân hình hạ lạc đồng thời, của nó nguyên bản cao vút rung trời hò hét cũng là tùy theo giảm phai nhạt xuống tới, sau cùng tiệm mà biến thành từng tiếng "Nức nở" nức nở.

"Chết tiệt!" Hồ Hiểu Đông một quyền huy đánh vào tường, thịt sống đỏ máu loãng nhất thời nhuộm đầy xương ngón tay, hắn sống 30 năm, còn là đầu một hồi cảm thấy bản thân như vậy uất ức.

Vương Cường đồng dạng là đầm ngực giậm chân, không thể mình ức, như nếu không phải lo lắng đến nữ hài an nguy, hắn hận không thể hiện tại liền xông ra, và bên ngoài đám khốn kiếp kia hợp lại cái ngươi chết ta sống!

Cực nóng nắng gắt vẫn như cũ ở vô tình rơi được nó nhiệt lượng, nữ hài hẹp dài bóng lưng ở nó chiếu rọi hạ có vẻ vừa cô tịch lại cô đơn.

Đường Tiểu Quyền về mặt mờ mịt đứng lặng ở nữ hài phía sau, gang tấc xa cự ly làm cho hắn có thể rất rõ ràng mà nghe được đối phương cổ họng ứng

với mức nổ mà phát ra ghen ngào.

Hắn rất muốn tiến lên và nữ hài nói cái gì đó, nhưng hỗn loạn tâm tình cũng là để cho hắn phát hiện, chính đã qua dẫn dắt là ngạo này khẩu tài giờ này khác này đều cùng ách lửa súng pháo không phát ra được nửa điểm Hòa Tĩnh đến.

Không có cách! Há hốc mồm! 4 cái đại lão gia trong khoảng thời gian ngắn đứng là không biết nên như thế nào đi đối mặt trước người nữ hài.

Bọn họ người nhìn ta một chút, ta nhìn người một chút, ngoại trừ bất đắc dĩ cười khổ, cũng chỉ còn lại có từng tiếng bao hàm hối ý ai thán.

Thế nhưng, những người may mắn còn sống sót không biết làm sao, lại không có nghĩa là tang thi cũng sẽ có ý tưởng giống nhau.

Cùng những thứ này không hề tâm trí súc sinh mà nói, " người sống "Nếu nói tâm tư căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì, chỉ có là huyết gặm thịt mới là bọn hắn nhất cảm giác hứng thú sự tình.

Sờ đi...

Ở phí công tranh đoạt một lát dưới tình huống, bị bóp ở xe thể vòng ngoài một bát" không có kết quả "Tang thi bắt đầu đem sự chú ý của bọn họ lực dời chuyển đến bên trong cửa sắt mấy con con mồi trên người.

Tất tất tác tác cước bộ xen lẫn trần trần gầm nhẹ, từng cỗ một hoảng động thân ảnh của lực tục hướng người sống sót chỗ ở cửa sắt tụ tập.

"Này! Này! Các huynh đệ! Chúng ta nên ly khai!" Nhìn cách đó không xa từ từ tới gần hành thi, Ngô Siêu lớn chừng bàn tay tổ khuôn mặt hiện lên xóa sạch hoảng sợ.

Đúng vậy! Nguy cơ chưa giải trừ, đoàn đội tùy thời đều có rơi vào bị diệt có thể!

Đường Tiểu Quyền áo nảo vỡ xuống đầu của mình, sau đó vội vàng thì quay đầu hướng về phía sau lưng Hồ Hiểu Đông khiến cho nhớ ánh mắt.

Thời gian cấp bách, không được phép hắn nghĩ, Hồ Hiểu Đông không nói hai lời, ba hai bước đi tới nữ hài bên người, sau đó bảo chế đúng cách đem cái đó lần thứ hai kháng bế lên: "Xin lỗi, cô nương!"

Ngoài dự đoán của mọi người an tĩnh, nữ hài lần này vừa không có phát giãy dụa, cũng không có kêu khóc tranh cãi âm ỉ, ngoại trừ thỉnh thoảng vài cái mức nổ ra, người hầu như sẽ đi hoài nghi, nàng có đứng hay không chịu kích quá độ thay đổi choáng váng!

Người sống sót đoàn người không có không ngừng nghĩ mà một đường cuộn cuộn trở lại nơi dừng chân, mới vừa vào cửa, Ôn Tuyền Hâm thuận tiện vội vàng đem dây bảo vệ cửa cho đóng hợp nhắm lại.

mau lẹ tư thế là tốt rồi tự trở nữa thượng một giây, thành đàn súc sinh sẽ theo đuôi tới như nhau.

Đơn giản cùng Đỗ Kiện Thành thông báo vài câu, Đường Tiểu Quyền vội vàng gọi là Hồ Hiểu Đông đem nữ hài buông, sau đó đem chi giao với người trước.

Đương nhiên, đây cũng không phải là thi Đường Tiểu Quyền ngại nữ hài phiền phức, trên thực tế, hắn thật tình hy vọng có thể bồi ở nữ hài bên người, theo nàng cùng nhau vượt qua cuộc sống này trung gian nan nhất thống khổ thời gian.

Dù sao, nhân tâm đều là nhục trường, ai không có cha mẹ? Ai không có thân nhân đâu?

Cái loại này mất mớ trùng trùng nhìn mình phụ thân bị hành thi cắn xé, chính rồi lại vô năng cảm giác vô lực, tin tưởng đối thành bất luận kẻ nào, cũng sẽ là khó có thể tiếp thu.

Chỉ là, lúc này còn có so với thoải mái nữ hài chuyện trọng yếu hơn cùng đội những người may mắn còn sống sót đi làm.

Dắt chúng nhất tề đi tới sân thượng, những người may mắn còn sống sót để tận khả năng mà tránh cho khiến cho lâu ra tang thi chú ý của, bọn họ đám đều là phủ ngồi chồm hổm đầy đất, mượn rào chắn ở giữa nghiêng lớn lên khe tra xét đáy lầu trạng huống.

Tang thi tụ tập nhanh xa so sánh mọi người trong dự tưởng còn nhanh hơn thượng vài phần, không ngừng nhón nháo thi đầu ở nắng gắt chiếu xuống tạo thành một cái to lớn màu đen ban.

Màu đen ban mờ hồ nghi động, làm cho khám ở tường vây bên trong chế tạo cửa sắt phát sinh từng đợt thống khổ "Gào thét".

Không hề nghi ngờ, tường trong cơ thể khám cửa sắt tuyệt đối không có nó thoát nhìn vậy bền chắc, đây từ của nó không ngừng phát ra lắc lư âm thanh là được đơn giản cho ra kết luận.

Sờ đi, phải nghĩ pháp dời đi hành thi chú ý của lực, bằng không tiếp tục tùy ý của nó như vậy "Hồ đồ" xuống phía dưới, cửa sắt bị sách chỉ là chuyện sớm hay muộn tình.

Hai hàng lông mày không tự chủ được xiết chặt đến rồi cùng nhau, Đường Tiểu Quyền cũng không hy vọng phe mình thời gian tới còn sống an toàn xuất khẩu bị hành thi chiếm.

Thế nhưng, đến tột cùng nên làm như thế nào, mới có thể dời đi sức sinh môn chú ý của lực đầu?

Đại não nhanh chóng bay lộn, Đường Tiểu Quyền suy nghĩ nhiều loại phương pháp, nhưng đều nhất nhất đem cái đó hủy bỏ.

Đầu tiên, bởi vì đem vài thứ xuống phía dưới gia cố cửa sắt, làm như thế đến, đích xác có thể ở trình độ nhất định tăng cửa sắt bền chắc tính toán, nhưng liền lâu dài mà nói, nó còn là không thể từ trên căn bản giải quyết hành thi vỡ sách cửa sắt vấn đề.

Thứ nhì, đi qua ở mái nhà chế tạo một ít tạp âm, do đó đạt được hấp dẫn tang thi mục đích, bất quá ngẫm nghĩ dưới, cái này biện pháp chỉ là đem nguy cơ từ một cái điểm dẫn hướng một cái điểm khác, vẫn là không có giải quyết thực chất tính vấn đề.

Sau cùng, Đường Tiểu Quyền thậm chí nghĩ tới, lợi dụng ném mạnh vật nặng phương thức, từng cái giết chết tang thi, nhưng tiếc rằng ý tưởng này tuy tốt, cũng không cũng đủ có thể dùng vật cung bọn họ nhưng ném.

Sờ đi...

Buồn nản mà thờ dài, Đường Tiểu Quyền dùng sức cào bắt hai cái ót, mà đang ở hần đây lơ đãng nhất cử trung, hần mọi nơi hoảng động đôi mắt vô ý mà phiêu thấy sớm trước mọi người "Một say mới nghỉ", oai ngã xuống đất rượu để bình rượu, chột một cái mưu kế nhất thời di động hiện tại trong óc của hần.

"Có!" Ngạc nhiên vỗ đùi, Đường Tiểu Quyền quả đoán mà lác mình trở về nhà, đồng thời trốn tay bắt chuyện sau lưng mọi người: "Đi! Đại gia đi theo ta!"

Không khỏi nhìn nhau liếc mắt, mọi người đều thì không rõ Đường Tiểu Quyền trong hồ lô muốn làm cái gì, bất quá nếu hần nói \ "Có \", tất nhiên thì nghĩ tới ứng đối phương pháp.

Sờ đi, không có chút do dự nào, mọi người đều đứng dậy, sau đó miêu sổng lưng, một cái đón lấy cái theo sát Đường Tiểu Quyền bước chân của, quay trở về bên trong nhà.

Nữ hài hờ hững ngồi ở trên ghế sa lon, một chén trà nóng trưng bày của nó trước.

Nàng vẫn chưa nhân mọi người ẩm ỉ bước chân của mà có phản ứng chút nào, là tốt rồi tự sở hữu hết thấy đều chưa xảy ra như nhau.

Thấy rõ nữ hài việc này vậy không nhúc nhích thái độ, Đường Tiểu Quyền bất đắc dĩ trong lòng thầm thờ dài một tiếng, sau đó liền tiếp tục dẫn mọi người hướng phía trước bước đi...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Bình rượu? Kế hay! (2)

"Này! Quyền Tử, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?" Rất không thích như vậy không đầu không đuôi bị người dẫn đi, Vương Cường ở một đường mờ mịt theo phía sau, rốt cục kiềm chế không dưới nghĩ vẫn trong lòng, thốt ra.

"Ta dự định làm điểm động tĩnh, dẫn dắt rồi đi tang thi!"

"Cái gì? Dẫn dắt rồi đi tang thi! Ngươi không đang nói đùa chứ! Thế nào dẫn a?"

"Đợi ngươi sẽ biết!" Thời gian cấp bách, Đường Tiểu Quyền cũng không công phu cùng huynh đệ của mình tế làm giải thích, hần đợi giản yếu mà hồi phục hai câu phía sau, thuận tiện dời chuyển ánh mắt, nhìn về sau lưng Hồ Hiệu Đông:

"Hồ ca, làm phiền ngươi khu vực siêu hạt và Cường tử đi phòng ngủ tải điểm vài vụn sợi, đại khái nhỏ thì cái dạng này!"

Bắt tay vào làm khoa tay múa chân hai cái, Đường Tiểu Quyền giao phó xong liền không cần phải nhiều lời nữa, sau đó giơ tay lên chiêu qua bên hông Ôn Tuyền Hâm thuận tiện đang đi vào trừ tà phòng phía trong.

Vừa vào bên trong, Ôn Tuyền Hâm thuận tiện trượng hai không nghĩ ra hỏi tới: " ừ ~ tiểu Đường, có gì cần ta giúp làm sao?"

"Có!" Khẳng định dè dặt mà gật đầu, Đường Tiểu Quyền ngăn quỹ cửa, tiện đà chỉ vào nội bộ sắp hàng chỉnh tề các loại rượu để phân phó nói: "Ta cần người đem những đồ chơi này bao bên ngoài bao bọc cho xé, nga, được rồi, còn có bên trong nắp bình cũng phải mở."

"Cái gì?" Hơi sững sờ, Ôn Tuyền Hâm có chút bất trí khả phủ xác nhận nói: "Ý của người là. . . Đem những thứ này toàn bộ đều phải. . . Hủy đi?"

Ngoài đầu nhìn lại nhìn Ôn Tuyền Hâm liếc mắt, Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra chần chờ nhân thần nói rõ hẳn trước đó cũng là chưa từng cân nhắc qua vấn đề này, chỉ bất quá hẳn phản ứng nhưng thật ra cực nhanh, đợi đến chỉ chốc lát tự định giá phía sau, thuận tiện cho ra đáp án: "Cái này ~ không cần toàn bộ, chúng ta lấy trước 5 bình thử xem hiệu quả đi!"

A? 5 bình? Vẫn thử trước một chút hiệu quả! Hãy còn nuốt nước bọt, Ôn Tuyền Hâm tâm trạng không tự kìm hãm được hiện lên lau một cái hồ nghi cảm giác quái:

Đây gọi chuyện gì? Cảm tình ngay cả ngài mình cũng không biết rõ trạng huống a!

Bất quá nghi vấn thì nghi vấn, Ôn Tuyền Hâm nét mặt thế nhưng không có hiển lộ ra mây mảy.

Dù sao a, lúc này ngoại trừ Đường Tiểu Quyền ra, những người khác đều là không nghĩ ra ứng đối tang thi biện pháp.

Sở dĩ, vô luận như thế nào, phe mình cũng đem kế hoạch này lôi ra đến linh lợi.

Theo lời chiếu đi mà bắt đầu vỡ sách đóng gói, nhưng đối với ít có tiếp xúc những thứ này sa hoa danh rượu Ôn Tuyền Hâm mà nói, dỡ bỏ công tác xa so sánh tương tượng muốn phiền phức.

Hắn thật tình không hiểu nổi thương gia thì nghĩ như thế nào, hảo hảo một bình rượu, cần phải toàn bộ như vậy phức tạp đóng gói.

Người nói đây rốt cuộc là TM gọi người uống rượu a, vẫn là để cho người sách đạn!

Cứ như vậy chỉ giây lát mà hủy đi sắp tới 5 phút có thừa, 5 bình bài từ khác nhau rượu để rốt cục "Do bảo tỳ bà nửa che mặt" hiển lộ ra chân thân của mình.

Và hơn thế đồng thời, bị phân công đến một gian phòng khác, phụ trách cất vãi Hồ Hiểu Đông một lúc, cũng đồng dạng là thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, trở về trữ vật trong phòng.

Cầm trong tay tài thiết tốt vãi vụn cái nhất nhất bày đặt tới rương mì, Hồ Hiểu Đông theo bản năng quét mắt đồng hồ độn đầy đất chỉ xác đóng gói, nhất thời tâm trạng hiện lên một chút không hiểu.

Hắn bộc phát không hiểu người tuổi trẻ trước mắt muốn làm gì, bất quá hẳn vẫn là nhìn được trung cầu xung động, trở lại chuyện chính nói: "Tiểu Đường, thứ người muốn chuẩn bị xong, nhìn đây khổ tạm được không?"

"Có thể, cảm tạ!" Đơn giản sáng tỏ, không có một câu lời vô ích, nói xong Đường Tiểu Quyền lập tức là từ vãi vụn cái trung lấy ra hai chiếc, sau đó thuận lợi mang theo 2 bình vừa mới vừa chuẩn bị xong rượu để thuận tiện hãy còn đi ra cửa phòng.

Cái này đại gia hỏa càng thêm thì mờ mịt không biết làm sao, Đường Tiểu Quyền vậy không được một lời, thần thần thao thao cử động, quả nhiên là làm cho bọn họ hết đường xoay sở, không có đầu mối.

Không người biết Đường Tiểu Quyền muốn làm gì, cũng không người biết hẳn muốn làm gì, lúc này mọi người duy nhất có thể làm, chính là lẳng lặng đợi, cùng đợi thanh niên nhân hoàn thành công việc của hắn, đợi thanh niên nhân cùng bọn chúng làm ra giải thích.

Nhưng mà, trên thực tế mọi người có chỗ không biết chính là, Đường Tiểu Quyền cũng không phải là tại nơi có ý định giả vờ thần bí, mà là hẳn. . .

Hít một hơi thật sâu, ai cái đem trong tay đồng tây trưng bày đến mặt bàn, Đường Tiểu Quyền hãy còn đánh lông mày liếc nhìn co rúc ở góc, tối tăm nghiêm mặt bång nữ hài, sau đó liền chính thức bắt đầu rồi công việc của hắn.

Cầm lấy rượu đế, Đường Tiểu Quyền trác tay sút khuynh, một cái nghiêng lớn lên dòng nước nhất thời theo nghiêng miệng bình chảy xuôi xuống.

Mọi người có thể rất rõ ràng mà nghĩ được từ từ phiêu tán ra mùi rượu, bất quá cũng vừa là bởi vì việc này, làm cho bọn họ vốn là hỗn độn đầu càng thêm mờ mịt đứng lên.

Ước chừng đổ ra nửa bình cánh rượu, Đường Tiểu Quyền oai đảo tay phải đột nhiên phù chánh bình rượu, sau đó lấy ra từ lâu xảy ra trác vãi vụn sợi, đem cái đó ngâm vào vừa sở đổ ra trong rượu.

Nhìn thanh niên nhân không ngừng cuộn cuộn vãi động tác, Hồ Hiểu Đông bỗng nhiên tỉnh ngộ vậy mà mở to hai mắt, giờ này khắc này hẳn rốt cục hiểu ý nghĩ của đối phương:

"Thieu đốt bình, tiểu Đường là ở làm thieu đốt bình!"

Theo tiếng nói của hắn hạ xuống, Đường Tiểu Quyền vừa lúc là đem nhuộm đầy rượu vãi nhét vào rượu trong bình.

Đã không cần nhiều làm gì giải thích, cái kia bị trưng bày với trác "Thieu đốt bình" thành phẩm đã rất tốt nói rõ tất cả.

Vương Cường ba hai bước đi tới, tò mò đôi mắt kẻ sát ở "Thieu đốt bình" thân bình, trong miệng không tự kìm hãm được phát sinh lú lười có tiếng.

Đồ chơi này hẳn thường xuyên sẽ ở báo cáo tin tức phía trong nghe được, nhưng chính mắt thấy được "Thành phẩm" thật đúng là đầu một hồi.

"gì ~ Quyền Tử, người sẽ không phải là định dùng hàng này đi công kích lầu dưới tang thi đi!" Ôn Tuyền Hâm đồng dạng là đúng "Thieu đốt bình" biểu lộ ra đầy đủ hứng thú, chỉ bất quá hẳn càng thêm gia tăng quan tâm Đường Tiểu Quyền lại làm sao sử dụng nó.

Vừa nghe xong người trước vấn đề, đã sớm nín một bụng tức giận, chính suy nghĩ cơ hội báo thù Vương Cường nhất thời là theo đánh máu gà vậy trực khởi liễu thân tử, , hẳn lúc này liền thì liễu qua trên bàn "Thieu đốt bình", mạ liệt kêu lên: "MD, còn muốn gì a, đi, bọn ta làm chết vậy súc sinh đi!"

"Này! Chậm đã! Cường tử!" Lắc mình chặn Vương Cường lối đi, Đường Tiểu Quyền ý bảo hẳn tỉnh táo lại: "Hãy nghe ta nói, Cường tử, đối phó tang thi sát lại đồ chơi này là không được, đồ chơi này không phá hư được đám kia súc sinh đại não, sợ đi ta lo lắng. ."

"Người là lo lắng lợi dụng nó đến dẫn dắt rồi đi tang thi, đúng không?" Chưa kịp Đường Tiểu Quyền nói hết lời, Hồ Hiểu Đông tâm linh thần hội xen vào nói.

"Ừ!"

Việc đã đến nước này, tất cả nghi vấn đã toàn bộ giải trừ, như vậy kế tiếp liền còn sót lại một việc: Thực nghiệm! !

Ôm tâm tình thấp thòm, tùy mọi người đi tới sân thượng, Đường Tiểu Quyền bắt tay vào làm đem đầu trung bật lửa giao cho hẳn làm Vương Cường tay của trung.

Không hề nghi ngờ, thành bại đều ở đây kế tiếp nhất cử, đến tốt cùng "Thieu đốt bình" có thể không đến mong muốn mục đích thành công đem tang thi đuổi xa, liền toàn bộ nhìn Vương Cường ném một cái.

Mọi người chú mục dưới, Vương Cường hoa bật lửa, cẩn thận mà tư thế là tốt rồi tự hẳn gần châm chính là áo vận thánh hóa như nhau.

Cầm bình tay phải bắt đầu chậm rãi hướng ngọn lửa di động, kẻ sát bình bích vải lập tức đã đem tiếp thu lửa lễ rửa tội.

Nhưng mà. . .

"A!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 107: Bình rượu? Kế hay! (3)

Lão nhân thường xuyên báo cho chúng ta không nên đi làm vượt ranh giới chuyện mà, nhất là chuyện nguy hiểm mà, lời này một điểm chưa từng sai.

Đặc biệt với lúc này người sống sót mà nói, bọn họ quả nhiên là cảm nhận được câu nói này rõ ràng hàm nghĩa.

Vương Cường không hề lo lắng mà dẫn đốt vải, ngay tại lúc hẳn chuẩn bị đem cái đó ném sân thượng hướng tới, một món khiến ý đồ không được chuyện cố xảy ra.

Chế tác, có một vô cùng trọng yếu bước đi, đó chính là đang hoàn thành sở hữu thiện chế công tác phía sau, nhất định phải ghi nhớ kỹ sát sạch thân bình lưu lại nhưng đốt dịch thể.

Thế nhưng Đường Tiểu Quyền đó là đầu một hồi chế tác cái đồ chơi này, trước hẳn căn bản không có bất kỳ chế tác kinh nghiệm, sợ dĩ của nó không biết sau khi hoàn thành vẫn nhu chà lau thanh lý, cũng là ở chuyện hợp tình hợp lý tình, chỉ bất quá đây đã có thể khổ Vương Cường. .

Hay thật, khi đang đẳng hòa diễm ở va chạm vào vải một thoáng, nhân lúc trước sáp phóng vải và nhiễm ở bình trên người cương cường rượu để trong nháy mắt thuận tiện bạo đốt lên, chỉ là chỉ chốc lát liền đem Vương Cường tri bình tay phải bao vây bên trong.

Cơ hồ là theo bản năng hét thảm xuất khẩu, đột ngột mà đến thịt nướng nướng cảm giác, hãy cùng điện giật vậy làm cho Vương Cường lập tức thì buông

lông bàn tay ra, tiện đà phản xạ có điều kiện mà đem vật trong tay ném ném ra ngoài.

"Cường tử! Ngươi thế nào?"

"Tiểu Vương, không thương tổn được nơi nào đi?"

Từng tiếng sốt ruột thiết trung cầu từ phía sau truyền đến, giữa những hàng chữ đều là lộ ra mọi người thân thiết cùng lo lắng.

Hãy còn mở ra bàn tay, Vương Cường lông bàn tay da đã không hề tự vừa vậy đau đớn, bất quá một tảng lớn phần hồng đột hình dạng kết khối còn là không được tự nhiên mà xuất hiện ở lông bàn tay của hắn trong.

Đường Tiểu Quyền đã hiểu vừa mới dẫn phát sự cố nguyên nhân chỗ, đối với lần này, hắn tự nhiên là tương đối hồ thẹn.

Dù sao, mặc kệ nói như thế nào, đều là bởi vì hắn đại ý, mới đưa đến huynh đệ mình thụ thương.

Bất quá cũng may huynh đệ thương thế không tính là nghiêm trọng, bằng không Đường Tiểu Quyền đời này sợ là đều khó khăn lấy tha thứ chính.

"gi ~ Cường tử, ngươi nhanh lên trở về nhà dùng nước lạnh súc vết thương một chút, xong lại xóa sạch điểm xà phòng thoa lên đi!" Bỗng nhiên nghĩ đến đã qua bản thân bị bị phỏng thì người nhà cử động, Ôn Tuyền Hâm không ngừng bận rộn mà mở miệng kiến nghị.

"Đúng vậy! Đúng vậy! Tiểu Ôn biện pháp ta ở trên ti vi thấy qua, hắn là dùng được!" Hương về Ôn Tuyền Hâm đưa qua khẳng định nhãn thần, Ngô Siêu đồng dạng là phụ họa nói.

"Ai, không có việc gì, không có việc gì! Thí điểm bỏng, không quan trọng!" Không có vấn đề chút nào mà nhéo nhéo lông bàn tay, Vương Cường ý bảo mọi người chớ để ngạc nhiên.

Nhưng mà, ngay người sống sót đây sương vì Vương Cường thương thế lo lắng sầu lo hướng tới, đáy lòng đột ngột lên gào thét cắt đứt bọn họ tâm tư.

Tuy rằng nhưng là có thêm mấy thước cự ly, nhưng những người may mắn còn sống sót vẫn cảm giác được mình đáy lòng dâng lên một luồng lửa nóng.

Chập chờn hỏa quang đem toàn bộ lầu đồng bầu trời chiếu rọi sáng, đằng đốt lên khói đen dạt quấy được khó có thể vào mũi tanh tươi trôi với khoảng không.

Đường Tiểu Quyền tiểu tâm dục dục thò đầu ra, khiến kinh ngạc xuất kỳ thì, này mặc liệt hỏa hành thi, lại còn ở đằng kia chấp nhất mà loạn choạng cửa sắt, căn bản không đem đem chứng nó cháy mà ba ba rung động liệt hỏa khi làm một lần sự tình.

Quả nhiên là có đủ a! Đường Tiểu Quyền không khỏi thì trong lòng bội phục lên đây đám ngốc nghếch súc sinh đến.

Thử hỏi, nếu là đổi thành trên địa cầu cái khác bất kỳ một cái nào giống, có ai có thể ở việc này vậy trạng huống hạ, vẫn như cũ bảo trì bình tĩnh như thế ung dung thái độ! Đáp án hiển nhiên là không có!

Lắc đầu huy đi trong đầu lộn xộn ý kiến, Đường Tiểu Quyền lần thứ hai đưa mắt dời về phía đáy lầu đám kia ủng cùng một chỗ, hỏa quang tận trời cái xác không hồn, tiện đà hắn bỗng nhiên ý thức được một vấn đề, một cái phi thường vấn đề nghiêm trọng.

Liệt hỏa cháy có hay không lại gia tốc cửa sắt "Tan tác" ?

Tâm huyền không khỏi căng thẳng, rất hiển nhiên, đây không phải là không có có thể.

Và nếu như khả năng này trở thành hiện thực, quả nhiên là lộng khéo thành vụng!

Vì để tránh cho để đây một thảm kịch xảy ra, Đường Tiểu Quyền quyết định mạo hiểm nữa chấp hành một lần lúc trước kế hoạch, để bù đắp mình khuyết điểm.

Trở lại phòng khách, một lần nữa đứng ở bàn gỗ trước mặt, Đường Tiểu Quyền thoáng lấy lại bình tĩnh, sau đó liền bắt đầu thao tác đứng lên.

Đúng, một hồi kiếp, hai hồi thực, từng có kinh nghiệm lần trước Đường Tiểu Quyền, lần này chế luyện rõ ràng lưu sướng rất nhiều.

Tất cả bước đi cơ hồ là hành văn liền mạch lưu loát, may là dễ nhất nhiễm rượu khuynh đảo, hắn cũng hoàn thành vừa đúng, không có bắn tung tóe vẩy ra mấy may.

Bất quá, lý do an toàn, đang hoàn thành "Bỏ vào rải ra vào bình" bước đi lúc, Đường Tiểu Quyền còn là dị thường cẩn thận đem toàn bộ bình thể tỉ mỉ lau lau rồi một bên, đợi xác định kiến không nửa điểm rượu tí phía sau, mới an tâm thở dài một hơi.

"Thieu đốt bình" hoàn thành!

Chỉ là lần này, Đường Tiểu Quyền không dự định lại để cho người bên ngoài ném thử ném mạnh, bởi vì hắn thực sự không hy vọng thấy "Bi kịch" tái diễn.

Hãy còn cầm "Thieu đốt bình" trở về đến tại chỗ, Đường Tiểu Quyền mọi nơi dò xét một phen.

Hắn đây là đang tìm đợi ném mạnh hợp địa điểm, dù sao a, dời đi tang thi chú ý của lực mới là hắn làm đây một dãy chuyện mục đích cuối cùng.

Đợi đến xác định tốt mục tiêu, Đường Tiểu Quyền xoay người lại hướng về phía Vương Cường gật đầu, người sau lập tức hiểu ý đánh trong tay bật lửa, sau đó đem cái đó dựa vào người trước đưa tới trước người bình rượu vài thượng.

Ngâm đầy rượu nước vài vụn sợi, không có gì bất ngờ xảy ra mà dính lửa tức đốt, hầu như trong nháy mắt, một đoàn tràn đầy mồi lửa thuận tiện đang đốt dựng lên.

Thành công!"Thieu đốt bình" đang ở dựa theo Đường Tiểu Quyền trước đó sở dự đoán phương thức hùng hực thieu đốt, như vậy tất nhiên như vậy, kế tiếp. . .

Kèm chế tâm trạng khẩn trương mà lại hưng phấn phức tạp tâm tình, Đường Tiểu Quyền hơi trắc xoay người hình dáng, đợi đến của nó mặt sở hướng vừa lúc chống lại mục tiêu địa điểm phía sau, quả đoán đứng lên, sau đó dụng lực mà hướng phía trước ném một cái.

Tron bóng thủy tinh ở ánh mặt trời chiếu rọi hạ hiện ra lau một cái nhàn nhạt lưu quang, lưu quang trong màu đỏ ngọn lửa mơ hồ nhĩ động, bưng tình một con nghịch ngợm tinh linh ở gặp trung bay lượn như nhau.

Rốt cục ở trượt đi sắp tới khoảng cách mấy chục thước phía sau, nửa năm được rượu "Thieu đốt bình" rơi thẳng xuống, rơi xuống kích mặt đất.

"Răng rắc, " thanh thủy tiếng vỡ vụn, và theo đây nhớ tiếng vang xuất hiện, phong bao bọc ở bình bạch sắc rượu nhất thời thì khuyhnh vẩy ra, toàn mặc dù là đốt thành một vũng ngọn lửa.

"YES!" Khúc cánh tay nắm tay, Đường Tiểu Quyền không nhịn được làm cái "Thắng lợi" tay của thế, đương nhiên so với "Thieu đốt bình" phóng hỏa thành công, hắn càng thêm kinh hi với quanh mình tang thi phản ứng.

Bởi vì ngay rượu rơi xuống đất cháy đồng thời, này nguyên bản vẫn còn bận rộn với vỡ thi điều của súc sinh môn, đều là đều dời vòng vo ánh mắt, sát lại ở ngoại vì thậm chí đã bắt đầu mượn tiền bước tiến, hướng hỏa quang chỗ tập tễnh bước đi.

Không hề nghi ngờ, Đường Tiểu Quyền kế hoạch thi có thể được, bất quá hắn nếu là muốn dẫn đi chân tường cửa sắt chỗ sở hữu tang thi, còn lại là còn cần chế tạo càng tràn đầy hỏa điểm.

Sở dĩ. . .

Mang theo nắm chắc tất thắng, Đường Tiểu Quyền quay người sang, tiện đà quay mọi người thân nhiên nói: "Đi thôi, các vị! Chúng ta ngày hôm nay liền cho súc sinh môn đến trận long trọng pháo bông biểu diễn đi!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 108: Bình rượu? Kế hay! (4)

"Bùm bùm!"

5 người, mỗi người hai bình, hướng cùng một chỗ mục tiêu, chỉ là khoảng cách, thuận tiện khiến nguyên bản vẫn nhỏ bé không gặp hình bóng còn nhỏ ngọn lửa đám đốt thành một đoàn to lớn hỏa trụ.

Quả nhiên là ứng câu cách ngôn kia: Chỉ một tia lửa a!

Có như thế một loạt âm ỉ âm thanh, cộng thêm một cả đà hồng phác phác hỏa điểm, tang thi rốt cục tưới tắt nội tâm quay lạnh buốt cửa sắt phát tiết "Thú tính" hứng thú.

Chúng nó bắt đầu có chương có tự do ra đến bên trong lần lượt quay lại thân hình, tiện đà kéo bước chân, theo quan điểm "Thi triều" một một lửa xòa mà hướng "Pháo bông" chủ sân khấu chạy chậm chậm đi.

Ngay cả nói, kế tiếp hành thi lại lấy thế nào phương thức đi "Chúc mừng" đây một buổi lễ long trọng, lệ thuộc với nhân loại phương 5 danh người sống

sốt hiển nhiên là không có hứng thú tiếp tục quan tâm đi xuống.

Để giảm thiểu phiền toái không cần thiết, cùng là cũng vì để tránh cho gọi súc sinh phát hiện phe mình tồn tại, những người may mắn còn sống sót quyết định chuyển biến tốt hãy thu, không hề ném mạnh "Thiên đốt bình".

Đem còn sót lại 6 bình "Bình đạn" gom thu đủ, những người may mắn còn sống sót nhất nhất quay trở về bên trong nhà.

Trong phòng khách, nữ hải thần thái y nguyên, tang thân đã kích cùng với mấy ngày liên tiếp thân ở sợ hãi toàn oa tao ngộ, đã đem đáng thương này nữ tử thôi hướng về phía hồng mắt sát biên giới.

Nước mắt từ lâu khôcks tẫn khô cạn, nữ hải lúc này thậm chí ngay cả một tia nước mắt cũng không thể được đến.

Nàng cứ như vậy không ra một lời ngồi ngơ ngẩn, cuộn mình thành đoàn thân thể bùng tình một pho tượng mất đi linh hồn thể xác, cũng không nhúc nhích.

Nữ hải không nói lời nào, ngồi vây quanh của nó quanh thân mấy người hán tử cũng không biết nên làm thế nào cho phải, đại gia chỉ có thể là đồng dạng bảo trì trầm mặc, cũng trong lòng vì nữ hải cầu khẩn, mong muốn nàng có thể tẫn mau rời khỏi đoạn này gian nan về lo lắng.

Ước chừng liền như vậy tĩnh tọa nửa giờ có thừa, thủy chung xiết chặt vùng xung quanh lòng mây Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên đứng lên, hần làm như nghĩ tới điều gì, gờ tay lên hướng về phía Hồ Hiểu Đông khoát tay áo, sau đó hai người thuận tiện ở một đám huỳnh đệ nghỉ ngơi chú mục dưới, song song đi ra phòng khách.

"Thế nào? Có chuyện gì không? Tiểu Đường?" Đi thẳng vào vấn đề, mới vừa vừa ra cửa phòng, Hồ Hiểu Đông thuận tiện bật thốt lên hỏi.

Đường Tiểu Quyền gật đầu: "Là như thế này, Hồ ca, người xem chúng ta là không có cần phải cho cô nương kia đơn độc thu thập một căn phòng đi ra?"

Tựa hồ là lo lắng nói thế sẽ khiến Hồ Hiểu Đông hiểu lầm, sợ đi đến nói xong lúc, Đường Tiểu Quyền vội vàng thì lại bổ sung một câu nói: "Chủ yếu nàng vừa kinh lịch hết lớn như vậy đã kích, sợ đi ta lo lắng để cho nàng một người đợi,

Có lẽ sẽ so sánh chúng ta như thế một đám người vây quanh ở bên người nàng, càng có lợi nàng khôi phục."

Nghe thấy điều này nói, Hồ Hiểu Đông như có điều suy nghĩ vượt ve mình tiểu sắc bén.

Không hề nghỉ ngơi, Đường Tiểu Quyền nói không sai, ý nghĩ của hần cùng Hồ Hiểu Đông không mưu mà hợp, con bắt quá đối phương ở trụ cột của hần trên, còn có càng sâu tầng thứ suy tính.

Dù sao a, phe mình 6 người đều là đại lão gia, trong ngày thường tùy tiện ngược lại cũng thôi, nhưng bây giờ nữ hải nếu gia nhập vào, vậy người nhất định phải phải thái độ làm người gia ngày sau sinh hoạt tha thứ một chút.

"Ừ, " giây lát lên tiếng, Hồ Hiểu Đông tiện đà nói tiếp: "Đúng vậy, nhân gia nữ hải tử mọi nhà và chúng ta bớp ở một cái phòng quả thực không quá phương tiện, nếu không như vậy đi, tiểu Đường, chúng ta liền đem đây trữ vật phòng cho dọn dẹp một chút, làm cô nương kia căn phòng của, người xem coi thế nào?"

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền tự nhiên không có ý kiến gì, lúc này liền thì ứng cái "Tốt" chữ.

Nếu thương nghị xác định, Hồ Hiểu Đông cùng Đường Tiểu Quyền thuận tiện rón rén phản hồi phòng khách, sau đó lần lượt ở vương ôn ngô đồ bốn người bên tai nói nhỏ vài câu, tiện đà ngoại trừ phụ trách chiếu cố nữ hải A Thành ra, còn sót lại 3 người đều là theo bọn họ cùng nhau, đi ra khỏi phòng khách.

Thanh lý công tác cũng không phụ trách, đơn giản mà nói, chính là đem trừ tàng thất phía trong này hộp hộp rương rương đem cách đi ra ngoài.

Đương nhiên vì để tránh cho ngày sau luôn quấy rối nữ hải, Đường Tiểu Quyền còn là dị thường tri kỷ đem mọi người bình thường cần dùng đến tắm rửa quần áo và đồ dùng hàng ngày cũng cùng nhau cho thu thập đi ra.

Đội đến vận chuyển làm việc xong tất, mọi người vừa điều trửu, khăn lau đủ ra trận, nên sát sát, nên tảo tảo, vừa thông suốt mang sống sót, thẳng đem bọn họ một mẻ hồi như mưa hạ, đơn giản là so sánh ấu đã tang thi còn một mẻ hơn thượng vài phần.

Chỉ bắt quá, luy thì luy, nhìn từ từ nhẹ nhàng khoan khoái trừ tàng thất, 5 vị nam tử hần còn chưa phải nhưng ức chế mà lộ ra hội ý đáng tươi cười.

Bọn họ là hy vọng đường nào nữ hải có thể nhanh chóng khôi phục lại, bởi vì cũng chỉ có tới lúc đó, bọn họ viên kia nhân kỳ phụ chết thảm và hồi hận buồn nản lòng của, mới có thể có đến có chút cứu chuộc.

Ngại vì gian phòng có hạn điều kiện, những người may mắn còn sống sót không thể nào là nữ hải tăng thêm quá nhiều bài biện.

Một tổ sô pha, đơn giản một chút sinh hoạt hàng ngày đồ dùng, thuận tiện tạo thành nàng thời gian tới muốn ở phòng nhỏ.

Một lần nữa trở lại phòng khách, bên trong đèn nến bầu không khí nhất thời nếu như phải mọi người không thờ nổi.

Không thể đang tiếp tục tiếp tục như vậy, bởi vì nếu như tiếp tục như vậy, nếu không bất lợi cho nữ hài khôi phục, còn có thể liên đới những người khác lòng của cảnh chịu ảnh hưởng.

Từ đến hơn thế, Đường Tiểu Quyền cảm thấy chính nhất định phải nói chút gì, nhưng càng nghĩ hẳn cũng không có thể nghĩ ra nên nói cái gì, sau cùng hẳn thẳng thắn thì áp ứng mà vì mọi người làm dẫn tiến công tác:

"Ha ha, cái kia ~ chào người! Ta đâu, gọi Đường Tiểu Quyền; cái kia to con thì Hồ ca, Hồ Hiểu Đông; hẳn đâu, Vương Cường; vị này niên kỷ nhỏ hơn thì A Thành; còn có Tiểu Ôn, Ôn Tuyền Hàm; sau cùng hẳn, Ngô Siêu."

Theo đang nói hạ xuống, bị gọi đến tên người sống sót, đều là mỉm cười mà hướng về phía nữ hài gật đầu.

Chỉ tiếc từ đầu đến cuối toàn bộ quá trình, nữ hài đều là không phản ứng chút nào, thậm chí ngay cả đầu cũng không tăng đặt lên một chút.

Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra lúng túng cười mĩa hai cái, bất quá hẳn cũng không tính lúc đó buông tha, sảo sự tình điều chỉnh phía sau, liền vừa tươi cười được thử dò xét nói: "Cái kia ~ cô nương, chúng ta bên này đều giới thiệu xong, không biết người cũng không thể được. . ."

"Úy Ương!" Đạm mặc không một tia tình cảm ngữ điệu, nữ hài trực tiếp là cắt đứt Đường Tiểu Quyền chính là lời nói.

Hơi sùng sờ, Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra kinh nghi nhìn bên cạnh nữ hài liếc mắt. Không chỉ là hẳn, những người khác đồng dạng cũng là giờ cao được xóa sạch khó có thể tin biểu tình nghiêng đầu lại.

Nữ hài lại có thể lên tiếng! Đây rõ ràng cho thấy ngoài mọi người dự liệu, bất quá rất nhanh, bọn họ bắt đầu từ vô cùng kinh ngạc kinh ngạc trung phục hồi tinh thần lại, ngược lại quái thượng liễu xán lạn nụ cười vui mừng.

"A, úy ~ úy ~" đầu lưỡi không tranh khí đánh chuyển mà, Đường Tiểu Quyền tay phùng chén trà lấp bắp nói: "Úy cô nương, hát, uống nước thấm giọng nói đi!"

Lặng ngắt như tờ, phòng khách yên tĩnh như chết, nữ hài chữ nói xong đại biểu chính tên hai chữ phía sau, thuận tiện lại một lần nữa rơi vào trầm mặc.

Bất đắc dĩ đem chén trà một lần nữa thả lại mặt bàn, Đường Tiểu Quyền hao tổn tinh thần mà gãi gãi đầu của mình.

Thẳng thắn giảng, hẳn trong ngày thường không ít đọc lướt qua như là tâm lý học sách vở, thật là đến lúc này nơi đây cần dùng đến những kiến thức này thời gian, hẳn cũng thỉnh linh phát hiện lý luận xa so sánh thực tế muốn nhìn xem đi khá xa.

Thời gian ở nơi này đè nén bầu không khí trung từng giây từng phút mà chậm rãi trôi qua, nhưng mà coi như mọi người sắp bị được như chết bầu không khí bức cho đến điên cuồng hướng tới, Úy Ương thủy chung cuộn mình thành đoàn thân hình rất cục giãn ra, sau đó nâng. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 109: Nữ hài tự thuật (thượng)

"Úy cô nương, mặc kệ nói như thế nào, người nhiều ít uống miếng nước đi, không phải trời nóng bức này, rất dễ. . ." Quá gần nhưng có thể dễ thanh âm của mình có vẻ nhu hòa, Hồ Hiểu Đông nỗ lực thuyết phục Úy Ương.

Úy Ương mờ mịt đỉnh thẳng người, nhãn thần mê ly mà nhìn Hồ Hiểu Đông liếc mắt, sau đó dời mắt chuyển hướng chén trà, lẳng lặng ngốc lẳng vài giây, tiện đà bắt tay vào làm đưa tới.

Thấy rõ nữ hài động thủ, mọi người tâm trạng đều là đồng nhất thư giãn, may là nữ hài như trước đạm mạc bi thương, nhưng năng lúc này hành động này không thể nghi ngờ là cái tốt bắt đầu.

Có lẽ là bởi vì thân thể quá mức hư nhược duyên cớ, Úy Ương ở lòng bàn tay va chạm vào trà bích một thoáng, suýt nữa bởi vì dẫn đo bất ổn và khuynh đảo ra nước trà trong chén.

Bất quá cũng may của nó bên hông Đường Tiểu Quyền tay mát lạnh, hẳn ở trước tiên đưa ra viện trợ tay, cũng đúng lúc mà ổn định chén trà, lúc này mới hiểm hiểm mà tránh khỏi Úy Ương bị trà nóng bắn tung tóe tổn thương nguy hiểm.

Mặt không thay đổi sút gật đầu một cái, Úy Ương nhưng thật ra cũng không vì vừa mới biến cố sản sinh bất kỳ tâm tình gì thượng biến hóa, nàng vẫn như

cũ đậm mạc như cũ, khuôn mặt trên thậm chí ngay cả một tia gọn sóng cũng không tăng nhìn thấy.

Không một lời mà đem chén trà ôm vào trong ngực, Ủy Ương không có chúc uống, nàng cứ như vậy kinh ngạc nhìn, một đôi đôi mắt theo nước trong chén vẫn chậm rãi động.

Nàng tựa hồ vừa nghĩ tới điều gì, bởi vì của nó được để xuống ly trên vách hai tay của đột nhiên không thể ức chế mà run rẩy.

Thấy tình cảnh này, một đám người sống sót có chút ít rầu rĩ xiết chặt nổi lên vùng xung quanh lòng mảy, cự ly nữ hài gần nhất Đường Tiểu Quyền càng trực tiếp tiếp cận trước, nhỏ giọng hỏi thăm nói: "Ủy cô nương, người không sao chứ? Có đúng hay không có chỗ nào khó chịu a?"

"Ta. . ." Vô thần mà chuyển qua đầu, Ủy Ương ngốc lảng hai giây, chợt mãnh chôn xuống đầu, sau đó toàn bộ thân hình thuận tiện bắt đầu không bị không chế trên dưới pháp phòng, đồng thời trong miệng không giúp đỡ mà thì thào: "Ba! Ba! Ba ba!"

Không chút nào ngờ tới sẽ có việc này vậy biến hóa Đường Tiểu Quyền bị đối phương đây đột ngột tâm tình ba động, cho tới có chút luống cuống.

Hoảng loạn trong lúc đó, hần tịch vốn muốn cửa ra ngôn ngữ cũng là bị cấm ở hầu, không phát ra được âm thanh đến.

Bất quá cũng may Hồ Hiểu Đông coi như trấn định, gặp quá nhiều thăng trầm hần lúc này mở miệng an ủi: "Ủy cô nương a, có một số việc đâu, nếu đã xảy ra, chúng ta còn là đã thấy ra điểm tốt, dù sao. . ."

"Không!" Chưa kịp Hồ Hiểu Đông nói hết lời, Ủy Ương hơi lộ ra thanh âm run rẩy lạnh lùng đem cái đó cắt đứt xuống tới: "Các người không biết, các người cái gì cũng không không biết! Các người căn bản không biết rõ!"

Coi như phát tiết vậy,

Ủy Ương âm điệu bộc phát gia tăng cao, sau cùng đứng là dường như cuồng sur rống giận vậy gào lên.

Không hề nghi ngờ, nữ hài như vậy hiết tử để lý cử động thì cực kỳ không lễ phép, bất quá đối với việc này Hồ Hiểu Đông cũng không có biểu lộ ra bất kỳ buồn bực về, tương phản, hần có vẻ vô cùng bình tĩnh, màu đen ừ tổ khuôn mặt trên cũng thùy chung là giờ cao được xóa sạch ôn thuận đáng tươi cười.

Dù sao a, người không cơ khí, người có cảm tình, mà khi của nó đã bị cảm tình ngăn trở thì, thuận tiện không thể tránh khỏi nhu phải tìm một cái thả ra căng.

Mà hết thảy này đối với trải qua qua chức nghiệp khúc chiết cùng với thương hải chìm nổi Hồ Hiểu Đông mà nói, đơn giản là lại rõ ràng bất quá chuyện.

Sở dĩ. . .

Con mắt chăm chú nhìn chăm chăm Ủy Ương ánh mắt của, Hồ Hiểu Đông bưng tỉnh nhà bên đại ca ca vậy ôn nhu nói: "Tốt! Chính là như vậy! Có cái gì muốn nói! Liền đem nó nói ra đi, nghìn vạn lần không nên nghẹn ở trong lòng, mọi người chúng ta nghe người nói!"

Thật đơn giản buổi nói chuyện, rơi vào Ủy Ương trong tai, nhưng lại như là đồng nhất cổ ẩm áp nhiệt lưu, từ từ noãn nổi lên nàng viên kia từ từ lạnh như băng tâm.

Lại một lần nữa trầm mặc không nói mà thông xuống đầu, cái kia bình để xuống đầu gối ly nước trung, hé ra xinh đẹp khuôn mặt tiêm và mơ hồ, trên đó khô nứt môi mỏng mơ hồ nhĩ động.

Sau đó. . .

"Mẫu thân của ta ở ta lúc còn rất nhỏ liền nhân thân mắc nặng nhanh cách thế, sở dĩ cho tới nay phụ thân đều là tức làm cha, lại khi mẹ. Làm để cho ta học bài, hần đi sớm về tối, ban ngày ở trong xưởng làm công; buổi tối đi siêu thị trách nhiệm; cái gì tốt đều cho ta, nhưng chính hần lại. . ."

Nói ở đây, Ủy Ương nghẹn ngào dừng lại mấy, ác ly nộn tay cũng là ở trong lúc lơ đãng nắm chắc vài phần.

"Trước bùng thời gian ta thuận lợi thông qua đệ nhất phụ thuộc y viện hộ sĩ thông báo tuyển dụng, trở thành một gã thực tập hộ sĩ, phụ thân tự nhiên thật cao hứng, ta đâu, cũng liền nghĩ mượn cơ hội này, bởi phụ thân ở trong thành chuyển vừa chuyển, làm cho lão nhân gia ông ta buông lỏng một chút."

"Ta nhớ kỹ ngày đó thì thứ sáu, vừa vặn cách ngày ta luân phiên nghỉ ngơi, sở dĩ ta liền thật sớm và phụ thân ước định thời gian, chuẩn bị thứ bảy giao tiếp ban vừa kết thúc liền một cái đi ra ngoài."

"Đến rồi thứ bảy, như thường ngày, chúng ta hộ sĩ tổ làm theo thông lệ giường bệnh hội báo, xong, ta liền đi phòng tắm rửa mặt chải đầu thay y phục, lúc đó cũng không có phát hiện bệnh khu dị dạng, chỉ là cảm thấy cùng ngày lưu cảm giác người bệnh rất nhiều, thẳng đến ta ngồi trên thai thang máy. . ."

Ánh mắt hơi lóe lên, tuy rằng rất là rất nhỏ, nhưng tỉ mỉ Đường Tiểu Quyền còn là nhìn thấu nữ hài mắt thân trung lóe lên xóa sạch sợ hãi.

"Thang máy trước sau như một kín người hết chỗ, có rất nhiều người đều mang khẩu trang, ta đứng ở nhất phía trong trung đội, ở phía trước ta thì một cái 40 đến tuổi phụ nữ trung niên, nàng từ lúc vào thang máy lúc, vẫn ho suyễn không ngừng, thẳng thần căng, ta đó là lần đầu tiên thấy không ai có thể ho suyễn lợi hại như vậy."

"Sau đó đại khái là đến rồi 4 tầng hình dạng, trong thang máy hàng trước người lục tục đi ra ngoài, thế nhưng còn chưa chờ thang máy ra chờ quần chúng hướng phía trong đi, cái kia vừa mới vẫn ho suyễn không ngừng phụ nữ đột nhiên theo ma vậy chạy hết tốc lực đi ra ngoài, dựa theo một cái nam sĩ cổ của thuận tiện cần một cái. Bất quá may là nàng lúc đó mang theo khẩu trang, không phải. . ."

Kính hải lắc đầu, Ủy Ương cuộn lại song chương vừa nắm chắc vài phần.

"Đến phòng khách, phụ thân từ lâu ở đằng kia chờ lâu ngày, con là bởi vì lúc đầu trong phòng đăng ký đợi khám bệnh của người thực sự nhiều lắm, ta và hần thực tại phé đi tốt một phen công phu mới tìm được đây đó."

"Kể tiếp. . ."

"Hô ~" thất thần thở một cái dài khí, Ủy Ương trắng bệch khuôn mặt hơi trừu giật mình:

"Các người gặp qua chó săn chụp mỗi trảng cảnh sao? Hừ hừ, ta đã thấy, vào ngày hôm đó, ngay ta và phụ thân đi ra phòng khách lúc, rồi loạn đột nhiên bạo phát, trong phòng của người môn bắt đầu công kích lẫn nhau, ta lúc đó bị tình cảnh trước mắt sợ bối rối. Các người biết không, có 3 người, liền ở trước mặt ta không được một thước địa phương, nhào tới một cái cấp cứu nhân viên, sau đó. . . Bọn họ sẽ ở đó mà. . . Bất hần cho. . ."

Hãy còn nuốt xuống một chút, Ủy Ương tựa hồ là nghĩ tới mỗi trung cực kỳ máu tanh kinh khủng trảng cảnh, tiện đà của nàng một đôi nộn tay bắt đầu không giúp đỡ run run, trong con ngươi lóe ra sợ hãi.

"Thì, thì phụ thân. . . Thì phụ thân đánh ngã ý muốn tới gần ta quái vật, hần. . . Hần sau lại kéo ta vào một chiếc xe cứu thương. . . Ta, ta nghe bên ngoài gặm ăn thanh âm của. . . Rất, rất gần; rất đáng sợ; ta, ta sợ quá khóc; phụ, phụ thân không cho ta khóc; ta, chúng ta. . ."

Thanh âm càng lúc càng đầu, ngữ tốc càng lúc càng mau, Ủy Ương tình hình thực tế tự một số gần như tan vỡ. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 110: Nữ hài tự thuật (hạ)

"Cái kia ~ Ủy cô nương, ở đây không y viện, người bây giờ rất an toàn, không cần sợ, theo ta cùng nhau, hít sâu, chúng ta chậm rãi thả thoải mái, OK?"

Chậm rãi nâng tay phải lên, Đường Tiểu Quyền nỗ lực đi qua vỏ nhẹ giảm bớt nữ hài từ từ mất đi không chế tâm tình, thế nhưng ai có thể nghĩ, khi của nó chương phong vừa va chạm vào đối phương phía sau sống một thoáng, đối phương thuận tiện dường như chim sợ cành cong vậy "A" một tiếng, tiện đà toàn thân run lên cái giật mình.

Hay thật, đây liền tiếp kích thích cử chỉ, trực tiếp là đem không hề chuẩn bị Đường Tiểu Quyền cho lại càng hoảng sợ, suýt nữa thì không mất thăng bằng từ ghế sa lon biến sừng ngã xuống rơi xuống. .

Ủy Ương nhần thần phiêu hốt bất định, là tốt rồi tự đang tìm vật gì vậy như nhau, bất quá lắng nghe dưới, người có thể mơ hồ từ của nó nhúc nhích trong miệng nghe được một chút tự nói thì thào: "An toàn? Không ~ căn bản cũng không an toàn! Những ngày đó, ta ở trong xe mỗi ngày đều có thể nghe được hết thắm! Khóc! Còn có này kéo cước bộ "Sàn sạt" âm thanh. Chúng nó ngay ngoài xe, khắp nơi đều là!"

"Ừ, đích xác là rất gian nan a, vậy người và phụ thân của người rốt cuộc là thế nào vượt qua đoạn gian nan cuộc sống đâu? Nói thí dụ như, các người là như thế nào giải quyết vấn đề thức ăn?" Ngoài dự đoán mọi người ở ngoài, Hồ Hiểu Đông đứng là đứng nữ hài đưa ra nghi vấn.

Đường Tiểu Quyền không rõ nhìn lão đại ca liếc mắt, rất hiển nhiên hần không quá lý giải đối phương cách làm.

Dù sao, hần thấy, cái này máu chốt hần là tận khả năng tránh cho cùng Ủy Ương đàm luận qua hướng không tốt hồi ức, bởi vì này tàn khốc kinh lịch rất dễ khiến cho tâm tình của nàng ba động.

Nhưng, với từng có cùng loại trải qua Hồ Hiểu Đông mà nói, hần lại là có thêm một loại khác hoàn toàn cái nhìn bất đồng.

Đúng, phá rồi sau đó lập, không phá tự nhiên chưa nói tới trọng lập.

Sở dĩ, nếu nữ hài nguyện ý chủ động mở phủ đầy bụi ký ức, vậy đã nói rõ nàng mong muốn tịch việc này để đạt tới tình cảm phát tiết mục đích, như vậy làm bằng thính người mọi người, liền phải làm làm hết phận sự phối hợp nàng, giúp nàng triệt để đem trong lòng đè nén đông tây thổ lộ ra.

Quả nhiên, đợi đến Hồ Hiểu Đông đây sương vấn đề hạ xuống, Ủy Ương phiêu hốt ánh mắt của lập tức thì tìm được rồi phương hướng, nàng gất gao nhìn chăm chăm Hồ Hiểu Đông, trước kia lời nói không có mạch lạc ngôn ngữ cũng biến thành ngay ngắn rõ ràng đứng lên.

"Bên ngoài tang thi nhiều lắm, ta và phụ thân bị vây ở trong xe, không có cách nào khác đi ra ngoài. Bất quá chúng ta ở trong xe tìm được rồi đường glu-cô, nước muối sinh lý, mấy thứ này có thể giúp ta và phụ thân bổ sung số lượng vừa phải dinh dưỡng và hơi nước. Nhưng ở phương diện ăn, cũng chỉ có đồng nhất hộp cấp cứu nhân viên ăn còn dư lại đến một nửa thức ăn nhanh, nhưng là mất đi phần này thức ăn nhanh, bằng không ta và phụ thân tuyệt đối không có khả năng ở y viện kiên trì lâu như vậy."

Được nghe được lời của cô gái ngủ,

Một đám người sống sót đều là cảm động lây, bọn họ toàn bộ đều trải qua chịu đói thống khổ, sở dĩ phi thường có thể lý giải thức ăn đối với muốn sống người ý nghĩa trọng yếu.

"Ta nhớ không rõ lắm ở y viện rốt cuộc đợi bao lâu, nói chung ta và phụ thân trạng thái càng ngày càng kém, phụ thân để ta, hầu như không thể nào ăn cơm, phải dựa vào được thâu ta đường glu-cô bổ sung dinh dưỡng, hơn nữa phần lớn thời giờ đều là hấn đang phụ trách cảnh giới. Ta khi đó thực sự sợ nóng nẩy, ta hiện tại thực sự hối hận vì sao không có thể đám phụ thân chia sẻ một điểm, hấn khi đó một người chống được tất cả mọi chuyện, và ta. . ."

Ý thức được nữ hài lại muốn rơi vào thống khổ tự trách, Hồ Hiểu Đông vội vàng thì giang rộng ra đề tài nói: "sau đó thì sao? Các người là thể nào ly khai bệnh viện?"

Có Hồ Hiểu Đông hợp thời dẫn đạo, Ủy Ương tâm tư lập tức chiếm được thay đổi, nàng không nhanh không chậm tiếp tục nói: "Sau lại, phụ thân kiến cứu viện vô vọng, liền bắt đầu suy nghĩ tự cứu. Hấn trước đây trước bị quái vật phản thực nhân viên cứu cấp trên người phát hiện một chuỗi chìa khoá, sau đó liền mạo hiểm đi ra ngoài lấy trở về."

"Chìa khoá tổng cộng có 5 đem, bất quá chúng ta rất may mắn, thanh thứ nhất liền thuận lợi phát động xe."

Nói rằng người này, Ủy Ương trên mặt của rất là khó được hiện lên tí ti đáng tươi cười, ngay cả thủy chung nắm chặt tay của cầm đã ở không tự chủ buông lỏng ra vài phần.

"Ra y viện, chúng ta mới phát hiện, sự tình xa so với chúng ta lường trước muốn không xong, toàn bộ trên đường, chúng ta không nhìn thấy một cái người sống, nga ~ đương nhiên, những quái vật kia ngoại trừ."

"Sở dĩ, phụ thân quyết định ra khỏi thành, hấn cảm thấy chúng ta lão gia có thể còn là an toàn."

"Đoạn đường này, phụ thân xe mở đều tương đối ổn định, và ta, thì bởi vì đột nhiên nói lòng, cũng không lâu lắm thuận tiện tiến nhập ngủ mơ trong, thẳng đến. . ."

"Ồ ~" nước mắt lại một lần nữa không thể ức chế mà lưu chảy ra ngoài, Ủy Ương trì ly hai tay của chậm rãi gior lên, tiện đà hoàn phục với trước ngực, thật chặt ôm ở tại cùng nhau.

Lạnh nhạt, như rót vào hầm băng vậy lạnh nhạt! Cái loại này lạnh buốt bao hàm được tuyệt vọng, làm người ta hít thở không thông!

Đường Tiểu Quyền hờ hững thập qua nữ hài trên đầu gối chén trà, hấn biết lúc này người thì cực kỳ yếu ớt, cũng là cần gấp quan tâm cùng an ủi, sở dĩ. .

"Ta biết thiên ngôn vạn ngữ cũng khuyến không giải được người lúc này nỗi khổ trong lòng ra sức, nhưng là của người đường vẫn rất dài, cuộc sống tương lai cũng vẫn như cũ gian nan. Người phải tỉnh lại đi, không chỉ là vì chính người, vấn đề người qua đời phụ thân của, không nên phụ hấn đối với người ưa thích, cũng không cần để hấn ở thiên quốc vẫn cho người lo lắng! Tin tưởng ta, người làm tất cả, hấn đều. . . Nhìn đâu, sở dĩ, người mong muốn hấn là người bây giờ và thương tâm khổ sở sao?"

"Không ~ ô!" Triển khai cong vòng song chương, Ủy Ương nắm lấy Đường Tiểu Quyền đầu vai, tiện đà nằm ở trên đó gào khóc đứng lên.

Đột nhiên đến biến cố, làm cho Đường Tiểu Quyền có chút không biết làm sao, con kia nửa đánh cánh tay cũng là cứng ở không trung, không biết nên phóng tới nơi nào.

Bất đắc dĩ hơn, Đường Tiểu Quyền chỉ phải thì đưa mắt đầu hàng góc đối mà ngồi Hồ Hiểu Đông, mong muốn người sau có thể cho hấn một ít bang trợ.

Nghiêm nghị mà gật đầu, Hồ Hiểu Đông thân thủ làm một cái vây quanh động tác, ở giữa ý tứ có thể nói là tương đối minh xác, bất quá rơi vào Đường Tiểu Quyền động tác thượng, cũng có vẻ dị thường do dự.

Thẳng thắn giảng, Đường Tiểu Quyền cũng không phải là giàu đồ bìm leo, suy nghĩ lung tung đồ, hấn cái đó cho nên sẽ có như vậy chưa quyết định phản ứng, chủ yếu vẫn là xuất xứ từ với sâu trong nội tâm xóa sạch ngưng ngưng.

Dù sao a, nói rằng đấy, hấn cũng chỉ là cái mới vừa đi ra vườn trường đại nam hài, mặc dù đang giáo trong lúc cũng thường xuyên và nữ hài mở ra ta vui đùa, nhưng luận đạo khoảng cách gần như vậy tiếp xúc, vậy hay là đầu một hồi.

Sở dĩ, có chút bản có thể lên xấu hổ cũng là chuyện hợp tình hợp lý tình.

Chỉ là, nhìn nữ hài vậy không trợ pháp phòng thân thể, Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên cảm thấy tim của mình đáy chỗ sâu chỗ sâu đột nhiên mà quý giá mình.

Và hạ rung động, không quan hệ nam nữ tình hình thực tế ưa thích, cận là một loại xuất phát từ ý muốn bảo hộ ngầm xung động.

Lăng không nhắc cao dừng lại cánh tay phải lại một lần nữa ném thử mà rơi xuống vài phần, sau cùng rốt cục hoàn toàn hoàn ở nữ hài vai.

"Khóc đi, thoải thích khóc đi, không nên ở ở trong lòng, có thống khổ gì, bi thương, khổ sở, đè nén, đều lên tiếng khóc lên đi, sau đó, qua hết ngày hôm nay, chúng ta trọng chính xuất phát!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 111: Nhiều con người há mồm

Có lẽ là quá mức bi thương, có lẽ là quá mức suy yếu, nói ngắn lại, Ủy Ương ở khóc rống sau một lúc, đứng là nằm ở Đường Tiểu Quyền đầu vai trầm trầm ngủ.

Thấy rõ nàng như vậy an tĩnh đáng đáp, nhắc cao ở trong lòng mọi người khối kia đá to cuối cùng là rơi xuống.

Để bắt xâm nhiễu đến nữ hài nghi ngại, Hồ Hiểu Đông đem cái đó nhẹ nhàng bế lên, động tác cái đó chậm là tốt rồi làm như ở thập lấy cái gì dịch toái vật, hơi có không lắm, sẽ gặp thành đại họa.

Tiểu tâm dục dục đem nữ hài đưa đến mọi người là của nó chuyên môn thanh lý ra căn phòng của phía sau, Hồ Hiểu Đông niếp thủ niếp cước lui đi ra, tiện đà chậm rãi che lại cửa phòng, một lần nữa về tới trong phòng khách.

"Thế nào, Hồ ca?" Cơ hồ là trăm miệng một lời, Đới xem phái Hồ Hiểu Đông trở về, mọi người đều thì không kịp chờ đợi mở miệng hỏi.

Hãy còn gật một cái, Hồ Hiểu Đông ý bảo mọi người chớ để quá phận lo lắng, hần tin tưởng theo thời gian trôi qua, nữ hài lại từ từ khôi phục như cũ.

Sau đó thời gian, những người may mắn còn sống sót vừa hồi phục đến rồi tuần quy đạo củ sinh hoạt ở giữa, chỉ bắt quá ngại vì Ủy Ương tao ngộ, bọn họ cũng là không có gì tâm tư lại tiếp tục đánh bài, Vì vậy đám cứ như vậy mất to trừng mắt đôi mắt nhỏ đeo đuổi ngồi, thẳng đến màn đêm từ từ phủ xuống. . .

Com tối theo lẽ thường thì canh suông quả nước, duy nhất một phần com trưa thịt mì ngâm cũng là Đường Tiểu Quyền đặc biệt vì Ủy Ương chuẩn bị.

Đối với lần này, người bên ngoài nhưng thật ra không quá mức ý nghĩa, tương phản, đại gia vẫn cảm thấy Đường Tiểu Quyền có chút quá mức keo kiệt.

"Thế nào? Hồ ca, nàng tỉnh chưa?" Đường Tiểu Quyền nhàn nhạt hỏi, còn lại ánh mắt của mọi người cũng là đồng thời mà dời về phía cái kia biến mất ở mờ tối bóng đen.

Bóng đen từ từ đi ra, không ngừng chấp chờn ánh sáng - nên đem nó quyền kia liền vóc người khô ngô chiếu rọi càn lộ về khoẻ mạnh.

"Hô ~" nhỏ nhỏ thở phào một cái,

Hồ Hiểu Đông tìm cái chỗ ngồi trống, tiện đà thấp giọng nói: "Rất tốt, còn đang ngủ đấy."

"~ chúng ta là không muốn. . ."

"Không, " khẽ lắc đầu một cái, Hồ Hiểu Đông hơi làm tự định giá, hướng về phía Đường Tiểu Quyền phủ định nói: "Còn chưa phải phải gọi tỉnh nàng, ta xem trong khoảng thời gian này nàng chắc cũng là bị không ít kinh hách, có thể ngủ cái an giấc không dễ dàng, để nàng ngủ thẳng tự nhiên tỉnh đi. Về phần phạm nha, cùng lắm thì quay đầu lại cho ... nữa nàng hâm nóng một chút!"

"Ừ!" Theo bản năng lên tiếng, đường nói, hãy còn bắt đầu cái ăn trong bát bát cháo.

Một đêm thoáng qua tức thế, khi sáng sớm hôm sau luồng thứ nhất ánh dương quang chiếu vào phòng khách thì, sáng sớm những người may mắn còn sống sót đã rồi thì vây ngồi ở bàn gỗ trước, thương thảo lên tương lai sinh tồn kế hoạch.

Đây thì không cách nào lảng tránh vấn đề, sắp tới một vòng nhiều hàng ngày tiêu hao, những người may mắn còn sống sót đỉnh đầu lương thực dư đã đến rồi nhất định phải khiến cho chú ý nông nổi.

Dựa theo ban đầu tính ra, bọn họ đỉnh đầu tất cả vật tư có thể cung cấp mọi người 2 tuần lễ tiếp tế tiếp viện, nhưng vấn đề hiện tại lại nhiều hơn cái Ủy Ương, sở dĩ những người may mắn còn sống sót hiện tại phải liên tương lai đi hướng định ra ra một phần kế hoạch.

"Cá nhân ta có khuynh hướng ly khai, bởi vì nơi này tuy rằng nhìn như an toàn, nhưng trên thực tế ở đã trải qua vài lần sự cố phía sau, tang thi đã cơ bản bao vây ở đây, hơn nữa quanh mình mặt tiền cửa hàng cũng phần lớn đều là ta trang phục tiêu khiển phương diện, cho nên muốn sát lại ra ngoài tiếp tế tiếp viện lại phản hồi phương thức sống qua, đồng dạng không quá thực tế." Đi thẳng vào vấn đề, Đường Tiểu Quyền dẫn đầu ném ra quan điểm của mình.

"chiếu ý của ngươi là, chúng ta phải ly khai lạc?" Vương Cường mày kiếm giương lên, theo sát phía sau hỏi ngược lại: "Thế nhưng ngươi có nghĩ tới hay không, chúng ta nên thế nào ly khai? Ly khai lại đi nơi nào đi?"

Đợi đến nghe xong Vương Cường lần này chất vấn, Hồ Hiểu Đông không khỏi kinh ngạc nhìn người sau liếc mắt, hiển nhiên đối phương vấn đề vượt quá dự liệu của hắn: "Đừng vậy, tiểu Đường, ta cảm thấy Cường tử nghĩ vấn trọng yếu phi thường, ngươi xem chúng ta hiện tại hai mặt thụ địch, tương đương với bị tang thi bao ở tại trong vòng, muốn rời khỏi sợ là không dễ dàng như vậy đi!"

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền biểu thị khẳng định, nhưng đồng thời hắn cũng vạch: "Không sai, tang thi vây quanh đúng là cái vấn đề, nhưng bọn họ vòng vây cũng không phải là không có lỗ thủng!"

Đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền đem trước đó chuẩn bị xong giấy bút đem ra, sau đó lập tức thì bắt tay vào làm ở phía trên vẽ ra cái kiến trúc sơ đồ.

Đợi đến hết thấy tất, hắn chỉ chỉ trong đó một điểm, lại cười nói: "Mọi người xem đây, vị trí này chính là tang thi hiện nay cho chúng ta quên hạ đột phá khẩu."

Nhìn chằm chằm thanh niên nhân ngón tay phương hướng, Hồ Hiểu Đông như có điều suy nghĩ, chỉ chốc lát hắn liền thông báo điểm ấy chỗ ở vị trí cụ thể: "Đây là chúng ta dưới lầu ngoài cửa lớn đứng bên đường?"

"Không sai!" Ném bút đồng nhất đặt, Đường Tiểu Quyền gật đầu, tiện đà nói tiếp: "Tuy rằng vẫn không rõ ràng lắm con đường này tình huống cụ thể, nhưng so với cái khác mấy cái, nó mặt trên tang thi tụ tập độ khẳng định không cao, sở dĩ nếu là đi ra ngoài, đạo này là của chúng ta thượng thừa cái đó chọn."

"Thế nhưng..." Mặt lộ vẻ nghi ngờ vẻ, đối với ly khai nơi dừng chân, Ngô Siêu đồng dạng có mình sầu lo: "Quyền Tử, chúng ta ly khai thì không vấn đề gì, nhưng vấn đề là sát lại cái gì ly khai? Phải biết rằng, ta hiện tại thế nhưng một nghèo hai trắng gì chưa từng a, nếu như nói chỉ bằng chúng ta đây hai cái đùi đi, sợ rằng..."

Không cần phải... Đem lời nói tẩn, nói ở đây, đã đủ để thuyết minh quan điểm của mình.

Đường Tiểu Quyền rất là khó được không có tiếp tra xuống phía dưới, bởi vì Ngô Siêu vừa mới theo như lời, đúng là hắn hôm nay suy nghĩ thảo luận yếu điểm chỗ.

Ánh mắt nhất nhất ở trên người mọi người đảo qua, Đường Tiểu Quyền hy vọng có thể có người đưa ra có tính kiến thiết ý kiến, chỉ tiếc kết quả không lắm lý tưởng.

Phòng khách lâm vào vắng vẻ, mọi người ngơ ngác nhìn nhau, không một lời.

Roi vào đường cùng, Đường Tiểu Quyền chỉ phải lần nữa mở miệng nói: "Mặc kệ thế nào, tổng hợp lại tình huống trước mắt mà nói, ta vẫn như cũ nghĩ ở đây cũng không phải lâu dài trú lưu nơi, rồi đi hay là có cần thiết. Ngay cả nói phương thức rời đi nha, có thể chúng ta phải mạo hiểm đi ra ngoài một lần, nhìn có thể không tầm phải có thể dùng xe cộ! Đương nhiên, hiện nay vẫn đã nhiều ngày, cũng không nóng nảy với kết luận, sở dĩ mong muốn đại gia quay đầu lại lại tỉ mỉ suy nghĩ một chút, tranh thủ chúng ta tìm ra cái vẹn toàn đôi bên biện pháp!"

Thoại âm rơi xuống, Đường Tiểu Quyền mới vừa càng nói lòng thượng một hơi thở, chỉ thấy được đại gia hỏa đám mặt lộ vẻ vẻ kinh dị.

Không hiểu vô cùng kinh ngạc hơn, xoay người lại nhìn lại, nhưng thấy một cái tịnh lệ thân ảnh xuất hiện ở con người của hắn trong.

Ủy Ương mặc đồng nhất tịch đạm lam sắc chặt bó buộc t tuất, nguyên bản nhiễm được lệ ngân cùng vết máu gương mặt của lúc này giống như bạch chi ngọc vậy nhai nhụi trơn bóng. Như bọc vớ đen tự nhiên rũ xuống, nhận ánh bình minh in ở phía trên, tản mát ra một chút hào quang.

Mỹ! Đây là 6 danh hán tử tâm trạng cùng chung ý tưởng.

Hơn nữa loại này mỹ cùng này sát lại son tục phần đôi triệt đi ra ngoài mỹ bất đồng, nó là một loại do tâm và phát, thanh nhã thoát tục, chỉ là nhìn sẽ gấp làm cho lòng người tình Thư Sướng mỹ.

Nhưng mọi người ở đây là Ủy Ương mỹ cảm khái hàng vạn hàng nghìn hướng tới, người sau cũng hãy còn đi được phía trước cửa sổ, sau đó đạm mạc trốn thân nói rằng: "Hồ ca, có thể mời giúp ta chuyện sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Xa nhau cái đó tiến

Mặt lộ vẻ không hiểu vẻ, Hồ Hiểu Đông theo bản năng hướng các huynh đệ ném trung cầu ánh mắt, nhưng thấy mọi người đồng dạng là gương mặt mờ mịt.

Roi vào đường cùng, Hồ Hiểu Đông chỉ có thể là giả bộ tăng ra sức, thanh ho khan hai cái, tiện đà mở miệng nói: "Như vậy, không biết Ủy cô nương nghĩ hỏi chút gì đây?"

Không có chút nào đình trệ, Ủy Ương tiếp theo nói tra, thần bí hỏi tới: "Ngươi, là một tiền thủ?"

Lời vừa nói ra, mọi người tâm trạng nghi ngờ càng thêm vài phần, đại gia đều suy đoán nữ hài hỏi ra đây chiếu mục đích.

Lẽ nào, nàng còn đang là hôm qua phe mình buông tha cứu trợ kỳ phụ và canh cánh trong lòng?

Lẽ nào, nàng là đang mưu đồ cái gì kế sách, để trả thù phe mình.

Lẽ nào, mục tiêu của nàng thì Hồ ca!

Càng nghĩ càng sợ, càng nghĩ càng kinh hãi, thế cho nên sau lại Đường Tiểu Quyền đều bị đã biết khiến người ta sợ hãi ý kiến dọa sợ không có một tia huyết sắc.

Ngược lại là đương sự Hồ Hiểu Đông có vẻ cực kỳ bình tĩnh, hần làm như không có vấn đề chút nào mà thẳng thắn thành khẩn cho biết nói "Ừ, đúng vậy, năm mới ta đích xác là có luyện qua một đoạn thời gian cung tiễn!"

"Nga! Như vậy a!" Hãy còn lăm bắm một câu, Ủy Ương không thềm nói (nhắc) lại, mà là đưa mắt dời về phía cách đó không xa xấu tồn hại trên xe cứu thương.

Lúc này xe cứu thương, trước động cơ cực tốt thôi không hề hướng ra phía ngoài hơi nước, xe thể quanh mình vây sẵn tang thi cũng đồng dạng chẳng biết đi đâu, chỉ bất quá những thứ này đều không phải là Ủy Ương chú ý tiêu điểm, bởi vì nàng lúc này đôi mắt thủy chung là chăm chú vào...

Đó là con còn sót lại nửa đoạn cơ thể thương cảm "Tang thi", một cái tha túm ra đại tràng chính treo ở xe cứu thương kính chắn gió thượng.

Thi tay phí công về phía trước phủ phục, hé ra hợp lại thiếu da tát vào mồm thỉnh thoảng phát sinh thấp giọng hống hát.

Nhìn ra được, nó phịch rất ra sức, nhưng may là như vậy, cũng vô pháp cải biến nó bị lạnh ở động cơ đắp lên vận mệnh bi thảm.

Nước mắt không thể ức chế mà tràn mi ra, Ủy Ương phạm vi nhìn bắt đầu biến không rõ, một đôi cánh tay cũng là ở không tự chủ được trên dưới rung động.

Nữ hài dị dạng đưa tới Hồ Hiểu Đông chú ý của, hần hãy còn đứng lên, nói bộ đi tới, tiện đà lấy nhu hòa tiếng nói hỏi: "Làm sao vậy? Ủy cô nương, có đúng hay không tâm lý có cái gì biệt khuất chuyện này, nếu là có, nói ngay đi, nghìn vạn lần không nên ồ ở trong lòng a!"

Ủy Ương ghé mắt nhìn Hồ Hiểu Đông liếc mắt, đợi đến chỉ chốc lát trầm ngâm phía sau, chậm rãi lên tiếng nói: "Ta... Mong muốn ngươi có thể giúp ta chuyện, có thể chứ?"

"Hỗ trợ?" Hơi sừng sờ,

Bất quá chột Hồ Hiểu Đông thuận tiện ý thức được sự thất thố của mình, lúc này thoải phong nhất chuyển, sửa lời nói: "Đương nhiên, không thành vấn đề! Chỉ cần là ở ta Hồ mỗ người phạm vi năng lực trong vòng chuyện mà, ta nhất định đem hết toàn lực! Như vậy... Mời nói đi, Ủy cô nương, ngươi cần ta làm gì?"

Phòng khách trong khoảnh khắc thuận tiện yên tĩnh lại, một đám người sống sót đều là dẫn theo cái lỗ tai, an tĩnh cùng đợi nữ hài kế tiếp trả lời thuyết phục.

Tựa hồ là làm rất khó quyết sách, Ủy Ương đôi bàn tay thật chắc toàn thành nắm tay, hàm răng nhỏ cắn môi nói: "Ta, ta... Ta mong muốn ngươi giúp ta giết người!"

"Cái gì!" Đôi mắt đột nhiên phóng đại, Hồ Hiểu Đông bất trí khả phủ lập lại một lần: "Ngươi... Muốn ta giúp ngươi sát nhân?"

"Ừ! Đúng vậy!" Khẳng định dị thường mà gật đầu, Ủy Ương thay đổi vừa mới do dự, mặt cười trên bờ đầy kiên định.

Có chút khó có thể tin lời của cô gái ngữ, nhưng Hồ Hiểu Đông coi người sau thần sắc lại không giống nói láo nữa, đối với lần này, hẳn chỉ có thể là hãy còn nuốt nước bọt, sau đó chặt cau mày, trầm giọng nói: "Như vậy, thỉnh nói cho ta biết, ngươi muốn cho ta giết ai?"

"Nó!" Thân hình rồi đột nhiên vừa chuyển, Ủy Ương giờ cao tay phải nhắm thẳng vào vừa mới cái phịch hành thi.

"Hô ~ "Tĩnh ngộ dài thờ hắt ra, khi Hồ Hiểu Đông đôi mắt phiêu kiến mục tiêu địa điểm phía sau, này lúc trước quanh quẩn ở của nó trong lòng, lệnh của nó hoang mang không hiểu sở hữu nghi vấn tất cả đều nghênh nhận nhi giải.

"Ngươi xác định sao?" Nghiêm túc dị thường hỏi một câu.

"Xác định!" Ủy Ương trả lời thuyết phục đồng dạng thẳng thắn.

"Tốt lắm! Ngay cả như vậy, ta đáp ứng ngươi thỉnh cầu! Bất quá trước đó, xin cho ta chút thời gian chuẩn bị một chút!"

Kết thúc hết hai người đối thoại, Hồ Hiểu Đông hồ hững phản hồi chỗ ngồi, đợi đến cùng mọi người thấp giọng rì tai vài câu phía sau, thuận tiện cùng được mọi người phân công nhau bận rộn.

Ước chừng qua nửa giờ, khi bọn hắn xuất hiện lần nữa ở phòng khách là lúc, của nó mỗi người cánh tay phải trên đều là nhiều hơn cái màu đen phù hiệu trên tay áo.

"Chúng ta có thể bắt đầu rồi!" Theo Hồ Hiểu Đông giọng trầm thấp hạ xuống, những người may mắn còn sống sót lục tục đi tới sân thượng.

Đem trước đó chuẩn bị xong bình rượu mờ, Đường Tiểu Quyền nghiêng miệng bình, rót đầy một chén rượu đế, cũng đem cái đó dọn lên rào chắn.

Và cùng lúc đó, ở của nó bên hông Ngô Siêu, cũng cơ hồ là trong cùng một lúc đem một cây dấy lên điều thuốc lá bỏ vào rào chắn trên.

Lượn lơ khói xanh mềm rũ xuống mọc lên, Hồ Hiểu Đông sắc mặt trang trọng nói:

"Ủy đại ca, trên đường tạm biệt! Lúc này ngại vì thế cục rung chuyển, chúng ta chỉ có thể đơn giản làm cho ngươi như thể cái nghi thức tiễn đưa. Bất quá xin ngươi yên tâm, ít hôm nữa phía sau ổn định lại, chúng ta nhất định sẽ cho ngươi bỏ túi một cái tang lễ đằng hoàng. Mặt khác, cũng xin ngươi yên tâm, tiểu úy bên này chúng ta sẽ thay ngươi chiếu cố tốt, mong muốn chính ngươi cũng muốn trôi qua hạnh phúc."

Nói xong, Hồ Hiểu Đông lấy ra hộp lại cung, tiện đà cài tên mà lên.

"Ta có thể đưa nó lên đường sao?"

Kinh ngạc nhìn đang nhìn mình "Phụ thân", Ủy Ương hàm răng khê cắn thân nhiên nói: "Thỉnh, chờ thêm chút nữa!"

Đang khi nói chuyện, một cái gai mắt hàn quang mình nữ hài nơi ông tay áo chảy xuống ra, nhất thời thì kinh ra mọi người một thân mồ hôi lạnh.

Phải biết rằng, đao hàn quang kia bản thể không bằng vật, mà là một cây đao, một bả nhận mũi lợi gờ xương đao.

Đường Tiểu Quyền một lòng bản cơ hồ là trong nháy mắt nhắc tới tiếng nói mất, hẳn nghĩ tới mỗi loại khả năng, nào đó vô cùng nghiêm trọng có thể, sở dĩ không do dự, hẳn cất bước liền càng tiến lên ngăn cản nữ hài hành động kế tiếp, nhưng mà... Hắn đứng là vẫn còn chậm một.

Lưỡi dao theo cổ nhẹ nhàng xẹt qua, một luồng lũ màu đen tóc đen tua nhỏ xuống, Ủy Ương lấy ra cắt lấy tóc, đem cái đó huy xúc hướng về phía trong cao không:

"Hô ca, mời động thủ đi!"

Từ lâu ở một bên nghiêm chỉnh mà đợi Hồ Hiểu Đông, khi nhìn thấy nữ hài nhận lại đao cát phát thuận tiện mình bạch, người sau đang dùng mình hành động thực tế hướng kỳ phụ cho thấy:

Nàng lại kiên cường sống sót!

Thực sự là một cái hảo nữ hài a! Mang theo một tiếng than thở, Hồ Hiểu Đông quả đoán mà kéo ra dây cung, đợi đến mãn cung lúc, hẳn buông lỏng tay ra trung xúc thả bộ máy.

Mũi tên nhọn vội vã đi, đi qua phiêu tán với trống không căn căn mái tóc, mang theo nữ hài vô tận niềm thương nhớ, bắn về phía cái kia vĩ đại "Phụ thân" !

"Ba! Từ hôm nay trở đi, ta sẽ học kiên cường!"

"Ba! Bất luận thời gian tới có bao nhiêu gian nan, ta đều sẽ không bỏ rơi!"

"Ba! Mời an tâm ra đi đi!"

Mũi tên một chút không có vào "Nam nhân" sợ hãi, hán cặp kia chỗ trống không ánh sáng ánh mắt của từ từ buông xuống rơi xuống.

Và thân ở dương trên đài Uy Ưong, còn lại là từ lâu nước mắt gần đây, hình dáng như nước mắt người!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 113: Đau đầu an bài

"Cảm tạ mọi người cho ta và cha ta làm tất cả, ta sẽ cố gắng sống tiếp!" Trốn thân mà đứng, Uy Ưong nhẹ nhàng lau đi khóe mắt nước mắt, tiện đà quay người lại từ, bài trừ tí ti nụ cười nhàn nhạt:

"Ha ha! Ta không sao! Không biết có cái gì ... không là ta có thể giúp mọi người làm?"

Từ mẫu thân qua đời lúc, Uy Ưong thuận tiện sớm dưỡng thành tự lập quen, vô luận là học tập còn là sinh hoạt, bọn ta thủy chung lo liệu được chuyện của mình chính hoàn thành.

Cho nên dưới mắt khi tiến vào cái này tân đoàn thể lúc, nàng lập tức thuận tiện ý thức được chính phải làm những gì, bởi vì nàng không thích cái loại này ham ăn biếng làm cảm giác, cũng không thích trở thành người khác gánh nặng, càng không thích bị mất bị người khác coi như cỏ nhỏ vậy đi che chở.

Nàng định dùng hành động thực tế để chứng minh, mình có thể ở trong mật thể sinh tồn được, nữ nhân cũng không so sánh nam nhân chênh lệch!

Được nghe hết nữ hài vấn đề, mọi người trong khoảng thời gian ngắn đứng là không lời chống đỡ.

Đây đảo không phải là bọn hán thật không ngờ để nữ hài làm sự tình, mà là. . .

Thân là nam nhân cố hữu tính tro, cộng thêm lâu dài tới nay hình thành tư tưởng, bọn họ cơ hồ là trong cùng một lúc bản năng nghĩ tới cùng một việc, đó chính là giặt quần áo.

Đúng vậy, đây là món cực kỳ để chúng nam sĩ như đầu sự tình, thế cho nên sau lại bọn họ đều muốn việc này làm đánh bài tiền đặt cược.

Chỉ bất quá, đang đối mặt đây mới vừa từ đau buồn trung đi ra Uy Ưong, ai lại không biết xấu hổ đưa ra như vậy vô lý yêu cầu đấy.

Thấy mọi người đều thi giờ cao được bộ mặt giữ kín như bưng biểu tình, Uy Ưong mặt cười ửng đỏ mà nhẹ giọng nói: "Không có ý tứ, ta biết mọi người có thể cảm thấy ta là một nữ nhân, không giúp được gì, thế nhưng. . ."

"Không không không!" Hồ Hiểu Đông vội vã xua tay cắt đứt người trước chính là lời nói, tiện đà một quyền chính chặt nói: "Cái kia ~ Tiểu Uy a, người không nên hiểu lầm, chúng ta tuyệt đối không có kỳ thị nữ nhân ý tứ, người nói có đúng hay không a, tiểu Đường?"

Bắt tay vào làm thọt bên hông Đường Tiểu Quyền, Hồ Hiểu Đông tổ khuôn mặt trên hiện lên xóa sạch nụ cười ý vị thâm trường.

"A ~ cái này. . ." Kinh ngạc kéo dài âm điệu, không hề chuẩn bị Đường Tiểu Quyền hiển nhiên là bị lão đại của mình ca tay này đột nhiên tập kích cho cho tới có chút chật vật.

Bất quá a, phản ứng của hán ngược lại cũng cấp tốc, đợi đến chỉ chớp lát hoảng hốt, thuận tiện trở lại trạng thái, nghiêm túc phụ họa nói: "Không sai, Hồ ca nói không sai, chúng ta không có thể như vậy cái gì đại nam tử chủ nghĩa! Huống, có câu lão lời nói tốt, nữ nhân có thể chống một góc trời nha! Ha ha, ha ha!"

Cười mĩa mà gãi đầu một cái,

Đường Tiểu Quyền hơi lộ ra bất đắc dĩ trừng Hồ Hiểu Đông liếc mắt.

Thế nhưng . .

"Nga, đúng lúc như vậy, như vậy tiểu Đường liền xin người cho ta an bài cái nhiệm vụ đi. . ."

"Xi~" theo Ủy Ương dường như chuông bạc vậy tiếng nói hạ xuống, vẫn căng thẳng gương mặt Vương Cường đám người, rốt cục không kèm chế được trong lòng tiểu ý, phun bật cười.

NM, giao hữu vô ý a! Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên có loại rơi vào cái tròng cảm giác.

Nhìn Ủy Ương cặp kia tràn đầy ánh mắt mong đợi, Đường Tiểu Quyền quả nhiên là có loại hết đường xoay xở cảm giác.

Cái này không thể trách hẳn, dù sao a, tại đây mặt thế dưới, vốn có xã hội hệ thống từ lâu đồ nát, cầu sanh thành từng người sống sót thông thường nhiệm vụ.

Thế nhưng hiện tại, hẳn cũng không thể nói cho Ủy Ương: "Nột, chúng ta chuẩn bị rời đi nơi này, bắt quá thiếu lượng thay đi bộ công cụ, nếu không người suy nghĩ một ít biện pháp chuẩn bị dài đến?"

Nếu như mình thật nói như vậy, Đường Tiểu Quyền dám khẳng định, mọi người nhất định sẽ để mất thần giết chết hẳn.

Sở dĩ hẳn phải nghĩ cách, vừa muốn làm cho đối phương có phần thư giãn tâm tình công tác, lại muốn bảo đảm an toàn của hẳn. . .

Hao tổn tinh thần, rất là hao tổn tinh thần!

Nhưng mà lệnh Đường Tiểu Quyền trăm triệu không có nghĩ tới thì, ngay hẳn đây sương vì cho nữ hài an bài cái dạng gì nhiệm vụ và hao tổn tinh thần luống cuống hướng tới, sương huynh đệ của mình Vương Cường cũng đột nhiên lác mình ra, tiện đà bày bộ mặt tiểu ý dạt dào xấu xí sắc mặt nói: "Gi, Tiểu Ủy, người lại làm com không?"

Mí mắt hơi đồng nhất, Đường Tiểu Quyền không dấu vết đâm Vương Cường một chút, thế nhưng người sau cũng không cảm giác chút nào vẫn duy trì làm người ta buồn nôn đáng tười cười, về mặt đáng vóc tiểu tự nhìn Ủy Ương.

Cánh tay nhỏ nhắn vén qua phát sao, đem vài đón gió phấp phới tóc đen gỡ tốt, Ủy Ương khẳng định gật đầu nói: "Sẽ, làm com nấu ăn ta đều có thể! Ha ha!"

"Vậy thì thật là. . . Thật tốt quá!" Bàn tay, bàn chân hầu như đồng thời cổ sức, Vương Cường cùng tìm cứu tinh vậy kích động nói rằng: "Tiểu Ủy, người là không biết chúng ta đây đại trừ Đường Tiểu Quyền có bao nhiêu cái hồ cha nga, sở dĩ vô luận như thế nào người cũng cứu chúng ta với nước lửa trong a."

Còn kém không một bả nước mũi một bả nước mắt lên án tâm sự, Vương Cường lúc này hành động có thật không xưng là Hollywood cấp bậc, thì là cho hẳn ban cái Áo Tư Tập tiểu kim nhân cũng không quá đáng chút nào.

Hơi lộ ra đồng tình nhìn Đường Tiểu Quyền liếc mắt, Ủy Ương có vẻ rất là không có ý tứ, năng bất trí khả phủ xác nhận nói: "Như vậy. . . Tựa hồ không tốt lắm a?"

"Sẽ không! Làm sao sẽ không tốt lắm đấy! Người thực sự là nghĩ quá nhiều à!" Tự là vì nghiệm chứng mình thuyết pháp, Vương Cường một bả vén qua Đường Tiểu Quyền, sau đó gắng sức vỗ mạnh hai cái, ha ha cười nói: "Quyền Từ a, chúng ta nhất trí đề cử Tiểu Ủy làm com, người Y không có gì ý kiến đi?"

Thực sự là hận không thể hiện tại liền đem bản thân huynh đệ heo não mở, thôi tốt xem hẳn ở trong đó ngã xuống đất thì già bộ đều là cái gì.

Roi vào đường cùng, Đường Tiểu Quyền chỉ có thể là "Ha ha" ứng phó rồi hai tiếng, sau đó gật đầu đáp ứng chuyện này.

"Lạch cạch!" Hường chỉ một tá, Vương Cường đáng tười cười bộc phát tức rờ nói rằng: "OK, đã như vậy, Tiểu Ủy làm com chuyện này, chúng ta cứ như vậy khoái trá quyết định à!"

Hưng phấn dị thường xua tay bắt chuyện mọi người vào nhà, Vương Cường vừa đi, một bên vì bản thân hôm nay vĩ đại "Hành động vĩ đại" và mừng thăm được.

Thời gian như thoi đưa, đảo mắt thuận tiện lại khi đêm đến, mọi người như thường lui tới vậy lần lượt ngồi vây quanh ở bàn gỗ cạnh, kiển chân ngóng trông được đêm nay bữa tiệc lớn.

Bên trong phòng bếp, "Bùm bùm" nồi cháo trở mình sao âm thanh bên tai không dứt, thẳng đem một đám những người may mắn còn sống sót nghe được không tự kìm hãm được nuốt lên nước bọt đến.

Đội đến com nước lên bàn, ánh mắt của mọi người đều sắp bị thiểm hạt à!

Co lại bạo sao com trưa thịt đinh, co lại tê dại lạt cá xác-đin, đồng nhất nồi canh nóng mì, còn tiểu điệp do tính chất đặc biệt tương thố điều phối ra củ lạc nhắm rượu món ăn.

Có thể những thức ăn này phẩm đặt ở thường nhân xem ra căn bản không coi là cái gì, nhưng người phải biết rằng, đây là đang mặt thể, với những thứ này suốt ngày dựa vào "Canh sông quả nước" sống qua người sống sót mà nói, mấy thứ này không khác thì giống như là mần hán toàn tịch tồn tại.

"Tiểu Úy a, người thật là một nhân tài a!"

"Nga mãi cao trừng, ngầu dạ dày a, người ngày hôm nay rốt cục có thể đánh khai sát giới à!"

"Đây có nữ nhân cùng không nữ nhân chính là không giống với a!"

"Thượng đế! Ta TM không đang nằm mơ chứ!"

Một câu đón lấy một câu, mọi người do tâm và phát cảm giác khái được, thẳng đem Úy Ương nói đó là mặt cười đồ lên, không có ý tứ.

Chỉ bất quá, tại đây ở giữa có một người cũng một lời chưa phát, thủy chung khóa chặt vùng xung quanh lồng mày, vẫn duy trì trầm mặc. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 114: Phòng tắm kỳ quái (thượng)

Lo lắng nhất sự tình còn là xảy ra, Đường Tiểu Quyền cực kỳ hao tổn tinh thần mà nhéo nhéo mình bốn bạch huyết.

Không thể phủ nhận, Úy Ương com nước đích xác mê người, so với hần đã qua làm "Canh sông quả nước" đó là mạnh hơn hơn trăm lần, nhưng vấn đề là... Của nàng bữa com này món ăn chỉ ít tiêu hao hết mọi người kế hoạch đã định bên trong hai ngày lương thực dự trữ.

Cái này cũng tức là nói, phe mình hôm qua sở nói hành động đã đến rồi lửa sém lồng mày phải làm ra định luận thời khắc.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền thật là có chút không biết nên nói cái gì cho phải!

"Này, tiểu Đường, người làm sao vậy? Có đúng hay không... Những thức ăn này... Không hợp khẩu vị a?" Chậm rãi để chén đĩa trong tay xuống, Úy Ương không quá chắc chắn hỏi.

"A?" Chính tự định giá sinh tồn đại kế Đường Tiểu Quyền, chợt nghe nhĩ tế truyền đến thanh âm, trong lúc lơ đãng đứng là thất thanh lên tiếng, bất quá chợt hần thuận tiện ý thức được sự thất thố của mình.

"Không có việc gì! Không có việc gì! ừ, Tiểu Úy, ta đây huynh đệ liên tật xấu này, không có việc gì liên thích bao bọc thâm trầm, trước đây đặt trường học lúc ấy, hần liền tông ưa thích miên man suy nghĩ, còn người nữa thì không biết hần nhìn này cái thư nga, đều là gì tới? ... A, được rồi! Điều cũng có đóng tâm lý học! Sở dĩ đi, đây tâm lý học thư thấy nhiều rồi, hần liền lạc hạ di chứng!"

"A? Cái này... Nhìn tâm lý học thư cũng sẽ lưu lại di chứng?" Tò mò chuyển qua đầu, Úy Ương hiển nhiên là không ý thức được Vương Cường trong lời nói lộ ra xóa sạch trên chọc.

"Đương nhiên lạc! Người lẽ nào chưa từng nghe qua lời kia nha?" Thấy rõ Úy Ương bắt chuyện, Vương Cường cạnh thì hứng thú, phải biết rằng a, trong ngày thường, phạm là tranh luận đầu võ mồm, hần bao giờ cũng rơi xuống hạ phong, sở dĩ hôm nay khó có được đãi đến cái nghịch tập cơ hội, hần sao đơn giản buông tha đấy.

Tiếp tục vẫn duy trì một quyền chính chặt thái độ, Vương Cường một bên hướng trong miệng đưa bí chế hoa sinh, một bên ở "Dát băng dát băng" nhắm nuốt trong tiếng, nghiêm nghị nói rằng:

"Câu nói kia nói như vậy, lòng này lý học thư a, thấy nhiều rồi liền dễ đem người cho nhìn thần kinh, so sánh như bây giờ tiểu Đường đồng chí biến thành hiện ra hiện tượng, là thuộc về cái này gọi... Gọi, a, đúng! Gọi điển hình tính quá độ xem tâm lý học tổng hợp lại di chứng."

Lung tung biên quyền góp cái danh từ, Vương Cường có bài bản hần hỏi, không vẻ tươi cười, hãy cùng cái nhân sĩ chuyên nghiệp xuất hiện ở tịch tọa đàm như nhau.

Chỉ bất quá, đợi đến hần lời nói này hạ xuống, Úy Ương khuôn mặt tươi cười đã bị chọc cho ngửa tới ngửa lui, hợp bất long chử.

Rất là không nói phần nội dung Vương Cường liếc mắt, Đường Tiểu Quyền bản năng liền càng mở miệng phản kích, nhưng khi của nó nhìn thấy con gái xóa sạch tùy tâm và lộ ra đáng tuổi cười phía sau,

Hắn vừa thức thoi ngậm miệng lại.

Bữa này cơm tối, mọi người ăn xuất kỳ hải lòng, không chỉ có là xuất xứ từ với thức ăn ngon kích thích, canh là bởi vì Ủy Ương thêm vào, có thể dùng cái này nguyên bản tràn ngập đàn ông dương cương khí đoàn đội, rốt cục sáp nhập vào như vậy một tia nữ tính nhu hòa vẻ đẹp.

Nếu không tại sao nói nam nữ phối hợp, làm việc không phiền lụy đây!

Mọi người tịch ở giữa đều là các khiến chiêu số, cái gì hải hước chê cười; kỳ nhân dị sự; kinh lịch hiểu biết; nói ngắn lại, đó là người một lời, ta một lời nói có đúng không cũng nhạc hồ. Nhưng cứu kỳ mục đích chỉ có một, thuận tiện bác Ủy Ương cười.

Đương nhiên khi hắn môn như vậy kiệt lực gắng sức dưới, hiệu quả tất nhiên là văn hoa, Ủy Ương quả thực biểu hiện rất vui vẻ, chỉ là không có ai biết, ở năng bộ mặt vui vẻ bề ngoài dưới, cô đơn cùng bi thương thủy chung chưa từng cải biến.

Phạn bẻ qua đi, mọi người vừa đánh một chút bài tứ-lo-kho, và trong lúc ở chỗ này, Ủy Ương đúng là phát hiện bọn họ lại có thể ở để rửa y làm làm tiền đặt cược, buồn cười hơn, cũng là đưa ra do năng đến phụ trách tất cả nhân viên quần áo và đồ dùng hàng ngày tẩy trừ công tác thỉnh cầu.

Đối với lần này, mọi người cầu cái đó còn không phải đây, nơi nào sẽ có cái gì dị nghị, lúc này toàn bộ viên nhất trí thông qua do "Ủy Ương đồng chí nhận giặt quần áo công tác" trọng yếu quyết án.

Nửa đêm, khúc khúc nằm ở từng ở giữa, phát sinh trợn trợn thấp minh, Đường Tiểu Quyền và A Thành ngây ngốc dựa ở bên tường, có một chút không một cái điều bãi trong tay quạt giấy.

Bởi trừ vật phòng đăng cho Ủy Ương sử dụng, cho nên dưới mắt đường đồ hai người chỉ có thể là vui ở huyền đông, kiên thủ đây gian nan ban đêm.

Ước chừng đến rồi hừng đông 3, 4 điểm hình dạng, từ từ bị khốn Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên nghe phòng tắm bên trong phát ra một chút tất tất tác tác âm thanh.

Ngay từ đầu, hắn cũng không để ý, chỉ coi là cùng bạn đi tiểu đêm không cần thận dụng chạm làm ra âm thanh, thẳng đến nhớ hát vang lên, hắn mới thành linh ý thức được phòng tắm ra trạng huống!

Bất chấp đánh thức ngủ như lợn chết A Thành, Đường Tiểu Quyền dẫn theo trong tay thái đao thuận tiện vội vã hướng phòng tắm chạy vội đi tới.

Không hề nghi ngờ, hắn cách làm như vậy thì cực kỳ nguy hiểm, nhưng hắn vẫn thái độ khác thường làm, nguyên nhân vì sao?

Bởi vì lúc này lúc này, Đường Tiểu Quyền nghĩ tới đã từng người kia, một cái đồng dạng là ở ban đêm lại nhân biến dị và thảm người chết.

Khó khăn đến Ủy Ương nàng cũng...

Không dám hướng xuống dưới suy nghĩ, thế nhưng nữ hài trước ở xe cứu thương bâng khập khểnh dấp dấp lại vẫn không tự chủ được hiện lên ở Đường Tiểu Quyền trong đầu.

Không nên! Nghìn vạn lần không nên! Mang theo tâm trạng cầu khẩn, Đường Tiểu Quyền dưới chân bước tiến càng tăng nhanh vài phần, hầu như khoảng cách hắn liền đi tới cửa phòng tắm niệm.

Bất tay vào làm nhẹ nhàng đẩy, phòng tắm cửa phòng ở phát sinh một trận nhỏ "Chi nha" âm thanh phía sau, rốt cục chậm rãi mở ra.

Và theo cửa phòng mở, một cái phủ phục đầy đất, mơ hồ nhi động mềm mại thân ảnh từ từ ánh vào Đường Tiểu Quyền mi mắt.

"Là ai? Người là... Tiểu Đường sao?" Đối phương hơi chất vấn hỏi, nhưng rơi vào Đường Tiểu Quyền trong tai cũng không nghi ngờ với âm thanh của tự nhiên, làm cho hắn như trút được gánh nặng thở dài một hơi.

Không hề nghi ngờ, tang thi sẽ không nói, sờ dĩ..

"Ta! Là! Là ta!" Bất tay vào làm đốt một cây ngọn nến, chấp chờn ánh sáng - nến trung, Ủy Ương chính giùng giăng nghĩ từ dưới đất bò dậy.

"Người làm sao?" Cẩn bước lên phía trước một, Đường Tiểu Quyền hợp thoi đưa ra cánh tay của mình.

"Ngà, không có gì! Ta, ta, ta chỉ thì... Cái kia ~ vừa quá tối, không chú ý, sờ dĩ.. Liền ngã sấp xuống!"

Nhân thân phiêu hốt bất định, ngôn ngữ cũng là lời mở đầu không đáp phía sau ngữ, Ủy Ương hơi lộ ra cử động khác thường đưa tới Đường Tiểu Quyền chú ý của.

"Người, xác định không có việc gì?" Bất trí khả phủ nhỏ hỏi một câu, Ủy Ương hầu như chưa làm suy tính thuận tiện khẳng định đáp: "Không có việc gì, ta thực sự không có việc gì, ha ha!"

Thế nhưng, ngay nàng thoai âm rơi xuống đồng thời, của nó trên mặt một đôi lông mày tiêm không tự chủ được chiến giật mình.

Và chi tiết này công bằng vừa vắn rơi vào rồi Đường Tiểu Quyền trong mắt, người sau lúc này thì nghĩ tới điều gì, chợt ánh mắt dời xuống, sau đó liền không nhận được đảo hít một hơi lương khí.

Đó là một cái chùng lớn chùng quả đậm màu đỏ sừng khối, chính nổi lên ở nữ hài đùi phải mất cá chân ra bên.

Đây nên thì cỡ nào đau đớn một việc a! Đường Tiểu Quyền thật không biết nữ hài trong khoảng thời gian này là như thế nào nhận xuống như vậy thống khổ!

Chẳng lẽ nói nữ nhân kháng đông năng lực thật có mạnh như vậy? Đường Tiểu Quyền tới nay quả nhiên là mở rộng tầm mắt, đồng thời hẳn cũng vì Ủy Ương phần này sự dẻo dai hãy còn trong lòng dựng lên ngón cái.

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 115: Phòng tắm kỳ quái (hạ)

Ra về nhìn kỹ mà không thấy, Đường Tiểu Quyền nhẹ nhàng đi xuống sam đồ lên, đồng thời không nói tới một chữ vừa mới sờ kiến người sau mất cá chân sừng chuyện tình.

Đương nhiên, đây đảo cũng không Đường Tiểu Quyền sợ phiền phức không muốn đề cập, mà là hẳn thấy, đối phương đã có ý muốn giấu diếm việc này, tất nhiên là có thêm nàng đạo lý của mình.

Và từ của nó đi tới mấy canh giờ biểu hiện đến xem, Đường Tiểu Quyền cho rằng, Ủy Ương sờ dĩ làm như vậy, hơn phân nửa là bởi vì nàng không muốn để mọi người lo lắng, không muốn trở thành mọi người gánh vác mới tận lực man hạ việc này.

Thật là một mạnh hơn nữ hài a! Lần thứ hai tâm trạng ám khái, Đường Tiểu Quyền đỡ nữ hài về tới trư vật bên trong.

"Cái kia ~ ngon nên liền xảy ra phòng tắm rửa mặt trì thượng, muốn là buổi tối đi chỗ đó quá đen, người liền đem nó đốt. Nga, được rồi, cái này bật lửa cho người." Đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền bắt đầu từ trong túi móc ra cái bật lửa, cũng đem cái đó gác qua tủ âm tường cái cặp bàn thượng.

Đợi đến giao phó xong, Đường Tiểu Quyền cũng nghiêm chỉnh nhiều đợi, dù sao a, như thế nào đi nữa nói đây cũng là nhân gia nữ hài ngon khuê, người đồng nhất đại lão gia, đêm hôm khuya khoắc đặt xử được có nhiều bất tiện.

Sờ dĩ, gãi gãi đầu, Đường Tiểu Quyền nói "Ngũ ngon", thuận tiện cất bước hướng ngoài nghề đi ra ngoài.

Nhưng ngay khi hẳn đem muốn đi ra khỏi cửa, yểm hợp cửa phòng hướng tới, của nó dưới chân bước tiến cũng đột nhiên bị kiềm hãm, tiện đà...

"Nga, được rồi, vẫn có một việc, ta nhớ kỹ trước người có nói người là người y tá, đúng không?" Không có từ trước đến nay mở miệng vừa hỏi, Đường Tiểu Quyền hơi thiên nghiêng đi đầu, không có ai biết hẳn lúc này hỏi ra đây chiếu mục đích chỗ.

"Ách ~ là nhưng thật ra, chỉ bất quá..." Tựa hồ là có chút ngượng ngùng, Ủy Ương chính là lời nói hơi lộ ra ngượng ngùng: "Chỉ bất quá... Ta còn chỉ có thể rút cuộc cái thực tập hộ sĩ, ha hả!"

"A ~ thực tập hộ sĩ cũng là hộ sĩ nha! Như vậy ~ người quay đầu lại nhìn, ở người trước ghé sa lon cái kia tiểu quỹ phía trong, có một cặp cứu rương, ta nghĩ giao nó cho người phụ trách. Người biết, chúng ta những người khác cơ bản đều là y manh, sờ dĩ vô luận như thế nào, cái này "Đoàn đội bác sĩ" chức trách người cũng đáp ứng a! Được rồi, thời gian cũng không còn sớm, ta liền không quấy rầy người nghỉ ngơi, có lời gì chúng ta ngày mai nói sớm, chúc chào người mộng! Ngũ ngon!"

"Thế nhưng... Đây, chờ một chút!"

Giả bộ không nghe thấy mà đi ra trư vật phòng, Đường Tiểu Quyền chưa kịp nữ hài nói hết lời thuận tiện mau lẹ đem cửa phòng yểm hợp mà lên.

Bên trong gian phòng, Ủy Ương chậm rãi tựa đầu gối lên, trương biến mắt trong bóng đêm mặt cười từ từ hiện lên tí ti nhợt nhạt độ cung.

"Cảm tạ!"

Nữ hài biết đối phương là cố ý tự nhủ lời nói này,

Mục đích gì ngay với nghĩ giúp mình tạo lòng tin.

Chỉ là Ủy Ương gần con đoán được một điểm, còn có một chút nằng lại hoàn toàn không có ý thức đến.

Đội đến giẫm ra khỏi phòng cửa mấy bước lúc, Đường Tiểu Quyền bỗng nhiên như quỷ mỵ vậy vừa lặng yên chiết trở lại.

Tiền đà hần tiếp cận thân kẻ sát phòng hảo hạng cửa, là tốt rồi tự cái đạo tắc đưa lỗ tai nghe lên bên tai ngon khuê phía trong động tĩnh.

Hắn đang làm gì thế? Hắn muốn làm gì? Rất rõ ràng, thành như trên văn nói, hắn chính là ở nghe bên trong nhà động tĩnh.

Bởi vì a, hắn nghĩ xác nhận, nữ hài có hay không sẽ ở hắn sau khi rời đi, lợi dụng hắn vừa mới sở báo cho biết hòm y liệu vì mình bôi thuốc.

Dù sao, Ủy Ương không muốn để cho bằng người biết nằng thụ thương chuyện này, sở dĩ Đường Tiểu Quyền thẳng thắn tương kế tựu kế, lấy "Vây Ngụy cứu Triệu" phương thức đối kỳ thi lấy viện thủ.

Kể từ đó, hắn vừa nhưng để bảo vệ đối phương tư ẩn, lại đạt tới trị liệu mục đích của nằng.

Một thời hai điều, đây cũng là Đường Tiểu Quyền trước khi đi nói ra chiếu một ... khác tăng ý tứ.

Như vậy kế tiếp, phải nhìn Ủy Ương bản thân, làm sao làm ra quyết định.

Mơ hồ nghe được sô pha mặt ngoài nhân ma sát và phát ra "Sàn sạt" âm thanh, ngay sau đó Đường Tiểu Quyền thuận tiện nghe được mượn tiền cước bộ động tĩnh, mà khi của nó nghe được xóa sạch nhỏ nhẹ vền quỹ thủ vật âm thanh phía sau, của nó nét mặt xiết chặt vùng xung quanh lông mày rất cục có thể chậm rãi thư giãn ra.

"Hô ~" thở một hơi thật dài, không có gì bất ngờ xảy ra, thân là hộ sĩ Ủy Ương sẽ phải thích đáng xử lý tốt thương thế của mình.

Sở dĩ, Đường Tiểu Quyền thuận tiện kéo quyền đai thân hình, một lần nữa trở về tại chỗ, tiếp tục hắn dài dằng dặc mà lại lại gian nan gác đêm công tác.

Ngày kế, ngày còn chưa hoàn toàn sáng lên, nhưng người sống sót sở đội bên trong cái phòng nhỏ một cái tịnh lệ bóng hình xinh đẹp lại dĩ nhiên là thật sớm bận rộn.

Ủy Ương không thích ngủ nướng, bởi vì nằng mỗi ngày đều muốn đuổi ở tia nắng ban mai luồng thứ nhất ánh dương quang từ đường chân trời mọc lên là lúc, vì mình thói cổ mẫu thân làm thượng một phen cầu xin.

Đây là nằng từ nhỏ liền có quen, vài thập niên cũng không tăng cái biến.

Thế nhưng, ngày hôm nay nằng nhưng không có làm như vậy, bởi vì triều đại đương thời hà nhuộm đỏ phía chân trời thời gian, nằng vẫn như cũ đội ở trừ phòng lo liệu được, không có bất kỳ dịch bước quan ngày ý tứ.

Tại sao?

Lại nói tiếp, đây là một cái tương đương phức tạp mà lại khó có thể lựa chọn lòng của đề ý quá trình, ở trải qua cả đêm suy tư cùng đấu tranh phía sau, Ủy Ương bỗng nhiên suy nghĩ mình bạch một việc mà.

Chuyện gì chứ?

Chuyện này thuận tiện, thế đạo đã thay đổi, chính trước kia sở nhận thức cái thế giới kia đã không còn nữa tồn tại.

Sở dĩ, nếu muốn ở lúc này đây hành thi gần đây, nguy cơ từ phía mặt thể hạo kiếp phía trong sinh tồn được, chỉ dựa vào cầu khẩn cùng cầu xin hiển nhiên là không quá mức tác dụng.

Làm hoàn thành phụ thân nguyện vọng, Ủy Ương phải làm ra cái biến, như vậy thay đổi bước đầu tiên, chính là để cho mình trở nên kiên cường.

Vì vậy, Ủy Ương làm ra quyết định, từ hôm nay trở đi, nằng đem không hề cầu xin, mà là đem phần này ký thác niềm thương nhớ lòng của hóa thành sống tiếp động lực, bất luận thời gian tới gặp phải loại nào gian nguy, bất luận tương lai sinh hoạt cỡ nào gian khổ, bọn ta lại làm viên này tâm, theo bên cạnh những người may mắn còn sống sót này kiên cường sống sót.

Bữa sáng theo thường lệ vô cùng phong phú, Ủy Ương là mọi người chuẩn bị tự chế mộc mạc hán bảo, cùng với nóng hằm hấp nước chừ bát cháo.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền nhưng thật ra ngoài dự đoán của mọi người không có biểu hiện ra khác thường tâm tình.

Đương nhiên lạc, không bày tỏ ra ngoài, cũng không có nghĩ là hắn nhận đồng làm như vậy, chỉ là...

Lúc này cục diện này, thì là hắn đưa ra dị nghị, mọi người sợ là cũng sẽ không đề ý tới.

Tương phản, vẫn mới có thể bởi vậy diu ương vừa lần nữa nhặt sinh hoạt lòng tin cho đã kích.

Dù sao a, Ủy Ương cũng không biết phe mình lương thực cung cấp khan hiếm, sở dĩ nhân gia hảo tâm hảo tâm cho người làm cơm, ngã đầu còn bị nói rằng, đây về tình về lý tựa hồ cũng có chút không thể nào nói nổi.

Sở dĩ, Đường Tiểu Quyền nghĩ rất rõ ràng, chuyện này nhất định phải nói, nhưng tuyệt đối không hiện tại.

Như vậy, lúc nào hợp đây?

Hắn dự định trước đơn độc hoa lão đại ca Hồ Hiểu Đông nhàn nhạt, tin tưởng có hắn ngầm đồng ý và chỉ trì phía sau, tương quan vấn đề hắn là đều có thể giải quyết dễ dàng.

Đội đến phạm tất, những người may mắn còn sống sót đều là hải lòng ngưỡng nằm trên ghế sa lon, thích ý thư giãn được trong dạ dày thức ăn.

Và Ủy Ương còn lại là ngựa không ngừng vó câu dòi đi trận địa, này chất đông cả ngày, chính ở trong phòng tắm tản ra mồ hôi thúi bản y, đúng là nàng kế tiếp sắp sửa khai hỏa chiến dịch.

Phòng khách trong vòng, ăn về mặt mạo du người sống sót không thú vị tán gẫu, Đường Tiểu Quyền hãy còn đứng lên, ở đây đuổi nhớ lại sau thất lưng, đem ánh mắt dừng lại ở nhắm mắt dưỡng thần Hồ Hiểu Đông trên người...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Đối diện phóng tới tia sáng (1)

"Thế nào? Tiểu Đường, chuyện gì như thế thân bí, cần phải đặt đây nói sao?" Mặt tươi cười dung, Hồ Hiểu Đông có chút ngạc nhiên với đối phương gọi hắn đi ra ngoài mục đích.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền nhưng thật ra một quyền chính chặt, bắt cầu ngôn tiểu trả lời: "Là như thế này, Hồ ca, chúng ta lương thực dự trữ người cũng rõ ràng, ta không phủ nhận Ủy Ương nàng làm cơm, nấu ăn quả thực rất tài năng, nhưng. . ."

Cảnh giác mọi nơi nhìn hai mắt, đội xác nhận không có người bên ngoài phía sau, Đường Tiểu Quyền mới vừa rồi tiếp cận thân dè dặt tiếng nói nói: "Nhưng dựa theo của nàng cái này nấu ăn phương thức, chúng ta đỉnh đầu lương thực tiêu hao nhanh, sợ rằng. . ."

"Vẫn có thể kiên trì bao lâu?" Thay đổi vừa mới thoải mái, Hồ Hiểu Đông ở được nghe hết kể trên ngôn ngữ phía sau, nhất thời là nghiêm túc.

Vươn hai người đầu ngón tay, Đường Tiểu Quyền gần từng chữ một: "2 ngày, điều kiện tiên quyết là trở về nguyên thủy cung cấp phương thức, bằng không. . ."

Bất đắc dĩ lắc đầu, chợt Đường Tiểu Quyền từ từ đặt xuống ngón tay.

"Ta. . . Đã biết, " thanh âm tha lâu dài, Hồ Hiểu Đông ý thức được vấn đề nghiêm trọng tính.

Nhưng nói cho cùng, dẫn đến đây hết thấy đầu nguồn đều chỉ có thể oán phe mình một đám không có đúng lúc hướng Ủy Ương nói rõ, sở dĩ sai không ở nàng, mà ở phe mình.

Chỉ bất quá sự tình đã xảy ra, hối hận oán giận chưa từng quá mức tác dụng, nghĩ ra đường giải quyết mới là chính đề.

", tiểu Đường người có ý kiến gì?" Dời chuyển ánh mắt, Hồ Hiểu Đông đón nhận Đường Tiểu Quyền ánh mắt của, hắn tin tưởng trước mắt thanh niên nhân này tuyệt không lại chỉ là thăm nghĩ ra vấn đề chỗ ở đơn giản như vậy.

Hồ Hiểu Đông phán đoán không có sai, Đường Tiểu Quyền hoa hắn đi ra, đích xác còn có của nó mục đích của hắn, chỉ tiếc ngay người sau vừa muốn mở miệng nói hướng tới, phòng khách đột ngột lên tiếng huyền não cũng cắt đứt giữa hai người nói chuyện với nhau.

"Ta đi! Nào có cái gì tia sáng a, Cường tử?"

"Hắc hắc, tiểu tử người sẽ không phải là ăn nhiều, hoa mất đi!"

"Viễn, người Y mới ăn nhiều hoa mắt, người Y toàn gia đều ăn nhiều hoa mắt!"

"Chuyện gì xảy ra? Xảy ra chuyện gì?" Đặc bộ rào bước tiến lên bên trong nhà, Hồ Hiểu Đông hùng hậu tiếng nói trầm thấp mà lại vô cùng áp bách.

"MD! Hồ ca người tới thật đúng lúc! Đến đến đến!" Không nói lời gì, Vương Cường một bả vén qua Hồ Hiểu Đông cánh tay, cũng đem cái đó kéo đến tọa trước:

"Người xem! Hồ ca, ta đây, mới vừa liền đặt người này nằm. Xong, trước mắt bỗng nhiên có câu tia sáng hiện lên, ta lúc đó không có ở ý a, chỉ coi là ánh dương quang chói mắt. Nhưng TM then chốt, ta bị đồ chơi kia liên tục lung lay nhiều lần,

Sở dĩ, ta liền theo bản năng hướng ngoài cửa sổ nhìn sang. Người biết không, ta TM xác định nhất định cùng với khẳng định, có như vậy một cái chớp mắt, nhìn đến rồi tia sáng, nhưng. . ."

"Nhưng hán không biết tia sáng ở đâu. . . Ha ha ha ha!" Âm dương quái khí tiếp tra nói rằng, Ôn Tuyền Hâm xiêm áo cái hài hước ủy khuất tạo hình.

"Viễn, một bên chơi đùa đi!" Bấm tay giờ ngón tay giữa lên, Vương Cường hướng về phía Ôn Tuyền Hâm được nào giờ giờ lên, tiện đà vừa kéo qua Hồ Hiểu Đông, đem hán đẩy tới phía trước cửa sổ: "gi ~ Hồ ca, ánh mắt người tốt, người cho ta tỉ mỉ nhìn, giúp ta đem tia sáng tìm cho ra!"

Hao tổn tinh thần lau trên trán mồ hôi, Hồ Hiểu Đông tự nhiên là không tin thế đạo này còn có ai sẽ không trò chuyện đeo đuổi đây chuyện ngu xuẩn.

Bất quá lo lắng đến Vương Cường tính cách, hán vẫn miễn vì kỳ nan trở về câu: "OK, như vậy, người có tia sáng đại thể phương hướng sao? Bên trái, còn là bên phải?"

"A? Cái này ~" nửa há hốc mồm, Vương Cường chậm nâng tay phải lên, ở mình bên phải hướng tả, mình tả hướng bên phải, tới tới lui lui lay động mấy lần phía sau, hán rút cục cho ra đáp án của mình: "Quay về với chính nghĩa. . . Ở đối diện là được!"

Mí mắt hơi đồng nhất, hay thật, đối diện thế nhưng đồng nhất cả con đường nói a, thị lực có thể đạt được ít nói cũng có hơn mười nét, đây còn không bao quát tăng chồng lên nhau kiến trúc.

Nếu như chiếu cái này quy mô đám lâu đông, đám cửa sổ nhìn, đi tìm, vậy hán Hồ Hiểu Đông ngày hôm nay cũng đừng đeo đuổi những chuyện khác mà, liền đặt đây chơi "Hoa tra" trò chơi được.

Trừ lần đó ra, phiền phức ngược lại cũng thôi, chỉ cần có thể tìm được, nhưng vấn đề là. . .

Có chút hơi khó nghiêng đi đầu, Hồ Hiểu Đông bắt tay vào làm đỡ thượng Vương Cường đầu vai: "Huynh đệ a, không ca ca không giúp người, chỉ là người đây ngay cả cái chính xác cũng không có, con để làm sao tìm được a?"

Thoại âm rơi xuống, Hồ Hiểu Đông đã làm xong nghênh tiếp đối phương pháo liên châu công kích, thế nhưng ai có thể nghĩ cái kia trong dự tưởng mạ liệt thanh âm vẫn chưa xuất hiện, ngược lại thì Đường Tiểu Quyền vùng xung quanh lông mày xiết chặt mà ở cửa nó phía sau nói rằng: "Đạo kia vị tất, ta nghĩ tia sáng vị trí hán là ở đằng kia."

Trong giây lát thẳng người lên, Đường Tiểu Quyền vừa đi, một bên giải thích: "Ta vừa ở Vương Cường nằm giữa địa phương thủ hạ, từ tầm mắt của hán đến xem, có thể bị tia sáng chiếu đến khu ở giữa đại thể ở phương vị nào. Sở dĩ Hồ ca, làm phiền người liền ở cái phạm vi này hoa một chút là được rồi!"

Khẳng định nhân thân, kín đáo suy đoán, Vương Cường trong đầu của đột nhiên nổi lên cái học sinh tiểu học đáng đáp, và của nó nhĩ tế cũng giống như truyền đến câu kia kinh điển lời kịch: "Chân tướng chỉ có một!"

Emma, chuyển kiếp! Nhanh lên sảy đi trong đầu hỗn độn ý kiến, Vương Cường theo bản năng đình liểu đình sống lưng, tiện đà xoa tay nói: "gi ~ Hồ ca, phương vị cũng xác định, có thể mở ra phạm đi!"

Cười khổ nhìn Đường Tiểu Quyền liếc mắt, Hồ Hiểu Đông thực sự không hiểu trước mắt đây xưa nay đầu hảo sử thanh niên nhân, làm sao sẽ buồn chán đến cùng Vương Cường cùng nhau hò hò.

Hiện tại khỏe, hán đây tịch lời vừa ra khỏi miệng, tự mình nghĩ cự tuyệt đối phương cũng.

Hãy còn trong lòng ám thờ dài, Hồ Hiểu Đông dời mắt nhìn về viễn phương.

Dựa theo Đường Tiểu Quyền vừa mới đưa cho định phạm vi, Hồ Hiểu Đông từ trên xuống dưới, mình tả đến bên phải bắt đầu rồi phiền phức tìm tới công tác.

Thái dương tương đối gai mắt, loại này nghênh hết tra tìm rất là gọi người khó chịu, rất nhanh Hồ Hiểu Đông thuận tiện bị như suối nước vậy ngã nhào ướt đầm mồ hôi khuôn mặt.

Thời gian từng giây từng phút chuyển dời được, may là nhiều luyện tiến cuộc đời ma lệ Hồ Hiểu Đông kiên trì, nhưng thủy chung không có kết quả sưu tầm còn là làm cho hán từ từ mất đi hứng thú.

"Ta nói, Cường từ a! Có thể người thật là. . ."

Mới vừa càng nói ra "Hoa mắt" hai chữ, nhưng đúng vào lúc này, bên hông Đường Tiểu Quyền cũng đột nhiên cùng Columbus phát hiện tân đại lục vậy hưng phấn mà kêu lớn lên: "Tại nơi, ở bên kia, ngã lại dựa vào nữ trang bên cạnh đồng lầu, đồng nhất, hai, ba, ở lầu ba, bên phải nhất cửa sổ."

Bất chấp cái khác, mọi người đều là đồng thời mà bóp đến rồi phía trước cửa sổ, sau đó dựa theo Đường Tiểu Quyền ám chỉ trong lời nói phương vị nhìn lại.

Quả nhiên, một người nam nhân chánh phục với phía trước cửa sổ, liên tục đóng đưa trên tay phải, một quả tiểu kính chính thường thường phản xạ ra một chút hơi yếu quang mang.

"Hắn hình như ở xông chúng ta phát tay?"

"Đúng vậy, hắn ra về biết chúng ta phát hiện hắn!"

"Ta sát, ta nói cái gì tới! Ta nói cái gì tới! Có đúng hay không có tia sáng a!" Vương Cường huơ tay múa chân hựu bính hựu khiêu, hãy cùng mãi về số trung tướng dường như.

Con bắt quá dưới mắt không ai có tình tư phản ứng hắn, bởi vì đối diện nam nhân có hành động. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117: Đối diện phóng tới tia sáng (2)

", người nọ đang làm gì thế? Khiêu vũ sao?" Trong con người nam nhân không ngừng tái diễn đồng nhất tổ động tác, thấy Ngô Siêu có chút không nói gì.

"Không, hắn chắc là nghĩ hướng chúng ta nhấn nhủ một cái ý tứ, chỉ bất quá..." Cười khô lắc đầu, Đường Tiểu Quyền không có nói hết lời, bởi vì đối diện nam nhân thời khắc này tứ chi thuyết minh thật sự là có điểm quá mức gì!

Lông mày tiêm hơi nhăn lại, Đường Tiểu Quyền không nhịn được bày ra trên trán lưu hải đến, đây là hắn động não điên báo, bởi vì hắn thấy, phe mình rất có cần phải và đối diện nam nhân thành lập được liên hệ.

Nguyên nhân có hai:

Đồng nhất, hãm sâu thi lung phe mình, giữa lúc ở thực phẩm vật tư khô kiệt sát biên giới, lúc này bọn họ nhu cầu cấp bách tin tức hữu dụng đến bang trợ chính vượt qua cửa ải khó khăn.

Hai, nam nhân nếu có thể qua sông đến bây giờ, như vậy tất là có chỗ độc đáo riêng, có thể hắn chỗ ở đồng tiểu lâu chính là cái lý tưởng chỗ tránh nạn cũng nói không chừng.

Đương nhiên, vô luận là nguyên nhân đồng nhất còn là nguyên nhân hai, ở làm rõ ràng trước, đều phải có cái tiền đề, đó chính là phải cùng nam nhân thành lập được thẳng đường liên hệ.

Sờ dĩ...

Đôi mắt mọi nơi ở trong phòng tìm kiếm, mà khi của nó rơi xuống chồng chất ở bên tường từng hàng chính tề lũy lạc chỉ rương thì, Đường Tiểu Quyền nhất thời nảy ra ý hay.

"A Thành, đi giúp ta đem trong túi đeo lưng nọ đầu bút tới. Hồ ca, các người đi theo ta sách những giấy này rương!"

Nói bẻ đồng thời, Đường Tiểu Quyền đã rồi là nói đao nơi tay, gương cho binh sĩ mà mở ra đeo đuôi lên.

Đem chứa đầy giả điều thuốc chỉ rương khuynh đảo không còn, những người may mắn còn sống sót coi như một người không khống chế được tên côn đồ, hợp lực xé rách lên rương mặt giấy các-tông đến.

"Ra, xảy ra chuyện gì?" Nghe thấy tin chạy tới Ủy Ương gương mặt mờ mịt, ở cửa nó thấy cúi người dư địa, vỡ sách chỉ rương đồng bạn cử động phía sau, càng hoảng sợ trừng mắt lên.

Hồ Hiểu Đông theo bản năng ngoài đầu nhìn lại nhìn sau lưng Ủy Ương liếc mắt, người sau hoa dung thất sắc biểu tình, khiến mình bạch đối phương là bị

bọn họ lúc này động tác dọa cho được lạc, cho nên khi tức vội vàng là bài trừ một tia sang sảng đáng tươi cười, giải thích: "Tiểu Úy, đừng lo lắng, không ra chuyện gì, chúng ta mới vừa ở đối diện phát hiện cái người sống sót, chính đang nghĩ biện pháp và hẳn bắt được liên lạc!"

"Người sống sót?" Chân mày to hơi giương lên, Úy Ương ngốc lảng hai giây, chợt sốt ruột thúc đẩy hỏi tới: "Hắn ở đâu? An toàn sao? Có cái gì ta có thể giúp một tay sao?"

Làm bị thi bầy vậy khốn sắp tới một tháng lâu Úy Ương mà nói, cái loại này không giúp tuyệt vọng là nàng chung thân khó quên.

Sở dĩ,

Nàng trước tiên chính là muốn đến rồi cái kia "Đáng thương người sống sót" có thể đang ở tào ngộ được cùng nàng đã từng giống nhau kinh lịch.

Nàng mong muốn mình có thể giúp đỡ đôi phương một bà, giống như trước mắt những thứ này đồng bạn lúc đó cứu trợ nàng như nhau.

"Yên tâm đi, Úy Ương, người kia ở phía đối diện đồng tiểu lâu phía trong, hơn nữa từ hẳn trạng huống trước mắt đến xem, chắc là an toàn." Tien tay lấy ra một khối chỉ rương phiến, Đường Tiểu Quyền đem cái đó đặt tới mặt bàn.

"A Thành, bút!" Bắt tay đồng nhất bầy, A Thành hợp thời mà đưa qua một con màu đen mạ đầu bút.

Không có bất kỳ dừng lại, Đường Tiểu Quyền vén đi bút cực tốt, sau đó mạnh mẽ có lực ở màu cả phê rương bên ngoài thân mặt thật chính tề rơi xuống mấy người thạc đại tự thế:

"Người muốn nói cái gì? Chúng ta không rõ!"

Đem về đây tự thể giấy các-tông giờ cao khỏi chóng, Vương Cường nghiêng nhiên một cái thi đầu trước cử bài người điều khiển chương trình.

Chỉ bất quá hẳn vị này người điều khiển chương trình tràn đầy hồ tra tổ khuôn mặt cùng với tóc gáy phát đạt bắp đùi, gọi người nhìn phía sau, thực tại là có loại nghĩ cảm giác muốn nôn mửa.

"Này, hàng có phản ứng không?" Có thể cũng là cảm thấy mình tạo hình có chút không được tự nhiên, Vương Cường bắt mắt dò hỏi.

"Cường từ ai, chịu đựng, cách mạng chưa thành công, người Y vẫn như gắng sức a!" Ôn Tuyền Hâm nhin không được cười trộm.

Đường Tiểu Quyền mặt thiết mà nhìn chăm chú vào lầu đối diện đồng phía trong nam nhân động tác, rất nhanh hẳn thuận tiện nghe được bên cạnh Hồ Hiểu Đông, trầm giọng nói: "Hắn ly khai, hẳn hình như ở trong phòng hoa vật gì vậy... A, hẳn đem rèm cửa sổ rải ra cho gạt đến, hẳn đã ở viết chữ... Hẳn đem vài mảnh giờ lên!"

"Giờ lên? Hẳn viết cái gì? Viết cái gì nha?" Không kèm chế được tâm trạng thật là tốt kỳ, cách song khá xa A Thành vội vàng hỏi.

"Hắn viết hình như là..." Mượn xuất chúng thị lực, Hồ Hiểu Đông gần từng chữ chậm rãi thì thầm: "Ta, ta nghĩ thêm vào, các người, nhưng, có thể chứ?"

"Hắn nói hẳn nghĩ thêm vào chúng ta!" Tụng đọc xong toàn bộ lúc, Hồ Hiểu Đông lần thứ hai nhanh chóng lập lại một lần.

"Chỉ nói vậy thôi, tất cả mọi người ý kiến gì?" Đem Vương Cường bắt chuyện vào nhà, Hồ Hiểu Đông tức khắc triệu khai cái lúc không giờ thảo luận lại.

"Cái kia ~ ta nghĩ, nếu hẳn nghĩ thêm vào, chúng ta liền tiếp nhận hẳn đi!" Xuất phát từ nữ tính cảm tính cùng với tự thân đã qua tào ngộ, Úy Ương đầu ra phiếu tán thành.

"Không sai, ta đồng ý Úy Ương mọi từ cái nhìn, mọi người cũng không dễ dàng, bảo đoàn mới là vương đạo!" Hầu như ngay Úy Ương nói bé đồng thời, Vương Cường lập tức là ra phụ họa.

"Thế nhưng, Cường từ, hẳn thêm vào nhưng thật ra không vấn đề gì, nhưng vấn đề là hẳn tại sao tới đây đây?"

Rốt cục nghe được bất đồng ý kiến, Đường Tiểu Quyền vẫn xiết chặt vùng xung quanh lông mày cuối cùng là thoáng thư giãn một ít, hẳn không dám có chút đình lại, nhanh lên là tận dụng mọi thứ mà nói bổ sung:

"Đúng vậy, Ngô Siêu nói rất có lý, chúng ta không thể không lo lắng người nọ làm sao qua được vấn đề. Trừ lần đó ra, hẳn bên kia có mấy người? Người của hẳn phẩm làm sao? Hẳn thêm vào chúng ta con mắt ở đâu? Chúng ta cũng lo lắng đến!"

"A nha! Người Y suốt ngày đến muộn chính là ma ma tức tức, cái gì nhiều như vậy thật lo lắng cho, muốn đặt người đây chiếm tiền cổ hậu làm việc phương thức, hoa cúc món ăn đều TM cho chính lạnh!" Không có vấn đề chút nào bản tay to ngay cả bãi, Vương Cường một bộ ghét bỏ đáng đáp.

"Ai ~ không không không, ta đảo cảm thấy Quyền Từ lo lắng không phải không có lý, mọi người cũng đừng quên Lục Thụy tên khốn kiếp kia làm chuyện tốt a!"

Lời vừa nói ra, mọi người đều là chìm yên tĩnh trở lại, may là vừa mới không ai bì nổi Vương Cường, cũng là hờ hững thông xuống đầu.

Không hề nghi ngờ, Ôn Tuyền Hâm nói lại một lần nữa gọi lên những người may mắn còn sống sót đúng chuyện cũ hồi ức.

Hồ Hiểu Đông càng buồn bực đến ngón tay giữa tiết bóp ba ba rung động.

Mắt thấy trọng tâm câu chuyện phương hướng sẽ cải biến, Đường Tiểu Quyền nhanh lên là bắt tay vào làm ho nhẹ hai tiếng, kéo hồi tưởng tự nói: "Ho khan một cái, các vị hãy nghe ta nói a, trước không nói chuyện có tiếp hay không nạp người đàn ông này, có một chút, chúng ta phải làm rõ."

Có ý thức đem thanh âm bị kiềm hãm, đợi đến mọi người tất cả đều đưa mắt nhìn về phía mình, Đường Tiểu Quyền mới du du nhiên địa mở miệng tiếp tục nói:

"Lẽ nào mọi người không cảm thấy kỳ quái nha, chúng ta đi tới nơi này đã sắp có hai tuần lễ, trước động tĩnh lớn như vậy, hấn ở đối diện không lý do không phát giác. Như vậy vấn đề tới, nếu hấn đã sớm biết chúng ta tồn tại, vì sao cho tới hôm nay cùng chúng ta bắt được liên lạc, hơn nữa đây mới vừa đồng nhất liên hệ, liền khẩn cấp đưa ra muốn gia nhập chúng ta thỉnh cầu? Lẽ nào mọi người không cảm thấy sự tình có kỳ hoặc sao?"

Giọng trầm thấp mang theo một chút huyền nghi, Đường Tiểu Quyền rất tốt đem mọi người tự hỏi phương hướng dẫn đạo vào mình muốn đường bộ trung!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 118: Đối diện phóng tới tia sáng (3)

Đúng, một lời giạt mình tỉnh giấc người trong mộng! Đường Tiểu Quyền sờ nói nghi vấn, làm cho một đám người sống sót đều là trầm mặc không nói.

Đích xác, đối diện nam nhân bất luận là đang xây dựng liên lạc thời cơ phía trên, hay là đang đưa ra thỉnh cầu mục đích phía trên, đều tồn tại nhiều điểm đáng ngờ.

Nhưng nếu luận đạo hấn đến tốt cùng tốt hay xấu, là có tâm thêm vào còn là tâm hoài bất quỷ, thẳng thắn giảng, Đường Tiểu Quyền vô pháp biết được.

Dù sao, hấn không thần, không thể nào đoán được bàng lòng của người ta tư.

Bất quá, những thứ này với lúc này Đường Tiểu Quyền mà nói cũng không trọng yếu, bởi vì muốn sống quy luật thứ hai mươi bốn cái đã minh xác cho hấn chỉ rõ ở gặp phải loại tình huống này thì xử lý phương pháp, và cái này xử lý phương pháp chính là:

Ngày diệt vong nguy cơ dưới, khi người gặp phải ba phải cái nào cũng được, khó có thể quyết đoán việc thì, không ngại trước giả định nó là phù, sau đó sẽ ý kiến đem cái đó luận chứng.

Và cách làm như vậy chỗ tốt lớn nhất liền là có thể lệnh người ở đây toàn bộ luận chứng trong quá trình bình tĩnh ý nghĩ, kéo tư bóc kén, do đó từng bước nhìn thấu sự kiện bản chất, rồi chậm lại hăm sáu hiểm cảnh nguy hiểm.

Ngón tay nhẹ nhàng gõ kích mặt bàn, Hồ Hiểu Đông hồ hững mà ngồi, nghiêm nghị trên khuôn mặt một cái thâm thúy điệp vết rõ ràng có thể thấy được.

Làm đoàn đội trung duy nhất qua mà đứng cái đó năm người, hấn lúc này lưng đeo áp lực có thể nghĩ.

Gõ tiếng va chạm một chút đón lấy một chút, ở phòng khách bầu trời tấu vang, bỗng nhiên, Hồ Hiểu Đông lăng không đầu ngón tay chợt dừng lại, hấn chợt trầm thấp tiếng nói thần nhiên nói: "Lý do an toàn, ta xem chúng ta còn là cự tuyệt đối phương thỉnh cầu đi!"

Lời vừa nói ra, Ủy Ương chân mày to không khỏi căng thẳng, nữ nhân miễn cảm khiến nàng lúc này phản bác: "Làm như vậy có thể hay không có chút quá mức lỗ mẫn, dù sao cho tới bây giờ tất cả nghi vấn chỉ là chúng ta mình phỏng đoán, và nếu như đối phương là người tốt đấy, chúng ta đây chẳng phải là. . ."

Không dấu vết liếc Ủy Ương một lời, rất rõ ràng đối phương có thể làm ra giả thiết như vậy, thì là nói rõ nàng còn chưa chính thật nhận thức đến mặt thể tàn khốc, nhân tính nữ như.

Chỉ bất quá mấy thứ này, cũng không phải là Đường Tiểu Quyền hiện nay sở chú ý tiêu điểm.

Trên thực tế, hấn phi thường cảm tạ Ủy Ương lần này bản tính nói như vậy, bởi vì ngay vừa, ngay Hồ Hiểu Đông kiên quyết làm ra phủ định là lúc, hấn vẫn thật lo lắng cho mình kế tiếp làm sao đi dẫn đạo chúng tư tưởng của người ta.

Dù sao a, đối diện vấn đề của nam nhân, không thể áp đặt, và nhân chia để trị.

Nếu như đối phương thật sự có năng lực trợ phe mình giúp một tay, may là hấn có chút vấn đề, cũng lớn nhưng tạm thời cố tìm cái chung, gác lại cái bất đồng, đợi đến ngày sau an định lại, vẫn buồn không công phu đem cái đó đuổi xa?

Tư đến hơn thế,

Đường Tiểu Quyền trong con ngươi tia sáng lóe lên, hấn chợt tiếp nối nói tra nói: "Úy cô nương nói không sai, chúng ta cứ như vậy cự tuyệt đối phương quả thực không quá thỏa đáng!"

NM! Khóe môi khinh thường hiện lên lau một cái độ cung, Vương Cường bĩu môi sắc bén tâm trạng thâm nghĩ: "Ngươi Y thật là đi a, tốt ngạt đều TM ngươi một người nói, vừa lão tử nói tiếp nhận, ngươi Y nói nam nhân không đáng tin cậy! Thật sao, hiện tại Úy Ương muội tử nói không thích hợp, ngươi Y liền phụ họa! Sát lại, thật không hồ là thật "Nam nhân" a!"

Không ai sẽ biết Vương Cường suy nghĩ trong lòng, mọi người đều là hãy còn suy nghĩ hai phe ý kiến.

Chỉ chớp lát, Hồ Hiểu Đông dẫn đầu đánh vỡ trăm mặc: "Tiểu Đường, ngươi đã và Úy cô nương đều có tiếp nhận ý của đối phương, trước đó, ngươi phải trước nghĩ biện pháp giải quyết một cái trước ngươi sở nói mấy người nghĩ vấn!"

Hữu lý có căn cứ có tiết, Hồ Hiểu Đông vẫn chưa nhân đường úy hai người phản đối, và sinh lòng tức giận. Tương phản hấn lúc này nói ra đây chiếu, không chỉ có duy trì thảo luận công bình, vẫn đưa đến bảo hộ đoàn đội an toàn mục đích, không thể bảo là là một hòn đá ném hai chim, gây cực kỳ tai.

Tán thưởng gật đầu, rất rõ ràng Đường Tiểu Quyền cũng là bị đối phương phương thức xử lý chiết phục.

Và Úy Ương thì có chút nóng nảy nhìn Đường Tiểu Quyền liếc mắt, phải biết rằng nàng vừa mới làm phản bác hoàn toàn là xuất phát từ nữ tính đặc thù thương xót ôm ấp tình cảm.

Nàng không hy vọng có người chết, nàng không hy vọng người nam nhân kia bởi vì phe mình không làm và hãm sâu vũng bùn.

Nhưng nếu muốn bàn về nói cười đáp Đường Tiểu Quyền trước sở nói này nghi vấn, nàng kia đã có thể thực sự là hết đường xoay xở, mờ mịt không biết làm sao.

Mỉm cười xôn Úy Ương để đi một cái an ủi nhân thân, không thể không nói nữ hài cụ bị Hoa Hạ nữ tính tất cả tính chất đặc biệt, thiện lương, dũng cảm, tự lập, ôn nhu, mặc dù có chút cứng ở mặt thể cũng không thích hợp, nhưng đoàn đội trung có thể có như vậy một vị nữ tính, thực tại cũng là món dị thường chuyện hạnh phúc.

Chậm rãi thu hồi dáng tươi cười, Đường Tiểu Quyền một lần nữa đưa mắt dời về phía Hồ Hiểu Đông: "Hồ ca, về ta sở nói này nghi vấn, biện pháp giải quyết tốt nhất chính là đi hỏi người trong cuộc, sở dĩ. . ."

Đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền bắt tay vừa nhấc, cử bút thuận tiện ở vừa mới giấy các-tông phía trên dương dương sái sái rơi xuống một hàng chữ: "Ngươi nơi đó có mấy người?"

Rất tự nhiên đưa mắt dời về phía huynh đệ của mình, Vương Cường nhất thời là đạn dựng dựng lên, cùng chỉ vào cái mũi của mình gọi quát dẹp đường: "Không phải đâu, lại TM là ta?"

Nguyên bản hấn không gọi hoàn hảo, lúc đó a, trực tiếp là đem ở đây ánh mắt mọi người toàn bộ đều hấp dẫn tới.

Roi vào đường cùng, Vương Cường cũng chỉ có thể thâm nghĩ không may, sau đó rũ đầu, buồn nản đi ra sân thượng.

Hồ Hiểu Đông theo thường lệ phụ trách quan vọng nam nhân động tĩnh, rất nhanh hấn liền chiếm được đối diện hồi phục: "Ta. . . Ở đây. . . Chỉ có ta. . . Một người."

"Hấn nói hấn chỗ là hấn một cái!"

Lần thứ hai có thứ tự thì thâm một lần, mà giờ khắc này ngồi đằng hoàng ở trác Đường Tiểu Quyền đang nghe hết Hồ Hiểu Đông thuật lại phía sau, lập tức vừa cử bút lần thứ hai ở giấy các-tông phía trên viết lên một câu: "Ngươi nơi đó thực phẩm vật tư dự trữ làm sao?"

Đây không thể nghi ngờ là những người may mắn còn sống sót lúc này vấn đề quan tâm nhất, sở dĩ ở giấy các-tông giao cho ngoài cửa "Cử bài viên" phía sau, mọi người đều là khẩn trương đợi lên đối phương trả lời thuyết phục đến.

Đồng dạng là không qua thời gian bao lâu, Hồ Hiểu Đông thanh âm trầm thấp vang lên lần nữa: "Hấn hồi phục là. . . Còn sót lại nửa bao mì ngâm và hầu như lon tở yến!"

"Sát lại, người này ngày không tệ lắm, lại còn có tở yến!" Ôn Tuyền Hâm có chút thất vọng với kết quả, sở dĩ không tự kìm hãm được điều khiển một câu.

Xem ra đối phương cũng là đến rồi trình độ son cùng thủy tận, Đường Tiểu Quyền như có điều suy nghĩ, sau đó hồ hững lấy ra một khối mới tinh giấy các-tông, tiếp tục nghiêm túc viết đến: "Ngươi vì sao lúc này điểm mới và chúng ta liên hệ? Trước làm gì chứ?"

So với mới vừa lương thực vấn đề, Đường Tiểu Quyền hiển nhiên canh quan tâm đối phương đối với lần này hỏi trả lời.

Dù sao a, cái vấn đề này kết quả đem trực tiếp quan hệ đến nam nhân lập trường, và nam nhân lập trường còn lại là Đường Tiểu Quyền phán đoán có thể không tiếp nhận hẳn chỗ mấu chốt.

Giấy các-tông theo thường lệ bị A Thành đưa đến Vương Cường trên tay của, người sau bào chế đúng cách mà đem cái đó giờ cao khỏi con.

Kể tiếp những người may mắn còn sống sót phải làm thuận tiện đội, bởi vì bọn họ đều rõ ràng kết quả này ý vị như thế nào.

Thời gian ở nơi này vắng vẻ mà lại trầm muộn trong không gian chậm rãi trôi qua, rốt cục, ở chỉ chốc lát đội phía sau, Hồ Hiểu Đông nhìn thấy khối kia bị về đây vẫn tự nhắc cao treo lên vài mảnh. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Đối diện phóng tới tia sáng (4)

"Hò, Hò ca, tên kia đều viết gì, mau cho ta nói một chút!" Khẩn cấp, Ôn Tuyên Hâm nói ra trong lòng mọi người suy nghĩ.

Bởi chữ viết nhiều lắm, đối phương lần này viết về tự thể khổ phải tận lực áp súc, đây không khỏi là cho sát lại thị lực công nhận Hồ Hiểu Đông mang đến một chút xem trắc trở.

Bất quá cũng may hẳn thị lực xuất chúng, đợi đến ngưng mắt tề nhìn phía sau, rốt cục chậm rãi mở miệng nhắc tới nói: "Hắn nói trước hẳn một mực quan sát chúng ta..."

"Mụ trứng, hàng này vẫn TM là một rình coi cuồng a!" Sân thượng truyền đến Vương Cường mạ liệt, Đường Tiểu Quyền nhủ mảy ý bảo Hồ Hiểu Đông tiếp tục: "Hò ca, đừng động Cường tử, người đón lấy niệm!"

"Hắn tại nơi đồng trong lầu đợi có đoạn thời gian, gặp qua không ít muốn sống của người, nhưng phần lớn sẽ bị quái vật ăn, sẽ bởi vì nội chiến tự giết lẫn nhau, con có chúng ta là một ngoại lệ."

"Hắn nói hẳn nhìn thấy chúng ta từ thi bày phía trong đột phá vòng vây; nhìn thấy chúng ta và quái vật chu toàn; vẫn nhìn thấy chúng ta liều mình cứu người; sờ dĩ hẳn cảm thấy chúng ta đám người kia là một đáng tin cậy đoàn đội, quả cảm, có thực lực, có dũng khí, tôi trọng yếu là..."

Màn vải dần dần phía trên dời, Hồ Hiểu Đông thoáng dừng lại phía sau, đón lấy tiếp tục nói: "Là trọng yếu hơn là, người của chúng ta tính vẫn còn ở, sờ dĩ hẳn mong muốn thêm vào chúng ta, thành cho chúng ta một thành viên!"

"Sát! Hàng này vẫn đinh có thể nói, xem ra không cái khó khăn chung đụng người a!" Nghe xong đây tịch hơi lộ ra nịnh hót nói, Vương Cường lập tức là đem sau cùng cảnh giác cho ném đến rồi sau đầu.

Đường Tiểu Quyền im lặng không lên tiếng nhẹ nhàng mà thương thức được trên trán lưu hải, hẳn cũng sẽ không vì bên tai vài câu không đau khổ ca ngợi cái đó từ thay đổi gì.

Đúng, một sai từng bước sai! Mặt thể dưới, bất luận cái gì một điểm nhỏ tiểu nhân sơ sẩy, cũng có thể chôn vùi rơi tánh mạng của mình.

Đây chính như muốn sống quy luật thứ hai mươi lăm cái sờ báo cho như vậy:

Thế gian chi đạo, không có trăm phần trăm sai lầm sự tình, đồng dạng cũng không có trăm phần trăm chính xác sự tình. Sờ dĩ càng khi người cảm thấy chính sắp tiếp cận chân tướng thời gian, càng muốn đề cao cảnh giác, bởi vì khi đó người có thể đã trong lúc vô tình rơi vào rồi vị "Chân tướng" trong bầy rập.

Thí dụ như lúc này tình hình thực tế cảnh, nam nhân nói mấy câu, thuận tiện gọi mọi người mê thất phương hướng.

Đương nhiên, đây đảo cũng không có thể hoàn toàn quái mọi người ý chí không kiên định, chỉ có thể nói đây là nhân loại đặc thù tư duy hình thái tạo thành.

Phải biết rằng may là đạt quan quý nhân, nhận được mỹ dự cùng nịnh hót thì, cũng không thể bảo trì lý trí, huống là ta thông thường dân chúng đấy.

Không để ý tới mọi người nghị luận,

Đường Tiểu Quyền hãy còn suy tư:

Đầu tiên, dứt bỏ nam nhân này không hề dinh dưỡng thành từ luận điệu cũ rích, Đường Tiểu Quyền cơ bản có thể khẳng định, lúc này nam nhân thật là cấp thiết nghĩ thêm vào phe mình.

Thứ nhì, tổng hợp lại nam nhân tất cả ngôn luận, của nó cấp thiết gia nhập nguyên nhân không ngoài có hai:

Thứ nhất, hần lương thực dự trữ gần khô kiệt.

Thứ hai, hần thấy được nhân tính bầu không khí không lành mạnh.

Sau cùng, nam nhân theo như lời một mình hần tồn tại sự thực cũng cơ bản có thể xác định.

Bởi vì trừ phi hần là người điên, bằng không hần là minh bạch, muốn tại đây dựng một cái hành thi gần đây trên đường phố đúng phe mình thực thi như là đánh lên các loại mai phục công kích, trừ phi hần có thể mua được này sức sinh, bằng không, hừ hừ...

Từ đến cùng việc này, Đường Tiểu Quyền thôi là có tính toán: Người đã nghĩ như vậy thêm vào chúng ta, vậy nhìn người có thể cho chúng ta làm những gì!

Khóe môi không nhịn được hiện lên xóa sạch tà cười, Đường Tiểu Quyền viết như gió.

Tiếp nhận giấy các-tông, Vương Cường đánh lông mày liếc nhìn phía trên câu chữ, nhất thời khinh thường lắc đầu, đồng thời hãy còn thăm thò dài câu: "Ta TM chỉ biết người Y không phóng khoáng, lòng sự tình đều TM nghĩ chiếm tiện nghi!"

Theo thường lệ giờ lên thật cao, Vương Cường tùy ý lắc lư vài cái, ý ở nói cho đối phương biết, nắm chặt thời gian đáp lại.

Nhưng mà nam nhân đáp lại nhưng cũng không tự lúc trước vậy mau lẹ, mà là đang khá mất vậy công phu phía sau, mới do bảo tỷ ba nửa che mặt đem cái đó treo đi ra.

Kinh ngạc đứng tại chỗ, khi Hồ Hiểu Đông coi thanh đối phương vài mảnh viết vẽ nội dung phía sau, khẽ nhếch miệng rộng cương định ở tại nơi nào.

"Này! Này!" Được cầm ở Hồ Hiểu Đông mâu trước bãi liễu bãi, Ôn Tuyên Hâm có chút nóng nảy thúc giục: "Hồ ca, lúc này bạn thân vừa động nói nha?"

Không để ý đến vấn đề của đối phương, Hồ Hiểu Đông hãy còn đi tới trước bàn, tiện đà trừu qua hé ra mới tinh giấy các-tông, thuận tiện vùi đầu viết họa.

Ước chừng qua 2, 3 phút quang cảnh, ở Hồ Hiểu Đông biên nhìn vừa vẽ tiến hành hạ, một bộ tùy nét phác thảo vẽ bề ngoài mà thành mặt bằng sơ đồ phác thảo hợp thời xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Nhìn đồ phía trên quen thuộc bố cục, Ngô Siêu có chút không quá chắc chắn hỏi: "Cái này sẽ không phải là..."

"Ừ" Đường Tiểu Quyền khẽ lên tiếng, chợt thần nhiên nói: "Cái này chính là chúng ta sở chỗ ngồi bàn vẽ mặt phẳng!"

"A? Không phải đâu, ta nhớ kỹ người vừa nói vấn đề là "Hần có thể giúp ta môn làm gì?", nhưng này hàng vì sao bức tranh như thế cái địa đồ cho ta a? Má ơi, chẳng lẽ là hần nghĩ nói cho chúng ta biết hần lại làm đồ? !" Mặt lộ vẻ kinh ngạc vẽ, Ôn Tuyên Hâm không khỏi là nghi vấn lên nam nhân chỉ số thông minh đến.

Bất trí khả phủ lắc đầu, Đường Tiểu Quyền nhìn chăm chăm sơ đồ phác thảo trung sở tiêu chú mấy chỗ yếu điểm, hần tin tưởng nam nhân khẳng định còn nói những thứ đồ khác, sở dĩ dời mắt nhìn phía Hồ Hiểu Đông, bất trí khả phủ hỏi: "Hồ ca? Đối diện con vẽ bản vẽ này? Không hơn nữa ta khác?"

Thoại âm rơi xuống, còn chưa đến mọi người phản ứng, đứng ở dương trên đài Vương Cường, đột nhiên cấp hống hống thúc đẩy nói: "Uy uy uy!, tên kia hình như lại đổi lại mảnh à!"

Vội vàng là vội tới phía trước cửa sổ, Hồ Hiểu Đông tập trung nhìn vào, quả nhiên, một cái mới tinh trần ngập văn tự vài mảnh tức khắc bị nhấc cao treo lên.

"Tiểu Đường, người nói không sai, hần hiện tại đây bộ mặt vài mảnh phía trên viết gì đó chính là giải thích vừa bản vẽ!"

"Ngà? Là nha!" Trong lòng không khỏi vui vẻ, Đường Tiểu Quyền vội vàng hỏi tới: ", vậy hần lần này đều viết chút gì?"

"Như vậy ~ người chú ý nhìn đồ a, ta niệm cho người nghe, chúng ta đối chiếu đến."

Sảo sự tình dừng lại, Hồ Hiểu Đông có ý định cho Đường Tiểu Quyền để lại vài giây thời gian chuẩn bị, sau đó mới là bắt đầu trực câu thi thắm: "Nơi đây cũng không an toàn, ta có thể mang bọn người ly khai. Mời xem đồ phía trên A điểm, đó là ta xe chỗ ở vị trí, nếu như các người đồng ý, ta có thể đi B

điểm đón người môn. Nhưng trước đó, có một cái phiền phức, bởi vì xe đã gần một tháng không có khởi động, sở dĩ ta không biết nó trạng huống trước mắt làm sao, phải xuống phía dưới xác nhận một chút! Và đây thế tắt lại kinh động tang thi, sở dĩ ta như các người phải dẫn dắt rồi đi tang thi, cho ta thắng được thời gian!"

"Ta cái đi a!" Hồ Hiểu Đông bên này đang nói mới vừa vừa rơi xuống, Vương Cường bên kia thuận tiện tức giận hai mắt một phen nói: "Đây TM ai giúp người nào làm việc a! Bảo chúng ta đến dẫn tang thi, khi chúng ta 2B a!"

Tuy rằng vương mạnh nói có chút không trúng nghe, nhưng là nói ra mọi người tâm tình của giờ khắc này.

Nhẹ nhàng lấy ra giấy các-tông, Đường Tiểu Quyền bắt vì sở động ngòi, một đôi đôi mắt liên tục ở trên trang bìa hai người đánh dấu yếu điểm qua lại đi động, hần rơi vào trong trầm tư...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 120: Đối diện phóng tới tia sáng (5)

Không hề nghỉ ngơi, nam nhân sở khai ra điều kiện là vô cùng lực.

Chỉ ít ở Đường Tiểu Quyền xem ra, hần giải quyết rồi mọi người lúc này lớn nhất khẩn cấp, không thể bảo là không đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi.

Đương nhiên lạc, những người khác có điều sầu lo cũng hợp tình hợp lý, chỉ bất quá hần môn sầu lo điểm tựa hồ có chút lệch khỏi quỹ đạo phương hướng.

"Này, các vị, việc này ta không thể đáp ứng a! Hay nói giỡn nha, đàn ông kia nói rõ là cảm ta làm sủng sai bảo!"

"Không sai, Ngô Siêu, bảo chúng ta giúp hần hấp dẫn tang thi, ta xem hần động không gọi lão thiên gia ban thưởng hần cái tinh thép bất phôi thân cái gì!"

Vương Cường cùng được Ngô Siêu người một lời, ta một lời đồng đặc phát biểu được ý kiến của mình, ngữ trung sở lộ ra cổ đứng nam nhân sở nói yêu cầu bất tiết nhất cổ dật vu ngôn biểu.

Đường Tiểu Quyền im lặng không lên tiếng nghe hai người diễn thuyết, hần biết mọi người bây giờ sở chú ý tiêu điểm tất cả đều tập trung ở "Đám nam nhân hấp dẫn tang thi" chuyện này phía trên, và hần thấy, chuyện này vừa vặn là dễ dàng nhất giải quyết.

Không chỉ như vậy, mọi người vẫn bỏ quên một cái cực kỳ trọng yếu vấn đề, đó chính là phe mình vật tư tiếp tế tiếp viện, đồng dạng có ở đây không ngày đã đem khô kiệt.

Cho nên nói, mọi việc đều phải nói nặng nhẹ, thứ tự trước sau, nam nhân sở nói yêu cầu có lẽ là có chút phiêu lưu, nhưng phiêu lưu xưa nay là kèm theo cơ hội.

Mà bây giờ chính là khảo nghiệm phe mình có thể không nắm lấy cơ hội, bình trừ nguy hiểm thời gian.

Bắt tay vào làm thanh ho khan hai tiếng, Đường Tiểu Quyền không dấu vết cắt đứt mọi người người tới ta đi nhiệt luận thảo luận: "Mọi người xin sút an tĩnh một chút, dung ta nói hai câu, khỏe?"

Chuyện bị kiềm hãm, đợi đến mọi người đều dời mắt nhìn phía mình phía sau, Đường Tiểu Quyền mới vừa rồi tiếp tục lái miệng nói: "Ta biết mọi người đứng nam nhân đề nghị không hề vừa lòng, có nghi ngờ. Bất quá mong muốn mọi người đang làm ra cuối phán đoán trước, làm ơn tắt lo lắng nhiều một việc, đó chính là chúng ta hôm qua mới thương nghị trôi qua, ly khai nơi đây vấn đề! \ "

\ "Tin tưởng mọi người cũng đều rõ ràng, cái chỗ này thoát nhìn rất an toàn, nhưng tiếp tế tiếp viện đấy? Chu vi đều bị tang thi chiếm lĩnh! Chúng ta làm sao bổ sung gần hao hết tiếp tế tiếp viện? Không có bổ cho chúng ta sống thể nào xuống phía dưới? \ "

Đôi mắt hợp thời từ trên người mọi người đảo qua, bọn họ mỗi một cái đều là không lời chống đỡ.

"Sở dĩ! Chúng ta phải ly khai người này, và nam nhân xe, chính để giải quyết chúng ta trước phạm sầu thay đi bộ công cụ vấn đề, ngoài ra ta còn phải nhắc nhở mọi người một câu, chúng ta hiện nay tồn lương thực chỉ đủ 2 ngày. . ."

"Cái gì!" Vương Cường theo bản năng thốt ra, đôi tròng tự chuông đồng.

Rất hiển nhiên, Đường Tiểu Quyền đây chiếu, không khác một quả tạc đạn nặng ký, trực tiếp là đánh vào một đám người sống sót sợ hãi trên

Bọn họ đâu ý thức được, đang lúc bọn hắn ăn no khẩu phục, hưởng mỹ vị đồng thời, chính an ổn ngày cũng trong lúc vô tình bị tiêu hao mất đi.

Áp lực sinh tồn; thực tế bức bách, làm cho mọi người phải bắt đầu một lần nữa xem kỹ nam nhân đề nghị, mà hết thảy này vừa là Đường Tiểu Quyền mong muốn thấy kết quả.

Hồ Hiểu Đông chặt cau mày, hé ra tổ khuôn mặt nghiêm túc mà lại thâm trầm, ở tỉ mỉ quyền hành lợi và hại phía sau, hắn chậm rãi mở miệng nói "Tiểu Đường a, lời của ngươi nói nhưng thật ra không sai, nhưng ở đám nam nhân hấp dẫn tang thi vấn đề này phía trên, chúng ta đàm phiêu lưu có đúng hay không có chút quả nha!"

Ngờ tới có người lại đưa ra phương diện này nghi vấn, Đường Tiểu Quyền từ lâu là làm xong ứng đối chuẩn bị.

"Hồ ca, về điểm ấy, ngươi đại khả lấy yên tâm! Hấp dẫn tang thi, chúng ta có thể lợi dụng!", tin tưởng lần trước thực chiến thành quả mọi người cũng đều thấy được, hoàn toàn sẽ không đối với chúng ta tạo thành bất lợi ảnh hưởng."

Theo bản năng gạt đầu, lúc này không ngừng Hồ Hiểu Đông, may là vừa mới ý kiến mười phần vương ngộ hai người cũng là cho ra khẳng định phản ứng.

Bất quá, mọi người ở đây cảm thấy việc này có thể làm ra định luận thời gian, Đường Tiểu Quyền đóng hợp tất vào mồm vừa tiếp theo tiếp đất tiếp tục nói: "Tang thi vấn đề, chúng ta quả thực không cần vô cùng sầu lo, nhưng ta sợ là sợ chúng ta đám nam nhân giải quyết xong cái vấn đề khó khăn này phía sau, hắn bản thân lái xe chạy! Sờ dĩ, đó là một 50 đúng 50 buôn bán, mọi người thận trọng suy tính một chút đi!"

Đem quyền phát biểu một lần nữa trả cho mọi người, Đường Tiểu Quyền đỡ khừ tay chậm đợi.

"Ta nghĩ người nọ không đến mức làm như vậy đi, hắn nếu một người muốn sống lâu như vậy, hắn là rất khát vọng dung nhập quần thể trong ý kiến cá nhân ta còn là tiếp nhận đối phương!" Căn cứ từ bị vi hoại thái độ, Ủy Ương vẫn như cũ bảo trì ước nguyện ban đầu.

"Ủy Ương muội tử a, ngươi rất thiện lương à! Người này tâm khó lường, rất khó đoán trước nha! Nói ngắn lại, thâm hụt tiền buôn bán ta mặc kệ! Ta không đồng ý tiếp nhận đối phương!" Vương Cường đồng dạng là cho ra ý kiến của mình.

Ngô Siêu lặng im mà trầm tư một hồi, nhưng nghe xong Vương Cường luận điệu phía sau, đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng mở miệng nói: "Nếu không chúng ta đem trước nam nhân kia chuẩn bị sang đây, sau đó sẽ dùng hắn chia khoá chính đi mở xe? Như vậy cũng không cần lo lắng hắn hoảng điểm chúng ta, mọi người nói, thế nào a?"

Không thể phủ nhận Ngô Siêu vừa mới đề nghị thật có được vài phần được không tính, thế nhưng . .

"Siêu từ ai, ngươi cảm thấy nam nhân kia có thể đồng ý nha? Còn nữa nói, thì là hắn có thể đồng ý, là hắn xe kia dừng lại vị trí, chúng ta đi tới động xe cũng phải cần mạo rất đại phong hiểm nha!" Vẫn chưa bận tâm giữa huynh đệ tình hình thực tế phân, Ôn Tuyên Hàm thẳng thắn đưa ra mình nghi vấn.

Ngươi tới ta đi, bên nào cũng cho là mình phải, mọi người tranh luận nửa ngày, cũng không tranh ra cái thống nhất kết quả đến.

Nhìn từng cái càn lộ vẻ đỏ lên gương mặt của, Hồ Hiểu Đông biết tiếp tục nữa đã mất quá mức ý nghĩa.

Sờ dĩ. .

Hãy còn đứng lên, Hồ Hiểu Đông chậm rãi đi tới phía trước cửa sổ, ở xác nhận nam nhân trong miệng sờ xe đổ từ đích xác thiết phương vị cùng với tương ứng xe hình phía sau, hắn trốn thân mà đứng thân nhiên nói: "Cố xe, chúng ta phải ly khai! Không xe, chúng ta đồng dạng phải chính hoa xe ly khai, nói như thế, mặc kệ nam nhân làm sao lựa chọn, mục đích cuối cùng của chúng ta cũng sẽ không cải biến!"

Một lời giật mình tỉnh giấc người trong mộng, Đường Tiểu Quyền tỉnh ngộ ngửa mặt lên trời thờ dài nhẹ nhõm, làm phức tạp hắn hồi lâu vấn đề, theo lão đại ca buổi nói chuyện xuất khẩu hợp thời và rõ ràng.

Không thể không nói gừng càng già càng cay nha, tâm trạng tự đáy lòng bội phục, Đường Tiểu Quyền đôi tay vỗ, tiếp tra nói: "Hồ ca, ý kiến của ta: Tiếp thu! !"

Lời ít mà ý nhiều! 4 so sánh 2, đã không cần A Thành phát biểu ý kiến gì, bởi vì trận phía trên tính áp đảo kết quả đã làm cho này lần thảo luận định ra rồi cuối luận điệu.

"Như vậy, tiểu Đường, ngươi dự định lúc nào chấp hành lần này kế hoạch đây?" Hồ Hiểu Đông rên sát khi còn nóng hổi.

"Cảnh nhanh càng tốt, liền vào ngày mai!" Không chút do dự nào, Đường Tiểu Quyền hồi phục đồng dạng cấp tốc.

Về vấn đề này, Đường Tiểu Quyền sớm đã có đã làm tỉ mỉ xác thực lo lắng, dù sao, phe mình đỉnh đầu tồn lương thực cận đủ hai ngày tiêu hao, sờ dĩ hắn phải dự chừa lại một ngày khẩn cấp dự trữ, để ngừa chi nam nhân bội bạc.

Như vậy thương định hơn thế, có thể vấn đề xuất hiện cũng đều cơ bản thảo luận xong tất, kế tiếp. . .

Lấy ra giấy bút, Đường Tiểu Quyền giờ tay lên thuận tiện viết họa!

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Đối diện phóng tới tia sáng (6)

Kế tiếp, mọi người chia làm 4 tiểu tổ, bắt đầu vì ngày mai hành động làm chuẩn bị.

Tổ thứ nhất: "Vật tư thu thập tổ "

Tổ bên trong thành viên: Đường Tiểu Quyền, Ủy Ương, A Thành

Nhiệm vụ chủ yếu: Tận khả năng nhiều sưu tập bên trong nhà có thể dùng vật tư, cũng đem cái này đóng gói đợi quyết định.

Tổ thứ hai: "Vũ khí chuẩn bị tổ "

Tổ bên trong thành viên: Vương Cường, Ngô Siêu

Nhiệm vụ chủ yếu: Làm mỗi vị thành viên chuẩn bị hành động thời cơ cần vũ khí trang bị.

Tổ thứ ba: "Hành động chuẩn bị tổ "

Tổ bên trong thành viên: Hồ Hiểu Đông, Ôn Tuyên Hâm

Nhiệm vụ chủ yếu: Chế tác hấp dẫn tang thi dùng "" cùng với giám sát "Đối diện nam nhân" hướng đi.

Tiểu tổ phân định, mọi người các ty kỳ chức, đều đi động.

Tới trước nói một chút tổ thứ nhất "Vật tư thu thập" tổ.

Này tổ nhiệm vụ nhìn như đơn giản, kì thực phức tạp dị thường, từ ăn uống dùng thực phẩm, đến tắm rửa dùng quần áo và đồ dùng hàng ngày; từ người cứu mạng dùng dược phẩm, đến sinh hoạt dùng nồi cái; nói ngắn lại, lẻ loi tông tông, đó là một đống lớn gì đó.

Trừ lần đó ra, vật tư sưu tập xong, người còn phải tiến hành phân loại đóng gói.

Bởi vì ai cũng không có thể dự liệu trong hành động xảy ra cái gì đĩa ăn, vạn nhất đoàn viên đi tóa ra, tại đây dạng một cái nguy cơ tứ phía mặt thể xuống dưới, không hề dự trừ chỉ có một con đường chết.

Sở dĩ Đường Tiểu Quyền phải làm mỗi vị thành viên làm tốt vạn toàn chuẩn bị, lấy bảo chứng bọn họ may là tại khó khăn nhất thời khắc cũng có một mình muốn sống vật tư, và lúc này hẳn sở phụ trách mấy cái này ba lô, liền gánh vác như vậy trọng trách.

Bởi vậy không khó nhìn ra, nhận việc này bất luận của người viên phải cụ bị hai tâm: "Kiên trì" cùng "Trách nhiệm tâm".

Cái này cũng tức là vì sao Đường Tiểu Quyền sẽ đem Ủy Ương cùng A Thành thì đến vốn tổ nguyên nhân.

Nói xong tổ thứ nhất, chúng ta tiếp tục mà nói tổ thứ ba.

Làm "Hành động trừ bị tổ", Hồ Hiểu Đông cùng Ôn Tuyên Hâm áp lực không thể nghi ngờ là to lớn.

Phải biết rằng, bọn họ tiểu tổ nhiệm vụ hoàn thành tốt hay xấu, đem trực tiếp ảnh hưởng đến lần này rút lui khỏi nhiệm vụ thành cùng bại.

Tuyệt đối không thể xảy ra như là lần trước "Ném mạnh" thời cơ sai lầm, sai lầm liền ý nghĩa tử vong.

Cẩn thận làm mỗi một cái bình rượu chen vào ngâm rượu vải, nghiêm túc chà lau mỗi một cái bình trên người lưu lại dịch thể.

Làm có thể lúc rời đi mang theo phía trên hầu như bình "" khẩn cấp,

Hồ Hiểu Đông càng là đặc biệt chế tác một ít hàn kín cái tiến hình bình đạn.

Hai tổ tất, tự nhiên phải nói một chút Vương Cường chỗ ở tổ thứ hai.

Đừng xem người này trong ngày thường không có chiều xuống dốc, thần kinh to rộng, nhưng luận đạo này sáng ý phát minh hắc đảo thật là có có chút tài năng.

Tại sao nói như vậy chứ? Để chúng ta đến xem này nếu nói "Vũ khí chuẩn bị tổ" đều chuẩn bị cái nào thứ tốt.

Đầu tiên: Phòng thi tám chấn.

Đồ chơi này chủ thể tài liệu, người đoán là cái gì? Đúng là Đường Tiểu Quyền trước viết bức tranh thời cơ sở dụng đến giấy rương xác tử.

Và liền sao một món phế vật, tại vương ngô hai người hợp lực làm hắc đâm lỗ đảo động, trói chặt dây thừng phía sau, lại có thể "Phế vật thay đổi bảo" vậy thành một món "Phòng ngự khí cụ".

Này không thể bảo là không bằng nào động mở rộng ra, kỳ tư diệu tường a!

Thứ nhì: Lòng dài gấu phòng cần cơ quan

Thấy danh biết ý, tin tưởng mọi người đều còn nhớ rõ người sống sót lần đầu tiên đến phóng nơi đây thời cơ, cái kia ngồi ngay ngắn ở sô pha, mắt thấy mọi người đại bạch hùng đi.

Trên thực tế, từ lúc chỗ sau đó, nó vẫn bị vô tình vứt bỏ ở phòng khách trong góc phòng, không ai để ý tới. May là ôn nhu hiền lành Ủy Ương đến, cũng không có thể cải biến nó mệnh vận này.

Thế nhưng, ngày hôm nay nó bị Vương Cường coi lên.

Tại sao vậy chứ?

Bởi vì đang cùng Ngô Siêu thảo luận qua phía sau, hai người nhất trí phát hiện cùng tang thi gần trạm thời gian, nhất gọi người sợ và lo lắng sự tình chớ quá với chính là này bang súc sinh cần xé.

Và nếu như nói có một món khác có thể dự phòng tình huống như vậy xảy ra, đoàn đội đẩy mạnh nhanh tuyệt đối sẽ xong đại phúc độ đề thăng.

Vì vậy một cái lớn mặt mà lại kỳ hoa tư tưởng thuận tiện tại Vương Cường trong đầu tạo thành.

Hắn muốn làm một cái tương tự với phòng cần bộ máy gì đó, và nhồi lông nhừ nhưng miên đại bạch hùng không thể nghĩ ngờ là điều kiện tốt nhất tài liệu.

Tại sao? Lý do có nhiều lần:

Thứ nhất: Chiều dài phương diện, chừng nửa cánh tay nhỏ đại bạch hùng hầu như có thể hoàn toàn bao trùm nhân thể toàn bộ cánh tay, khiến hắn làm được toàn bộ phương vị không có góc chết phòng hộ.

Thứ hai, độ dày phương diện, cao tới tác địa phương cao độ đủ để chống đỡ bất luận cái gì thi xi công kích, hơn nữa nó nhưng áp nhưng đạn chất liệu gỗ, dùng thích hợp với bất luận cái gì địa hình, vẫn tiện cho mang theo.

Thứ ba, tính dai phương diện, sợi bông cùng mao nhưng đều là có thật tốt co giãn, sờ dĩ thì là bản thể bị cần ép xuống lui, cũng sẽ ở trước tiên khôi phục như lúc ban đầu, chút nào không trở ngại nó lần thứ hai sử dụng.

Tổng phía trên, lại một món vượt thời đại "Vi đại thần khí" tại đây không biết tên trong phòng nhỏ lặng yên không tiếng động ra đời.

Sau cùng, Vương Cường còn nghĩ mình xà mâu làm cái tiến, hắn đem một đoạn dờ xuống ma thuật lau lữ hợp kim rồng ruột đem can đeo vào ban đầu cai đầu dài phía trên, cũng ở chính giữa vị trí tuyến cái thích đương định vị chút, đi qua mấy cây đinh sắt thùng nứa khúc đem cố định bền chắc.

Như vậy, một bả dài hơn hình "Trượng bát xà mâu" thuận tiện ứng vận nhi sanh.

Ba giờ tổ vẫn lần qua lần lại đến mặt trời lặn thập phần, mới lục tục gom lại phòng khách, và Ủy Ương cũng là tập hợp vọi vàng ở giữa qua loa mà bị hai cái ăn sáng, tính làm mọi người đêm nay bữa cơm.

,

Bàn ăn trên, mọi người lần lượt ngay nhiệm vụ hôm nay chuẩn bị làm câu thông cùng hội báo, tịch ở giữa Vương Cường kiểu mới DIY vũ khí tự nhiên là bị mọi người nghị luận nhiều nhất trọng tâm câu chuyện, cái này cũng làm cho người sau ngao kiêu không ngớt, giá thể kia cảm giác hắc chính là ưa thích nguyên nhân đây thần sống lại trên đời như nhau.

"Tiểu Đường, đem người định ra kế hoạch hành động cho mọi người nói một chút đi!" Ý bảo mọi người an tĩnh, Hồ Hiểu Đông hướng Đường Tiểu Quyền đi cái "Mời nói" ánh mắt của.

Bởi một ngày bận rộn, lúc này Đường Tiểu Quyền đó là tương đối đói quá, sở dĩ tại được nghe Hồ Hiểu Đông chính là lời nói phía sau, vội vàng là vội vã hướng trong miệng mau bới hai cái cơm tẻ, đợi đến cái bụng chút thích thư giãn phía sau, mới vừa rồi ra tự thuật nói:

"Là như thế này, sáng mai, chúng ta trước cùng nam nhân làm một cái hành động trước đích xác nhận thức. Không có làm phía sau, ta, A Thành, phụ trách tại mái nhà ném mạnh"" hấp dẫn tang thi chú ý; Hồ ca, Vương Cường, Ngô Siêu ba người các người tại đây lâu giam bên B chút động tĩnh; Ôn Tuyền Hâm, Ủy Ương các người có thể xong khổ cực xuống dưới, ta cần các người phải làm chạy máy tổ, tại ta và Hồ ca ở giữa thành lập liên lạc thông đạo, nhận truyền lại tin tức công tác."

"Trừ lần đó ra, mọi người thỉnh ghi nhớ hai điểm: Đệ nhất, chúng ta ngày mai mục đích chủ yếu là rút lui khỏi, sở dĩ mọi người thỉnh tận khả năng tránh cho cùng tang thi trực tiếp tiếp xúc, rất nhanh lên xe mới là của chúng ta nhiệm vụ thiết yếu."

"Thứ hai, nếu như đối diện nam nhân bội bạc, không thực hiện lời hứa, ta đây mong muốn mọi người có thể bảo trì đầy đủ lý trí, không cần làm ra chuyện vọng động, do đó liên lụy toàn bộ đoàn đội!"

"Được rồi, ta muốn nói, cơ bản cũng là những thứ này, nếu như người nào khác thường nghị, thỉnh hiện tại nói ra!"

Nhặt lên chén dưa, Đường Tiểu Quyền cũng không quản người bên ngoài thấy thế nào, nói ngắn lại, nên nói hán đã nói, nên làm hán cũng đã làm, như vậy, kể tiếp, cùng hán mà nói, điền đầy bụng mới là chuyện trọng yếu nhất. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 122: Nóc lầu chạy thoát thân: 1 giai đoạn

Bóng tối trước ánh bình minh bao giờ cũng tràn đầy sợ hãi cùng không yên, người sống sót sớm rời khỏi giường, hãy còn làm công việc trong tay mà, để hóa giải đại chiến trước khản trương tâm tình.

"Thế nào? Hồ ca, đối diện có động tĩnh sao?" Chậm rãi đi được phía trước cửa sổ, Đường Tiểu Quyền hướng về phía bị vây giám sát trạng thái Hồ Hiểu Đông nhẹ giọng hỏi.

Nhiều mây lác đác, Hồ Hiểu Đông không có có bất kỳ phát hiện, tại đây gần nửa giờ giám sát trong thời gian, hán thậm chí ngay cả nam nhân nửa thân ảnh cũng không từng nhìn thấy.

Thấy rõ Hồ Hiểu Đông lác đác phủ định, vốn là khản trương bất an Vương Cường, nhất thời đã tới tính tình, hán lúc này không để ý trường hợp thời nước bọt, tiện đà ra mặ liệt nói: "NMD, ta nói cái gì tới, Y liên TM là một không đáng tin cậy hàng! Trông cậy vào hán, hử hử! Nghi món ăn đi người nhé!"

Không để ý đến Vương Cường lải nhải, Đường Tiểu Quyền tiếp tục vui đầu chỉnh lý đợi hành động muốn dùng đến vật tư cùng trang bị.

Bởi vì hán thấy, bất luận người làm sao oán giận, nên tới bao giờ cũng sẽ đến. Sở dĩ, cùng với tổn hao bỏ lớn thời gian đi vọng ngôn phỏng đoán, còn không bằng đem những thời giờ này cầm để làm chuẩn bị tốt.

Dù sao, cơ hội bao giờ cũng lọt mắt xanh người có chuẩn bị, và với mặt thể mà nói, nhiều một phần chuẩn bị, thuận tiện ý nghĩa nhiều một phần sống tiếp bảo đảm

Đội là rang khô người, nhất là hay là đang cửa này hồ thời gian tới vận mạng quan khẩu, tất cả mọi người tâm đều là nhắc tới tiếng nói mất.

Nắng gắt đã lúng túng mà lộ ra nửa cái đầu, một luồng lửa màu vàng rắng màu giống như quần áo điểm lệ hoa phục khoắc ở phía chân trời trên.

Khoảng chừng vừa quá khứ nửa giờ quang cảnh, cả người khóa màn vải, tay triển keo dán túi "Xác ướp", tạo hình khoa trương xuất hiện ở song kính trước.

"Ta sát, "Bàn tay nặng nề mà vỗ xuống của chính mình ót, Vương Cường im lặng lầm bầm một câu: " OH,MYLADYGAGA, hàng này thật TM là một kỳ hoa, hán TM làm lông máy bay a! Dự định chơi COSPLAY! ?"

Đối với Vương Cường lái nhái, Đường Tiểu Quyền tương đối bất đắc dĩ, và vì để tránh cho người sau tiếp tục ô nhiễm không khí, hắn chỉ có thể là nhắc chân đạp người sau một chút, tiện đà lớn tiếng phân phó nói: "Tiểu tử nguoi nếu như không có việc gì làm, phải đi cho ta đem giấy bút cầm đến! Nhanh lên một chút!"

Hơi sừng sờ, Vương Cường hiển nhiên là bị làm cho có chút mộng vòng, bất quá đợi khi hắn phản ứng kịp, Đường Tiểu Quyền đầu đã rồi là nhìn về bên hông, sau đó bắt đầu cùng được Hồ Hiểu Đông đàm luận lên kế tiếp tương quan công việc.

Quả nhiên là ăn trở về ngâm bồ hòn a, Vương Cường như thế nào đi nữa da dầy, cũng nghiêm chỉnh ở nơi này mầu chột, đi làm cho người khởi xương mất mặt.

Phiền muộn hơn, hắn chỉ có thể là theo lời chiếu đi, đem lấy ra giấy bút giao cho huynh đệ mình tay của nội bộ.

Tiếp nhận giấy bút, Đường Tiểu Quyền chưa làm dừng lại, tay phải cả cả nhì động, chỉ là chỉ chốc lát, hé ra dùng cho xác nhận hành động bước đi viết bằng thuận tiện hoàn thành.

Thời gian kế tiếp, song phương thuận tiện lấy loại này nhất nguyên thủy mà lại đơn sơ thông tin phương thức, tại tới tới lui lui quay về trao đổi không dưới mấy mươi lần phía sau, rốt cục quyết định cuối phương án hành động.

Hãy còn vén đem trên trán mồ hôi, không thể không nói này trước trận chiến đích xác nhận thức thực tại luy nhân, bất quá cũng may tất cả coi như thuận lợi, như vậy phía dưới phải nhìn song phương tin tưởng cùng với hành động lạc thật.

Bắt tay vào làm cố sức vỗ, Đường Tiểu Quyền suy nghĩ trịnh trọng tại đồng bạn trên người của nhất nhất đảo qua. Nhiệm vụ hôm nay không thể nghi ngờ lại vô cùng gian nan, bởi vì thành bại then chốt không ở phe mình, mà là đang đối diện cái kia hoàn toàn cùng phe mình không thể làm chung nam nhân trên người.

Mong muốn đối phương có thể thực hiện hứa hẹn của mình, tuy rằng tâm lý không có gì đấy, nhưng Đường Tiểu Quyền còn là có chấp cầu khẩn người tính bản thiện đến.

"Được rồi, các vị, lời vô ích chúng ta cũng không muốn nói nhiều, mọi người nhớ kỹ cho ta một điểm: Chúng ta là một đoàn đội! Vô luận xảy ra cái gì, ta các nguoi phải đều phải cho ta sống sót!" Tiếng như hồng chung, Hồ Hiểu Đông nghiêm nghị nói rằng.

Và theo hắn này chiếu hạ xuống, lầu đồng chạy thoát thân kế hoạch liền cũng đã tuyên bố chính thức bắt đầu rồi!

Các ti hần vị, các ty kỳ chức, khoảng chừng qua 5 phút tả hữu thời gian, cửa phòng bên ngoài truyền đến Úy Ương giọng thanh thúy: "Tiểu Đường, Hồ ca bọn họ đã vào chỗ, nguoi có thể ném mạnh "Thieu đốt bình"!"

"OK! Thu được!" Đơn giản làm cái hồi phục, Đường Tiểu Quyền nhanh lên là giáng xuống A Thành châm lửa mở ra đeo đuổi!

Ném mạnh mục tiêu đồng dạng là trải qua tỉ mỉ khảo lượng, bởi vì nguoi vừa phải bảo đảm nam nhân có đầy đủ an toàn thời gian nổ máy xe, cũng muốn bạn tâm tang thi sẽ không bởi vì dị động âm thanh và hướng phe mình lầu đồng di động.

Sở dĩ cân nhắc hai bên, Đường Tiểu Quyền cuối đem ném mạnh mà chọn ở tại cự ly nam nhân lầu bên ngoài xe đỗ chỗ ước chừng 20 nét có hơn một chỗ gò đất phía trên.

Bởi vì cái vị trí kia tứ diện đều có ô tô vi đồ, như vậy là được đạt được che tang thi tầm mắt mục đích, trừ lần đó ra, tương đối thích hợp cự ly cũng có thể bảo chứng phe mình ném mạnh bình đạn chuẩn xác.

Đúng, vạn sự sẵn sàng, cảm để hình dung lúc này người sống sót quả nhiên là một điểm không quá đáng.

Đường Tiểu Quyền tự nhận đã đem có thể gặp phải mỗi một chỗ chi tiết đều lo lắng đến rồi, sở dĩ hắn đối với mình sở định ra ra kế hoạch hành động có lòng tin tuyệt đối!

Vì vậy. . .

Cánh tay giơ cao, thân thể hơi phía sau khuynh, tiện đà mạnh về phía trước, phát động và ra tay cầm tại luân quá một cái lực mạnh đường vòng cung phía sau, thuận thể đem bàn tay bình rượu cho tưng ra ngoài.

Hắn này ném một cái, lực đạo tương đối lớn, mạnh mẽ xông thê cơ hồ là tại chỉ chốc lát hơn, liền đem lẳng không phi hành "" cho đưa đến trước địa điểm.

"Rầm, xì!"

Bình vỡ! Giận lên!

Mà đang ở chai này "" vừa phát huy tác dụng hướng tới, tại hắn bên hông nhưng là một quả đồng dạng chạy nhanh đến "Bình đạn", thoát ra ngọn lửa.

Chợt, liền tiếp không ngừng bình rượu lần lượt rơi xuống đất vỡ vụn, lau một cái xóa sạch thật nhỏ ngọn lửa trong khoảnh khắc liền đem mục tiêu địa

điểm biến thành một vùng hỏa hải.

Tang thi không có gì bất ngờ xảy ra động, hơn mười canh giờ buồn chán đợi rất cực gọi bọn hán chờ được "Mong muốn" !

Nhìn từ từ hướng hỏa hải xúm lại tụ tập thi đoàn, Đường Tiểu Quyền ý thức được thời cơ thành thực.

Không có cớ do dự chút nào, hán quả đoán múa cánh tay, ý đang nhắc nhở đối diện cái kia vẫn xử tại phía trước cửa sổ đờ ra sỏ ngấm nam nhân có thể hành động.

Chỉ là ngại vì ánh mặt trời phản xạ, Đường Tiểu Quyền cũng không thể nhìn rõ nam nhân động tác, nhưng là thông qua đi hán bóng lưng biến mất, hán biết đối phương chắc là có động tác.

Giai đoạn thứ nhất, đến đó rất cuộc cáo một đoạn lạc, nói tóm lại tiến hành coi như thuận lợi, chỉ ít tang thi đại bộ phận đều bị dẫn tới hỏa hải chỗ, tha là có chút lè tè lạc đàn, cũng cơ bản sẽ không đúng nam nhân hành động tạo thành ảnh hưởng.

Như vậy, về phần nói kế tiếp nam nhân có thể không thuận lợi lên xe? Xe có thể hay không thuận lợi khởi động?

Đây hết thấy tất cả đều là thôi không ở Đường Tiểu Quyền phạm vi khống chế, lúc này hán duy nhất có thể làm cũng chỉ còn dư lại cầu khẩn, cầu khẩn nam nhân đừng tụt dây xích, cầu khẩn xe tất cả mạnh khỏe!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 123: Cùng số phận làm đánh cuộc

Dựa theo nam nhân vị trí tầng trệt cao độ, cùng với hán đáy lầu tang thi phân bố số lượng, Đường Tiểu Quyền phỏng chừng người trước đến đáy lầu nhiều lắm chỉ cần 3 đến 4 phút.

Thế nhưng thực tế tình trạng lại là nam nhân tìm ước chừng 2 bội cho hán dự đánh giá chữ số còn muốn nhiều thời giờ, mới chậm rãi xuất hiện ở lầu thấp đầu đường trong vòng.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền cho ra giải thích là, sẽ nam nhân quá cẩn thận, sẽ chính là hán quá nét mực.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, nam người sống xuống, này mới là trọng yếu nhất.

Đôi mắt trong nam nhân, mượn tường yểm hộ, nhìn chung quanh, nhìn ra, hán vô cùng cẩn thận.

Đội xác định hết quanh mình cũng không tình huống khả nghi phía sau, hán mới cúi người bản, bước nhanh khom lưng giữa chạy về phía mình tọa giá.

Đó là một dừng sát ở ven đường dừng khắc GL 8, từ hán khí quyền khiêm tốn về ngoài đến xem, nam nhân chắc là một cái thành thực nội liễm, sự nghiệp thành công người.

Bất quá những thứ này với trước mắt hành động không có chút ý nghĩa nào, kế tiếp hán có thể thành công hay không phát động xe mới là then chốt.

Nam nhân cầm chìa khóa mở cửa xe ra, xa xa nhìn thấy hán cử động như vậy Đường Tiểu Quyền, nhất thời là dài thở phào nhẹ nhõm.

Hán a, một mực lo lắng nam nhân lại bởi vì khẩn trương và theo thói quen sử dụng điều khiển từ xa chìa khóa, mà một khi hán sầu lo trở thành sự thật, khóa mở ông mình, thế tất sẽ khiến tang thi chú ý, và tới lúc đó. . .

Bất quá cũng may nam nhân coi như lý trí, không có phạm như vậy sai lầm cấp thấp.

Nam nhân cố sức mà xông vào xe, hơi lộ ra vụng về vác người làm cho thân xe không khỏi trên dưới rung động hai cái.

Mà đội hán triệt để vào xe lúc, ngại vì che nắng thiếp màng ngăn trở cùng với mặt trời chói chang ánh mặt trời phản xạ, Đường Tiểu Quyền thôi thì không cách nào đi qua thị lực thấy rõ bên trong xe tình trạng.

Sở dĩ, lúc này hán chỉ có thể là và hán đồng bạn của hán như nhau, lẳng lẳng đợi, cùng đợi nam nhân thành công, cùng đợi quen thuộc động cơ tiếng vang lên.

Thân xe vẫn như cũ đang không ngừng đung đưa, Đường Tiểu Quyền biết này là nam nhân tại bên trong xe bò sát sờ trỉ.

Dù sao đối phương là từ bộ mặt cái đi vào, và hần như muốn trở thành công phát động xe, thì không cần không treo chủ giá chỗ ngồi.

Có thể tưởng tượng ra lúc này nam nhân tại bên trong xe nhất định vô cùng chật vật, từng có cùng loại trải qua A Thành càng là trực tiếp nhú lên vùng xung quanh lông mày, coi như cũng là nhớ lại bản thân lúc đó leo lên tình hình thực tế cảnh.

Khoảng chừng tự như vậy chơi đùa 3, 4 phút, hoảng động thân xe rốt cục tiệm và ổn định lại.

Sau đó vừa qua sắp tới 3,

4 phút, đại biểu động cơ phát động nổ vang hạp thời vang lên.

Thật tốt quá! Thành công! Không khỏi được cảm vỗ, Đường Tiểu Quyền buộc chặt tổ khuôn mặt hiện lên xóa sạch khó có thể ức chế sắc mặt vui mừng.

Nhưng mà. . . Khiến hần vạn lần không ngờ chính là, hần này xóa sạch mừng rỡ còn không có duy trì liên tục phía trên 10 giây, vừa mới âm thanh "Ừ ừ" thuận tiện nghe thấy không nghe được.

Tắt lửa! Đây cũng không phải là cái gì tốt đâu a! Đường Tiểu Quyền lòng của nhất thời chìm đến rồi đáy cốc.

"Ừng ừng, ừng ừng ~" động cơ lại một lần nữa bị phát động, mà lần này nó theo lẽ thường thì tại thân, ngấm hai tiếng phía sau, đột nhiên ngừng lại.

"Chết tiết! Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra? Xe kia không bằng thật mới nha, làm sao sẽ. . ." Ảo nào một chường vỗ tại trên vách, đứng xe không có gì nghiên cứu Đường Tiểu Quyền khó có thể tiếp thu trước mắt hiện thực.

"Có thể là xe thời gian dài không có dùng, điện tàn thiếu điện đi, " đối với lần này A Thành cũng không quá chắc chắn.

"A? Thua thiệt điện? Có ý tứ?"

Nóng lòng hiểu rõ trạng huống Đường Tiểu Quyền vội vàng truy vấn, đáng tiếc hần không có chờ đến mong muốn đáp án, trái lại xa xa vừa tắt lửa dừng khác GL 8 đột nhiên tự là bị kích thích vậy điên cuồng hét lên không ngừng.

"Ông! Ong ong! Ong ong ong ong ~" nhìn nguyên nhân xe cộ nổ vang mà bị dần dần hấp dẫn tang thi, Đường Tiểu Quyền chỉ cảm thấy đầu của mình sắp nổ tung:

"Hần đang làm gì! Điên rồi nha! Hần chẳng lẽ không biết như vậy lại. . ."

Nhanh lên là ngay cả tiếp theo ném ra hai "Thieu đốt bình", nhưng ném ra bình rượu âm thanh so với rung trời vang lên động cơ nổ vang, đơn giản là tự biến rộng phía trong một lá thuyền con vậy nhỏ bé.

Thi đoàn dời chuyển thôi là không thể tránh khỏi! Đường Tiểu Quyền cương quyết định ở tại nơi nào.

"Điên rồi! Nam nhân này tuyệt đối là điên rồi! Phải ngăn cản hần này ngu xuẩn cử động, không phải tất cả mọi người xong theo chơi xong!"

Đôi mắt nhanh chóng tại quanh thân tìm kiếm, Đường Tiểu Quyền mong muốn tìm được có thể cùng bên trong xe nam nhân câu thông phương pháp.

Nhưng mà đúng vào lúc này, A Thành nhưng là lỗ măng như vậy nói một câu: "Quyền ca, hần có thể. . . Không bằng điên rồi, chỉ là. . ."

"Chỉ là cái gì?" Cảm thấy A Thành tựa hồ biết chút ít đông tây, Đường Tiểu Quyền vội vàng ra hỏi tới.

"Chỉ là. . . Hần hay là nghĩ thông suốt qua oanh chân ga phương thức phát động xe!"

"Thực sự? Người xác định?"

"Cái này nha ~" sắc mặt đỏ bừng, A Thành có chút ngượng ngùng nói: "Cái này ta đây đảo không dám xác định, bất quá trước ta đây gặp qua ta đây thúc làm như vậy qua!"

"Vậy người thúc thành công không có?"

"Ừ, hần thành công!" Khẳng định gật đầu, lúc này A Thành cho ra xác thực trả lời thuyết phục.

Theo bản năng hít một hơi thật sâu, lúc này xảy ra Đường Tiểu Quyền trước mặt có hai con đường có thể đi:

Một, tùy ý nam nhân phát động xe, sau cùng khiến hần bị thi đoàn ăn sống nuốt tươi, chỗ tốt như vậy, phe mình không nên mạo hiểm cứu viện, nhưng chỗ hỏng còn lại là có thể bởi vì động cơ tạp âm đưa tới càng nhiều hơn tang thi.

Hai, ngăn cản nam nhân phát động, nhưng này thế tất lại bại lộ phe mình nhân viên vị trí, do đó bị thi đoàn để mất tới.

Hai so sánh với giác đều là không bằng phía trên chọn, lẽ nào sẽ không có những biện pháp khác sao?

Ngón tay theo thói quen thường thức lên trên trán lưu hải đến. . .

Không hề nghi ngờ, nếu như nam nhân có thể thuận lợi đem xe phát động, như vậy hết thảy nghi ngờ đều muốn giải quyết dễ dàng, thế nhưng. . .

Đôi mắt lại một lần nữa đảo qua A Thành, Đường Tiểu Quyền cuối cùng vẫn bỏ đi về phía sau giả xác nhận xác xuất thành công ý niệm trong đầu.

Dù sao a, loại chuyện này cho tới bây giờ lại không thể có thể có định luận, trừ phi người có bản lĩnh hỏi bầu trời vị kia, sở dĩ. . .

Thi đoàn đã bắt đầu hướng đường khắc GL 8 di động, tin tưởng muốn không được bao lâu một người nam nhân hét thảm sẽ tại xào xạc trên đường phố nổ vang.

Lúc này đã đến rồi phải làm ra quyết định thời gian, bằng không một hồi sẽ qua đã có thể thực sự không có cơ hội!

Số phận! Ngày hôm nay, ta liền đánh cược với người một lần!

Đôi mắt từ từ lợi hại, Đường Tiểu Quyền làm ra trong đời nhất lớn mật cũng là trọng yếu nhất một lần quyết định:

"A Thành, thông tri Hồ ca, còn có Ngô Siêu làm tốt bí mật, ta muốn đem tang thi dẫn sang đây!"

"A!" Bất trí khả phù kinh kêu thành tiếng, A Thành chiến nguy nguy xác nhận nói: "Quyền, Quyền ca, người mới vừa nói gì? Người muốn đem tang thi dẫn ta này đến?"

"Ừ!" Dứt khoát quyết nhiên lên tiếng, Đường Tiểu Quyền lời ít mà ý nhiều giải thích: "Chúng ta tồn lương thực chỉ đủ một ngày đêm, bỏ qua lần này rồi đi cơ hội, có thể sẽ thấy cũng không tìm được! Sở dĩ, ta quyết định bác một chút, cho nam nhân kia tranh thủ một điểm cuối cùng thời gian!"

Hiểu ca ca quyết định, A Thành không cần phải nhiều lời nữa, nhanh lên là hướng về phía phòng truyền miệng nói, tiện đà một người đón lấy một người, mái nhà quyết định rất nhanh thuận tiện rơi xuống Hồ Hiểu Đông trong tai.

Người tuổi trẻ quyết định không thể nghi ngờ là cực kỳ mạo hiểm, chút lơ là là được có thể đem đoàn đội rơi vào vạn kiếp bất phục hoàn cảnh, nhưng Hồ Hiểu Đông còn là hồ hững không có nói ra phản đối, bởi vì, hắn tin tưởng ánh mắt của mình, hắn tin tưởng vững chắc trên lầu người tuổi trẻ kia một nhất định có đạo lý của mình!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 124: Người không thể xem bề ngoài

Tên đã trên đây, không bán không được.

Không có thời gian do dự nữa, Đường Tiểu Quyền quyết định thật nhanh, lần thứ hai ra mệnh lệnh nói: "A Thành, cho ta thiêu đốt bình!"

"Nga! Tốt, tốt!" Đồng dạng là căng thẳng thần kinh, A Thành không nói hai lời vội vàng là từ dưới đất thập qua hai bình giao cho Đường Tiểu Quyền tay của nội bộ.

"Mong muốn còn kịp!" Tâm trạng yên lặng cầu khẩn, Đường tiểu khoảnh thân ném một cái, bình rượu hợp thời ra, trong nháy mắt thuận tiện nện ở mục tiêu địa điểm cạnh một con tang thi thể phía trên, tiện đà đạn rơi vào mà, vỡ vụn thành tra.

"Cách cách! Xi!"

Bị đập nội bộ tang thi mờ mịt chuyển qua nó thì não, một đôi hồn viên mắt vô thần nhìn đồng lửa liếc mắt, sau đó liền không hề hứng thú quay lại thân hình tiếp tục hướng nam nhân chỗ ở dừng khắc GL 8 tiến lên.

"Chết tiệt!" Nhất chiêu không trúng, đi thêm hai chiêu, Đường Tiểu Quyền chặt chẽ cau mày, lại một lần nữa ném trong tay bình đạn.

Và hán mục tiêu lần này còn lại là đổi thành tang thi tương đối dày đặc khu vực, mong muốn lấy việc này đến thay đổi sức sinh môn chú ý của có khả năng.

Nhưng mà. . . Kết quả lại là vẫn như cũ không thể để cho kín người ý.

Hất ra rượu tại đóm lửa nhỏ dưới tác dụng không có gì bất ngờ xảy ra dẫn đốt, và bởi hán vị trí tính đặc thù, nó thậm chí còn liên đới dẫn đốt cách tiếp cận mấy con tang thi y phục trên người.

Như vậy "Một hòn đá ném hai chim" công kích, luận hán quy mô hán là đủ để thay đổi tang thi chú ý của có khả năng, thế nhưng. . . Cách đó không xa "Xích xích" rung động nổ vang liên giống như có vô cùng ma lực vậy, thế cho nên "Thieu đốt bình" sờ làm ra những thứ này động tĩnh, căn bản không đủ để cải biến thi đoàn chú ý của.

Không cam lòng a! Đường Tiểu Quyền cảm thấy tạo thành cục diện dưới mắt nguyên nhân chủ yếu còn là xuất xứ từ với hòa lực thiếu chột duyên cớ, sờ đi hán cũng không xoay người lại, đánh cảm đuổi một cái, thuận tiện quát đẹp đường: "A Thành! ! Mau!"

Thế nhưng đợi nửa ngày hán cũng không thấy đồng nhất được với bàn tay, đợi đến ngoái đầu nhìn lại vừa nhìn, đã thấy A Thành trương non nớt mặt trái xoan vừa lúc là từ trung bày bình đạn vị trí xê dịch tiến đến gần: "Xin lỗi, Quyền ca, này, nơi này đều, đều dùng hết rồi!"

"Cái gì! !" Vì sao kêu họa vô đơn chí, cái này kêu là, Đường Tiểu Quyền mặt của trong nháy mắt trắng bệch một mảnh.

Ngay tại lúc hán này sương mờ mịt luồng cuồng hướng tới, A Thành theo sát tới nói, vừa gọi hán nặng đốt lòng tin: ", cái kia Quyền ca, muốn, nếu không bọn ta đem phòng khách bao phía trên hầu như mai cho dùng?"

Đúng vậy! Tâm trạng không khỏi thâm mắng mình ngu xuẩn đốn, Đường Tiểu Quyền lúc này mới nhớ tới Hồ Hiểu Đông đặc biệt chế luyện hầu như bình bình đạn.

"Hào hảo hảo! ,

Nhanh đi, A Thành, nhanh đi đem bọn họ đều cảm đến!"

Hãy cùng không trâu bắt chó đi cày vậy sốt ruột, A Thành đang nghe hết đối phương khẳng định trả lời thuyết phục phía sau, lập tức là xúc nha từ chạy trở về nhà bên trong.

Tổng cộng 4 mai, chữ số hơi có chút điểm xấu, bất quá dưới mắt hiển nhiên không bằng tính toán điều này thời gian.

Đường Tiểu Quyền lập tức là từ nội bộ lấy ra một quả, tại rất nhanh dò xét thi đoàn mới nhất vị trí phía sau, hán một lần nữa đặt ra mục tiêu địa điểm, tiện đà quả đoán giờ lên cánh tay phải.

Nhưng mà. . . Ngay hán này sắp sửa buông tay cây từng bình một thoáng, hán trong đầu một cái thần kinh nguyên nhưng là đột ngột hạ "Dinh chi" mệnh lệnh, tiện đà Đường Tiểu Quyền thuận tiện như bùn tổ vậy cương định rồi nơi nào.

"Quyền, Quyền ca! Quyền ca ~" không biết rõ tình trạng A Thành vô cùng kinh ngạc không hiểu, một đôi đôi mắt lộ ra kinh khủng.

Đường Tiểu Quyền hoàn toàn không có nghe được bên hông hô hoán, hán đã hoàn toàn lâm vào mình ý thức của ta trong.

Như vậy lúc này Đường Tiểu Quyền đến tốt cùng đang làm gì thế? Trên thực tế, hán là đang suy tư!

Bởi vì chính là vừa mới tìm bình đình lại, làm cho hán nguyên nhân khẩn trương và hỗn loạn không rõ đại não từ từ bình tĩnh lại.

Và người một ngày bình tĩnh, rất nhiều trước kia nhìn không thấu mà lại phức tạp vô tự chuyện tình liền sẽ bắt đầu trở nên rõ ràng.

Sờ dĩ, Đường Tiểu Quyền đột nhiên ý thức được bản thân đang ở phạm một sai lầm, một cái sai lầm vô cùng nghiêm trọng!

sự sai lầm này kết cục là cái gì chứ?

Không hề nghi ngờ, lúc này tạo thành thi đoàn gây rối nguyên nhân chủ yếu, liền là nam nhân áp chế xe cộ làm ra ông mình âm thanh.

Và nếu muốn xoay chuyển cục diện này, một lần nữa thay đổi thi đoàn chú ý của có khả năng, thì phải làm ra cực tốt qua ông mình âm thanh động tĩnh.

Hơn thế, hầu như bình ném mạnh hiển nhiên không đạt được như vậy hiệu quả, trừ phi. . .

Trừ phi ta có thể chế tạo ra duy trì liên tục không ngừng âm thanh!

Đôi mắt từ từ sáng lên, Đường Tiểu Quyền nghĩ tới biện pháp giải quyết vấn đề.

"Hô ~" thật dài thờ hất ra, theo ý thức khôi phục, nhĩ tế A Thành hô hoán cũng từ từ trở nên rõ ràng đứng lên.

"Ta không sao A Thành! Chúng ta cần cải biến một chút sách lược!"

Đấy lâu thi đoàn cự ly nam nhân bộc phát tới gần, Đường Tiểu Quyền biết hần đã đến rồi phải buông tay đánh một trận hoàn cảnh!

"Theo ta làm! A Thành! Mau! Tận khả năng làm ra động tĩnh lớn đến! Chúng ta muốn đem tang thi dẫn sang đây!"

Đang khi nói chuyện, Đường Tiểu Quyền thuận tiện gắng sức đem vật cầm trong tay hai bình "" roi vào tường đấy, tiện đà cao giọng mà gầm hét lên: "Này! Hắc! Bên này, súc sinh môn! Hướng nhìn bên này!"

Gào thét ra tiếng nói thực tại chấn động, trực tiếp là đem bên hông A Thành cho lại càng hoảng sợ.

"A Thành, đừng lo lắng nha, mau cùng được ta làm! Không phải không kịp à!" Thấy rõ đấy lâu tang thi có quay lại ý tứ, Đường Tiểu Quyền liên tục không ngừng thúc giục.

Choáng váng! A Thành là hoàn toàn choáng váng! Hần thực sự không hiểu vị này ca ca đang làm gì thế!

Hần không muốn sống nữa nha? Phải biết rằng bình thường bọn ta dọa tang thi vẫn đều tránh không kịp đấy, hiện tại lại có thể chủ động treu chọc chúng nó! Hần này rốt cuộc là dự định chạy trốn chết a? Vẫn là có ý định toi mạng?

A Thành không khỏi nghi vấn lên Đường Tiểu Quyền lý trí đến.

Bất quá ngại vì hần không ngừng giục, A Thành chỉ có thể là cố mà làm, không quá tình nguyện phụ họa nói: "Hảo hảo hảo! Ta, ta đây liền hô!"

"A! Nhìn bên này a! Nhìn qua a! Súc sinh môn!"

"A nha! Ngươi sáng sớm không com a! Muỗi hanh đấy! Thanh âm quá nhỏ! Dùng chút kính! Cả tiếng hô!" Thời gian cấp bách, Đường Tiểu Quyền cũng không kịp cái khác, dất tiếng nói thuận tiện trách cứ đứng lên.

Ai không có lửa khí, con chó nóng này vẫn nhảy tường đấy, chó nói chỉ là A Thành, hần tuy rằng vừa thành niên, nhưng tính tình vẫn phải có nha. Tự như vậy bị người nói chửi bậy, cho dù ai cũng sẽ không có sắc mặt tốt!

Không ở lửa giận nội bộ trầm mặc, ! Liền tại lửa giận nội bộ bạo phát!

Không bạo phát thì lấy, một bạo phát liền. . .

"NMD, một đám sủa B đấy! Điều nhìn đâu vậy? Các ngươi Đồ gia gia đặt đấy! Thao! Mặt trên! Mặt trên! Lộn lại! Ngu ngốc môn. . ."

Mồ hôi theo gò má chảy xuống xuống, Đường Tiểu Quyền nửa há hốc mồm nhìn bên cạnh thanh niên nhân.

Đây là hần biết cái kia A Thành nha? Này TM hoạt thoát thoát liền một cái phổ phường a!

"Nhìn cái gì vậy a! Quyền ca! Chớ ngu lo lắng! Tạo động tĩnh! Dẫn tang thi a!" Không chút khách khí, A Thành phần nộ trùng Đường Tiểu Quyền liếc mắt, tiện đà đón lấy hoa chân múa tay vui sướng, cuồng thi phần nộ rống lên.

Hần! Cự hần! Bạo bộc hần! Đường Tiểu Quyền lúc này quả nhiên là mồ hôi như mưa xuống dưới, hần rốt cuộc rõ ràng lĩnh hội câu kia hàm nghĩa:

Người không thể xem bề ngoài, nước biển không thể đo lường a!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Nóc lầu chạy thoát thân: 2 giai đoạn

Vùng xung quanh lồng mây hơi xiết chặt, Vương Cường nghiêng liếc tạt vào mồm nói lầm bầm: "Này TM người nào a? Đầu óc nước vào tại nơi quý kêu! Sẽ không phải là A Thành đi!"

Không thể không nói, A Thành rít gào đích xác là có có chút tài năng, thanh âm cực lớn cái này chấn động, may là thân ở đấy lâu giám sát tổ chúng đều bị hần cho thật thật tại tại hù dọa.

Ngô Siêu dựng lỗ tai lắng nghe, đan vào hỗn tạp thanh âm của phi thường bề bộn, gọi người rất khó đem cái này phân biệt rõ.

Hắn không quá chắc chắn nói rằng: "Ừ, A Thành là đang gọi, bất quá ~ Quyền Tử có vẻ như cũng ở đây gọi a!"

Tựa hồ cũng là bị đã biết tịch suy luận kinh hải đến rồi, Ngô Siêu vô luận như thế nào cũng không tin Đường Tiểu Quyền lại bởi vì khản trương và mất lý trí.

"Ta cái xoa, ta nói cái gì tới! Cái kế hoạch này căn bản là TM không thể thực hiện được! Các ngươi nhìn a, hiện tại xe xe khởi động không đứng dậy, trên lầu hai 2 hàng nhưng TM đặt điện! Không được, ta phải đi tới ngăn cản bọn họ, không phải tất cả mọi người TM đều chơi xong!" Nhắc tới trường mẫu, Vương Cường làm bộ như muốn rời đi, thế nhưng một cái to con thân ảnh nhưng là một cái đi giới vọt đến trước mặt của hắn.

"Hô ca, ngươi làm cái gì vậy? Mau tránh ra! Để ta đi tới!"

Văn ty không nhúc nhích, Hồ Hiểu Đông đánh long mảy nghênh hướng Vương Cường ánh mắt của, nghiêm túc khiến nói: "Ngươi! Không thể đi!"

"Vì sao a! Không bằng ~ Hô ca, ngươi làm làm rõ ràng, bọn họ hiện tại đây là đang đùa lừa. . ."

Giơ tay lên ngăn, Hồ Hiểu Đông cắt đứt Vương Cường ngôn luận, tiện đà thân nhiên nói: "Ngươi không cần nói nữa, ta tin tưởng tiểu Đường tự có phán đoán của hắn, huống hồ ngươi bây giờ thì là đi tới, cũng không sửa đổi được cái gì, còn là an tâm thủ vững cương vị đi!"

Lão đại ca nói Vương Cường tất nhiên là không phục, nhưng ngại vì đối phương lực lượng tuyệt đối, hắn cũng chỉ có thể là ngượng ngừng trở lại vị của mình từ, hãy còn trong lòng phát tiết khó chịu.

Không có biện pháp ai kêu nhân gia cánh tay so với hắn bắp đùi vẫn to đấy!

Đường Tiểu Quyền cùng A Thành vẫn như cũ tại mái nhà ra sức hống hát được, không ngừng leo lên âm điệu hãy cùng sân rộng vũ kèn đồng vậy một đợt đón lấy một bát hướng ra phía ngoài cổ đẳng.

Rốt cục! Khi hắn môn như vậy kiên trì không ngừng, duy trì liên tục không ngừng tạo thế xuống dưới, đáy lầu tang thi cuối cùng là có quay lại dấu hiệu.

"Tốt, A Thành! Làm được đẹp! Lại thêm bá kính, chúng ta sẽ thành công!" Sắc mặt bởi vì gọi và đỏ lên, nhưng Đường Tiểu Quyền xóa sạch không thể ức chế sắc mặt vui mừng còn là biểu lộ không thể nghi ngờ.

Đầu cần Đường Tiểu Quyền nhắc nhở, A Thành thôi là hoàn toàn lâm vào chửi bậy cho hắn mang tới khoái cảm.

Hắn là càng chửi càng hăng say! Càng gọi càng vui! Hoa chân múa tay vui sướng! Nhảy về phía trước bất diệt! Làm hãy cùng cái đang ở mờ ra vạn người diễn xướng hội vượt lưới ca sĩ tự đắc,

Gọi người căn bản chuẩn bị không rõ hắn rốt cuộc là đang làm nhiệm vụ nha? Hay là đang đơn thuần hưởng thụ phát tiết khu vực cho hắn vui vẻ.

Nhưng mặc kệ nói như thế nào, bằng vào A Thành lần này tận tâm, thi đoàn bước chân của cuối cùng là dời vòng vo, bọn họ bắt đầu lục tục điều chỉnh bước tiến, hướng ban công người sống sót rất gần.

Không có gì hay nói nhảm, rèn sắt khi còn nóng nhưng vào lúc này!

Thân thủ vén qua còn sống hai người thiêu đốt bình, Đường Tiểu Quyền không nói hai lời, không có bất kỳ do dự nào, nhắm ngay thu tiền xâu hai người "Thăng xui xẻo" thuận tiện dùng sức đập ném tới.

"Rầm!" Trong khoảnh khắc rượu bắn tung tóe vậy "Thăng xui xẻo" về mặt, sau đó "Cọ" thuận tiện thoát ra vài ngọn lửa.

Hay thật! Lửa này giống cùng nhau, thật đúng là náo nhiệt quá.

Phải tang thi ngốc nghếch, chúng nó căn bản không nhớ được chuyện lúc trước, sở dĩ chúng nó chỉ biết căn cứ trước mắt chuyện thật vật nhìn, đi làm hành vi phán đoán.

Và lúc này! Những thứ này vừa dấy lên ngọn lửa, hiển nhiên là dẫn phát rồi súc sinh môn nông hậu hứng thú.

Chúng nó không ngừng mà chen chúc, thôi táng, nỗ lực tiếp cận lửa hành thi.

Mà kể từ đó, thuận tiện làm cho lũ nguyên bản vẫn nhỏ ngọn lửa trong khoảnh khắc tại một truyền mười, mười truyền một trăm tiếp sức xuống dưới, chất dẫn cháy thành một vùng hỏa hải.

Đó là hạng đồ sộ tràng diện a! May là đứng ở mái nhà, Đường Tiểu Quyền còn là không nhận được làm cho này trước mắt hỏa hồng đảo hút một cái lương khí.

Hồ Hiểu Đông đồng dạng khiếp sợ, tuy rằng hắn cũng sớm có chuẩn bị, nhưng vẫn là không ngờ rằng trên lầu thanh niên nhân cánh lại làm ra như vậy động tĩnh lớn đến.

Hơn nữa không chỉ như vậy, trọng yếu hơn là, bởi vì hấn hấp dẫn, phiền khảm tại tường vây phía trong, vốn cũng không quá rắn chắc cửa sắt hiện nay chính đang không ngừng tụ lại tang thi đề xuống phát sinh liên tục ghim nhĩ kim chúc hoảng động âm thanh, tin tưởng muốn không được bao lâu nó sẽ gặp tại đây bất kham gánh nặng xuống dưới, triệt để tê liệt ngã xuống.

"Xong! Xong!" Ngửa mặt lên trời một tiếng thờ dài, Vương Cường "Xử được" trường mâu", dựa ở trên tường, chán nản nhỏ giọng lầm bầm: "Toàn bộ TM xong rồi, cái gì chó má kế hoạch, ta xem bây giờ ta sẽ chờ bị trên lầu hai hàng cho đùa chơi chết đi!"

Không lời chống đỡ, vương mạnh, Hồ Hiểu Đông nghe rất rõ ràng.

Thăng thần giảng, nếu như nói ngay từ đầu hấn vẫn kiên định Đường Tiểu Quyền ý kiến là chính xác, như vậy hiện tại, tại được nghe được hàng hiên bên ngoài đoàn thi trận trận gầm nhẹ; đang nhìn chẳng biết lúc nào lại tê liệt ngã xuống tể phá sau cửa sắt, hấn cũng bắt đầu không tự chủ được hoài nghi lên bản thân quyết định ban đầu đến.

Lẽ nào vừa thực sự hấn là lên lầu ngăn lại người tuổi trẻ cử động sao?

Lão Thiên không có gọi Hồ Hiểu Đông chờ lâu lắm, bởi vì tức khắc xuất hiện vui sướng "Nổ vang" cho ra hấn mong muốn đáp án.

"Rầm rầm oanh!"

Đang không có so sánh đây càng làm thanh âm dễ nghe, Đường Tiểu Quyền kích động hầu như đều nhanh muốn khóc!

May là hấn đứng xe dốt đặc cán mai, may là hấn không biết vì sao oanh chân ga liền có thể giải quyết tất lửa vấn đề, nhưng này đại biểu động cơ khởi động thanh âm, nhưng là chân chân thiết thiết xuất hiện.

Bọn họ thành công! Bọn họ thành công làm nam nhân thăng được thời gian, và nam nhân cũng không phụ sự mong đợi của mọi người phát động xe.

Không có so sánh này cho dù tốt cảm giác, nhưng không thể nghi ngờ bây giờ còn không bằng chúc mừng thời gian, bởi vì chỉ có chờ phe mình 7 người toàn bộ an toàn mà lại thuận lợi ngồi lên xe, toàn bộ kế hoạch hành động mới có thể bức tranh phía trên trọn vẹn dấu chấm tròn.

Mất thấy đường khác GL 8 tại mã giữa lộ vượt vòng vo một cái vòng lớn phía sau, từ từ tiêu thất ở tại đường chỗ rẽ, và theo thân xe sau cùng lau một cái đường cong biến mất, hành động giai đoạn thứ hai cũng theo đó tuyên bố kết thúc.

Như vậy. . .

Sau cùng liếc nhìn đầy lầu tang thi, Đường Tiểu Quyền biết là thời gian ly khai, hấn lúc này phát tay giáng xuống A Thành, hai người các nói lung của mình bao cùng trang bị, sau đó một đường chạy chậm cùng được dọc theo đường nhận chạy mấy nhiệm vụ Ủy Ương, Ôn Tuyên Hâm hai người nhất tề chạy tới đây lầu.

Tề tụ phía sau mọi người bất chấp thốn thức, bởi vì hàng hiên bên ngoài quần tụ tang thi thời khắc nhắc nhở chúng nó, nguy hiểm liền ở bên cạnh.

Kế tiếp, không có gì đáng nói, đợi cùng cầu khẩn là những người may mắn còn sống sót duy nhất có thể làm.

Mong muốn, xe đoạn đường này đừng ra cái gì cái xiên!

Mong muốn, nam nhân có thể thực hiện mình lời hứa!

Mong muốn, lầu bên ngoài cửa sắt có thể kiên trì nữa một hồi!

Mong muốn, đợi rút lui khỏi tất cả thuận lợi!

7 người, một lòng, mọi người yên lặng canh giữ ở cửa hành lang, nắm thật chắc vũ khí trong tay, chỉ đợi quen thuộc động cơ âm thanh vừa xuất hiện, thuận tiện nhất tề chạy gấp ra. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 126: Nóc lầu chạy thoát thân: 3 giai đoạn (thượng)

Bàn chân điểm nhẹ, Vương Cường không nhận được được chân trên mặt đất phát sinh "Lạch cách, lạch cách" tiếng vang.

Khoảng cách nam nhân lái xe ly khai đã qua sắp tới 5 phút, tuy rằng không dài, nhưng với mọi người sớm trước sở dự đánh giá thời gian mà nói, nhưng là nhìn xem đi khá xa.

Sở dĩ cũng khó trách bọn hắn lại biểu hiện ra khẩn trương như vậy cùng sốt ruột thúc đẩy tình hình thực tế tự đến, dù sao đây là chuyện liên quan đến bọn họ sinh tử tồn vong đại sự!

"MD! Lão tử đã nói nam nhân kia không đáng tin cậy! Không cần suy nghĩ, muốn tới sớm TM tới! Chúng ta đều bị hắn hoảng điểm!" Mặc dù kiệt lực không chế, nhưng ở dưới áp lực cực lớn, Vương Cường cuối cùng vẫn không có thể đè nén xuống tâm trạng tà hỏa, hãy còn oán giận ra đến.

"Có lẽ là đường không dễ đi, ta và ba ta ly khai y viện phía sau, có chút đoạn đường cũng mờ rất cực lực." Bất chấp nhớ lại niềm thương nhớ, Ủy Ương tiếp tra nói.

"Mong muốn Ủy Ương muội tử nguoi là đúng, bằng không. . . Ai!" Bất đắc dĩ thở dài một cái, Ngô Siêu không có đem nói nói tẩn, hắn chỉ là chán nản mờ to cặp mắt, ngơ ngác nhìn phía hàng hiên bên ngoài đường.

Đường Tiểu Quyền vẫn không nhúc nhích tựa ở hàng hiên phía trong cuối cùng trên vách tường, không ngừng vuốt ve tay của cảm nhiều ít có thể biểu lộ ra một ít hân thời khắc này tâm tình.

Đối với nam nhân sẽ tới hay không, nam nhân lúc nào sẽ đến, hắn không thể nào biết được, cũng không thể nào trả lời.

Này chính như hắn lãnh nghề động trước sở và mọi người phân tích như vậy, đây là một hồi đánh bạc, một hồi hào đánh cuộc, một hồi thắng bại nửa nọ nửa kia, lấy mệnh lệnh nhìn xem đề hào đánh cuộc.

Về phần nói, kết cục làm sao, chỉ có trời biết, và nguoi có thể làm chỉ có đáng vốc tiều tụy cầu khẩn.

Đường Tiểu Quyền tự nhận mình đã cũng đủ đáng vốc tiều tụy tại nơi cầu xin, với đối với hắn như vậy một cái vô thần luận thời đại mới thanh niên mà nói, làm được này bộ đã cực hạn.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn không phải không thừa nhận, thắng lợi thiên bình đang ở từ từ xa cách bọn họ.

"Hắc! Hắc! Thật to thật to, gia chú ý nghe, thật to thật to ít, gia có nghe hay không đến? Thanh âm! Thanh âm! Ô tô thanh âm của a!"

Đột nhiên, Ôn Tuyền Hâm lưu lười chính là lời nói cùng với hơi lộ ra kích động âm điệu từ của hành lang truyền tới, và thân ở thất thần trạng thái Đường Tiểu Quyền cũng bởi vậy bị một lần nữa kéo về thực tế.

Nghiêng tai lắng nghe, Đường Tiểu Quyền đích xác là ở trong không khí ngờ ngờ nghe được một chút động cơ nổ vang thanh âm của, thế nhưng hắn cũng không xác định, bởi vì lâu bên ngoài tạp âm thực tại quá lớn, làm cho hắn không thể nào nhận hai bên.

Bất quá chỉ là sau một lúc lâu hơn, xóa sạch vừa mới vẫn chỉ là ngờ ngờ có thể nghe động cơ nổ vang, trong lúc bất chợt biến cường nổi hẳn lên.

Và theo nhớ cuồng bạo tạp âm vang lên,

Đã không có người đang lại hoài nghi nó xuất xứ.

Trừ phi. . . Hắn là người ngu, hay hoặc là ra về kẻ ngu si!

Rất hiển nhiên, lúc này con này người sống sót đoàn đội không có như vậy kẻ ngu si, bọn họ tại nghe nói tiếng thứ nhất ô tô tăng tốc tảo vang phía sau, thuận tiện ý thức được kế tiếp nên làm cái gì!

Nhanh chóng thập cảm tốt vũ khí trong tay, Ngô Siêu không ngừng bận rộn đem đại bạch hùng phòng cản cơ quan cột vào trên cánh tay, và Ôn Tuyền Hâm còn lại là nhận lấy A Thành đưa qua phòng thi tắm chân, cũng đem cái này dựng thẳng lên.

Mỗi người đều ở đây dựa theo kế hoạch đã định sửa sang lại mình trang bị cùng vũ khí, cùng lúc đó, Đường Tiểu Quyền cũng vội vàng là thừa dịp cuối cùng này thời gian cho mọi người ăn nói lên tiếp theo bộ thực đến:

"Đội như vậy, Hồ ca, Cường từ hai nguoi thu tiền xâu; Tiểu Ôn, siêu hạt phụ trách hai cánh, ta, A Thành đi sau cùng, Ủy Ương nguoi đội tại trong đội ngũ ở giữa cảnh giới quan sát, nếu như phát hiện có tang thi đánh lên đã biết lại một tiếng, mọi người hiểu chưa?"

Hồ hững gật đầu, cái này mấu chốt không ai nguyện ý nói.

"Cái kia, ta tại bổ sung một điểm!" Cơ hồ là tại Đường Tiểu Quyền dứt lời đồng thời, Hồ Hiểu Đông cực bộ mặt nam nhân tính chất đặc biệt tiếng nói vừa theo sát phía sau cùng nói: "Đối phương chiếc xe kia, ghi rõ phân chia 7 người tọa, bỏ đi chỗ tài xế ngồi còn có 6 cái, sở dĩ để cho mọi người chen chen một chút. Như vậy ~ lên xe trình tự: A Thành, Tiểu Ủy hai nguoi tương đối gầy ngồi xếp sau; tiểu Đường nội bộ trung đội phía trong tọa; Cường từ nội bộ trung đội lối đi nhỏ; sau đó là siêu hạt xếp sau nhất bên ngoài; sau cùng, Tiểu Ôn phụ lái, ta nội bộ trung đội nhất bên ngoài!"

Không cần xong khẳng định, tại nói bé lúc, Hồ Hiểu Đông thuận tiện hãy còn nhắc tới hợp lại cung, nhẹ nhàng nữ mở bảo vệ cửa trừ khóa.

"Vù vù hô ~" có thể rất rõ ràng nghe được nóc lầu phía trong mỗi người hơi thở, Đường Tiểu Quyền tổ khuôn mặt buộc chặt nắm trong tay thái đao.

Hắn đồng dạng là khăn trương tới cực điểm, liên tục thối ra mồ hôi hột, hiện đầy gương mặt.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, bình tĩnh dung tuyết băng sơn tức thông thả nhưng dài đằng đặc.

Rốt cục, tại nơi âm thanh đại biểu xe dừng lại gấp tiếng thối xe vang lên phía sau, mọi người căng thẳng lòng của dây đàn trong nháy mắt đạt tới đỉnh núi.

"Hành động!"

Theo một tiếng quát chói tai, Hồ Hiểu Đông cố sức đẩy ra cửa sắt, những người may mắn còn sống sót tích súc một lát năng lượng rốt cuộc lấy phóng thích ra ngoài.

Bọn họ nói đuôi nhau ra, là tốt rồi tự đám bị tù khốn nhiều năm chắc chỉ có, rốt cục tại hôm nay một lần nữa nhìn thấy quang minh như nhau.

Xức nha tử liệu mạng vượt mức quy định chạy gấp, người sống sót đều rất rõ ràng, mình xuất hiện, thì tương đương với là cho bị ngăn cản tại một tường ra thì đoàn gỗ dùng cơm chuông lớn.

Bộ này, trong lúc nhất thời, thì rống chán lên, cửa cái chột lay động, chỉ là nghe liền đã gọi người tâm kinh đảm hàn.

Không hề nghi ngờ, hành động đến rồi tầng thứ ba đoạn, đã mất bất luận cái gì kỹ xảo, hợp lại chính là mọi người tốc độ dưới chân, bác chính là mọi người sự chịu đựng.

"Mau mau mau! Mọi người mau hơn chút nữa!" Phát tay giáng xuống đồng bạn gia tăng bả kính đầu, bởi vì Hồ Hiểu Đông đã nhìn thấy mấy bóng đen xuất hiện ở tầm mắt phần cuối.

Thế nhưng, rất nhiều chuyện không bằng người nghĩ liền có thể làm được, 7 người, 7 cái bao, cộng thêm vũ khí trong tay, chỉ là này phụ trọng đã gọi là mọi người bất kham gánh nặng.

Dù sao, những người may mắn còn sống sót trong ngày thường cũng chỉ là phổ phổ thông thông người bình thường, người không có khả năng gọi bọn hắn các cũng như Hồ Hiểu Đông vậy thể lực sự dư thừa, dũng mãnh hơn người.

Bất quá, may là như vậy, khát vọng sinh tồn cùng với đoàn đội ý thức trách nhiệm còn là thôi sử được mọi người số chết kiên trì, bởi vì bọn họ người nào cũng không muốn bởi vì mình hạ xuống và liên lụy toàn bộ đoàn đội.

Đôi mắt trong, Đường Tiểu Quyền đã có thể thấy rõ ràng đường khác GL 8 hắc sắc thân xe, nhưng hơn thế đồng thời hắn cũng đồng dạng thấy được vậy không đoạn xúm lại tụ trước khiến người ta sợ hãi hành thi.

"Chết tiệt!" Tâm trạng không khỏi trầm mắng một câu, Đường Tiểu Quyền lo lắng nhất sự tình cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Phải biết rằng, xe không bằng xe tăng, nếu như vậy tụ tang thi quá nhiều, vậy nó rất có thể tại một hồi mọi người sau khi lên xe, vô pháp lao ra ôm chặt.

Chỉ là Đường Tiểu Quyền gần đoán trúng cái mới đầu, nhưng là không có ngờ tới. . .

Địch địch địch! Địch địch địch! Cũng không biết là trong xe nam nhân khăn trương tay lăm, hay là hắn có ý định giục, nói ngắn lại thối đại cò xa tiền kèn đồng phát ra liên tục cất phía chân trời tiếng vang.

Xong đời! Đây là Đường Tiểu Quyền trong đầu nhô ra ý niệm duy nhất, hắn phi thường rõ ràng này nhớ tiếng vang ý vị như thế nào, sở dĩ một giây không có đình lại hiểu rõ hết lớn lên tiếng nói:

"Mau! Mọi người tốc độ! Chúng ta phải nắm chặt thời gian lên xe!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 127: Nóc lầu chạy thoát thân: 3 giai đoạn (trung)

\ "Thở phì phò huu ~\ "Mũi tên nhọn nhanh bắn, cắt không khí, phát sinh chói tai tiếng rít.

Hồ Hiểu Đông bất chấp tất cả, giương cung đáp dây đàn, ngay cả bắn nhiều lần tiến, chờ một mạch xong hộ tống đội ngũ xông đến đầu đường phần cuối, phương mới dừng lại động tác trong tay.

Kế tiếp đã đến mặt đối mặt gần người vật lộn thời khắc, hãy còn rút ra lưng khảm đao, tron trượt đao mặt tại ánh mặt trời chiếu rọi xuống dưới, phát sinh trập trập hàn quang.

"Này! Các người nhanh lên một chút! Nhanh lên một chút a!" Một cái sốt ruột thúc đẩy tiếng la từ xa cách có thể GL 8 hơi xuống dưới dòi bên song truyền ra.

Chỉ bất quá không ai đối với lần này làm ra để ý tới, bởi vì rất nhanh tới gần tang thi làm cho những người may mắn còn sống sót phải đầu nhập trăm phần trăm tinh lực cùng lực chú ý cùng chỉ chiến đấu.

Bằng vào trên tay "Trường mâu" khoảng cách ưu thế, Vương Cường đâm một cái một rút ra ở giữa thuận tiện thoải mái lưu loát đánh ngã phía trước một con tang thi, và phụ trách hai cánh Ngô Siêu cùng Ôn Tuyên Hâm đồng dạng là giải quyết rồi đều tự đối thủ.

Thế nhưng tang thi số lượng là cuộn cuộn không ngừng, khi người thật vất vả giải quyết hết chúng nó trong đó một con, những thứ khác lập tức nhưng lại lấy 2 con, 3 con số lượng cấp tốc bổ túc, làm cho người chỉ có thể là mệt mỏi ứng phó, cuối gần bị lực kiệt, buông tha chống lại.

Sở dĩ cũng không lâu lắm người sống sót đi về phía trước bước tiến thuận tiện chậm lại. Mà ở như vậy một cái hẹp dài trên đường phố như "Đi đạo" vậy đi động, không thể nghỉ ngơi là và muốn chết không có gì khác nhau.

Nhưng lúc này người sống sót dù sao cũng là cái bảy người đoàn đội, để bảo chứng mỗi một vị thành viên đều có thể thuận lợi đến mục tiêu địa điểm, bọn họ phải bảo trì hoàn chỉnh đội hình.

Nếu không bằng vào Hồ Hiểu Đông cùng Vương Cường chiến lực cá nhân, như muốn đột phá vòng vây lên xe, đơn giản là món chuyện dễ như trở bàn tay.

Chiến đấu nhưng đang tiếp tục, vô cùng lo lắng vẫn đang phát sinh, bất quá tang thi số lượng lại không chút nào bởi vì người sống sót ầu đã và có bất kỳ giảm mạnh dấu hiệu.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền rất là sầu lo, gò má thượng mồ hôi cũng là bộc phát tăng nhiều hơn.

Phải biết rằng, hần chung quy chỉ là cái vừa đi ra khỏi xã hội, 20 tuổi ra mặt tiểu tử, có thể tại mưu lược chỉ số thông minh phương diện có vài phần vượt qua thường nhân thiên phú, nhưng nếu luận đạo này hành quân chiến tranh, bài binh bày binh bố trận hần đã có thể...

Kẻ ngu si đều có thể nhìn ra được, lúc này người sống sót sở kiệt lực duy trì đội hình bị đánh loạn tách ra chỉ là vấn đề thời gian!

Nên làm cái gì bây giờ? Đường Tiểu Quyền có chút hoảng hốt.

Trên thực tế, đội ngũ của bọn họ khoảng cách xa cách có thể GL 8 cận có một đường khoảng cách, nhưng chỉ có này ngắn ngủn đường thành cách trở bọn họ đi thông "Sống hy vọng" không thể vượt qua to lớn.

Không ngừng có tang thi rồi ngã xuống, đồng dạng cũng không đoạn có tang thi tràn vào, phe mình trập hình tại những súc sinh này người trước ngã xuống, người sau tiến lên xung phong xuống dưới, đang lấy được mất thường có thể thấy được nhanh áp súc giảm nhỏ.

Trừ lần đó ra, đội ngũ vẫn gặp phải nguy hiểm lớn hơn nữa, đó chính là bị từ đó bị phân cách làm hai.

"Hồ ca! Cường tử! Đừng giết quá trước! Hướng lui về phía sau một điểm!" Hợp thời hô lớn ra, coi ra vấn đề chỗ ở Đường Tiểu Quyền vội vàng hét lớn nhắc nhở.

Nhưng mà khiến hần vạn lần không ngờ chính là, ngay hần thoải âm rơi xuống đồng thời, chiếc kia cận có một đường cái này cách xa cách có thể GL 8 đột nhiên minh âm thanh kèn đồng, sau đó...

Nhìn tuyệt trần đi, chỉ để lại lau một cái khói xanh bóng đen, Đường Tiểu Quyền ngốc lăng không nói gì.

Tuyệt vọng, như rơi xuống đất ngục vậy tuyệt vọng, nếu như nói vừa mới Đường Tiểu Quyền vẫn cận là bởi vì đội ngũ bị nhốt có chút thúc thủ luống cuống, không biết nên làm thế nào cho phải nói, như vậy hiện tại... Hần đã hoàn toàn bị hiện thực đánh tan.

Không chỉ là hần, thực tế tàn khốc đồng dạng xâm nhập cái khác người sống sót lòng của.

Đây là một loại rất khó dùng ngôn ngữ để miêu tả tâm tình, thử nghĩ một chút, khi người thân ở vách đá vạn trượng, mệnh lệnh nhắc cao một đường thời gian, người đột nhiên phát hiện mình cận tắc ở bên cạnh một cái người cứu mạng dây thừng bị người từ thượng hút ra, cái loại này bất lực cùng tuyệt vọng tin tưởng bất luận kẻ nào đều có thể hơi bị động dung đi.

Tất cả người sống sót hầu như đều trong cùng một lúc toát ra kinh ngạc, hoảng sợ, mờ mịt không biết làm sao thần tình, và chính là bọn họ này một ngắn thất thần công phu, nhưng là cho quanh mình tang thi cung cấp xâm nhập cơ hội thật tốt.

"Này! Vương Cường! Bên trái! Tang thi! Chú ý a!" Bén nhọn giọng nữ giống như một đạo thiểm điện trên không trung nổ vang. Và theo này nhớ gần như tê gào thét nữ tiếng vang lên, Vương Cường thật giống như bị điện giật vậy ngẩn ra, tiện đà thoảng qua thần đến.

Đôi mắt trong, một cái thân ảnh màu đen đang từ bên cạnh cử cánh tay kéo tới, hoảng loạn hơn, Vương Cường vội vàng là giờ lên cái ngăn cản.

"Cường từ!"

"Vương huynh đệ!"

Nữ nhân cao vút âm tần đồng dạng là đem còn lại người sống sót chú ý của có khả năng kéo về thực tế, mà ở bọn họ hồi thần một thoáng, trùng hợp là thấy được thi miện cắn cánh tay trắng cánh.

Không hề nghi ngờ, tại tang thi bắt cánh tay mình cũng xuống dưới miện cắn xé một khác kia, Vương Cường quả nhiên là cho là mình chết chắc rồi, hắn thậm chí cảm thấy thi miện mạnh mẽ cắn hợp lực cùng với nắp trong hắn miện xuống dưới bén nhọn răng nanh.

Nhưng mà... Một lát sau, hắn cũng không có cảm giác được trong dự đoán da thịt bị xé rách cảm nhận sâu sắc, tương phản, ngay cả một tia trầy da cảm giác cũng không có.

Đội đến tập trung nhìn vào, Vương Cường lúc này mới phát hiện, thi miện sờ chỗ đúng lúc là hắn trói chặt đại bạch hùng phòng cản cơ quan địa phương.

Kiếp sau quãng đời còn lại cũng không có cho Vương Cường mang đến quá nhiều kích động, hắn quả đoán khuyên trên người trước, tiện đà coi như phát tiết vậy gắt gao đề lại hành thi tạt vào mồm, sau đó giờ lên trường mâu, dùng sức phần nộ đâm đi vào.

Từ thấp tới cao, ngừng ngắt đầu mâu mang theo tức giận "Rít gào", trực tiếp xuyên thủng thi thể sọ não.

Mà ở Vương Cường đem cái này hút ra trong nháy mắt, một loa loa không biết tên chất lỏng sền sệt, xen lẫn thịt sống thi thịt vụn theo mở rộng ra lỗ thủng tuột xuống.

Không thể không nói, Vương Cường là may mắn, dây đại bạch hùng cứu cánh tay của hắn, khiến bảo vệ mạng nhỏ.

Nhưng hắn vừa mới chịu nguy cơ, nhưng là hướng về mọi người phóng xuất ra một cái không tốt tin hiệu:

Từ vòng khoảng cách buông xuống!

Đúng vậy! Không có xa cách có thể GL 8 người sống sót, là tốt rồi làm như rơi vào rồi đoàn sói trong miệng con mồi, bị phân thực cắn xé chỉ là vấn đề thời gian.

Đột phá vòng vây, lại tìm chỗ tránh nạn, đây là bọn hắn đường ra duy nhất. Nhưng hy vọng mất làm cho người sống sót từ từ đánh mất ý chí chiến đấu, đội hình cũng bởi vậy càng hiểm rải rác, có thể sống động khu vực cũng là tại tang thi từng bước áp bách xuống dưới không ngừng giảm nhỏ.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền mờ mịt, hắn khẩn trương hoảng sợ đầu óc trống rỗng, may là liều mạng muốn đi áp chế xóa sạch tùy tâm mà thành tuyệt vọng, nhưng... Kết quả lại vẫn là phí công!

Không hề nghi ngờ, lúc này mặc kệ người hướng nơi nào đi, làm sao đi, điều kiện tiên quyết đều phải xong trước lao ra thi đoàn vây quanh.

Và minh xác này một mục tiêu Hồ Hiểu Đông hai mắt trừng trừng, hắn xưa nay không bằng cái đơn giản hướng số phận cúi đầu của người, năm tháng mà luyện, từ lâu khiến vinh nhục không sợ hãi.

Chậm rãi giờ lên trong tay cương đao, Hồ Hiểu Đông trầm giọng quát dẹp đường: "Các huynh đệ, ta biết mọi người hiện tại đều rất sợ! Ta cũng sợ! Nhưng mời các người không nên buông tha, và ta cùng nhau chiến đấu kết cục! Mệnh lệnh là tự chúng ta! Chúng ta muốn sát lại hai tay của mình bác xuống tới!"

"Trận chiến này! Không thắng, thì vong! Nhưng, bất chiến, cũng sẽ không thắng lợi!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Nóc lầu chạy thoát thân: 3 giai đoạn (hạ)

Hồ Hiểu Đông này nửa đồng dục chính là lời nói, đích xác là khơi dậy những người may mắn còn sống sót một chút ý chí chiến đấu, thế nhưng hy vọng thứ này tuyệt đối không bằng sắt lại vài câu hâm nóng máu ngũ liên có thể nặng đốt.

Này không, không có quá nhiều đại hội mà công phu, tại lực binh mấy đợt tang thi xâm lấn phía sau, người sống sót thật vất vả vững chắc xuống đầu trận tuyến vừa bị tang thi cuốn cuộn không ngừng đến tiếp sau lực lượng cho sinh sôi đề ép trở lại.

Cái này may là Hồ Hiểu Đông cũng có chút tuyệt vọng!

Lui nhưng lui không trở về, xông nhưng xông không ra, người sống sót hoàn toàn bị hành thi đại quân cấp bao sùi cào.

Bịt kín thi đoàn là tốt rồi tự một chặn hình tròn thi tường, ngay cả ánh mặt trời chói mắt đều bị che chắn bên ngoài.

Dựa lưng vào nhau, những người may mắn còn sống sót chán nản chống cự lại.

Vương Cường đại bạch hùng phòng căn cơ quan đã tại tang thi căn xé xuống thành khối chỉ có có kỳ biểu vài vụn ngát đáp, bên trong mao nhưng sợi bông từ lâu không thấy bóng dáng.

Cánh Ngô Siêu đồng dạng chặt vật, hấn đau khổ ngăn trở phòng thi tẩm chắn cũng là tại mấy lần trùng kích xuống bị thi tay cào bắt không còn hình dáng.

Hồ Hiểu Đông vậy thì càng không cần thiết nói, thân ở tuyến đầu tiên hấn bởi quá mức kiếp mệnh, làm cho nguyên bản sắc bén vô biên khảm đao lúc này chỉ còn lại có từng đạo lỗ thủng, tin tưởng lại kéo dài như vậy nữa, đôi vũ khí khác đó là ván đã đóng thuyền sự tình.

Lúc này không thể nghi ngờ là đến nơi này con người sống sót đoàn đội khó khăn nhất cũng là nhất không giúp thời khắc, không chút khách khí giảng, trừ phi xảy ra kỳ tích, nếu hấn không là môn tất nhiên đoàn diệt hơn thế.

Nắng gắt bộc phát độc ác lên, cực nóng ôn độ đem bề mặt - quả đất thịt nướng nướng nóng rực không gì sánh được, một tia hơi chậm rãi lên, đem toàn bộ đường trang điểm như huyền tự kính.

Cũng không biết có phải hay không là bởi vì cơ giới huy chém làm cho bản thân sinh ra ảo giác,

Uề oải bất kham Đường Tiểu Quyền tựa hồ là mơ hồ nghe được động cơ nổ vang thanh âm của.

Hấn rất muốn đưa mắt xác nhận, nhưng phóng nhãn nhìn lại, ngoại trừ có thể thấy từng cái hưng phấn hư thối thi khuôn mặt bên ngoài, cũng chỉ còn lại có bên cạnh phe mình đồng bạn càng lộ vẻ chán nản thân hình.

Nhưng mà nhân sinh bao giờ cũng khó có thể dự liệu, sự thực đều là tràn ngập chuyện xấu, khi ngơ ngẩn một sự kiện tuyệt đối không có khả năng xảy ra thời gian, nó lại thường thường lại hướng phía hướng ngược lại cho ngơ ngẩn cái lớn lao kinh hi.

Kịch liệt đánh chọt vang lên, Hồ Hiểu Đông hoảng sợ nhìn trước người như nhiều nét nặc quân bài vậy khuynh đảo hành thi.

Hấn kinh ngạc nhìn ngây ngẩn cả người, trong đầu nổi lên ý niệm đầu tiên thuận tiện: Xảy ra chuyện gì!

Mà ở hấn còn chưa từ vừa mới trong khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, liên tục trực bánh xe nổ vang cùng với không ngừng vang lên kèn đồng gọi hấn hiểu tình trạng.

"Là! Là người nam nhân kia! Hấn không đi! Hấn đã trở về!" Cũng không biết từ đâu mà toàn lên khí lực, hầu như sắp nhận mệnh Ủy Ương khàn cả giọng mà nộ hô lên.

Đúng vậy, Ủy Ương có vẻ dị thường hưng phấn, này không chỉ có là xuất xứ từ với nam nhân hết lòng tuân thủ cam kết trở về, cũng là xuất xứ từ với nàng ở sâu trong nội tâm xóa sạch thủy chung tin tưởng vững chắc không di động tín niệm:

Nhân tính đều là bản thiện!

Không cần làm nhiều bất kỳ động viên, giờ này khắc này, đài đồ ở trước mặt mọi người hắc sắc xa cách có thể gl 8 chính là bọn họ tốt nhất động lực nguồn suối.

Uề oải tiêu thất! Ý chí chiến đấu nặng đốt! Mất đi hy vọng đã trở về!

Người chính là như vậy một cái kỳ quái mà lại mâu thuẫn giống, bọn họ có thể phía trước một giây vẫn giống như tử thi vậy đội diệt quên, nhưng một giây kế tiếp liền có thể có thể bởi vì một câu nói, một việc mà, thậm chí là một ánh mắt, dục hòa trùng sinh.

Có xa cách có thể gl 8 hỗ trợ mở chạy thoát thân đường, những người may mắn còn sống sót tự nhiên là bớt đi không ít khí lực.

"Đi! Mọi người bên này đi!"

Tại Hồ Hiểu Đông dưới sự hướng dẫn, những người may mắn còn sống sót một bên duy trì đội ngũ trận hình, một bên nhanh chóng hướng cửa xe bước đi.

Đao phong không ngừng hạ xuống, mâu tiễn không ngừng đâm ra, mồ hôi xen lẫn trong được máu loãng thấm ướt mọi người vạt áo, khi bọn hấn trải qua một phen chém giết, rốt cuộc thường mong muốn mà đi được cỏ xa tiền thời cơ, hầu như mỗi người đều bị chơi đùa phải không người dạng.

"Vù vù ~ a, A Thành, người và Úy Ương lên xe!" Tay chống thân xe, Đường Tiểu Quyền ngồi kéo cửa không đương, nhanh lên là dồn dập ít mấy hơi, đội đến này sương giao phó xong, hấn lại vội vàng đứng còn sót lại mọi người nói:

"Nửa cung tròn, mọi người cấu thành hình nửa vòng tròn phòng vệ vòng, sau đó theo kế hoạch lần lượt lên xe! Mau!"

Sinh tử trong nháy mắt, tranh thủ thời gian! Không ai ở nơi này mấu chốt lại vì ai lên trước, người nào phía sau thượng dựng lên tranh luận.

Bởi vì bọn họ đều vô cùng rõ ràng, mất một giây kế tiếp đình lại, cũng có thể có thể gọi mình hoặc là đồng bạn mệnh tang với thi mệnh.

Nhờ vào gl 8 rộng lớn bên trong xe không gian, mọi người lên xe quá trình cũng không có bị bất kỳ trở ngại, sở dĩ rất nhanh ngoài xe thuận tiện chỉ còn lại có Vương Cường, Hồ Hiểu Đông, Ngô Siêu này ba đứng hàng đêm ngược thành viên thủ vệ mọi người an toàn.

Áp lực càng lộ vẻ thật lớn, nhân thủ thiếu sót làm cho vương hồ ngô ba người không ngừng lui giữ lui giữ lui nữa thủ, mắt thấy sẽ thối lui đến thân xe phụ cận, Hồ Hiểu Đông biết không có thể tiếp tục tại lui, bởi vì hấn phải làm phe mình sau cùng mấy người rút lui khỏi chừa lại giảm xóc giải đất. Sở dĩ . .

"Cường tử! Siêu hật! Nghe ta khẩu lệnh! Ta sở ba xuống, sau đó cùng nhau tiến xe! Hiểu?"

"Minh bạch!"

"Thu được!"

"Tốt! Một! Hai! Ba!" Thoại âm rơi xuống, thân ở ngoài xe ba người hầu như đồng thời huy ra vũ khí trong tay, sau đó đồng thời lui về phía sau, nhanh chóng chui vào bên trong xe.

Bất chấp đang nhìn Hồ Hiểu Đông có hay không đóng cửa xe lại, thấy rõ ba người sau khi lên xe Đường Tiểu Quyền vội vàng là phần nộ phách chỗ điều khiển trốn ghế giục nam nhân lái xe, bởi vì hấn đã có thể rõ ràng cảm giác được xe thể đang ở bên trái hành thi không ngừng phát đề xuống xuất hiện nghiêng hoảng động dấu hiệu.

Theo nam nhân liên tục thao tác, thân xe tại lui về sau mấy thước phía sau, thuận tiện hướng bên phải một quả, to lớn lực ly tâm suất nữa không có đem ở vào chỗ ngồi vòng ngoài Hồ Hiểu Đông cho ném ngã văng ra ngoài.

Bất quá cũng may hấn đúng lúc bắt được trên mũi xe vòng bảo hộ, mới hiểm hiểm mà tránh khỏi bị kịch xảy ra.

Lần thứ hai quay đầu xe, nam nhân trực tiếp là lái xe xông lên hành thi ít người đi hoành nói, sau đó lợi dụng đúng cơ hội, chân ga đạp đáy, tiện đà. . .

"Phốc ~ ông! Loảng xoảng lang! Răng rắc!"

Động cơ tiếng oanh minh, đuôi khí bài phóng âm thanh! Hành thi tiếng va chạm! Xa cách có thể gl 8 lúc này giống như một con còi cương cự thú tại một đường tê gào thét rít gào xuống, đem nhanh đạt tới cực hạn.

Lúc này đã không có hành thi có thể ngăn trở con này sát thép cự thú thoát đi, thấy rõ tình thế đã an toàn, Hồ Hiểu Đông rốt cục có thể thi có khả năng đem ít lái xe cửa kéo đề đóng cửa, sau đó ngưỡng ghế bành thật dài nhả ra ngắm trực khí.

Không có người nói chuyện, những người may mắn còn sống sót đều là vẫn duy trì lặng im, đột ngột trầm tĩnh lại lòng của cảnh làm cho bọn họ cảm thấy dị thường uể oải.

Ước chừng tự như vậy giằng co 10 đến phút lâu, đội từ từ dẹp loạn hết bản thân pháp phòng không ngừng trong ngực phía sau, Đường Tiểu Quyền nhăn thần hơi đổi, tiện đà hấn nói ra mọi người mình tiến xe tới nay câu nói đầu tiên:

"Ừ! Cái kia ~ đại thúc, chào người! Cảm ơn người tuân thủ lời hứa! Tới đón chúng tôi! Ta họ Đường, Đường Tiểu Quyền!"

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Triệu Vân Hải thỉnh cầu (thượng)

"Triệu Vân Hải! Đây nói rằng cảm ơn. . . Cũng nên là ta cảm ơn các người mới đúng a, nếu không phải là các người xuất thủ giúp một tay, ta sợ rằng. . . Ai ~" tựa hồ là nghĩ tới điều gì bất kham chuyện cũ, nam nhân không khỏi nhẹ nhàng ai thán một tiếng.

"A ~ ha ha, Triệu thúc người nói như vậy liền nghiêm trọng kéo, mặc kệ thế nào, vừa nếu không phải người đứng lúc gấp trở về, mấy người chúng ta hiện tại a, phỏng chừng đã tại nơi đầu mưa phiếu chờ lên thuyền rồi, ha ha, ha ha." Thanh âm hơi lộ ra thê thảm, nhưng Đường Tiểu Quyền này chiếu nhưng là chân chân thiết thiết phản ứng bọn họ lúc đó nguy cơ tình huống.

Chỉ bất quá hấn này nửa phé phủ cảm thán cái này từ, rơi vào Triệu Vân Hải trong tai lại là có thêm như vậy một tia khác mùi vị.

"Cái này ~ thật là có chút xin lỗi liệt vị, vừa tang thì bao vây số lượng thực sự nhiều lắm, ta phải hoạt động xe, không phải bị chúng nó bao tròn, đợi nghỉ động đều không nhúc nhích được. Ngoài ra ta gặp các người cũng bị vây ở thi đoàn bên trong, nhất thời hồi lâu cũng xông không được, sợ dĩ liền suy nghĩ đem xe trước lái đi ra ngoài, sau đó tụt cái đầu rồi trở về cứu giúp, chỉ là không nghĩ tới đi lần này thiếu chút nữa hại các người không có đưa tính mệnh! Thực sự là. . . Ai, xin lỗi a!"

Vừa một tiếng than nhẹ, Triệu Vân Hải tựa hồ là đang lo lắng đối phương bởi vì hiểu lầm còn đối với hấn sản sinh vào trước là chủ không tốt quan niệm, sợ dĩ giữa những hàng chữ giải thích đều là lộ ra cẩn thận.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền chỉ là cười nhạt một tiếng.

Hấn có thể hiểu được lòng của nam nhân tình, đổi lại là hấn, tại lúc đó cái loại này giây phút quyết định sinh tử dưới tình huống, cũng kiên quyết sẽ chọn ly khai.

Dù sao, cùng với cùng nhất bang người không liên hệ chịu chết, sớm làm ly khai mới là lựa chọn chính xác.

Ngay cả nói nam nhân sau khi rời đi vòng vèo nguyên nhân nha, Đường Tiểu Quyền tự nhiên sẽ không thiên thật tin tưởng đối phương trong miệng vừa mới giải thích.

Chỉ bất quá, liền hiện nay mà nói, chuyện ngọn nguồn đã không trọng yếu nữa, quan trọng là ... Nam nhân sau cùng đã trở về, đồng thời hấn liền chết nghĩ cách cứu viện phe mình mọi người.

Chỉ bằng vào điểm ấy, hấn cũng đã cụ bị thêm vào đoàn đội tư cách.

"Ách, gi ~ ta chen một câu a!" Hơi gió cao cơ thể, Ôn Tuyên Hàm lắc lắc hơi lộ ra chua xót cánh tay, tiện đà nhẹ giọng nói: "Chúng ta bước tiếp theo đi chỗ nào a?"

Lời vừa nói ra, mọi người đều là nhìn nhau liếc mắt, rất hiển nhiên bọn họ trước chỉ lo nghiên cứu và thảo luận kế hoạch hành động bản thân, lại căn bản thật không ngờ đi thảo luận chạy thoát thân sau đi về phía vấn đề, sợ dĩ. . .

Thần giao cách cảm dời chuyển ánh mắt, mọi người đồng thời mà nhìn về xe tọa trung trung đội Đường Tiểu Quyền, trên mặt của mỗi người tựa hồ cũng viết "Ai, tiểu Đường, hỏi người đấy, ta nên đi chỗ nào a?" chữ.

Không nói gì! Tương đối không nói gì! Đường Tiểu Quyền bị mọi người như vậy chất vấn ánh mắt của cho làm cho có chút dở khóc dở cười.

Phải biết rằng, mọi người đều là một cái đầu, hai con mắt, dựa vào gì các người không biết, ta phải biết? Ta nhưng không thể so các người dài hơn chút gì?

Bất quá oán giận thì oán giận, Đường Tiểu Quyền còn là nhanh chóng thúc đẩy lên suy nghĩ, chăm chú tự hỏi lên đoàn đội tương lai đi hướng vấn đề.

Này một cái vấn đề nghiêm túc, cũng một cái nan giải vấn đề, Đường Tiểu Quyền không dám vọng có kết luận.

Dù sao nhiều lần lần thăm thông kinh lịch nói cho hấn biết, thận trọng tuyển chọn một cái địa điểm thích hợp đặt chân, cùng mặt thể xuống muốn sống người sống sót mà nói, là cỡ nào trọng yếu một việc.

Muốn sống quy luật thứ hai mươi sáu cái: Vị trí thoả đáng, nhưng duy trì liên tục phát triển nơi ẩn núp là mỗi một cái người sống sót thời khắc đều ứng với đặt ở vị trí đầu nào suy tính vấn đề.

Và điểm này lại vừa vặn là mới vừa rơi vào ngày diệt vong hạo kiếp người sống sót dễ dàng nhất sơ sót vấn đề, bao vây Đường Tiểu Quyền bọn họ ở bên trong.

Vật liệu thiếu thốn, hành thi uy hiếp, làm cho người sống sót phải đem phần lớn thời giờ hoa tại chuẩn bị thực phẩm vật tư phía trên, ngay cả nói nếu nói nơi ẩn núp, chỉ cần có thể che gió che mưa, tránh né tang thi, người sống sót đã là ác di đà phật, cảm tạ trời xanh.

Nhưng mà thực tế tình huống thực sự là như vậy sao? Đáp án hiển nhiên là phủ định.

Thí dụ như, Đường Tiểu Quyền bọn họ lúc trước ngây ngô 2 tầng tiểu lâu, bên ngoài có tường vây hộ thể, bên trong có cửa sắt phòng gia, may là hành

thì có thiên đại bản lĩnh cũng tuyệt không khả năng đột nhập đi vào.

Nhưng chính là như vậy một cái tùy xi măng cốt thép đổ bê-tông mà thành kiên cố pháo đài cho Đường Tiểu Quyền bọn họ mang đến cuối an toàn sao?

Nói theo nghĩa rộng đúng vậy, nó có! Dù sao tang thi không có tiến vào bên trong lâu.

Nhưng nghĩa hẹp phía trên nói nó vừa không có! Bởi vì Đường Tiểu Quyền bọn họ cuối cùng vẫn là tuyển chọn ly khai!

Như vậy tại sao vậy chứ? Cũng là bởi vì hoàn cảnh ác liệt, cùng với không thể duy trì liên tục phát triển tạo thành này một kết quả!

Sở dĩ, tóm lại phía trên, Đường Tiểu Quyền không muốn tái phạm đồng dạng sai phạm, chỉ ít hần muốn lợi dụng lần này khó được trốn đi cơ hội, làm toàn bộ đoàn đội mưu hoa một cái có thể tìm được thực hiện kế trên chỗ tránh nạn điều kiện phương hướng đến.

Thế nhưng ngay hần này sương chuẩn bị tiến hành thâm nhập tự hồi hướng tới, thân ở chỗ điều khiển Triệu Văn Hải nhưng là đột nhiên nói chuyện: "Có chuyện có lẽ có ít đường đột, nhưng. . ."

Thoáng chần chờ vài giây, Triệu Văn Hải tựa hồ có chút do dự, bất quá chỉ là chỉ chớp lát hần liền ngay sau đó tiếp tục nói: "Ta nghĩ các vị theo ta về nhà một chuyến!"

"Về nhà! ?" Cơ hồ là theo bản năng thốt ra, Ôn Tuyền Hâm vừa hạ xuống lưng vừa bắn ra.

Mọi người đồng dạng là bị nam nhân đột ngột nói như vậy cho cho tới có chút một cách không ngờ, dù sao chuyện này nam nhân trước thế nhưng vẫn chưa cùng bọn chúng nhắc qua,

Đã nhận ra đối phương tâm tình mâu thuẫn, Triệu Văn Hải cũng không nghĩ là, nghĩ phản hần đã sớm ý thức đối phương sẽ có việc này phản ứng, nếu không vừa mới hần cũng sẽ không biểu hiện do dự, bất quá may là như vậy hần vẫn dự định kiên trì, chỉ bất quá sách lược phía trên nha. . .

"Các vị không cần lo lắng, ta chỉ là muốn về thăm nhà một chút nữ nhi của ta và thể từ có mạnh khỏe hay không, đến rồi địa điểm phía sau, tự ta đi tới là được, các ngươi không cần theo ta một cái!"

Nói được phân thượng này, mọi người tự nhiên là không hề tốt nói cái gì, mọi người đều là ngơ ngác nhìn ta một chút, ta nhìn ngơ ngác một chút.

Liên tình lý mà nói, nhân gia thật vất vả đào sinh ra, muốn trở về nhìn người nhà hoàn toàn có thể lý giải. Đây cũng là bất kỳ một cái nào hữu tình có nghĩa hần từ chuyện nên làm.

Đã có thể bản tâm mà nói, tại vừa kinh lịch hết một hồi sinh tử kiếp khó khăn những người may mắn còn sống sót, thật sự là không muốn lại trải qua lịch một lần đồng dạng tạo ngộ.

Bên trong xe nhất thời lâm vào vắng vẻ, tràng diện hơi lộ ra xấu hổ.

Ngón tay theo bản năng mò lấy trên trán, Đường Tiểu Quyền theo thói quen quẹo khúc hai cái lưu hải, tiện đà nhãn châu - xoay động, lại cười nói: "Ha ha, Triệu thúc, ngươi đây là đầu mà nói nha, đừng quên ngươi nhưng là của chúng ta ân nhân cứu mạng a, hiện tại chính là núi đao biển lửa, ta mấy ca cũng sẽ cùng ngươi đi, mọi người nói đúng không đúng vậy?"

Bắt tay vào làm đâm đâm vui ở lối đi nhỏ phía trong Vương Cù, người sau bản năng ngay cả "Đúng" tam thanh.

Mà ở hần đại động hạ, còn sót lại mọi người cũng tùy âm thanh phụ họa.

"Đúng vậy! Triệu thúc, ta hiện tại thế nhưng người một nhà, ngươi làm sao có thể cùng ta khách khí đấy!"

"Chính là! Chính là! Người một nhà không nói hai nhà nói! Chuyện của ngươi chính là ta sự! Ngươi nói đi đâu ta phải đi cái gì!"

Cảm kích, tự đáy lòng cảm kích, Triệu Văn Hải thiếu chút nữa không có cảm kích rơi ra nước mắt tới, thế nhưng nếu như hần biết đây hết thấy khỏi xướng giả Đường Tiểu Quyền lúc này trong lòng ý tưởng chân thật, sợ là liền chưa hần có thể có hiện tại như vậy cảm thiên động địa lòng của cảnh rồi. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 130: Triệu Vân Hải thỉnh cầu (trung)

Rất hiển nhiên, Đường Tiểu Quyền không bằng Bồ Tát, hẳn cũng không có Bồ Tát dụng tâm, và hẳn sợ dĩ không hề phản đối liền đáp ứng nam nhân thỉnh cầu, hoàn toàn là xuất xứ từ vói tay lái nắm giữ ở trong tay của đối phương.

Đây là một cái phi thường thực tế vấn đề, người nào nắm giữ tay lái, chẳng khác nào nắm giữ toàn bộ xe người tính mệnh.

Đương nhiên rồi, phe mình đích xác là có thể ý vào được con người ưu thế thuyết phục đối phương, nhưng ai có thể bảo chứng đối phương không sinh lòng vật ách tắc đây?

Và nếu như nói ở nơi này mấu chốt nam nhân bởi vì vật ách tắc làm ra chuyện xuất cách gì đến, đến cùng chịu liên lụy cũng phe mình bản thân nha.

Sở dĩ. . . Mặc kệ nam nhân là muốn đi nhìn thất đại cô, còn là bát đại di, liền lúc này mà nói, Đường Tiểu Quyền cảm thấy, chỉ cần không phải dính đến liên quan đến tính mệnh nguyên tắc tính vấn đề, đối phương nói cái gì chính là cái đó, mọi người hẳn là hoàn toàn dựa theo ý tứ của hẳn đến, chỉ ít tại nắm trong tay ô tô quyền sử dụng trước là như thế này.

Ô tô vững vàng hành sử, hai bên nhai cảnh coi như từng đạo lưu quang về phía sau di động.

Xào xạc mặt tiền cửa hàng, nghiền nát thủy tinh, hòa điểm thiêu đốt vết tích, bắn tung tóe văng đầy mà vết máu, cùng với tràn ngập với trống không hư thối mùi.

Nhìn từng cổ một bị quên tại ven đường, mở bụng vỡ bụng thi thể, Đường Tiểu Quyền không khỏi tâm trạng ám than mình may mắn, bởi vì mặc kệ hiện thực cỡ nào tàn khốc, chí ít hẳn còn sống, hẳn còn có một đám có thể giao phó bỏ mình huynh đệ, hẳn còn có gấp lại quang minh hy vọng.

"Cái kia ~ Triệu thúc a, người trước kia là làm gì công tác? Đại lão bản đi?" Ngáp một cái, Ôn Tuyền Hâm một lần nữa điều chỉnh cái thoải mái tư thế ngồi, dầy hỏi.

"Ha ha a, "ý vị thâm trường cười to hai tiếng, Triệu Vân Hải xuyên qua kính chiếu hậu mắt liếc hàng sau Tiểu Ôn, nhàn nhạt cười nói: "Thế nào? Ta nhìn giống như đại lão bản sao? Ha ha, kỳ thực a, ta là đại học lão sư!"

"Lão sư! ?" Hầu như trăm miệng một lời, Vương Cường cùng được Ôn Tuyền Hâm khó có thể tin thốt ra.

"Ha ha, không giống sao?"

"Không không không, không phải là không giống như, chỉ bất quá. . ." Đồi mắt tại thân xe bên trong mọi nơi nhìn một chút, Vương Cường không khỏi thồn thức rù rì nói: "Hiện tại lão sư đãi ngộ thật đúng là tốt, mãi cái xe đều như thế khí phách!"

"Ha ha ~" vừa một tiếng cười khẽ, Triệu Vân Hải có vẻ rất hiền hoà: "Lẽ nào lão sư liền cần phải cỡi xe đạp sao? Ha ha, không hay nói giỡn, ta đây, mình thật có cái tiểu nhân phòng thiết kế, tuy rằng so ra kém đại lão bản, nhưng thêm vào thu nhập vẫn có chút."

"A? Lão sư còn có thể mở công ty? Có thể hay không có điểm. . ." Vốn là muốn nói "Không làm việc đảng hoàng" tới,

Nhưng nghĩ lại vừa nghĩ tựa hồ có chút không quá thỏa đáng, Vương Cường chợt cười mĩa hai tiếng tính làm phản cuối.

"Ha ha "Vẫn chưa ra một lời Hồ Hiểu Đông đợi nghe xong Vương Cường một phen nghi vấn phía sau, nhẹ nhàng oai động hai hạ thân tử, tiện đà thân nhiên nói: "Ta đảo cảm thấy lão sư làm tương quan công tác không có gì không thích hợp, Đúng thực tiền mới là ra hiểu biết chính xác địa phương. Người đến trường là vì cái gì? Vẫn không phải là tốt nghiệp tìm phần công việc ổn định, xong lấy vợ sinh con nha. Sở dĩ người nghĩ, một cái lão sư có thể giáo người lý luận, nhưng có thể nuôi dưỡng người ngay sau công tác căn cơ bản tố chất, như vậy vẹn toàn đôi bên, còn không muốn người lãnh dạy học phí chuyện tình, hà nhạc mà không đây?"

Cứ như vậy mọi người hữu thuyết hữu tiểu, rất nhanh thuận tiện đi tới một chỗ quy mô lóp giữa cửa tiểu khu.

"Đến rồi, đây là chỗ ta ở!" Chặt chẽ cầm tay lái, Triệu Vân Hải cái trán hơi nhũu lại.

Thuận thế và ngắm, một khối lưu kim bảng hiệu treo ở tiểu khu cửa chính biên phù điêu trên vách tường, "Hoa quế vườn" 3 cái đại tự tại ánh mặt trời phản xạ xuống có vẻ mạnh mẽ có lực, có chút khí thế.

Bởi dùng để duy trì tiểu khu an toàn, cách trở nội ngoại xe cộ thông hành cửa khâm hàng rào đã xấu tổn hại, sở dĩ Triệu Vân Hải không cần lại tự trước đây vậy xe đỗ hoa tạp.

Xe tiếp tục về phía trước, giữa đường con gái đã xuất giá vệ thánh thời cơ, mọi người đều là đảo hút một cái lương khí.

Thủy tinh huyết hồng một mảnh, hai thạch đại dấu bàn tay từ trên xuống dưới tạo thành một cái khiến người ta sợ hãi dài vết, nghĩ đến ngay lúc đó người bị hại nhất định tương đối bất lực cùng kinh hoàng.

Chỗ ngồi trên, ngơ ngơ có thể thấy cả người được tiểu khu đồng phục nam nhân nằm ngửa mà ngồi, vô lực rũ xuống cánh tay miễn cưỡng vẫn duy trì nó vốn có diện mạo.

Tuy rằng những người may mắn còn sống sót đã gặp nhiều rắc rối bên trong đường như máu tanh trắng cảnh, nhưng lúc này, bọn họ còn là không thể ức chế mà dâng lên cổ buồn nôn ý niệm trong đầu. . .

Ngại vì khu bên trong con đường chật hẹp cùng với mặt đường hỗn loạn, Triệu Vân Hải phải đem tốc độ xe bảo trì tại một cái tương đối chậm rãi phương diện tốc độ.

Mà kể từ đó, thuận tiện không thể tránh khỏi cho này linh tinh lác lác tại đường trên mặt tang thi có thừa cơ lợi dụng.

Những thứ này ngốc nghếch súc sinh cũng sẽ không quản ngại này sát là ngạt thở là cái gì ngoạn ý, người đã dám ... như vậy to gan xông tới, nhưng lại như vậy không chút kiêng kỵ phát sinh ong ong tiếng oanh minh, vậy cho dù không thể đem người gạt ngã, cũng phải cho người rút ra lớp da xuống tới.

Thì tay vuốt xe mặt phát sinh "Ba ba" rung động âm thanh, súc sinh môn không sợ hãi chút nào dùng bản thân đơn bạc thân thể hoặc xông, hoặc cản, hoặc ngăn cản, hoặc trào, ý muốn cách trở xuống máy này "Sắt thép cự thủ" đi về phía trước bước tiến, chỉ tiếc chúng nó như vậy ra sức cử động cuối đôi lấy kết quả lại. . .

Thân xe thỉnh thoảng xóc nảy một chút, làm một chút khớp xương vỡ vụn âm thanh, xa cách có thể GL 8 một đường rất gần, không có quá nhiều ít biết công phu thuận tiện tiến nhập tiểu khu bụng.

Không thể không nói, cái này "Hoa quả vườn" quả nhiên là vườn nếu như danh, người ở nơi này có thể thấy tạo hình kỳ dị giả sơn, tu bổ hoàn bị hoa cỏ, chày nhỏ giọt tế lưu hồ nhân tạo, cùng với phương tiện đầy đủ hết tập thể hình chỗ vui chơi.

Không hề nghi ngờ, hoàn cảnh của nơi này so với bản thân sớm trước cái kia giá rẻ cho thuê ở phòng thể nhưng mạnh không ngừng gấp trăm lần. Đây như đặt tại dĩ vãng, Đường Tiểu Quyền chắc chắn than thở sinh hoạt bất công, người với người chênh lệch, thể nhưng hiện tại. . .

Hừ hừ, thì là người có gia tài bạc triệu, thì là người có hào xe danh trạch, thì phải làm thế nào đây?

Người có thể mua được tang thi sao? Hiển nhiên không thể!

Người có thể đổi lấy thức ăn sao? Hiển nhiên cũng không thể!

Người thậm chí ngay cả hưởng dụng bọn họ cơ hội cũng không có! Sờ dĩ. . .

Đường Tiểu Quyền có đôi khi cũng là lại không tự kìm hãm được loạn tưởng, này tàn khốc mặt thể thực sự liền một điểm chỗ tốt cũng không có sao?

Ném đi chỗ đó chút rõ ràng thăm cảnh, Đường Tiểu Quyền phát hiện, nhân loại chưa bao giờ giống tại đây vậy bình đẳng, thành thị cũng chưa từng giống bây giờ như vậy an tĩnh, ngay cả trên đỉnh bầu trời cũng chưa từng giống bây giờ như vậy xanh thẫm.

Có thể trường hợp kiếp này chính là lớn tự nhiên cho loài người nghiêm phạt đi, hồi tưởng đã qua các loại, Đường Tiểu Quyền tin tưởng lúc này người sống hẳn là nhiều ít đều có nghĩ lại đã đến hướng sai lầm, sờ dĩ thật tình hy vọng ông trời già lần này nghiêm phạt, thời gian không nên quá cửu, bởi vì người sống đã không thể cũng không muốn lại trải qua lịch tàn thân thất bại bạn bè đau khổ.

Theo một tiếng trực bánh xe đột nhiên dừng lại chỉ nha âm thanh, Đường Tiểu Quyền mê ly tâm tư bị kéo về thực tế.

"Đến rồi! Các vị, nhà của ta ở nơi này đồng lâu 5 lầu, như thế này tự ta đi tới, phiền phức mời các người ở trên xe chờ ta một chút!" Nói xong, Triệu Vân Hải thuận tiện hãy còn thu thập lên đồng tây đến. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 131: Triệu Vân Hải thỉnh cầu (hạ)

Ngoảnh lại nhìn bản thân nhìn nhau, mọi người đều là hồ nhìn thoáng qua, bọn họ đều là cảm thấy lúc này cái này máu chốt ứng nên nói cái gì, nhưng lại lại nguyên nhân theo đuổi tâm tư của mình không nói gì.

Triệu Vân Hải vẫn như cũ đặt vui đầu dọn dẹp gì đó, mắt thấy sẽ chuẩn bị hoàn tất, Đường Tiểu Quyền vội vàng giơ tay lên khoát lên người trước đầu vai, ra vẻ cá giận nói: "Triệu thúc a, người xem người, ta mới vừa không bằng đều nói xong rồi nha, người một nhà không nói hai nhà lời nói, người tại sao lại cùng chúng ta khách khí à?"

Khẽ nhú mày, Đường Tiểu Quyền biểu tình rất thật, làm cho nhìn không ra dị dạng, chỉ là hấn nét mặt cặp kia thường thường liếc về phía cấm ở tay lái hạ khổng chế xe chìa khoá chìa khoá ánh mắt của thật sâu bán đứng hấn lúc này nội tâm ý tưởng chân thật.

Không sai, Đường Tiểu Quyền vừa mới lần động tình nói như vậy cũng không phải là xuất thân từ thật tình, hấn chẳng qua là nghĩ khách sáo một chút làm tốt bước tiếp theo khuyên bảo đối phương lưu lại chìa khoá xe làm chuẩn bị.

Dù sao, nam nhân đi, phe mình ở lại bên trong xe đích xác là có thể miễn với bị nóc lầu tang thi công kích nguy hiểm, nhưng vạn nhất nam nhân xảy ra chuyện hay hoặc là dấy lâu xe cộ bị thi đoàn vây công, vậy không có chìa khoá phát động xe phe mình nhưng là được muộn lon phía trong chính là Ma Tước, chấp cánh đều khó khăn bay nha.

Chỉ tiếc, Đường Tiểu Quyền tính toán có tốt, nhưng vẫn là để bất quá thực tế khúc chiết.

Này không, ngay hấn chuẩn bị tiến hành bản thân bước tiếp theo lý do thoái thác hướng tới, hảo huynh đệ của mình Vương Cường nhưng là trước hấn một kêu lên: "Chính là! Triệu thúc, người này rõ ràng cho thấy không tin được ta nha, trách? Còn sợ ta tha người chân sau? Ta nói thật cho người biết, ta mấy ca không có thể như vậy rất sợ chết đồ!"

Thanh sắc câu lệ! Nghĩa chánh ngôn từ! Hay thật, Vương Cường lúc này tư thế hãy cùng người nào đầy xéo hấn tự tôn như nhau, dị thường nghiêm túc.

Không sợ đối thủ giống như thần, chỉ sợ đồng bạn giống như heo, nghe Vương Cường tự cho là chuyện ngữ, Đường Tiểu Quyền hận không thể đem mình 41 mã giấy hô ở Vương Cường 3 8 mã trên mặt của!

Chuyện cho tới bây giờ, hấn còn có thể nói cái gì đó? Đúng tát nước ra ngoài, nước đổ khó hốt! Hấn cũng chỉ có thể theo huynh đệ mình nói tra tiếp tục nói: "Đừng vậy! Triệu thúc, nhiều, khách sáo ta đừng nói, nói ngắn lại còn là câu kia, người một nhà không nói hai nhà lời nói! Chuyện của người chính là chúng ta mọi người sự! Ta xem như vậy, chờ một lát. . ."

Vì để tránh cho tái sinh chấp cánh, Đường Tiểu Quyền cũng không đến Triệu Vân Hải trả lời, thuận tiện ngữ liên tục đón mà tiếp tục nói: "Ngô Siêu, Hồ ca hai người đợi bởi Triệu thúc lên lầu, những người khác lưu thủ dấy lầu, bảo hộ xe! Chúng ta hạn thời cơ 15 phút, 15 phút sau bắt luận kết quả làm sao, phải ly khai! Không có vấn đề chứ?"

Đôi mắt đưa về phía Triệu Vân Hải, hiển nhiên này một câu cuối cùng, Đường Tiểu Quyền là đứng hấn nói.

"Không có, không thành vấn đề, ta liền đi tới xác nhận một chút! Sẽ không đình lại lâu lắm!" Triệu Vân Hải đáp rất là thẳng thắn, mọi người cử động cũng là khiến tương đối cảm động.

Hãy còn gạt đầu, nếu đối phương đã đáp ứng trợ giúp của mình, như vậy. . .

Rèn sắt khi còn nóng, nhiều lời như thế nửa ngày, Đường Tiểu Quyền rốt cục có thể đạo ra bản thân mục đích cuối cùng: "Cái kia lý do an toàn, Triệu thúc! Xe không nên tắt lửa, chúng ta xong bảo trì chạy máy, miễn cho đến lúc đó xuất hiện trước đánh không lửa tình trạng."

"Nga, đúng đúng đúng! Người nói rất đúng! Ta không tắt lửa! Để nó khởi động!" Chút nào không có hoài nghi trước mắt người tuổi trẻ khác ý kiến, Triệu Vân Hải chỉ coi đối phương là thật xuất phát từ an toàn suy tính.

Không chỉ là hấn, còn sót lại mọi người cũng đồng dạng không có phát hiện, đều là thầm than Đường Tiểu Quyền tư duy kín đáo.

Sự đến hơn thế, chìa khoá xe cuối cùng là hồ thu vào tay, cái này cũng đã ý nghĩa từ giờ khắc này, phe mình số phận rốt cục có thể nắm giữ ở trong tay chính mình.

Âm thầm thở hắt ra, vẫn tâm lo lắng chuyện tình lạc định, Đường Tiểu Quyền cũng là có thể thoáng buông lỏng chút, như vậy kể tiếp. . .

"Rầm, rầm!" 3 quạt gió cửa hầu như đồng thời mở, những người may mắn còn sống sót nói đuôi nhau ra.

"A Thành, người đi chỗ điều khiển đợi, tùy thời chuẩn bị khởi động xuất phát!"

"Cường tử, người phụ trách đầu xe, ta toa trưởng tàu đuôi! Ủy Ương canh gác, chú ý đánh lén tang thi!"

Không có có bất kỳ lời thừa, đầu ngón chân mới vừa vừa rơi xuống đất, Đường Tiểu Quyền thuận tiện theo thói quen phát hiện lên thi khiến đến.

Này có thể chính là nếu nói lịch lãm gọi người lớn đi, nếu như nói ngay từ đầu Đường Tiểu Quyền làm tất cả còn là bách vu bất đắc dĩ, bách vu sinh kế, bách vu áp lực lời nói.

Như vậy hiện tại, ở đã trải qua một loạt sinh tử ầu đã phía sau, những cử động này đã rồi là ở không nhận thức được trung thành hấn bản năng của thân thể, chỉ bất quá với những thứ này mà nói, đương sự bản thân chưa cảm thấy mà thôi.

Thấy rõ Đường Tiểu Quyền đều đầu vào dấy bộ thự, Hồ Hiểu Đông buộc chặt tổ khuôn mặt thoáng thư giãn chút.

Hấn phi thường may mắn lúc trước đụng phải đối phương, cũng phi thường may mắn tự mình ra tay cứu đối phương, thử nghĩ nếu như không bằng những người này thêm vào, mình nguyên lai đoàn đội hiện tại sợ rằng đã. . .

Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Hồ Hiểu Đông xưa nay không bằng một cái thích hồi ức của người.

Dù sao, sinh hoạt trở về phải tiếp tục, chỉ có không ngừng về phía trước mới có thể ở nơi đáng chết này mặt thế sống lâu dài!

Đáy lầu bảo vệ cửa sắt là mở rộng ra, này liền bắt đi người sống sót mở cửa phiền phức, Hồ Hiểu Đông ý bảo Triệu Vân Hải đi theo phía sau hắn, này đảo cũng không hẳn có ý định chiếu cố vị này trung niên nhân, mà là hắn không có thói quen đem tánh mạng của mình giao cho một cái không quen biết người đi dẫn dắt.

"Nhà người là ở 5 lầu đúng không?" Hồ Hiểu Đông nhỏ giọng hỏi.

"Đúng, 5 lầu! 502 phòng! Người thứ hai của phòng!" Triệu Vân Hải thấp giọng xác nhận một câu, đồng thời nhặt lên trong tay khắc độ xích.

"Tốt!" Gật đầu lên tiếng, Hồ Hiểu Đông lặng yên không tiếng động rất nhanh hướng phía trước mượn tiền hai cách, tiện đà giơ lên hộp lại cung, mượn thang lầu yểm hộ, thăm dò hướng lối đi nhỏ chỗ rẽ coi nhìn liếc mắt, quả nhiên ở giữa một con ngắn mao tang thi chính đối mặt với tường hầy còn làm "Sám hối" !

Đối với tình huống như vậy, Hồ Hiểu Đông không có gì đáng nói, giương cung cây từng dây đàn, ở một tiếng sút không thể xét bắp thịt của xé rách âm thanh phía sau, vừa mới trở về khom người mà đứng tang thi trong khoảnh khắc thuận tiện chất lượng kém ngả trên mặt đất.

15 phút hạn chế, Hồ Hiểu Đông bọn họ phải tranh thủ thời gian.

Ba người đạp thi mà qua, Hồ Hiểu Đông thuận thế vén qua cấm ở thi não phía trên than tiến, tiện đà một lần nữa đem chi khoát lên tiến trên đài.

Cứ như vậy, bảo chế đúng cách một tầng một tầng hướng về phía trước mượn tiền, rốt cục ở báo tiêu 4 chỉ quanh quẩn một chỗ tử ở hàng hiên bên trong tang thi phía sau, Hồ Hiểu Đông đoàn người thuận lợi đã tới mục tiêu tầng trệt: 5 lầu.

Căn cứ Triệu Vân Hải miêu tả, 502 phòng ngay 5 lầu bên trái thứ hai gian phòng, mà từ thiết kế ở hàng hiên trên vách tường thông gió song nơi chiếu rọi ra hình ảnh đến xem, 502 phòng bên ngoài chỉ ít chiếm cứ 4 chỉ đạo chơi tang thi.

Sở dĩ, chiều này địch ta lực lượng tới gần đối lập đến xem, lúc này đã không cần phải ... Ở sợ đầu sợ đuôi dựa vào hộp lại cung nhất nhất giải quyết bọn họ, xét thấy thời gian hữu hạn, Hồ Hiểu Đông đợi cây từng dây đàn đánh ngã trước nhất một con tang thi phía sau, thuận tiện trở tay rút ra lưng khám đao, một cái đi nhanh liền xông ra ngoài. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 132: Không có tin tức đó là tin tức tốt

Ba người, một người một con, sạch sẽ lưu loát.

Đội đến đối phó 502 cửa tang thi phía sau, Triệu Vân Hải vội vàng là móc ra chìa khoá, xoay mở cửa phòng.

Không có gì bất ngờ xảy ra, ba người mới vừa vào bên trong, một nguyên nhân lâu bế cửa sổ mà ngộ táo bốc hơi oi bức bệnh thấp lập tức là hướng về bọn họ tập sang đây.

Triệu Vân Hải theo bản năng co rúm hai cái mũi thờ, đội đến thoáng thích ứng, đó là đến không thể đội mà hướng nội thất vọt vào.

Thấy rõ lão Triệu như vậy gấp, Hồ Hiểu Đông lo lắng hắn nguyên nhân nóng ruột xuất hiện nguy hiểm, vội vàng là hướng bên hông Ngô Siêu khiến cho nhớ ánh mắt, ý bảo hắn theo ở phía sau, đề ngừa xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Lâu như vậy phối hợp, Ngô Siêu tất nhiên là hiểu Bạch lão đại ca ý tứ, ở hầy còn gật đầu ứng một chút phía sau, đó là quay người ly khai, đi theo.

Mất thấy hai người bóng lưng biến mất, Hồ Hiểu Đông sâu nói ra khẩu khí, tiện đà cẩn thận từng li từng tí mà thăm dò cửa trước bên ngoài hai bên coi nhìn liếc mắt, ở xác nhận không có hành thi hình bóng phía sau, mới vừa rồi bắt tay vào làm nhẹ nhàng hờ khép phòng hào hạng cửa, canh giữ ở sau đó, lấy bảo đảm xuất hiện đột phát tình trạng thời cơ phe mình chạy thoát thân đường bộ thẳng đường.

Không thể không nói lão Triệu này nơi phòng ở vẫn là tương đối khí phái, đơn liền phòng khách diện tích mà nói ít nói cũng có 40 đến bình, mà chính thể

bố cục phương diện, cũng có chút khảo cứu.

Hoa lệ thủy tinh đèn treo chống hợp với màu cà phê á hoa lê gỗ thô sàn nhà, ở thật lớn cửa sổ sát đất thủy tinh thấu chiếu xuống, có vẻ hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, cũng không thất đẹp để quý giá, lại không hiện làm ra vẻ, tinh tế phẩm đến còn có mấy phần cảm giác ấm áp.

Triệu Vân Hải tìm tòi cũng không có tổn hao quá nhiều thời gian, 3 phòng một phòng khách phòng ở chỉ là chỉ chốc lát hần liền điều tra hoàn tất, mà khi hần xuất hiện lần nữa ở Hồ Hiểu Đông đôi mắt là lúc, hần trên mặt xóa sạch thất lạc đã rất tốt nói rõ tất cả.

"Tàu tử cùng nữ nhi đều an toàn ly khai, phải không?" Lần này tìm từ Hồ Hiểu Đông nói rất là huyền diệu, hần có ý tránh được này có thể khiến lão Triệu suy nghĩ lung tung từ ngữ.

Thí dụ như, lúc này người như hỏi "Tàu tử cùng nữ nhi đều đi?", sẽ gặp rất dễ gọi đương sự liên tưởng đến "Mất, đã chết

'Các loại thảm kịch.

Mà người như hỏi "Các nàng đều mất?" Đồng dạng hội khiến đương sự hiện lên "Ngoài ý tình trạng" ý niệm trong đầu.

Sở dĩ, đừng xem chỉ là vô cùng đơn giản tăng thêm "An toàn" hai chữ, nó nhưng là rất tốt an ủi lão Triệu hốt hoảng tâm, đồng thời cũng dẫn đạo hần hướng tốt phương hướng đi tự hồi.

Mở mịt gập đầu, chợt lão Triệu vừa lắc đầu, sau cùng hóa thành lau một cái thờ dài, có vẻ tương đối cụt hứng.

Đối với lần này, Hồ Hiểu Đông tương đương có thể lý giải tâm tình của đối phương.

Người nha, sống trên cõi đời này, dù sao cũng phải có điểm tâm lý kỳ thác, mà cùng thành niên nam tính mà nói, thì từ cùng nữ nhân không thể nghi ngờ là bọn họ lớn nhất kỳ thác.

Để lão Triệu không đến mức bị hiện thực đánh, Hồ Hiểu Đông nghiêm nghị mà vỗ vỗ người trước vai, ngữ trọng tâm trường khuyên nhủ: "Triệu đại ca, đôi khi, không có tin tức chính là tin tức tốt nhất, ta tin tưởng tàu tử các nàng sẽ không vô duyên vô cớ ly khai, các nàng nhất định là gặp cứu viện tổ chức, hoặc là giống chúng ta như vậy muốn sống đoàn đội. Huống hồ, người xem một chút cái nhà này, thật chỉnh tề, không giống như là có gặp được tập kích hình dạng, sở dĩ tàu tử các nàng không bằng vội vội vàng vàng rời đi, các nàng hiện tại khẳng định ở một cái địa phương an toàn sống qua được, đang vì an nguy của người lo âu! Mà người, Triệu đại ca, lúc này chuyện cần làm chỉ có một việc. . ."

Hỏi dừng lại một chút, Hồ Hiểu Đông gắng sức néo một cái bả vai của đối phương, tiện đà gắp từng chữ một: "Sống sót, đồng thời tìm được các nàng!"

Chậm rãi xong ngẩng đầu lên, Triệu Vân Hải dời mắt đón nhận Hồ Hiểu Đông ánh mắt của, đối phương trong ánh mắt nơi lộ ra xóa sạch kiên định cùng cổ vũ, làm cho hần viên kia nguyên bản trở về thất lạc mờ mịt tâm từ từ khôi phục lại.

Đúng vậy! Không có tin tức đó là tin tức tốt nhất! Lão bà cùng hài tử còn đang chờ ta! Ta không thể lúc đó xuống phía dưới! Ta phải kiên cường! Ta phải sống tìm được các nàng!

Nghĩ thông suốt Triệu Vân Hải, đôi mắt từ từ sáng lên, hần đồng dạng là cầm tay khoát lên Hồ Hiểu Đông đầu vai, tiện đà lấy dị thường cảm kích giọng điệu, khẳng định nói: "Cảm ơn người, Tiểu Hồ! Người nói không sai! Ta đích xác hần là tỉnh lại đi!"

"Tốt lắm! Đã như vậy, chúng ta đi nhanh lên đi! Chớ để cho tiểu Đường bọn họ chờ sốt ruột!" Nói xong, Hồ Hiểu Đông cũng không lời thừa, xoay người đẩy cửa phòng ra liền càng đi ra ngoài, mà đứng vào lúc này Triệu Vân Hải rồi lại là mở miệng gọi định rồi hần.

"Cái kia ~ Tiểu Hồ, không có ý tứ, phiền phức chờ ta một hồi, ta thu chút ít đồ đã đi!" Khó có được trở về một chuyến, Triệu Vân Hải cũng không muốn cứ như vậy hai tay trống không ly khai, dù sao sắp tới nửa tháng nóc lâu biệt khuất sinh hoạt, đã gọi hần chịu đủ rồi cái loại này không có vật tư bổ cấp sinh hoạt!

Hần đã có tốt một đoạn thời gian không có tắm, đổi lại qua quần áo, hần tin tưởng nếu là lại như thế xuống phía dưới, hần thì là không bị tang thi ăn tươi, cũng sẽ bị trên người không ngừng sinh sôi vi khuẩn tập kích chí tử.

Sở dĩ hần xong thừa cơ hội này làm bản thân cuộc sống sau này chuẩn bị vài thứ, không nói khác, chỉ ít tắm rửa hần nhiều lắm khu vực mấy cái.

Nghe thấy điều này nói, Hồ Hiểu Đông lúc này mới nhớ tới, có thể lão Triệu gia có tồn lương thực cũng nói không chừng a! Hần một bên khải than mình heo não, một bên nhanh lên là thẳng thần đạo: "Triệu đại ca, nhà người có gì gạo và mì lương thực các loại không?"

"Cái này a ~" hơi lộ ra đỏ bừng gãi gãi đầu, Triệu Vân Hải có chút ngượng ngùng trả lời: "Bình thường ta giao tế xã giao tương đối nhiều, nữ nhi lại quanh năm tại ngoại học ở trường, sở dĩ cơ bản trong nhà công việc hàng ngày đều là người tàu tử lo liệu, nếu không người đi trừ phòng nhìn, ta nghĩ nữ nhi này nghĩ trở về, chị dâu người phải có chút chuẩn bị, mặt khác những thứ đồ khác, có cần các người cứ lấy, đừng khách khí!"

"OK, ta đây vào xem, chúng ta phân công nhau hành động! Ngộ Siêu người ở đây nhìn chăm chăm!" Nói xong, Hồ Hiểu Đông hãy còn nhìn xuống cổ tay phía trên tay của bề ngoài, vừa theo sát phía sau bổ sung câu: "3 phút, 3 phút sau chúng ta tại đây tập hợp!"

tất xong việc, hai người các tiến một phòng, đều tự tìm kiếm mình vật cần thiết.

Thời gian bay nhanh trôi qua, 3 phút thoáng qua tức đến, trước mặt mọi người người lần thứ hai tề tụ ở phòng khách là lúc, hồ triệu hai người trong tay đều là nhiều hơn một loa đồng tây.

"Siêu hạt, sang đây hỗ trợ, nột, này gạo người mang theo; Triệu thúc, này gạo thùng liền giao cho người." Tien tay gạt một cái bãi trên mặt đất vật tư, Hồ Hiểu Đông nhanh chóng tiến hành phân phối.

Khoảng cách cùng dưới lầu một đám hội họp thời gian còn sót lại không được 4 phút, Hồ Hiểu Đông không dám đình lại nhanh lên là nhắc tới còn sót lại một túi vật tư, sau đó dẫn theo khảm đao cùng hợp lại cung, đó là đầu tàu gương mẫu mà liền xông ra ngoài.

Đáy lầu chỗ, nhẹ nề mồ hôi giống như nước mưa vậy theo Đường Tiểu Quyền hai gò má chảy xuống, trong tay tràn đầy máu loãng thái đao từ lâu nhìn không ra trần phơi nắng.

Đây đã là bọn họ đẩy lùi thứ 2 bát tang thi công kích, nhưng trong con người, cách đó không xa nóc lầu bên trong càng nhiều hơn tang thi chính kéo tập tễnh bước tiến chậm rãi đến.

Hồ ca! Các người nên nắm chắc trải qua thời gian a, không phải. . .

Bạn đang đọc truyện *Hồn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 133: Thoát khỏi Hoa Quế Vườn

Cắt bước tiến lên, đưa tay ghim chặt zombie cổ, giờ tay chém xuống đang lúc, súc sinh sợ đầu chính là bị ngừng ngắt quyền nhận thông suốt mở cái lỗ.

Đợt thứ ba phòng ngự chiến đấu cuối cùng kết thúc, theo cuối cùng một cái zombie ngã xuống, Đường Tiểu Quyền uể oải thân hình cũng là chán nản cúi xuống tới.

Bất tay xanh tại trên đầu gối, Đường Tiểu Quyền miệng to thở hổn hển, không dừng được lên xuống lồng ngực phát ra "Hỗn hển, hỗn hển" tiếng thở dốc.

Mệt mỏi, là hần giờ phút này duy nhất cảm thụ, gần như vô ngừng nghỉ đánh giết chiến đấu đã là làm hần tâm lực quá mệt mỏi.

Nhưng mà...

"md! Mấy ca các người mau nhìn!"

Sau lưng truyền tới Ôn Tuyên Hâm la hét, chỉ là nghe đối phương giọng, Đường Tiểu Quyền liền biết tuyệt không chuyện tốt.

Đứng như dự đoán, đợi đến hần đưa mắt nhìn lại, một mảng lớn "Thịt vụn" chính lực tục từ đối diện lầu tòa phía sau hiện ra ảnh đến, chỉ riêng số lượng mà mắt nói ít cũng có mấy chục con.

Nhìn kia thi đầu nhốn nháo bóng đen, Vương Cường tay trái cầm mâu không tự kìm hãm được run một chút, dù hần có quá nhiều lần cùng thi quân chiến đấu việc trải qua, nhưng vào thời khắc này, đang đối mặt như vậy một đoàn zombie cũng trong lúc đó, cùng một cái phương vị hoảng sợ tập kích, hần vẫn do tâm mà phát cảm thấy một tia không giúp.

"Kệ mẹ hần! Đám súc sinh này còn Tm không về không a!"

Huỳnh đệ quát mắng từ bên tai phát qua, Đường Tiểu Quyền không thời gian để ý tới, hần theo bản năng hồi mâu liếc mắt sau lưng cửa sắt, sơn đen lầu tòa bên trong, trống không không có gì, yên tĩnh không tiếng động.

"Đáng chết!" Nếu như không phải là cân nhắc đến Hồ Hiểu Đông cùng Ngô Siêu còn ở trên lầu, dưới mắt Đường Tiểu Quyền tuyệt tích sẽ không chút do dự chọn rời đi, mà bây giờ...

Không nghi ngờ chút nào, dựa vào lầu đáy 5 nhân lực đó, là căn bản là không có cách ngăn trở zombie tập kích, dù bọn hần có năng lực dựa vào xe thể ngăn cản bên trên một trận, nhưng kết quả cuối cùng hay lại là khó thoát tiêu diệt vận mệnh.

Liều mạng hiển nhiên là không được, Đường Tiểu Quyền đại não nhanh chóng vận chuyển, đôi mắt nhìn bốn phía, đợi đến chốc lát suy nghĩ, một cái đơn sơ kế hoạch ở trong đầu hần dần dần hiện ra hình thức ban đầu.

"A Thành, quay đầu xe, nhanh! Chuẩn bị đụng Zombie!"

"Cường tử, Tiểu Ôn các người đi cửa hành lang trông coi, chúng ta tùy thời muốn lui thủ đi vào, nha, đối với (đúng) còn có Ủy ương, các người bảo vệ tốt nàg!"

Nói xong, Đường Tiểu Quyền hai ba bước đi tới biệt khách GI 8 trước, dùng sức vỗ vỗ A Thành bả vai, khích lệ đạo: "Tiểu Đổ, bây giờ chỗ này người biết lái xe, ta biết người sẽ cảm thấy sợ hãi,

Trên thực tế, ta cũng sợ, mọi người chúng ta đều sợ! Nhưng là, là sống tiếp, chúng ta phải đem những thứ kia súc sinh tách ra! Cho nên, ta hy vọng người giữ được tỉnh táo, tin tưởng ta! Chỉ cần đợi ở trong xe, người chính là an toàn! Những Zombie đó liền thương không người một sợi lông! Ngoài ra... Chớ quên, chúng ta liền sau lưng người!"

Mặt xám như tro tàn gập đầu một cái, A Thành cũng không bởi vì đối phương buổi nói chuyện mà cảm giác đến bất kỳ cảm giác an toàn.

Đối với lần này, Đường Tiểu Quyền hỏi nào không biết đầu rồi, trên thực tế a, nếu như không phải là tình thế vội vã, không có lựa chọn khác, hắn cũng tuyệt đối sẽ không để cho trong lòng tư chất kém cỏi A Thành đi làm chuyện này.

Nhưng mặt thế liền là như thế, bất luận người quyết định có chính xác hay không, có hay không tàn nhẫn, có hay không bất kính ân huệ, chỉ cần người muốn tiếp tục sống, người thì nhất định phải bỏ ra những thứ kia buồn chán tình cảm, đi làm lý trí quyết định.

Mà cùng một đoàn đội mà nói, bất luận người là nam nhân, là nữ nhân, hay hoặc là hài đồng, ở đến quan hệ đến toàn bộ đoàn đội tồn vong vận mệnh thời khắc, người giống vậy yêu cầu bỏ ra những thứ kia đã qua treo ở sọ đầu trên người phản nhân hiệu nổi tiếng.

Sau đó nhớ, lúc này người chỉ còn lại một cái thân phận, đó chính là chiến sĩ! Cầu sinh chiến sĩ! Vì có thể đủ ở nơi này tàn khốc mặt thế, còn sống thấy ngày mai thái dương cầu sinh chiến sĩ.

Hờ hững đem cửa xe đóng lại, Đường Tiểu Quyền dùng sức chụp hai cái, ánh mắt thật sự lộ ra nghiêm nghị chiêu lộ về hắn giờ phút này ngưng trọng tâm tình.

Thì bấy càng lúc càng gần, Đường Tiểu Quyền mau tránh người ra từ, cho A Thành na di ra đủ chuyển hướng không gian, mà đang khi hắn bên này chuẩn bị phát ra hành động khẩu lệnh đang lúc, hành lang phương hướng đột nhiên truyền tới Vương Cường kêu thét lên: "Ta cái tiên, Hồ Ca a! Các người có thể tìm đi xuống! Nếu là lại không xuống, chúng ta coi như..."

Chưa kịp Vương Cường nói hết lời, Đường Tiểu Quyền vội vã tiến lên, đôi mắt nhanh chóng ở trên người mọi người từng cái quét qua, mà khi kỳ nhìn thấy Triệu Văn Hải treo ở trên mặt kia lau cô đơn biểu tình sau, lập tức là đánh giá ra bọn họ chuyển này cũng không có thu hoạch.

Ngay sau đó cũng không nói nhảm, bắt tay nhận lấy Hồ Hiểu Đông trong tay vật liệu, coi như đoàn đội số một chiến lực, Đường Tiểu Quyền cũng không bởi vì hắn nhiệm vụ chẳng qua là liên quan (khô) những thứ này chuyện vụn vặt.

Đội đến làm xong hết thấy các thứ này, Đường Tiểu Quyền lại vừa là không ngừng bận rộn chăm sóc mọi người mau lên xe, dù sao thì bây giờ phát đến gần.

Nhanh chóng chạy về phía xe, với dưới mắt người may mắn còn sống sót mà nói, tốc độ đúng là quyết định bọn họ có thể hay không xông ra trùng vây mấu chốt.

Cũng may biệt khách GI 8 xe thể đủ khổng lồ, mọi người không cần là bày ra vật phẩm mà tốn nhiều đầu óc.

"Ba!" Theo một tiếng nặng nề trầm đục tiếng vang, vừa đem gạo chuyển tới cốp sau Ngô Siêu dùng sức đóng lại rương môn.

Chuyện cùng ở đây, kể đó liền không có gì để nói, lên xe thành những người may mắn còn sống sót chạy thoát thân người cuối cùng bước.

"Hồ Ca, cường tử, quy củ cũ, chúng ta phòng thủ cửa xe, những người khác theo thứ tự lên xe!" Bắt tay mở cửa xe, Đường Tiểu Quyền nhanh chóng truyền đạt chỉ thị.

Mà ở hắn chỉ thị xuống, Ủy ương, Tiểu Ôn trước tiên là chui vào bên trong xe.

Thời gian như thời đưa, phân miêu tất tranh, zombie tựa hồ cũng là ý thức được con mồi dị trạng, bọn họ đều là tăng nhanh cây lau nhà tốc độ, ý đồ ngăn cản con mồi trốn chết.

"Được, đến chúng ta! Rút lui!"

Mỗi người đánh ngã xe thể chung quanh mấy con Zombie, phụ trách hộ vệ Hồ Hiểu Đông đám người trước sau thối lui đến bên cạnh xe, sau đó xoay người nhảy lên xe ở.

Mà ngay tại lúc đó, đã sớm Nghiêm Chính mà đội A Thành lạnh lệ đất thả tay xuống sát, sau đó...

"Oanh ~ rầm rầm ~ rầm rầm rầm ~ "

Trong nháy mắt tăng tốc biệt khác Gl 8, www.uukanshu.net T giống như liệt thực đã thú với xông đất đánh về phía xông tới mặt thi bầy.

Trong lúc nhất thời, thịt vụn tung tóe, máu tươi văng khắp nơi, sắt thép đã thú to lớn lực trùng kích cơ hồ trong nháy mắt chính là ở thi trong đám ương nơi xé ra cái vết rách.

Những người may mắn còn sống sót thuận lợi phá vòng vây!

Bắt tay khêu nhẹ trời mưa quét ngăn hồ sơ cái, A Thành thở phào một hơi. Bên cạnh (trái phải) lắc nhẹ quét cánh tay ở dao động bên trong, phát ra "Xi, xi" vút bỏ âm thanh, vốn là máu thịt be bét trước ngăn cản thủy tinh cũng dần dần ở vút bỏ xuống khôi phục rõ ràng.

Mỗi ngày uống hai lần, Đường Tiểu Quyền thật là mệt đến gần bị kiệt lực, hần và người khác không giống nhau, người khác có lẽ động động tay, sát sát địch liền có thể. Mà hần... Cần phải cân nhắc sự tình quả thực quá nhiều.

Thật muốn thật tốt ngủ một giấc a, nhưng này nguyện vọng tốt đẹp hiển nhiên tạm thời còn không cách nào thực hiện, bởi vì hần tiếp theo còn có trọng yếu hơn nhiệm vụ cần phải hoàn thành, đó chính là dẫn dắt A Thành lái về phía trước đường giây, để bọn họ cần tìm tới kia trong lý tưởng chỗ che chở.

P/s: Mới tập cvt nên mọi người có gì thông cảm. Cầu vote Thanks cảm ơn nhiiu

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 134: Bắc Giao phương hướng

Bên trong buồng xe, Vương Cường ngưỡng tựa lưng vào ghế ngồi, tự do rũ xuống giờ lên hai cánh tay hãy cùng treo phơi tịch trắng như vậy sung lên đồ bùng.

Đây là dùng sức quá độ kết quả, liên xuyên chém làm hần hình như tử thi.

"Này, Hồ Ca, các người ở phía trên làm gì vậy? Thế nào làm lâu như vậy? Nhìn đáng đáp cũng không không tìm..."

"Tìm tới quá nhiều vật liệu mà!" Quả quyết tiếp Vương Cường lời nói tra, Đường Tiểu Quyền không để lại dấu vết đất thọt người sau một chút, đồng thời tròn mắt tròn tròn tỏ ý hần chó có hơi bậy, sau đó vội vàng là xiển khai thoại đề đạo: "Ta xem ở trong đó giả bộ hình như là gạo đúng không?"

"Ừ ~ "Có chút nghiêng nghiêng đầu, Hồ Hiểu Đông rầu rĩ liếc mắt trên đỉnh kính chiếu hậu, nhưng thấy Triệu Vân Hải chính cúi thấp xuống đầu, không biết đang miên man suy nghĩ cái gì đó.

Với Triệu Vân Hải mà nói, từ lâu rồi chạy thoát thân sau, hần nguyện vọng lớn nhất không ai bằng chính là cùng vợ Nữ Đoàn tròn, mà đây cũng là cầu mong gì khác sinh đến nay trụ chỗ.

Nhưng là bây giờ trụ sập, con gái cùng vợ không biết tung tích làm hần tương đối chán nản, may là mới vừa rồi ở Hồ Hiểu Đông một phen khích lệ một chút lần nữa nhật tự mình, nhưng vào thời khắc này, làm đầy đủ mọi thứ cũng lặng lẽ an tĩnh lại lúc, cái loại này cô tịch bi thương lại vừa là như đốt vô tận cỏ dại như vậy ở kỳ sâu trong nội tâm từ từ bồi bổ mở.

Khốn đốn, mệt mỏi, uể oải, theo trái tim kia lau thất lạc tâm tình dâng lên, bọn họ bắt đầu từ từ chiếm cứ Triệu Vân Hải thân thể, kể rất nhanh chính là làm hần hai mắt vừa nhắm, trầm trầm đất tiến vào mộng đẹp.

Đúng vậy, nam nhân thật sự là quá mệt mỏi, cái loại này một thân một mình, tại quái vật đầy đất xấu cảnh xuống cầu sinh kinh khủng với không giúp, chỉ sợ cũng chỉ có người trong cuộc mình mới có thể lãnh hội.

Triệu Vân Hải tất nhiên không nhớ chết đi đoạn thời gian kia, chính mình kết quả hợp con mất ngủ qua bao nhiêu thời gian, hần duy nhất có thể rõ ràng nhớ chỉ có mỗi đêm bị gặm nhẹ sờ kinh tinh mờ mịt cùng sợ hãi.

Đó là hần ác mộng, có lẽ cả đời đều không cách nào quên ác mộng.

Nhưng là bây giờ, hẳn rồi cuộc có thể an an ổn ổn ngủ một giấc, bởi vì hẳn tìm tới có thể phó thác an toàn đoàn đội cùng với đáng tin cậy đồng bạn.

Xe chậm rãi lái ra ra Hoa Quả vườn, lãnh nghề đem một đoạn con đường hẹp sau, tụ vào chủ đạo.

Có lẽ là có lần đầu tiên lái xe kinh nghiệm tích lũy, A Thành dưới mắt biểu hiện coi như trầm ổn, không có tựa như lúc trước như vậy khẩn trương cùng lỗ mãng.

Nghe đến Triệu Vân Hải thô trọng lại thư giãn hơi thở, đồ Đường hai người đều là thật dài thở uất khí.

"Này, người Y làm lông a! Lão Tử câu hỏi, người mẹ hẳn không việc gì đánh cái gì xiên nhĩ?" Hậu tri hậu giác, trải qua ngắn ngủi nghỉ ngơi sau, Vương Cường chết đi thể lực khôi phục sơ qua, cho nên hẳn lại vừa là nhớ tới mới vừa rồi huynh đệ mình vô lý cử động, lúc này đồ ập xuống chất vấn lên.

Tức giận bạch đới phương liếc mắt, Đường Tiểu Quyền không yếu thế chút nào mắng trả lại: "Ta nói, ánh mắt người là lấy tới chứng bày sao? Thấy không được Triệu thúc biểu tình à? Còn từ khi bạch liệt ở đó hỏi, hỏi cái đầu người a! Người nếu là không có chuyện làm phiền cho ta ngừng điếm!"

"Người!" Không nghĩ tới chính mình một câu chất vấn, cuối cùng chiêu đến như vậy một đại thông giảng đạo, làm Vương Cường đến nỗi sau khi, cuối cùng ngắn người tại đó, trong lúc nhất thời, cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

Thấy hàng sau hai người người một lời, ta một lời cãi và tình cảnh, Hồ Hiểu Đông không khỏi vẫn than thở: "Người trẻ tuổi này tình lực thật đúng là thịnh vượng a! Bất quá..."

"Hai người cũng trước cho ta tạm dừng một chút, chúng ta đem bước kế tiếp hành động phương hướng cho xác nhận được!"

Chuyện phút nặng nhẹ, mà với dưới mắt người may mắn còn sống sót mà nói, tiếp theo phương hướng xác nhận không thể nghi ngờ là quan hệ đến bọn họ không để sinh tồn có thể hay không đẹp yên đại sự, cho nên Đường Tiểu Quyền cùng Vương Cường lập tức ngậm miệng.

"Được, tất cả mọi người nói một chút mỗi người ý tưởng đi." Căn cứ hợp lý nguyên tắc, Hồ Hiểu Đông đem lời đề nếm cho mọi người.

Cũng không biết là bởi vì mệt mỏi, hay là căn bản không có ý nghĩ, nói tóm lại, ở đề tài ném ra sau trong vòng 5 phút, bên trong buồng xe đó là giống như chết yên tĩnh, trừ Triệu Vân Hải bắt đầu từ lúc phục hồi hẳn bên ngoài, liền không có những thứ khác thanh âm có thể nghe.

Đây không thể nghi ngờ là coi như người lãnh đạo nhưc đầu nhất sự tình, tuy nói lãnh tụ hẳn có định ra quyết sách năng lực, nhưng phần lớn thời gian tiếp thu ý kiến hữu ích mới là sự chọn lựa tốt nhất.

Nhưng là...

Hồ Hiểu Đông rất là nhưc đầu, không được một lời mọi người, khiến cho cho hẳn không thể không xoay người làm ra xác nhận.

Đôi mắt từng cái ở trên người mọi người quét qua, nhưng kết quả... Đối phương hoặc là làm như không thấy, hoặc là nhắm mắt dưỡng thần, hoặc là dứt khoát thúi cúi đầu, cho đến kỳ ánh mắt rơi ở đó một gầy yếu người tuổi trẻ trên người, Hồ Hiểu Đông mới vừa quả quyết mở miệng nói:

"Cái đó ~ Tiểu Đường, người có ý kiến gì sao?"

Nếu không người "Mao toại tự tiền", kia cũng chỉ phải "Chỉ đích danh trả lời".

Đường Tiểu Quyền tất nhiên đã có so đo, nói đúng ra ở lúc tới trên đường hẳn cũng đã nghĩ xong tiếp theo đại lý xe phương hướng.

Ngay cả nói hẳn vì sao vẫn không có nói rõ, chủ yếu vẫn là muốn nghe một chút người bên cạnh ý kiến.

Dù sao mà, một cây làm chẳng nên non ba cây chụm lại nên hòn núi cao, hẳn không phải là thần, không thể nào cái gì đều hiểu, cũng không thể nào làm được chu đáo chu toàn, nhưng nếu như có thể tổng hợp tất cả mọi người ý kiến, hẳn tin tưởng như thế ra kết luận, ít nhất ở nguyên tắc tính phương diện sẽ không xuất hiện vấn đề quá lớn. www.uukanshu.net

Chỉ bất quá... Máy phe những thứ này đồng bạn, tựa hồ có hơi quá mức "Kín đáo" !

Bất đắc dĩ, Đường Tiểu Quyền không thể không thả con tép, bắt con tôm đạo: "Liên quan tới tiếp theo chúng ta đi kia, ý kiến cá nhân ta là... Hướng bắc giao phương hướng đi, bên kia dọc theo đường có không ít thôn, nếu như chúng ta có thể tìm được thích hợp điểm dừng chân, như vậy dựa vào ruộng, chúng ta thực phẩm cung cấp vấn đề liền có thể được giải quyết, hơn nữa nơi đó Zombie mật độ cũng so với thành phố nhỏ hơn! Nói không chừng chúng ta còn có thể gặp phải còn lại người may mắn còn sống sót!"

Nghe đến đây nói, mọi người đều là vẫn gật gật đầu, muốn đến đối nó ở giữa chỗ liên quan dẫn chứng đều có chút đồng ý, chỉ là có một chút Ngô siêu tồn tại một chút nghi vấn, hẳn nhân nhạ hỏi "Quyền từ, người ý nghĩ ta không ý kiến, bất quá xe này nhiên liệu phương diện "

Cúi người liếc mắt nghi biểu bàn bên trong số liệu, đợi tìm dấu hiệu bình xăng chuyên chở đo cây kim chỉ sau, Hồ Hiểu Đông giơ tay lên làm một "OK" thủ thế, đồng thời xác nhận nói: "Bình xăng là chở đầy, vấn đề không lớn!"

"A, như vậy a!" Ngô Siêu tùy ý nhún nhún vai, tiếp theo lần nữa nằm lại trên ghế ngồi, hơi lộ ra lười biếng liếm liếm môi: " vậy thì tốt, ta không có nghi vấn!"

Chuyện cùng ở đây, Đường Tiểu Quyền đề nghị liền coi như là tất cả nhân viên thông qua, chẳng qua là hấn cũng vì vì vậy cảm thấy chút nào vui thích, dù sao ở không có thiết thực tìm tới thích hợp địa điểm đặt chân lúc trước, bất cứ chuyện gì đều có có thể phát sinh, cho nên...

Bắt tay vỗ nhẹ chụp A Thành bả vai, Đường Tiểu Quyền thận trọng nói: "A Thành, tiếp theo liền nhờ cậy, chúng ta hướng phía bắc đi chỉ cầu ỏn không cầu nhanh, biết chưa?"

"Ừ, " gật đầu ứng tiếng, A Thành phương hướng chuyển một cái, lái về phía bắc giao phương hướng..

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 135: Hoành trên đường

Một đường hướng bắc, lái xe rất chậm, bởi vì trên đường thỉnh thoảng xuất hiện tai nạn xe cộ cùng xe vút bỏ , khiến cho đến Đỗ Kiến Thành không thể không đem tốc độ xe thủy chung duy trì tại 30 bước khoảng chừng, chuẩn bị xuất hiện tình huống khẩn cấp lúc, cái kia vụng về kỹ thuật lái xe có thể có đầy đủ thời gian làm ra phản ứng. Mà giống như vậy Quy Tốc đi từ từ tiến lên phương thức mãi cho đến rời xa Thành Khu khu vực mới lấy chuyển biến tốt đẹp.

Ngoài xe cảnh sắc theo thường lệ như Đèn Cù hướng di động về phía sau, chúng nó cũng không có bởi vì tốc độ xe cải biến mà phát sinh biến hóa gì, nếu như không phải muốn tìm tới có cái gì khác biệt lời nói, chỉ có thể nói, Lâu Vũ độ cao thấp; đại thụ che trời nhiều; hiện đại hóa khí tức yếu; đập vào mặt không khí trong lành;

Lại tiếp một đoạn nữa về sau, những người may mắn còn sống sót tầm mắt dần dần âm đạm xuống, ven đường từng dãy giao thoa bàn tạp cự đại đồ đồng tựa như từng cái kính trung ương vị công tác Bình Nhị, tại thủ vệ đoạn này lộ diện đồng thời, cũng là đem này nóng rực mặt trời gay gắt cách trở bên ngoài, chỉ để lại một chút pha tạp ánh sáng, cùng khó được mát lạnh.

Cảm thụ được từ bên ngoài cùng bên trong mát mẻ gió nhẹ, Đường Tiểu Quyền trái tim hiện lên tia bình tĩnh.

Nhiều ngày như vậy, chỉ chỉ có lúc này, nội tâm của hấn mới là nhất là an tường, yên ả nhất.

Nếu không người ta làm sao thường nói, làm người mệt mỏi; mệt mỏi; mệt mỏi; liền nhặt lên Ba lô ra ngoài đi một chút đi. Bởi vì chỉ có thoát ly thành thị huyền ảo, người mới có thể cảm nhận được thiên nhiên chân thực mị lực.

Chỉ tiếc cái này tia mị lực cũng không có tiếp tục quá lâu, rất nhanh chính là bị vô tình mặt trời gay gắt loại bỏ.

Khoảng chừng lại qua 10 phút, mọi người có thể rõ ràng cảm giác được phi nhanh bên trong khác khác GL8 lần nữa chạy chậm chậm xuống tới, đợi đến tập trung nhìn vào, một cái ghi chú "H thành phố F chào mừng ngài" chữ tốc độ cao trạm thu phí chính tại phía trước cách đó không xa chậm chậm tiến vào mọi người tầm mắt bên trong.

Không thể nghi ngờ, chỉ cần qua cái này trạm thu phí, đã là mang ý nghĩa Người sống sót đoàn đội liền đem chính thức bước vào mới lữ trình.

Mà đối với đoàn đội bên trong mỗi một vị thành viên mà nói, cũng đã là mang ý nghĩa bọn họ sắp cáo biệt toà này cung cấp sinh hoạt học tập công tác nhiều năm thành thị.

Người chung quy là giảng cảm tình, dù là đối với Vương Cường, Đường Tiểu Quyền dạng này Ngoại Hương Nhân, bọn họ cảm thấy, giờ phút này cũng đồng dạng là có một tia khó mà dứt bỏ tình cảm.

Dù sao, tòa thành thị này dạy cùng bọn hấn quá nhiều đồ,vật, cũng làm bọn hấn tìm tới đủ để phó thác tánh mạng đồng bọn.

Mà bây giờ, bức bách tại sinh tồn áp lực, ngoại tộc xâm lấn, bọn họ không thể không chọn rời đi, loại này hiện thực tàn khốc, quả thực gọi người cảm thấy bi ai.

Xe hành động tốc độ càng trở nên chậm chạp, xuyên thấu qua thân xe bốn phía pha lê, những người may mắn còn sống sót có thể nhìn thấy rất nhiều tông vào đuôi xe cùng một chỗ xe cộ; vỡ vụn đầy đất pha lê; rễ đứt tàn nát gãy; còn có đủ loại, số không roi trên mặt đất vật tư trang bị; đàn là nhìn xa xa, liền đã là gọi người rộn cả tóc gáy, lông tơ dựng thẳng.

Cái này là bức nào thảm liệt tình cảnh a, từng có cùng loại kinh lịch những người may mắn còn sống sót có thể tưởng tượng ra lúc ấy nguy cơ lúc bộc

phát, chỗ ở nơi này mọi người trong lòng hoảng sợ cùng luống cuống.

Zombies vẫn còn đang này chẳng có mục đích du đăng, như nếu không phải dưới chân mảng lớn mảng lớn khô cạn dấu vết chiều rõ rệt chúng nó đã từng "To lớn kiệt tác", người chỉ sợ thực biết nghĩ làm chúng nó là tới đây hưởng thụ "Tắm nắng" khách du lịch.

Hờ hững nhắm mắt lại, Đường Tiểu Quyền thực sự không đành lòng tiếp tục xem tiếp, rồi đi thành hẩn giờ phút này duy nhất ý nghĩ.

A Thành chọn một cái đường xá tốt hơn một chút đầu đường chậm rãi đem xe chạy tới, dựa theo dĩ vãng, tiếp xuống giao nộp linh bài chính là mỗi cái thông qua nơi đây người điều khiển chỗ thiết yếu muốn làm sự tình.

Vậy mà hôm nay. . . Tựa hồ là không có cái kia tất yếu.

Bởi vì,

Một cỗ hắc sắc Land Rover "Cực Quang" chính thẳng tắp địa cấm ở trước kia thu phí Tiểu Đình vị trí, hung hãn thân xe thậm chí là trực tiếp đem sảnh thể xuyên qua tồn hại.

Mà về phần nói cái kia vốn nên tấn trách cương vị công tác, mỉm cười thao tác thu phí viên nha. . . Nhìn xem Land Rover Cực Quang trước cản pha lê bên trên tung tóe vẩy Huyết Ấn, đã thật là tốt nói rõ hết thấy.

Bởi vì thu phí đầu đường trước cản đường cản đã bị đụng gãy, cho nên A Thành không có phí nhiều đại công phu chính là thuận lợi lái ra ngoài, sau đó lảnh nghề đem một đoạn tiếp cận hơn mười mét phụ đường về sau, hẩn quả quyết nhấn cần ga một cái, khác khác GL8 tức thì là chạy như bay.

Loại này phi nhanh cảm giác thật sự là quá thoải mái, đối diện xuyên vào kính phong thẳng đem Đường Tiểu Quyền trên thân vật áo thổi kêu phần phật, tùy phong mà lên tóc mái tại Phong Thế lôi kéo dưới tứ tán nhảy múa.

Không hề nghi ngờ, tại cái này gần như mỗi giờ 100 cây số nhanh như điện chớp bên trong, Zombies tập kích quấy rối không, khủng bố gào thét không, những người may mắn còn sống sót rất cục thu hoạch được nghĩa rộng bên trên an toàn.

Cho nên không bao lâu, chen chúc trong xe chính là vang lên liên tiếp ngáy mũi âm thanh.

A Thành vẫn còn đang hết sức chăm chú lái, nắm chặt tay lái hai tay không dám chút nào rời đi.

Đây là hẩn lần đầu cao hơn nhanh, loại kia khẩn trương mà lại kích thích mới mẻ cảm giác khiến tinh thần hẩn phá lệ phấn chấn.

Ngoài xe nhiệt độ đã là cao đến hơn 40 độ, mà tại cái này không có chút nào cao ốc cây xanh che đầy hoàn cảnh dưới, chứa đầy 8 người khác khác GL8 thùng xe rất nhanh chính là thành một cái bịt kín bình sắt.

Mồ hôi như mưa thác nước bàn cồn cồn trượt xuống, vì tiết kiệm nhiên liệu, A Thành cũng không có mở ra điều hoà không khí, cho nên những cái kia bốc hơi khô cạn vết mồ hôi, cuối cùng sẽ không thể tránh né dính bám vào hẩn khóe mắt, khiến cho đến tầm mắt trở nên mơ hồ.

Xe đã tại trên đường cao tốc vững vàng phi nhanh gần một canh giờ, A Thành trừ thấy chợt có vớt bỏ xe hơi bên ngoài, chính là không còn có thấy nó.

Hẩn lại là vô ý thức đưa tay vẩy đem giữa lòng mày mồ hôi, bỗng nhiên, tại lòng bàn tay lược qua đôi mắt trong nháy mắt, hẩn xuyên thấu qua khe hở khe hở mơ hồ trông thấy đường phía trước tựa hồ có thứ gì nằm ở nơi nào.

Đội đến thăm dò tập trung nhìn vào, A Thành không khỏi hít vào ngụm khí lạnh.

"C-K-Í-T..T...T" chân phải dậm mà xuống, khẩn cấp phanh lại mang đến rít lên tại một trận tê mình sau đột nhiên ngừng lại.

Thân xe đình chỉ cự đại quán tính trực tiếp là phải gọi trong xe một đám mộng đẹp say sưa Người sống sót quăng cái ngựa tới ngựa lui, người ngã ngựa đổ.

Như nếu không phải Hồ Hiểu Đông Cực có dự kiến trước phụ thật an toàn mang, này thân ở phụ xe hẩn sợ là đã sớm mũi thở sưng đỏ, máu chảy ồ ạt.

"Ta thao! Cái này TM tình huống như thế nào a! A Thành người tại. . ." Lời nói đến một nửa Vương Cường ngưng ngắn, sờ đầu tay phải cũng là lẳng lẳng dừng tại giữ không trung.

Không chỉ là hẩn, còn lại Người sống sót cũng đồng dạng là mặt lộ vẻ vẻ kinh hãi, từng cái miệng khép mở không bé.

Đó là một cỗ nghiêng đổ trên mặt đất nửa ra quả xe, cự đại thân xe đem trọn cái lộ diện phủ kín một nửa.

Mà tại sau lưng, mấy chục lượng nhỏ hình xe con "Gút nấc" cùng một chỗ, đúng lúc là đem đường một nửa khác cũng cho phủ kín chết.

Không hề nghi ngờ, tại dưới mắt tình thế mà nói, ngành xông hiểm nhiên là không quá phù hợp thực tế sự tình, dù sao khác khác GL8 tuy nhiên cũng rất dày nặng, nhưng cuối cùng không phải Tank, cho nên. . .

Đường Tiểu Quyền mở cửa xe!

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Vị trí tiểu thuyết:

Lần lượt xuống xe, mọi người đi tới sự cố hiện trường.

Trên mặt đất, Đường Tiểu Quyền nhìn thấy hai đầu có thể thấy rõ ràng trượt ngã, muốn đến khi đó nữa ra quả xe tải xé cũng là cùng A Thành một dạng, bởi vì thất thần khẩn trương mà áp dụng khẩn cấp phanh lại biện pháp, chỉ là hẳn không nghĩ tới nữa ra quả xe bởi vì tự thân thân xe quá to lớn, cho nên liền là tại quán tính cùng lực ly tâm song trọng điều khiển, không thể tránh né bên cạnh té xuống đất bên trên.

Hao tổn tâm trí a! Đường Tiểu Quyền vượt hai thanh trên trán mồ hôi, bên tai truyền đến A Thành hơi có vẻ mê mang thanh âm "Quyền, Quyền ca, bọn ta hiện tại làm sao xử lý nha?"

Đây là tất cả mọi người chung nhau nghi vấn, bởi vì đường phủ kín đã là làm đến bọn hắn vô pháp lái xe may mắn.

Vẫn đi đến tầm mắt tương đối khoáng đạt vị trí trung tâm, Đường Tiểu Quyền nhắc lồng mày tại sự cố hiện trường chậm rãi đảo qua.

Thông qua cẩn thận thăm dò hẳn phát hiện, tuy nhiên trước mắt hai khởi sự cho nên đem trọn cái đường cho phủ kín chết, nhưng liền nhau chỗ vẫn là có lưu một đoạn khoảng cách không nhỏ.

Cho nên nếu như chính mình phương có thể đem phía ngoài nhất xe hơi cho dời đi, này đưa ra không gian hẳn là liền đầy đủ GL8 thông qua.

Nghĩ cùng ở đây, Đường Tiểu Quyền một lần nữa trở lại trong đội ngũ.

"Các vị, ta vừa nhìn qua, chỉ cần đem bên kia xe đẩy ra, chúng ta liền có thể thông qua!"

"A Di Đà Phật! Thượng Đế phù hộ a!" Thành kính ngửa mặt lên trời làm chấp tay trước ngực thủ thế, Vương Cường để Đường Tiểu Quyền vừa mới lời nói đổ với lão thiên làm lấy cảm kích.

"Này mình liền dừng tại đây gác đứng đây, nắm chặt động thủ đi!" Chẳng biết tại sao, Ôn Tuyền Hâm luôn luôn lơ mơ cảm thấy nơi này có chỗ nào không thích hợp, có thể chỗ nào không thích hợp hẳn lại không nói ra được.

Nói tóm lại, mau rời khỏi là hẳn giờ phút này cảm thấy duy nhất suy nghĩ.

Thế nhưng là, khiến cho hắn thất vọng là, hẳn bên này lời nói vừa hạ xuống dưới, Đường Tiểu Quyền chính là một chậu nước lạnh tưới tới: "Không! Chuyển xe trước không nóng này, lần nữa trước đó chúng ta vẫn phải xác nhận một việc."

Quả thật, bằng vào phe mình 8 người chuyển dời một chiếc xe nhỏ phải nói là dư xài. Nhưng vấn đề chuyển xong này sau xe, người nào có thể bảo chứng phía trước tàn nát xe cộ, sẽ không lại xuất hiện mọi việc như thế sự cố phủ kín tình huống?

Hiển nhiên, đối với vấn đề này, không ai có thể cho ra chuẩn xác trả lời chắc chắn, mà một khi xuất hiện kẻ trên tình huống, như vậy tùy tiện tiến lên phe mình nhân thể chắc chắn sẽ lâm vào tiến, không thể vào; lui, lui không lui cục diện khó xử.

Cho nên, vì ngăn ngừa cái này một tiến thoái lưỡng nan cục diện khó xử phát sinh, Đường Tiểu Quyền cảm thấy có một số việc vẫn là phải sớm làm rõ ràng:

"Hò Ca, người thị lực tương đối tốt, phiền phức đứng ở trên xe, quan sát dưới phía trước tình huống, chủ yếu là lộ diện hỗn loạn tình huống"

"Tốt!" Dứt khoát ứng một tiếng, người trẻ tuổi lời vừa ra khỏi miệng, Hồ Hiểu Đông chính là biết được hẳn dụng ý, lúc này không có chút gì do dự, lập tức là giao ra trong tay Phục Hợp Cung, sau đó bước nhanh chạy hướng GL8, tiếp theo nhảy lên.

Chậm rãi ngồi thẳng lên, Hồ Hiểu Đông vô ý thức đưa tay che tại trên trán, bởi vì bắn thẳng đến mà đến mặt trời gay gắt quá chói mắt, khiến cho cho hẳn hai con người không thể không đội thoáng thích ứng một lát sau, vừa rồi nhìn ra xa hướng phương xa.

"Tê!" Đôi mắt dời chuyển chớp lát, Hồ Hiểu Đông trắng noãn giữa hàm răng chính là không thể ức chế địa hít vào ngum khí lạnh, một khóa lớn chừng cái đầu mồ hôi theo gương mặt trượt xuống xuống.

Mênh mông! Căn bản không nhìn thấy đầu! Hồ Hiểu Đông hoàn toàn bị trong mắt trắng cánh cho hãi nhiên đến!

Hắn không phải không gặp qua kẹt xe, nhưng giống như trước mắt như vậy như trường long quanh quần đại chặn hẳn vẫn là lần đầu thấy.

Hắn hiện tại đã hoàn toàn có thể khẳng định Đường Tiểu Quyền lo lắng là có đạo lý,

Nếu như vừa mới phe mình chỉ dựa vào tại hạ chỗ quan sát phiến diện tình huống tùy tiện lái xe lái vào lời nói, như vậy không có gì bất ngờ xảy ra, trăm mét về sau bọn họ liền đem lần nữa lâm vào trong khốn cảnh.

"Thế nào? Hồ Ca? Phía trước tình huống như thế nào?" Trong tai truyền đến người trẻ tuổi đặt câu hỏi, Hồ Hiểu Đông khẽ thở dài, tiếp theo bắt đầu đi lắc đầu: "Không được, tất cả đều là xe, con đường này là đi không!"

"Đáng chết! Cái này TM cũng quá chút xui xẻo đi!" Lấy nảo địa đá trước mặt nửa ra quả bánh xe thai một chân, Vương Cường quả thực là bị phe mình "Cái này uống liền nước lạnh đều nhưc hàm răng" vận rủi cho lấy tới không còn cách nào khác.

Đối với cái này, Đường Tiểu Quyền ngược lại là lộ ra tương đương lạnh nhạt.

Hắn thấy, vấn đề xuất hiện cũng sẽ không vì ý nghĩ của con người mà biến mất, cho nên phí công phản nản cũng không thể thay đổi cái gì, tương phản nó sẽ còn làm người trong cuộc mất đi ứng có lý trí, từ đó khiến sự tình trở nên càng thêm khó mà làm rõ.

Cho nên, cúi đầu trầm ngâm một lát, Đường Tiểu Quyền đợi đến gần ngủ suy tư về sau, thấp giọng thì thầm câu hỏi: "A Thành, cao hơn nhanh đến bây giờ người tổng cộng mở bao lâu thời gian?"

"Có chừng 2 giờ đi!" A Thành cũng không mười phần xác định, bất quá thô sơ giản lược số tự hắn vẫn nhớ.

Vẫn gật gật đầu, Đường Tiểu Quyền tách ra chỉ bàn tính một chút: Từ lên xe đến già Jung gia hoa gần nửa giờ, xong rồi đi khu vực thành thị đến thu phí miệng 2 giờ, tốc độ cao lại đi 2 giờ, nói cách khác xe cho tới bây giờ hết chạy 4 cái nửa giờ khoảng chừng thời gian.

Đạt được đại khái chạy thời gian, Đường Tiểu Quyền lại là cất bước hướng đi chính tựa tại góc đường hàng rào "Phún Vân Thổ Vụ" Triệu Vân Hải.

"Triệu thúc!"

Được nghe lấy có người kêu to chính mình, Triệu Vân Hải tranh thủ thời gian là vứt bỏ trong tay tàn thuốc, sau đó thói quen giẫm hai cước, chính là ba chân bốn cẳng địa nghênh đón: "Ài! Chuyện gì a? Tiểu Đường!"

Chạm mặt về sau, Đường Tiểu Quyền đi thẳng vào vấn đề đi thẳng vào vấn đề nói: "Là như thế này, Triệu thúc, phía trước đường bị lấp, chúng ta không qua được, nhất định phải thay đổi tuyến đường, không biết người đồ với bên này có quen hay không, có hay không hắn tuyến đường có thể cung cấp?"

Đường Tiểu Quyền không có có có hay không có tuyến đường khác để đi phần lớn thời gian cũng là trạch trong nhà, dù là sau khi đi làm, làm vừa mới nhập chức tân nhân, công ty cũng rất ít an bài ra ngoài công tác.

Cho nên, đối với dưới mắt trước đây không đến phía sau thôn không đến cửa hàng cục diện, Đường Tiểu Quyền tự nhiên là có chút luống cuống, bất quá hắn tin tưởng lớn tuổi Triệu Vân Hải hẳn là có thể với đưa ra một số có tính kiến thiết ý kiến.

Nghiêm nghị nâng lên đầu, siêu Vân Hải đưa mắt hướng hai bên nhìn sang, tựa hồ là đang tìm kiếm cái gì, đợi đến một lát, hắn đột nhiên chỉ cách đó không xa một khối mốc cùng bên đường đánh dấu bài hướng về phía trần xe Hồ Hiểu Đông lớn tiếng nói: "Tiểu Hồ a, bên kia cột mốc đường bên trên viết có phải hay không như thế như vậy?"

Tầm trông cậy vào qua, Hồ Hiểu Đông chỉ nhìn một chút, chính là lập tức cho ra khẳng định trả lời chắc chắn.

"Chúng ta đều đã chạy đến nơi này rồi!" Mi đầu không khỏi hơi nhú lên.

Mà thấy Triệu Vân Hải nhú mày Đường Tiểu Quyền, cảm thấy nhất thời xiết chặt, lúc này từ chối cho ý kiến câu hỏi: "Làm sao? Triệu thúc, nơi này có gì không ổn sao?"

Dường như không có nghe thấy người trẻ tuổi tra hỏi, Triệu Vân Hải lại là đưa tay chiêu qua vừa mới lái xe Đỗ Kiến Thành, sau đó lấy nghiêm túc dị thường giọng điệu dò hỏi: "Người còn nhớ hay không đến lần trước đi qua giao lộ là tại bao nhiêu cây số địa phương?"

"A! ?" Từ chối cho ý kiến kinh hô một tiếng, A Thành nửa há hốc mồm cứng lại ở đó.

Chương 137: Hồng hấp pháp

Giao lộ ban này cách bao nhiêu cây số? A Thành quả nhiên là bị Triệu Vân Hải vấn đề cho lấy tới dờ khóc dờ cười.

Hắn bắt quá liền vừa mở xe, a không! Nói đúng ra hắn liền lái xe đều thuộc về đánh đấm già bộ (cho có khí thế) nhân vật.

Mà đoạn đường này, kỹ thuật vụng về hắn cơ hồ là đem chỗ có tâm tư toàn đều đặt ở ứng phó lộ diện bên trên lúc nào cũng có thể xuất hiện hồngбет tình huống, chỗ nào còn có thể qua chú ý đường gì miệng loại hình ý tứ.

Bắt quá trở ngại Triệu Vân Hải nghiêm nghị biểu lộ, A Thành vẫn là miễn vì khó địa ứng phó nói: "Đại khái 10 cây số? Có lẽ 20? Cũng có thể là. . ."

"Tốt! Ta minh bạch!" Đưa tay cắt ngang A Thành tiếp tục lời nói, Triệu Vân Hải đã là nhìn ra hắn tại nói bậy tám đạo, cho nên trật quay sang hướng về phía chờ đã lâu Đường Tiểu Quyền, nghiêm túc nói: "Căn cứ đường đi phía trước bằng hướng dẫn đánh dấu, ta đánh giá tại chúng ta đằng sau 20- 30 cây số địa phương có một cái tốc độ cao lối ra, nếu như chúng ta từ nơi đó xuống dưới, có thể tiến vào "VạnH" thành phố, bắt quá bởi vì Tiểu Đổ không thể cung cấp tin tức tương quan, ta không dám hứa chắc dự đoán liên nhất định chuẩn xác."

Vô ý thức gật gật đầu, Đường Tiểu Quyền đã được đến hắn muốn muốn câu trả lời.

"20- 30 cây số. . . VạnH thành phố!" Tuy nhiên cùng lường trước kế hoạch muốn đi rất xa, nhưng dưới mắt trừ bỏ vạnH thành phố tựa hồ không còn cách nào.

Đường Tiểu Quyền vẫn làm lấy dự định, mà liền tại hắn cái này toa do dự thời khắc, Triệu Vân Hải lại là mở miệng nói bổ sung: "Thực qua bắc ngoại ô FX huyện, không nhất định nhất định phải đi tốc độ cao, chúng ta còn có thể đi Quốc Lộ, hoặc là từ vạnH thành phố vòng qua cái này kết phủ kín đoạn đường, từ mặt khác cửa vào ngược lên!"

"Đúng a!" Trong mắt lóe lên, Đường Tiểu Quyền vỗ tay thâm quát một tiếng.

Chính mình thật đúng là chết đầu óc, một con đường lấp, mình còn có khác đường mà!

Tựa hồ cũng là nhìn ra người trẻ tuổi vẻ mừng rỡ, Triệu Vân Hải không không lo lắng nhắc nhở nói: "Trên lý luận đâu, chúng ta như thế đi không có vấn đề, nhưng liền sợ nhiên liệu phương diện. . ."

Tuy nhiên không muốn đả kích người trẻ tuổi lòng tin, nhưng sự thật tình huống lại. . .

"Ta xe này lượng dầu tiêu hao so sánh lớn, mà lại nguyên bản ngoại lực nhân số là 7 người, hiện tại chúng ta đã quá tải, cho nên. . . Muốn dựa vào bình xăng bên trong dầu chống đến FX huyện, thẳng thần gang, ha ha. . ." Cười khổ lắc đầu, Triệu Vân Hải lộ ra một chút bất đắc dĩ biểu lộ.

"Này, này " Đường Tiểu Quyền hiển nhiên không muốn cứ thế từ bỏ, hắn đôi mắt hơi đỏ, đột nhiên nhớ tới phía trước vứt bỏ xe cộ, không khỏi linh cơ nhất động, đưa tay chỉ đạo: "Vậy chúng ta có khả năng hay không đem những xe kia bên trong dầu lấy tới mình xe này bên trên?"

Hồi tưởng đến qua lại Mạt Thế kịch bên trong thường xuyên nhìn thấy một cái tràng cảnh, cầu sinh những người may mắn còn sống sót thường xuyên hội lợi dụng một cây ốm dài ống dẫn rút ra hút vứt bỏ xe cộ bình xăng bên trong còn sót lại xăng, nghĩ cùng cùng này, Đường Tiểu Quyền cảm thấy dưới mắt bọn họ hoàn toàn có thể bắt chước làm theo.

Dù sao, có nhiều như vậy miễn phí tư nguyên không cần, vậy coi như có chút quá mức đáng tiếc!

"Ha ha, " được nghe xong người trẻ tuổi ý tưởng như vậy, Triệu Vân Hải không khỏi nhẹ giọng cười một tiếng, hắn đưa mắt nhìn nhìn phương xa, sau đó lại là quay mặt nhìn xem Đường Tiểu Quyền, sau đó mà ngữ khí bình thản nói ra: "Người muốn nói là hồng hấp pháp đi, cái này biện pháp tại chúng ta niên đại đó xác thực dùng không ít, bắt quá hiện nay nha. . ."

Lại một lần nữa cười khổ lắc đầu, Triệu Vân Hải hai vai hơi dựng ngược lên, tiếu nuối nói: "Hiện tại xe hơi nhà sản xuất xuất phát từ an toàn suy tính đều tại bình xăng bên trong trang bị thêm loại bỏ Internet, hoặc là áp dụng U hình quản thiết kế, cho nên nguyên lai bộ kia rút ra dầu biện pháp đã không thể làm lại!"

"A!" Hiển nhiên không ngờ rằng đối phương sẽ cho ra dạng này trả lời chắc chắn, Đường Tiểu Quyền thất vọng sau khi, cũng là ảo não tại những vô lương đó biên kịch tại trong phim BUG thiết lập.

"Này,

Liền không có hắn biện pháp sao?"

Đối mặt người trẻ tuổi truy vấn, Triệu Vân Hải rất muốn cho ra dù là một tia hữu dụng đề nghị, nhưng là rất đáng tiếc, hắn không phải xe hơi thợ sửa chữa, tuy nhiên hắn cũng thật là biết một số có quan hệ rút ra dầu phương pháp, nhưng này cũng chỉ là đặt chân ở mưa dầm thấm đất, tin đồn tiết mục

ngắn, hẳn cũng không có bất kỳ cái gì thiết thực tế kinh nghiệm, cho nên. . .

Bất đắc dĩ hai tay một nắm, Triệu Văn Hải thẳng thắn bẩm báo nói: "Thật có lỗi, Tiểu Đường, ta nghĩ chúng ta có lẽ được làm tốt trên xe qua đêm chuẩn bị!"

Cực độ thất vọng thở ngum khí, bất quá đợi đến khẩu khí này phun ra về sau, Đường Tiểu Quyền lập tức lại là khôi phục lại suy nghĩ bên trong.

Vĩnh viễn không nên bị cảm xúc tiêu cực sở khốn nhiều, bởi vì bất luận là cỡ nào nan giải khó khăn, chỉ cần nguoi đi nghĩ, chỉ cần nguoi không buông bỏ, cuối cùng sẽ có giải quyết con đường.

Như vậy. . .

Cẩn thận trong đầu chải vuốt dưới trước mắt tình thế, Đường Tiểu Quyền nghĩ như thế nói:

Đầu tiên, trên xe ngủ lại qua đêm, cái này thật là một cái có thể thực hiện phương pháp, nhưng không phải vạn bất đắc dĩ hẳn không muốn áp dụng, dù sao, 8 người, uốn tại khác khác GL8 bên trong, dù là xe nội không gian không nhỏ, cũng vẫn là quá mức chen chúc.

Lần, lái xe tiến về vạnH thành phố, có thể hay không tại nửa đêm tiến đến trước tìm tới phù hợp Tị Nạn Sở còn không biết, mà lại dưới mắt du liêu vô cùng gấp gáp, dùng một điểm liên ít đi một chút, cho nên sớm định ra FX huyện hành trình chỉ có thể tạm thời mắc cạn. Chỉ ít khi tìm thấy đầy đủ đầu nhiên liệu tiếp tế trước là như thế này.

Sau cùng, phe mình vật tư thiếu thốn, thêm nữa nhân viên lại một lần mở rộng, khiến cho vật tư tiếp tế đã là đến cấp bách cấp độ.

Cho nên. . .

Tổng hợp sở hữu, Đường Tiểu Quyền triệu tập mọi người, lập tức là mở giãn yếu thông khí sẽ. UU đọc sách vạn ưu K An SHu. NE

"Vừa rồi ta cùng Triệu thúc thương thảo dưới, trước mắt đầu, chúng ta là như thế như vậy. . ." Đầu tiên là đem dưới mắt đoàn đội chỗ đứng trước khó khăn cùng hiện thực cùng lấy mọi người thật là nói tới, sau đó Đường Tiểu Quyền lại là ngay sau đó cho ra bản thân ý kiến cùng kế hoạch hành động:

"Ta cảm thấy lấy lấy trước mắt chúng ta trong tay đầu nhiên liệu tình huống mà nói, tiến về vạnH thành phố là tất yếu tiến hành. Ngoài ra ta nhìn xem phía trước những xe kia từ, chúng nó cũng đều là nguy cơ lúc bộc phát trốn đi dân chúng chỗ điều khiển thừa, cho nên trong xe khẳng định mang theo có không ít Sinh Hoạt Vật Tư. Dạng này, "

Ngón tay điểm nhẹ, Đường Tiểu Quyền một bên điểm một bên phân phối nhiệm vụ nói: "Cường Từ, ta, Ngô Siêu, Tiểu Ôn, A Thành, mình nắm cái đội chút nữa qua trong xe sưu tập vật tư; Hồ Ca, làm phiền nguoi đứng trên xe canh gác, nếu như phát hiện cái gì dị thường lập tức cho chúng ta biết. Triệu thúc nha, nguoi đem chiếc xe điều kích cỡ, thuận tiện chúng ta kịp thời rời đi; ủy ương nguoi phụ trách ứng phó đột phát tình huống, về phần nó, mọi người có ý kiến gì liền nói một chút đi!"

Không có gì bất ngờ xảy ra lặng ngắt như tờ, mọi người đều là vô ý thức nhìn nhau một cái, tiếp theo cùng nhau gật đầu, xem như nhất trí thông qua người trẻ tuổi đề nghị.

Mà đợi đến hết thấy an bài thỏa đáng, thân là đoàn đội chữa bệnh và chăm sóc viên "Ủy ương" tranh thủ thời gian là lấy ra 2 bình nước khoáng đưa cho mọi người, cũng đốc xúc bọn họ từng cái bỏ sung trình độ.

Dù sao, đoạn đường này oi bức đại lý xe, mọi người dịch thể xói mòn đều khá là nghiêm trọng, nếu như lại trễ bỏ sung, khó đảm bảo sẽ không ở đợi chút nữa đỉnh đầu mặt trời gay gắt tìm kiếm quá trình bên trong xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Nước uống tốt, một đám hành động nhân viên công tác chuẩn bị cũng chuẩn bị xong, như vậy tiếp xuống. . .

"Đi!" Theo Vương Cường nghiêm nghị vừa quát, những người may mắn còn sống sót vợ vết kế hoạch rốt cục bắt đầu. . .

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Quỷ dị

Vợ vết hành động rất nhanh chính là lấy được tiến triển, những người may mắn còn sống sót thật là tại vứt bỏ xe cộ bên trong tìm tới Ăn uống loại hình

Sinh Hoạt Vật Tư.

Chỉ bất quá cùng Đường Tiểu Quyền mong muốn có chỗ khác biệt là, đại lượng hủ tiểu lương thực cũng không xuất hiện, tương phản như là mì tôm Bánh bích quy loại hình thức ăn nhanh bọn họ ngược lại là sưu tập không ít.

Nghĩ lại phía dưới, Đường Tiểu Quyền liền cũng thoải mái, dù sao, Mặt Thế bạo phát mới bắt đầu, bình thường dân chúng bản năng hội coi là lần này virus tập kích chỉ là khu vực tính quy mô.

Cho nên dù là ra khỏi thành lánh nạn, bọn họ cũng đại đều cho rằng Chính Phủ rất nhanh liền có thể đem lắng lại, sinh hoạt ít ngày nữa liền đem trở về quỹ đạo.

Thế là ở đây lạc quan tư tưởng ảnh hưởng dưới, bọn họ tự nhiên không có khả năng mang theo quá nhiều tiếp tế vật tư, chỉ cần đầy đủ trên đường tiêu hao chính là đã đủ.

Chỉ tiếc, thế sự khó liệu, tình hình bệnh dịch phát triển tốc độ xa so với sự tưởng tượng của mọi người còn phải nhanh, nghiêm trọng!

Nhẹ nhàng lấy ra bày ở phía sau tòa một túi cộng khoai tây, Đường Tiểu Quyền hờ hững đóng cửa xe.

Hiện tại đã là giữa trưa mười phần, độc ác thái dương ngạo kiều ngồi ngay ngắn trên đường chân trời, nóng rực nhiệt độ cao thẳng đem khắp nơi bốc hơi tựa như ảo mộng, này gần như mặt đất nhiệt độ, cho dù là đi giày dẫm lên trên người đều như cũ có thể cảm thấy từng tia từng tia nhiệt lưu xâm nhập chân.

Nóng! Đây là mỗi một vị Người sống sót chân thật nhất cảm thụ, như mưa thác nước mồ hôi khiến đến bọn hắn Hán ẩm ướt thành Thủy Nhân.

Ôn Tuyền Hâm vừa đi, một bên cảnh giác nhìn bốn phía lấy, chẳng biết tại sao, từ lúc đến chỗ này về sau, tâm hắn tự chính là một mực không yên.

Ngay từ đầu hắn cho là mình có thể là bởi vì thiếu nước xuất hiện bị cảm nắng dấu hiệu, có thể theo thời gian chuyển dời hắn rốt cục mình bạch chính mình phạm sơ hải nguyên do!

Yên tĩnh! Nơi này thực sự quá yên tĩnh? Yên tĩnh đến gọi người rợn cả tóc gáy!

Rất rõ ràng, từ đó địa vứt bỏ xe cộ quy mô cùng bốn phía mặt đất lộn xộn cùng vết máu, Ôn Tuyền Hâm cơ bản có thể phán định, nơi này nhất định phát sinh qua Hành Thi tập kích Người sống sót sự kiện.

Có thể khiến hắn cảm thấy kỳ quái là, tại sao nơi này một cái Hành Thi tung tích đều không có thấy!

Chẳng lẽ lại này đám súc sinh mọc cánh bay? Bộ dạng phục tùng nhìn hai mắt nửa bò trong xe còn sót lại nửa cổ hải cốt nhân loại thi thể, Ôn Tuyền Hâm bất đắc dĩ thở dài.

Cùng Ôn Tuyền Hâm có chung nhau lo nghĩ còn có một người, đó chính là Hồ Hiểu Đông, thân ở GL8 trần xe hắn, tầm mắt so sánh với người bên ngoài tự nhiên là muốn khoáng đạt rất nhiều.

Nhưng thẳng thắn mà nói, ngay từ đầu hắn cũng chưa chú ý tới Zombies vấn đề, dù sao không ai nguyện ý suốt ngày đến muốn thấy những thân thể đó tài khô quắt, khuôn mặt đáng sợ khát máu quái vật.

Cho nên Hồ Hiểu Đông lúc ấy càng nhiều là đem ý nghĩ đặt ở đoàn đội tương lai hướng đi vấn đề bên trên.

Thẳng đến trong khoảng thời gian này buồn bực ngăn ngấm cảnh giới về sau, hắn mới càng cảm thấy sự tình có chút không thích hợp.

Phải biết, Zombies có thể thông qua cắn xé nhân loại đem cảm nhiễm biến dị vì đồng loại, điểm ấy, tại Đường Tiểu Quyền phương diện, đã là cho qua xác thực chứng thực.

Cho nên, nhiều như vậy xe cộ, nếu như theo ít nhất một xe một người tới tính toán, cũng không nói hàng trăm hàng ngàn, người dù là có cái mấy chục cái Zombies du đảng cũng có thể hợp thanh lý, nhưng là bây giờ...

Phóng tầm mắt nhìn tới, Hồ Hiểu Đông trừ có thể nhìn thấy phe mình này 5 cái bắt đầu lúc nằm thân ảnh màu đen, chính là chỉ có thể nhìn thấy này roi phơi tại mặt trời đã khuất từng đồng băng lãnh sắt thép.

Không dám chậm trễ chút nào, càng đến lúc này, càng đến treo lên 12 phân tinh thần tới.

Trừ cái đó ra, vì có thể tại thời khắc nguy cơ, trước tiên trợ giúp phía trước đồng bạn, Hồ Hiểu Đông chào hỏi ủy ương đem Phục Hợp Cung đưa tới.

Tay nắm lấy cung đem,

Hồ Hiểu Đông cảm thấy một tia yên ổn, viên kia vừa mới treo lên tâm cũng bởi vậy thoáng bình phục một số.

Hắn nhẹ nhàng từ trong túi đựng tên quát ra chỉ than tiễn, cũng đem chậm rãi đưa vào tiễn đài bên trong, sau đó liền nhú lên lông mày, tiếp tục cảnh giới lên bốn phía động tĩnh tới.

Những người may mắn còn sống sót chiến quả còn đang khuếch đại, cơ hồ mỗi người chỗ mang theo Ba lô đều nhét vào tràn đầy, tuy nhiên bên trong phần lớn là chút lẻ tẻ nhỏ vụn đồ vật, nhưng nếu liệt kê đến cùng một chỗ, quy mô vẫn là tương đối có thể nhìn.

Vương Cường vẫn một người tại trước nhất tìm kiếm lấy, nửa ngày không thấy Zombies bóng dáng tâm tình của hắn lộ ra phá lệ thư sướng, cộng thêm trong khoảng thời gian này thành quả tương đối khá, hắn dứt khoát là vui vẻ địa hừ lên tiểu ca tời.

"Xì xì xì xì xì xì" nhỏ vụn âm tần quá nhiều âm thanh, ngay tại Vương Cường một khúc hừ thôi chuẩn bị lại đến một khúc thời khắc, hắn trong tai tựa hồ là nghe được thứ gì.

Không dám xác định, bởi vì vừa mới thanh âm đến quá mức đột nhiên, cơ hồ là lóe lên liền biến mất, cho nên Vương Cường vội vàng là trú xuống bước chân, bản năng xoay người, muốn cùng sau lưng đồng bạn xác nhận một chút.

Nhưng mà... Còn chưa kịp hắn mở miệng, Đường Tiểu Quyền chính là nâng cao lên phải chỉ cắt ngang hắn lời nói.

"Xuyt" ra hiệu mọi người yên tĩnh, Đường Tiểu Quyền dựng thẳng lỗ tai, hai con ngươi nhú chặt tại bốn phía xe cộ trên thân xe từng cái đảo qua.

Hắn dám khẳng định thanh âm ngọn nguồn liền ở phụ cận đây, bởi vì phe mình năm người đều là không có đủ phát ra loại kia tiếng vang năng lực.

Đi hui đường cao tốc bên trên, đột nhiên trở nên yên tĩnh im ắng, chỉ có mấy cái ngỗng bay mà qua Con ruồi, phát ra một chút "Ong ong" tê mình.

Âm tần quá nhiều âm thanh cứ như vậy đột ngột biến mất không thấy gì nữa, liền tựa như nó chưa bao giờ vang lên qua, nhưng cố chấp Đường Tiểu Quyền cũng không hề từ bỏ, UU đọc sách vạn ưu K. An SHu. NE hắn y nguyên duy trì đứng yên bất động tư thế, hắn tin tưởng vững chắc chính mình lỗ tai không có vấn đề, vừa mới nhất định có tiếng gì đó vang lên qua.

Mà chờ đợi là chịu người, càng vẫn là tại cái này mặt trời chói chang trên giữa hè buổi chiều, nóng rực nhiệt độ thẳng đem người da thịt thiêu đốt giống như cái lợn sữa.

Vương Cường bọn người ở tại một phen dài đằng đặc cháy bỏng về sau, rốt cục không chịu nổi khô nóng từ bỏ, theo bọn hắn nghĩ, cái thanh âm kia có lẽ cũng không tồn tại, dù là thật tồn tại, cũng bất quá đã là quá khứ khi thì đã.

Cho nên riêng phần mình thư sống sót ề âm sung gân cốt, bọn họ lại tiếp tục lo liệu lên trong tay nhiệm vụ tới.

Thời gian cứ như vậy từng giây từng phút chậm rãi trôi qua, đồng bạn rời đi cũng không ảnh hưởng đến Đường Tiểu Quyền mấy may, hắn y nguyên đứng không nhúc nhích, phảng phất giống như nhất tôn điêu khắc Tượng Đất.

Có lẽ là lão thiên bị hắn thành ý cảm động, cũng có lẽ chủ nhân thanh âm không chịu cô đơn.

Nói tóm lại, tại Đường Tiểu Quyền như vậy chấp nhất kiên trì dưới, cái kia làm hắn mong mỏi cùng trông mong hồi lâu "Tư tư" âm thanh rốt cục đã được như nguyện vang lên lần nữa tới.

Thời cơ luôn luôn lưu cho có chuẩn bị người, lời nói này một chút cũng không sai! Thân hình đột nhiên dời chuyển, cước bộ cấp tốc tiến lên trước, Đường Tiểu Quyền lần này không tiếp tục bỏ lỡ lão thiên cho thời cơ, đợi đến mấy giây nghe tiếng biện vị về sau, hắn đôi mắt vững vàng rơi tại sau lưng 2 m có hơn một cổ ghi chú Vô Cảnh thẻ số Volkswagen bên trên.

Tìm tới! ! Thanh âm ngọn nguồn tìm tới! !

Kèm chế cảm thấy kích động, Đường Tiểu Quyền ba chân bốn cẳng quá khứ, mà theo khoảng cách không ngừng tiếp cận, trước kia này bởi còn chỉ là mơ hồ có thể nghe "Tư tư" âm thanh càng biến rõ ràng...

Bạn đang đọc truyện *Hỗn loạn quốc gia chi sống sót Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.